

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

စတုတ္ထ

နမော၊ တဿ ဘဂဝတော အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ၊
 နမော၊ တဿ ဓမ္မဿ၊ သွာက္ခာတဿ၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ၊ ၊
 နမော၊ တဿ ဘိဗ္ဗဿ၊ သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ၊ ၊

၃-ဘိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်၊

၁ တတိယဿ၊ တတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ငှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊ ဆန္ဒော
 တိ၊ ဆန္ဒောဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကော၊ ဤသို့ဆန္ဒဟူသောအမည်ရှိသော
 ဆန္ဒပရိဗ္ဗာဇကော၊ အဝတ်ဖြူဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သောပရိဗိုဇ်တည်း။ တုဗ္ဗေပိ
 အာရုသေဝတိ၊ တုဗ္ဗေပိ အာရုသေဝဟူသည်ကား၊ အာရုသေဝ၊ ငါ့ရှင်အာ
 နန္ဒာမယံ၊ ငါတို့သည်၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း
 ကို၊ ပညာပေမယထာ၊ ပညတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ တုဗ္ဗေပိ
 သင်တို့သည်လည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ပညာပေထ၊ ပညတ်ကုန်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ တတော၊ ထိုသို့မေးသောအခါမှ၊ ထေရော၊ အ
 ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ အယံပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဤပရိဗိုဇ်သည်၊ အမ္ပေ၊ ငါ
 တို့ကို၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂစသည်တို့၏၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ပညာပေထ၊
 ပညတ်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဗာဟိရသမယေ
 သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သောတိတ္ထိတို့၏အယူ၌၊ တံ၊ ထိုရာဂစသည်ကို
 ပညတ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ တံ၊ ထိုတုဗ္ဗေခေါ်အာ
 ရုသေဝအာနန္ဒ ရာဂဿပဟာနံ ပညာပေထအစရှိသောစကားကို၊ ပဋိက္ခိ
 ပဇ္ဇော၊ ပယ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ မယံခေါ်အာရုသေဝတိအာဒိ၊ မယံခေါ်အာရု

၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမယံ
 ခေါ်အာရသော အစရှိသောပါဌ်၌၊ ခေါ်တိဇသောသဒ္ဓေါ၊ ခေါ်ဟူသောဤ
 သဒ္ဓါသည်၊ အဝဓာရဏတ္ထေ၊ အဝဓာရဏအနက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊
 နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ မယမေဝ၊ ငါတို့သည်သာလျှင်၊ ပညာပေမ၊
 ပညတ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတော၊
 ထိုနောင်မှ၊ ပရိဗ္ဗာဓကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊ အယံထေရော၊ ဤမထေရ်သည်၊
 ဗာပိရသမယံ၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော တိတ္ထိတို့၏ အယူကို၊
 လုပ္ပိက္ခာ၊ မြင်၍၊ ဟရန္တော၊ ပယ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ မယမေဝါတိ၊ မယမေဝ
 ဟူ၍ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ အာဒိနဝံ၊
 အပြစ်ဘိုးဒိသွားမြင်၍၊ ဧတေသံ၊ ထိုရာဂအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်
 ခြင်းကို၊ ပညာပေန္တိနုခေါ၊ ပညတ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊
 အထပစ္ဆာ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသည်မှနောက်၌၊ ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်
 ကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလို၍၊ ကိံ၊ ပနတု၊ မှ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြန်၏၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊
 တဿ၊ ထိုပရိဗိုဇ်အား၊ ဗျာကရောန္တော၊ ဖြေတော်မူလို၍၊ ရတ္ထောခေါတိ
 အာဒိ၊ ရတ္ထောခေါ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုရတ္ထောခေါ အစရှိသောပါဌ်၌၊ အတ္တတ္တန္တိ၊ အတ္တတ္တံ ဟူသည်
 ကား၊ ဒိဋ္ဌိ-ဋ္ဌိကသံပရာယိကလောကီယလောကုတ္တရံ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်
 သောအကျိုးတမလွန်၌ဖြစ်သော အကျိုးလောကီလောကုတ္တရာ အကျိုး
 ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တံ၊ အကျိုးကို၊ ပရတ္ထေဝိ၊ သူတပါး၏
 အကျိုး၌လည်းကောင်း၊ ဥဘယတ္ထေသုဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသောအကျိုးတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အန္ဓကရဏောတိအာဒိသု၊
 အန္ဓကရဏော ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယဿ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုရာဂဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ဒဿနနိဝါရဏေန၊ မြင်ခြင်းကိုမြင်
 သဖြင့်၊ အန္တံ၊ ကန်းသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အန္ဓကရဏော၊ အန္ဓကရဏမည်၏၊ ပညာစက္ခု၊ ပညာစက္ခုကို၊ နကရောတိ
 မပြုတတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အစက္ခုကရဏော၊ အစက္ခုကရဏ
 မည်၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊ နကရောတိ၊ မပြုတတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အညာဏ ကရဏော၊ အညာဏကရဏမည်၏၊ ကမ္မဿ ကတာပညာ၊

ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သိတတ်သော ပညာလည်းကောင်း၊ ဈာနပညာ၊ ဈာန်နှင့် ယှဉ်သောပညာ လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာပညာ၊ ဝိပဿနာပညာ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာပညာ၊ ဤပညာတို့ကို၊ အပ္ပဝတ္တိကရဏေန၊ မဖြစ်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ နိရောဓေတိ၊ ချုပ်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာနိ-ရာမိကော၊ ပညာနိရောဓိကမည်၏၊ အနိဋ္ဌမလ ခါယကတ္တာ၊ အလိုမရှိအပ်သောအကျိုးကိုပေးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခသင်္ခါတဿ၊ ဒုက္ခဝေဒနာဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိဇာတသေဝ၊ နှိပ်စက်တတ်သော တရား၏သာလျှင်၊ ပက္ခေ၊ အပင်းအသင်း၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဇာတပက္ခိကော၊ ဝိဇာတပက္ခိကမည်၏၊ ကိလေသနိဗ္ဗာနံ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းကို၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်စေတတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကမည်၏၊ အလဉ္စပနာဝသောအာနန္ဒအပ္ပမာဒါယာတိ၊ အလဉ္စပနာဝသောအာနန္ဒအပ္ပမာဒါယာ ဟူသည်ကား၊ အာဝုဿအာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒ၊ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဋိပဒါအကျင့်သည်၊ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဝုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့အား၊ အပ္ပမာဒါယာ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းငှါ၊ အလံယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ အနုစ္ဆရိကံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ အာဝုဿအာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒ၊ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို၊ ကဗျာထာပြုကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရဿ၊ အရှင် အာနန္ဒ၊ မထေရ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာသရခေါ်၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲသွား၏၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ အရိယဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်ကို၊ လောကုတ္တရ မိဿကော၊ လောကုတ္တရာ ရောသောမဂ်ကို၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတ္ထ၊ ဤပဌမသုတ်၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမသုတ် ၏အဖွင့်ကိုဆိုသောစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ၊

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ တေနဟိဂဟပတိတိ၊ တေနဟိ ဂဟပတိဟူသည်ကား၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒ၊ မထေရ်သည်၊ အယံ၊ ဤအာဇီဝက၏တပည့်ဖြစ်သောသူကြွယ်သည်၊ ဣမံ၊ ဤငါ့၏အရံသို့၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်၊ အညာတုကာမေ၊ သိခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နအာဂမိဿတိ၊ မလာလတ္တံ့၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ပရိဂ္ဂဗ္ဗနုတ္တံ၊ ပညာကိုရုံစင်ခြင်းငှါ၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဣမိနာ၊ ဤအာဇီဝက တပည့်ဖြစ်သောသူကြွယ်သည်၊ ဝုတ္တိတပဉ္စ၊ မေးအပ်သော ပြဿနာကို၊ ဣမိနာ၊ ဤအာဇီ

ဝကဏ်တပည့်ဖြစ်သောသူကြွယ်ကိုပင်လျှင်၊ ကထာပေသာမိ၊ ဖြေဆိုစေအံ့
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိကိ၊ ကြိသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိကိ၊ ကြိတော်မူ
 ၍၊ တံယော၊ ထိုအာဖီ ဝကဏ်တပည့်ဖြစ်သောသူကြွယ်ကိုပင်လျှင်၊ ကထံ၊
 စကားကို၊ ကထာပေတုကာမော၊ ဖြေဆိုစေခြင်းငှါ အလိုရှိသည် ဖြစ်၍၊
 တေနဟိသိအာဒိ၊ တေနဟိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ခန့်တော်မူ
 ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတေနဟိအစသောပါဌ်၌၊ တေနဟိတိ၊ သေသသဒ္ဓေါ၊ တေနဟိ
 ဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ကာရုဏာပဒေသော၊ အကြောင်းကို ညွှန်းပြသော
 သဒ္ဓါတည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံသင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆေသိ၊
 မေး၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤပြဿနာ၌၊ တညော၊ သင့်ကိုပင်လျှင်၊
 ပဋိဝုစ္ဆာမိ၊ တဖန်မေးဦးအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ကေသန္ဓေတိ၊ ကေသန္ဓေ ဟူသည်ကား၊ ကတမေသံ၊ အတယ်
 အမည်ရှိသောဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သွာက္ခာတောနု၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်
 သနည်း၊ သဒ္ဓမ္မုက္ကံသနာတိ၊ သဒ္ဓမ္မုက္ကံသနာ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ လဒ္ဓိယာ၊ အယူကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီမြှောက်၍၊ ဌပနာ၊ ထားခြင်းသည်၊
 ပရေမ္မာပသာဒနာတိ၊ ပရေမ္မာပသာဒနာ ဟူသည်ကား၊ ပရေသံ၊ တပါး
 သောဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ လဒ္ဓိယာ၊ အယူကို၊ စာနုနာ၊ ချုတ်ချပ် ခြင်းသည်၊
 ဝတ္တနာ၊ ရှုပ်ချခြင်းသည်၊ အဝက္ခိပနာ၊ အယုတ်အားဖြင့် ထားခြင်းသည်၊
 အာယတနေဝဓမ္မဒေသနာတိ၊ အာယတနေဝဓမ္မဒေသနာ ဟူသည်ကား၊
 ကာရုဏာသ္မိံယေဝ၊ သင့်သောအကြောင်း၌သာလျှင်၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တချား
 ဟောခြင်းတည်း၊ အတ္ထောစဝုတ္တောတိ၊ အတ္ထောစဝုတ္တောဟူသည်ကား၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္ဆိတပဉ္စဿ၊ မေးသောပြဿနာ၏၊ အတ္ထောစ၊ အနက်
 ကိုလည်း၊ ပကာသိတော၊ ထင်ရှားပြအပ်၏၊ အတ္ထောစအနုပနိတောတိ၊
 အတ္ထောစအနုပနိတော ဟူသည်ကား၊ အဌေးငါတို့ကို၊ ဝေဇ္ဇပါ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ အတ္ထော၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ နစဉပ
 နိတော၊ မချီမြှောက်နုပရိတောတိ၊ နုပရိတောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၀၀

၃ တတိယေ၊ တတိယံသုတ်၌၊ ဂိလာနာဝုပ္ပိတောတိ၊ ဂိလာနာဝုပ္ပိတော
 ဟူသည်ကား၊ ဂိလာနောနာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝုပ္ပိတော၊ ထင်ပြီးသည်၊
 ဂေလညာတိ၊ ဂေလညာ ဟူသည်ကား၊ ဂိလာနဘာဝတော၊ နာသည်၏
 အဖြစ်မှ၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္ကမိ ဟူသည်ကား၊ သုတ္တပါတရာသော၊
 နံနက်စာစားပြီး၍၊ မာလာဂန္ဓာဒိနံ၊ ပန်းနံသာအစရှိသည်တို့ကို၊ အာဒါယ၊

ယူ၍၊ မဟာပရိဝါရေပရိဝုဒ္ဓတာ၊ ယျာဓိစွာသောအခြံအရံဖြင့် ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ မဟာယံ ဂဟေတွာတိ၊ မဟာယံ ဂဟေတွာဟူ သည်ကား၊ နံ၊ ထိုမဟာနာမ်အမည်ရှိသောသင်္ကတဝင်မင်းကို၊ မဟာယံ၊ မောင်း၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အာကမ္ဘိ၊ ဝင်၏။ နိသိန္နာသနတော၊ ထိုင်နေရာမှ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ တဿ၊ ထိုမဟာနာမ်အမည်ရှိသောသင်္ကတဝင်မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ ဒက္ခိဏမဟာယံ၊ လက်ညာမောင်းကို၊ အင်္ဂုဋ္ဌကေန၊ လက်မဖြင့်၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့် တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်သို့၊ အပနယိ၊ ဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အထေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုမဟာနာမ်အမည်ရှိသော သင်္ကတဝင်မင်းအား၊ သေခွဲခေါမဟာနာမသီလန္တိ အာဒိနာ၊ သေခွဲခေါ မဟာနာမသီလံဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန် သော၊ သေခါနံ၊ သေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သီလဉ္စ၊ သီလကိုလည်းကောင်း၊ သ မာမိဉ္စ၊ သမာမိကိုလည်းကောင်း၊ ပညဉ္စ၊ ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ကထေ တွာ၊ ပြောဆို၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အရဟတ္တဖလဝသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ် ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အသေခါသီလသမာမိပညာယော၊ ရဟန္တာတို့၏ဥစ္စာ ဖြစ်သောသီလသမာမိပညာတို့ကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူသောမြတ် စွာဘုရားသည်၊ သေခသမာမိတော၊ သေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သမာမိမှ၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ သေခံ၊ သေကွဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာဥာဏဉ္စ၊ ဝိပဿနာဥာဏ် သည်လည်းကောင်း၊ အသေခံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဖလ ဥာဏဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဥာဏ်သည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သေခ၊ ဝိပဿနာ ဥာဏတောစ၊ သေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သောဝိပဿနာ ဥာဏ်မှလည်း၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ အသေခဖလသမာမိ၊ အသေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့ ၏ဥစ္စာဖြစ်သော ဖလသမာမိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့ သောအနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သမ္ပယုတ္တာနိ၊ သမ္ပယုတ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိသမာမိဥာဏာနိ၊ အကြင်သမာမိ ဥာဏ်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသမ္ပယုတ်ဖြစ်သောသမာမိဥာဏ်တို့ ၏၊ အပစ္ဆာအပုရေ၊ မရှေးမနှောင်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် တတိယသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုသောစကား ရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထစတုတ္ထသုတ်၌၊ ကုဋ္ဌာဂါရသလ္လာယန္တိ၊ ကုဋ္ဌာဂါရ သလ္လာယံဟူသည်ကား၊ ဇွေးနှစ်ခုကုန်သော၊ ကဏ္ဍိကာ၊ အထွဋ်အချက်

၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဟံသဝဇ္ဇကန္တန္တေန၊ ဟင်္သာတောင်သည်၍၊
သဖြင့်၊ ကတာယ၊ ပြုအပ်သော၊ ဂန္ဓကုဒ္ဓိယာ၊ ဂန္ဓကုဒ္ဓိ၌၊ အပရိသေသံဥာ
ဏဒဿနံပဋိဇာနာတိတိ၊ အပရိသေသံဥာဏဒဿနံပဋိဇာနာတိဟူသည်
ကား၊ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှသောဥာဏ်အမြင်ကိုလည်း၊ အသေ
သေတွာ၊ မကြွင်းစေမူ၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဥာဏဒဿနံ၊ ဥာဏ်အမြင်
ကို၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ သတတံသမိတန္တိ၊ သတတံသမိတံဟူသည်
ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နိရုန္တရံ၊ အခြားမရှိ၊ ဥာဏဒဿနံပစ္စု
ပဋ္ဌိတန္တိဣဒိနာ၊ ဥာဏဒဿနံပစ္စုပဋ္ဌိတံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗညုတ
ညာဏံ၊ အလုံးစုံသောတရားကိုသိသောဥာဏ်တော်သည်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊
ဥပဋ္ဌိတဋ္ဌ၊ ရှေးရှုတည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့
သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ပုရာဏာနံကမ္မာနန္တိ၊ ပုရာဏာနံကမ္မာနံ
ဟူသည်ကား၊ အာယုဟိတကမ္မာနံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသော ကံတို့၏၊
သဟဗျန္တိဘာဝန္တိ၊ သဟဗျန္တိဘာဝံဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခရတပေန၊ ပြုနိုင်
ခဲ့သောပူပန်စေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဂတန္တကရဏံ၊ ကင်းခြင်း၏အဆုံးကိုပြုခြင်း
တည်း၊ နဝါနံကမ္မာနန္တိ၊ နဝါနံကမ္မာနံဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုပစ္စုပဋ္ဌ
ဘဝ၌၊ အာယုဟိတဗ္ဗကမ္မာနံ၊ အားထုတ်အပ်သောကံတို့၏၊ အကရဏာ
တိ၊ အကရဏာဟူသည်ကား၊ အနာယုဟနေန၊ အားမထုတ်သဖြင့်၊ သေတု
ဓာတုတန္တိဣဒိနာ၊ သေတုဓာတံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဗစ္စယဃာတံ၊ အ
ကြောင်းကိုသတ်ခြင်းကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကမ္မက္ခယာဒုက္ခက္ခ
ယောတိ၊ ကမ္မက္ခယာဒုက္ခက္ခယောဟူသည်ကား၊ ကမ္မဝဇ္ဇက္ခယဝသေန၊
ကမ္မဝဋ်၏ကုန်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုက္ခက္ခယော၊ ဒုက္ခ၏ကုန်ခြင်းသည်၊
ဝေဒနာက္ခယောတိ၊ ဝေဒနာက္ခယောဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခဝဇ္ဇက္ခယေန၊ ဒုက္ခ
ဝဋ်၏ကုန်ခြင်းဖြင့်၊ ဝေဒနာက္ခယော၊ ဝေဒနာ၏ကုန်ခြင်းသည်၊ ဟိသစ္စံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဒုက္ခဝဇ္ဇသိ၊ ဒုက္ခဝဋ်သည်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သည်ရှိသော်
ဝေဒနာဝဇ္ဇမ္ပိ၊ ဝေဒနာဟူသောဝဋ်သည်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာမေဝ၊ ကုန်သည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဒနာက္ခယာသဗ္ဗဒုက္ခနိဇ္ဇိဏ္ဏံဘဝိယတိတိ၊ ဝေဒ
နာက္ခယာသဗ္ဗဒုက္ခနိဇ္ဇိဏ္ဏံဘဝိယတိဟူသည်ကား၊ ဝေဒနာက္ခယေနပန၊ ဝေ
ဒနာ၏ကုန်ခြင်းဖြင့်ကား၊ သကလဝဇ္ဇဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊
နိဇ္ဇိဏ္ဏမေ၊ ဆွေးမြေ့သည်သာလျှင်၊ ဘဝိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သန္တိဗ္ဗိကာ
ယာတိ၊ သန္တိဗ္ဗိကာယဟူသည်ကား၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ပဿိတဗ္ဗာယ၊ ရှု
အပ်သော၊ ပစ္စက္ခာယ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော၊ နိဇ္ဇရာဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊ နိဇ္ဇ

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်။ ၇

ရာဝိသုဒ္ဓိယာဟူသည်ကား၊ ကိလေသဇီရုဏကပ္ပဒိုပဒါယ၊ ကိလေသကို
ဆွေးမြွေစေတတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိလေသေ၊ ကိ
လေသာတို့ကို၊ နိဇ္ဈိရုဏဝေသာ၊ ဆွေးမြွေစေတတ်သောကြောင့်၊ နိဇ္ဈရာယ၊
ဆွေးမြွေစေတတ်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်
သောအကျင့်ဖြင့်၊ သမဝိက္ခမောဟောတိတိ၊ သမဝိက္ခမောဟောတိဟူ
သည်ကား၊ သကသဿ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝနုဒုက္ခဿ၊ ဝနုဒုက္ခကို၊ အတိတ္ထ
မော၊ လွန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဝောန္တေဘဂဝါကိမာဟာတိ၊
ဣဝောန္တေဘဂဝါကိမာဟာဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမာယပဒိုပတ္တိယာ၊ ဤအကျင့်၌၊ ကိ၊ အာတယ်သို့၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူပါသည်နည်း၊ တေယေဝကိလေသနိဇ္ဈိရုဏကပ္ပဒိုပဒါ၊
ဤကိလေသာတို့ကို ဆွေးမြွေစေတတ်သောအကျင့်ကိုပင်လျှင်၊ ပညပေ
တိကိ၊ ပညတ်သလော၊ ဥဒါဟ၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား၊ အညံ၊ တပါးသော
အကျင့်ကို၊ ပညပေတိကိ၊ ပညတ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊
ဇေနတာတိ၊ ဇေနတာဟူသည်ကား၊ အနာဝရဏဥာဏေန၊ မပိတ်ပင်သော
ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဇေနန္တေန၊ သိတော်မူသော၊ ပဿတာတိ၊ ပဿတာဟူသည်
ကား၊ သမန္တစက္ခုနာ၊ သမန္တစက္ခုဖြင့်၊ ပဿန္တေန၊ မြင်တော်မူသော၊
ဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊ ဝိသုဒ္ဓိယာဟူသည်ကား၊ ဝိသုဒ္ဓိသံပါပနတ္ထာယ၊ စင်ကြယ်
ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သမဝိက္ခမာယာတိ၊ သမ
ဝိက္ခမာယာ ဟူသည်ကား၊ သမဝိက္ခမနတ္ထာယ၊ လွန်ခြင်းအကျိုးငှါ၊
အတ္ထင်္ဂမာယာတိ၊ အတ္ထင်္ဂမာယာဟူသည်ကား၊ အတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့၊ ဂမ
နတ္ထာယ၊ ရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဥာယဿအဓိဂမာယာတိ၊ ဥာယဿအ
ဓိဂမာယာဟူသည်ကား၊ သမာဓိဝိပဿနာယ၊ သမာဓိ ဝိပဿနာဖြင့်၊
မဂ္ဂဿ၊ အရိယမဂ်ကို၊ အဓိဂမနတ္ထာယ၊ ရှေ့ခြင်းအကျိုးငှါ၊ နိဗ္ဗာနဿသန္တိ
ကိရိယာယာတိ၊ နိဗ္ဗာနဿသန္တိ ကိရိယာယာဟူသည်ကား၊ အပစ္စယ
နိဗ္ဗာနဿ၊ ကံမိတ်ဥတု အာဟာရတည်းဟူသောအကြောင်းကင်းသော
နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကရုဏတ္ထာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ နဝဇ္ဇကမ္ပ
နကရောတိတိ၊ နဝဇ္ဇကမ္ပနကရောတိဟူသည်ကား၊ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊
ကမ္ပံ၊ ကံကို၊ နအာယူဟာတိ၊ အားမထုတ်၊ ပုရာဏဉ္စကမ္ပန္တိ၊ ပုရာဏဉ္စကမ္ပ
ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အာယူဟိတကမ္ပံ၊ အားထုတ်အပ်သောကံကို၊
ဗုဿ ဗုဿဗျန္တိကရောတိတိ၊ ဗုဿဗုဿဗျန္တိ ကရောတိဟူသည်ကား၊
ဗုဿိတွာဗုဿိတွာ၊ ရောက်၍ရောက်၍၊ ဝိဂတန္တံ၊ ကင်းခြင်းအဆုံးကို၊ က

၈

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ရောတိ၊ ပြု၏။ ဝိပါကဖဿံ၊ ဝိပါကနှင့်ယှဉ်သောဖဿသို့။ ဗျာသိက္ခာ၊ ရောက်၍၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံဟောင်းကို။ ခေပေတိ၊ ကုန်စေ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ သန္တိဋ္ဌိကာတိ၊ သန္တိဋ္ဌိကာဟူသည်ကား။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ပဿိတဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်ကုန်၏။ အကာလိကာတိ၊ အကာလိကာဟူသည်ကား။ ကာသန္တရေ၊ ကာလတပါး၌၊ ကိစ္စကာရိကာ၊ အကျိုးပေးခြင်းကိစ္စကိုပြုတတ်ကုန်သည်၊ နုဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဖေဟိပဿိကာတိ၊ ဖေဟိပဿိကာဟူသည်ကား။ ဖေဟိ၊ လာလှည့်၊ ပဿ၊ ရှုလှည့်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတံ၊ ညွှန်းခြင်းငှါ၊ ယုတ္တာ၊ သင့်ကုန်၏။ ဩပနေယျိကာတိ၊ ဩပနေယျိကာဟူသည်ကား။ ဥပနယေ၊ ကပ်၍ဆောင်ခြင်း၌၊ ယုတ္တာ၊ သင့်ကုန်၏။ သန္တိယိတဗ္ဗယုတ္တာ၊ ကပ်ငြိအပ်သည်နှင့်ယှဉ်ကုန်၏။ ပစ္စတ္တံဝေဒိတဗ္ဗာဝိညှဟိတိ၊ ပစ္စတ္တံဝေဒိတဗ္ဗာဝိညှဟိဟူသည်ကား။ ပဏှိတေတိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိမိတို့၏။ သန္တာနေယေဝ၊ စိတ်အစဉ်၌သာလျှင်၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဗာလေဟိပန၊ သူမိက်တို့သည်ကား။ ဒုဇ္ဇာနာ၊ သိနိုင်ခဲ့ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိသဝသေန၊ သိလ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဇွေနှစ်ပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါစ၊ မဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဇွေနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗလာနိစ၊ ဖိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သောတာပနသကဒါဂါမိနော၊ သောတာပန သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သိလေသု၊ သိလတို့၌၊ ပရိပူရကာရိနော၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဝိဝိဇ္ဇေဝကာမေဟိတိအာဒိကာယ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝကာမေဟိဤသို့အစရှိသော၊ သမာဓိသမ္ပဒါယ၊ သမာဓိ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါစ၊ မဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိဏှိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဗလာနိစ၊ ဖိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်ဖြစ်သော၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော သာဝကသည်၊ သမာဓိဌိ၊ သမာဓိ၌၊ ပရိပူရကာရိ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အာသဝါနံခယာတိအာဒိတိ၊ အာသဝါနံခယာဤသို့ အစရှိသောပါဌ်တို့ဖြင့်၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့။ ကေမိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ သိလသမာဓယောပိ၊ သိလသမာဓိတို့ကိုလည်း၊ အရဟတ္တဖလသမ္ပယုတ္တာဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသိလသမာဓိတို့ကိုသာလျှင်၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ အ

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဉ္စကသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်။ ၉

မိပ္ပတော၊ အင်္ဂုရိအင်္ဂုရိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧကေကဿ
ပန၊ တယောက်တယောက်သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ကား၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
ဖြင့်၊ ပဋိပတ္တိဒဿနတ္ထံ၊ အကျင့်၊ ပုံပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝိသုဝိသု၊ အသီးအ
သီး၊ တန္တိ၊ ပါဠိ၊ ဘိုးအာရောပိတာ၊ တင်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်မျှင်စတုတ္ထ
သုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုသောစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အမစ္စာဘိ၊ အမစ္စာဟူသည်ကား၊ သုဟန္တာ၊
ကောင်းသောနှလုံးရှိကုန်သော၊ ဥာတိတိ၊ ဥာတိဟူသည်ကား၊ သသု
သသုရပက္ခိကားယောက္ခမမိန်းမသူ၊ ယောက္ခမယောကျ်ားသူ၊ ထိုယောက္ခ
မ မိန်းမသူ၊ ယောက္ခမယောကျ်ားသူတို့၏ အဖွင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ သာလော
ဟိတာဂါ၊ သာလောဟိတာဟူသည်ကား၊ သမာနသောဟိတာ၊ တူသော
သွေးရှိကုန်သော၊ ဘာတိဘဂိနိအာဒယော၊ ညီအစ်ကို နှမ အစ်မ အစ်မ
သောသူတို့တည်း။ အဝေဇ္ဇပ္ပသာဒေတိ၊ အဝေဇ္ဇပ္ပသာဒေဟူသည်ကား၊
ဂုဏေ၊ ဂုဏ်းကျေးဇူးတို့ကို၊ အဝေဇ္ဇဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သော၊
အဝလပ္ပသာဒေ၊ မတုန်မလှုပ်သောကြည်ညိုခြင်း၌၊ အညထတ္တန္တိ၊ အည
ထတ္တံဟူသည်ကား၊ ဘာဝညထတ္တံ၊ ကက္ခဋ္ဌအစရှိသောသဘော၏တပါး
သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ပထဝိဓာတုယာတိဇာဒိ
သု၊ ပထဝိဓာတုယာဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ဝိသတိယာ၊ နှစ်ဘယ်အ
တိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကောဠာသေသု၊ အရတို့၌၊ ထဒ္ဓါကာရဘူတာယ၊
ခက်ထန်သော အခြင်းအရာ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ပထဝိဓာတုယာ၊ ပထဝိ
ဓာတ်၏၊ ခွါဒသသု၊ တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကောဠာသေသု၊ အရတို့၌၊
ယူသေ၊ အစမ်း၌လာဝါယ၊ ဖြစ်သော၊ အဗဗ္ဗဘူတာယ၊ ဖွဲ့ခြင်းဖြစ်၍ဖြစ်
သော၊ အာပေါဓာတုယာ၊ အာပေါဓာတ်၏၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊
ကောဠာသေသု၊ အရတို့၌၊ ပရိပါစနဘူတာယ၊ ရင့်စေခြင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
တေဇောဓာတုယာ၊ တေဇောဓာတ်၏၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ကော
ဠာသေသု၊ အရတို့၌၊ ဝိဇ္ဇတ္တဘူတာယ၊ ဗူးရောင်ခြင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝါ
ယောဓာတုယာ၊ ဝါယောဓာတ်၏၊ အညထတ္တံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာ
အားဖြင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဘိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ နတေဝါတိတ္ထေ၊ နတေ
ဝဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊ အကျပ်ကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာ
သည်၊ ဂုဏတေ၊ ဆိုပြီးအုံးတုန့်၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံမဟာဘူတာ
နံ၊ ဤမဟာသုတ်တို့၏၊ အညမညဘာဝုပဂမနေန၊ ကက္ခဋ္ဌအစရှိသောသ
ဘောမှတပါးသောအာဗဗ္ဗနအစရှိသောသဘောသို့ရောက်သဖြင့်၊ အည

၁၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ထတ္တံ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ သိယ၊
ဖြစ်ရာ၏၊ အရိယသာဝကံသပန၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်သား၏ကား၊
အညထတ္တံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သည်၊
နတွေဝသိယာ၊ မဖြစ်ရာသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣကိဇ္ဈမံအတ္တံ၊ ဤသို့သော
အနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအညထတ္တံ
အစရှိသောပါဌ၌၊ အညထတ္တန္တိ၊ အညထတ္တံဟူသည်ကား၊ ပသာအည
ထတ္တံ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်
သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တံ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်း၏ဟောက်ပြန်
သည်၏အဖြစ်သည်၊ တဿ၊ ထိုအရိယာဖြစ်သောတပည့်အား၊ နဟောတိ
မဖြစ်၊ ဘာဝညထတ္တံပန၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သည်၏
အဖြစ်သည်ကား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အရိယသာဝကော၊ အရိ
ယာဖြစ်သောတပည့်သားသည်၊ မနုဿော၊ လူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧ
ဝေါပိ၊ နတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သေး၏၊ ဗြဟ္မာပိ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်း
ဟောတိ၊ ဖြစ်သေး၏၊ အဿ၊ ထိုအရိယာဖြစ်သောတပည့်၏၊ ပသာဒေါ
ပန၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်ကား၊ ဘဝန္တရေ၊ ဘဝတပါး၌လည်း၊ နဝိဂန္ထတိ၊
မကင်း၊ အပါယဂတိသင်္ခါတံ၊ အပါယ်သို့လမ်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဂတိ
အညထတ္တံ၊ ဂတိ၏တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သို့
နစပါဝုဏှာတိ၊ မရောက်သည်သာလျှင်တည်း၊ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်လည်း၊ တဒေဝဒသကုသလကမ္မံ၊ ထိုဆယ်ပါးသောကုသိုလ်ကံကိုပင်
လျှင်၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တတြိဒံအညထတ္တန္တိအာဒိ၊
တတြိဒံအညထတ္တံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧတ္ထ
ဤပစ္စမသုတ်၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်
ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပစ္စမသုတ်၏ အဖွင့်ကိုဆိုသော
စကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ကာမဓာတုဝေပက္ကန္တိ၊ ကာမဓာတု ဝေပက္ကံ
ဟူသည်ကား၊ ကာမဓာတုယာ၊ ကာမဓာတ်၌၊ ဝိပစ္စနံ၊ ရင့်စေတတ်သော၊
ကာမာဝေါတိ၊ ကာမာဝေါဟူသည်ကား၊ ကာမဓာတုယံ၊ ကာမဓာတ်၌၊
ဥပပတ္တိဘဝေါ၊ ဥပပတ္တိဘဝတည်း၊ ကမ္မံခေတ္တန္တိ၊ ကမ္မံခေတ္တံဟူသည်
ကား၊ ကုသလာကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံသည်၊ ဝိရုဟနုဋ္ဌာ
နဋ္ဌေန၊ စည်ပင် ပေါက်ရောက်ရာ ဖြစ်သော အနက်သဘောဖြင့်၊ ခေတ္တံ၊
ခေတ္တမည်၏၊ ဝိညာဏံဗီဇန္တိ၊ ဝိညာဏံဗီဇံဟူသည်ကား၊ ယထာဇာဟိ၊

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်။ ၁၁

ဗုဒ္ဓိသန္ဓေအားလျော်စွာ၊ အဘိသင်္ခါ၊ ရိညာဏံ၊ ပြုပြင်စီရင်တတ်သောကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံဟုဆိုအပ်သောဝိညာဉ်သည်။ ဝိရူပာနဋ္ဌေန၊ စည်ပင်ပေါက်ရောက်ခြင်းဟူသော အနက်သဘောဖြင့်၊ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့မည်၏။ တဏှာသ္မေဟာတိ၊ တဏှာသ္မေဟာဟူသည်ကား၊ ပဌဏှာနန္တမြူဟာနဝသေန၊ ယိုစီးခြင်းပွားစေခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥဒကံနာမ၊ ရေမည်၏။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနန္တိ၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ မောဟသည်၊ အာဝရိတာနံ၊ ပိတ်ပင်အပ်ကုန်သော၊ တဏှာသံယောဇနာနန္တိ၊ တဏှာသံယောဇနာနံဟူသည်ကား၊ တဏှာဗန္ဓေန၊ တဏှာတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်၊ ဗန္ဓာနံ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊ ဟိနာယဓာတုယာတိ၊ ဟိနာယဓာတုယာဟူသည်ကား၊ ကာမဓာတုယာ၊ ကာမဓာတ်၌၊ ဝိညာဏံပတိဋ္ဌိတန္တိ၊ ဝိညာဏံပတိဋ္ဌိတံဟူသည်ကား၊ အဘိသင်္ခါ၊ ရိညာဏံ၊ ပြုပြင်စီရင်တတ်သောကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံဟုဆိုအပ်သောဝိညာဉ်သည်၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ မဇ္ဈိမာယဓာတုယာတိ၊ မဇ္ဈိမာယဓာတုယာဟူသည်ကား၊ ဣပဓာတုယာ၊ ဣပဓာတ်၌၊ ပဏီတာယဓာတုယာတိ၊ ပဏီတာယဓာတုယာဟူသည်ကား၊ အဣပဓာတုယာ၊ အဣပဓာတ်၌၊ ဧတ္ထ၊ ဤဆဋ္ဌသုတ်၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဆဋ္ဌသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုသောစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ၊

၃ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ စေတနာတိ၊ စေတနာဟူသည်ကား၊ ကမ္မစေတနာ၊ ကံဟုဆိုအပ်သောစေတနာတည်း၊ ပတ္တနာပိ၊ ပတ္တနာဟူသည်လည်း၊ ကမ္မပတ္တနာဝ၊ ကံဟုဆိုအပ်သောတောင့်တခြင်းပင်လျှင်တည်း၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဝုရိမသဒိသမေဝ၊ ဈေးအဖွင့်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သတ္တမသုတ်၏ အဖွင့်ကို ဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ သီလဗ္ဗတန္တိ၊ သီလဗ္ဗတံဟူသည်ကား၊ သီလဗ္ဗဝ၊ အလေ့သည်လည်း၊ ဝတဗ္ဗ၊ အကျင့်သည်လည်း၊ ဇီဝိတန္တိ၊ ဇီဝိတံဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထရုကာရိကာနုယောဂေါ၊ ပြုခဲ့စွာသောအမှုအရာကိုပြုခြင်း၌အားထုတ်ခြင်းသည်၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မစရိယာဝါသော၊ ဖြတ်သောအကျင့်ဖြင့်နေခြင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌာနသာရန္တိ၊ ဥပဋ္ဌာန သာရံဟူသည်ကား၊ ဥပဋ္ဌာနေန၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်သဖြင့်၊ သာရံ၊ အနှစ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားသည်၊ သာရံ၊ အနှစ်သည်၊ ဣဒံ၊

၁၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဤသဘောတရားသည်၊ ဝရံ၊ မြတ်၏။ နှစ်၊ ဤသဘောတရားသည်၊ နိဗ္ဗာ၊
ပြီးဆုံး၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ အာရုံသို့
ကပ်၍တည်သောသဘောတရားသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော
အနက်တည်း၊ သမလန္တိ၊ သမလံဟူသည်ကား၊ သဉ္ဇဒြိယံ၊ အတိုးအပွားရှိ
သည်၊ သဝဓိကံ၊ အတိုးအပွားရှိသည်။ ပောတိ၊ ဖြစ်သလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ နုခေါတ္ထဘန္တေကံသေနာဝိ၊ နုခေါတ္ထဘန္တေကံသေနဟူ
သည်ကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသီလဝတအမရှိသည်တို့၏အဖြစ်
ကိုမေးရာ၌၊ ကံသန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ နုခေါဗျာက၊ တဗ္ဗံ၊ မဖြေအပ်၊ ဣတိအယံ
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥပဋ္ဌာသာရံသေဝတောတိ၊ ဥပဋ္ဌာ
သာရံသေဝတောဟူသည်ကား၊ သာရံ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ နိဗ္ဗာနသာရံ၊
မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သေဝမာနဿ၊ ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အမလန္တိ၊ အမ
လံဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌမလေန၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးဖြင့်၊ အမလံ၊
အကျိုးမရှိ၊ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊
ကမ္မဝါဒိကိရိယဝါဒိနံ၊ ကံသာလျှင်အကြောင်းရှိ၏ဟုအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
ကံသာလျှင်ပြုပြင် စီရင်ခြင်းရှိ၏ဟု အယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရှင်
ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သေသော၊ ကြွင်းသော၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အ
လုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဗဟိရကသမယော၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်
သောတိတ္ထိတို့၏ အယူသည်၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သမလန္တိ၊ သမလံ ဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌမလေန၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုး
ဖြင့်၊ သမလံ၊ အကျိုးရှိ၏၊ သဉ္ဇဒြိယံ၊ အတိုးအပွားရှိ၏။ ဣမံသာသနံ၊ ဤသာ
သနာတော်ကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊
ကမ္မဝါဒိကိရိယဝါဒိနံ၊ ကံသာလျှင်အကြောင်းရှိ၏ဟုအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
ကံသာလျှင်ပြုပြင်စီရင်ခြင်းရှိ၏ဟု အယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရှင်
ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏၊ နစပနဿသုလဘဉ္စပေါသမသမော
ပညာယာတိဣမိနာ၊ နစပနဿသုလဘဉ္စပေါသမသမောပညာယဟူသော
ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သေက္ခဘူမိယံ၊ သေက္ခဘုံ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ပဉ္စံ၊
ပြဿနာကို၊ ကထေန္တဿ၊ ဖြေဆိုသော၊ အဿအာနန္တဿ၊ ထိုအရှင်အာ
နန္ဒာနှင့်၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သမသမော၊ တူမျှသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နသုလ
ဘော၊ မရလွယ်၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။
ဣမတ္ထိသုတ္တေ၊ ဤအဋ္ဌမသုတ်၌၊ သေက္ခဘူမိနာမ၊ သေက္ခဘုံမည်သည်ကို၊

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်။ ၁၃

ဟတိဟာ၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အဋ္ဌမသုတ်ကို ဖွင့်ဆိုရာ ဝကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ၊

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဇေတဒဝေါစာဝါး၊ ဇေတဒဝေါစဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆိမာတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတ ပဋိက္ခန္ဓော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲပြီးသော်၊ ဒသဗလဿ၊ ဆယ်ပါးသောအားတော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝတ္တံ၊ ပြုရသောဝတ်ကံ၊ ဒေသံ၊ တွာ၊ ပြုပြီး၍၊ အတ္တ နော၊ မိမိ၏။ ဒိဝါဝိဟာ၊ ဌာနံ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက၌၊ မူလဂစ္ဆောနာမ၊ အမြစ်နံ့ မည်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သာရဂစ္ဆောနာမ၊ အနှစ်နံ့ မည်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဗုပ္ပဂစ္ဆောနာမ၊ အပွင့်နံ့ မည်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တသေဝိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေဗန ဂန္ဓာ၊ ဤအနံ့ တို့သည်ကား၊ အနုဝါတံယေဝ၊ လေးကျသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆန္တိ သွားကုန်၏၊ ပဋိဝါတံ၊ လညာသို့၊ နဂစ္ဆန္တိ၊ မသွားကုန်၏၊ ယဿ၊ အကြွင်း ဝတ္ထု၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့ သည်၊ ပဋိဝါတမ္ဘိ၊ လညာသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ကိဗ္ဗံ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော အနံ့ သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ရှိသ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ၍၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝရာနံ၊ ရေတို့ ကိုးဂဟဏကာလေယေဝ၊ ယူသောအခါ၌ပင်လျှင်၊ ကင်္ခိ၊ ပြုစွဲ သမယေ၊ ယုံမှားခြင်းဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥပသကံ၊ မနဝရသ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းဆုကို၊ ဂတိ တတ္တာ၊ ပူအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံခဏံယေဝ၊ ထိုယုံမှားခြင်း ဖြစ်သောခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဒိဝါဗ္ဗာနတော၊ နေနေရာအရပ်မှ၊ ဂဠာယ၊ ထ၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိသေစွာရှိခဲ့၍၊ ဇေတမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေထွက်၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊ ကင်္ခိယ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ဝိနောဗနတ္ထံ၊ ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဇေတံတိဏိမာနိဘန္တေတိအာဒိဝစနံ၊ ဤတိဏိမာ နိဘန္တေဤသို့အစရှိသော ဝကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထို တိဏိမာနိ ဘန္တေ အစရှိသောပါဌ၌၊ ဂန္ဓဇာတာနိတိ၊ ဂန္ဓ ဇာတာနိ ဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓဇာတိယော၊ နံသာမျိုးတို့သည်၊ မူလဂန္ဓောတိ၊ မူလ ဂန္ဓော ဟူသည်ကား၊ မူလဝတ္ထုကော၊ အမြစ်ဟုဆိုအပ်သော တည်ရာ ရှိသော၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂန္ဓသမ္ပန္နံ၊ အနံ့ နှင့်ပြည့်စုံ သော၊ မူလမေဝ၊ အမြစ်သည်ပင်လျှင်၊ မူလဂန္ဓော၊ မူလဂန္ဓမည်၏၊ တိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဿ၊ ထိုအနံ့ နှင့်ပြည့်စုံသော အမြစ်၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့ သည်၊ အနုဝါ တံ၊ လေးကျသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဂန္ဓဿ၊ အနံ့ ၏၊ ဂန္ဓောနာမ၊ အနံ့ မည်

၁၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝဟုတ္တဝံ၊

သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သာဓုဂန္ဓပုပ္ဖဂန္ဓေသုဝိ၊ အနုစ်အနံ၊ အပုဋ် နံ၊ တို့၌လည်း၊
 ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အတ္ထာနန္ဒဂန္ဓဇာတာန္တိ၊ အတ္ထာနန္ဒ
 ဂန္ဓဇာတ်ဟူသောဤပါဌ်၌၊ သရဏဂမနာဒေယော၊ သရဏဂုံအစရှိသည်
 တို့သည်၊ ဂုဏဝုတ္တဘာသနဝသေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကိုပြောဆိုခြင်း၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒိသာဂါမိတာယ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာသို့ ရောက်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂန္ဓသဒိသတ္တာနံ၊ သာဓုတုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂန္ဓာ၊
 ဂန္ဓမည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို သရဏဂုံအစရှိသည်တို့၏၊ ဝတ္ထုဘူတော၊ တည်
 ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂန္ဓဇာတ်နာမနံ၊ သာမျိုးမည်
 ၏၊ ဂန္ဓောဂစ္ဆတိတိ၊ ဂန္ဓောဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တဘာသနဝသေန၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြောဆိုခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ သီလ
 ဝါတိ၊ သီလဝါ ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသီလေနဝါ၊ ငါးပါးသော သီလဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဒသသီလေနဝါ၊ ဆယ်ပါးသော သီလဖြင့် လည်းကောင်း၊
 သီလဝါ၊ သီလရှိ၏၊ ကဇျာဏဓမ္မောတိ၊ ကဇျာဏဓမ္မော ဟူသည်ကား၊
 တေနေဝသီလဓမ္မေန၊ ထိုငါးပါးသောသီလဆယ်ပါးသောသီလဟုဆိုအပ်
 သောသဘောဖြင့်သာလျှင်၊ ကဇျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိ၏၊
 ဝိဂတမလမစ္ဆေ ရေနာတိအာဒိနံ၊ ဝိဂတမလမစ္ဆေ ရေန ဤသို့အစရှိသော
 ပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ၌၊ မယော၊
 ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝိတ္ထာရိတောဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊
 ဒိသာသုတိ၊ ဒိသာသုဟူသည်ကား၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဒိသာသု၊
 တူ၍ဖြစ်သောအရပ်တို့၌လည်းကောင်း၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ အနု
 ဒိသာသု၊ အထောင့်ဖြစ်သောအရပ်တို့၌လည်းကောင်း၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ
 တိ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဟူသည်ကား၊ သမိတပါပဗာဟိတ ပါပါသမဏ
 ဗြာဟ္မဏာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောရဟန်း အပဋ္ဌိအပ်ပြီး
 သောမကောင်းမှု ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နပုပ္ဖဂန္ဓောပဋိဝါတမေတိတိ၊
 နပုပ္ဖဂန္ဓောပဋိဝါတမေတိဟူသည်ကား၊ ဝသိကပုပ္ပါဒိနံ၊ မလေးပန်းအစ
 ရှိသည်တို့၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ၊ သည်၊ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊
 နစန္ဒနံတဂရမလ္လိကာဝါတိ၊ နစန္ဒနံတဂရမလ္လိကာဝါဟူသည်ကား၊ စန္ဒနံ
 တဂရမလ္လိကာနန္တိ၊ စန္ဒကူးတောင်လုပ် ကြက်ရုံးတို့၏လည်း၊ ဂန္ဓော၊
 အနံ၊ သည်၊ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဒေဝလော
 ကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းသည်၊ သုမနာနာမ၊ မလေးပန်းမည်သည်၊ ဟော

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်၊ ၁၅

ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုနတ်ပြည်၌ဖြစ်သောရလေးပန်း၏၊ ဝုပ္ပိတဒိဝသော၊ ပွင့်သောနေ၌၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်၊ ယောဇနသတံ၊ ယုဇနာထရာတိုင်တိုင်၊ အဇ္ဈောတ္တရတိ၊ လွှမ်းမိုး၏၊ သောပိ၊ ထိုနတ်ပြည်၌ဖြစ်သောရလေးပန်းသည်သည်၊ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့၊ ဝိဒတ္ထိမတ္တန္တိ၊ တထွာမျှရှိသောအရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ရတနမတ္တန္တိ၊ တတောင်မျှရှိသော အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သတဉ္စဂန္ဓောပဋိဝါတမေတိတိ၊ သတဉ္စဂန္ဓောပဋိဝါတမေတိဟူသည်ကား၊ သတံ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓပုတ္တာနုဉ္စ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဘုရားသားတော်တို့၏ကား၊ သီလာဒိဂုဏဂန္ဓော၊ သီလအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသောအနံ့သည်၊ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့၊ ဂန္တုတိ၊ သွား၏၊ သဗ္ဗာဒိသာ၊ သပ္ပုရိသောပဝါယတိတိ၊ သဗ္ဗာဒိသာသပ္ပုရိသောပဝါယတိဟူသည်ကား၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သီလာဒိဂုဏဂန္ဓေန၊ သီလအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသောအနံ့ဖြင့်၊ သဗ္ဗာဒိသာ၊ အလုံးစုံသောအရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့သို့၊ ပဝါယတိ၊ လှိုင်၏၊ သဗ္ဗာဒိသာ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့ကို၊ ဂန္ဓေန၊ အနံ့ဖြင့်၊ အဝတ္ထရတိ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ နိက္ခေပေါ၊ သုတ်ကိုထားခြင်းသည်၊ အဋ္ဌပုတ္တိကောပိ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းရှိသော ထားခြင်းလည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆာဝသိကောပိ၊ ပုစ္ဆာအစွမ်းရှိသော ထားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတဏှံ၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ အဋ္ဌပုတ္တိယံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ကဿ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပုစ္ဆာယ၊ အမေးပုစ္ဆာဖြင့်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုခြင်းအံ့၊ အရုဏဝတိသုတ္တန္တံ၊ အဋ္ဌပုတ္တိယံ၊ အရုဏဝတိသုတ်၏အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ ပုစ္ဆာယ၊ အမေးပုစ္ဆာဖြင့်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ဖြေဆိုအပ်၏၊ အရုဏဝတိသုတ္တန္တော၊ အရုဏဝတိသုတ်ကို၊ ကေန၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ သိဝိနာ၊ သိဝိအမည်ရှိတော်မူသော၊

၁၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဘဝဝတာဝ။ မြတ်စွာဘုရား သည်လည်းကောင်း၊ အမှတ်ကံ၊ ဂါတို့၏၊
သတ္တဝါများ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှစ်ဆူ
ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ကထိတော၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသုဒ္ဓိနာ၊ အဖြေတည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
ထိုစကားကိုချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမသ္မာကပ္ပေါ၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ဂကမ္ဘာမှ၊ ကေတ္တိံသ
ကပ္ပမတ္ထကေ၊ သုံးဆွဲတကမ္ဘာထက်၍၊ အရုဏဝတိနဂရေ၊ အရုဏဝတိအ
မည်ရှိသောမြို့၌၊ အရုဏဝတော၊ အရုဏဝတိအမည်ရှိသော၊ ရေညှာ၊ မင်း
၏၊ ပတဝတိယာနာမ၊ ပတာဝတိအမည်ရှိသော၊ မဟေသိယာ၊ မိဖုရား၏။
ကုန္တိတ္ထိ၊ ဝမ်းတိုက်၌၊ နိဗ္ဗုတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဉာဏေ၊ ဉာဏ်သည်၊ ပရိပက္ခေ၊
ရင့်သည်ရှိသော်၊ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သောတောထွက်တော်မူခြင်းကို၊
နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ သိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓိအမည်ရှိတော်မူသော၊ တဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိမဇ္ဈော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏၊ ကြည်လင်ရာဖြစ်
သောဗောဓိမဇ္ဈိုင်၌၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကိုသိသော
ညာဏ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ ပဝတ္တိတရေ၊ ဓမ္မစက္ကော၊ ဖြစ်စေအပ်
သောမြတ်သော တရားတည်းဟူသောစက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရုဏဝတိံ၊
အရုဏဝတိပြည်ကို၊ နိဿယ၊ ငြိမ်း၊ ဝိဟေန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊
ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်၊ သရိရပ္ပဒ္ဓိစက္ကံ၊
ကိုယ်တော်ကိုသုတ်သင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ မဟာဘိက္ခုသံဃာ
ပရိဝါရော၊ များစွာသောရဟန်းအပေါင်းအခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရုဏ
ဝတိံ၊ အရုဏဝတိပြည်ကို၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဝိသိဿာမိ၊ ဝင်
တော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ဝိဟာရန္တိ၊
ရုက္ခကောဋ္ဌကသမိပေ၊ ကျောင်းတံခါးရုတ်၏အနီး၌၊ ပြေတော၊ ရပ်တော်မူ
လျက်၊ အဘိသုနာမ၊ အဘိသုအမည်ရှိသော၊ အဂ္ဂသာဝကံ၊ အဂ္ဂသာဝ
ကကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ အရုဏဝတိံ၊ အရုဏဝတိပြည်သို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်း
အလို့ငှါ၊ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ၊ အတိပ္ပဂေါဓေါ၊ အလွန်စောသေးသလျှင်
ကတည်း၊ ယေန၊ အကြံအရပ်၌၊ အညတရော၊ တပါးသော၊ ဗြဟ္မဇော
ကော၊ ဗြဟ္မပြည်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုဗြဟ္မပြည်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပ
သင်္ကမိဿာမ၊ ကပ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူ၏၊
ယထာဟကိံအာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ
ကား၊ အထခေါ(လ)အာရတ္တထနိက္ခမထာဝိဂါယာနယံအဘာသိတိ၊ အထ
ခေါ(လ)အာရတ္တထနိက္ခမထာဝိဂါယာနယံအဘာသိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်၊ ၁၇

တော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အရဟံ၊ တထောင့်ငါး
ရာကိလေသာတို့မှ လွန်စွာ ဝေးတော်မူပြီးသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သင်္ခတအ
သင်္ခတ အားဖြင့် ပြားသော ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန်သယန္တ။
ဥာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် သိတော်မူပြီးသော၊ သိစိ၊
သိစိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိဘူ၊ အဘိ
ဘူအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းကို၊ ပြာဟူဏ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုအပ်
ပြီးသော ခုဟန်း၊ အာယာမ၊ လာသွားကြကုန်စို့၊ ယောဝ၊ အကြင်မျှလောက်
တတ္တဿ၊ ဆွမ်း၏၊ ကာလော၊ ပြည့်စုံသောကာလသည်၊ နတဝိဿတိ၊
မဖြစ်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အညတရော၊
တပါးသော၊ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုဗြဟ္မ
ပြည်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိဿာမ၊ ကပ်ကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
မန္တေသိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
ဧံသာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အဘိဘူ၊ အဘိဘူအမည်ရှိ
သော၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းသည်၊ အရဟတော၊ တထောင့်ငါးရာကိလေသာ
တို့မှ လွန်စွာ ဝေးတော်မူပြီးသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သင်္ခတအသင်္ခတ
အားဖြင့် ပြားသော ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန်သယန္တ။
ဥာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူပြီးသော၊ သိစိဿ၊ သိ
စိအမည်ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်
ကို၊ ပစ္စသောသိ၊ ရှေးရှုနာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အရ
ဟံ၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာ ဝေးတော် မူပြီးသော၊
သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သင်္ခတ အသင်္ခတအားဖြင့် ပြားသော ခပ်သိမ်းသော
တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် သယန္တ။ ဥာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်
တိုင် သိတော်မူပြီးသော၊ သိစိ၊ သိစိအမည်ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဘူ၊ အဘိဘူအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
ခုဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အညတရော၊ တပါး
သော၊ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုဗြဟ္မပြည်
ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ သု၊ ကပ်ကြကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်၌၊ ဟော
ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
အတ္တမနော၊ နှစ်လိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုသည်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗြဟ္မာသနံ၊ မြတ်သောနေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊
အဒါသိ၊ လှူ၏၊ ထေရုဿဝိ၊ အဘိဘူ အမည်ရှိသော မထေရ်အားလည်း၊

၁၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

အနုတ္တဝိကံ၊ လျောက်ပတ်သော၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပယိံ သုခင်း
ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ သိခိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာ
သနေ၊ နေရာ၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ထေရေပိ၊ အဘိဘူအမည်ရှိသော
မထေရ်သည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော
နေရာ၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ မဟာဗြဟ္မာပိ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်လည်း၊ ဒသဗလံ၊
အားသလံပါးရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိသေ့စွာရှိခိုးပြီး၍
ကောမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနေရာ၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သိခိ၊ သိခိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိဘူ၊ အဘိဘူအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊
ဗြဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောရဟန်း၊ ဗြဟ္မ၊ နေ့စ၊ ဗြဟ္မာကြီး
အားလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မပရိသာယစ၊ ဗြဟ္မာပရိသတ်အားလည်းကောင်း၊
ဗြဟ္မပါရိသန္ဓာနန္ဓ၊ ဗြဟ္မာ၏ အချင်းအရင်းဖြစ်သော သူတို့အား လည်း
ကောင်း၊ ဓမ္မိကထံ၊ တရားစကားကို၊ ပဋိသာတု၊ ထင်စေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာမန္တေ၊ သိစေတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
ဧဝံသာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အဘိဘူ၊ အဘိဘူအမည်
ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရဟတော၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာ
တို့မှလွန်စွာဝေးတော်မူပြီးသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သင်္ခတအသင်္ခတအား
ဖြင့်ပြားသော ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် သယန္တု၊ ဥာဏ်
ဖြင့်မိမိအလိုလိုကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူပြီးသော၊ သိခိဿ၊ သိခိအမည်
ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊
ပဋိသုဏိတွာ၊ ရှေ့ရှုနာ၍၊ ဗြဟ္မ၊ နေ့စ၊ ဗြဟ္မာကြီးအား လည်းကောင်း၊
ဗြဟ္မပရိသာယစ၊ ဗြဟ္မာပရိသတ်အားလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မပါရိသန္ဓာနန္ဓ၊
ဗြဟ္မာ၏ အချင်းအရင်းဖြစ်သော သူတို့အား လည်းကောင်း၊ ဓမ္မိကထံ၊
တရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ထေရေ၊ အဘိဘူ အမည်
ရှိသောမထေရ်သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ကထေန္တေ၊ ဟောသည်ရှိသော်၊
ဗြဟ္မဂဏာ၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ စိရဿန္တေ၊ ကြာ
မြင့်မှသာလျှင်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗြဟ္မလောကာဂမနံ၊ ဗြဟ္မာပြည်
သို့ကြွတော် မူလာခြင်းကို၊ လဘိဌ၊ ရကုန်၏၊ အယန္တဘိက္ခု၊ ဤအဘိဘူ
မည်သောရဟန်းသည်ကား၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား
၍၊ သယန္တေ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း၊ ကထံ၊ တရားစကားကို၊ အာရထိ၊ အားထုတ်
ဘိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဣာယိံ သု၊ အယုတ်အားဖြင့်ရှုကုန်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ

၃-တိကနိပါတ်-၃-တိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်။ ၁၉

ဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၏၊ အနတ္တမနဘာဝံ၊ နှလုံးမသာ
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ အဘိဘုံ၊ အဘိဘူ အမည်ရှိသော၊
ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းကို၊ ဗြဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောရဟန်း၊ ဗြဟ္မာစ
ဗြဟ္မာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မပရိသာစ၊ ဗြဟ္မပရိသတ်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာစ၊ ဗြဟ္မာ၏အချင်းအရင်းတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ အယုတ်အားဖြင့် ရှုကုန်၏၊ ဗြဟ္မဏ၊
မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောရဟန်း၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား၊
တွံ၊ သင်သည်၊ ဘိယျာသော၊ မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ သံဝေဇေ
ဟိ၊ ထိတ်လန့်စေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားတော်ကို၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော၊ အဘိဘူ အမည်ရှိသော မထေရ်သည်၊
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သဗ္ဗုဒ္ဓိန္ဒြိတွာ၊ ဝန်ခံပြီး၍၊
အနကဝိဟိတံ၊ များစွာသော စိရင်ခြင်းရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗနံ၊ တန်ခိုးတန်
ဆင်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဟသိလောကဓာတု၊ တထောင်သောသော
ကဓာတ်ကို၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေန္တော၊ သိစေလျက်၊ အာရဟ္မထ
နိက္ခမသဘိဂါယာနဿံ၊ အာရဟ္မထနိက္ခမယဟူသောဂါယာနစံသ အပေါင်း
ကို၊ အဘာသိ၊ ဟော၏၊ ကိံပန၊ အဘယ်သို့ကား၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ထေရော၊
အဘိဘူအမည်ရှိသောမထေရ်သည်၊ သဟသိလောကဓာတု၊ တထောင်
သောသောကဓာတ်ကို၊ ဝိညာပေတိ၊ သိစေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ဝုဇ္ဈာ၊ အမေးတည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နိလကသိဏံ၊ နိလကသိုဏ်း
ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောလောကဓာတ်၌၊ အန္ဓကာ
ရံ၊ အမိုက်တိုက်ကို၊ ဗရိန္ဒ၊ စေ၏၊ တတော၊ ထိုနို့သည်မှ၊ ဣဒံအန္ဓကာရံ၊ ဤ
အမိုက်တိုက်သည်၊ ကိံကဿ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အန္ဓကာရံ၊ အမိုက်တိုက်
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အာဘောဂေ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း
သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အာလောကံ၊ အလင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊
အယံအာလောကော၊ ဤအလင်းသည်၊ ကိံကဿ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာ
လောကော၊ အလင်းနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိစိနန္ဒာနံ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သော
သတ္တဝါတို့အား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ သဟသစက္ကဝါ
ဇ္ဇေ၊ တထောင်သောစကြာဝဠာ၌၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊ အဇ္ဈတံ၊
လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဏှိတွာ၊ ချီ၍၊ ထေရံယေဝ၊ အဘိဘူအမည်ရှိသောမ
ထေရ်ကိုသာသျှင်၊ နမဿမာနာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏၊ ထေ
ရော၊ အဘိဘူအမည်ရှိသောမထေရ်သည်၊ မဟာဇနော၊ များစွာသောလူ

သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တဿ၊ ဟောသော၊ မယံ၊ ငါ၏၊ သရံ၊ အသံကို၊
 သုဏာတု၊ ကြားစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဣမာဂါယာ၊ ဤအာ
 ရဟ္မသနိက္ခမသအစရှိသောဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟော၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်
 သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဩသဇ္ဈာယ၊ သက်သော၊
 ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ နိဿိတော၊ ထိုင်နေ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ ဒေသေန္တဿ၊ ဟောသောမထေရ်၏၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ အသောသံ၊
 ယ၊ ကြားကုန်သကဲ့သို့၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ အသောသံ၊ ကြားကုန်၏၊ နေသံ၊ ဒေ
 ဝမနုဿာနံ၊ ထိုနတ်လူတို့အား၊ အတ္ထေ၊ အနက်သည်လည်း၊ ပါကဇ္ဈေ၊
 ထင်ရှားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ သိခိမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ထေရေန၊ အဘိဘူအမည်ရှိသောမထေရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထက္ခ၊
 အရုဏဝတိံ၊ အရုဏဝတိအမည်ရှိသောမြို့သို့၊ ဂစ္စံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ပိဏ္ဍာ
 ယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ
 နေဝံ၊ ကါလ၌၊ ပိဏ္ဍပါတပ္ပနိက္ခန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခံပြီးသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊
 သံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဗြဟ္မ
 လောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ဌိတဿ၊ တည်လျက်၊ ဂါယာယော၊ ဂါယာတို့ကို၊
 ဘာသမာနဿ၊ ဟောသော၊ အဘိဘူဿ၊ အဘိဘူအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
 နော၊ ရဟန်းအား၊ အသုတ္တနော၊ အသုတ္တနု၊ ကြားဘူးကုန်၏လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ အာမ၊ ဩဝါကြားဘူးပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊
 သုတဘာဝံ၊ ကြားအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဝိကဇောန္တော၊ ထင်စွာပြု၍၊
 တဒေဝဂါယာနွယံ၊ ထိုအာရဟ္မသနိက္ခမသ အစရှိသော ဂါယာနှစ်ခုအ
 ပေါင်းကိုပင်လျှင်၊ ဥဒါဟရိံ၊ သု၊ မြွက်ကုန်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို၊
 ဒတွာ၊ ပေးတော်မူ၍၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ပဌပေသိ၊ ဟောစေတော်
 မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ ဤသုတ်ကို၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒ
 ကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိံ၊ သကပ္ပမတ္ထကေ၊ သုံးဆူတကမ္ဘာထက်၌၊ သိခိနာမ၊
 သိခိအမည်ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကသိတံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ သိခိမြတ်စွာဘုရားဟောကြားသော အခြင်းအ
 ရာမှတပါး၊ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားဟောကြားသော အခြင်းအရာကိုဆိုပြီးအံ့၊
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုဘုရား
 အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပဝတ္တိတဝရေဗ္ဗစက္ကော၊

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်။ ၂၀

မြတ်ဃောဓမ္မစကြာတရားကိုဟောတော်မူ၍၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို ဥပနိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍၊ စေတဝနေ၊ စေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော နေတော်မူလျက်၊ ဇေဋ္ဌမူလမာသာဝုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ နယုန်လပြည့်နေ့၌၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ ဣမံအရုဏာဝတီသုတ္တံ၊ ဤအရုဏာဝတီအမည်ရှိသောသုတ်ကို၊ ပဌပေသိ၊ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဝိဇနိံ၊ ယပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဝိဇယမာနော၊ ယပ်ခပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတကောဝ၊ တည်လျက်သာသျှင်၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝပရိယောသာနာ၊ ပြီးဆုံးသည်တိုင်အောင်၊ ဧကဗျန္တနစ္စိ၊ တခုသော သဒ္ဓါကိုလည်း၊ အဟာပေတွာ၊ မယုတ်စေမူ၍၊ သကလသုတ္တံ၊ အလုံးစုံသောသုတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိ၊ နာယူ၏။ သော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိနင်းသောက်သောနေ့၌၊ ပိဏ္ဍပါတပနိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှဖဲခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဒသဗလဿ၊ အားဆယ်ပါးကို ဆောင်သောမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝတ္တံ၊ ပြုရာသောဝတ်ကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိဝါဝိဟာရဋ္ဌာနံ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်သို့၊ ဝတံတွာ၊ သွား၍၊ သဒ္ဓိဟာရိကန္တေဝါသီကေသု၊ အတူနေတပည့်အနီးနေတပည့်တို့သည်၊ ဝတ္တံ၊ ပြုရာသောဝတ်ကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြု၍၊ ပက္ကန္တေသု၊ ဖဲကုန်သည်ရှိသော်၊ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်သော၊ အရုဏာဝတီသုတ္တံ၊ အရုဏာဝတီမည်သောသုတ်ကို၊ အဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်လျက်၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ သဗ္ဗသုတ္တံ၊ အလုံးစုံသောအရုဏာဝတီသုတ်သည်၊ ဝိဘူတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဌာတိ၊ ဥာဏ်အားထင်၏။ သော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ သိနိဿ၊ သိဒ္ဓိအမည်ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝဝော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကသည်၊ ဗြဟ္မဇောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ စက္ကဝါဠသဟဿေ၊ စကြာဝဠာတထောင်၌၊ အန္ဓကာရံ၊ အဓိကံတိုက်ကို၊ ဝိဓမ္မေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ သရိရောဘာသံ၊ ကိုယ်ရောင်ကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သဒ္ဓိံ၊ အသံကို၊ သာဝေန္တော၊ ကြားစေလျက်၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က၊ သတ္တရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သာဝကဿ၊ သာဝက၏၊ ဝိသယော၊ အရာသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဒေသပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသောပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သဗ္ဗညုတံ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို

သိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပစ္စေကာ၊ ရောက်တော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါပန၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှလောက်သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်
 ကို၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေယျ၊ သိစေနိုင်ရာအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္နေ
 သိ၊ ကြံ၏သော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊
 ဝိမတိယာ၊ ပံ့မှားခြင်းကို၊ ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ တစ်
 ဇောယော၊ ထိုပံ့မှားခြင်းဖြစ်သော ခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိ၊
 မေးလျှောက်၏၊ ဧတံအတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒဿတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊
 အထခေါအာယသ္မာအာနန္ဒောတိ၊ အထခေါအာယသ္မာ အာနန္ဒောဟူ၍၊
 ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအထခေါအာယသ္မာအာနန္ဒောအစရှိ
 သောပါဌ်၌၊ သမ္ဗုခါတိ၊ သမ္ဗုခါဟူသည်ကား၊ သမ္ဗုခိဘူတေန၊ မျက်မှောက်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤဘဂဝတောအာ
 နန္ဒသိဝိဿအဘိဘူနာမသာဝကောဟူသောစကားကို၊ သုတံ၊ ကြားအပ်
 ၍၊ အနုဿဝေန၊ အဆင့်ကြားသဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊
 နုတပရံပရာယ၊ တမန်အဆက်ဆက်ဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်
 ဣတိဣမိနာအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုအားဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သမ္ဗုခါမေ
 တံဘန္တေအစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ကိဝတကပဟော
 တိသရေနဝိညာပေတုန္တိ၊ ကိဝတကံ ပဟောတိသရေနဝိညာပေတုံဟူ
 သည်ကား၊ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှလောက်သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ သရီရော
 ဘာသေန၊ ကိုယ်၏အရောင်ဖြင့်၊ ဝိဟတန္ဓကာရံ၊ ပယ်ဖျောက်အပ်ပြီး
 သောအဓိကံတိုက်ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေတုံ
 သိစေခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သာဝကောသော အာနန္ဒအပ္ပမေယျာတထာဝ
 တာတိဣဒံ၊ သာဝကောသော အာနန္ဒအပ္ပမေယျာတထာဝတာဟူသော
 ဤစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမိနာအဓိပ္ပါယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့
 သောအလိုတော်အားဖြင့်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာတွံ၊
 သင်သည်၊ ကိံ၊ ဝဒေသိ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ သော၊ ထိုအဘိဘူအ
 မည်ရှိသောမထေရ်သည်၊ ပဒေသညာဏေ၊ တစိတ်တဒေသသောညာဏ်၌၊
 ဌိတော၊ တည်သော၊ သာဝကော၊ သာဝကတည်း၊ တထာဂတာပန၊ မြတ်
 စွာဘုရားတို့သည်ကား၊ ဒသပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသောပါရမီတော်တို့
 ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူကုန်၍၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်

☰

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်။ ၂၃

သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ အပ္ပမေယျာ၊ သူတပါးတို့နှင့်မနှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်။
သောတံ၊ ထိုသင်သည်။ နာယိခါယ၊ လက်သည်းဖျား၌ပံသုံ၊ မြေမှုန့်ကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မဟာပထဝီ၊ နှစ်သိမ်းလေးသောင်းအထွေရှိသောမြေ
ကြီးကို၊ ပံသုနာ၊ လက်ဖျား၌တည်သောမြေမှုန့်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဥပမေန္တော
ဝိယ၊ နှိုင်းယှဉ်ဘိသကဲ့သို့၊ ကိံနာမ၊ အတယ်မည်သောအကြောင်းကြောင့်
တေံ၊ ဤတဂဝါပနတန္တအရဟံသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ကိဝတကံပဟောတိသ
ရေနိညာပေတုံဟူသောစကားကို၊ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိသနည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။
သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့၏။ ဝိသယော၊ အရာသည်။ အညော၊ တပါး
တည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဝိသယော၊ အရာသည်။ အညော၊ တပါး
တည်း။ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့၏။ ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာသည်။
အညော၊ တပါးတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဂေါစရော၊ ကျက်စား
ရာသည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့၏။ ဗလံ၊ အားအ
စွမ်းသည်။ အညံ၊ တပါးတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ ဗလံ၊ အားအစွမ်း
သည်။ အညံ၊ တပါးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမိ
နာအပ္ပေါယေန၊ ဤသို့သောအလိုတော်ဖြင့်၊ အပ္ပမေယျာသင်၊ တပါးသော
သူသည်မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ တုဏှိ၊
ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထေရော၊ အရှင်
အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဒုတိယမ္ဘိန္ဒြိယံ၊ ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်
၏။ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တံ၊ သင်သည်။ တာ
ဇ္ဇန္တိန္ဒြိယံ၊ သိကောက်ပေါက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အနန္တကာသေန၊ အပိုင်း
အခြားမရှိသောကောင်းကင်နှင့်၊ ဥပမေန္တောဝိယစ၊ နှိုင်းယှဉ်ဘိသကဲ့
သို့လည်းကောင်း၊ စာတကသကုဏံ၊ ဘိလုံးဌက်ငယ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍
ဒိယာစုယောဇနသတိကေန၊ အဖွဲ့နှင့်တကွယူဇနာနှစ်ရာရှိသော၊ သုပဏ္ဏရာ
ဇေန၊ ဂဠုန်မင်းနှင့်၊ ဥပမေန္တောဝိယစ၊ နှိုင်းယှဉ်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း
ဟတ္ထိသောဏှာယ၊ ဆင်နှာမောင်းဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
မဟာဂင်္ဂါယ၊ ကြီးထွေသောဂင်္ဂါနှင့်၊ ဥပမေန္တောဝိယစ၊ နှိုင်းယှဉ်ဘိသ
ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စတုရတနိကေ၊ လေးတောင်ရှိသော၊ အာဝါဓေ၊
တွင်း၌၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ခုကုန်သော၊ သရေ
ဟိ၊ အိုင်ကြီးတို့နှင့်၊ ဥပမေန္တောဝိယစ၊ နှိုင်းယှဉ်ဘိသ ကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ နာဠိကောဓနမတ္တလာဘိံ၊ တကွင်းစားသောထမင်းမျှကိုရခြင်း
ရှိသော၊ မနုဿံ၊ သူဆင်းရဲကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ စက္ကဝတ္ထိရညာ၊ စကြာ

၂၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဝတေးမင်းနှင့်၊ ဥပမေန္တောပိယ။ နှိုင်းယှဉ်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပံသုဝိသာစကံ၊ မြေသုတ်ဘိလူးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒေဝရညာ၊ နတ်တို့၏ မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကေန၊ သိကြားနှင့်၊ ဥပမေန္တောပိယစ၊ နှိုင်းယှဉ်ဘိသကဲ့ သို့လည်းကောင်း၊ ခန္ဓောပနကပ္ပသံ၊ ပိုးရုန်းကြူးအရောင်အလင်းကို၊ ဂဟေ တွာ၊ ယူ၍၊ သူရိယပ္ပဘာယ၊ ခန့်၏အရောင်အလင်းနှင့်၊ ဥပမေန္တောပိယစ၊ နှိုင်းယှဉ်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤ ဘဂဝါပနဘန္တေ အရဟံသဗ္ဗသဗ္ဗုဒ္ဓေါ ကိဝတကံ ပဟောသိသရေန ဝိညာပေတုံဟူသော စကားကို၊ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလို၍၊ ဒုတိယမ္ပိခေါတိ၊ ဒုတိယမ္ပိခေါဟူ၍၊ အပ္ပ မေယျဘာဝမေဝ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုသာသျှင်၊ ဝတွာ၊ ဆိုတော်မူပြီး၍၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ် တော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးလျှောက် အပ်သည်ရှိသော်၊ နတာဝကထေသိ၊ ဖြေတော်မူတည့်သေး၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ နံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊ ယာမိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ဗုဒ္ဓသိဟနာဒံ၊ ဘုရားတို့၏ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲတင်းသော စကားကို၊ နဒါပေဿာမိ၊ မိန့်ဆိုစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တယိ၊ ကြံ၏၊ သေ၊ ထို အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ယာမိ၊ တောင်း ပန်၏၊ တံ၊ ထိုသုံးကြိမ်မြောက်တောင်းပန်ခြင်းကို၊ ဒဿတုံ၊ ပြတော်မူခြင်း ဌာ၊ တတိယမ္ပိခေါတိအာဒိ၊ တတိယမ္ပိခေါဤသို့အစရှိသည်ကို၊ ပုတ္တံ၊ မိန့် အပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗျာကရောန္တော၊ ဖြေတော်မူလို၍၊ သုတာတေအာနန္ဒာ တိအာဒိ၊ သုတာတေအာနန္ဒဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော် မူ၏၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သုတာတေအာနန္ဒ သဟသိဂူဇ္ဇနိကာ လောက ဓာတူတိ၊ သုတာတေအာနန္ဒသဟသိဂူဇ္ဇနိကာ လောကဓာတုဟူ၍၊ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှလောက်ကိုသာသျှင်၊ ဝတွာ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၍၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ တော်မူသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓသိဟနာဒံ၊ ဘုရား တို့၏ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ရဲတင်းသောစကားတော်ကို၊ နဒိဿတိ၊ မိန့်ဆိုတော် မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တယိ၊ ကြံ၏၊ သေ၊ ထိုအရှင် အာနန္ဒာမထေရ် သည်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယာဝန္တော၊ တောင်းပန်လို၍၊ ဧတဿ

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်။ ၂၅

ဘဂဝါကလောဘိအာဒိ၊ ဧတဿ ဘဂဝါ ကလောဘိသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်၏။ ဘဂဝါဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 လည်း၊ အဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်အား၊ ဝိဗ္ဗာရကထံ၊ အကျယ်
 ဖြစ်သောစကားတော်ကို၊ ကထေတုံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ တေနဟာနန္ဒာ
 တိအာဒိ၊ တေနဟာနန္ဒာသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 တတ္ထ၊ ထိုတေန ဟာနန္ဒာ အစရှိသော ပါဠိ၌၊ ယာဝတာတိ၊ ယာဝတာ
 ဟူသည်ကား၊ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်သို့၊ စန္ဒိမသုရိ
 ယာတိ၊ စန္ဒိမသုရိယာ ဟူသည်ကား၊ စန္ဒိမာစ၊ လတို့သည်လည်းကောင်း၊
 သုရိယာစ၊ နေတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိဟရန္တိတိ၊ ပရိဟရန္တိ ဟူသည်
 ကား၊ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဒိသာဘန္တိတိ၊ ဒိသာဘန္တိ ဟူသည်
 ကား၊ သမ္ဘဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာ တို့သည်၊ ဩတာသန္တိ၊
 တောက်ပကုန်၏၊ ဝိရောစနာတိ၊ ဝိရောစနာ ဟူသည်ကား၊ ဝိရောစမာနာ၊
 ထွန်းပကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောယာဝတာ
 စန္ဒိမသုရိယာ အစရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဧကစက္ကဝါဠေ၊ တခုသော
 စကြာဝဠာကို၊ ပရိန္တိန္တိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုတခုသောစကြာဝဠာကို၊ သဟဿဂုဏံ၊
 တထောင်ဖြင့် မြှော်အပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ တာဝသဟဿဓာတုလောကောတိ၊ တာဝသဟဿဓာတု
 လောကောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တသ္မိံ၊ သဟဿဓာတုလောကေ
 တိ၊ တသ္မိံ သဟဿဓာတုလောကေဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ သဟဿစက္က
 ဝါဠေ၊ ထိုတထောင်သောစကြာဝဠာ၌၊ သဟဿဓာတု မဟာရာဇိကာ
 နန္တိ၊ သဟဿဓာတု မဟာရာဇိကာနံ ဟူသည်ကား၊ စာတုမဟာရာဇိ
 ကာနံ၊ စတုမဟာရာဇိသံ၌ နေကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဿံ၊
 တထောင်သည်၊ ဧကကသ္မိံ၊ တခုတခုသော၊ စက္ကဝါဠေ၊ စကြာဝဠာ၌၊
 စတ္တာရောစတ္တာရော၊ လေးယောက်လေးယောက်ကုန်သော၊ မဟာရာဇိ
 နော၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စတ္တာရိမဟာရာဇသ၊ ဘဿာနီတိ၊ စတ္တာရိမဟာရာဇ
 သဟဿာနီဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ဣမိနာဥပါယေန၊ ဤအကြောင်းဥပါယ်
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သဟဿတာဝတိံ၊ သာနံအစရှိသောပုဒ်တို့၌၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝုဠနိကာတိ၊ ဝုဠနိကာဟူသည်
 ကား၊ ခုနကားလေသော၊ အယံ၊ ဤတထောင်သောစကြာဝဠာသည်၊ သ

၂၁

ဝကောနံ၊ သာဝကတို့၏၊ ဝိသယော၊ အရာတည်း၊ ကသ္မာပန၊ အတယ်အကြောင်းကြောင့်ကား၊ သော၊ ဤတထောင်သော စကြာဝဠာကို၊ အာနိတာ၊ ဆောင်အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ မဇ္ဈိမိကာယ၊ အလတ်ဖြစ်သော၊ လောကဓာတုယ၊ လောကဓာတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒဒဿနတ္ထံ၊ အပိုင်းအခြားကိုပြခြင်းအကျိုး၌၊ အာနိတာ၊ ဆောင်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသယနာ၊ အဖြေတည်း၊ ယာဝတာတိ၊ ယာဝတာဟူသည်ကား၊ ယတ္ထကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သဟဿတာဂေန၊ တထောင်သောအဖို့ဖြင့်၊ ဗ္ဗိသဟဿီ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်တထောင်ဖြင့်ရေတွက်အပ်သောစကြာဝဠာသည်၊ မဇ္ဈိမိကာ၊ အလတ်ဖြစ်သော၊ လောကဓာတု၊ လောကဓာတ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံသဟဿစက္ကဝါဠာ၊ ဤတထောင်သောစကြာဝဠာကို၊ ဗ္ဗိသဟဿတာဂေန၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်တထောင်သောအဖို့ဖြင့်၊ ဂဏေတွာ၊ ရေတွက်၍၊ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠပရိမာဏာ၊ တသောင်းသောစကြာဝဠာအတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်သည်၊ ဗ္ဗိသဟဿီ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်တထောင်ဖြင့်ရေတွက်အပ်သော၊ မဇ္ဈိမိကာ၊ အလတ်ဖြစ်သော၊ လောကဓာတုနာမ၊ လောကဓာတ်မည်၏၊ အယံ၊ ဤတထောင်သောလောကဓာတ်သည်၊ သာဝကောနံ၊ သာဝကတို့၏၊ အဝိသယော၊ အရာမဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓါနုမေဝ၊ ဘုရားရှင်တို့၏သာလျှင်၊ ဝိသယော၊ အရာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထကော၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဌာနေဝိ၊ တသောင်းသောစကြာဝဠာအရပ်၌လည်း၊ တထာဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အန္ဓကာရံ၊ အမိုက်တိုက်ကို၊ ဝိခမေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူ၍၊ သရိရောဘာသံ၊ ကိုယ်တော်၏အရောင်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေတု၊ သိစေခြင်း၌၊ သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဧတ္ထကေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဇာတိခေတ္တံနာမ၊ ဇာတိခေတ်မည်သည်ကို၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗောဓိသတ္တဝံနံ၊ ဘုရားသောင်းတို့၏၊ ပစ္ဆိမဘဝေ၊ ပစ္ဆိမဘဝ၌၊ ဒေဝလောကတော၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊ ရတေ၍၊ မာတုကုန္တိယံ၊ မယ်တော်ဝင်း၌၊ ပုဗ္ဗိသန္ဓိဂ္ဂဟဏေစ၊ ပုဗ္ဗိသန္ဓေယူတော်မူသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ မာတုကုန္တိတော၊ မယ်တော်ဝင်းမှ၊ နိက္ခမနဒိဝသေစ၊ ဖွားတော်မူသောနေ့၌လည်းကောင်း၊ မဟာဘိနိက္ခမနဒိဝသေစ၊ မြတ်သောတောထွက်တော်မူသောနေ့၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗောဓိပတ္တဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနအာယုသင်္ခါ၊ မဂေါ

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်၊ ၂၇

သမ္ဘုဒ္ဓပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသေသုစ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့ ရောက်တော်မူသော
 နေ့၊ ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူသောနေ့၊ အာယုသင်္ခါရကိုလွှတ်
 တော်မူသောနေ့၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်မူသောနေ့တို့၌လည်းကောင်း၊ ဧတ္တ
 ဝံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဌာနံ၊ တသောင်းသောစကြာဝဠာအရပ်သည်၊
 ကမ္မတီးတုန်လှုပ်၏၊ တိသဟသိမဟာသဟသိတိ၊ တိသဟသိမဟာ
 သဟသိဟူသည်ကား၊ သဟသိတော၊ တထောင်ဖြင့်မြှောက်သောရေ
 တွက်ခြင်းမှ၊ ပဠာယ၊ စ၍၊ တတိယာ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော၊ သဟသိ၊
 တထောင်မြှောက်၍ရေတွက်အပ်သောစကြာဝဠာသည်၊ တိသဟသိ၊
 တိသဟသိမည်၏၊ သဟသံ၊ တထောင်စကြာဝဠာကို၊ သဟသော၊
 တထောင်အပြားအားဖြင့်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂဏိတတ္တာ၊ ရေတွက်အပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟန္တေဟိ၊ များကုန်သော၊ သဟသေဟိ၊ အထောင်
 တို့ဖြင့်၊ ဂဏိတာ၊ ရေတွက်အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာသ
 ဟသိ၊ မဟာသဟသိမည်၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော
 စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ကောဒိသတ သဟသစက္ကဝါဠပရိမာဏော၊ ကုဋေ
 တသိန်းသော စကြာဝဠာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ လောကော၊ လော
 ကကို၊ ဒသိတော၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာကင်္ခမာနော၊ အသို့တော်ရှိသည်ရှိသော်၊ ဧတ္တကေ၊ ဤမျှလောက်
 သော၊ ဌာနေ၊ ကုဋေတသိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကြာဝဠာအရပ်၌၊
 အန္ဓကာရံ၊ အရိုက်တိုက် ကို၊ ဝိခမေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူ၍၊ သရိရော
 ဘာသံ၊ ကိုယ်ရောင်တော်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊
 ဝိညာဓပပချ၊ သိစေနိုင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ အ
 ထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဂဏာကပုတ္တတိသမတ္ထေရော၊ ဂဏန်းတတ်သောသူ၏သား
 ဖြစ်သောဘိဿမထေရ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အ
 ဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဧတံ၊ ဤကုဋေတသိန်းသော စကြာဝဠာ အတိုင်း
 အရှည်သည်၊ တိသဟသိ မဟာသဟသိလောကဓာတုယာ၊ တိသ
 ဟသိမဟာ သဟသိဟုဆိုအပ်သော လောကဓာတ်၏၊ ပရိမာဏံ၊ အ
 တိုင်းအရှည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်
 ကား၊ အာစရိယာနံ၊ ဘာဏကဆရာတို့၏၊ သဏ္ဌာယမူလကဝါစာယ၊ သ
 ရဏ္ဏာယံခြင်းလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသောစကားဖြင့်၊ ပရိဟိနဌာနံ၊ ယုတ်
 ရာအရပ်တည်း၊ ဒသကောဒိ သဟသစက္ကဝါဠ ပရိမာဏံ၊ ကုဋေတ
 သောင်းသော စကြာဝဠာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဌာနံပန၊ အရပ်သည်

ကား၊ တိသဟသိမဟာသဟသိလောကဓာတုနာမ၊ တိသဟသိမဟာသဟသိလောကဓာတ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ယာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဏာစေတ္တံနာမ၊ အာဏာခေတ်မည်သည်ကို၊ ဒသိတံ၊ ပြတော်မူအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတသ္မိံ အန္တရေ၊ ထိုကုဋေတသိန်းသော စကြာဝဠာအတွင်း၌၊ အာဓုနာဋိယပရိတ္တ ဣသိဂိလိပရိတ္တ ဓဇ္ဈပရိတ္တ ဗောဇ္ဈိပရိတ္တ ခန္ဓပရိတ္တ မောရပရိတ္တ မေတ္တာပရိတ္တ ရတနပရိတ္တာနံ၊ အာဓုနာဋိယပရိတ် ဣသိဂိလိပရိတ် ဓဇ္ဈပရိတ် ဗောဇ္ဈိပရိတ် ခန္ဓပရိတ် မောရပရိတ် မေတ္တာပရိတ် ရတနပရိတ်တို့၏။ အာဏာ၊ အာဏာစက်သည်၊ ပရတိ၊ ပြန်နှံ့၏။ ယာဝတာပနအာကင်္ခယျာတိ၊ ယာဝတာပနအာကင်္ခယျဟူသည်ကား၊ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှသောက်သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ ဣန္ဒြေယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ ဣမိနာ၊ ဤယာဝတာပနအာကင်္ခယျဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဝိသယခေတ္တံ၊ ဝိသယခေတ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဝိသယက္ခေတ္တဿ၊ ဝိသယခေတ်၏။ ပမာဏပရိစ္ဆေဒေါနာမ၊ ပမာဏအပိုင်းအခြားမည်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ အဿ၊ ထိုဝိသယခေတ်၏။ ပမာဏပရိစ္ဆေဒတော၊ ပမာဏအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ နုတ္ထိကာဘာဝေ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ ဣမံ ဩပမ္ပံ၊ ဤဥပမာကို၊ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ အကုယ်ချ၍ဆိုပြီးအံ့။ ကောဋိသတသဟဿစက္ကဝါဠေ၊ ကုဋေတသိန်းသောစကြာဝဠာ၌၊ ယာဝဗြဟ္မလောက၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်၊ သာသပေဟိ၊ မုန့်ညင်းစေ့တို့ဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ဝုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ဧကစက္ကဝါဠေ၊ တခုသောစကြာဝဠာ၌၊ ဧကံ၊ တစေ့မျှသော၊ သာသပံ၊ မုန့်ညင်းစေ့ကို၊ ပက္ခိပန္နော၊ ပစ်ချလျက်၊ သစေဝန္တေယျ၊ အကယ်၍ရောက်ငြားအံ့၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသာသပါ၊ ထိုမုန့်ညင်းစေ့တို့သည်၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဝန္တေယျ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ ဝုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ စက္ကဝါဠာနိ၊ စကြာဝဠာတို့သည်၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ နုတ္တေဝန္တေယျ၊ မရောက်ကုန်ဘဲ သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒက္ခိတာဒိသာသုဝိ၊ တောင်အရပ်အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောလောကဓာတ်တို့တွင်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အဝိသယောနာမ၊ အရာမဟုတ်သောလောကဓာတ်

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်။ ၂၉

မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ။ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ သတိ၊
ရှိသော်၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဗိန္ဓေသိ၊ ကြံ၏။ ကိ၊ ဗိန္ဓေ
သိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာကင်္ခမာနော
(လ)၊ ယာဝတာပနအာကင်္ခယျာတိ၊ အာကင်္ခမာနော၊ (လ)၊ ယာဝတာပ
နအာကင်္ခယျဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပန၊ ထိုသို့ဟော
ပါသော်လည်း၊ အယံလောကော၊ ဤလောကဝေတ်သည်၊ ဝိသမောခေါ၊
မညီမညွတ်၊ စက္ကဝါဠာ၊ စကြာဝဠာတို့သည်၊ အနန္တာနိ၊ အဆုံးမရှိကုန်၊
ဧကသ္မိံဌာနေ၊ တခုသောစကြာဝဠာအရပ်၌၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ ဥဂ္ဂ
တော၊ တက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကသ္မိံဌာနေ၊ တခုသောစကြာဝဠာ
အရပ်၌၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကသ္မိံ
ဌာနေ၊ တခုသောစကြာဝဠာအရပ်၌၊ အတ္တဂံတော၊ ဝင်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဧကသ္မိံဌာနေ၊ တခုသောစကြာဝဠာအရပ်၌၊ ပဌမယာမော၊ ပဌမ
ယာဝ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကသ္မိံဌာနေ၊ တခုသောစကြာဝဠာအရပ်၌
မဇ္ဈိမယာမော၊ မဇ္ဈိမယာဝ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကသ္မိံဌာနေ၊ တခု
သောစကြာဝဠာအရပ်၌၊ ပစ္ဆိမယာမော၊ ပစ္ဆိမယာဝ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ကဗ္ဗပ္ပသုတာ၊ အမှုကိစ္စ၌လေ့
ကျက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ခိဒ္ဓာပသုတာ၊ မြူးတူးခြင်း၌လေ့
ကျက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာဟာရေပသုတာ၊ အစာအာဟာ
ရ၌လေ့ကျက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေဟိတေ
ဟိကရဏေဟိ၊ ထိုထိုအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိက္ခိတ္တာစ၊ ဗျုံ့လွင့်ကုန်သည်
လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပမတ္တာစ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ကထံနူခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ သတ္ထာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေယျ၊ သိစေရာအံ့နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဓေသိ၊ ကြံ၏။ သော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဗိန္ဓေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဝိမတိန္ဒေ၊ နန္ဒိ၊ ယုံမှားခြင်းကိုဖြတ်ခြင်းအကျိုး
ငှါ၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလျှောက်လို၍၊ ယထာ
ကထံပနာတိအာဒိ၊ ယထာကထံပနဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ သတ္ထာ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗျာကဓောန္တော၊ ဖြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဓာနန္ဒ
တထာဂတောတိအာဒိ၊ ဣဓာနန္ဒတထာဂတောဤသို့အစရှိသော စကား
ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဣဓာနန္ဒတထာဂတော အစရှိသော

ပါဌ၌၊ ဩဘာသေနဖရေယျာတိ၊ ဩဘာသေန ဖရေယျဟူသည်ကား၊ သရီရောဘာသေန၊ ကိုယ်ရောင်ဖြင့်၊ ဖရေယျ၊ နံ၊ စေရာ၏၊ ပန၊ ဆက်၍စေ၊ ခနာဦးအံ၊ ဖရမာနော၊ ပြန့်နှံ့သော၊ သေသေသောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိ၊ အဘယ်သို့၊ ကရေယျ၊ ပြုရာသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဂုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ယထိ၊ ဌာနေ၊ အကြင်စကြာဝဠာအရပ်၌၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနေထင်ရာစကြာဝဠာအရပ်၌၊ နံ၊ ထိုနေကို၊ အတ္တနေ၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဩဘာသေန၊ အရောင်ဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ ဝင်ခြင်းသို့၊ ဂမေယျ၊ ရောက်စေရာ၏၊ ယတ္ထပန၊ အကြင်အရပ်၌ကား၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ ပညာယတိ၊ မထင်၊ တတ္ထ၊ ထိုနေမထင်သောအရပ်၌၊ နံ၊ ထိုနေကို၊ ဥဒ္ဓံသေတွာ၊ နောက်သို့ပြန်စေ၍၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဌပေယျ၊ ထားရာ၏၊ တံတော၊ ထိုသို့နေကိုဝင်စေခြင်းနောက်သို့ပြန်စေ၍ အလယ်၌ထားခြင်းကြောင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနေထင်ရာအရပ်၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အဓနာဝ၊ ယခုပင်လျှင်၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သော၊ ထိုနေသည်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ အတ္ထဂီမိတော၊ ဝင်ခြင်းသို့ရောက်ခဲ့၏၊ အယံ၊ ဤထင်သောနေ၏ဝင်ခြင်းသည်၊ နာဂါဝဇ္ဇော၊ နဂါးတို့လှည့်ပတ်ခြင်းသည်၊ တဝေယျနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော၊ ဘူတာဝဇ္ဇယက္ခာဝဇ္ဇဒေဝတာဝဇ္ဇာနံ၊ ဘုတ်တို့၏လှည့်ပတ်ခြင်း၊ ဘီလူးတို့၏လှည့်ပတ်ခြင်း၊ နတ်တို့၏လှည့်ပတ်ခြင်းတို့တွင်း၊ အညတရော၊ တပါးပါးသောလှည့်ပတ်ခြင်းသည်၊ ဘဝေယျနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္ကံ၊ အကြံအစည်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ယတ္ထပန၊ အကြင်အရပ်၌ကား၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ ပညာယိတ္ထ၊ မထင်၊ တတ္ထ၊ ထိုနေမထင်ရာအရပ်၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အဓနာဝ၊ ယခုပင်လျှင်၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ အတ္ထဂီမိတော၊ ဝင်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဣဒါနော၊ ယခုအခါ၌ပင်လျှင်၊ သွာယံသောအယံ၊ ထိုနေသည်၊ ဥဗ္ဗိတော၊ တက်ခဲ့၏၊ အယံ၊ ဤသို့ဝင်သောနေ၏တက်ခြင်းသည်၊ နာဂါဝဇ္ဇော၊ နဂါးတို့၏လှည့်ပတ်ခြင်းသည်၊ ဘဝေယျကိ၊ နုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္ကံ၊ အကြံအစည်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တံတော၊ ထိုအကြံဖြစ်သည်မှ၊ တေသုမနုဿသု၊ ထိုလူတို့သည်၊ အာလောကဗ္ဗ၊ အရောင်အလင်း

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်၊ ၃၁

ကိုလည်းကောင်း၊ အန္ဓကာရေ၊ အဓိကံတိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဝဇ္ဇိ
 တွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဣဒံ၊ ဤအရောင်အလင်း အဓိကံတိုက်သည်၊ ကိံပစ္စ
 ယသ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံနုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိ
 ယေသမာနေသု၊ အကြောင်းကို ရှာဖွေကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တဝါမြတ်စွာ
 သုရားသည်။ နိလကသိဏံ၊ နိလကသိုဏ်းကို၊ သမောပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊
 ဗဟလန္ဓကသရံ၊ ထူထဲသောအဓိကံတိုက်ကို၊ ပတ္တရေယျ၊ ဖြန့်တော်မူရာ၏၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပတ္တရေယျ၊ ဖြန့်တော်မူရာသနည်း၊ ကမ္မာဒိပ္ပသု
 တာနံ၊ အမှုကိစ္စအင်္ဂါသည်တို့၌ လေ့ကျက်ကုန်သော၊ တေသံသတ္တာနံ၊
 ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ သန္တာသဇနနတ္ထံ၊ ထိတ်လန့် ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ ပတ္တရေယျ ဖြန့်ရာ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊
 သန္တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပန္နဘာဝံ၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဥတွာ၊ ထိတော်မူ၍၊ ဩဒါတကသိဏသမောပတ္တိံ၊ ဩဒါတကသိုဏ်းလျှင်
 အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို၊ သမောပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စားတော်မူ၍၊ ပဏ္ဍရံ၊
 ဖြိုစင်သော၊ စာနုဗုဒ္ဓေသ္မိံ၊ တခဲနက်သော သုရားရောင်ခြည် တော်ကို၊
 ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ လွှတ်တော်မူလျက်၊ စန္ဒသဟဿသုရိယ သဟဿဥဋ္ဌာန
 ကာလေဝရိယ၊ လအထောင် နေအထောင် တက်သောအခါကဲ့သို့၊ ဧကပ္ပ
 ဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်သောခဏဖြစ်သလျှင်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအရပ်
 ကို၊ ကောလောကံ၊ တခုသော အရောင်အလင်းရှိသည်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ
 ၏၊ တဉ္စခေါ၊ ထိုတပြိုင်နက်သော အရောင် အလင်းကိုလည်း၊ တိလဗီဇ
 မတ္တကေန၊ နှင်းစေ့ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကာယပဒေသေန၊ ကိုယ်တော်
 အစိတ်ဖြင့်၊ ဩဘာသံ၊ ရောင်ခြည်တော်ကို၊ မုဗ္ဗိတွာ၊ လွှတ်တော်မူ၍၊
 ကရေယျ၊ ပြုတော်မူရာ၏၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ ယော၊ အကြင်
 သူသည်၊ စက္ကဝါဠပထဝီ၊ စကြာဝဠာမြေကို၊ ဒီပကပလ္လိကံကတွာ၊ ဆီဖီး
 ခွက်ပြု၍၊ မဟာသရဇ္ဈေ၊ မဟာသရဇ္ဈာရဦး၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ တေလံကတွာ၊
 ဆီပြု၍၊ သိနေရံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို၊ ဝဠိကတွာ၊ ဆီဖီးစာပြု၍၊ အညသ္မိံ၊
 တပါးသော၊ သိနေရမုဒ္ဓနိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ထိပ်၌၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ ဇာလေ
 ယျ၊ တောက်စေရာ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကေစက္ကဝါဠေယေဝ၊ တခု
 သောစကြာဝဠာ၌သာလျှင်၊ အာလောကံ၊ အရောင်အလင်းကို၊ ကရေယျ၊
 ပြုနိုင်ရာ၏၊ တတော၊ ထိုတခုသောစကြာဝဠာထက်၊ ပရံ၊ အလွန်၊ ဝိဒတ္ထိမ္ပိ၊
 တထွာအတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်ကိုလည်း၊ ဩဘာသေတံ၊ ထွန်းလင်း
 စေခြင်းငှါ၊ နသက္က၊ ဧကယျ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ၊ တထာဂတောပန၊ မြတ်စွာသုရား

သညကား၊ တိလဗလပ္ပမာဏေနန္ဒသီးအတိုင်း အရှည်ရှိသော၊ သရီရပူ
 ဒေသေန၊ ကိုယ်တော်အစိတ်ဖြင့်၊ သြဘာသံ၊ ရောင်ခြည်တော်ကို၊ မုဗ္ဗိတွာ
 လွှတ်တော်မူ၍၊ တိသဟသိမဟာသဟသိလောကဓာတု၊ ကုဋေတသိန်း
 သောလောကဓာတ်ကို၊ ဧကောဘာသံ၊ တပြိုင်နက်အရောင်အလင်း ရှိသည်
 ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုတော်မူနိုင်ရာ၏။ တတော၊ ထိုကုဋေတသိန်းသော လော
 ကဓာတ်ထက်၊ သိယျောဝါပန၊ အလွန်မူလည်း၊ ကရေယျ၊ ပြုတော်မူနိုင်
 ရာ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့သည်
 ဧဝံမဟန္တာ၊ ဤသို့ကြီးမြတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။
 တံအာလောကံသဉ္ဇာနေယျန္တိ၊ တံအာလောကံသဉ္ဇာနေယျံဟူသည်ကား
 တံအာလောကံ၊ ထိုအရောင်အလင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ယေန၊ အကြင်သူ
 ကြောင့်၊ သူရိယော၊ နေသည်။ အတ္တဉ္စေဝ၊ ဝင်ခြင်းသို့လည်း၊ ဂတော၊ ရောက်၏။
 ယေန၊ အကြင်သူသည်၊ သူရိယော၊ နေကို၊ ဥဋ္ဌာပိတောစ၊ တက်လည်းတက်
 စေ၏။ ဗဟုသန္ဓကာရေဉ္စ၊ ထူထဲသောအဓိကံတိုက်ကိုလည်း၊ ဝိဿန္တံ၊ လွှတ်
 အပ်၏။ ဧသဧသော၊ ဤသူသည်၊ သောဝုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ ဣဒါနိ
 ယခုအခါ၌၊ အာလောကံ၊ အရောင်အလင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတော၊ တည်၏။
 အဟောအတ္ထရိယပုရိသော၊ ဩဉ်အံ့ဘွယ်ရှိသောယောက်ျားပေတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍၊ နမဿမာနော၊
 ရှိခိုးလျက်၊ တိဋ္ဌေယျံ၊ တည်ကုန်ရာ၏။ သဒ္ဓမနုဿာဝေယျာတိ၊ သဒ္ဓမ
 နုဿာဝေယျ ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မကထာသဒ္ဓံ၊ တရားစကားဟူသောအသံ
 ကို၊ အနုဿာဝေယျ၊ ကြားရာ၏။ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ ယော၊ အကြင်
 သူသည်၊ ဧကံစက္ကဝါဠပဗ္ဗတံ၊ တခုသော စကြာဝဠာတောင်ကို၊ ဘေရိ
 ကတွာ၊ စည်ကြီးပြု၍၊ မဟာပထဝီ၊ နှစ်သိန်းလေးသောင်း အထူရှိသော
 မြေကြီးကို၊ ဘေရိစမ္ပကတွာ၊ စည်ကြီးကိုကြက်သောသားရေပြု၍၊ သိနေရုံ
 မြင့်မိုရ်တောင်ကို၊ ဒဏ္ဍကံကတွာ၊ လက်ခတ်ပြု၍၊ အညတခုသို့၊ တပါး
 သော၊ သိနေရုံမတ္ထက၊ မြင့်မိုရ်တောင်ထိပ်၌၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အာကော
 ဧယျ၊ ခတ်တီးရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဧကစက္ကဝါဠေယေဝ၊ တခုသော
 စကြာဝဠာ၌သာလျှင်၊ တံသဒ္ဓံ၊ ထိုစည်ကြီးသံကို၊ သာဝေယျ၊ ကြားစေ
 နိုင်ရာ၏။ တတော၊ ထိုတခုသောစကြာဝဠာမှ၊ ပရံ၊ အလွန်၊ ဝိဒတ္ထိမ္ပိ၊ တတွာ
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ကိုလည်း၊ အဘိက္ခာမေတု၊ လွန်စေခြင်းငှါ၊
 နသက္ကုဏေယျ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ၊ တထာဂတောပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား
 ပလ္လင်္ကေဝါ၊ ပလ္လင်ထက်၌လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌေဝါ၊ အင်းပျဉ်ထက်၌လည်း

၃-သိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်။ ၃၃

ကောင်း၊ နိဗ္ဗိတိတွာ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ တိသဟဿိ မဟာသဟဿိလောက
 ဓာတု၊ ကုဋေ တသိန်းသောလောကဓာတ်ကို၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေတိ
 သိစေတော်မူနိုင်၏၊ တထာဂတော၊ ထိုကုဋေတသိန်းသောလောကဓာတ်ထက်
 သိလျာဝါပန၊ အလွန်မူလည်း၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေတိ၊ သိစေ
 တော်မူနိုင်၏၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံမဟာနုဘာဝေါ၊
 ဤသို့၊ ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှလောက်သော၊
 ဣမိနာ၊ ဤအာကပ် မာနောအာနန္ဒ တထာဂတော တိသဟဿိ မဟာ
 သဟဿိလောကဓာတု အစရှိသောစကားဖြင့်၊ ဝိသယဓေတ္တမေဝ၊ ဝိသံ
 သဓေတံကိုသာလျှင်၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဣမဉ္စပနဗုဒ္ဓသိဟနာဒံ၊ ဤ
 မြတ်စွာဘုရား၏ခြံသံ့မင်းကဲ့သို့ရဲတင်းသောစကားတော်ကိုကား၊ သုတွံ
 ကြား၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ အဗ္ဘန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ ဗလ
 ဝပီတိ၊ အားကြီးသောနှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအရှင်အာ
 နန္ဒာမထေရ်သည်၊ ပီတိဝသေန၊ နှစ်သက်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းစ
 ကားကို၊ ဥဒါနေန္တော၊ မြက်ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ လာဘာဝတမေတိအာဒိ၊
 လာဘာဝတမေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလာ
 ဘာဝတမေအစရှိသောပါဌ်၌၊ ယဿမေသတ္ထာဧဝံမဟိဒ္ဓိကောတိ၊ ယဿ
 မေသတ္ထာဧဝံမဟိဒ္ဓိကောဟူသည်ကား၊ ယဿမယှံ၊ အကြင်ငါ၏၊ သတ္ထာ
 ဆရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးမြတ်
 သောတန်ခိုးရှိတော်မူ၏၊ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကဿ၊ ဤသို့ကြီးမြတ်သောတန်ခိုးရှိ
 တော်မူသော၊ သတ္ထု၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ တဿ
 မယှံ၊ ထိုငါ့အား၊ ပဋိလာဘောစေတီ၊ ရံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သုလဒ္ဓစ္ဆ၊
 ကောင်းစွာရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယွာဟံယော
 အဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သတ္ထုနေတ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပတ္တမိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ယူ၍၊ ပိစ
 ရိတုံ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှါ၊ ပါဒပရိကမ္ပံ၊ ခြေကို ဆုပ်နယ်ခြင်းအမှုကို၊ ကာတုံ၊
 ပြုခြင်းငှါ၊ ပိဋ္ဌိပရိကမ္ပံ၊ ကျောက်ကုန်းကို ဆုပ်နယ်ခြင်းအမှုကို၊ ကာတုံ၊ ပြု
 ခြင်းငှါ၊ မုခဝောနဥဒကန္တာနောဒကာနိ၊ မျက်နှာသစ်ရေချိုးရေတို့ကို၊ ဒါ
 တုံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏံ၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏံကို၊ သမ္ပန္နိတုံ၊ တမြက်
 ဖွဉ်းခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊ ကင်္ဂါယ၊ ယုံမှားခြင်းဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊

၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ပုစ္ဆိတုံ၊ မေခြင်းငှါ၊ မရရမ္မေကထံ၊ ချိုမြိန်သာယာစွာသောတရားစကားကို သောသနံ၊ နာခြင်းငှါ၊ လတာမိ၊ ရ၏၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သပိတ်သင်္ကန်းကိုကိုင်ယူခြင်းအစရှိသည်တို့ သည်၊ တဿမယံ၊ ထိုငါ့အား၊ လတာဝေဝ၊ ရတော်ကုန်သည်လည်း ကောင်း၊ သုလန္တု၊ ကောင်းစွာရအပ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တံ၊ ထိုသို့ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော မြတ်စွာဘုရားကိုရခြင်းကောင်းစွာရခြင်း မြတ်စွာဘုရား၏ သပိတ်သင်္ကန်းကိုကိုင်ယူ၍ထွဋ်လည်ခြင်းအစရှိသည်ကိုရခြင်းကို၊ သန္ဓာ ယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လတာဝတမေအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤလတာဝတမေအစရှိသောပါဌ်၌၊ တဂတော မြတ်စွာဘုရား၏၊ အန္ဓကာရာလောကသန္ဓသဝနသင်္ခါတာနံ၊ အဓိကံတိုက် ကိုပြုခြင်းအလင်းကို ဖြစ်စေခြင်းအသံကိုကြားစေခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဣန္ဒိနံ၊ တန်ခိုးတို့၏၊ မဟန္တတာယ၊ ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟိန္ဒိ ကတာ၊ ကြီးမြတ်သောတန်ခိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တာသံယေဝ၊ ထိုအဓိကံတိုက်ကိုပြုခြင်းအလင်းကိုဖြစ်စေခြင်းတရားသံ ကိုကြားစေခြင်းတို့ကိုသာလျှင်၊ အနုပရုဏေန၊ ပြီးစေသဖြင့်၊ မဟာနုဘာဝ တာ၊ ကြီးမြတ်သောအာနုဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဥဒါယိတိ၊ ဥဒါယိ ဟူသည်ကား၊ လာဠုဒါယိတ္ထေရော၊ လာဠုဒါယိမထေရ် သည်၊ ကိရုပိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ၊ သော၊ ထိုလာဠုဒါယိမထေရ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဥပဋ္ဌာကံတ္ထေရေ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၌၊ အါဃာတံ၊ ရန်ငြိုးကို၊ ဗဒ္ဓိတွင်၊ ဖွဲ့၍၊ စရတိ၊ ထွဋ်လည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့် ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ လဘိတွားရ၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓသီဟ နာဒပရိယောသာနေ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၏ ခြင်္သေ့ မင်းကဲ့သို့ရဲတင်းသော စကားကိုမိန့်တော်မူပြီးသည်၏အဆုံး၌၊ ဇလမာနံ၊ တောက်ပသော၊ ဒီပသိ ခံ၊ သီမီးအလျှံကို၊ နိဗ္ဗာပေန္တေ၊ ပြင်းစေဘိ သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စရန္တဿ၊ သွားသော၊ ဂေါဏဿ၊ နွား၏၊ ဝုဏ္ဏေ၊ နွတ်သီးဖျား၌၊ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဇေန္တေ၊ ပေးဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ယေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တေ၊ ပြုလို ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိံ၊ ထုပ္ပတ္တိအာရုသောအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဝုတ္တေဘဂဝါတိ၊ ဧဝံ၊ ဝုတ္တေဘဂဝါဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥဒါယိတ္ထေ ရေန၊ ဥဒါယိမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တဂဝါ၊ မြတ်

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်။ ၃၅

စွာဘုရားသည်၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပပါတတဇေ၊ ကမ်းပါး
ပြတ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ပဝေမောနံ၊ တုန်လှုပ်သော၊ ဝုရိသံ၊ ယောက်ျားကို၊
ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်သော အရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ ဟိတေသိ၊ အစီး
အပွား၊ ဟိုရှာလေ့ရှိသော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဣတော၊ ဤအရပ်သို့၊
ဧဟိ၊ လာလှည့်၊ ဣတော၊ ဤအရပ်သို့၊ ဧဟိ၊ လာလှည့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုနပ္ပုနံ၊
အမန်တလဲလဲ၊ ဝဒေယျယထာ၊ ဆိုရာသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူ၊ ဥဒါယိ
တ္ထေရံ၊ ဥဒါယိမထေရ်ကို၊ တသ္မာဝစနာ၊ ထိုစကားမှ၊ နိဝါရေန္တော၊ မြစ်တော်
မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မာဟေဝံဥဒါယိတိ၊ မာဟေဝံဥဒါယိဟူသောစကားကို၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမာဟေဝံဥဒါယိဟူသောပါဌ်၌၊ ဟိတိဣဒံ
ပဒံ၊ ဟိဟူသောဤပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာ
အဝစ၊ မဆိုသင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မဟာ
ရဇန္တိ၊ မဟာရဇန္တ်ဟူသည်ကား၊ စက္ကဝတ္တိရဇန္တံ၊ စကြာဝတေးမင်း၏အဖြစ်
ကို၊ နန္ဒစစောဒေမိ၊ စောဒနာဦးအုံးသတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကဿ၊
တယောက်သော၊ သာဝကဿ၊ သာဝက၏၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟော
ခြင်း၌၊ ဥပ္ပန္နပသာဒဿ၊ ဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်း၏၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုး
ဆက်ကို၊ အပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားမရှိသည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဿ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓသီဟနာဒံ၊
မြတ်စွာဘုရား၏ခြံသော်မင်းကဲ့သို့ရဲတင်းသောစကားတော်ကို၊ အာရဟန္တံ၊ အ
ကြောင်းပြု၍၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ ဣမဿပသာဒဿ၊ ဤကြည်ညိုခြင်း၏၊
အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကို၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားသည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ
၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့
ဦးအုံး၊ ဓန္ဒပညောဝိ၊ နို့သောပညာရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သောတာပန္နော၊
သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ ဒေဝေသုစ၊ နတ်ပြည်
တို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ အတ္တဘာဝံ
အတ္တဘောကို၊ ပဋိလဘာတိ၊ ရ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿအရိယသာဝ
ကဿ၊ ထိုအရိယာဖြစ်သောသာဝက၏၊ ဂတိ၊ လားရာဂတိကို၊ ပရိစ္ဆိန္န
န္တော၊ ပိုင်းခြားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တေနပသာဒေနအစရှိ

၃၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သောစကားကို၊ အာဟာရိန္ဒတော်မူ၏။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေတိ၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေဟူသည်
ကံး၊ ဣမသ္မိံ ယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘာဝ၌ပင်လျှင်၊
ဌတွာ၊ တည်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိဟူသည်ကား၊
အပ္ပတ္တယပရိနိဗ္ဗာနေန၊ အကြောင်းကင်းသောပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာ
ယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗာနေန၊ နိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ ကုဋံ၊ အ
ထွက်အဆုံးကို၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူတော်မူလျက်၊ ဣမံသိဟ နာဒသုတ္တံ၊ ဤသိဟ
နာဒသုတ်ကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်ကို
ဖွင့်ဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။ အာနန္ဒဝဂ္ဂေါ၊ အာနန္ဒဝဂ်သည်၊
တတိယော၊ သုံးခုမြောက်တည်း။

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-သမဏဝဂ်။

၁ စတုတ္ထသ၊ လေးခုမြောက်သောဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ သမ
ဏိယာနိတိ၊ သမဏိယာနိဟူသည်ကား၊ သမဏသန္တကာနိ၊ ရဟန်း၏
ဥစ္စာတို့သည်၊ သမဏကဏ္ဍိယာနိတိ၊ သမဏကဏ္ဍိယာနိဟူသည်
ကား၊ သမဏန၊ ရဟန်းသည်၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စတို့သည်၊
အမိသိလသိက္ခာသမာဒါနန္တိ အာဒိသု၊ အမိသိလသိက္ခာသမာဒါနံ ဤသို့အ
စရှိသောပါဌတို့၌၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းကို၊ သမာဒါနံ၊ သမာဒါနဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊
ဆိုအပ်၏။ အမိသိလသိက္ခာပဒါနံ၊ အမိသိလသိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ဂဟဏံ၊
ယူခြင်းသည်၊ ပုရုဏံ၊ ဖြည့်ခြင်းသည်၊ အမိသိလသိက္ခာသမာဒါနံ၊ အမိ
သိလသိက္ခာ သမာဒါနမည်၏။ သေသပဒန္တယေဝိ၊ ကြွင်းသောအမိမိတ္တ
သိက္ခာသမာဒါနံ အမိပညာသိက္ခာသမာဒါနံဟူသောပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၌
လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
အမိသိလသိက္ခာသမာဒါနံအစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ သီလံ၊ သီလလည်းကောင်း၊
အမိသီလံ၊ လွန်ကဲသောသီလလည်းကောင်း၊ မိတ္တံ၊ မိတ်လည်းကောင်း၊
အမိမိတ္တံ၊ လွန်ကဲသောမိတ်လည်းကောင်း၊ ပညာ၊ ပညာလည်းကောင်း၊
အမိပညာ၊ လွန်ကဲသောပညာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပံဝိဘာဂေါ၊
ဤဝေဘန်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမြောက်ပါးသောအ
စုတို့တွင်၊ ပဗ္ဗသီယံ၊ ငါးပါးသောသီလသည်၊ သီလံနာမ၊ သီလမည်၏၊ တံ၊
ထိုငါးပါးသောသီလကို၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ ဒသသီလံ၊ ဆယ်ပါးသော
သီလသည်၊ အမိသီလံနာမ၊ လွန်ကဲသောသီလမည်၏၊ တံပိ၊ ထိုဆယ်ပါး

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-သမဏဝဂ်။ ၃၇

သောသီလကိုလည်း၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ စတုပ္ပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ စတုပ္ပါရိသုဒ္ဓိသီလသည်၊ အဓိသီလံနာမ၊ လွန်ကဲသောသီလမည်၏။ အပိစ၊ တနည်း၊ ပြဦးအံ့၊ သဗ္ဗဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ လောကီယသီလံ၊ လောကီသီလသည်၊ သီလံနာမ၊ သီလမည်၏။ လောကုတ္တရသီလံ၊ လောကုတ္တရာသီလသည်၊ အဓိသီလံ၊ လွန်ကဲသောသီလမည်၏။ တဒေဝ၊ ထိုအဓိသီလကိုပင်လျှင်၊ သိက္ခိတဗ္ဗတော၊ ပြည့်ကျင့်အပ်သောကြောင့်၊ သိက္ခာတိ၊ သိက္ခာဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ သီလအဓိသီလမှတစ်ပါး၊ ဗိတ္တအဓိဗိတ္တကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကာမာဝစရိတ္တံ၊ ကာမာဝစရိတ်သည်၊ ဗိတ္တံနာမ၊ ဗိတ္တမည်၏။ တံ၊ ထိုကာမာဝစရိတ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ ခူပါဝစရံ၊ ခူပါဝစရိတ်သည်၊ အဓိဗိတ္တံနာမ၊ အဓိဗိတ္တမည်၏။ တံပိ၊ ထိုခူပါဝစရိတ်ကိုလည်း၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ အခူပါဝစရံ၊ အခူပါဝစရိတ်သည်၊ အဓိဗိတ္တံနာမ၊ အဓိဗိတ္တမည်၏။ အပိစ၊ တနည်း၊ ပြဦးအံ့၊ သဗ္ဗဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ လောကီယဗိတ္တံ၊ လောကီဗိတ်သည်၊ ဗိတ္တမေဝ၊ ဗိတ်သည်သာလျှင်မည်၏။ လောကုတ္တရဗိတ္တံ၊ လောကုတ္တရာဗိတ်သည်၊ အဓိဗိတ္တံ၊ အဓိဗိတ္တမည်၏။ ပညာယပိ၊ ပညာ၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိသမဏကရဏိယာနိ၊ ဤရဟန်းဖြစ်သော သူသည်ပြုအပ်သောကိစ္စတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိဗ္ဗောတိ၊ တိဗ္ဗောဟူသည်ကား၊ ဗဟလော၊ ထူထဲသော၊ ဆန္ဒောတိ၊ ဆန္ဒောဟူသည်ကား၊ ကတ္တ၊ ကမ္မတာကုသလန္တန္ဒော၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသောကုသိုလ်ဆန္ဒသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံသုတ္တန္တေ၊ ဤပဌမသုတ္တန်၌၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ လောကီယလောကုတ္တရာ၊ လောကီလောကုတ္တရာတို့ဟူ၍၊ ကလံတော၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ပိဋ္ဌိတောပိဋ္ဌိတောတိ၊ ပိဋ္ဌိတောပိဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆိမတောပစ္ဆိမတော၊ နောက်မှနောက်မှ၊ အဟံပိဒဓမ္မောအဟံပိဒဓမ္မောတိ၊ အဟံပိဒဓမ္မောအဟံပိဒဓမ္မောဟူသည်ကား၊ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဒဓ္မောဒဓ္မမာနော၊ ဆုံးမလောက်သောနွားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုလျက်၊ ဂါဝိနွားတို့သို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေယျထာပိဂုန္တန္တိ၊ သေယျထာပိဂုန္တဟူသည်ကား၊ ဂါဝိနံ၊ နွားတို့အား၊ ဟောဘိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားနှင့်၏၊ ဂါဝေါနွားတို့သည်၊ ကာဠာပိ၊ မည်းနက်သောအဆင်းရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ

၃၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဖြစ်ကုန်၏။ ဓမ္မာပိ၊ နိဿယအဆင်းရှိကုန်သည်လည်းဟော၏။ ဖြစ်ကုန်၏။
သေတာဒိဝဏ္ဏာပိ၊ အဖြူစသောအဆင်းရှိကုန်သည်လည်း။ ဟော၏။ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဝဋ္ဌိဘဿပန၊ မြည်းအားကား။ တာဒိသော၊ ထိုသို့အမည်းအနီအ
ဖြူစသောသဘောရှိသော။ ဝဏ္ဏောနာမံ၊ အဆင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စ၊
ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။ နတ္ထိယထာ၊ မရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံတ
ထာ၊ ထိုအတူ။ သဓရာပိ၊ အသံသည် လည်းကောင်း။ ဂန္ဓမ္မိ၊ အနံ့သည်
လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အညာဒိသမေဝ၊ တပါးသောသဘောရှိသည်
သာလျှင်တည်း။ သေသံ၊ အကြွင်းသည်။ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်
ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣမဝိဇ္ဇိသုတ္တေ၊ ဤဒုတိယသုတ်၌လည်း။ မိသိ
ကာဝ၊ လောကီလောကုတ္တရာရာသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တိသော၊
သုံးပါးကုန်သော။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို။ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင် ဒုတိယသုတ်၏ အဖွင့်ကို ဆိုရာဖြစ်သော စကားရပ်အပြီး
သတ်တည်း။ ၊

၃ တတိယ၊ တတိယသုတ်၌၊ ပဋိကဓမ္မဝါတိ၊ ပဋိကဓမ္မဝဟူသည်
ကား၊ ပဂေဝပဋ္ဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကပင်လျှင်၊ သုကဋ္ဌံကရောတိတိ၊ သုကဋ္ဌံ
ကရောတိဟူသည်ကား၊ နင်္ဂလေန၊ ထွန်တုံးဖြင့်၊ သုကဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာထွန်
အပ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သုမတ္တိကတန္တိ၊ သုမတ္တိကတံဟူသည်ကား
မတ္တိယာ၊ မြေညက်၏။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ သမံ၊ ညီညွတ်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြု
အပ်၏။ ကာလေနာတိ၊ ကာလေနဟူသည်ကား၊ ဝပိတဗ္ဗယုတ္တကာလေန၊
စိုက်ပျိုးခြင်းငှါသင့်သောအခါ၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်။ ဥတ္တာနုမေဝ၊ ပေါ်
သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဓာပိ၊ ဤတတိယ သုတ်၌လည်း။ မိသိကာဝ၊
လောကီလောကုတ္တရာရာသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တိသော၊ သုံး
ပါးကုန်သော။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို။ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ၊

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တကောတိ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တကောဟူသည်
ကား၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တရာဇကုလသ၊ ဝဇ္ဇိမင်းမျိုး၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ ဗိယဇု
သိက္ခာပဒသတန္တိ၊ ဗိယဇုသိက္ခာပဒသတံဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဏာသမိကံ၊
ငါးဆယ်အလွန်ရှိသော၊ သိက္ခာပဒသတံ၊ တရာသောသိက္ခာပုဒ်သည်။ တ
တ္ထိ၊ သမယေ၊ ထိုရဟန်းလျှောက်သောအခါ၌၊ ပညတ္တာနိ၊ ပညတ်အပ်ကုန်
သော။ သိက္ခာပဒါနေဝ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊
ဤပဏ္ဏာသမိက မိဒံဘန္တေ ဗိယဇုသိက္ခာပဒသတံ ဟူသော စကားကို၊
ဝတ္ထံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အဇ္ဈဝသဗ္ဗန္ဓော

လိရ၊ ဖြောင့်မတ်သည်၏ အဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံသတတ်၊ ဥဇုဇာတိကောကိရ၊
ဖြောင့်မတ်သော သဘောရှိသတတ်၊ အဝကောကိရ၊ လရေးကောက်ကဲ့
သို့ မကောက် သတတ်၊ အကုဋိလောကိရ၊ ထွန်ကိုင်း ကောက်ကဲ့သို့
မကောက်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣတ္ထကာနိ၊ ဤမျှ
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်
ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကုဏေယျံ ဝါ၊ စွမ်းနိုင်မှုလည်း စွမ်းနိုင်ရာ၏၊ န
သက္ကုဏေယျံ ဝါ၊ မစွမ်းနိုင်မှုလည်း မစွမ်းနိုင်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊
ကြံ၍၊ သက္ကု၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊
သက္ကောမဟန္တိ၊ သက္ကောမဟံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သက္ကောမိ၊
စွမ်းနိုင်၏၊ သောသိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဣတ္ထကေသု၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေသု၊ တရားငါးဆယ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သိက္ခ
န္တဿ၊ ကျင့်သော၊ မေ၊ ငါအား၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာ
တို့၌၊ သိက္ခိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ၊ အဂရ၊ ဝန်မလေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊
အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သက္ကောမဟံဘန္တေ အစရှိသောစကား
ကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပညာသတိဏကလာပိယော၊ ငါးဆယ်
သောမြက်စည်းတို့ကို၊ ဥက္ခိပိတုံ၊ ရွက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တဿ၊ မစွမ်း
နိုင်သောသူအား၊ ကလာပိသတံ၊ တရားသောမြက်စည်းကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊
သီသေ၊ ပြီးခေါင်း၌၊ ဋ္ဌပေယျယထာ၊ ထားရာဘိသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ
သာလျှင်၊ ဧကိဿာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာကို၊ သိက္ခိ
တုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တဿ၊ မစွမ်းနိုင်သောသူအား၊ အပရာ၊ တပါး
ကုန်သော၊ ဧဒိ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ ဥပရိ၊
အလွန်၊ ပိက္ခိပေန္တော၊ ထည့်သွင်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တသ္မာတိဟတွံ
သိက္ခု၊ တိအာဒိ၊ တသ္မာတိဟတွံသိက္ခု၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ သုရမာလော၊ သိင်္ဃမ္ဗေန္တံသော၊ ဥတ္တရောနာမ၊ ဥတ္တရ
အမည်ရှိသော၊ ဇာနပဒမနူသော၊ ဇနပုဒ်၌ နေသောသူသည်၊ လောဟပါ
သာဒဝိဟာရေး၊ ကြေးပြာသာဒ်ကျောင်း၌၊ ဝသတိကိရ၊ နေသတတ်၊ အထ
ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဥတ္တရအမည်ရှိသောသူကို၊ ဒဟေတိက္ခု၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့
သည်၊ ဥတ္တရ၊ ဥတ္တရ၊ အဂ္ဂိသာလာ၊ မီးတင်းကုပ်သည်၊ ဩဝသတိ၊ မိန့်
စွတ်၏၊ တိတံ၊ မြတ်ကို၊ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဟိ၊ ပေး
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တံ၊ ထို

၄၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဥတ္တရအမည်ရှိသောသူကိုအာဒါယ၊ခေါ်၍၊ အဋ္ဌဝိ၊တောအုပ်သို့၊ဂတိံ၊
သွား၍၊တေန၊ထိုဥတ္တရအမည်ရှိသောသူသည်၊လယ်တံ၊ရိတ်အပ်သော
တိဏံယေဝ၊မြက်ကိုသာလျှင်၊ကရုဇ္ဈေ၊အစည်းတို့ကို၊ဗန္ဓိတွာ၊ဖွဲ့၍၊ဥတ္တရ၊
ဥတ္တရ၊ပညာသကရဇ္ဈေ၊ ငါးဆယ်သောအစည်းတို့ကို၊ ဂဟတုံ၊ယူခြင်း
၌၊ သက္ခိဿသိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့လော၊ နသက္ခိဿသိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့
လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟံသု၊ဆိုကုန်၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊တ
ပညံတော်သည်၊ နသက္ခိဿသမိ၊မစွမ်းနိုင်ပါ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟံ၊ဆို၏၊
ကေ၊တပါးသော၊ ကရုဇ္ဈသတံ၊တရာသော မြက်စည်းကို၊ ဂဟတုံ၊ယူ
ခြင်း၌၊ တံ၊သင်သည်၊ သက္ခိဿသိ၊စွမ်းနိုင်လတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
အာဟံသု၊ဆိုကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ဪ၊စွမ်းနိုင်ပါ၏၊
ဂဏ္ဌိဿသမိ၊ယူပါအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟရ
ဘိက္ခု၊ပဉ္စင်းငယ်ရဟန်းတို့သည်၊ကရုဇ္ဈသတံ၊တရာသောမြက်စည်းကို၊
ဗန္ဓိတွာ၊ဖွဲ့၍၊ တဿ၊ထိုဥတ္တရ အမည်ရှိသောသူ၏၊ သိသေ၊ဦးခေါင်း၌၊
ဥပယိံသု၊ ထားကုန်၏၊ သော၊ထိုဥတ္တရ အမည်ရှိသော သူသည်၊ ဥက္ခိ
ဝိတွာ၊ရွက်၍၊ နိတ္ထု၊နန္တော၊ငြီးတွားလျက်၊ ဂတိံ၊သွား၍၊ အဂ္ဂိဿာလာ
ယ၊မီးတင်းကုပ်၏၊သမိပေ၊အနီး၌၊ပါတေသိ၊ကျစေ၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊
နံ၊ထိုဥတ္တရကို၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ဥတ္တရ၊ဥတ္တရ၊ ကိလန္တရူပေါ၊ပင်
ပန်းသောသဘောရှိသည်၊ အထိ၊ဖြစ်သလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟံသု၊ဆို
ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ဪ၊ပင်ပန်းပါ၏၊ဗဟရာ၊ငယ်ကုန်
သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊မံ၊ငါ့ကို၊ ဝဇ္ဇေသု၊လှည့်ပတ်ကုန်၏၊ဧကမ္ပိ၊
တပါးလည်းဖြစ်သော၊ဣမံကရုဇ္ဈသတံ၊ဤတရာသောမြက်စည်းကို၊ ဥက္ခိ
ဝိတုံ၊ရှက်ခြင်း၌၊ အသက္ခောန္တံ၊စွမ်းနိုင်သော၊ မံ၊ငါ့ကို၊ ပဏ္ဏာသကရ
ဇ္ဈေ၊ငါးဆယ်သော မြက်စည်းတို့ကို၊ ဥက္ခိပါဟိ၊ရှက်လော့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
ဝမိံသု၊ဆိုကြကုန်၏၊ ဥတ္တရ၊ဥတ္တရ၊တံ၊သင့်ကို၊ အာမဝံ၊ဥပယိံသု၊ဪ၊
လှည့်ပတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟံသု၊ထာ၊ ဆိုကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာ၊ထိုအတူ၊ဣဒံ၊ဤဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်
၏၊ ဣဓာပိ၊ဤစတုတ္ထသုတ်၌လည်း၊ မိသိကာဝ၊လောကီ လောကုတ္တရာ
ရောကုန်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊တိသော၊သုံးပါးကုန်သော၊သိက္ခာ၊
သိက္ခာတို့ကို၊ကထိတာ၊ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဥဇုမဂ္ဂါနုသာရိနောတိဇ္ဇေ၊ ဥဇုမဂ္ဂါနုသာရိ
နောဟူသောဤပါဌ၌၊အရိယမဂ္ဂေါ၊အရိယမဂ်ကို၊ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ဥဇုမဂ်ဟူ၍၊

၃-တိကနိပါတ်-ခုတိယပဏ္ဏာသက-၄-သမဏဝဂ်၊ ၄၁

၂၁

ရက္ခတိ၊ ခိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုဖြောင့်မတ်သော ခရီးဟုဆိုအပ်သော အရိယမဂ်
သို့၊ အနုဿ၊ ခန္တိဿ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မှသော၊ ပဋိပန္နကဿ၊
ကျင့်သောသူအား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ခယ
သို့၊ ပဌမံဥာဏန္တိ၊ ခယသို့၊ ပဌမံဥာဏံဟူသည်ကား၊ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာ
သာလျှင်၊ မဂ္ဂဥာဏံ၊ မဂ်ဥာဏံသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဂ္ဂေါ၊
မဂ်သည်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ခေပနတော၊ ကုန်စေတတ်သော
ကြောင့်၊ ခယောနာမ၊ ခယမည်၏၊ တံသမ္ပယုတ္တံ၊ ထိုကိလေသာကို ကုန်စေ
တတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဥာဏံ နှင့်ယှဉ်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ ခယ
သို့၊ ကိလေသာတို့ကို ကုန်စေခြင်း၌၊ ဥာဏံနာမ၊ ဖြစ်သောဥာဏံမည်၏၊
တတော၊ အညာအနန္တရာတိ၊ တတော၊ အညာ အနန္တရာ ဟူသည်ကား၊
တတောစတုတ္ထမဂ္ဂဥာဏတော၊ ထိုစတုတ္ထမဂ်ဟုဆိုအပ်သော အရဟတ္တ
မဂ်ဥာဏံမှ၊ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌၊ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အညာပိမုတ္တိယာတိ၊ အညာပိမုတ္တိ
ယာဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလပိမုတ္တိယာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော
အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ဥာဏဉ္စ ပောတိတိ၊ ဥာဏဉ္စဟောတိ ဟူသည်ကား၊
ပစ္စဝေက္ခနဥာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခနဥာဏံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သုတ္တပိ၊ သုတ်၌ လည်းကောင်း၊ ဂါထာသုပိ၊ ဂါထာတို့၌ လည်းကောင်း၊
သတ္တံ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော၊ သေခါ၊ သေက္ခဝုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ကထိတာ၊
ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အဝဿနေပန၊ အဆုံး၌ကား၊ ဝိကာသဝေါ၊ ခုပဉ္စမာဂ်၊
အသိတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ပဌမသုတ်၏အဖွင့်ကို ဆိုရာဖြစ်
သောစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ အတ္တကာမာတိ၊ အတ္တကာမာ ဟူသည်ကား၊
အတ္တနာ၊ မိမိ၏၊ ဟိတကာမာ၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိကုန်သော၊ ယတ္ထ
တံသဗ္ဗသမောဓာနံဂစ္ဆတိတိ၊ ယတ္ထတံသဗ္ဗသမောဓာနံဂစ္ဆတိဟူသည်
ကား၊ တိသုပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌၊ သဗ္ဗံ၊ အ
လုံးစုံသော၊ ဧတံနိယနုသိက္ခာပဒသတံ၊ ဤတရားငါးဆယ်သော သိက္ခာဝန်
သည်၊ သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ပရိပူရကာရိဟောတိ
တိ၊ ပရိပူရကာရိဟောတိ ဟူသည်ကား၊ သမတ္တကာရိ၊ ပြည့်စုံစွာပြုလေ့
ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မတ္တသောကာရိတိ၊ မတ္တသောကာရိ ဟူသည်
ကား၊ ပမာဓောန၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ကာရကော၊ ပြုတတ်သည်၊ ဟော

၄၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

တိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းချင်းသိမ်း။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒ ကာနိဘိ၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ ဟူသည်ကား။ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပါရာ ဇိကာနိ၊ ပါရာဇိကအာပတ်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သေသသိက္ခာပဒါနိ၊ တြင်းသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကတို့ မည်ကုန် ၏။ တတြာပိ၊ ထိုပါရာဇိကအာပတ်မှ တြင်းသော ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကအာပတ်တို့ တွင်လည်း။ သံဃာဒိသေသံ၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည်။ ခုဒ္ဒကံ၊ ငယ်၏။ ထုလ္လုပ္ပယံ၊ ထုလ္လုပ္ပဉ်း အာပတ်သည်။ အနုခုဒ္ဒကံနာမ၊ အလွန်ငယ်သော အာပတ်မည်၏။ ထုလ္လုပ္ပယဉ္စ၊ ထုလ္လုပ္ပဉ်း အာပတ် သည်လည်း။ ခုဒ္ဒကံ၊ ငယ်၏။ ပါမိတ္တိယံ၊ ပါမိတ်အာပတ်သည်။ အနုခုဒ္ဒကံနာမ၊ အလွန်ငယ် သော အာပတ်မည်၏။ ပါမိတ္တိယဉ္စ၊ ပါမိတ် အာပတ်သည်လည်း။ ခုဒ္ဒကံ၊ ငယ်၏။ ပါဒိဒေသနိယဒုက္ကဋ္ဌဒုက္ကဋ္ဌာသိတာနိ၊ ပါဒိဒေသနိအာပတ် ဒုက္ကဋ္ဌအာ ပတ် ဒုက္ကဋ္ဌာသိအာပတ်တို့သည်။ အနုခုဒ္ဒကာနိနာမ၊ အလွန်ငယ်သော အာ ပတ်မည်ကုန်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့။ ဣမေအင်္ဂုတ္တရမဟာနိကာယဝဠုဇ္ဇန ကအာစရိယာ၊ ဤအင်္ဂုတ္တိုရ်မဟာနိကာယကိုသုံးဆောင်ကုန်သော ဆရာ တို့သည်။ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပါရာဇိကာနိ၊ ပါရာဇိကအာပတ် တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သေသနိ၊ တြင်းကုန်သော။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံ သော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်း။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကတို့ မည်ကုန် ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တာနိအာပဇ္ဇတိပိ ဝဋ္ဋာတိပိတိတ္ထေပန၊ တာနိ အာပဇ္ဇတိပိ ဝဋ္ဋာတိပိ ဟူသော ဤပါဌ၌ကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝိကာသဝေါ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကဝဇ္ဇံ၊ လောကဝဇ္ဇအာပတ် သို့။ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇမေဝ၊ ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇအာပတ်သို့သာလျှင်၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အာပဇ္ဇန္တောစ၊ ရောက်သော်လည်း။ ကာယေ နပိ၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝါစာယပိ၊ နှုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ စိတ္တေနပိ၊ စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ကာယေန၊ ကိုယ်ကြောင့်။ အာပဇ္ဇန္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ကုမ္ပိကာရသဟ သေယျာဒိနိ၊ ကုမ္ပိကာရသိက္ခာပုဒ် သဟသေယျသိက္ခာပုဒ်အစရှိသည်တို့ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ကြောင့်။ အာပဇ္ဇန္တော၊ ရောက် သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗရိတ္တပဒသောဓမ္မာဒိနိ၊ သဗ္ဗရိတ္တသိက္ခာပုဒ် ပဒသော ဓမ္မသိက္ခာပုဒ်အစရှိသည်တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ စိတ္တေန၊ စိတ်ကြောင့် အာပဇ္ဇန္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ချုပ်ယပမ္ပိဂ္ဂဟဏံ၊ ချုပ်ယပမ္ပိဂ္ဂဟဏ

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယသုတ္တံသက-၄-သမဏဝဂ် ၄၃

သိက္ခာပုဒ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သေက္ခသုပိ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်း၊
ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ နဟိမေတ္ထဘိက္ခဝေ အဘဗ္ဗတာ
ပုတ္တာတိ၊ နဟိမေတ္ထဘိက္ခဝေအဘဗ္ဗတာ ပုတ္တာဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ မယော၊ ငါတရားသည်၊ ဧဝံရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိံ၊
အာပတ်သို့၊ ဧတ္ထအာပဇ္ဇနေစ၊ ဤသို့ရောက်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထပုဋ္ဌာ
နေစ၊ ဤသို့သခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အရိယပုဂ္ဂလဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ အဘဗ္ဗတာ၊ မထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ နဟိနဧဝကထိတာ၊ မဟော
အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယကာနိတိ၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယကာ
နိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်
၏၊ အာဒိဘူတာနိ၊ အစဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော
သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ မဟာသီလသိက္ခာပဒါနိ၊ မဟာသီလကိုပြတတ်သော
သိက္ခာပုဒ်တို့တည်း၊ ဗြဟ္မစရိယဿာရုပ္ပါနိတိ၊ ဗြဟ္မစရိယဿာရုပ္ပါနိဟူ
သည်ကား၊ တာနိယေဝ၊ ထိုငါးပါးသော မဟာသီလကို ပြတတ်သော
သိက္ခာပုဒ်တို့သည်သာလျှင်၊ စဘုမဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ လေးပါးသောမဂ်
ဟုဆိုအပ်သော မြတ်သော အကျင့်အား၊ သာရုပ္ပါနိ အနုန္တပိကာနိ၊
လျှောက်ပတ်ကုန်၏၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ တေသုသိက္ခာပဒေသု
ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ခုဝသီလောတိ၊ ခုဝသီလောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗဒ္ဓသီ
လော၊ မြဲသောသီလရှိသော၊ ဌိတသီလောတိ၊ ဌိတသီလောဟူသည်ကား၊
ပတိဌိတသီလော၊ တည်သောသီလရှိသော၊ သောတာပနောတိ၊ သော
တာပနောဟူသည်ကား၊ သောတသင်္ခါတေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
ကိလေသာတို့ကိုအကြွင်းမဲ့ ယှဉ်စေတတ်သည်ဖြစ်၍ သောတဟုဆိုအပ်
သော၊ မဂ္ဂန၊ မဂ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗလေန၊ ဖိုလ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာ
ပနော၊ ပနော၊ ရောက်၏။ အဝိနိပါတဓမ္မောတိ၊ အဝိနိပါတဓမ္မောဟူသည်ကား၊
စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ အပါယေသု၊ အပါယ်တုံတို့၌၊ အပတာနုသဘာ
ဝေါ၊ မကျခြင်းသဘောရှိ၏၊ နိယတောတိ၊ နိယတောဟူသည်ကား၊ သော
တာပတ္တိမဂ္ဂနယာမေန၊ သေဘောပတ္တိမဂ် ဟုဆိုအပ်သော မြဲခြင်းဖြင့်၊
နိယတော၊ မြဲ၏။ သမ္မောမိပရာယနောတိ၊ သမ္မောမိပရာယနောဟူသည်
ကား၊ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယသမ္မောမိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးအပေါင်းဟု
ဆိုအပ်သော သမ္မောမိလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိ၏၊ တနုတ္တာတိ၊ တနုတ္တာ
ဟူသည်ကား၊ တနုဘာဝေါ၊ ပါးသည်၏ အဖြစ်တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အ
ကျယ်ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရာဂါဒ

၄၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ယော၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့သည်၊ အတ္တပဋိလိပ္ပါယစ၊ တိမ်ညွှာ
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မက္ခိကာပတ္တိပိယစ၊ ယင်တောင် ကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ တနုကာ၊ ပါးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗဟုလော၊ ထူထဲကုန်
သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဩရန္တိ၊ သာနန္တိ၊ ဩရန္တိ၊ သာနန္တိ ဟူသည်
ကား၊ ဟေဋ္ဌသဂိယာနံ၊ အောက်ဖြစ်သောကာမဘုံတည်းဟူသောအတို့
တို့၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သညောဇနာနန္တိ၊ သညောဇနာနံဟူသည်
ကား၊ ဗန္ဓနာနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့၏၊ ပရိက္ခယာတိ၊ ပရိက္ခယာဟူသည်ကား၊
ပရိက္ခယေန၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်သောအားဖြင့်ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဩပပါတိ
ကောဟောတိတိ၊ ဩပပါတိကောဟောတိဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပန္နကော၊ ဥပ
ပါတ်အားဖြင့်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ တတ္ထပရိ
နိဗ္ဗာယဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောအတို့သို့၊ အနောတရိတွာ
မသက်မူ၍၊ ဥပရိယေဝ၊ အထက်ဖြစ်သောဗြဟ္မဘုံ၌သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာန
ဓမ္မော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသဘောရှိ၏၊ အနာဝတ္တိဓမ္မောတိ၊ အာနာဝတ္တိဓမ္မော
ဟူသည်ကား၊ ယောနိဂတိဝသေန၊ ယောနိဂတိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနာ
ဂမနဓမ္မော၊ အောက်ဖြစ်သောကာမဘုံသို့မလာခြင်းသဘောရှိ၏၊ ပဒေသံ
ပဒေသကာရီတိအာဒိသု၊ ပဒေသံပဒေသကာရီဤသို့အစရှိသောဝုန်တို့၌၊
ပဒေသံ၊ သီလက္ခန္ဓအစရှိသည်တို့၏ပြည့်စုံခြင်း၏အစိတ်ဖြစ်သော အော
မဂ်သုံးပါးအပေါင်းကို၊ ပဒေသကာရီ၊ အစိတ်အားဖြင့်ပြုလေ့ရှိသော၊ ပုဂ္ဂ
လောနာမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်ကား၊ သောတာပနောစ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိစ၊ သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း
ကောင်း၊ အနာဂါမိစ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံပ
ဒေသမေဝ၊ ထိုသီလက္ခန္ဓအစရှိသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်း၏တစိတ်ကဏ
သကိုသာလျှင်၊ သမ္ဘာဒေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ ပရိပူရကာရီ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်
စုံခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ပရိပူရကာရီနာမ၊ ပရိပူရကာရီမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိပူရမေဝ၊ သီလက္ခန္ဓစသည်တို့၏ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံ
ခြင်းကိုသာလျှင်၊ သမ္ဘာဒေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ အဝဗ္ဗာနိတိ၊ အဝဗ္ဗာနိဟူသည်
ကား၊ အတုန္တာနိ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်ကုန်၊ သမယာနိ၊ အကျိုးရှိကုန်၏၊
သဥဒြယာနိ၊ အကျိုးတည်းဟူသောအတုံးအပွားရှိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဿိ၊ ဤဆဋ္ဌသုတ်၌လည်း၊

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-သမဏဝဂ်၊ ၄၅

တိဿေသးသုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာဝ၊ သိက္ခာတို့ကိုသာသျှင်၊ ကထိတာ၊
ဟောအပ်ကုန်၏။

၇ သတ္တမေသတ္တမသုတ်၌၊ ကောလံကောလောတိ၊ ကောလံကော
လောဟူသည့်ကား၊ ကုလ၊ တဘဝဗ္ဗ၊ ကုလံ၊ တဘဝသ္မိ၊ ဂနေကော၊ သွား
တတ်သောသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကော
လံကောလောဟူသောပါဌ၌၊ ကုလန္တိဣမိနာ၊ ကုလံဟူသောဤပါဌဖြင့်၊
ဘဝေါ၊ ဘဝကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နွေဝါ
တိဏိဝါကုလသနိတိဧတ္ထပိ၊ နွေဝါတိဏိဝါကုလသနိဟူသောဤပါဌ၌လည်း၊
နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘဝဝေါ၊ ဘဝတို့သို့လည်းကောင်း၊ တဟော၊ သုံးပါး
ကုန်သော၊ ဘဝဝေါ၊ ဘဝတို့သို့လည်းကောင်း၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤကောလံကောလသော
တာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘဝဝေါ၊ ဘဝတို့သို့လည်း၊
သန္ဓာဝတိ၊ ပြေးသွား၏၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဘဝဝေါ၊ ဘဝတို့သို့
လည်း၊ သန္ဓာဝတိ၊ ပြေးသွား၏၊ ဥတ္တမကောဒ္ဓိယာ၊ လွန်သောအစွန်းဖြင့်၊
ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဘဝဝေါ၊ ဘဝတို့သို့လည်း၊ သန္ဓာဝတိ၊ ပြေး
သွား၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘဝဝေါ၊ ဘဝတို့သို့
လည်းကောင်း၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဘဝဝေါ၊ ဘဝတို့သို့လည်း
ကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဘဝဝေါ၊ ဘဝတို့သို့လည်းကောင်း၊
ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဘဝဝေါ၊ ဘဝတို့သို့လည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါး
ကုန်သော၊ ဘဝဝေါ၊ ဘဝတို့သို့လည်းကောင်း၊ သန္ဓာဝတိ၊ ပြေးသွား၏၊
ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤနွေဝါတိဏိဝါကုလသနိဟူသောပါဌ၌၊ ဝိကပ္ပေါ၊
အလူးကြံခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧကမိဇိတိ၊ ဧကမိဇိဟူသည်ကား၊
တေဿ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧကဿဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်
သော၊ ဘဝဿ၊ ဘဝ၏၊ ဗိဇိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်းဟူသောမျိုးစေ့သည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကမိဇိ၊ ဧကမိဇိမည်၏၊ ဥန္တံသောတောတိ
အာဒိသု၊ ဥန္တံသောတောဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဥန္တံသောတော၊
အထက်သို့ဆောင်တတ်သော တဏှာတည်းဟူသော သောတရှိသော၊
အကနိဋ္ဌဂါမိ၊ အကနိဋ္ဌသို့ရောက်သောအနုဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ ဥန္တံသောတော၊ အထက်သို့ဆောင်တတ်သော တဏှာတည်းဟူ
သော သောတရှိသော၊ အကနိဋ္ဌဂါမိ၊ အကနိဋ္ဌသို့ရောက်သောအ

၄၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

နာဂါဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအနာဂါဝုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယော
 အကြင်အနာဂါဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမံ၊ ဤလူ၊ ပြည်၌၊ အနာဂါဝိပလံ၊ အနာ
 ဂါဝိဗိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အဝိဟာဒိသု၊ အဝိဟာဘုံအစရှိသည်တို့၌၊
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဝိဟာဘုံအစရှိသည်တို့၌၊ ယာဝတာယုကံ၊
 အသက်ထက်ဆုံး၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဥပရူပရိ၊ အထက်အထက်ဖြစ်သော
 ဗြဟ္မာပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အကနိဋ္ဌံ၊ အကနိဋ္ဌဘုံသို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊
 ရောက်၏၊ အယံ၊ ဤအနာဂါဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဒ္ဓံသောတော၊ အထက်သို့
 ဆောင်တတ်သောတဏှာတည်းဟူသော သောတရှိသော၊ အကနိဋ္ဌဂါ
 ဝိနာမ၊ အကနိဋ္ဌဘုံသို့ရောက်သော အနာဂါဝုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ယောပန၊
 အကြင် အနာဂါဝုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ အဝိဟာဒိသု၊ အဝိဟာဘုံအစရှိ
 သည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထဝံ၊ ထိုအဝိဟာဘုံအစရှိသည်တို့၌
 သာလျှင်၊ အပရိနိဗ္ဗာယိတွာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုမူ၍၊ အကနိဋ္ဌိပိ၊ အကနိဋ္ဌဘုံ
 သို့လည်း၊ အပတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ဥပရိမေ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မလော
 ကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ အယံ၊ ဤအနာဂါဝုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဥဒ္ဓံသောတော၊ အထက်သို့ဆောင်တတ်သော တဏှာတည်းဟူ
 သော သောတရှိသော၊ နအကနိဋ္ဌဂါဝိနာမ၊ အကနိဋ္ဌဘုံသို့ မရောက်
 သောအနာဂါဝုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ယောပန၊ အကြင်အနာဂါဝုဂ္ဂိုလ်သည်

ကား၊ ကပ္ပသဟဿာယုကေသု၊ ကမ္ဘာတထောင်အသက်ရှည်ကုန်သော၊
 အဝိဟေသု၊ အဝိဟာဘုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဉ္စကပ္ပ
 သတံ၊ ကမ္ဘာငါးရာဟုဆိုအပ်သော အသက်အပိုင်းအခြား၏အလယ်ကို၊
 အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊
 အယံ၊ ဤအနာဂါဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပဟာစပရိနိဗ္ဗာယိနာမ၊ ဥပဟာစပရိနိဗ္ဗာ
 ယိမည်၏၊ အတပ္ပါဒိသုပိ၊ အတပ္ပါဘုံအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝန
 ယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိတိ၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိ
 ဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်အနာဂါဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာပဒဝေမဏ္ဍိ၊
 အသက်အပိုင်းအခြား၏အလယ်ကို၊ အနတိက္ကမိတွာ၊ မလွန်မူ၍၊ ပရိနိဗ္ဗာ
 ယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ သော၊ ထိုအန္တရာ ပရိနိဗ္ဗာယိ ဖြစ်သော အနာဂါဝု
 ဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာဝံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကပ္ပသဟဿာယုကေသု၊ ကမ္ဘာတထောင်
 အသက်ရှည်ကုန်သော၊ အဝိဟေသု၊ အဝိဟာဘုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဧကော၊ အချို့သော အနာဂါဝု ဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိဝသေ ယေဝံ၊ ဖြစ်
 သောနေဉ္စပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-သမဏဝဂ်၊ ၄၇

၏၊ နိဗ္ဗတ္တဒီဝသေ၊ ဖြစ်သောနေ၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ နော
 စေပါသုဏ္ဍာတိ၊ အကယ်၍မရောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ပဌမဿ၊ ရှေးဖြစ်သော၊
 ကပ္ပသတဿ၊ ကမ္ဘာတရာ၏၊ မတ္ထကေပန၊ အထက်၌ကား၊ ပါသုဏ္ဍာတိ၊
 ရောက်၏၊ အယံ၊ ဤအနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဌမော၊ ရှေးဖြစ်သော၊ အန္တ
 ရာပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ အပရော၊ တယောက်
 သောအနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါသုဏ္ဍာတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောဓန္တော၊ မစွမ်း
 နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိန္ဒကပ္ပသတနံ၊ ကမ္ဘာနှစ်ရာတို့၏၊ မတ္ထကေ၊ အထက်၌၊
 ပါသုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်၏၊ အယံ၊ ဤအနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်
 ယောက်မြောက်သော အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ အပ
 ရော၊ တယောက်သောအနာဂါဝ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံပိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းဖြင့်လည်း၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါသုဏ္ဍာတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အ
 သက္ကောဓန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ စတုနန္ဒကပ္ပသတနံ၊ ကမ္ဘာလေးရာတို့
 ၏၊ မတ္ထကေ၊ အထက်၌၊ ပါသုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်၏၊ အယံ၊ ဤအနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အန္တ
 ရာပရိနိဗ္ဗာယိအနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိရိစ္ဆေ၊ သုံးပါးအပြား
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမသ္မိံ၊ ဌာနေ၊
 ဤအရာ၌၊ ဌာတွာ၊ တန့်ရပ်၍၊ စတုဝိသတိ၊ နှစ်ကျိပ်လေးယောက်ကုန်သော
 သောတာပန္နာစ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒါသ၊ တကျိပ်
 နှစ်ယောက် ကုန်သော၊ သံကဒါဂါမိနောစ၊ သံကဒါဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌစက္ကာယီသ၊ လေးကျိပ် ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ အနာ
 ဂါမိနောစ၊ အနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒါသ၊ တကျိပ်နှစ်
 ယောက်ကုန်သော၊ အရဟန္တာစ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ကထေတဗ္ဗာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့၍ ဆိုပြီး
 အံ့၊ ဣမသ္မိံ၊ သာသနေ၊ ဤငါတုရား၏ သာသနာတော်၌၊ သဒ္ဓါရရံ၊ သဒ္ဓါ
 တည်းဟူသော အပြီးလည်းကောင်း၊ ပညာရရံ၊ ပညာ တည်းဟူသော
 အပြီးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ရရာနိ၊ အပြီးတို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုက္ခာပဗ္ဗိပဒါဒန္တာဘိညာဒယော၊ ဒုက္ခာပဗ္ဗိပ
 ဒါဒန္တာဘိညာအစရှိကုန်သော၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊
 ပဗ္ဗိပဒါတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောစုရ၌၊ ဧကော၊

၄၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

အချိုသောသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓါရုဇ္ဈေး၊ သဒ္ဓါတည်းကုသော
 အပြီးဖြင့်၊ အဘိနိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သောတာပတ္တိပလံ၊ သောတာပတ္တိ
 ဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဧကမေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝ၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နုတ္တဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။
 ဧကော၊ အချိုသော၊ အယံ၊ ဤသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဋိပဒါဝသေန၊
 ပဋိပဒါ၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိဓော၊ လေးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ
 ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ သေသော၊ ဤသဒ္ဓါရုဇ္ဈေးနှလုံးသွင်းအပ်သောသောတာ
 ပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စတုဗ္ဗိဓော၊ လေးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပညာရုဇ္ဈေး၊ ပညာတည်းဟူသောအပြီးဖြင့်
 အဘိနိဝိဋ္ဌာဝိ၊ နှလုံးသွင်းသော သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ စတုဗ္ဗိ
 ဓော၊ လေးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်
 ကုန်သော၊ ဧကဗ္ဗိနော၊ ဧကဗ္ဗိသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ကောလံ ကောလောစ၊ ကောလံကောလ ဖြစ်သော သောတာ
 ပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၎င်း၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမေစ၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာ
 ပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုဧကဗ္ဗိသောတာပန်အတူ၊ အ
 ဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဣမေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 စတုဗ္ဗိသတိ၊ နှစ်ကျိပ်လေးယောက်ကုန်သော၊ သောတာပန္နာနာမ၊ သော
 တာပန်ပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်၏၊ ပန၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏အပြားမှတစ်ပါး သက
 ဒါဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်၏အပြားကိုဆိုပြီးအံ၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိမောက္ခေသု၊
 ဝိမောက္ခတို့တွင်၊ သုညတဝိမောက္ခေန၊ သုညတဝိမောက္ခဖြင့်၊ သကဒါဂါဝိ
 ပတ္တာ၊ သကဒါဂါဝိဖိုလ်သို့ရောက်ကုန်သောသကဒါဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဋိပဒါနံ၊ ပဋိပဒါတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 စတုရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ သကဒါဂါဝိနော၊ သကဒါဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အနိမိတ္တဝိမောက္ခေန၊ အနိ
 မိတ္တဝိမောက္ခဖြင့်၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော သကဒါဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 စတ္တာရော၊ လေးယောက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အပ္ပဏိဟိတ
 ဝိမောက္ခေန၊ အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခဖြင့်၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သောသကဒါ
 ဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေ၊ ဤသကဒါဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ခုဒဿ၊ တကျိပ်နှစ်
 ယောက် ကုန်သော၊ သကဒါဂါဝိနော၊ သကဒါဂါဝိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ သကဒါဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြားမှတစ်ပါးအနာဂါဝိ

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယသောသက-၄-သံမဏဝဂ်။ ၄၉

ပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြားကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဝိဟေသု၊ အဝိဟာသံတို့၌၊ တယော၊သုံး
ယောက်ကုန်သော၊ အန္တရာ ပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ အသက်အပိုင်း အခြား၏
အလယ်သို့ မရောက်မီအကြား၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့
လည်းကောင်း၊ ဇကော၊အချို့သော၊ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယိ၊အသက်အပိုင်း
အခြား၏ အလယ်ကိုလွန်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်လည်း
ကောင်း၊ ဇကော၊အချို့သော၊ ဥဋ္ဌံသောတော၊ဥဋ္ဌံသောတဟုဆိုအပ်သော၊
အကနိဋ္ဌဂါမီ၊အကနိဋ္ဌတုံသို့ရောက်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း
ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ငါးယောက် ကုန်သော၊ အနာဂါမ်နော၊ အနာဂါပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ထိုငါးယောက်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ အသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ အားထုတ်ခြင်းမရှိ သျှင်မြန်သဖြင့်
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ငါးယောက်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
လည်းကောင်း၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ အားထုတ်ခြင်းရှိသဖြင့် နှေး
သောပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ငါးယောက်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်
တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒသ၊တကျိပ်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတပ္ပါဒီသု၊အတပ္ပါတုံ အစရှိသည်တို့၌၊
တယ၊ထိုအတူ၊ ဒသ၊တကျိပ်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အကနိဋ္ဌေသု၊အကနိဋ္ဌတုံတို့၌ ဥဋ္ဌံသော
တော၊ဥဋ္ဌံသောတ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
တတ္ထ၊ထိုအကနိဋ္ဌတုံ၌၊ စတ္တာရော၊လေးယောက်ကုန်သော၊ သသင်္ခါရပရိ
နိဗ္ဗာယိ၊ အားထုတ်ခြင်းရှိသဖြင့် နှေးသော ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းရှိကုန်သော
အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊လေးယောက်ကုန်သော၊
အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ၊အားထုတ်ခြင်းမရှိသျှင်မြန်သဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းရှိ
ကုန်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဋ္ဌ၊ရှစ်ယောက်
သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမေ၊ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ အဋ္ဌစတ္တာလီသ၊လေးကျိပ်ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ အနာဂါမ်နော၊
အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၏
အပြားမှတပါး ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြားကိုဆိုပြီးအံ့၊ သကဒါဂါမ်နော၊
သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ နှိဒသ၊တကျိပ်နှစ်ယောက်ရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာယထာ၊ သိအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထော၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အရ
ဟန္တာပိ၊ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း၊ နှိဒသ၊တကျိပ်နှစ်ယောက်ရှိကုန်၏
ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန်၏၊ ဣဝေသိ၊ဤသတ္တမသုတ်၌လည်း၊ မိသယိကာ

၅၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝတုတ္ထတွဲ။

၀၊လောကီလောကုတ္တရာရောသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော၊သိက္ခာ၊သိက္ခာတို့ကို၊ကထိတာ၊ဟောအပ်ကုန်၏။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊အဋ္ဌမသုတ်၌၊ တံဝါပနအနဘိသန္တံအပ္ပဒိုဝိဇ္ဈန္တိ၊ တံဝါပနအနဘိသန္တံအပ္ပဒိုဝိဇ္ဈန္တိဟူသည်ကား၊တံအရဟတ္တံ၊ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊အပါပုဏန္ဒော၊မရောက်သည်ဖြစ်၍၊အပ္ပဒိုဝိဇ္ဈန္တော၊ထိုးထွင်း၍မသိသည်ဖြစ်၍၊ဣမိနာနယေန၊ဤနည်းဖြင့်၊သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု၊ခပ်သိမ်းသော အရာတို့၌၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဣဓာပိ၊ဤအဋ္ဌမသုတ်၌လည်း၊ မိဿိကာ၀၊လောကီ လောကုတ္တရာ ရောသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊တိဿော၊သုံးပါးကုန်သော၊သိက္ခာ၊သိက္ခာတို့ကို၊ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ၊

၉ နဝမံ၊ နဝမသုတ်သည်၊ဥတ္တာနတ္ထမေ၀၊ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ဣဓာပိ၊ဤနဝမသုတ်၌လည်း၊ မိဿိကာ၀၊လောကီလောကုတ္တရာ ရောသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော၊သိက္ခာ၊သိက္ခာတို့ကို၊ကထိတာ၊ဟောအပ်ကုန်၏။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ အာသဝါနံခယာတိဇ္ဇေ၊ အာသဝါနံခယာဟူသောဤပါဌ၌၊အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ အဓိပညာသိက္ခာနာမ၊အဓိပညာသိက္ခာမည်၏၊ ပလံပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်ကား၊ သိက္ခိတသိက္ခဿ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီးသောသိက္ခာရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ဖြစ်သောကြောင့်၊ သိက္ခာတိ၊ သိက္ခာဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုသင့် မဆိုထိုက်၊ ယထာပုရေတထာပစ္ဆာတိ၊ ယထာပုရေ တထာပစ္ဆာဟူသည်ကား၊ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊တီထု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌၊သိက္ခတိယထာ၊ဖြည့်ကျင့်သကဲ့သို့၊ တထေ၀၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ပစ္ဆာပိ၊နောက်၌လည်း၊ တီထု၊ သုံးပါးကုန်သော၊သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌၊သိက္ခတိ၊ဖြည့်ကျင့်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒုတိယပဒေပိ၊ ဒုတိယဖြစ်သောပုဒ်၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ယထာအဓောတထာဥဒ္ဓန္တိ၊ ယထာအဓော တထာဥဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌိမကာယံ၊ အောက်ဖြစ်သော ကိုယ်ကို၊အသုဘဝသေန၊ အသုဘ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဿတိယထာ၊ ရှုသကဲ့သို့၊တထေ၀၊ထိုအတူသာလျှင်၊ ဥပရိမကာယမ္ပိ၊အထက်ဖြစ်သော ကိုယ်ကိုလည်း၊ အသုဘဝသေန၊ အသုဘ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဿတိ၊ရှု၏၊ ဒုတိယပဒေပိ၊ဒုတိယ ဖြစ်သော ပုဒ်၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-သမထဝဂ်၊ ၅၀

ယထာဒိဝါတထာရတ္တိန္တိ၊ ယထာဒိဝါတထာရတ္တိ ဟူသည်ကား၊ ဒိဝါ၊ နေ၊ အခါ၌၊ တိထော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခာတိယထာ ဖြည့်ကျင့် သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ရတ္တိန္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌ လည်း၊ တိထော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခာတိ၊ ဖြည့် ကျင့်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဘိဘုယျုဒိ သာသဗ္ဗာတိ၊ အဘိဘုယျုဒိသာသဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန် သော၊ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ အာရမ္မဏဝသေန၊ အာရုံပြုသည်၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ အပ္ပမာဏသမာမိနာတိ၊ အပ္ပမာဏ သမာမိနာ ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂ သမာမိနာ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့် ယှဉ်သော သမာမိဖြင့်၊ သေက္ခန္တိ၊ သေက္ခံ ဟူသည်ကား၊ သကရဏီယံ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စနှင့် တကွဖြစ်သော၊ သိက္ခမာနံ၊ ဖြည့်ကျင့်ဆဲ ဖြစ်သော၊ ပဋိပဒန္တိ၊ ပဋိပဒံဟူသည်ကား၊ ပဋိပန္နကံ၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သံသုဒ္ဓ စာရိယန္တိ၊ သံသုဒ္ဓစာရိယံ ဟူသည်ကား၊ သံသုဒ္ဓစရဏံ၊ ကောင်းစွာစင် ကြယ်သော အကျင့်ရှိသော၊ ပရိသုဒ္ဓသီလံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ် သောသီလရှိသော၊ သမ္ပန္နန္တိ၊ သမ္ပန္တံဟူသည်ကား၊ စတုဿစ္စယန္တံ၊ သစ္စာ လေးပါးတရားကိုထိုးထွင်း၍သိသော၊ ဖိနိပဋိပဒန္တုန္တိ၊ ဖိနိပဋိပဒန္တံ ဟူ သည်ကား၊ ခန္ဓမိရအာယတနမိရဝေတုမိရဝသေန၊ ခန္ဓာ၌ တည်ကြည်ခြင်း အာယတန၌တည်ကြည်ခြင်း ဓာတ်၌တည်ကြည်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဖိနိ၊ တည်ကြည်သော၊ ဖိတိသမ္ပန္တံ၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဋိပတ္တိ ယာ၊ အကျင့်ဖြင့်၊ အန္တဂတံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အဆုံးသို့ရောက်သော၊ ဝိညာဏဿာတိ၊ ဝိညာဏဿဟူသည်ကား၊ စရိမကဝိညာဏဿ၊ အဆုံး ဖြစ်သောရုတိဝိတ်ဟုဆိုအပ်သော ဝိညာဉ်၏၊ တဗျာက္ခယဝိမုတ္တိနောတိ တဗျာက္ခယဝိမုတ္တိနောဟူသည်ကား၊ တဗျာက္ခယဝိမုတ္တိသင်္ခါတာယ၊ တ ဗျာ၏ကုန်ရာဝိမုတ္တိဟုဆိုအပ်သော၊ အရဟတ္တဖလဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သောဝိမုတ္တိနှင့်၊ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် အား၊ ပဇ္ဇောတသေဝနိဗ္ဗာနန္တိ၊ ပဇ္ဇောတသေဝနိဗ္ဗာနံ ဟူသည်ကား၊ ဒိ ဃဿ၊ ဆီမီး၏၊ နိဗ္ဗာနံဝိယ၊ ငြိမ်းခြင်းကဲ့သို့၊ ဝိမောက္ခောဟောတိစေတ သောတိ၊ ဝိမောက္ခောဟောတိစေတသော ဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တဿ၊ ဖိတ် ၏၊ ဝိမုတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ ဝိမုစ္စနာ၊ လွတ်သော အခြင်းအရာသည်၊ အပ္ပ ဝတ္တိဘာဝေါ၊ တဖန်မဖြစ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာ ရေမိ၊ ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ တဗျာက္ခယဝိမုတ္တိနော၊ တဗျာ၏ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်

၁၂ ဖြင့်လွတ်သော၊ နိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ စရိမကဝိညာဿာနိ
 ဧဝေနေ၊ အဆုံးဖြစ်သောရုတ်စိတ်ဟုဆိုအပ်သောပိညာဉ်၏ချုပ်ခြင်းဖြင့်၊
 ပရိနိဗ္ဗာနံဝိယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကဲ့သို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ဝိမောက္ခော၊ ကိ
 လေသာမှလွတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂတဋ္ဌာနံ၊ သွားရာအရပ်သည်
 နုပညာယတိ၊ မထင်၊ အပဏ္ဏတ္တိကတာဂူပဂမောယေဝ၊ မပညတ်အပ်သည်
 ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

၁၁ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမသုတ်၌၊ သင်္ကဝါနာမ ကောသလသနံ
 နိဂမောကိဇ္ဈေ၊ သင်္ကဝါနာမ ကောသလသနံ နိဂမောဟူသော ဤပါဌ၌၊
 သင်္ကဝါတိ၊ သင်္ကဝါဟူသည်ကား၊ ဇင်နာမကော၊ ဤသို့သင်္ကဝါဟူသော
 အမည်ရှိသော၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ နိဂမော၊ နိဂုံးတည်း။
 အာဝါသိကောတိ၊ အာဝါသိကောဟူသည်ကား၊ တေရဟာရော၊ ကျောင်း
 နှင့်စပ်သောအမှုသစ်စသောဝန်ကိုဆောင်သည်။ နဝေ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ အာဝါသေ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ပုရာဏေ
 အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာဝါသေ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဋိဇ္ဇေတိ၊ သုတ်
 သင်၏။ သိက္ခာပဒပဋိသံယုတ္တာယာတိ၊ သိက္ခာပဒ ပဋိသံယုတ္တာယဟူ
 သည်ကား၊ သိက္ခာသင်္ခါတေဟိ၊ သိက္ခာဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပဒေဟိ၊
 ရဟန်းတို့သည်ရောက်အပ်သောအကျင့်တို့နှင့်၊ ပဋိသံယုတ္တာယ၊ စပ်ယှဉ်
 သော၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သိက္ခာဟိ၊ သိက္ခာတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ
 ယ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 သန္ဓသေတိတိ၊ သန္ဓသေတိဟူသည်ကား၊ သမ္ပုဓေ၊ မျက်မှောက်တို့ကို၊
 ကတွာပိ၊ ပြု၍လည်း၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ သမာဒပေတိတိ၊ သမာဒပေတိဟူ
 သည်ကား၊ ဂဏှာပေတိ၊ ယူစေ၍၊ သမုတ္တေဇေတိတိ၊ သမုတ္တေဇေတိဟူ
 သည်ကား၊ သမုဿာဟေတိ၊ အားထုတ်စေ၏။ သမ္ပဟံသေတိတိ၊ သမ္ပ
 ဟံသေတိဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓရဏေဟိ၊ ရအပ်သောရုဏ်ကျေးဇူးတို့
 ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုလျက်၊ ဝေါဒါပေတိ၊ ပြုစင်စေ
 ၏၊ အဓိသလ္လိခတေတိ၊ အဓိသလ္လိခတေဟူသည်ကား၊ အဝိဝိယ၊ အလွန်
 လျှင်၊ သလ္လိခတိ၊ ခေါင်းပါး၏။ သလ္လိခိတံ၊ ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်ကို၊ က
 တွာ၊ ပြု၍၊ သဏှံ သဏှံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေ
 တိ၊ ဆို၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အစ္စယေသတိ၊
 အစ္စယေသဟူသည်ကား၊ အပရာဓော၊ အပြစ်သည်၊ မံအဇ္ဈာဂမာတိ၊ မံ

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-သမကဝဂ်။ ၅၃

အဇ္ဈာနမာဟူသည်ကား၊မံ၊အက္ခန္တိ၊အဘိက္ခဿ၊လွန်၍၊အဘိဘဝိ
 တွာ၊လွှမ်းမိုး၍၊ပဝတ္ထော၊ဖြစ်၏၊အဟုဒေဝအက္ခန္တိတိ၊အဟုဒေဝအက္ခန္တိ
 ဟူသည်ကား၊အနုမိဝါသနာ၊သည်းမခံနိုင်ခြင်းသည်၊အမောသိယေဝ၊
 ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊အဟုအပစ္စယေဝတိ၊အဟုအပစ္စယေဟူသည်
 ကား၊အတုဋ္ဌကာရော၊မနှစ်သက်သောအခြင်းအရာသည်၊အဟောသံ၊
 ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ပဋိဂ္ဂဏှာတူတိ၊ပဋိဂ္ဂဏှာတူဟူသည်ကား၊
 ခမတု၊သည်းခံတော်မူပါလော၊အာယတိသံဝရာယတိ၊အာယတိ
 သံဝရာယဟူသည်ကား၊အနာဂတော၊နောင်အခါ၌၊သံဝရတ္ထာယ၊စောင့်
 စည်းခြင်းအကျိုးငှါ၊ပုန၊တဖန်၊ဧဝရူပဿ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊အပ
 ရာဓဿဒေါသဿ၊အပြစ်ကို၊ခလိတဿဝါ၊ချော်ချွတ်ခြင်းကိုလည်း၊
 အကရုဏတ္ထာယ၊မပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊
 အနုကံတည်း၊တဋ္ဌာတိ၊တဋ္ဌဟူသည်ကား၊ဧကံသေန၊စင်စစ်သဖြင့်၊
 ယထာဓမ္မံပဋိကရောသီတိ၊ယထာဓမ္မံပဋိကရောသီဟူသည်ကား၊ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဓမ္မေ၊တရား၌၊ဦးတော၊တည်၏၊တထာ၊
 ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ကရောသီ၊ပြု၏၊ခမာပေသိ၊သည်းခံစေ၏၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တံတေမယံပဋိဂ္ဂဏှာမာ
 တိ၊တံတေမယံပဋိဂ္ဂဏှာမ ဟူသည်ကား၊တဝ၊သင်၏၊တံအပရာဇံ၊
 ထိုအပြစ်ကို၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ခမာမ၊သည်းခံကုန်၏၊ဝုဒ္ဓိဟေသကဿ
 ပအရိယဿဝိနယေတိ၊ဝုဒ္ဓိဟေသကဿပအရိယဿဝိနယေဟူသည်
 ကား၊ကဿပ၊ကဿပ၊သော၊ဤသို့စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း
 သည်၊ဘဂဝတော၊ဘုန်းခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ဗုဒ္ဓဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနော၊အဆုံးအမတော်၌၊ဝုဒ္ဓိနာမ၊ကြီးပွားခြင်းမည်
 ၏၊သာဝုဒ္ဓိ၊ထိုကြီးပွားခြင်းသည်၊ကတမာ၊အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ယော၊
 အကြင်သူသည်၊အစွယံ၊အပြစ်ကို၊အစွယတော၊အပြစ်အားဖြင့်၊ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ယထာဓမ္မံ၊သဘောအားလျော်စွာ၊ပဋိကရိတွာ၊ကုစား၍၊အာယတိ
 နောင်အခါ၌၊သံဝရံ၊စောင့်စည်းခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏၊ပန၊ထိုသို့
 ယာယံအစွယံ အစွယတောအစရှိသည်ဖြင့် ဓမ္မာမိဋ္ဌာန်အားဖြင့်ဆိုအပ်
 သော်လည်း၊ဒေသနံ၊ဒေသနာတော်ကို၊ပုဂ္ဂလမိဋ္ဌာနံ၊ပုဂ္ဂိုလ်လျှင်တည်
 ရာရှိသည်ကို၊ကရောန္တော၊ပြု၍၊ယောအစွယံအစွယတောဒိသ္မာယထာ
 ဓမ္မံပဋိကရောသီအာယတိသံဝရံအာပဇ္ဇတိတိ၊ယောအစွယံအစွယတော
 ဒိသ္မာယထာဓမ္မံ ပဋိကရောသီ အာယတိသံဝရံအာပဇ္ဇတိဟူ၍၊အာဟာ၊

မိန့်တော်မူ၏။ နသိက္ခာကာမေါတိ၊ နသိက္ခာကာမေါဟူသည်ကား၊ တိဿော သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ နကာမေတိ၊ အလိုမရှိတတ်၊ နပတ္တေ တိ၊ မတောင့်တတ်၊ နသိက္ခာပေတိ၊ မသင်စေတတ်၊ သိက္ခာသမာဒါ နဿာတိ၊ သိက္ခာသမာဒါနဿဟူသည်ကား၊ သိက္ခာပရိပူရဏဿ၊ သိက္ခာ ပုန်ကိုဖြည့်ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ နဝဏ္ဏဝါဒီတိ၊ နဝဏ္ဏဝါဒီဟူသည်ကား၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ နကထေတိ၊ မဆို၊ ကာလေနာတိ၊ ကာလေနဟူ သည်ကား၊ ယုတ္တပတ္တကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ဧတ္ထ၊ ဤကောဒသမသုတ်၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ကောဒသမသုတ်၏ အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း၊ သမဏဝဂ္ဂေါ၊ သမဏ ဝဂ်သည်၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်တည်း။ ၊

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅ လောဏကပလ္လဝဂ်၊

၁ ပဉ္စမဿ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အစ္စာယိကာနိတိ၊ အစ္စာ ယိကာနိဟူသည်ကား၊ အတိပါတိကာနိ၊ အလွန်ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊ ကရုဏီယာနိတိ၊ ကရုဏီယာနိဟူသည်ကား၊ အဝဿံ၊ မချွတ်၊ ကိစ္စာနိ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စတို့သည်၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှန်၏၊ ယံကမ္ပံ၊ အကြင်အမှုကို၊ အဝဿံ၊ မချွတ်၊ နကာတမ္ပံ၊ မပြုအပ်၊ တံကမ္ပံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကိစ္စန္တိ၊ ကိစ္စဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယံကမ္ပံ၊ အကြင်အမှုကို၊ အဝဿံ၊ မချွတ်၊ ကာတမ္ပံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံကမ္ပံ၊ ထိုအမှုသည်၊ ကရုဏီယံနာမ၊ ကရုဏီယမည်၏၊ ဘိဗံဘိဗန္တိ၊ ဘိဗံဘိဗံဟူသည်ကား၊ ဝေဝေနဝေဝေန၊ လျှင်စွာလျှင်စွာ၊ တဿခေါ တန္တိဧတ္ထ၊ တဿခေါတံဟူသောဤပါဌ၌၊ တန္တိပဒံ၊ တံဟူသောပုန် သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ နတ္ထိသာဇ္ဈန္ဒိဝါအာနုဘာဝေါဝါ တိ၊ နတ္ထိသာဇ္ဈန္ဒိဝါအာနုဘာဝေါဝါဟူသည်ကား၊ သာဇ္ဈန္ဒိဝါ၊ ထိုယနေ ပင်အညွန့်ကို ဖြစ်စေနိုင်ခြင်းစသော တန်ခိုးသည်လည်းကောင်း၊ သော အာနုဘာဝေါဝါ၊ ထိုယနေပင်အညွန့်ကိုဖြစ်စေနိုင်သောအာနုဘောသည် လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥတ္တရသေတိ၊ ဥတ္တရသေဟူသည်ကား၊ တတိယ ဒိဝသေ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဥတုပရိဏာမိနိတိ၊ ဥတုပရိဏာမိနိ ဟူသည်ကား၊ လဒ္ဓဥတုပရိဏာမာနိ၊ ရအပ်သောဥတု၏ ဖောက်ပြန်ခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇာယန္တိပိတိ၊ ဇာယန္တိပိဟူသည်ကား၊ တတိ

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-လောဏကပလ္လဝဂ်၊ ၅၅

ယဒိဝသေ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ နိက္ခန္တသေတင်္ဂရာနိ၊ ထွက်သောပြူသော အညွန့်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တာဟေ၊ ခုနစ်ရက်သို့၊ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ နိလင်္ဂရာနိ၊ စိမ်းသောအညွန့်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂန္တိနိပိဟောန္တိ၊ ဂန္တိနိပိဟောန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဒိယဗုဒ္ဓမာသံ၊ ထလခွဲသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဂဟိတဂဗ္ဘာနိ၊ ယူအပ်သောအဖုံးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပစ္စန္တိပိတိ၊ ပစ္စန္တိပိဟူသည်ကား၊ တယောမာသေ၊ သုံးလတို့သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပစ္စန္တိ၊ မှည့်ရင့်ကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ ဂဟပတိကေနဝါ၊ သူကြွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဿဟိဝါ၊ ကောက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တော၊ အလိုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ထိုသို့အလိုမရှိသော်လည်း၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ တပ္ပဋိဈပကံ၊ ထိုသူကြွယ်ကောက်ပင်တို့နှင့်တူသော၊ ပုဂ္ဂလံဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ အတ္ထံဝါ၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿေတု၊ ပြခြင်းငှါ၊ ယံတံဩပမ္ပံ၊ အကြင်ဥပမာကို၊ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယံအတ္ထံအကြင်အနက်ကို၊ ဒဿေတုကာဝံမေန၊ ပြခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝမေဝခေါတိအာဒိ၊ ဧဝမေဝခေါ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တံ၊ ထိုဧဝမေဝခေါ အစရှိသောဥပမေယျစကားသည်၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ သိက္ခာပန၊ သိက္ခာတို့ကိုကား၊ ဣဓာပိ၊ ဤပဌမသုတ်၌လည်း၊ မိဿိကာဧဝ၊ လောကီလောကုတ္တရာရောသည်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ စိဝရပပိဝေကန္တိ၊ စိဝရပပိဝေကံဟူသည်ကား၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပန္နကကိလေသေဟိ၊ ဖြစ်သောကိလေသာတို့မှ၊ ဝိဝိတ္တဘာဝံ၊ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သေသန္တယေဝိ၊ ကြွင်းသောဝိဇ္ဇာပါတဝိဝေက သေနာသနဝိဝေကဟူသောနှစ်ပုဒ်၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ သာဏာနိတိ၊ သာဏာနိဟူသည်ကား၊ သာဏဝါကစေလာနိ၊ ပိုက်ဆံလျှင်ဖြင့်ယက်အပ်သောပုဆိုးတို့တည်း၊ မသာဏာနိတိ၊ မသာဏာနိဟူသည်ကား၊ မိဿကစေလာနိ၊ ရောသောပုဆိုးတို့တည်း၊ ဆဝဒုဿာနိတိ၊ ဆဝဒုဿာနိဟူသည်ကား၊ မတသရီရတော၊ သူသေကောင်မှ၊ ဆဒ္ဒိတဝတ္ထာနိ၊ စွန့်ပစ်သော

အဝတ်တို့တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဇေယျတိဏာဒိနိဝါ၊ ဖြိုးမြှက်အစရှိ
 တို့ကိုလည်း၊ ဂန္ထိတွာ၊ ကုံးစပ်၍၊ ကတနိဝါသနာနိ၊ ပြုအပ်သောသင်္ကန်း
 တို့တည်း၊ ပံသုကုလ္လာနိတိ၊ ပံသုကုလ္လာနိဟူသည်ကား၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊
 ဆဒ္ဓိတနန္တကာနိ၊ စွန့်အပ်သော ကုလနံ တည်းဟူသော အပိုင်းအခြား
 မှကင်းသောပုဆိုးတို့တည်း၊ တိရိစ္ဆာကာနိတိ၊ တိရိစ္ဆာကာနိဟူသည်ကား၊
 ရုက္ခတစဝတ္ထာနိ၊ သစ်ခွံဖြင့်ပြီးသောအဝတ်တို့တည်း၊ အဇိနာနိတိ၊ အဇိ
 နာနိဟူသည်ကား၊ အဇိနမိဂစမ္မာနိ၊ သစ်နက်ရေတို့တည်း၊ အဇိနက္ခိပန္တိ၊
 အဇိနက္ခိပံဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဖာလိတံ၊ ခွဲအပ်သော၊ တဒေ
 ဝ၊ ထိုသစ်နက်ရေသာလျှင်တည်း၊ သဟဇရကံ၊ ခွါနှင့်တကွဖြစ်သော၊
 တဒေဝ၊ ထိုသစ်နက်ရေသာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
 ကုန်၏၊ ကုသစိရန္တိ၊ ကုသစိရံဟူသည်ကား၊ ကုသတိဏာနိ၊ သမန်းမြက်
 တို့ကို၊ ဂန္ထိတွာ၊ ကုံးစပ်၍၊ ကတစိဝရံ၊ ပြုအပ်သောသင်္ကန်းတည်း၊ ဝါက
 စိရမလကစိရေသုပိ၊ လျှော်တေသင်္ကန်း၊ ပျဉ်ချပ်သင်္ကန်း တို့၌လည်း၊
 ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ကေသကမ္မလန္တိ၊ ကေသကမ္မလံ
 ဟူသည်ကား၊ မနုဿကေသေဟိ၊ လူ ဆံပင်တို့ဖြင့်၊ ကတကမ္မလံ၊ ပြုအပ်
 သောကမ္မလာတည်း၊ ဝါလကမ္မလန္တိ၊ ဝါလကမ္မလံဟူသည်ကား၊ အဿ
 ဝါလဒိဟိ၊ မြင်းမြီးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကတကမ္မလံ၊ ပြုအပ်သောကမ္မလာ
 တည်း၊ ဥလူကပက္ခိကန္တိ၊ ဥလူကပက္ခိကံဟူသည်ကား၊ ဥလူကပတ္တာနိ၊ ခင်
 ပုပ်တောင်တို့ကို၊ ဂန္ထိတွာ၊ ကုံးစပ်၍၊ ကတနိဝါသနံ၊ ပြုအပ်သောသင်္ကန်း
 တည်း၊ သာကတက္ခာတိ၊ သာကတက္ခာဟူသည်ကား၊ အလ္လသကတက္ခာ
 စိုသောသစ်ရွက်လျှင် အစာရှိကုန်သည်၊ သာမာကတက္ခာတိ၊ သာမာက
 တက္ခာဟူသည်ကား၊ သာမာကတဏှုလတက္ခာ၊ လမာန်းစပါးမှဖြစ်သော
 ဆန်လျှင်အစာရှိကုန်သည်၊ နိဝါရာဒိသု၊ ကြိတ်အစရှိသည်တို့၌၊ နိဝါရော
 နာမ၊ ကြိတ်မည်သည်ကား၊ အရုညေ၊ တော၌၊ သယံဇာတဝိဟိဇာတိ၊ အ
 လိုလိုဖြစ်သောကောက်မျိုးတည်း၊ ဒဒ္ဓုလန္တိ၊ ဒဒ္ဓုလံဟူသည်ကား၊ စမ္ပ
 ကာရေဟိ၊ သားရေနယ်သမားတို့သည်၊ စမ္ပံ၊ သားရေကိုးလိက္ခိတွာ၊ ချစ်၍၊
 ဆဒ္ဓိတကသဇ္ဇံ၊ စွန့်အပ်သောအဖတ်တည်း၊ သိလေသောပိ၊ သစ်စေးကို
 လည်းကောင်း၊ သေဝါလောပိ၊ မှော်ကိုလည်းကောင်း၊ ကဏိကာရာဒိ
 ရုက္ခာနိယျာသောပိ၊ မဟာလှေကားအစရှိသောသစ်ပင်တို့၏ အစေးကို
 လည်းကောင်း၊ ဟဇ္ဇံ၊ ဟဇ္ဇုဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကဏန္တိ၊ ကဏံဟူသည်
 ကား၊ ဘိက္ခုကုဏ္ဍကံ၊ ဆန်ကွဲထမင်းတည်း၊ အာစာမောတိ၊ အာစာမော

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက- ၅-သောဏကပလ္လဝဂ်၊ ၅၇

ဟူသည်ကား၊ ဘတ္တဥက္ခလိကာယ၊ ထမင်းအိုး၌၊ လင်္ဂေါ၊ ကပ်ငြိသော၊
 ဈာမဩဒနော၊ တူးချစ်သော ထမင်းချိုးတည်း၊ ထံ၊ ထိုထမင်းချိုးကို၊ ဆန္ဒ
 တဋ္ဌာနေ၊ စွန့်ပစ်ရာအရပ်၌၊ ဟောတော၊ ယူ၍၊ ခါးခန္တီ၊ ခဲကုန်၏၊ ဩဒနကဋ္ဌိ
 ပယံ၊ ထမင်းငါးအုံးရည်တည်း၊ ဣဒိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပိညာ
 ကတက္ခာဒယော၊ နှမ်းမှုန့်ညက်လျှင် အစာရှိသော သာသနာတော်မှအပ
 ဖြစ်သောတပါးသောအယူရှိသောပရိဝိုဏ်တို့သည်၊ ပါကဗ္ဗဝ၊ ထင်ရှား
 ကုန်သည်သာတည်း၊ ပဝတ္ထပလဘောဇိတိ၊ ပဝတ္ထပလဘောဇိဟူသည်
 ကား၊ ပကိတပလဘောဇိ၊ အလိုလို ကြွေကျသောသစ်သီး၊ အစာရှိကုန်
 သည်၊ ဘုဿဂါရုန္တိ၊ ဘုဿဂါရုံဟူသည်ကား၊ ခလသလံ၊ တလင်း၌
 ပြုအပ်သောစရပ်တည်း၊ သီလဝါတိ၊ သီလဝါဟူသည်ကား၊ စံတုပ္ပါရိ
 သုဒ္ဓိသီလေန၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလနှင့်၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဒုသိလျံ
 စသပဟိနံဟောတိတိ၊ ဒုသိလျံစသပဟိနံဟောတိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဒုသိလျာနိ၊ သီလမရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော
 အကုသိုလ်တို့သည်၊ ပဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 သမ္မာဒိဋ္ဌိကောတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကော ဟူသည်ကား၊ ယာထာဝဒိဋ္ဌိကော၊ မ
 ဖောက်မပြန်သော အယူရှိသည်၊ ဝိန္နာဒိဋ္ဌိတိ၊ ဝိန္နာဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊
 အယာထာဝဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သောအယူရှိသည်၊ အာသဝါတိ၊ အာသဝါ
 ဟူသည်ကား၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့
 တည်း၊ အဂ္ဂပစ္စေသတိ၊ အဂ္ဂပစ္စေသဟူသည်ကား၊ သီလဂ္ဂပစ္စေသ၊ သီလ
 ဖြင့်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ သာရေပစ္စေသတိ၊ သာရေပစ္စေသ
 ဟူသည်ကား၊ သီလသာရုံ၊ မြတ်လောသီလသို့၊ ပစ္စေသ၊ ရောက်၏၊ သုဒ္ဓေါ
 တိ၊ သုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သည်၊ သာရေပတိဋ္ဌိတော
 တိ၊ သာရေပတိဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ သီလသမာဓိပညာသရေ၊ သီလ
 သမာဓိ ပညာ တည်းဟူသောအနှစ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏၊ သေယျထာ
 ပီတိ၊ သေယျထာပီဟူသည်ကား၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
 သမ္ပန္နန္တိ၊ သမ္ပန္နဟူသည်၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ပရိပက္ကသဒဓိပူရိတံ၊
 နှည့်သောသလေးဘို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ သံခရာပပဿတိ၊ သံခရာပပယူဟူ
 သည်ကား၊ သံကနာပပယူ၊ ကုတ်စေရာ၏၊ ဥဗ္ဗ၊ ဘာပေယျာတိ၊ ဥဗ္ဗဟာပေ
 ယူဟူသည်ကား၊ ခလဉ္စာနံ၊ တလင်းရှိရာအရပ်သို့၊ အာဟာရာပေယျ၊
 ဆောင်စေရာ၏၊ ဘုသိကန္တိ၊ ဘုသိကံဟူသည်ကား၊ ဘုသံ၊ ဖွဲ့တည်း၊
 ကောဇ္ဇာပေယျာတိ၊ ကောဇ္ဇာပေယျ ဟူသည်ကား၊ ဥဒုက္ခလေ၊ ဆုံငယ်၌၊

ပက္ခိပါပေတွာ၊ ထည့်စေ၍၊ မုသလေဟိ၊ ကျည်ပွေ့တို့ဖြင့်၊ ပဟရာပေ
ယျ၊ ပုတ်ခတ်စေရာ၏၊ အဂ္ဂပတ္တာနိတိ၊ အဂ္ဂပတ္တာနိ ဟူသည်ကား၊
တဏှာလအဂ္ဂပတ္တာနိ၊ ဆန်၏မြိတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်၊
သာရပတ္တာနိသုဝိ၊ သာရပတ္တ အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊
ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်
သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒုတိယသုတ်၌၊ ဒုဿိ
လျုဉ္ဇသပဟိနံ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစဿ ပဟိနာတိ၊ ဒုဿိလျုဉ္ဇသပဟိနံ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
စဿပဟိနာဟူ၍၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊
ထိုစကားကို၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ ပဟိနာသံ၊
ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗံသိအပ်၏။ ၊

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဝိဒ္ဓေတိ၊ ဝိဒ္ဓေဟူသည်ကား၊ ဝလာဟ
ကဝိဂမေန၊ ဘိဝံတိုက်၏ကင်းသဖြင့်၊ နုရိဘူတေ၊ ဝေးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
ဒေဝတိ၊ ဒေဝဟူသည်ကား၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အဘိဝိဟတ္ထ
တိ၊ အဘိဝိဟတ္ထ ဟူသည်ကား၊ အဘိဝိဟနိတွာ၊ ပယ်ပျောက်၍၊ ယတော
တိ၊ ယတော ဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိရေန္တိ၊ ဝိရေ
ဟူသည်ကား၊ ရာဇရဇာဒိရဟိတံ၊ ရာဂတည်းဟူသော ရှူအစရှိသည်မှ
ကင်းသော၊ တေသံယေဝမလာနံ၊ ထိုရာဂအစရှိသော အညစ်အကြေး
တို့၏သာလျှင်၊ ဝိဂတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတမလံ၊ ကင်း
သော အညစ် အကြေးရှိသော၊ ဓမ္မစက္ခုန္တိ၊ ဓမ္မစက္ခု ဟူသည်ကား၊
စတုဿစ္စဓမ္မပရိဂ္ဂါဟကံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုခံယူတတ်သော၊ သော
တာပတ္တိမဂ္ဂစက္ခု၊ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့်ယှဉ်သောပညာစက္ခုသည်၊ နတ္ထိ
တဿသံယောဇနန္တိ၊ နတ္ထိတဿသံယောဇနံ ဟူသည်ကား၊ အဿ၊ ထို
ပဌမဈာန်ကို ရပြီးသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုဝိဓမေဝ၊ နှစ်ပါးအပြား
ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သံယောဇနံ၊ ဩရမ္ဘဂိယသံယောဇဉ် ဥဒ္ဓန္တ
ဂိယသံယောဇဉ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဣတရံပိ၊ ဤမှတပါး
သောဥဒ္ဓန္တဂိယသံယောဇဉ်ကိုလည်း၊ ဝုနံ၊ တဖန်၊ ဣမံလောကံ၊ ဤကာမ
ဘုံသို့၊ အာနေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အသမတ္ထတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ နတ္ထိတိ၊ နတ္ထိဟူ၍၊ ဝုတ္တံဆိုအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤတတိ
ယသုတ်၌၊ ဈာနာနာဂါမိနာမ၊ ဈာန်ဖြင့်ဤကာမဘုံသို့ မလာသောအရိယာ

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁၂-သောဏကပလ္လဝဂ်၊ ၁၉

ပုဂ္ဂိုလ်ပည်သည်ကိုကထိတော၊ ဟောအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌ဗာဟုလိကာနဟောန္တိတိ၊ ဗာဟုလိကာနဟောန္တိဟူသည်ကား၊ ပစ္စယဗာဟုလိကာ၊ ပစ္စည်းများစိမ့်သောဌာကျင့်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မမြှုပ်ကုန်၏၊ နဿာထလိကာတိ၊ နဿာထလိကာဟူသည်ကား၊ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ သိတိလေ၊ လျော့ သည်တို့ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ နဝဏ္ဏန္တိ၊ မယူကုန်၊ ဩက္ကမနေနိက္ခိတ္တရရာတိတ္ထေ၊ ဩက္ကမနေနိက္ခိတ္တရရာဟူသောဤပါဌ၌၊ အဝဂမနဋ္ဌေန၊ အောသို့ရောက်စေတတ်သော သဘောကြောင့်၊ ပစ္ဆ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိဝရဏာနိ၊ နိဝရဏတို့ကို၊ ဩက္ကမနံ၊ ဩက္ကမနဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေသု၊ ထိုအောက်သို့ရောက်စေတတ်သော ငါးပါးသောနိဝရဏတို့၌၊ နိက္ခိတ္တရရာ၊ ချအပ်သော ဝန်ရှိကုန်၏၊ ပဝိဝေကေပုဗ္ဗင်္ဂမာတိ၊ ပဝိဝေကေပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဟူသည်ကား၊ ကာယစိတ္တဥပမိဝေကသင်္ခါတေ၊ ကာယဝိဝေက စိတ္တဝိဝေကဥပမိဝေကဟု ဆိုအပ်သော၊ တိဝိဝေပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည် လည်းဖြစ်သော၊ ဝိဝေကေ၊ ဝိဝေက၌၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိရိယံအာရတန္တိတိ၊ ဝိရိယံအာရတန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဒုဝိဓဗ္ဗိန္နစပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယာကို၊ ပဂ္ဂဏန္တိ၊ ချီးပင့်ကုန်၏၊ အပ္ပတ္တဿာတိ၊ အပ္ပတ္တဿ ဟူသည်ကား၊ ဈာနဝိပဿနာ မဂ္ဂဖလ သင်္ခါတဿ၊ ဈာနဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ အပ္ပတ္တဝိသေသဿ၊ မရောက်အပ်သေးသောတရားအထူးသို့၊ သေသပဒ္ဒယေဝိ၊ ကြွင်းသောဝန်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း၊ ဧသေဝနပသာ၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ပန္နိမာဇနတာတိ၊ ပန္နိမာဇနတာဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိက အန္တေ ဝါသိကာဒယော၊ ဥပဇ္ဈာယယူအတူနေတပည့်အနီးနေတပည့် အစရှိသည်တို့သည်၊ ဒိဠာနုဂတိံ အာပဇ္ဇတိတိ၊ ဒိဠာနုဂတိံ အာပဇ္ဇတိ ဟူသည်ကား၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယေဟိ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယံတို့သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သောအမှုအရာကို၊ အနုကရောတိ၊ အတူလိုက်၍ပြု၏၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုအရာကို၊ တာယဇနတာယ၊ ထိုသဒ္ဓိဝိဟာရိကအန္တေ ဝါသိက အစရှိသောသူအပေါင်းသည်၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယေသု၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယံတို့၌၊ ဒိဠံ၊ မြင်အပ်၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုအမှုအရာသို့၊ အနုဂတိံ၊ အတူလိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိနာမ၊ ရောက်သည်မည်၏၊ အယံဝုစ္စတိဘိက္ခဝေ အဂ္ဂဝတိပရိသာတိ၊ အယံဝုစ္စတိဘိက္ခဝေ အဂ္ဂဝတိပရိသာဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပရိသာ၊ ဤပရိသတ်ကို၊

အဂ္ဂပုဂ္ဂလဝတီနာမ။ ဖြတ်သောပုံဂ္ဂါလ်ရှိသော ဗရိသတ်မည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆ
တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘဏ္ဍာနဇာတာတိ။ ဘဏ္ဍာနဇာတာ ဟူသည်ကား၊ ဇာတာ
ဘဏ္ဍာန၊ ဖြစ်သောငြင်းခုံခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကလဟဇာတာတိ၊ ကလ
ဟဇာတာဟူသည်ကား၊ ဇာတာကလဟာ၊ ဖြစ်သော ခိုက်ရန်ရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဇေဋ္ဌ၊ ဤဘဏ္ဍာနဇာတာကလဟဇာတာဟူသော
ပါဌ၌၊ ဘဏ္ဍာနန္တိ၊ ဘဏ္ဍာနံဟူသည်ကား၊ ကလဟဗုဗ္ဗတာဂေါ၊ ငြင်းခုံခြင်း
၏ရှေးအတို့တည်း၊ ဟတ္ထဝပရာမာသာဒိဝသေန၊ လက်ကိုကိုင်ခြင်း အစ
ရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဘိက္ကမောလွန်ကျူးခြင်းသည်၊ ကလဟော
နာမ၊ ကလဟမည်၏၊ ဝိဝါဒါပန္နဝတိ၊ ဝိဝါဒါပန္နဝဟူသည်ကား၊ ဝိရုဋ္ဌံ၊ ဆန့်
ကျင်သော၊ ဝါဒ၊ အယူကားသို့၊ အာပန္နဝ၊ ရေံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မုခသတ္တိ
ဟိတိ၊ မုခသတ္တိဟိဟူသည်ကား၊ ဂုဏဝိတ္တိန္ဒနဓမ္မန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဖြတ်
တတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ဗရသပါမာ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကား
တို့ကို၊ မုခသတ္တိယောတိ၊ မုခသတ္တိတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တာဟိ
မုခသတ္တိဟိ၊ ထိုကြမ်းကြုတ်သော စကားဟုဆိုအပ်သောနှုတ်ငှာ တို့ဖြင့်၊
ဝိတုဇေန္တာဝိဟရန္တိတိ၊ ဝိတုဇေန္တာဝိဟရန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇန္တာ၊ ထိုး
ကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ၊ ထည့်လည်ကုန်၏၊ သမဂ္ဂိတံ၊ သမဂ္ဂါဟူသည်ကား၊
သဟိတာ၊ ကိုယ်စိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မောဒမာနာတိ၊
သမ္မောဒမာနာဟူသည်ကား၊ သမပ္ပဝတ္တမောဒေါ၊ အညီအမျှဖြစ်သောဝမ်း
မြောက်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခိရောဒကိဘူတာတိ၊ ခိရောဒကိဘူတာဟူ
သည်ကား၊ ခိရောဒကံဝိယ၊ နို့၊ ရည်နှင့်ရောသောရေကဲ့သို့၊ ဘူတာ၊ ဖြစ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိယစက္ခုဟိတိ၊ ဝိယစက္ခုဟိဟူသည်ကား၊ ဥပသန္ဓေဟံ၊
ငြိမ်သက်ကုန်သော၊ မေတ္တာစက္ခုဟိ၊ မေတ္တာရှေးသွားရှိသော စက္ခုတို့
ဖြင့်၊ ဝီတိဇာယတိတိ၊ ဝီတိဇာယတိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဝဏ္ဏာဝိ၊ ငါးပါးအ
ပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
ကာယောပဿန္တတိတိ၊ ကာယောပဿန္တတိဟူသည်ကား၊ နာမကာယော
ဝိ၊ နာမကာယသည်လည်းကောင်း၊ ရူပကာယောဝိ၊ ရူပကာယသည်
လည်းကောင်း၊ ဝိဂတဒရေယော၊ ကင်းသောကိလေသာတည်းဟူသော
ပူပန်ခြင်းရှိသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဿန္တကာယောတိ၊ ပဿန္တကာယော
ဟူသည်ကား၊ အသာရန္တကာယော၊ ပူပန်ခြင်းမရှိသော ကိုယ်ရှိသောသူ
သည်၊ သုခံဝေဒိယတိတိ၊ သုခံဝေဒိယတိဟူသည်ကား၊ ကာယိကံစေတ
ထိကသုခံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာခြင်း စိတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်း

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယဝဋ်သက-၅-လောကကပလ္လဝဂ်၊ ၆၁

ကိုးဝဒိယတိ၊ ခံစား၏။ သမာဓိယတိတိ၊ သမာဓိယတိဟူသည်ကား၊ အာရေဋ္ဌဇာတိ၊ အာရုံစွဲသမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ ငွပ်ယတ်၊ ထားအပ်၏။ ဝေလ္လဗုသိတကေတိ၊ ဝေလ္လဗုသိတကေဟူသည်ကား၊ မဟာဗုသိတကေ၊ ကြီးစွာသောရိပ်စားပေါက်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတကန္တရုပဒေသဝါတိတ္ထေ၊ ပဗ္ဗတကန္တရုပဒေသဝါဟူသောဤပါဠိ၌ ကန္တရောနာမ၊ ကန္တရုမည်သည်ကား၊ ကန္တိ၊ ကံဟူ၍၊ လက္ခနာမေ၊ ရအပ်သောအရည်ရှိသော၊ ဥဒကေန၊ ရေသည်၊ ဒါရိတော၊ ဖောက်ခွဲအပ်သော၊ ဥဒကေန၊ ရေသည်၊ ဘိန္နော၊ ဗျက်အပ်သော၊ ပဗ္ဗတဂ္ဂဒေသော၊ တောင်ဟူသောအရပ်တည်း။ ငယော၊ အကြင်ရေသည်ဖောက်ခွဲအပ်သော၊ တောင်ဟူသောအရပ်ကိုး နိမိကုသုတ္တောတိပိ၊ မြစ်ထုံးဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိမိကုသုတ္တောတိပိ၊ မြစ်စလှော်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပဒရုံနာမ၊ ပဒရုမည်သည်ကား၊ အဋ္ဌမာယော၊ ရှစ်လတို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝေ၊ ရိပ်စားသည်၊ အဝဿန္တ၊ ပစ္စာသည်ရှိသော၊ ဖလိတော၊ ပတ်ကွဲသော၊ ဟုသိပ္ပဒေသော၊ မြဲအရပ်တည်း။ သာခါတိ၊ သာခါဟူသည်ကား၊ ကုသုတ္တဝါမိနိယော၊ ထုံးအိုင်ငယ်သို့သွားကုန်သော၊ ခုဒ္ဒကမာတိ၊ ကာယော၊ ငယ်သော၊ သာခြောင်းတို့တည်း။ ကုသုတ္တောတိ၊ ကုသုတ္တဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကအာဝါဇာ၊ ငယ်သောအိုင်တို့တည်း။ မဟာသုတ္တောတိ၊ မဟာသုတ္တဟူသည်ကား၊ မဟာအာဝါဇာ၊ ကြီးသောအိုင်တို့တည်း။ ကုန္ဒိယောတိ၊ ကုန္ဒိယောဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကနိယော၊ ငယ်သောမြစ်တို့တည်း။ မဟာနိယောတိ၊ မဟာနိယောဟူသည်ကား၊ ဂင်္ဂါယမုနာဒိကာ၊ ဂင်္ဂါယမုနာအစရှိကုန်သော၊ မဟာသရိတာ၊ မြစ်ကြီးတို့တည်း။

၁၂ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အင်္ဂေတိတိ၊ အင်္ဂေတိဟူသည်ကား၊ ဂုဏင်္ဂတိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး တည်းဟူသောအင်္ဂါတို့၌ ရာဇာရေဟောတိ၊ ရာဇာရေဟောဟူသည်ကား၊ ရေညော၊ မင်းအား၊ အရေဟော၊ ထိုက်၏။ အနုန္တရိကော၊ လျောက်ပတ်၏။ ရာဇဘောဂ္ဂေါတိ၊ ရာဇဘောဂ္ဂေါဟူသည်ကား၊ ရေညော၊ မင်းအား၊ ဥပဘောဂတူတော၊ အသုံးအဆောင်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ရေညောအင်္ဂန္တိ၊ ရေညောအင်္ဂါဟူသည်ကား၊ ရေညော၊ မင်း၏။ ဟတ္ထပါဒါဒိအင်္ဂသမတာယ၊ လက်ခြေအစရှိသောအင်္ဂါ၌ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အင်္ဂန္တဝ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောတိ၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ သရီရဝဏ္ဏေန၊ ကိုယ်အဆင်း၌၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဗလသမ္ပန္နောတိ၊ ဗလသမ္ပန္နော ဟူသည်ကား၊ ကာယဗလေန၊ ကိုယ်အား၌၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏။ အာဟုလေယျောတိ၊

၆၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ။

အာဟုနေယျောဟူသည်ကား။ အာဟုတိသင်္ခါတံ။ အဝေ။ မှထောင်၍
 လှူအပ်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတု။ ခံယူခြင်း
 ဌ၊ ယုတ္တော၊ သင့်၏၊ ပါဟုနေယျောတိ၊ ပါဟုနေယျောဟူသည်ကား။ ပါဟုန
 ကာဘတ္တဿ။ ချစ်နှစ်သက်အပ်သော ဧည့်သည်တို့ အားပေးအပ်သော
 ဘတ်အား။ အနုန္တဝိကော၊ လျောက်ပတ်၏။ ဒက္ခိဏေယျောတိ။ ဒက္ခိဏေ
 ယျောဟူသည်ကား။ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါး အပြားရှိသော၊ ဒါနဝတ္ထု၊ ဒါန
 ဝတ္ထုကို၊ ပရိစ္ဆာဂဝသေန၊ စွန့်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဒ္ဓါဒါနသင်္ခတာ
 ယ၊ ယုံကြည်၍ပေးလှူအပ်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဒက္ခိဏာယ၊ အလှူအား။
 အနုန္တဝိကော၊ လျောက်ပတ်၏။ အဉ္စလိကရေဏိယောတိ။ အဉ္စလိကရေဏိ
 ယောဟူသည်ကား။ အဉ္စလိပဂ္ဂဟဏဿ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းအား။ အနုန္တ
 ဝိကော၊ လျောက်ပတ်၏။ အနုတ္တရံပုညဓေတ္တံလောကဿာတိ။ အနုတ္တရံ
 ပုညဓေတ္တံလောကဿဟူသည်ကား။ သဗ္ဗလောကဿ၊ ခပ်သိမ်းသော
 လောက၏။ အသဒိသံ၊ အတူမရှိသော၊ ပုညဝိရဟနဋ္ဌာနံ၊ ကောင်းမှုတည်း
 ဟူသောမျိုးစေ့၏ပေါက်ရောက်ရာ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောတိ။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော
 ဟူသည်ကား။ ဂုဏဝဏ္ဏေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသော အဆင်းနှင့်၊
 သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဗလသမ္ပန္နောတိ။ ဗလသမ္ပန္နောဟူသည်ကား။ ဝိရိယဗ
 လေန၊ ဝိရိယတည်းဟူသောအားနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဇဝသမ္ပန္နောတိ။
 ဇဝသမ္ပန္နောဟူသည်ကား။ ဥာဏဇဝေန၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောလျှင်ခြင်း
 နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏။ ထာမဝါတိ။ ထာမဝါဟူသည်ကား။ ဥာဏတ္ထာ
 မေန၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောအားအစွမ်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။
 ဒဠ္ဗပရက္ကမောတိ။ ဒဠ္ဗပရက္ကမော ဟူသည်ကား။ ထိပရက္ကမော၊ မြဲမြံ
 သောလုံ့လရှိ၏။ အနိက္ခတ္တရုဓာရေတိ။ အနိက္ခတ္တရုဓာဟူသည်ကား။ အဋ္ဌ
 ဝိတရုဓာရေ၊ မချထား အပ်သောဝန်ရှိ၏။ အဂ္ဂပလံ၊ မြတ်သောဗိုလ်ဟုဆိုအပ်
 သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဗိုလ်သို့၊ အပတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ဝိရိယရရံ၊
 ဝိရိယတည်းဟူသောဝန်ကို၊ နနိက္ခိပိဿာမိ၊ မချထားအံ့၊ ဣတိဇေ။ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တံ။ ဤပဉ္စမသုတ်၌၊ စတုဿစ
 ဝသေန၊ လေးပါးသောသစ္စာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သော
 တာပတ္တိမဂ်ကို၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေနော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊
 ဥာဏဇဝနသမ္ပန္နတော၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်ပဉ္စမသုတ်၏အဖွင့်ကို
 ဆိုရာဖြစ်သောစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-လောကကပလ္လဝဂ်၊ ၆၃

၆ ဆဋ္ဌေ၊ဆဋ္ဌသုတ်၌၊တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါနိစ၊ မဂ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပလ္လာနိစ၊ ဖိုလ်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော၊မဂ္ဂပလေဟိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ဖြင့်၊ ဥာဏဇဝ သမ္ပန္နတာ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောလျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ကထိတာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အရဟတ္တပလ္လဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တပလေနေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်သာလျှင်၊ မဂ္ဂ ကိစ္စဉ္စ၊မဂ်၏ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ကထိတံ၊ဆိုအပ်၏၊ ပလံပန၊ ဖိုလ်ကို ကား၊ဇေတိတဇဝန၊ စောသောဇောဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇေဝါတိစ၊ဇေဝဟူ၍လည်း၊ဝတ္ထု၊ဆိုခြင်းငှါ၊ဝဒ္ဓတိ၊သင့်၏။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊အဋ္ဌမသုတ်၌၊ကရုဏံ၊ ပြုခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊နဝေါ တိ၊နဝေါဟူ၍၊ဝုဗ္ဗတိ၊ဆိုအပ်၏၊ပေါဠကောတိ၊ပေါဠကောဟူသည်ကား၊ ဝါကမယဝတ္ထံ၊ ပိုက်ဆံအစရှိသော လျှော်ဖြင့်ပြီးသော အဝတ်တည်း၊ မန္တိမောတိ၊ မန္တိမောဟူသည်ကား၊ ပရိဘောဂမန္တိမော၊ သုံးဆောင်ခြင်း အလုပ်အလတ်ဖြစ်၏၊ ဖိဇ္ဈော၊ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်ဆွေးမြည့်နွမ်းရိ၏၊ ဥက္ခလိပရိမဇ္ဇနန္တိ၊ ဥက္ခလိပရိမဇ္ဇနံဟူသည်ကား၊ ဥက္ခလိပရိပုဉ္ဇနံ၊ထမင်း အိုးကိုသုတ်ခြင်းကို၊ဒုသသီလောတိ၊ဒုသသီလောဟူသည်ကား၊ နိသသီလော၊ သီလမရှိသည်၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏတာယာတိ၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏတာယဟူသည်ကား၊ဂုဏဝဏ္ဏာ ဘာဝေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး အဆင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏတာယ၊ ဖောက်ပြန်သော အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာနူဂတိ၊ အာပဇ္ဇန္တိတိ၊ ဒိဋ္ဌာနူဂတိ၊ အာပဇ္ဇန္တိဟူသည်ကား၊ တေန၊ ထိုသီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ကတံ၊ ပြုအပ်သောအမူအရာကို၊ အနုကရောန္တိ၊ အတုလိုက်၍ပြု ကုန်၏၊ နမဟပုလံဟောတိတိ၊ နမဟပုလံဟောတိဟူသည်ကား၊ ဝိပါက ပလေန၊ အကျိုးရင်းဖြင့်၊ မဟပုလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊နမဟာနိသံသန္တိ၊ နမဟာနိသံသံဟူသည်ကား၊ ဝိပါကနိသံသေ နေဝ၊အကျိုးဆက်ဖြင့်သာလျှင်၊ မဟာနိသံသံ၊ ကြီးသောအကျိုးဆက်ရှိ သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊အပ္ပဋ္ဌတာယာတိ၊ အပ္ပဋ္ဌတာယဟူသည်ကား၊ ဝိပါကဋ္ဌေန၊အကျိုးတည်းဟူသောအတိုးဖြင့်၊ အပ္ပဋ္ဌတာယ၊နည်းသော အတိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ကာသိကံဝတ္ထန္တိ၊ကာသိကံဝတ္ထံဟူသည် ကား၊တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ကပ္ပါသအံသုဟိ၊ဝါချည်မြှင်တို့ဖြင့်၊ သုတ္တံ၊ ချည်ကို၊ကန္တိတွာ၊ဝင့်၍၊ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ဝတ္ထံ၊ အဝတ်တည်း၊ တဉ္စ

၂၂

၆၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ခေါးထိုအဝတ်သည်လည်း၊ ကာသိရဋ္ဌေယေဝ၊ ကာသိတိုင်း၌သာလျှင်၊ ဥဗ္ဗိတံ၊ ဖြစ်၏။ သေသံ၊ ဒေ၊ ကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင် တည်း။ ခနု၊ ဆက်၍ဆိုပြီး၌၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌမသုတ်၌၊ မိဿဝံ၊ လောကီလော ကုတ္တရာရောသော၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည် လျှင်အဋ္ဌမသုတ်အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ၊

၆ နာမေ၊ နာမသုတ်၌၊ ယထာယထာယန္တိ ပဒဿ၊ ယထာယထာယံ ဟူသောပုဒ်ကို၊ ယထာယထာယန္တိ ပဒေန္တဒေါ၊ ယထာယထာယံဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗေ၊ ပြုအပ်၏။ အပံပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည် ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တထာတထာ တန္တိ၊ တထာတထာတံဟူသည်ကား၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်း အရာဖြင့်၊ တံကမ္ပံ၊ ထိုကံကို၊ ဣဒံအပံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ် သည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာယထာ၊ အကြင် အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကမ္ပံ၊ ကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုး ကိုးပဋိသံဝေဒိယတေဝ၊ ခံစားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြင်သူသည်၊ ဝေဒယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဣဒံအပံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအ ဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ကပ္ပဿ၊ ကံ၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိ သေတေ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့် ယံတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ ကမ္ပံ၊ ကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တတ္ထ ကဿ၊ ထိုမျှလောက်သောကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိသံဝေဒိယတေဝ၊ ခံစားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက် တည်း။ ဧဝံသန္တန္တိ၊ ဧဝံသန္တိဟူသည်ကား၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသောနဟောတိ၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသောနဟောတိ ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသာနသောမဂ်ကို ပြီးစေသည်မှ၊ ဝုတ္တေ၊ ရှေး၌၊ ယံဥပ ပစ္စေဝဒနိယံဟမ္ပံ၊ အကြင်အခြားမဲ့၌ဖြစ်၍ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိသော ကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တဿ၊ ထိုဥပပစ္စေဝဒနိယကံ၏၊ အာသံ၊ မချွတ်၊ ပဋိသံဝေဒနိယက္ကာ၊ ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မ စရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်သည်၊ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ကျင့်သုံးအပ် သော်လည်း၊ အဝုတ္တမေဝ၊ မကျင့်သုံးအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဩကာသော နပညာယတိသမ္မာ နက္ခဿအန္တကိရိယာယာတိ၊ ဩကာ

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-လောဏကမလ္လဝဂ်၊ ၆၅

သောနပညာယတိသမ္ဘာဒုက္ခဿအန္တကိရိယာယဟူသည့်ကား၊ ယသ္မာ
 စ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သန္တေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တေန၊
 ထိုသူသည်၊ ကမ္မာ ယုဟနုဇ္ဈေ၊ ကံကို အားထုတ်ခြင်း သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိပါကာနုဘဝနာစ၊ အကျိုးကိုခံစားခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နယေန၊ သင့်သော၊ ဟေတုနာ၊ အ
 ကြောင်းဖြင့်၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကို
 ပြုခြင်း၏၊ ဩကာသော၊ အခွင့်သည်၊ နပညာဇာတိနာမ၊ မထင်သည်
 မည်၏၊ ယထာယထာ ဝေဒနီယန္တိ၊ ယထာယထာ ဝေဒနီယံ ဟူသည်
 ကား၊ ယေနယေနာကာရေန၊ အကြင်အကြင် သို့သော အခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ခံစားအပ်၏၊ တထာတထာတဿ ဝိပါကံ ပဋိသံဝေဒေတိ
 တိ၊ တထာတထာတဿ ဝိပါကံပဋိသံဝေဒေတိ ဟူသည်ကား၊ တေနတေ
 နာကာရေန၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ
 ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပစ္စန္နဘောတိ၊ ခံစား၏၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့
 သောအဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တသု၊
 ခုနစ်ကြိမ်ကုန်သော၊ ဇဝနသု၊ ဇောတို့တွင်း၊ ယဒေတံယံဇေတံ ပဌမဇဝန
 ကမ္မံ၊ အကြင်ပဌမဇော၌ ဖြစ်သောကံသည်၊ ပစ္စယေ၊ အကြောင်းသည်၊
 သတိ၊ ရှိသော်၊ ဓိမ္မိကံဝါရံ၊ အကျိုးပေးခြင်း၏ အတ္တညှိကို၊ လောကီမေဝ၊
 ခုသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယံ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်
 ၌ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္စယေ၊ အကြောင်း
 သည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ အဟောသိကမ္မံနာမ၊ အဟောသိကံ မည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဗ္ဗသတ္တမဇောနကမ္မံ၊ အကြင်သတ္တမဇော၌ဖြစ်သော
 ကံသည်လည်း၊ ပစ္စယေ၊ အကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီ
 ယံ၊ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်၍ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္စ
 ယေ၊ အကြောင်းသည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ အဟောသိကမ္မံနာမ၊ အဟော
 သိကံမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၍၊ ယဉ္စပဉ္စဇဝနကမ္မံ၊ အ
 ကြင်ဇောငါးချက်၌ဖြစ်သော ကံသည်လည်း၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
 သံသာရပ္ပဝတ္တိ၊ သံသာရာဝဋ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှ
 လောက်၊ အပရာပရိယာယ ဝေဒနီယံနာမ၊ အဆက်ဆက်သော ဘဝ၌
 ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိသောကံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေတသုအာကာ
 ရေသု၊ ထိုအခြင်းအရာတို့တွင်၊ ယေနယေနာကာရေန၊ အကြင်အကြင်
 သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ခံစားအပ်သော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံ၊

၂

ကိုးအယံပုရိယော၊ ဤယောဂ်ျားသည်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တေနတေနော၊
ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်သာလျှင်။ အဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏၊
ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဗုဒ္ဓိသံဝေဒနိယတိနာမ၊ ခံစားသည်မည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ လဒ္ဓဝိပါကဝါနမေဝ၊ ရအပ်သောအ
ကျိုးပေးခြင်းအတွက်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ယထာဝေဒ
နိယံကမ္မံနာမာတိ၊ ယထာဝေဒနိယံကမ္မံနာမဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံသန္တံ
ဘိက္ခဝေဗြဟ္မစရိယဝါသော ဟောတိတိ၊ ဧဝံသန္တံဘိက္ခဝေဗြဟ္မစရိယ
ဝါသောဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မက္ခယ ကရဿ၊ ကံကုန်ခြင်းကို ပြု
တတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်တည်းဟူသော ဖြတ်သောအကျင့်သည်။
ခေပေတဗ္ဗကမ္မသမ္ဘဝတော၊ ကုန်စေအပ်သောကံ၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊
ဝါသောနာမဟောတိတိ၊ ဝါသောနာမဟောတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော
စကားသည်။ သုဝုတ္တမေဝ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဩကာသော
ပညာယတိသမ္မာဒုက္ခဿအန္တကိရိယာယာတိ၊ ဩကာသောပညာယတိ
သမ္မာဒုက္ခဿအန္တကိရိယာယဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ဧဝံသန္တံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုအရိယမဂ်ဖြင့်၊ အဘိ
သင်္ခါရဝိညာဏဿ၊ ပြုပြင်စီရင်တတ်သောကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ
နှင့်ယှဉ်သောဝိညာဉ်၏၊ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တေသုတေသုဘ
ဝေသု၊ ထိုထိုဘဝတို့၌၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်
နဥပ္ပစ္ဆတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်း
ရဲ၏၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်း၏၊ ဩကာသော၊ အခွင့်သည်၊
ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံယထာဝေဒနိယကမ္မသဘာဝံ
ထိုအကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသော
ကံ၏သဘောကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝေဘိက္ခဝေ
ဧကစ္စဿာတိအာဒိ၊ ဣဝေဘိက္ခဝေဧကစ္စဿဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဣဝေဘိက္ခဝေဧကစ္စဿအစရှိသောပါဌ၌၊
အပ္ပမတ္တကန္တိ၊ အပ္ပမတ္တကံဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တံထောက်၊ အနည်းငယ်
သော၊ မနွံ၊ နို့သော၊ လာမကံ၊ ယုတ်သော၊ တာဒိသံယေဝါတိ၊ တာဒိသံယေ
ဝဟူသည်ကား၊ တံသရိက္ခကမေဝ၊ ထိုကံနှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊
ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယန္တိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ၊ ကမ္မယေဝ၊ ထို
ကံ၌သာလျှင်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဝိပဗ္ဗိတဗ္ဗဝံ၊ ရင့်

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-လောဏကပလ္လဝဂ်၊ ၆၇

စေအပ်သည်၏အဖြစ်ရှိသော၊ ဝိပါကဝါရံ၊ အကျိုးပေးခြင်းအတွက်ကိုလော
 ဘန္တံ၊ ရသောကံသည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယံ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယမည်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ နာဏုပိခါယတိတိ၊ နာဏုပိခါယတိဟူသည်ကား၊ ဒုတိယော၊ နှစ်
 ခုမြော်သော၊ အတ္တဘာဝေ၊ အဘတ္တဘော၌၊ အဏုပိ၊ အနည်းငယ်မျှသော
 အကျိုးသည်လည်း၊ နခါယတိ၊ မထင်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အတ္တ
 ဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌၊ အဏုမတ္တပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ဝိပါကံ၊
 အကျိုးကို၊ နဒေတိ၊ မပေး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဗဟုဒေဝါတိ၊ ဗဟုဒေဝဟူသည်ကား၊ ဗဟုကံ၊ များစွာသော၊
 ဝိပါကံပန၊ အကျိုးကိုကား၊ ကိမေဝဒေသတိ၊ အဘယ်မှာပေးလတ္တံ့နည်း၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အဘာဝိတ
 ကာယောလိအာဒိတိ၊ အဘာဝိတကာယော ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့ဖြင့်၊
 ကာယဘာဝနာဒိရဟိတော၊ ချုပ်ကာယ၌ဘာဝနာအစရှိသည်မှကင်းသော
 ဝဇ္ဇဂါမိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသို့သွားတတ်သော၊ ဗုဓုဇ္ဈနော၊ ပုဗ္ဗဇဉ်ကို၊ ဒသိ
 တော၊ ပြအပ်၏၊ ပရိတ္တောတိ၊ ပရိတ္တောဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တဂုဏော၊ နည်း
 သောဂုဏ်ရှိ၏၊ အပ္ပါတုမောတိ၊ အပ္ပါတုမောဟူသည်ကား၊ အတ္တဘာ
 ဝေါ၊ အတ္တဘောကို၊ အာတုမာ၊ အာတုမဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မိံ၊
 ထိုကိုယ်သည်၊ မဟန္တေပိ၊ ကြီးသော်လည်း၊ ဂုဏပရိတ္တတာယ၊ ဂုဏ်
 ကျေးဇူး၏ ငယ်သည်၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပါတုမောယေဝ၊ ငယ်သော
 ကိုယ်ရှိသည်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပဒုက္ခဝိဟာရီတိ၊
 အပ္ပဒုက္ခဝိဟာရီဟူသည်ကား၊ အပ္ပကေနပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊
 ပါပေန၊ မကောင်းမှုဖြင့်၊ ဒုက္ခဝိဟာရီ၊ ဆင်းရဲစွာနေလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘာဝိတကာယောလိအာဒိတိ၊ ဘာဝိတကာယော ဤသို့အစရှိသော
 ပါဌ်တို့ဖြင့်၊ ဝိဇာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒသိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏၊ သောဝိဇာသဝေါ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယာနုပဿ
 နသင်္ခါတာယ၊ ရူပကာယကိုအဖန်တလဲလဲရှုခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဘာ
 ဝနာယ၊ ဘာဝနာဖြင့်၊ ဘာဝိတကာယောနာမ၊ ပွားစေအပ်သောကိုယ်ရှိ
 သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာယဿ၊ ရူပကာ
 ယ၏၊ ဝဗ္ဗိတတ္တာ၊ ကြီးပွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘာဝိတကာယော၊ ကြီး
 ပွားသောကိုယ်ရှိသည်မည်၏၊ ဘာဝိတသီလောတိ၊ ဘာဝိတသီလောဟူ
 သည်ကား၊ ဝဗ္ဗိတသီလော၊ ပွားသောသီလရှိ၏၊ သေသပဒန္တယေပိ၊ ကြွင်း
 သောပုန်နှစ်ခု အပေါင်း၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊

၆၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဉ္စဒါရတာဝနံယ၊ ပဉ္စဒါရန္တုဖြစ်သောပွားစေခြင်းဖြင့်၊
 ဘာဝိတကာယေားပွားစေအပ်သောကုသိုလ်ရှိ၏၊ ဇေတန၊ ထိုဘာဝိတကာ
 ယောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလံ၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်ရှောက်တတ်သော
 သီလကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘာဝိတသီလောတိဣမိနာ၊ ဘာဝိတသီလေဟ
 ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 သီလာနိ၊ သီလတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အပရိတ္တောတိ၊ အပရိတ္တော
 ဟူသည်ကား၊ နပရိတ္တဂုဏော၊ နည်းသောဂုဏ်ရှိသည်မဟုတ်၊ မဟတ္တော
 တိ၊ မဟတ္တောဟူသည်ကား၊ အတ္တနိ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောကုသိုလ်သည်၊ ပရိ
 တ္တေဝိစ၊ နည်းသော်လည်း၊ ဂုဏမဟန္တတာယ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏ကြီးမြတ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟတ္တော၊ မဟတ္တမည်၏၊ အပ္ပမာဏာဝိဟာရီတိ
 ဧတံ၊ အပ္ပမာဏာဝိဟာရီဟူသော ဤအမည်သည်၊ ဝိဏာသဝဿဇေဝ၊
 ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထို
 ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပမာဏကရာနံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊
 ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပမာဏ
 ဝိဟာရီနာမ၊ အပ္ပမာဏာဝိဟာရီမည်၏၊ ဥဒကကပလ္လင်္ဂေတိ၊ ဥဒကက
 ပလ္လင်္ဂေဟူသည်ကား၊ ဥဒကသမ္ဘဝ၊ ရေ၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော အရပ်၌၊
 ဩရုန္တိကောတိ၊ ဩရုန္တိကောဟူသည်ကား၊ ဥရုတ္တဃာတကော၊ ဆိတ်
 ကိုသတ်၍အသက်မွေးသောသူတည်း၊ ဥရုတ္တဃာတကောတိ၊ ဥရုတ္တဃာ
 တကောဟူသည်ကား၊ သုနကာရော၊ သားထိုးသည်တည်း၊ ဇာပေတုံဝါ
 တိ၊ ဇာပေတုံဝါဟူသည်ကား၊ ဓနဇာနိယာ၊ ဥစ္စာ၏ဆုံးရှုံးခြင်းဖြင့်၊ ဇာပေ
 တုံ၊ ထုတ်စေခြင်းငှါ၊ ဇေပေတုန္တိဝိ၊ ဇေပေတုံဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဌ်သီလံ၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယမေဝတ္တော၊ ဤအနက်ကိုသာလျှင်၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
 ယထာပစ္စယံဝါကာတုန္တိ၊ ယထာပစ္စယံဝါကာတုံဟူသည်ကား၊ ယထာ၊
 အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏၊ တထာ၊ ထိုသို့
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဥရုတ္တဇနန္တိ၊ ဥရုတ္တဇနံဟူ
 သည်ကား၊ ဇေကအပ္ပနကမူလံ၊ ဆိတ်၏ အဖိုးထိုက်သောဥစ္စာကို၊ ပန၊
 ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုမင်းမင်း၏အမတ်ဖြစ်သောသူသည်၊ အဿ၊
 ထိုဆိတ်သားထိုးသောသူအား၊ သေစေအံ့၊ တိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ဒေတိ
 ပေး၏၊ နောဣစ္ဆတိ၊ အကယ်၍အလိုမရှိအံ့၊ ဂိဝါပံ၊ လည်၌၊ ဂဟေတွာ၊
 ကိုင်၍၊ နိက္ကမာပေတိ၊ နှင်ထုတ်စေ၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းကို၊ ဝုတ္တနယေနံ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣမတ္ထိ၊ ပန

၆၈

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-သောဏကပလ္လဝဂ်၊ ၆၉

သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌ကား၊ ဝဋ်ဝိဇ္ဇာ၊ ဝဋ်ဇာရား၊ ဝဋ်ကင်းရာဖြစ်သောတရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဓောဝတိတိ၊ ဓောဝတိဟူသည်ကား၊ ဝိက္ခာလေတိ၊ ဆေး၏၊ သန္ဓောဝတိတိ၊ သန္ဓောဝတိဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဓောဝတိ၊ ဆေးလျှော်၏၊ ပုနုပ္ပန္နံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဓောဝတိ၊ ဆေးလျှော်၏၊ နိဒ္ဒေါဝတိတိ၊ နိဒ္ဒေါဝတိဟူသည်ကား၊ နိဂ္ဂဏ္ဌိတော၊ နှိပ်၍၊ ဓောဝတိ၊ ဆေးလျှော်၏၊ အနိဒ္ဓန္တကဿာဝန္တိ၊ အနိဒ္ဓန္တကဿာံဟူသည်ကား၊ အနိဟတဒေါသံ၊ မပယ်အပ်သော မည်းညစ်ခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်ရှိသည်၊ အနုပနိတကဿာဝံ၊ မပယ်အပ်သော သိပ်မွေ့သောမည်းညစ်ခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်ရှိသည်၊ ပဘင်္ဂံတိ၊ ပဘင်္ဂံဟူသည်ကား၊ ဘိဇ္ဇနသဿာဝံ၊ ကွဲပျက်ခြင်း သဘောရှိသည်၊ အဓိကရဏိယံ၊ ပေဉ္စ၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ မုဗ္ဗိကာယ၊ တူဖြင့်၊ ပဟတမတ္တံ၊ ခတ်အပ်ကာမျှဖြစ်၍၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏၊ ပဋိကာယာတိ၊ ပဋိကာယ ဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏပဋိကာယ၊ ရွှေပြားဖြင့်၊ ဂိဝေယျကေနာဘိ၊ ဂိဝေယျကေနဟူသည်ကား၊ ဂိဝါလင်္ကာနေ၊ လည်၌ဆင်သောတန်ဆာဖြင့်၊ အဓိစိတ္တန္တိ၊ အဓိစိတ္တံဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿနာစိတ္တံ၊ သမထဝိပဿနာစိတ်ကို၊ အနုယုတ္တဿာတိ၊ အနုယုတ္တဿ ဟူသည်ကား၊ ဘာဝေန္တဿ၊ ပွားစေသော၊ စေတသောတိ၊ စေတသော ဟူသည်ကား၊ စိတ္တသမ္ပန္နော၊ စိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒဗ္ဗဇာတိ ကောတိ၊ ဒဗ္ဗဇာတိကော ဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတ ဇာတိကော၊ ပညာရှိသော သဘောရှိသည်၊ ကာမဝိတက္ကာဒိသု၊ ကာမဝိတက် အစရှိသည်တို့၌၊ ကာမေဝတ္ထုကာမတို့ကို၊ အာရေန္တု၊ အာရုံပြု၍၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ကာမဝိတက္ကော၊ ကာမ ဝိတက်မည်၏၊ ဗျာပါဒဝိဟိံသ သမ္ပယုတ္တော၊ သူတပါးတို့၏ စီးပွားချမ်းသာကိုပျက်ဆီးခြင်းညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် စပ်ကုန်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်တို့သည်၊ ဗျာပါဒဝိဟိံသဝိတက္ကာနာမ၊ ဗျာပါဒဝိဟိံသဝိတက်မည်ကုန်၏၊ ဥာတိဝိတက္ကာဒိသု၊ ဥာတိဝိတက်အစရှိသည်တို့၌၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဗဟူ၊ များကုန်၏၊ ပုညဝန္တာ၊ တုန်းရှိကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဥာတကေ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ အာရေန္တု၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်၊ ဥာတိဝိတက္ကော၊ ဥာတိဝိတက်မည်၏၊ အသုကော၊ ဤမည်သော၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်

၇၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သည်၊ ခေမော၊ ဘေးမရှိ၊ သုဘိက္ခော၊ ဝပြော၏၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိ
သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပ္ပန္နော
ဖြစ်သော၊ ဂေဟသိတဝိတက္ကော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသော အိမ်
၌ရှိသော အကြံသည်၊ ဇနပဒဝိတက္ကော၊ ဇနပဒ ဝိတက်မည်၏၊ နပဏီ
တောတိ၊ နပဏီတော ဟူသည်ကား၊ အပ္ပမာဏော၊ အတိုင်း အရှည်မရှိ
သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ နပဋိပ္ပဿန္ဓိလဒ္ဓေါတိ၊ နပဋိပ္ပဿန္ဓိလဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊
ကိလေသပ္ပဋိပ္ပဿန္ဓိယာ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သည်၊
န၊ မဟုတ်၊ နဧကောဒိဘာဝါ ဖိဂတောတိ၊ နဧကောဒိ ဘာဝါ ဖိဂတော
ဟူသည်ကား၊ ဧကဂ္ဂဘာဝပတ္တော၊ တည်ကြည်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်
သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ သသင်္ခါရနိဂ္ဂဟ ဝါရိဝါဝတောတိ၊ သသင်္ခါရနိဂ္ဂဟ
ဝါရိဝါဝတော ဟူသည်ကား၊ သသင်္ခါရေန၊ တိုက်တွန်းခြင်းနှင့်တကွ၊
သမ္ပယောဂေန၊ လုံ့လနှင့်တကွ၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ နိဂ္ဂဟိတော၊
နှိပ်၍၊ ဝါရေတွာ၊ မြစ်၍၊ ဝိဒိတော၊ သိအပ်၏၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့
ကို၊ ဆိန္ဒုန္တေ၊ ဖြတ်သည်၏အဆုံး၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ပန၊ စင်
စစ်ကား၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝါရေတွာ၊ မြစ်၍၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊
ဟောဘိသောဘိက္ခဝေ သမယောတိတ္ထေ၊ ဟောတိ သောဘိက္ခဝေ သမ
ယော ဟူသောဤပါဌ၌၊ သမယောနာမ၊ သမယ မည်သည်ကား၊ ဥတု
သပ္ပါယံ၊ လျောက် ပတ်သော ဥတုလည်းကောင်း၊ အာဟာရ သပ္ပါယံ၊
လျောက်ပတ်သော အာဟာရလည်းကောင်း၊ သေနာသနသပ္ပါယံ၊ လျောက်
ပတ်သော ကျောင်း လည်းကောင်း၊ ဝုဂ္ဂလသပ္ပါယံ၊ လျောက် ပတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသဝနသပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သော တရားနာ
ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္ဆန္နံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံသပ္ပါ
ယာနံ၊ ဤသပ္ပါယတို့ကို၊ ပဋိလောဘကာလော၊ ရသော အခါတည်း၊ သန္တံ
မိတ္တန္တိ၊ သန္တံမိတ္တံ ဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ တံဝိ
ပဿနာမိတ္တံ၊ ထိုဝိပဿနာစိတ်သည်၊ အဇ္ဈတ္တံယေဝ သန္တိ ဌတိတိ၊ အဇ္ဈတ္တံ
ယေဝသံဘိဌတိ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနံယေဝ၊ မိမိ၌သာလျှင်၊ တိဌတံ၊
တည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ နိယကဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော တရားဟုဆို
အပ်သော အဇ္ဈတ္တသည်၊ ဣမေဤအရာ၌၊ အဇ္ဈတ္တနာမ၊ အဇ္ဈတ္တမည်၏၊
ဂေါစရဇ္ဈတ္တမ္ပိ၊ အာရုံဟုဆိုအပ်သော ဂေါစရဇ္ဈတ္တ သည်လည်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊
သင့်၏၊ ပုထုတ္တာရမ္ပတံ၊ အထူးထူး အပြားပြားများသော အာရုံကို၊ ပဟာ
ယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဧကသ္မိံ၊ တပါးသော၊ နိဗ္ဗာနဂေါစရေယေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ပာဌ်

၂

၃-တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-လောကကလ္လဝဂ်၊ ၇၁

ဟူသော အာရုံ၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သန္နိသီဒတိတိ၊ သန္နိသီဒတိ ဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ နိသီဒတိ၊ နေ၏၊ ကောဒိတာဝေါဟောတိတိ၊ ကောဒိတာဝေါဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ကေဂုံ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမာဓိယတိတိ၊ သမာဓိယတိ ဟူသည်ကား၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဓိယတိ၊ ထားအပ်၏၊ သန္တောတိအာဒိသု၊ သန္တော ဤသို့ အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ပစ္စနိကကိလေသ၊ ဝုပသမေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကိလေသာတို့၏ ငြင်းခြင်းဖြင့်၊ သန္တော၊ သန္တမည်၏၊ အတပ္ပကဋ္ဌေန၊ မရောင့်ရဲစေတတ်သော အနက်သဘောဖြင့်၊ ပဏီတော၊ ပဏီတမည်၏၊ ကိလေသပုဗ္ဗိပ္ပဿန္တိယာ၊ ကိလေသာ၏ငြင်းခြင်းဖြင့်၊ လဒ္ဓတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗိပ္ပဿန္တိလဒ္ဓေါ၊ ပုဗ္ဗိပ္ပဿန္တိလဒ္ဓမည်၏၊ ကေဂ္ဂဘာဝံ၊ တည်ကြည်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂတတ္တာ၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကောဒိတာဝါမိဂတော၊ ကောဒိတာဝါမိဂတမည်၏၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဘိန္ဒန္တ၊ ဖြတ်သည်၏ အဆုံး၌၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပယောဂေန၊ လုံ့လမရှိသဖြင့်၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့ကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဌိတွားနှိပ်၍၊ ဝါရေတွားမြစ်၍၊ ဝါရိတောတိ၊ ဝါရိတောဟူသည်ကား၊ သသင်္ခါရနိဂ္ဂဟဝါရိဝါဝတော၊ တိုက်တွန်းခြင်းနှင့် တကွကိလေသာတို့ကိုနှိပ်၍အားထုတ်အပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဝိဝေဒတွာ၊ ဝင့်ကင်းစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တောနာမ၊ ရောက်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတော၊ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘိညာပဗ္ဗိဝေဓံ၊ အဘိညာဉ်ကို ထိုးထွင်း၍ ထိခြင်းကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော် မူလိုသည် ဖြစ်၍၊ ယဿစာတိအာဒိ၊ ယဿစ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တက္က၊ ထိုယဿစအစရှိသောပါဌ်၌၊ အဘိညာသန္တိကရုဏီယဿာတိ၊ အဘိညာသန္တိကရုဏီယဿဟူသည်ကား၊ အဘိဇာနိတွာ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို၊ ကာတဗ္ဗဿ၊ ပြုအပ်သော၊ သတိသတိအာယတနေတိ၊ သတိသတိအာယတနေဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗဟေတုသင်္ခါတေ၊ ဧေးအကြောင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ကာရဏေစေတံ၊ အကြောင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ပုဗ္ဗိလဒ္ဓဗ္ဗေ၊ ရအပ်သော၊ အဘိညာပါဒကဏ္ဍာနာဒိဘေဒေ၊ အဘိညာဉ်ပါဒကဏ္ဍာနာဒိ

ရှိသည်ပြားသော၊ ကာရုဏေစ၊ အကြောင်းသည် လည်းကောင်း၊ သင်္က၊
ရှိသော်၊ ပန၊ ဂန္ထဂရုကိုပယ်ပြီးအံ၊ ဝိတ္ထာရုတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ အယံ
အဘိညာကထာ၊ ဤအဘိညာဉ်ကို ဆိုရာစကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်
၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒသမသုတ်၌၊ အာသဝါနံ ခယာဝိအာဒိ၊ အာ
သဝါနံ ခယာ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဗလသမာပတ္တိဝသေန၊ ဗလသမာ
ပတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ၊

၁၁ ဧကာဒသမေဝိ၊ ဧကာဒသမသုတ်၌လည်း၊ အဓိဓိတ္တံ၊ လွန်ကဲသော
စိတ်ဟူသည်၊ သမထဝိပဿနာစိတ္တမေဝ၊ သမထဝိပဿနာစိတ်သည်ပင်
လျှင်တည်း၊ တိဏိနိမိတ္တာနိတိ၊ တိဏိနိမိတ္တာနိ ဟူသည်ကား၊ တိဏိ၊ သုံး
ပါးကုန်သော၊ ကာရုဏာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို၊ ကာလေနကာလန္တိ၊ ကာလေ
နကာလံဟူသည်ကား၊ ကာလေနကာလေ၊ အခါအခါ၌၊ ယုတ္တကာလေ၊ သင့်
တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ကာလေနကာလံသမာဓိနိမိတ္တံ၊ မနသိကာတဗ္ဗန္တိ၊ အာဒိသု၊ ကာလေန
နကာလံသမာဓိနိမိတ္တံ မနသိကာတဗ္ဗံ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ တံတံ
ကာယံ၊ ထိုထိုသင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါကို၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍၊
ဧကဂ္ဂတာယယုတ္တကာလေ၊ ဧကဂ္ဂတာအား သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
အခါ၌၊ ဧကဂ္ဂတာ၊ ဧကဂ္ဂတာကို၊ မနသိကာတဗ္ဗာ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ
မှန်၏၊ ဧကဂ္ဂတာ၊ ဧကဂ္ဂတာကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ သမာဓိနိမိတ္တန္တိ၊ သမာဓိ
နိမိတ္တံဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသမာဓိနိမိတ္တံ ဟူသောပါဠိ၌၊ ဝစ
နတ္ထော၊ ဝစနတ္တကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ သမာဓိယေဝ၊ သမာဓိသည်ပင်လျှင်၊ နိမိတ္တံ၊ အကြောင်းတည်း၊ သမာ
ဓိနိမိတ္တံ၊ သမာဓိ သည်ပင်လျှင် အကြောင်း၊ သေသပဒ္ဒေယဝိ၊ ကြွင်း
သောပုဒ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်း၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏
ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ပဂ္ဂဟောဝိဇေတံ၊ ပဂ္ဂဟော ဟူသောဤအမည်သည်၊ ဝိရိ
ယဿ၊ ဝိရိယ၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဥပေက္ခာတိဇေတံ၊ ဥပေက္ခာပနုဿာ
ဤအမည်သည်၊ မဇ္ဈတ္တဘာဝဿ၊ လျစ်လျူရှုသည်၏အဖြစ်၏၊ နာမံ၊ အ
မည်တည်း၊ တဿော၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိရိယဿ၊ ဝိရိယအား၊ ယုတ္တကာလေ၊
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အခါ၌၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊ မနသိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံး
သွင်းအပ်၏၊ မဇ္ဈတ္တဘာဝဿ၊ လျစ်လျူရှုသည်၏ အဖြစ်အား၊ ယုတ္တကာ
လေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ မဇ္ဈတ္တဘာဝေ၊ လျစ်လျူရှုသည်

၃- ဝိသုဒ္ဓိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-လောဏကပလ္လဝဂ်၊ ၇၃

၏အဖြစ်၌၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ဌာနံတံ၊ မိတ္တံကောသန္ဓာယသံ၊ ဧတ္ထေယျာတိ၊ ဌာနံတံ၊ မိတ္တံကောသန္ဓာ
ယသံ၊ ဧတ္ထေယျာ ဟူသည်ကား။ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်သို့သော အ
ကြောင်းကြောင့်၊ ဧတံ၊ မိတ္တံ၊ ထိုမိတ်သည်။ ကောသန္ဓာဘာဝေ၊ ပျင်းသည်၏
အဖြစ်၌၊ ဝိဇ္ဇေယျ၊ တည်ရာ၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ
၏။ ဣတရေသုပိ၊ ဤမှတပါးသော အရာတို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်း
လျှင်နည်းရှိ၏။ ဥပေက္ခာနိမိတ္တံယေဝမနသိကရေယျာတိ၊ ဥပေက္ခာနိ
မိတ္တံယေဝမနသိကရေယျဟူသော ဤပါဌ်၌ကား။ အာနေဇ္ဇော၊ မတုန်မလှုပ်၊
ဥပေက္ခေယျ၊ လျစ်လျူရှုရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ အာသဝါနံ၊ ခယာယာတိ၊ အာသဝါနံ၊ ခယာယဟူသည်ကား။ အရ
ဟတ္တပလတ္တာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အကျိုး၌၊ ဥက္ကံဗန္ဓေယျာတိ၊
ဥက္ကံဗန္ဓေယျဟူသည်ကား။ အင်္ဂါ၊ ရကပလ္လံ၊ မီးမယ်ပြုအိုးကင်းကို၊ သန္ဓေ
ယျ၊ စီရင်ရာ၏။ အာလိမ္ပေယျာတိ၊ အာလိမ္ပေယျဟူသည်ကား။ တတ္ထ၊ ထို
မီးမယ်ပြုအိုးကင်း၌၊ အင်္ဂါ၊ မီးကျိုးကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊
ဒတွာ၊ ပေး၍၊ နာဠိကာယ၊ ကျည်ဖြင့်၊ ဓမ္မန္တော၊ မှုတ်ထျက်၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊
ဝါဟာပေယျ၊ ယူစေရာ၏။ ဥက္ကာမုခေပက္ခိပေယျာတိ၊ ဥက္ကာမုခေပက္ခိပေ
ယျဟူသည်ကား။ အင်္ဂါ၊ ရေ၊ မီးကျိုးတို့ကို၊ ဝိယူဟိတွာ၊ ယက်၍၊ အင်္ဂါ၊ ရမတ္ထ
ကေဝါ၊ မီးကျိုးထိပ်၌မူလည်း၊ ဌာပေယျ၊ ထားရာ၏။ မုဿယဝါ၊ မိုက်ခွက်
၌မူလည်း၊ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ရာ၏။ အဇ္ဈုပေက္ခတိတိ၊ အဇ္ဈုပေက္ခတိဟူ
သည်ကား။ ပရိပက္ခာဘဝံ၊ ကျက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပဓာရေတိ၊ မှတ်၏။
သမ္မာသမာဓိယတိအာသဝါနံ၊ ခယာယာတိ၊ သမ္မာသမာဓိယတိအာသဝါ
နံ၊ ခယာယဟူသည်ကား။ အရဟတ္တပလတ္တာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော
အကျိုး၌၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဌာပိယတိ၊ ထားအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ
ဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
ပညာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဒသိတော၊ ပြုအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿ
ဝိကာသဝဿ၊ ထိုရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘိညာယ၊ အဘိညာဉ်၏။ ပဋိပါ
ဋိ၊ အစဉ်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဿစာတိအာဒိ၊
ယဿစ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တံ၊ ထိုယဿ
စအစရှိသောစကားကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ လောဏကပလ္လဝဂ္ဂေါ၊

လောဏကပလ္လဝဂ်သည်၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်တည်း။ ဒုတိယပဏ္ဏာသကော၊ ဒုတိယပဏ္ဏာသကသည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၁-သမ္ဗောဓဝဂ်။

၁ တတိယဿ၊ တတိယပဏ္ဏာသကဏ္ဍိ၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ပုဗ္ဗေဝမေတိက္ခဝေသမ္ဗောဓာတိ၊ ပုဗ္ဗေဝမေတိက္ခဝေ သမ္ဗောဓာဟူသည်ကား၊ သမ္ဗောဓိတော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတော်မူသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးအတို့၌ပင်လျှင်၊ အရိယမဂ္ဂပတ္တိတော၊ အရိယမဂ်သို့ရောက်တော်မူသည်မှ၊ အပရဘာဂေယေဝ၊ နောက်အတို့၌သာလျှင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုက္ကော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿာတိ၊ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿဟူသည်ကား၊ အပ္ပဒိုဝိဒ္ဓစတုသစ္စဿ၊ ထိုးထွင်း၍မသိအပ်သောသစ္စာလေးပါးတရားရှိသော၊ ဗောဓိသတ္တဿေဝသတောတိ၊ ဗောဓိသတ္တဿေဝသတောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓိနကသတ္တဿေဝ၊ ပွင့်လတ္တံ့သောသတ္တဝါသည်သာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊ သမ္ဗောသမ္ဗောဓိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ အဓိဂန္တု၊ ရဲခြင်းငှါ၊ အာရတန္တဿေဝ၊ အားထုတ်သောဂုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊ ဝါးတနည်းကား၊ သမ္ဗောဓိဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိကြောင်းဖြစ်သောအရိယမဂ်၌၊ သတ္တဿေဝလဂ္ဂဿေဝ၊ ကပ်ငြိသည်သာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ခွဲ၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဒိပင်္ကရဿ၊ ဒိပင်္ကရာအမည်ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ အဋ္ဌဓမ္မသမောဓာနေန၊ မနုဿတ္တလိင်္ဂသမ္ပတ္တိ အစရှိသော ရှစ်ပါးသောတရားတို့၏ပေါင်းမိခြင်းကြောင့်၊ အဘိနိဟာရသမိဒ္ဓိတော၊ ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်း၏ပြည့်စုံသည်မှ၊ ပာသုတိ၊ စ၍၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္ဗောသမ္ဗောဓိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုမဖောက်မပြန်သိကြောင်းဖြစ်သောအရိယမဂ်သို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားကိုသိကြောင်းဖြစ်သောအရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သော သမ္ဗောသမ္ဗောဓိသို့၊ ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ကောလဂ္ဂေါ၊ ကပ်ငြိ၏၊ တဒမိဂ်မာယ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားကိုသိကြောင်းဖြစ်သော အရိယမဂ်ကိုရဲခြင်းငှါ၊ ပရက္ကမံ၊ လွန်ကဲသောလုံ့လကို၊ အမုဗ္ဗန္တောယေဝ၊ မလွှတ်မူ၍သာလျှင်၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဓိသက္ကောတိ၊ ဗောဓိသတ္တဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်

၃-တိက ဝိသိတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၁-သမ္ဘောဓဝဂ်၊ ၂၅

ဇ္ဇိ၊ ကောနုခေါတိ၊ ကောနုခေါဟူသည်ကား၊ ကတမောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း၊
 လောကောတိ၊ လောကောဟူသည်ကား၊ သင်္ခါရလောကော၊ သင်္ခါရလော
 ကတည်း၊ အဿာဒေါတိ၊ အဿာဒေါဟူသည်ကား၊ မရရာကာရော၊
 ချိုမြိန်သာယာသော အခြင်းအရာတည်း၊ အာဒီနဝေါတိ၊ အာဒီနဝေါဟူ
 သည်ကား၊ အနတ္တိနန္ဒိတဗ္ဗာကာရော၊ မနှစ်သက်အပ်သောအခြင်းအရာ
 တည်း၊ တဿမယန္တိ၊ တဿမယံဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗောဓိသတ္တ
 သော၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊ တဿမယံ၊
 ထိုငါအား၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပဒိုဝိနယောတိ၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပဒိုဝိနယောဟူသည်ကား၊
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဂမ္မစွဲ၍၊ အာရက္ခ၊ အာရုံပြု၍၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊
 ဆန္ဒရာဂသည်၊ ဝိနယံ၊ ကင်းခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ပဟိယျတိ၊
 ပယ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ ဆန္ဒ
 ရာဂပ္ပကာနန္တိ၊ ဆန္ဒရာဂဝိနယော ဆန္ဒရာဂပ္ပကာနံဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ဣဒံလောကနိဿရဏန္တိ၊ ဣဒံလောကနိဿရဏံဟူသည်ကား၊ ဣဒံ
 နိဗ္ဗာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ လောကတော၊ သင်္ခါရလောကမှ၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်
 မြောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကနိဿရဏန္တိ၊ လောကနိဿရဏံ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယာဝကီဝန္တိ၊ ယာဝကီဝံဟူသည်ကား၊ ယတ္ထကံ
 ပမာဏံ၊ အကြင်မျှလောက်သောအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကာလံ၊ ကာလ
 ပတ်သုံး၊ အတ္တညာသိန္တိ၊ အတ္တညာသိဟူသည်ကား၊ အဘိဝိသိဋ္ဌေန၊ ထူး
 သော၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏေန၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏ်ဖြင့်၊ အညာသိ၊ သိပြီး၊ ဉာဏဉ္စ
 ပနမေဒဿနန္တိ၊ ဉာဏဉ္စပနမေဒဿနံဟူကုန်သော၊ ခွိဟိဝိ၊ နှစ်ပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဒေဟိ၊ ပုန်တို့ဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်
 ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမသုတ်၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာ
 နမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣထိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမသုတ်၏အဖွင့်
 ကိုဆိုရာစကားချပ်အပြီးသတ်တည်း၊ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အဿာဒပရိယေသနံအစရိန္တိ၊ အဿာ
 ဒပရိယေသနံအစရိဟူသည်ကား၊ အဿာဒပရိယေသနတ္ထာယ၊ သာယာ
 အပ်သောသုခကိုရှာဖွေခြင်းအကျိုးငှါ၊ အစရိ၊ ကျင့်ပြီး၊ ကုတောပဋ္ဌာယာ
 တိ၊ ကုတောပဋ္ဌာယဟူသည်ကား၊ သုမေဓကာလတော၊ သုမေဓာရသေ့
 ဖြစ်တော်မူသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပညာယာတိ၊ ပညာယဟူသည်
 ကား၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂပညာယ၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂပညာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ သုဒ္ဓိ
 ဋ္ဌေတိ၊ သုဒ္ဓိဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ သုပ္ပဒိုဝိဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်းအပ်ပြီး၊

၇၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထပဉ္စ

ဣဒိနာဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အရာခပ်သိမ်းတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

၃ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောစကားရင်၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ သာမညတ္ထန္တိ၊ သာမညတ္ထံဟူသည်ကား၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ အရိယဖလံ၊ အရိယဖိုလ်ကို၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော ဗြဟ္မညတ္ထံဟူသောပုဒ်သည်၊ တဿေဝ၊ ထိုသာမညတ္ထံဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သာမညတ္ထေန၊ သာမညတ္ထသဒ္ဓါဖြင့်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါ၊ မဂ်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဗြဟ္မညတ္ထေန၊ ဗြဟ္မညတ္ထသဒ္ဓါဖြင့်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဖလာနိ၊ ဖိုလ်တို့ကို၊ ကထိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ စတုသုပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသုပနသုတ္တေသု၊ ဤသုတ်တို့၌ကား၊ ခန္ဓလောကောဝ၊ ခန္ဓာဟူသော လောကကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်ကို၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယာ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏၊ ကတရာယ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယာ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သနည်း၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏၊ အနာစာရေ၊ ရဟန်းတို့အားမလျောက်ပတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏၊ ကိရိယာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ တေ၊ ထိုဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ ဂါယန္တာ၊ သီကုန်လျက်၊ နစ္စန္ဒာ၊ ကကုန်လျက်၊ ဝိစရိသု၊ ထည့်လည်ကုန်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဒေသလဿ၊ အားဆယ်ပါးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရေစယိသု၊ ကြားလျှော်ကုန်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ၊ ထိုဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ တေသံ၊ ထိုဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒတ္ထာယ၊ ဆုံးမခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤပဉ္စမသုတ်ကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဉ္စမသုတ်၌၊ ရုက္ခန္တိ၊ ရုက္ခံဟူသည့်ကား၊ ရောဒိတံ၊ ငိုကြွေးသည်မည်၏၊ ဥဗ္ဗတ္တကန္တိ၊ ဥဗ္ဗတ္တကံဟူသည်ကား၊ ဥဗ္ဗတ္တကကိရိယာ၊ သူချွေးတို့၏အမှုအရာမည်၏၊ ကောမာရေကန္တိ၊ ကောမာရေကံဟူသည်ကား၊ ကုမာရကေဟိ၊ သူငယ်တို့သည်၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စမည်၏၊ ဒန္တဝိဒံသကဟသိတန္တိ၊ ဒန္တဝိဒံသက ဟာသိတံဟူသည်ကား၊ ဒန္တ၊ သွားတို့ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြ၍၊ ပါဏိ၊ လက်ချပ်ကို၊ ပဟရန္တာ

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၁-သဗ္ဗေဝဝဂ်။ ၇၇

နံ၊ ဂုဏ်ဆတ်တီးကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ မဟာသဒ္ဓေန၊ သည်းစွာသောအ
သံဖြင့်၊ ဟသိတံ၊ ချယ်ခြင်းသည်။ သေတုဃာတောဂီတေတံ၊ သေတုဃာ
တောဂီတေဟူသည်ကား၊ ဂီတေ၊ သီခြင်း၌၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ပစ္စယဃာ
တော၊ အကြောင်းကိုသတ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်လော၊ သဟေတုကံ၊ အ
ကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဂီတံ၊ သီခြင်းကို၊ ပဗ္ဗဟထ၊ ပယ်စွန့်ကုန်လော
ဣတိ၊ ဣမံအတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ နန္ဒေဝိ၊ ကခြင်း၌လည်း၊ ဧသေ
ဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ အလန္တိ၊ အလံဟူသည်ကား၊ ယုတ္တံ၊
သင့်၏။ ဓမ္မဗ္ဗမောဒိတာနံသတန္တိတ္ထေ၊ ဓမ္မဗ္ဗမောဒိတာနံသတံဟူသော
ဤပါဌ၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဓမ္မော၊ ဓမ္မဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆုံးအပ်၏။
ကေနစဒေဝ၊ တစ်တစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊
ပမုဒိတာနံ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်ချစ်
သားတို့၏၊ သိတမတ္တာယတိ၊ သိတမတ္တာယဟူသည်ကား၊ တသ္မိံသိတ
ကာရဏေ၊ ထိုသို့ပြုံးခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ယံသိတံ၊
အကြင်ပြုံးခြင်းကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းရှိသည်ရှိ
သော်ပြုံးခြင်းသည်၊ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့အား၊ သိတမတ္တာယ၊ ပြုံးကာ
မျှဖြစ်ခြင်း၌၊ အဂ္ဂဒန္တေ၊ သွားဖျားတို့ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြ၍၊ ပဟဋ္ဌာကာရ
မတ္တဒဿနာယေဝ၊ ရွှင်သောအခြင်းအရပ်မျှော်ပြခြင်း၌သာလျှင်၊ ယုတ္တံ၊
သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၆ ဓာဓဋ္ဌ၊ ဓာဓဋ္ဌသုတ်၌၊ သုပ္ပဿာတိ၊ သုပ္ပဿဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒါယ၊
အိပ်ခြင်းကို၊ ပဋိသေဝနာယနတ္ထိတိတ္ထိတိ၊ ပဋိသေဝနာယ နတ္ထိတိတ္ထိဟူ
သည်ကား၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သဘောရှိသောအခြင်းအ
ရာဖြင့်၊ ပဋိသေဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊
ဣန္ဒြိယိယေဝ၊ အလိုရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တိတ္ထိနာမ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမည်
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သေသပဒန္တယေဝ၊ ကြွင်းသောဝန်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်း၌
လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဟာသမုဒ္ဓေ
မဟာသမုဒ္ဓရာ၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ သုရာ၊ သေသည်၊ သစေတဝေယျ၊ အ
ကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ သုရာသောဇ္ဈောစ၊ သေသောက်ကြူးသည်လည်း၊
မစ္ဆော၊ ငါးသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာငြားအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုမဟာ
သမုဒ္ဓရာ၌၊ စရန္တဿာပိ၊ ဖွဉ်လည်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သယန္တဿ
ပိ၊ အိပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တဿ၊ ထိုသေသောက်ကြူးအား၊ တိတ္ထိနာ

၇၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

မ၊ရောင့်ရဲခြင်းမည်သည်၊နာဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊
ဝဋ္ဋမေဝ၊ဝဋ်တရားကိုသာလျှင်၊ကုတိတံ၊ဟောအပ်၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အဝဿုတံဟောတိတိ၊ အဝဿုတံ
ဟောတိဟူသည်ကား၊ တိန္ဒြ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရိပ်းဖြင့်စွတ်
သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဝဘဒ္ဒကံမရဏံဟောတိတိ၊ နဝဘဒ္ဒကံမရဏံ
ဟောတိဟူသည်ကား၊ အပါယေ၊ အပါယ်ဘုံ၌၊ ပဋိသန္ဓိပစ္စယတာယ၊
ပဋိသန္ဓေ၏အကြောင်းဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းမြတ်
သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ကာလကိရိယာတိတေ၊ ကာလကိရိယာဟူသော
ဤပုဒ်သည်၊ တဿေဝ၊ ထိုမရဏံဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝဇနံ၊
ဝေဝဇ်တည်း၊သုတ္တပက္ခေ၊ သုတ္တပက္ခ၌၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပဋိသန္ဓိပစ္စ
ယတာယ၊ပဋိသန္ဓေဟူသောအကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဘဒ္ဒကံ၊ကောင်း
မြတ်သည်ကို၊လဒ္ဓကံ၊ ရခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊တံပန၊ ထိုကိလေ
သာတည်းဟူသော ပုဒ်သိုးခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ ကောင်းမြတ်သောကံ
သည်ကား၊ကေန္တေန၊စင်စစ်သဖြင့်၊ သောတာပန္နဒီနံ၊ သောတာပန်အ
စရှိကုန်သော၊တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အရိယသမာဝကာနံယေဝ၊ အရိ
ယသမာဝကတို့အားသာလျှင်၊ ဝဋ္ဋတိ၊သင့်၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊
တ္တေ၊ဤသတ္တမသုတ်၌၊ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ဣတိ၊ဤ
သည်လျှင်သတ္တမသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ဗျာပန္နန္တိ၊ ဗျာပန္နံဟူသည်ကား၊ ပကတိ
တာဝံ၊ ကြပတေ၊သော သဘောကို၊ ဇဟိတွာ၊စွန့်၍၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊
သေသံ၊အကြွင်းသည်၊ ပုရိမသုတ္တေ၊ ရှေးဖြစ်သောသတ္တမသုတ်၌၊ ဂုတ္တနု
ယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၉ နဝမေ၊နဝမသုတ်၌၊နိဒါနာနိတိ၊နိဒါနာနိဟူသည်ကား၊ ကာရဏာ
နိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ကမ္မာနံသမုဒယာယာတိ၊ ကမ္မာနံသမုဒယာယ
ဟူသည်ကား၊ဝဋ္ဋဂါမိကမ္မာနံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသို့ရောက်စေတတ်သောကံတို့
ကို၊ပိဿကရဇာတ္ထာယ၊ပေါင်းခြင်းကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊လောဘပ္ပကတန္တံ
လောဘပ္ပကတံဟူသည်ကား၊လောဘေန၊လောဘသည်၊ပကတံ၊ ပြုအပ်
သော၊သေဝန္တန္တိ၊သေဝန္တံဟူသည်ကား၊သဒေဝသံ၊အပြစ်ရှိသော၊တံကမ္မံ
ကမ္မသမုဒယာယ သံဝတ္တတိတိ၊တံကမ္မံကမ္မသမုဒယာယသံဝတ္တတိ ဟူ
သည်ကား၊တံကမ္မံ၊ထိုကံသည်၊ အညေသမ္ပိ၊တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
ဝဋ္ဋဂါမိကမ္မာနံ၊ဝဋ်ဆင်းရဲသို့ရောက်စေတတ်သောကံတို့၏၊သမုဒယာယ

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၁-သမ္ပောဓဝဂ်။ ၇၉

ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝိဇ္ဇာကရဏတ္ထာယ၊ ပေါင်းခြင်းကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ ဖြစ်၏။ နတ်ကမ္မကမ္မနိရောဓာယာတိ၊ နတ်ကမ္မကမ္မနိရောဓာယ ဟူသည် ကား၊ တံပနကမ္မံထိုက်သည်ကား၊ ဝဋ္ဋဂါမိကမ္မာနံ၊ ဝဋ်သို့ ရောက်စေတတ် ကုန်သောကံတို့၏၊ နိရောဓတ္ထာယ၊ ချုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ သုက္ကပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခန္တိ၊ ကမ္မာနံသမုဒယာယာတိ၊ ကမ္မာနံသမုဒယာယ ဟူသည်ကား၊ ဝိဝဋ္ဋဂါမိကမ္မာနံ၊ ဝဋ်ကင်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သောကံတို့ ၏၊ သမုဒယတ္ထာယ၊ ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သမ္ပံ၊ အလုံးစုံသောစကားရပ်အစုံအမြတ်ကို၊ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဝေ ဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ကမ္မာနန္တိ၊ ကမ္မာနံဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋဂါမိ ကမ္မာနမေဝ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသို့ရောက်စေတတ်သော ကံတို့၏သာလျှင်၊ ဆန္ဒ ရာဂဋ္ဌာနိယေတိ၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ ဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒရာဂသာ၊ ပြင်းစွာ တပ်တတ်သောရာဂ၏၊ ကာရဏဘူတေ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ အာရက္ခာတိ၊ အာရက္ခဟူသည်ကား၊ အာဂမ္မစွဲ၍၊ သန္ဓာယ၊ ညှပ်၍၊ ပဋိစ္စ၊ ရှေးရှုရောက်၍၊ ဆန္ဒေတိ၊ ဆန္ဒေ ဟူသည်ကား၊ တဏှာဆန္ဒေ၊ တဏှာ တည်းဟူသောလိုချင်တက်သောသဘောတရားသည်၊ ယောစေတသော သာရာဂေါတိ၊ ယောစေတသောသာရာဂေါ ဟူသည်ကား၊ စိတ္တဿ၊ စိတ် ၏၊ ယောရာဂေါ၊ အကြင်တပ်ခြင်းသည်၊ ယာရစ္ဆနာ၊ အကြင်တပ်သော အခြင်းအရာသည်၊ ယံရဇ္ဇိတတ္ထံ၊ အကြင် တပ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤစိတ်၏ တပ်ခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သံယောဇနံ၊ သံ ယောဇဉ်ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သုက္ကပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခန္တိ၊ ကမ္မာနန္တိ၊ ကမ္မာနံဟူသည်ကား၊ ဝိဝဋ္ဋဂါမိကမ္မာနံ၊ ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်ကုန်သောကံတို့၏၊ တဒဘိနိဝဋ္ဋေတိတိ၊ တဒဘိနိဝဋ္ဋေတိ ဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုအနာဂတ်ဖြစ်သော အကျိုးကို၊ အဘိနိဝဋ္ဋေတိ၊ နစ် စေ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပါကော၊ အနာဂတ်ဖြစ်သောအကျိုးကို၊ ဉာတော၊ သိအပ်သည်၊ ဝိဒိတော သိမြင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေဝေဝဓမ္မေ၊ ထိုဆန္ဒ ရာဂ၏အကြောင်းဖြစ်သော တရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ တံဝိပါကဉ္စ၊ ထို အနာဂတ်ဖြစ်သော အကျိုးကို လည်းကောင်း၊ အဘိနိဝဋ္ဋေတိ၊ နစ်စေ၏၊ ဣမိနာဝပဒေန၊ ဤတဒဘိနိဝဋ္ဋေတိဟူသောပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိပဿနာ၊

ဝိပဿနာကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏။ တဒဘိနိဝဇ္ဇေတွာတိ ဣမိနာ၊ တဒဘိ
 နိဝဇ္ဇေတွာဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်ကို၊ ကထိတော၊ ဟော
 အပ်၏။ စေတသာ အဘိနိဝိဇ္ဈိတွာတိ ဣမိနာ၊ စေတသာ အဘိနိဝိဇ္ဈိတွာ
 ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်လည်း၊ မဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊
 ဟောအပ်၏။ ပညာယအဘိနိဝိဇ္ဈိပဿတိတိ၊ ပညာယအဘိနိဝိဇ္ဈိပဿတိ
 ဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်
 ပညာဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈိတွာ၊ ဖောက်ထွင်း၍၊ ပဿ
 တိ၊ မြင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာ
 တို့၌၊ အက္ခော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣမသို့၊ ပနသုက္ကေ၊ ဤ
 ဒသမသုတ်၌ကား၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်တရား၊ ဝဋ်ကင်းရာဖြစ်သော တရားကို၊
 ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်၏ အဖွင့်ကိုဆိုရာ
 စကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ သဗ္ဗော၊ ဝေဒိတော၊ သဗ္ဗော၊ ဝေဒိတောသည်၊ ပဌမော၊
 ရှေးဦးစွာတည်း။ ။

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဉ္စောသက- ၂-အာပါယိကဝဂ်။

၁ ခုတိယဿ၊ ခုတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အပါယံ၊ အပါယ်သို့၊
 ဂန္ထိဿန္တိ၊ သွားရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာပါယိကာ၊ အာ
 ပါယိကမည်ကုန်၏။ နိရယံ၊ ငဲ့သို့၊ ဂန္ထိဿန္တိ၊ လားရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေရယိကာ၊ နေရယိကမည်ကုန်၏။ ဣဒမပ္ပဟာယာတိ၊
 ဣဒမပ္ပဟာယ ဟူသည်ကား၊ ဣဒံ ဗြဟ္မစာရိပ္ပုဒ်ညတာမိ ပါပဓမ္မတ္တယံ၊
 ဤမည်သောအကျင့်ရှိ၏ဟု ဝန်ခံသည်၏ အဖြစ်အစရှိသော ယုတ်သော
 တရားသုံးပါးအပေါင်းကို၊ အဝိဇ္ဇေဟိတွာ၊ မစွန့်မူ၍၊ ဗြဟ္မစာရိပ္ပုဒ်ညောတိ၊
 ဗြဟ္မစာရိပ္ပုဒ်ညောဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မစာရိပ္ပုဒ်ရူပကော၊ မြတ်သောအကျင့်
 ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တူတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေသံ၊ ထိုမြတ်သော အကျင့်
 ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အာကပ္ပံ၊ အသွင်အပြင်ကို၊ အဝိဇ္ဇဟနေန၊ မစွန့်သ
 ဖြင့်၊ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သောအကျင့်ရှိ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤ
 သို့၊ ပဋိညော၊ ဝန်ခံ၏၊ အနန္တံသေတိတိ၊ အနန္တံသေတိဟူသည်ကား၊ အက္ခော
 သတိ၊ ဆဲရေး၏၊ ပရိဘာသတိ၊ ဘေးကိုပြု၍မြှမ်းချောက်၏၊ စောဒေတိ၊ စော
 ဒနာ၏၊ နုတ္တိကာမေသုဒေါသောတိ၊ နုတ္တိကာမေသုဒေါသော ဟူသည်ကား၊
 ကိလေသကာမေန၊ ကိလေသကာမဖြင့်၊ ဝတ္ထုကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမဟူ၍ကို၊

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၂-အာပါယိကဝဂ်။ ၈၁

သေဝန္တဿ၊ ဖြိဝေသာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပါတဗျတန္တိ၊ ပါတဗျတံဟူသည်ကား၊ ဝိဝိတဗ္ဗတံ၊ သောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပရိဘုဂ္ဂိတဗ္ဗတံ၊ သုံးဆောင်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ နိရာသကေန၊ ရှိရာခြင်းကင်းသော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိပါသိတဿ၊ ရေသိပ်သောသူ၏၊ ပါနိယဝိဝနသဒိသံ၊ ရေသောက်ရသည်နှင့် အတူ၊ ပရိဘုဂ္ဂိတဗ္ဗတံ၊ သုံးဆောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝဋ်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ကတညူကတဝေဒီတိ၊ ကတညူကတဝေဒီဟူသည်ကား၊ ဣမိနာ၊ ဤအမည်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကတံ၊ ပြုဘူးပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေန၊ ထိုတပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝိဒိတံ၊ ပါကလုံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဗ္ဗိကရဏကဝုပ္ပဓယော၊ ပြုတုံ၊ ပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

၃ တတိယော၊ တတိယသုတ်၌၊ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်၊ မေတဗ္ဗော၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုပ္ပမေယျော၊ သုပ္ပမေယျမည်၏၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသဖြင့်၊ မေတဗ္ဗော၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုပ္ပမေယျော၊ ဒုပ္ပမေယျမည်၏၊ ပမေတုံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပမေယျော၊ အပ္ပမေယျမည်၏၊ ဥန္နန္ဓောတိ၊ ဥန္နန္ဓော ဟူသည်ကား၊ ဥဂ္ဂတနန္ဓော၊ အချည်းနှီး အထက်သို့ တက်သောကျူနှင့်တူသော မာနရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ တုန္တုမာနံ၊ အနှစ်သာရငှကင်းသဖြင့် အချည်းနှီးတက်သောမာနကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ မြှောက်၍၊ ဝိတော၊ တည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စပလောတိ၊ စပလော ဟူသည်ကား၊ ပတ္တမဏ္ဍနာဒိနာ၊ သပိတ်ကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းအစရှိသော၊ စာပလ္လေန၊ လျှပ်ပေါ်သောသူ၏ အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ မုခရောတိ၊ မုခရော ဟူသည်ကား၊ မုခရော၊ ကြမ်းသောနှုတ်ရှိ၏၊ ဝိကိဏ္ဍဝါစောတံ၊ ဝိကိဏ္ဍဝါစောဟူသည်ကား၊ အသညတဝစနော၊ မစောင့်စည်းသောစကားရှိ၏၊ အသမာဟိတောတိ၊ အသမာဟိတောဟူသည်ကား၊ စိတ္တကပ္ပတာရဟိတော၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းမှကင်း၏၊ ဝိတ္တန္တုတ္တောတိ၊ ဝိတ္တန္တုတ္တော ဟူသည်ကား၊ ဘန္တုမိတ္တော၊ မတည်တံ့သောစိတ်ရှိ၏၊ ဘန္တုဂါဝိဘန္တုမိဂသပ္ပဒိဘာဂေါ၊ မတည်တံ့သောနွားမ မတည်တံ့သော တောသမင်နှင့် တူ၏၊ ပါက ခုန့်ဗ္ဗိယောတိ၊

၈၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ပါကနိန္ဒိယော ဟူသည်ကား၊ ဝိဝနိန္ဒိယော၊ ဟင်းလင်းသော ကျွန်ုပ်တို့အစရှိသောအုန္ဒရိ၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤတတိယသုတ်၌၊ ဥဠာနမေဝ၊ ပေါ်လွင် ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် တတိယသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ တဒဿာ ဒေဝီတိ၊ တဒဿာဒေဝီဟူသည်ကား၊ တံဈာနံ၊ ထိုအာကာသာနညာယတနဈာနံကို၊ အဿာဒေဝီ၊ သာယာ၏၊ တံနိကာမေဝီတိ၊ တံနိကာမေဝီ ဟူသည်ကား၊ တဒေဝ၊ ထိုအာကာသာနညာယတနဈာနံကိုပင်လျှင်၊ ပဗ္ဗေတိ၊ တောင့်တ၏၊ တေနစဝိတ္တိံ၊ အာပဇ္ဇတိတိ၊ တေနစဝိတ္တိံ၊ အာပဇ္ဇတိ ဟူသည်ကား၊ တေနဈာနေန၊ ထိုအာကာသာနညာယတနဈာနံဖြင့်၊ တုဗ္ဗိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ တတြဗ္ဗိတေတိ၊ တတြဗ္ဗိတေဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ၊ ဈာနေန၊ ထိုအာကာသာနညာယတနဈာနံ၌၊ ဗ္ဗိတေ၊ တည်၏၊ တဒမိမုတ္တောတိ၊ တဒမိမုတ္တောဟူသည်ကား၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအာကာသာနညာယတနဈာနံ၌သာလျှင် အမိမုတ္တော၊ ညွတ်၏၊ သမ္ပဟုလဝိဟာရီတိ၊ သမ္ပဟုလဝိဟာရီဟူသည်ကား၊ တေနအာကာသာနညာယတနဈာနေန၊ ထိုအာကာသာနညာယတနဈာနံဖြင့်၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ဝိဟရန္တော၊ ရှေ့၏၊ သဟဗျတံဥပပဇ္ဇတိတိ၊ သဟဗျတံဥပပဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ သဟဘာဝံ၊ တကွ၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ဒေဝလောကေ၊ ထိုအာကာသာနညာယတနဗြဟ္မာ့ဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နိရယန္တိ၊ စတိတိအာဒိ၊ နိရယန္တိ၊ စတိတိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ နိရယာဒိတိ၊ ငရဲအစရှိသည်တို့မှ၊ အဝိပ္ပမုတ္တတ္တာ၊ မလွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပရာပရိယာယ၊ အပရာပရိယာကံ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုငရဲဘုံသို့၊ ဂမနံ၊ သွားရခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယေန၊ အကြင်အကုသိုလ်ကံဖြင့်၊ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့သောဘဝ၌၊ အပါယေ၊ အပါယ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တဿ၊ ထိုအာကာသာနညာယတနဘုံ၌ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပစာရက္ခာနတော၊ ဈာန၏အနီးဖြစ်သော ကာမာဝစရကုသိုလ်ကံထက်၊ ဗလဝတရံ၊ အထူးသဖြင့်အားကြီးသော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ နအတ္တိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပရာပရိယာယ၊ အပရာပရိယာကံ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုငရဲဘုံသို့၊ ဂမနံ၊ လားရခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘဂဝတောပနသာဝကောတိ၊ ဘဂဝတောပနသာဝကော

၈၂

၃-တိကနိပါတ်-၂-ပိယပဏ္ဏာသက-၂-အာပါယိကဝဂ်၊ ၈၃

ဟူသည်ကား၊သောတာပန္နသကဒါဂါမိအနာဂါမိနံ၊ သောတာပနိသက
ဒါဂါမိအနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊အညတရော၊တပါးပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တည်း
တဆို၊သေဝဘဝေတိ၊ တဆို၊သေဝဘဝေဟူသည်ကား၊ တဗ္ဘေဝအရူ
ပဘဝေ၊ ထိုအရူပဘုံ၌ပင်လျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိဟူသည်
ကား၊အပစ္စယပရိနိဗ္ဗာနေန၊ အကြောင်းကင်းသောပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာ
ယတိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊အဓိပ္ပါယာသောတိ၊အဓိပ္ပါယာသောဟူသည်ကား၊
အဓိကပ္ပယောဂေါ၊လွန်ကဲစွာသော အားထုတ်ခြင်းတည်း၊ ဧတ္ထ၊ဤသုတ်
၌၊သေသံ၊အကြွင်းကို၊ဝုတ္တနယေနေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ထိအပ်၏၊ပန၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ဣမသ္မိံ၊သုတ္တေ၊ဤသုတ်၌၊ ဝုထုဇ္ဇ
နဿ၊ ဝုထုဇ်၏၊ ဥပပတ္တိဣာနံ၊ ပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်စေတတ်သောဈာန်ကို၊
ကထိတံ၊ဟောအပ်၏၊ အရိယသာဝကဿ၊အရိယာသာဝက၏၊ တဒေ
ဝဥပပတ္တိဣာနဉ္စ၊ထိုပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်စေတတ်သောဈာန်ကိုလည်းကောင်း၊
ဝိပဿနာ ပါဒကဣာနဉ္စ၊ ဝိပဿနာ၏ အခြေဖြစ်သော ဈာန်ကိုလည်း
ကောင်း၊ကထိတံ၊ဟောအပ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ သီလဝိပတ္တိတိ၊ သီလဝိပတ္တိဟူသည်ကား၊
သီလဿ၊သီလ၏၊ ဝိပန္နာကဘရော၊ ပျက်သောအခြင်းအရာတည်း၊သေ
သပဒန္တယဝိ၊ ကြွင်းသောပုန်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း၊ သေဝနယော၊ ဤ
နည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊နတ္ထိဒိန္နန္တိ၊နတ္ထိဒိန္နံဟူသောဤစကားကို၊ ဒိန္နဿ၊
ပေးလှူအပ်သောအလှူ၏၊ဖလသာဘာဝံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊သန္ဓာ
ယ၊ရည်၍၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊ မဟာယာဂေါ၊ များစွာသောသူတို့နှင့်ဆက်ဆံ
သော ကြီးစွာသောပူဇော်ခြင်းကို၊ ယိဠံ၊ ယိဠဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
ဟုတန္တိ၊ဣမိနာ၊ဟုတံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ပဟေဏကသက္ကာရော၊ချစ်နှစ်
လိုအပ်သောဧည့်သည်တို့၏အကျိုးငှါရှိသေစွာစီရင်အပ်သောပစ္စည်းကို
အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏၊တဗ္ဗိဉ္ဇာယံ၊ထိုယိဠ ဟုတ ဟုဆိုအပ်သော
နှစ်ပါးစုံကိုလည်း၊ဖလသာဘာဝမေဝ၊အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊
သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏၊ သုကဇုဒုက္ကဇုဒနန္တိ၊ သုကဇုဒုက္က
ဇုဒနံဟူသည်ကား၊သုကဇုဒုက္ကဇုဒနံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ် မကောင်းသဖြင့်
ပြုအပ်တုန့်သော၊ ကုသလာကုသလာနံ၊ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏၊ ဣတိ
အယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဖလံဝိပါကောတိ၊ ဖလံဝိပါ
ကောဟူသည်ကား၊ယံ၊အကြွင်အကျိုးဆက် အကျိုးရင်းကို၊ ဖလန္တိဝါ၊
ဖလဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိပါကောတိဝါ၊ ဝိပါကဟူ၍ လည်းကောင်း၊

၆၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုပလ ဝိပါကဟုဆိုအပ်သောအကျိုးဆက် အကျိုး
ရင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ နတ္ထိအယံလောကောတိ၊
နတ္ထိအယံ လောကောဟူသည်ကား၊ ပရလောကေ။ တမလွန်လောက၌၊
ဦးတဿ၊ တည်သောသတ္တဝါအား၊ အယံလောကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နတ္ထိပရလောကောတိ၊ နတ္ထိပရလောကောဟူသည်ကား၊
ဣဒလောကေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ ဦးတဿာပိ၊ တည်သောသတ္တဝါအား
လည်း၊ ပရလောကော၊ တမလွန်လောကသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုဖြစ်ရာတို့၌
သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ပြတ်ကုန်၏။ ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊
ဒဿတိ၊ ပြု၏။ နတ္ထိမာတာနတ္ထိပိတာတိ၊ နတ္ထိမာတာနတ္ထိပိတာဟူသည်
ကား၊ တေသု၊ ထိုအမိအဘတို့၌၊ သမ္မာပဋိပတ္တိမိစ္ဆာပဋိပတ္တိနံ၊ ကောင်း
စွာကျင့်ခြင်း ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့်ကျင့်ခြင်းတို့၏၊ ပလာဘာဝဝသေ
န၊ အကျိုးမရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ နတ္ထိသတ္တာဩပပါတိ
ကာတိ၊ နတ္ထိသတ္တာဩပပါတိကာဟူသည်ကား၊ စဝိတွား၊ စုတေ၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
နကသတ္တာနာမ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့မည်သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သမ္မဒါတိ၊ သမ္မဒါဟူသည်ကား၊ ပါရိပူရိယော၊
ပြည့်စုံခြင်းတို့တည်း၊ သီလသမ္မဒါတိ၊ သီလသမ္မဒါ ဟူသည်ကား၊ သီ
လဿ၊ သီလ၏။ ပရိပုဏ္ဏ္ဍအဝေကလ္လဘာဝေါ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်မမျှ
တဲသည်၏အဖြစ်တည်း၊ သေသန္တယေဝိ၊ ကြွင်းသောပုန်နှစ်ခုအပေါင်း
၌လည်း၊ ဧဝေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ အတ္ထိဒိန္နန္တိ အာဒိ၊ အတ္ထိဒိန္န
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တပဋိပက္ခနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်၏ဆန့်
ကျင်ဘက်ဖြစ်သောနည်းဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ အပဏ္ဏကောမဏိတိ၊ အပဏ္ဏကောမဏိဟူ
သည်ကား၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ တလေဟိ၊ အပြင်တို့၌နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပါသကော၊ အနိစာသည်၊ သုဂတိသဂ္ဂန္တိ၊ သုဂတိ
သဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ စာတုမဟာရာဇိကာဒိသု၊ စတုမဟာရာဇ်အစရှိသည်
တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ သဂ္ဂံ၊ ကောင်းသောရူပါရုံအစရှိသည်
တို့ဖြင့်မြတ်သော၊ လောကံ၊ နတ်ပြည်လောကကို၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤဆဋ္ဌ
သုတ်၌၊ သီလဉ္စ၊ သီလလည်းကောင်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘယဗ္ဗိ၊ နှစ်ပါးစုံသောတရားကိုလည်း၊ ဝိသကံ၊ ရောသည်
ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၂-အာပါသိကဝဂ်၊ ၄၅

၇ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင် တည်း။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ သောစေယျာနိတိ၊ သောစေယျာနိဟူသည် ကား၊ သုစိတာဝါ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်တို့တည်း။ ကာယသောစေယျ န္တိ၊ ကာယသောစေယျ ဟူသည်ကား၊ ကာယဒွါရေ၊ ကာယဒွါရ၌၊ သုစိတာ ဝေါ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်တည်း။ သေသန္တယေဝိ၊ ကြွင်းသောဝုန်နှစ် ခုအပေါင်း၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ သီလဉ္စ၊ သီလကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒိဗ္ဗစ၊ ပညာကိုလည်း ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘယံဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသောတရားကိုလည်း၊ မိဿကံ၊ လောကီလောကုတ္တရာရေသည်ကို၊ ကထိတံ၊ ပောအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုပြီးအံ့၊ ပဋိပါဒ်ယော၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သုတ္တေ သု၊ သုတ်တို့၌၊ တေအဂါရိကပ္ပဋိပဒါ၊ ထိုလူတို့၏အကျင့်ကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောတာပန္န သကဒါဂါမိနဗ္ဗိ၊ သောတာပန် သကဒါဂါမ် ဝုပ္ပါလတို့၏လည်း၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ၊

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ အတ္တိတ္တန္တိ၊ အတ္တိတ္တဟူသည်ကား၊ နိယ ကတ္တိတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ကာမတ္တန္တိ၊ ကာမတ္တန္တဟူသည်ကား၊ ကာမတ္တန္တနိဝရဏံ၊ ကာမတ္တန္တနိဝရဏတည်း။ ဗျာပါဒါဒိသုဝိ၊ ဗျာပါဒနိဝ ရဏအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤနဝမသုတ်၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဂါထာယပန၊ ဂါထာ၌ကား၊ ကာယဒွါရေ၊ ကာယဒွါရ၌၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်ခြင်းတည်း။ ကာယသုစိ၊ ကာယ ဒွါရ၌စင်ကြယ်ခြင်း၊ သေသန္တယေဝိ၊ ကြွင်းသောဝုန်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ နိဒ္ဒာတပပကန္တိ၊ နိဒ္ဒာတပါပကံ ဟူသည်ကား၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နိဒ္ဒာပေတွာဓောဝိတွာ၊ ဆေးလျှော်၍၊ ပြုတံ၊ တည်သော၊ ဣမိနာသုတ္တေနာပိ၊ ဤနဝမသုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣမာယဂါထာယပိ၊ ဤဂါထာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဇာသဝေါဝ၊ ရဟန္တာ ကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမသုတ်၏အ ဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ မောနေယျာနိတိ၊ မောနေယျာနိဟူသည် ကား၊ မုနိဘာဝါ၊ ပညာရှိသောသူ၏အဖြစ်တို့တည်း။ ကာယမောနေယျန္တိ၊ ကာယမောနေယျ ဟူသည်ကား၊ ကာယဒွါရေ၊ ကာယဒွါရ၌၊ မုနိဘာဝေါ၊

၈၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ပညာရှိသော သူ၏အဖြစ်တည်း။ သာဓုသဘာဝေါ။ သူတော်ကောင်း၏ သဘောသည်၊ ပဏ္ဍိတဘာဝေါ။ ပညာရှိသောသူ၏အဖြစ်မည်၏။ သေသ န္ဓယေဝိ၊ ကြွင်းသော ဝုဒ္ဓိနှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း။ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်း လျှင်နည်းရှိ၏။ ဣဒံဝုတ္တတိဘိက္ခဝေကာယမောနေယျန္တိ၊ ဣဒံဝုတ္တတိဘိက္ခ ဝေကာယမောနေယျံဟူသည်ကား။ ဣဒံတိဝိဓကာယ ခုတ္တရိတပ္ပဟာနံ၊ ဤသို့သုံးပါးအပြားရှိသောကာယဒုစရိုက်ကိုပယ်ခြင်းသည်။ ကာယမော နေယျံနာမ၊ ကာယမောနေယျမည်၏။ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ကာယသုစရိတစ္စ၊ ကာယသုစရိုက်သည်လည်း။ ကာယမောနေယျံ၊ ကာယ မောနေယျမည်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကာယာရမ္မဏံ၊ ဆံအစရှိသောရူပ ကာယတည်းဟူသောအာရုံကို၊ ဥာဏံ၊ သိသောဥာဏ်သည်။ ကာယမော နေယျံ၊ ကာယမောနေယျမည်၏။ ကာယပရိညာ၊ ဆံအစရှိသောရူပကာ ယကိုပိုင်းခြား၍သိသောဥာဏ်သည်။ ကာယမောနေယျံ၊ ကာယမောနေ ယျမည်၏။ ပရိညာသဟဂတော၊ ပရိညာဏ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ မင်သည်။ ကာယမောနေယျံ၊ ကာယမောနေယျမည်၏။ ကာယေ၊ ဆံအစ ရှိသောရူပကာယ၌၊ ဆန္ဒရာဂဿ၊ ဆန္ဒရာဂကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ကာယမောနေယျံ၊ ကာယမောနေယျမည်၏။ ကာယသင်္ခါရနိရောဓေ၊ ကာယသင်္ခါရ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနသမာပတ္တိ၊ စတုတ္ထဈာန် သမာပတ်သည်။ ကာယမောနေယျံ၊ ကာယမောနေယျမည်၏။ ဝစီမောနေ ယျေဝိ၊ ဝစီမောနေယျ၌လည်း။ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဇေတ္ထ၊ ဤဝစီမောနေယျ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝိသသော၊ အထူးတည်း။ ဣဓ၊ ဤကာယ မောနေယျ၌၊ စတုတ္ထဇ္ဈာန သမာပတ္တိ၊ စတုတ္ထဈာန်သမာပတ်သည်။ ကာယမောနေယျံ၊ ကာယမော နေယျမည်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ တတ္ထ၊ ထိုဝစီမောနေယျ၌၊ ဝစီသင်္ခါရ နိရောဓေ၊ ဝစီသင်္ခါရ၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော၊ ဒုတိယဇ္ဈာနသမာပတ္တိ၊ ဒုတိယဈာန်သမာပတ်သည်။ ဝစီမော နေယျံ၊ ဝစီမောနေယျမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ မနော မောနေယျံဝိ၊ မနောမောနေယျကိုလည်း။ ဣမိနာဝ နယေန၊ ဤနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဗိတ္တသင်္ခါရနိရောဓေ၊ ဗိတ္တသင်္ခါ ရ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိ၊ သညာဝေဒ နာ တို့၏ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓ သမာပတ်သည်။ မနောမောနေယျံ၊

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၂-အာပါယိကဝဂ်၊ ၈၃

မခနာယောနေယျမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ကာယမုနိန္ဒိ၊ ကာယမုနိ ဟူသည်ကား၊ ကာယဒွါရေ၊ ကာယဒွါရ၌၊ မုနိ၊ သိတတ်သော၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ပရိသုန္ဓံ၊ စင်ကြင်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာယေန၊ ချပကာယဖြင့်၊ မုနိ၊ သိတတ်သော၊ သေသန္တယေဝိ၊ ကြွင်းသောဝုန်နှစ်ခု အပေါင်း၌လည်း၊ ဧသေပနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ သဗ္ဗပဟာယိ နန္ဒိ၊ သဗ္ဗပဟာယိနံဟု သည်ကား၊ ခိဏာသဝံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ခိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗပဟာယိနာမ၊ ခပ်သိမ်း သောတရားတို့ကိုပယ်သည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်၏အ ဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ အာပါယိကဝဂ္ဂေါ၊ အာပါယိ ကဝဂ်သည်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်တည်း။ ၊

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၃-ကုသိနာရဝဂ်၊

၁ တတိယဿ၊ တတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ကုသိနာရာယန္တိ၊ ကုသိနာရာယံဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကေ၊ ဤသို့ကုသိနာရ အမည်ရှိသော၊ နဝရေ၊ မြို့၌၊ ဗလိဟရဏေဝနသဏ္ဍေတိ၊ ဗလိဟရဏေဝနသဏ္ဍေဟူသည် ကား၊ ဧဝံနာမကေ၊ ဤသို့ဗလိဟရဏဟူသောအမည်ရှိသော၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ ချဉ်းအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုဗလိဟရဏအမည်ရှိသော တောအုပ်၌၊ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်၊ ဘူတဗလိကရဏတ္ထံ၊ မြေ ဘုတ်ဘီလူးကို ဗလိနပ်စာ ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဗလိ၊ ဗလိနပ်စာကို၊ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗလိဟရဏန္တိ၊ ဗလိဟရဏ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာကင်္ခမာနောတိ၊ အာကင်္ခမာနောဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြမာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ သဟတ္ထာတိ၊ သဟတ္ထာဟူသည်ကား၊ သဟတ္ထေန၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ သမ္ပဝါရေတိတိ၊ သမ္ပဝါရေတိဟူသည်ကား၊ အလံ၊ တံပြီ၊ အလံ၊ ခလိုပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါစာယစေဝ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဟတ္ထဝိကာရေနစ၊ လက်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိက္ခိပါပေတိ၊ ပယ်စေ၏၊ သာရဝတမျာယန္တိ ပဒဿ၊ သာရဝတမျာယံ ဟူသောဝုန်ကို၊ သာရဝတမေအယန္တိ ပဒန္တေ၊ ဒေါ၊ သာရဝတမေအယံဟူ ၍ဝုန်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အယံ၊ ဤသို့သူကြွယ် သူကြွယ်သား၏၊ ဖွန်မြတ်သော ခဲငွယ်တောစဉ်ဖြင့်ရောင့်ရဲစေခြင်းတံပြီ ဟုမြစ်စေခြင်းသည်၊ သာရဝတ၊ ကောင်းစွတကား၊ ဂထိတောတိ၊ ဂထိ

တောဟူသည်ကား၊ တဏှာဂေဓေန၊ တဏှာတည်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဂထိတော၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မုတ္တိတောတိ၊ မုတ္တိတောဟူသည်ကား၊ တဏှာမုတ္တိနာယယေဝ။ တဏှာ၏အတွင်းဖြင့်မိန်းမောခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ မုတ္တိတော၊ မိန်းမောသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈောပဇ္ဇောတိ၊ အဇ္ဈောပဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ တဏှာယ၊ တဏှာဖြင့်၊ ဂိလိတွားမျိုး၍၊ ပရိနိဋ္ဌပေတွား၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ပဝေတ္ထော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ အနိဿရဏပညောတိ၊ အနိဿရဏပညောဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ သံကမ္ပိတွာထုတ်၍၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်သောရဟန်းသည်၊ နိဿရဏပညောနာမ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောပညာရှိသည်မည်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သတောရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သဆန္ဒရာဂေါ၊ ပြင်းစွာတပ်တတ်သောရာဂနှင့်တကွသာလျှင်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အနိဿရဏပညော၊ အနိဿရဏပညာမည်၏၊ သုက္ကပက္ခော၊ သုက္ကပက္ခကို၊ ဝုတ္တပိပရိယာယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ပြန်သောအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမသုတ်၌၊ နေက္ခမ္ပမိတက္ကာဒယော၊ နေက္ခမ္ပမိတက် အစရှိသည်တို့ကို၊ မိဿကာ၊ ရောသည်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ပဇေဟိ သူတိ၊ ပဇေဟိ သူ ဟူသည်ကား၊ ပဇေဟိ၊ ပယ်စွန့်ကုန်၏၊ ဗဟလမကံသူတိ၊ ဗဟလမကံသူ ဟူသည်ကား၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣဓာပိ၊ ဤဒုတိယသုတ်၌လည်း၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မိတက္ကာ၊ မိတက်တို့ကို၊ မိဿကာ၊ ရောသည်တို့ကိုသာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဂေါတမကေ စေတိယေတိ၊ ဂေါတမကေစေတိယေဟူသည်ကား၊ ဂေါတမကယက္ခဿ၊ ဂေါတမကအမည်ရှိသောဘိလူး၏၊ ဘဝနေ၊ မိမာန်၌၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ တယံဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမဗောဓိယံ၊ ပဌမဗောဓိ၌၊ ဝိသတိ ဝဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့ပတ်သုံး၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ စာပါလေ၊ စာပါလအမည်ရှိသော၊ စေတိယေ၊ လူတို့သည်အရိုအသေပြုအပ်သောနတ်ကွန်း၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ အာနန္ဒေ၊ အာနန္ဒာ အမည်ရှိသော၊ စေတိယေ၊ လူတို့သည်အရိုအသေပြုအပ်သောနတ်ကွန်း၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ ဗဟုပုတ္တေ၊

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသံ ၁၃-ကုသိနာရဝဂ်၊ ၈၉

ဗဟုသုက္ကအမည်ရှိသော၊ စေတိယေ၊ လူတို့သည်အရိအသေ ပြုအပ်သော
နတ်ကွန်း၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ ကဒါမိ၊ ရံခါ၊ ဂေါတမကေ၊ ဂေါတမကအမည်
ရှိသော၊ စေတိယေ၊ လူတို့သည်အရိအသေပြုအပ်သောနတ်ကွန်း၌၊ ဝိဟာ
သိ၊ နေ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဧဝကုလေ
သုယေဝ၊ နတ်ကွန်းတို့၌သာလျှင်၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ပနကာလေ၊ ဤ
အခါ၌ကား၊ ဝေသာလိံ၊ ဝေသာလိပြည်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အနှိပြု၍၊ ဂေါတ
မကာယ၊ ဂေါတမက အမည်ရှိသော၊ ယက္ခဿ၊ ဘီလူး၏၊ ဘဝနဋ္ဌာနေ၊
ဗိမာန်အရပ်၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဂေါတမကေ စေတိယေ
တိ၊ ဂေါတမကေစေတိယေဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတဒဂေါစာတိ၊ ဧတံ
ဒဂေါစ ဟူသည်ကား၊ အဘိညာယာဟန္တိ အာဒိကံ၊ အဘိညာယာဟံ
ဤသို့အစရှိသော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ စ၊ ဆက်
၍ဆိုဦးအံ့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အ
ဋ္ဌပ္ပတ္တိယံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ကတရအဋ္ဌပ္ပတ္တိယံ၊ အဘယ်သို့သော
အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ
ဤသည်ကား၊ ဂုတ္တံ၊ အမေးတည်း၊ မူလပရိယာယ အဋ္ဌပ္ပတ္တိယံ၊ မူလ
ပရိယာယသုတ်၏အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿန္ဓနာ၊ အဖြေတည်း၊ ကိရေဝိတ္ထာရေမိ၊
အကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ သမ္ပဟုလသ၊ များစွာကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏပဗ္ဗဇိတာ၊
ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥဂ္ဂဟိတဗုဒ္ဓဝစနံ၊
သင်ယူအပ်သော မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်ကို၊ ကထိတေ၊ ဟော
အပ်သည်ရှိသော်၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ဥာတမေဝ၊ သိအပ်ပြီးသော
တရားကိုသာလျှင်၊ ကထေဿတိ၊ ဟောလတ္တံ၊ အညာတံ၊ မသိအပ်သေး
သောတရားကို၊ နောကထေဿတိ၊ မဟောလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနနမဒံ၊
သိခြင်း၌ မာန်ယစ်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဓမ္မသဝနဂ္ဂံ၊ တရားနာ
ရာတင်းကုပ်သို့၊ နဂန္တန္တိ၊ မသွားကုန်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တထာ
ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ကြားကုန်၏၊ သတ္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ပက္ခော သာပေတွာ၊
ခေါ်စေ၍၊ မုခပ္ပနိညံ၊ နှုတ်ဖြင့်ဝန်ခံခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မူလပရိယာ
ယံ၊ မူလပရိယာယသုတ် ကို၊ ဒေသသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထို

၀၃

၉၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ရဟန်းတို့သည်၊ ဒေသနာနယော၊ ဒေသနာ တော်နည်း၌။ အာဂတဋ္ဌာနံ၊
လာရာအရပ်ကို၊ နေဝအဒ္ဓသံသု၊မမြင်ကုန်၊ ဂတဋ္ဌာနံ၊သွားရာအရပ်ကို၊
နအဒ္ဓသံသု၊မမြင်ကုန်၊အပဿန္တု၊မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယံ၊ငါ၏၊ ကထာ၊စကားသည်၊နိယျာတိ၊ဝင့်ဆင်း၊
ရဲမှထွက်မြောက်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ မုခသမ္ပတ္တမေဝ၊ခံတွင်းသို့ ရောက်သော
တရားကိုသာလျှင်၊ ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိန္တယိံသု၊
ကြံကုန်၏၊ သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သော
ရဟန်းတို့၏၊မနံ၊စိတ်ကို၊ဇာနိတွာ၊သိတော်မူ၍၊ ဣမံသုတ္တန္တံ၊ဤမူလပရိ
ယာယသုတ်ကို၊အာရတိ၊အားထုတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုမူလပရိယာယ
သုတ်၌၊ အဘိညာယာတိ၊ အဘိညာယဟူသည်ကား၊ ဣမေ၊ဤသည်တို့
ကား၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ခန္ဓာ၊ခန္ဓာတို့တည်း၊ဣမာနိ၊ဤသည်တို့ကား၊
ဒွါဒသံ၊တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော၊အာယတနာနိ၊အာယတနတို့တည်း၊အဋ္ဌာ
ရေသ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့တည်း၊ ဗာဝိသတိ၊
နှစ်ဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ဣန္ဒြေတို့တည်း၊ စက္ကာရိ၊လေးပါးကုန်
သော၊ သစ္စာနိ၊သစ္စာတို့တည်း၊ နဝ၊ကိုးပါးကုန်သော၊ ဟေတု၊ဟိတ်တို့
တည်း၊ သတ္တ၊ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာ၊ဖဿတို့တည်း၊ သတ္တ၊ခုနစ်ပါး
ကုန်သော၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာတို့တည်း၊ သတ္တ၊ခုနစ်ပါးကုန်သော၊စေတနာ၊
စေတနာတို့တည်း၊ သတ္တ၊ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ သညာ၊သညာတို့တည်း၊
သတ္တ၊ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိတ္တာနိ၊စိတ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဇာနိတွာ၊
သိ၍၊ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ထိုးထွင်း၍၊ပစ္စက္ခံ၊မျက်မှောက်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊တထာ၊
ထိုမှတပါး၊ ဣမေ၊ဤသည်တို့ကား၊ စက္ကာရေ၊လေးပါးကုန်သော၊သတိ
ပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာနတို့တည်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊
နည်းဖြင့်၊ တေတေဓမ္မေ၊ထိုထိုသတိပဋ္ဌာန အစရှိသော တရားတို့ကို၊ဇာ
နိတွာ၊သိ၍၊ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ထိုးထွင်း၍၊ပစ္စက္ခမေဝ၊မျက်မှောက်ကိုသာလျှင်၊
ကတွာ၊ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ သနိဒါ
နန္တိ၊သနိဒါနံဟူသည်ကား၊သပစ္စယမေဝ၊အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော
တရားကိုသာလျှင်၊ ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ အပစ္စယံ၊ အကြောင်းမရှိ
သောတရားကို၊ နောကထေသိ၊ဟောတော်မမူ၊သပ္ပါဒိဟာရိယန္တိ၊ သပ္ပါဒိ
ဟာရိယံ ဟူသည်ကား၊ပစ္စနိ၊သပ္ပါဒိဟာရိယေ၊ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော
ရာဂအစရှိသော တရားကိုပယ်သဖြင့်၊ သပ္ပါဒိဟာရိယမေဝ၊ ဆန့်ကျင်
ဘက်ဖြစ်သောရာဂအစရှိသောတရားကို ပယ်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သည်ကို

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၃-ကုသိန်နာရဝဂ်။ ၆၁

သာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အပ္ပါဒိဟာရိယံ၊ ဆန့်
ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ချာဂအစရှိသည်ကို ပယ်ခြင်းမရှိသော တရားကို၊ နော
ကဏမိ၊ ဟောတော်မူ၊ အလဉ္စပနဝေါတိ၊ အလဉ္စပနဝေါဟူသည်ကား၊
တုဌာကံ၊ သင်တို့အား၊ တုဉ္ဇိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တဉ္စပန၊ သင့်သည်
သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘဂဝါ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သင်္ခတအသင်္ခတအားဖြင့် ပြားသော
ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖေါက်မပြန်သယံဇ္ဈ၊ ဥာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို
ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် သိတော်မူတတ်၏။ ဓမ္မော၊ ဓာယံပါးသော တရား
တော်ကို၊ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်၏။ သံဃော၊ ရှစ်
ယောက်သော ပရမတ္ထသံဃာတော်မြတ်သည်၊ သုပ္ပုဒ္ဓိပ္ပန္နော၊ ကောင်းစွာ
ကျင့်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ရတနာနိ၊ ရတနာတို့
ကို၊ ဂုဏတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့်၊ အနုဿရန္တာနံ၊ အောက်မေ့ ကုန်သော၊
တုဌာကံ၊ သင်တို့အား၊ တုဉ္ဇိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ကာဝု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တမေ
ဝ၊ သင့်မြတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း၊ သေသပဒန္တယဝိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း၊ ဧသေ
ဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အကမ္မိတ္တာတိ၊ အကမ္မိတ္တဟူသည်ကား၊ ဆ
ဟိ၊ ခြေဝံပါးကုန်သော၊ အာကာဓေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ အကမ္မိတ္တ၊ ထွင်၏
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗောဓိမဏ္ဍေဝိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏ကြည်လင်ရာဖြစ်
သောဗောဓိပင်၌လည်း၊ ဧဝုပ္ပေါ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ထွင်ခြင်း
သဘောရှိသော၊ ပထဝိကဗ္ဗော၊ မြေထွပ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး
ကိရ်တ္တာဓေမိ၊ ရွဲ၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဗောဓိသတ္တေ၊ တရားလောင်းသည်၊ ဒက္ခိဏ
ဒိသာဘာဂေန၊ တောင်အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်၊ ဗောဓိမဏ္ဍေံ၊ သဗ္ဗညုတ
ညာဏ်၏ကြည်လင်ရာဖြစ်သောဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့၊ အဘိရုဇ္ဈေ၊ တက်တော်
မူသည်ရှိသော်၊ ဒက္ခိဏဒိသာဘာဂေါ၊ တောင်အရပ်မျက်နှာအဖို့သည်၊
ဟေဋ္ဌာအဝိစိ၊ အောက်အဝိစိသို့၊ ပါပုဏန္တောဝိယ၊ ရောက်ဘိသကဲ့သို့၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥတ္တရဒိသာဘာဂေါ၊ မြောက်အရပ်မျက်နှာအဖို့သည်
ဥက္ကန္တာ၊ တက်၍၊ ဘဝဂ္ဂံ၊ ဘဝဂ်ကို၊ အဘိဟနန္တောဝိယ၊ ထိဘိသကဲ့သို့၊ အ
ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန္နိမဒိသံ၊ အနောက်အရပ်မျက်နှာသို့၊ ဂတေ၊ ကြွေတော်
မူသည်ရှိသော်၊ ပန္နိမဒိသာဘာဂေါ၊ အနောက်အရပ်မျက်နှာအဖို့သည်၊
ဟေဋ္ဌာအဝိစိ၊ အောက်အဝိစိသို့၊ ပါပုဏန္တောဝိယ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဗိနဒိသာဘာဂေါ၊ အရှေ့အရပ်မျက်နှာအဖို့သည်၊

၆၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဥဂ္ဂတ္တံ၊ တက်၍၊ ဘဝဂ္ဂံ၊ ဘဝဂ်ကို၊ အဘိဟနန္တောပိယ၊ ထိဘိသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥတ္တရဒိသံ၊ မြောက်အရပ်မျက်နှာသို့၊ ဂတေ၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဥတ္တရဒိသာဘာဂေါ၊ မြောက်အရပ်မျက်နှာအဘို့သည်၊ ဟေဋ္ဌာအဇိဓိံ၊ အောက်အဇိဓိသို့၊ ပါပုဏန္တောပိယ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒက္ခိဏဒိသာဘာဂေါ၊ တောင်အရပ်မျက်နှာအဘို့သည်၊ ဥဂ္ဂတ္တံ၊ တက်၍၊ ဘဝဂ္ဂံ၊ ဘဝဂ်ကို၊ အဘိဟနန္တောပိယ၊ ထိဘိသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဗိနဒိသာဂတေ၊ အရှေ့အရပ်သို့ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပါဗိနဒိသာဘာဂေါ၊ အရှေ့အရပ်မျက်နှာအဘို့သည်၊ ဟေဋ္ဌာအဇိဓိံ၊ အောက်အဇိဓိသို့၊ ပါပုဏန္တောပိယ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏ္ဍိမဒိသာဘာဂေါ၊ အနောက်အရပ်မျက်နှာအဘို့သည်၊ ဥဂ္ဂတ္တံ၊ တက်၍၊ ဘဝဂ္ဂံ၊ ဘဝဂ်ကို၊ အဘိဟနန္တောပိယ၊ ထိဘိသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗေဓိရုက္ခောပိ၊ ဗေဓိပင်သည်လည်း၊ သင်္ကံ၊ တကြိမ်၊ ဟေဋ္ဌာအဇိဓိံ၊ အောက်အဇိဓိသို့၊ ပါပုဏန္တောပိယ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သင်္ကံ၊ တကြိမ်၊ ဥဂ္ဂတ္တံ၊ တက်၍၊ ဘဝဂ္ဂံ၊ ဘဝဂ်ကို၊ အဘိဟနန္တောပိယ၊ ထိဘိသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ဝိဒိဝသေ၊ ထိုထုတ်ကိုဟောတော်မူသောနေ့၌လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ စက္ကဝါဠသုဟသိ၊ စကြာဝဠာတထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ အကမ္ပိတ္ထံ၊ လှုပ်၏။ ။

၉ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ကေဝလကပ္ပန္တံ၊ ကေဝလကပ္ပံဟူသည် ကား၊ သကလကပ္ပံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှအလုံးစုံသော၊ အန္ဓာဟိဏ္ဍန္တောဘိ၊ အန္ဓာဟိဏ္ဍန္တော ဟူသည်ကား၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်၊ နအဒ္ဓသာတိဇ္ဇေ၊ နအဒ္ဓသဟူသောဤပါဌ၌၊ ကိံ၊ ကာရေတာ၊ အတယ်အကြောင်းကြောင့်၊ နအဒ္ဓသ၊ မမြင်သနည်း၊ ကိရိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဘဒန္တကာလာမော၊ ဤဘဒန္တကာလာမအမည်ရှိသောသေဝေသည်၊ အဂ္ဂါသနံ၊ မြတ်သောနေရာကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂပိဏ္ဍိ၊ မြတ်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ခါဒန္တော၊ ခဲလျက်၊ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏၊ တဿ၊ ထိုဘဒန္တကာလာမ အမည်ရှိသောရသေ့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ သမ္ပတ္တကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌၊ ကော၊ တခုသော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတော်သည်၊ သမုဠဟိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အဓိဗ္ဗိတေ၊ မိဋ္ဌာနံတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အညော၊

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၃-ကုသိနာပေတနံ။ ၆၃

တပါးသော၊ အာဝါသဇော၊ တည်းခိုရာစရင်သည်၊ နပညာပိတ္တံ၊ မထင်၊
ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာသိ၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နအဒ္ဓသ၊ မမြင်၊ ပုရာဏသဗြဟ္မစာရီတိ၊ ပုရာဏသ
ဗြဟ္မစာရီဟူသည်ကား၊ ပေါရာဏသဗြဟ္မစာရီ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောဝီတင်း
သုံးဘော်သည်၊ ကိရိတ္တိယာရေ၊ အကုသလကံဆိုခြင်းအံ့၊ သော၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်
သောဝီတင်းသုံးဘော်သည်၊ အာဠာရုကာလမေ၊ ကာလမအမျိုးဖြစ်သော
အာဠာရုရသို့သည်၊ ကာလကံတေ၊ သေသည်ရှိသော်၊ တသ္မိယေဝအဿ
မေ၊ ထိုသင်္ခမ်း၌ပင်လျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ကို၊ သန္ဓာ
ယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သန္တရံပညာပေတိတိ၊ သန္တရံပညာ
ပေတိဟူသည်ကား၊ သန္တရိတဗ္ဗံ၊ ခင်းအပ်သောအခင်းကို၊ သန္တရတိ၊
ခင်းလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သန္တရံပညာ
ပေတွာတိ၊ သန္တရံပညာပေတွာဟူသည်ကား၊ ကပ္ပိယမဂ္ဂကေ၊ အပ်သော
ညောင်စောင်းငယ်၌၊ ပစ္စက္ကရုဏံ၊ အိပ်ရာလွှမ်းကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊
ကာမာနံပရိညံပညာပေတိတိတ္ထေ၊ ကာမာနံပရိညံပညာ ပေတိဟူသော
ဤပါဌ၌၊ ပရိညာနာမ၊ ပရိညာမည်သည်ကား၊ သမတ်က္ကမံ၊ လွန်ခြင်း
တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာမာနံ၊ ကာမတို့ကို၊ သမတ်က္ကမံ၊ လွန်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ပညာပေတိ၊ ပညတ်တော်မူ
၏၊ နရူပါနံပရိညန္တိ၊ နရူပါနံပရိညံဟူသည်ကား၊ ရူပါနံ၊ ရုပ်တို့ကို၊ သမ
တ်က္ကမာဘူတံ၊ လွန်ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အရူပါဝစရသမာပတ္တံ၊ အရူ
ပါဝစရသမာပတ်ကို၊ နပညာပေတိ၊ ပညတ်တော်မူ၊ နဝေဒနာနံပရိညန္တိ၊
နဝေဒနာနံပရိညံဟူသည်ကား၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ သမတ်က္ကမံ၊
လွန်ရာလွန်ကြောင်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ နပညာပေတိ၊ ပညတ်
တော်မူ၊ နိဗ္ဗာတိ၊ နိဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ ဂတိ၊ ပြီးခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးခြင်း
သည်၊ ဥဒါဟုဝုတုတိ၊ ဥဒါဟုဝုတုဟူသည်ကား၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှ
ကား၊ နာနာ၊ အသီးအသီးလော၊ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အဘိက္ကန္တယရတ္တိယာတိတ္ထေ၊ အဘိက္ကန္တ
ယရတ္တိယာဟူသောဤပါဌ၌၊ သမာဘိနိဝိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာအကျမ်းဝင်
သော၊ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓေါ၊ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓါသည်၊ ခယသန္ဓေ၊ အဘိဓမ္မပ
အတ္ထာနုမောဒနာဒိသု၊ ကုန်ခြင်းဟူသောအနက် ကောင်းခြင်းဟူသောအ
နက်လွန်ကဲသော အဆင်း ဟူသောအနက် အလွန် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူ
သောအနက်အစရှိသည်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကုန်ခြင်းစသော

၉၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

အနက်ရှိသော အဘိက္ကန္တသဒ္ဓါတို့တွင်၊ အဘိက္ကန္တဘာဇေတုတ္ထိ၊ (ပ)ပါ
တိမောက္ခန္တိဝေမာဒိသု၊ အဘိက္ကန္တဘာဇေတုတ္ထိ၊ (ပ)ပါတိမောက္ခဉာဉ်သို့
အစရှိသောပါဌာနတို့၌၊ ခယေ၊ ကုန်ခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ရေတ္တိ၊ ညဉ့်သည်၊ အဘိက္ကန္တ၊ လွန်ပြီ၊ ပဌမောယာ
မော၊ ပဌမယာပ်သည်၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ပြီ၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအ
ပေါင်းသည်၊ ဗိရုနိသိန္နော၊ ကြာမြင့်စွာနေခြင်းရှိ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ပါတိမောက္ခ၊ ပါတိမောက်ကို၊ ဥဒ္ဓိသတု၊
ပြုတော်မူပါလော့၊ အယံဣမေသံစတုနံပုဂ္ဂလာနံအဘိက္ကန္တတရောစပဏီ
တတရောစာတိဝေမာဒိသု၊ အယံဣမေသံစတုနံပုဂ္ဂလာနံအဘိက္ကန္တတ
ရောစပဏီတတရောစဉာဉ်သို့အစရှိသောပါဌာနတို့၌၊ သန္ဓေရေ၊ ကောင်းခြင်း
ဟုဆိုအပ်သောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စတုနံ၊
လေးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဘိက္ကန္တ
တရောစ၊ အလွန်အထူးသဖြင့်နှစ်သက် ဘွယ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ပဏီတတရောစ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ကောမေဝန္တတိပါဒါနိ၊ ဣဒ္ဓိယာယသဿာဇလံ၊ အဘိက္ကန္တေန ဝဇ္ဈေန၊
သဗ္ဗာဩဘာသယံဒိဿာတိဝေမာဒိသု၊ ကောမေဝန္တတိပါဒါနိ၊ ဣဒ္ဓိယာ
ယသဿာဇလံ၊ အဘိက္ကန္တေန ဝဇ္ဈေန၊ သဗ္ဗာဩဘာသယံဒိဿာဉာဉ်သို့အ
စရှိသောဂါယာပါဌာနတို့၌၊ အဘိဇ္ဈပေ၊ လွန်ကဲသော အဆင်းဟူသောအ
နက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ 'ဣဒ္ဓိယာ၊ နတ်တို့၏တန်ခိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊
ယသဿာ၊ နတ်တို့၏အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇလံဇလန္တော၊ တောက်
ပလျက်၊ အဘိက္ကန္တေန၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော၊ ဝဇ္ဈေန၊ အဆင်းဖြင့်၊
သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒိဿာ၊ အရှင်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသ
ယံဩဘာသယန္တော၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေလျက်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပါဒါနိ၊
ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးသည်ကား၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း၊ အဘိက္ကန္တ
ဘောဂေါတမာတိဝေမာဒိသု၊ အဘိက္ကန္တဘောဂေါတမဉာဉ်သို့အစရှိသော
ပါဌာနတို့၌၊ အဗ္ဘန္တေမာဒေန၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဟူသော အနက်၌၊
ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တ၊ အလွန်နှစ်
သက်ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဣပေန၊ ဤပါဌာနကား၊ သန္ဓေရေ၊ ကောင်းခြင်းဟူသော
အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တယရေတ္တိယာတိ
ဇ္ဈေ၊ အဘိက္ကန္တယရေတ္တိယာဟူသောဉာဉ်ပါဌာနတို့၌၊ ဣဋ္ဌာယ၊ အလိုရှိအပ်သော
ကန္တာယ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ မနာပါယ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊

ရက္ခိယသ၊ ညဉ့်၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာတိဇ္ဇမ၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာဟူသောဤပါဌ၌၊ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓေါ၊ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓါသည်၊ အဘိက္ကန္တဗ္ဗပေ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ပန၊ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓါ၏အတ္ထုဒ္ဓါရမှတစ်ပါး၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓါ၏အတ္ထုဒ္ဓါရကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓေါ၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည်၊ ဆဝိ ထုတိ ကုလဝဂ္ဂကာရော သဗ္ဗာနပမာဏ ရူပါယတနာဒိသု၊ အရေဟူသောအနက် ခြီးပွမ်းခြင်းဟူသောအနက် အမျိုးအစဉ်ဟူသောအနက် အကြောင်းဟူသောအနက် သဗ္ဗာနဟူသောအနက် အတိုင်းအရှည်ဟူသောအနက် ရူပါရုံဟူသောအနက် အစရှိသည်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအရေစသော အနက်ရှိသော ဝဏ္ဏသဒ္ဓါတို့တွင်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောပိတဂဝါတိဇေဝမာဒိသု၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောပိတဂဝါဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ ဆဝိယံ၊ အရေဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရှေ့အဆင်းနှင့်တူသောအရေရှိတော်မူ၏၊ ကဒါသညဉ္ဇာပနတေဂဟပတိသမဏဿဂေါတမဿဝဏ္ဏာတိဇေဝမာဒိသု၊ ကဒါသညဉ္ဇာပနတေဂဟပတိသမဏဿ ဂေါတမဿဝဏ္ဏာ ဤသို့အစရှိသော ပါဌတို့၌၊ ထုတိယံ၊ ခြီးပွမ်းခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ တေ၊ သင်သူကြွယ်သည်၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား၊ ဝဏ္ဏော၊ ခြီးပွမ်းခြင်းတို့ကို၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ သညဉ္ဇာပန၊ သိကုံးအပ်ကုန်သနည်း၊ စတ္တာရောမေ ဘောဂေါတမဝဏ္ဏာတိဇေဝမာဒိသု၊ စတ္တာရောမေဘောဂေါတမဝဏ္ဏာဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ ကုလဝဂ္ဂေ၊ အမျိုးအစဉ်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဝဏ္ဏော၊ အမျိုးအစဉ်တို့သည်၊ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ အထကေနနုဝဏ္ဏေနဝန္ဓထေနောတိဝုစ္စတိတိဇေဝမာဒိသု၊ အထကေနနုဝဏ္ဏေနဝန္ဓထေနောတိဝုစ္စတိဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ ကာရုဏေ၊ အကြောင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ ကေနဝဏ္ဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဝန္ဓထေနောတိ၊ ကြာနံရိုးဟူ၍၊ ဝုစ္စတိနု၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ မဟန္တံအဟိရာဇဝဏ္ဏံအဘိနိဗ္ဗိနိတွာတိဇေဝမာဒိသု၊ မဟန္တံအဟိရာဇဝဏ္ဏံအဘိနိဗ္ဗိနိတွာဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ သဗ္ဗာနေ၊ သဗ္ဗာနဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ အဟိရာဇဝဏ္ဏံ၊ မြွေမင်းသဗ္ဗာနကို၊ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာ၊ ပန်ဆင်း၍၊ တယောပတ္တံသဝဏ္ဏာတိဇေဝမာဒိ

၉၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝဏ္ဏတ္ထတွဲ

သု၊တယောပတ္တဿဝဏ္ဏာဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ပမာဏော၊အတိုင်း
အရှည်ဟူသောအနက်၌၊ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ပတ္တဿ၊ သပိတ်၏၊ဝဏ္ဏာ၊
အတိုင်း အရှည်တို့သည်၊ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ ဝဏ္ဏာဂန္ဓောရ
သောဩဇာတိဝေမာဒိသု၊ဝဏ္ဏာဂန္ဓောရသော ဩဇာဤသို့အစရှိသော
ပါဌတို့၌၊ရူပါယတနေ၊ရူပါရုံဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ဝဏ္ဏာ၊
ရူပါရုံ၊ဂန္ဓော၊ဂန္ဓာရုံ၊ရသော၊ ရသာရုံ၊ ဩဇာ၊ဩဇာ၊ သော၊ ထိုဝဏ္ဏ
သဒ္ဓါကို၊ဣဓေဤအရာ၌၊ဆဝိယာ၊အရေဟူသောအနက်၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်
အပ်၏၊တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာတိဇ္ဇေ၊အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာဟူ
သောဤပါဌ၌၊ အဘိရူပတ္တဝိဇ္ဇဌဝဏ္ဏာ၊ လွန်သောအဆင်းအရေ အလွန်
အလိုရှိအပ်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ မနာပဝဏ္ဏာ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေ
တတ်သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေဝလကပ္ပန္တိဇ္ဇေ၊ ကေဝလကပ္ပံဟူသော ဤပါဌ၌၊
ကေဝလသဒ္ဓေါ၊ ကေဝလ သဒ္ဓါသည်၊ အနဝသေသ ယေဘုယျာ ဗျာ
မိဿာ နတိရေကဒဋ္ဌတ္ထ ဝိသံယောဂါဒိ အနေကတ္ထော၊ အကြွင်းမရှိဟူ
သောအနက် များသောအနက်ရောနှောခြင်းမရှိဟူသောအနက်မလွန်ခြင်း
ဟူသောအနက် ဖြေခြင်းဟူသောအနက်ကင်းခြင်းဟူသောအနက် အစ
ရှိသောများသောအနက်ရှိ၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုကားသည်၊ ဟိသန္တံ၊
မှန်၏၊အဿ၊ထိုကေဝလသဒ္ဓါ၏၊ကေဝလပရိပုဏ္ဏံပရိသုန္ဓံ ဗြဟ္မစရိယန္တိ
ဝေမာဒိသု၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံပရိသုန္ဓံဗြဟ္မစရိယံဤသို့ အစရှိသောပါဌတို့
၌၊အနဝသေသော၊အကြွင်းမရှိဟူသော၊အဇ္ဈော၊အနက်သည်၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊အလုံးစုံပြည့်စုံသော၊ ပရိသုန္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော၊
ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ကေဝလဒုအင်္ဂမဂဓာပဟုတံခါဒနိယံ
ဘောဇနိယံအာဒါယဥပသင်္ကမိဿန္တိတိဝေမာဒိသု၊ ကေဝလအင်္ဂမဂ
ဓာပဟုတံခါဒနိယံ ဘောဇနိယံအာဒါယဥပသင်္ကမိဿန္တိ ဤသို့အစရှိ
သောပါဌတို့၌၊ ယေဘုယျတာ၊ များသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊
အတ္ထော၊အနက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကေဝလ၊များကုန်သော၊ အင်္ဂမ
ဂဓာ၊အင်္ဂတိုင်းမဂဓရာဇ်တိုင်း၌ နေကုန်သောသူတို့သည်၊ ပဟုတံ၊များ
စွာသော၊ခါဒနိယံ၊ခဲဥပသင်္ကမိဿန္တိ၊ဘောဇနိယံ၊ဘောဇဉ်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊
ဥပသင်္ကမိဿန္တိ၊ကပ်ကုန်သတ္တံ၊ကေဝလဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿသမုဒယော
ဟောတိဘိဝေမာဒိသု၊ ကေဝလဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယောဟောတိ
ဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ အဗျာမိဿတာ၊ ရောနှောခြင်းမရှိသည်၏အ

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၃-ကုသိနာရဝဂ်။ ၆၇

ဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေဝ
လဿ၊ ချမ်းသာခြင်း စသည်တို့နှင့်မရောသော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲ
အရ၏၊ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ထင်ရှား၏၊ ကေဝလံသဒ္ဓါ
မတ္တကံနုန အယမာယသ္မာတိ ဝေမာဒီသု၊ ကေဝလံသဒ္ဓါ မတ္တကံနုန အ
ယမာယသ္မာ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ အနုတိရေကတော၊ မလွန်သည်
၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အ
ယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ကေဝလံ၊ အလွန်မရှိသော၊ သဒ္ဓါမတ္တ
ကံ၊ သဒ္ဓါမျှကို၊ အာယသ္မတောအနုရုဒ္ဓဿ ဗာဟိကောနာမ သဒ္ဓိဝိဟာ
ရိကော ကေဝလကပ္ပံ သံဃဘေဒါယ ဌိတောတိ ဝေမာဒီသု၊ အာယသ္မ
တောအနုရုဒ္ဓဿ ဗာဟိကောနာမ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကောကေဝလကပ္ပံသံဃ
ဘေဒါယဌိတောဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဒဠတ္တတာ၊ မြို့သည်၏အဖြစ်
ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာယသ္မတော
အနုရုဒ္ဓဿ၊ အရှင်အနုဒ္ဓါ၏၊ ဗာဟိကောနာမ၊ ဗာဟိက အမည်ရှိသော၊
သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အတူနေတပည့်သည်၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ မြို့စွာ၊ သံဃ
ဘေဒါယ၊ သံဃာကွဲပြားခြင်းငှါ၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ကေဝလံဝုသိတဝါဥတ္တ
မပုရိသောတိဝုစ္စတိတိ ဝေမာဒီသု၊ ကေဝလံဝုသိတဝါဥတ္တမပုရိသောတိ
ဝုစ္စတိဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဝိသံယောဂေါ၊ ကင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော
အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေဝလံ၊ သင်္ခါရ တရားတို့မှ
ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော၊ ဝုသိတဝါ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော အရိယမဂ်
ရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥတ္တမပုရိသောတိ၊ မြတ်သောယောကျ်ားဟူ၍
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ အနုဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိ
သည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပန၊ ကေဝလသဒ္ဓါ၏အတ္ထုဒ္ဓါမှ
တပါး ကပ္ပသဒ္ဓါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရက်ဆိုဦးအံ့၊ အယံကပ္ပသဒ္ဓေါ၊ ဤကပ္ပသဒ္ဓါ
သည်၊ အဘိသဒ္ဓဟနဝေါဟာရကောလပညတ္တိဆေဒနဝိကပ္ပလေသသမန္တ
တာဝါဒိ အနေကတ္ထော၊ ယုံကြည်ခြင်း ဟူသောအနက် ရဟန်းတို့၏အပ်
သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဟူသောအနက် အခါဟူသောအနက် ပညတ်ဟူသော
အနက်ဖြစ်ခြင်းဟူသောအနက် အထူးကြံခြင်းဟူသောအနက် အမြွက်
ဟူသော အနက် ထက်ဝန်းကျင်၏ အဖြစ်ဟူသောအနက် အစရှိသော
များစွာသောအနက်ရှိ၏၊ တထာတံဝစနံ၊ သို့စကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
အဿ၊ ထိုကပ္ပသဒ္ဓါ၏၊ ဩကပ္ပနိယမေတံ ဘောတောဂေါတမဿ အရ

၆၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဟတောသမ္ဘာသမ္ပန္နဿာတိ ဝေမာဒိသု၊ ဩကပ္ပနိယမေတံ ဘောတော
ဂေါတမဿ အရဟတော သမ္ဘာသမ္ပန္နဿ ဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊
အဘိသဒ္ဓဟနမတ္ထော၊ ယုံကြည်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အနက်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်ထသော၊ သမ္ဘာ
သမ္ပန္နဿ၊ သစ္စာလေးပါးထရားကို မဖောက်မပြန်မိမိအလိုလို သိတော်
မူတတ်ထသော၊ ဘောတောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏၊ ဇေတံစနံ၊
ထိုစကားကို၊ ဩကပ္ပနိယံ၊ သက်ဝင်၍ယုံကြည်အပ်၏၊ အနုဇာနာမိဘိက္ခ
ဝေပဉ္စဟိသမဏကပ္ပေဟိပလံပရိတုဉ္စိတုန္တိ ဝေမာဒိသု၊ အနုဇာနာမိဘိက္ခ
ဝေပဉ္စဟိသမဏကပ္ပေဟိပလံပရိတုဉ္စိတု ဤသို့အစရှိသော ပါဌတို့၌၊ ဂေါ
ဟာရော၊ ရဟန်းတို့၏ အပ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊
အနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ သမဏကပ္ပေဟိ၊ ရဟန်းတို့၏ ကပ္ပိခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပလံ၊ အစေ့ရှိသော
အသီးကို၊ ပရိတုဉ္စိတု၊ သုံးဆောင် စိမ့်သောဌာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်
မူ၏၊ ယေနသုဒ္ဓံနိသစ္စကပ္ပံဝိဟရာမိတိ ဝေမာဒိသု၊ ယေနသုဒ္ဓံ နိသစ္စကပ္ပံ
ဝိဟရာမိ ဤသို့အစရှိသော ပါဌတို့၌၊ ကာလော၊ အခါဟု ဆိုအပ်သော၊
အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေန၊ အကြင်ဖလ သမာပတ္တိ
ဝိဟာရဖြင့်၊ နိသစ္စကပ္ပံ၊ ခြံစွာနေသော ကာလပတ်လုံး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဣန္ဒြာယသ္မာ ကပ္ပေါတိ ဝေမာဒိသု၊ ဣန္ဒြာယသ္မာကပ္ပေါ
ဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ ပညတ္တိ၊ နာမပညတ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊
အနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာကပ္ပေါ၊ အရှင်ကပ္ပ
အမည်ရှိသော ရသေ့သည်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ မေး၏၊ အလင်္ကတောကပ္ပိတကေသမ
သ္မုတိ ဝေမာဒိသု၊ အလင်္ကတော ကပ္ပိတကေသ မသုဤသို့အစရှိသော
ပါဌတို့၌၊ ဆေဒနံ၊ ဖြတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အလင်္ကတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်ပြီးသည်၊ ကပ္ပိတကေသမသု၊
ရိတ်ဖြတ်အပ်ပြီးသောဆံမုတ်ဆိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကပ္ပတိန္ဒရံလ
ကပ္ပေါတိ ဝေမာဒိသု၊ ကပ္ပတိ နှိလကပ္ပေါ ဤသို့အစရှိသော ပါဌတို့၌၊
ဝိကပ္ပေါ၊ အထူးကြံခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ နှိလကပ္ပေါ၊ ပွန်းလွဲ၍အရိပ်လက်နှစ်သစ်ရှိသောအခါယောင်ကာလိ
ကဘောဇဉ်ကိုစားခြင်းငှါ အပ်၏ဟုကြံခြင်းသည်၊ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏၊ အတ္ထိ
ကပ္ပေါနိပ္ပဇ္ဇိတုန္တိ ဝေမာဒိသု၊ အတ္ထိကပ္ပေါ နိပ္ပဇ္ဇိတုဤသို့အစရှိသော ပါဌ
တို့၌၊ လေသော၊ အမြွက်ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟောတိ၊

၆၈

၁-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၃-ကုသိနာရဝဂ်။

၆၆

ဖြစ်၏။ နိပ္ပဇ္ဇိသုံး၊ လျောင်းခြင်းငှါ၊ ကပေါ၊ အမြွက်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ကေဝလ
 ကပ္ပံ၊ စေတဝနံ၊ ဩဘာသေတွာတိ ဝေမာဒီသု၊ ကေဝလကပ္ပံ စေတဝနံ
 ဩဘာသေတွာ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ သမန္တဘာဝေါ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်၏၊ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကေဝလကပ္ပံ၊ ထက်ဝန်းကျင် အကြွင်းမရှိသော၊ စေတဝနံ၊ စေတဝနံ
 ကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေ၍၊ ဣပေန၊
 ဤအရာ၌ကား၊ အဿ၊ ထိုကပ္ပသဒ္ဒါ၏၊ သမန္တဘာဝေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်၏
 အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ စေတ
 ဝနန္တိ ဧတ္ထ၊ ကေဝလကပ္ပံ စေတဝနံဟူသော ဤပါဠိ၌၊ အနဝသေသသမန္တ
 တော၊ အကြွင်းမရှိ ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့်၊ စေတဝနံ၊ စေတဝနံကျောင်း
 ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဩဘာသေတွာတိ၊
 ဩဘာသေတွာဟူသည်ကား၊ အာဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ ဗရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊
 ဝါလိကာယာတိ၊ ဝါလိကာယ ဟူသည်ကား၊ သဏ္ဌာယ၊ သိပ်မွေ့သော၊
 ဝါလိကာယ၊ သဲရ၌၊ နသဏ္ဌာတိတိ၊ နသဏ္ဌာတိ ဟူသည်ကား၊ နတိဋ္ဌတိ၊
 မတည်၊ ဩဇ္ဇာရိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ဩဇ္ဇာရိကံ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊
 အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုပ္ပတော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗြဟ္မဒေ
 ဝတာယ၊ ဗြဟ္မာနတ်၏၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌာနကာလေ၊ တည်သောအခါ
 ၌၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ ဩဇ္ဇာရိကော၊ ရုန့်ရင်းသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ မာပေတုံ၊ ဖန်ဆင်းခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ပထဝီဝါ၊ မြေသည်မူ
 လည်း၊ ဩဇ္ဇာရိကာ၊ ရုန့်ရင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာပေတုံ၊ ဖန်ဆင်းခြင်း
 ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဩဇ္ဇာရိကံဟူ၍၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ဓမ္မာတိ၊ ဣမိနာ၊ ဓမ္မာဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ ဝုပ္ပေ၊ ရှေးဘဝ၌၊
 ဥဂ္ဂဟိကဗုဒ္ဓဝဝနံ၊ သင်ယူအပ်သောမြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ ဒသေ
 တိ၊ ပြု၏၊ နပဝတ္တိနော အဟောသုန္တိ၊ နပဝတ္တိနော အဟောသုံ ဟူသည်ကား၊
 သဏ္ဌာယမူလကာ၊ သရဏ္ဌာယံ၊ ခြင်းလျှင်အကြောင်းရင်းရှိကုန်သော၊ ဝါစာ၊
 စကားတို့သည်၊ ပရိဟိနာယေဝ၊ ယုတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ အပ္ပဗ္ဗိဝါနောတိ၊ အပ္ပဗ္ဗိဝါနော ဟူသည်ကား၊ အနိဝတ္ထော၊ မဆုတ်
 နှစ်သည်၊ အနုက္ကဏ္ဌိတော၊ မဆန့်ကျင်သည်၊ ဒဿနဿာတိ၊ ဒဿနဿ
 ဟူသည်ကား၊ စက္ခုဝိညာဏဿ၊ စက္ခုဝိညာဉ်အား၊ ဥပဋ္ဌာနဿာတိ၊
 ဥပဋ္ဌာနဿ ဟူသည်ကား၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်း

၁၆၁ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

တို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာနဿ၊ လုပ်ကျွေးခြင်း၌၊ အမိသီလန္တိ၊ အမိသီလံ ဟူသည် ကား၊ ဒသဝိမံ၊ ဆယ်ပါး အပြားရှိသော၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ဟိသစ္စံ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဆယ်ပါးအပြားရှိသော သီလကို၊ ပဉ္စသီလံ၊ ငါးပါးသော သီလကို၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ အမိသီလန္တိ၊ အမိသီလံဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဝိဟံဂတောတိ၊ အဝိဟံဂတောဟူသည်ကား၊ အဝိဟာဗြဟ္မလောကော၊ အဝိဟာဗြဟ္မာဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဂေါယောဂမိလက္ခ၊ သိန္တိ၊ ဂေါယောဂမိလက္ခ၊ သို့ ဟူသည်ကား၊ ဂါဝိနံ၊ နွားတို့ကို၊ ဝိက္ကယဋ္ဌာနေ၊ ဝတ်ရောင်းရာ အရပ်၌၊ ဥဋ္ဌိတမိလက္ခ၊ သာ၊ တည်သော ညောင်ကြတ်ပင်၏၊ သန္တိ၊ ကော၊ အထံ၌၊ ဝိက္ကဿာဒန္တိ၊ ဝိက္ကဿာဒံဟူသည်ကား၊ ဈာနသုခါတာဝေန၊ ဈာန်ချမ်းသာ၏မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိက္ကဿာဒံ၊ အချည်းနှီး သာယာခြင်း ရှိသော၊ ဗာဟိရဿာဒန္တိ၊ ဗာဟိရဿာဒံ ဟူသည်ကား၊ ကာမဂုဏသုခဝသေန၊ ကာမဂုဏချမ်းသာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗာဟိရဿာဒံ၊ အပ၌ဖြစ်သော သာယာခြင်းရှိသော၊ ကဠုရိယန္တိ၊ ကဠုရိယံ ဟူသည်ကား၊ ဥန္တိဋ္ဌံ၊ စားတတ်ကဲ့သို့သော၊ အာမဂဇ္ဈနာတိ၊ အာမဂဇ္ဈနဟူသည်ကား၊ ကောဓသင်္ခါတေန၊ ခေါသဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝိသဂဇ္ဈန၊ အဆိပ်နံဖြင့်၊ အဝဿုတန္တိ၊ အဝဿုတံ ဟူသည်ကား၊ တိန္တိ၊ စွတ်သည်၊ မက္ခိကာတိ၊ မက္ခိကာ ဟူသည်ကား၊ ကိလေသမက္ခိကာ၊ ကိလေသံ တည်းဟူသော ယင်တို့သည်၊ စရတိတိ၊ စရတိဟူသည်ကား၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ နာနုပတိဿန္တိတိ၊ နာနုပတိဿန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ နအနု ဂစ္ဆိဿန္တိ၊ မလိုက်ကုန်လတ္တံ့၊ နာနုဗန္တိဿန္တိတိ၊ နာနုဗန္တိဿန္တိ ဟူသည်ကား၊ အနုဗန္တိတွာ၊ အစဉ်လိုက်၍၊ နခါဒိဿန္တိ၊ မခဲကုန်လတ္တံ့၊ သံဝေဂ မပါဒိတိ၊ သံဝေဂမပါဒိ ဟူသည်ကား၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန် ဂုရိုလ်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ကဠုရိယ ကတောတိ၊ ကဠုရိယ ကတောဟူသည်ကား၊ ဥန္တိဋ္ဌကတော၊ စားတတ်ကဲ့သို့ပြုအပ်သည်၊ အာရုကာဟောတိတိ၊ အာရုကာဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ဒုရေ၊ ဝေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဃာတဿေဝ ဘာဂဝါတိ၊ ဝိဃာတဿေဝ ဘာဂဝါ ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခဿေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏သာယျင်ဘာဂီ၊ အသို့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စာရေတိတိ၊ စာရေတိဟူသည်ကား၊ စရတိဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဒုဗ္ဗေဇောတိ၊ ဒုဗ္ဗေဇောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗညော၊ ပညာမရှိသောသူသည်၊ ဣမသ္မိံ

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၃-ကုသိနာရဝဂ်၊ ၁၀၁

သုတ္တံ၊ ဤသဋ္ဌသုတ်၌၊ ဝဋ်မေဝ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ဝိဝဋ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ ဤသည်လျှင်သဋ္ဌသုတ်၏အဖွင့်ကဲ့သို့ရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဝဋ်မေဝ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကိုသာလျှင်၊ တာထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဣဒံတေမာနသိဋ္ဌိန္တိ၊ ဣဒံတေမာနသိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ တေ၊ သင်၏၊ နဝဝိဓေန၊ ကိုးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဝဋ်တမာနော၊ ပြီးသော၊ အယံမာနော၊ ဤမာနသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒံတေဥဒ္ဓစ္စသိဋ္ဌိန္တိ၊ ဣဒံတေဥဒ္ဓစ္စသိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဥဒ္ဓစ္စမိတ္တဿ၊ ဥဒ္ဓစ္စနှင့် ယှဉ်သောမိတ်၏၊ ဣဒံအယံဥဒ္ဓတတာဝေါ၊ ဤတုန်လှုပ်သောသူ၏အဖြစ်သည်၊ ဣဒံတေကုက္ကုစ္စသိဋ္ဌိန္တိ၊ ဣဒံတေကုက္ကုစ္စသိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဣဒံကုက္ကုစ္စံ၊ ဤအလိုလို၏အဖြစ်သည်။ ၊

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ အာဝဟန္တိတိ၊ အာဝဟန္တိဟူသည်ကား၊ နိယုန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ပဋိစ္စန္ဓော အာဝဟတိတိ၊ ပဋိစ္စန္ဓော အာဝဟတိဟူသည်ကား၊ ပဋိစ္စန္ဓောဝ၊ ဖုံးကွယ်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ နိယျာတိ၊ ဆောင်၏၊ ဝိဝဇောဝိဇောစတိတိတ္ထေ၊ ဝိဝဇောဝိဇောစတိဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဧကေတော၊ တဘက်သောအတို့အားဖြင့်၊ ဥဘေတော၊ နှစ်ပါးစုံသောအတို့အားဖြင့်၊ အတ္ထေတော၊ အနက်သဘောအားဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထကေတော၊ အလုံးစုံသောအနက်သဘောအားဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိဓာ၊ လေးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဝိဝဋ်တာ၊ ဖွင့်လှစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ဖွင့်လှစ်ခြင်းတို့တွင်၊ ဧကေတော၊ တပါးသောအတို့အားဖြင့်၊ ဝိဝဋ်နာမ၊ ဖွင့်လှစ်ခြင်းမည်သည်ကား၊ အသာဓာရဏသိက္ခာပဒံ၊ အသာဓာရဏသိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ဥဘေတော၊ နှစ်ပါးစုံသောအတို့အားဖြင့်၊ ဝိဝဋ်နာမ၊ ဖွင့်လှစ်ခြင်းမည်သည်ကား၊ သာဓာရဏသိက္ခာပဒံ၊ သာဓာရဏသိက္ခာပုဒ်တည်း၊ အတ္ထေတော၊ အနက်သဘောအားဖြင့်၊ ဝိဝဋ်နာမ ဖွင့်လှစ်ခြင်းမည်သည်ကား၊ ပဋိလဒ္ဓဓမ္မဂုဏော၊ ရအပ်သောတရားဂုဏ်ကျေးဇူးတည်း၊ သဗ္ဗတ္ထကဝိဝဋ်နာမ၊ အလုံးစုံသောအနက်သဘောအားဖြင့်၊ ဖွင့်လှစ်ခြင်းမည်သည်ကား၊ တေဝိဇူကံ၊ ဝိဇူကတ်သုံးပုံဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်တည်း။ ၊

၁၀၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

၁၀ ဒသမေ၊ဒသမသုတ်၌၊ အဘိဏ္ဍန္တိ၊ အဘိဏ္ဍာံ ဟူသည်ကား၊
 အဘိက္ခဏံ၊မပြတ်၊နိရုတ္တရံ၊အခြားမရှိ၊ အာဂါဠေနာတိ၊ အာဂါဠေနဟူ
 သည်ကား၊ဂါဠေန၊ မြဲမြံစွာသော၊ ကက္ခဠေန၊ကြမ်းကြုတ် စွာသော၊ဖရု
 သေနာတိ၊ဖရုသေနဟူသည်ကား၊ဖရုသဝစနေ၊ရုန့်ရင်းသောစကားဖြင့်
 ဂါဠှံ၊မြဲမြံသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သည်ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ဝုစ္စမာနောပိ၊ဆိုအပ်သော်လည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊အမနာပေနာတိ၊ အမနာပေနဟူသည်ကား၊မနံ၊ စိတ်နှလုံး
 ကို၊အနုလ္လိယန္တေန၊မကပ်ငြိသော၊အဝစုန္တေန၊မပွားစေသော၊ သန္တိယတိ
 မေဝါတိ၊ သန္တိယတိမေဝဟူသည်ကား၊ စာဒိယတိယေဝ၊ ကိုယ်ဖြင့်စပ်
 သည်သာလျှင်တည်း၊သံသန္တတိမေဝါတိ၊ သံသန္တတိမေဝဟူသည်ကား၊
 နိရုတ္တရောဝ၊ စိတ်ဖြင့်အခြားမရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊သဗ္ဗော
 ဒတိမေဝါတိ၊ သဗ္ဗောဒတိမေဝဟူသည်ကား၊ ဇောဘာဝမေဝ၊ နှုတ်ဖြင့်
 တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့သာလျှင်၊ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊သေသံ၊ အကြွင်း
 သည်၊သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်၏ အဖွင့်ကိုဆိုရာ စကားရပ်အပြီး
 သတ်တည်း၊ ကုသိနာရဝဂ္ဂေါ၊ကုသိနာရဝဂ်သည်၊ တတိယော၊သုံး
 ခုမြောက်တည်း၊

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၄ ယောဓာဇိဝဂ်။

၁ စတုတ္ထဿ၊စတုတ္ထဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ပဌမသုတ်၌၊ ယုဒ္ဓံ၊စစ်ထိုးခြင်း
 ကို၊ဥပဇ္ဇိဝတိ၊မှီ၍အသက်မွေးတတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ယောဓာ
 ဇိဝဂါ၊ယောဓာဇိဝမည်၏၊ ရာဇာရဟောတိ၊ရာဇာရဟောဟူသည်ကား၊
 ရုညော၊မင်းအား၊အနုန္တဝိဘော၊လျှောက်ပတ်၏၊ ရာဇဘောဂ္ဂေါတိ၊ရာဇ
 ဘောဂ္ဂေါဟူသည်ယား၊ ရုညော၊မင်း၏၊ ဥပဘောဂေါ၊ အသုံးအဆောင်
 တည်း၊ အင်္ဂန္တဝသင်္ဂံ၊ဂစ္ဆတိတိ၊အင်္ဂန္တဝသင်္ဂံ၊ဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊
 ဟတ္ထောပိယစ၊ လက်ကဲ့သို့၎င်း၊ ပါဒေါပိယစ၊ မြဲကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
 အဝသံ၊မချွတ်၊ဣန္ဒြိယဗ္ဗတ္တာ၊အလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အင်္ဂန္တ
 သင်္ဂံ၊ အင်္ဂံဟူသောအရေအတွက်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဒုရေပါတိ
 ဟောတိတိ၊ဒုရေပါတိဟောတိဟူသည်ကား၊ ဥဒကေ၊ရေ၌၊ ဥသဘာမတ္တံ၊
 တဥသဘာအတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်သို့၊ ထလေ၊ကုန်း၌၊ အဋ္ဌ၊သဘာ

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၄-ယောဓာဇိဝဂ်၊ ၁၀၃

မတ္တံ၊ ရှစ်ဥသဘာအတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်သို့၊ ကဏ္ဍံ၊ မြားကို၊ ပါတေတိ၊ ကျစေ၏၊ ဘတော၊ ထိုတဥသဘာ ရှစ်ဥသဘာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ထက်၊ ဥတ္တရိ၊ ဝါ၊ အလွန်မူလည်း၊ နုရေ၊ ဝေးသောအရပ်သို့၊ ကဏ္ဍံ၊ မြားကို၊ ပါတေတိ၊ ကျစေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒုဋ္ဌဂါမဏိအဘယဿ၊ ဒုဋ္ဌဂါမဏိအဘယမင်း၏၊ ယောဓာဇိဝေါ၊ သူရဲသည်၊ နဝဥသဘာမတ္တံ၊ ကဲ့သည့်သဘာအတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်သို့၊ ကဏ္ဍံ၊ မြားကို၊ ပါတေတိ၊ ကျစေ၏၊ ပစ္ဆိမဘဝေ၊ ပစ္ဆိမဘဝ၌၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ယောဇနပ္ပမာဏံ၊ တယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်သို့၊ ကဏ္ဍံ၊ မြားကို၊ ပါတေတိ၊ ကျစေနိုင်၏၊ အက္ခဏဝေဓိတိ၊ အက္ခဏဝေဓိဟူသည်ကား၊ အဝိရာဇိတဝေဓိ၊ မဗျတ်မယွင်းမြားကို စူးဝင်စေနိုင်သော လေးသမားသည်၊ အက္ခဏာတိ၊ အက္ခဏဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇန္တိရိကယ၊ လျှပ်စစ်အကြားဖြင့်၊ ဝိန္နိတံ၊ ထိုးပစ်ခြင်းငှါ၊ သမက္ခော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ မဟတောကာယဿပဒါလိတာတိ၊ မဟတောကာယဿ ပဒါလိတာဟူသည်ကား၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဗန္ဓံ၊ ဖွဲ့အပ်သော၊ ဖလကသတန္တိ၊ ပျဉ်ချင်တရာကိုလည်းကောင်း၊ မဟိသစဗ္ဗသတန္တိ၊ ကွဲရေတရာကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌင်္ဂိလပ္ပမာဏဗဟလံ၊ လက်ရှစ်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အထုရှိသော၊ လောဟပန့်ဝိ၊ သံပြားကိုလည်းကောင်း၊ စတုရင်္ဂလဗဟလံ၊ လက်လေးသစ်အထုရှိသော၊ အသနပဒေန္တိ၊ ဝိတောက်ပျဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဒတ္တိဗဟလံ၊ တထွာအတိုင်း အရှည်ရှိသော၊ ဥဒုဗ္ဗရပဒေန္တိ၊ ရေသဖန်းပျဉ်ကို လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗာတော၊ အလျားအားဖြင့်၊ ပလ္လာသသကင်္ခဝိ၊ ကောက်ရိုး ထွင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိန္နိတံ၊ ထိုးပစ်ခြင်းငှါ၊ သမက္ခော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ယံကိပ္ပိဂ္ဂပန္နိအာဒိ၊ ယံကိပ္ပိဂ္ဂပန္နိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊ ချွေအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ နေတံမမာတိအာဒိ၊ နေတံမမာတိသို့အစရှိသည်ကို၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ ပဋိပက္ခဝသေန၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ဆန့်ကျင်ဘက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သမ္ပပ္ပညာယပဿတိတိ၊ သမ္ပပ္ပညာယပဿတိဟူသည်ကား၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဟေတုနာကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ သဘာ၊ တကွ၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ပဒါလေတိတိ၊

၁၀၄

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ပဒါလေတိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ပဒါလေတိ၊
ဖေါက်ခွဲ၏။ ၊

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဥက္ကာပိတဝိနိတာတိ၊ ဥက္ကာပိတဝိနိတာ
ဟူသည်ကား၊ အပ္ပဒိုပုစ္ဆိတွာ၊ မမေးမူ၍၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမအပ်သော၊ ခုမ္ဘိ
တပရိသာ၊ ဆုံးမနိုင်ခဲ့သော ပရိသတ်တည်း။ ပပ္ပိပုစ္ဆိဝိနိတာတိ၊ ပပ္ပိ
ပုစ္ဆိဝိနိတာဟူသည်ကား၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမအပ်သော၊
သုဝိနိတပရိသာ၊ ဆုံးမလွယ်သောပရိသတ်တည်း။ ယာဝတဇ္ဈာဝိနိတာ
တိ၊ ယာဝတဇ္ဈာဝိနိတာဟူသည်ကား၊ ပမာဏဝသေန၊ အတိုင်းအရှည်
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမအပ်သော ပရိသတ်တည်း။ ပမာဏံ၊
အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝိနိတပရိသာ၊ ဆုံးမအပ်သောပရိသတ်
တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယာဝတဇ္ဈာတိ
ပါဠိယာ၊ ယာဝတဇ္ဈာဟူသောပါဠိ၏၊ ပယောဂအဇ္ဈာသယောတိအတ္ထော
ပယောဂအဇ္ဈာသယောဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အဇ္ဈာ
သယံ၊ အလိုကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝိနိတပရိသာ၊ ဆုံးမအပ်သောပရိသတ်
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

၃ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ ဥက္ကာနုမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်
တည်း။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဓမ္မဋ္ဌိတတာတိ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတတာဟူသည်
ကား၊ ဝိပဿနာဓမ္မေ၊ ဝိပဿနာသဘော၌၊ ဋ္ဌိတတာ၊ တည်၏။ ဓမ္မနိယာမ
တာတိ၊ ဓမ္မနိယာမတာဟူသည်ကား၊ သဘာဝေန၊ မိမိသဘောအားဖြင့်၊
နိယာမတာ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေသင်္ခါရာတိ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာဟူသည်ကား၊ စတု
ဘူမကသင်္ခါရ၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သောသင်္ခါရတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ
တိ၊ အနိစ္စဟူသည်ကား၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ အဘာဝဓမ္မနုမရှိခြင်းဟူသော
အနက်သဘောကြောင့်၊ အနိစ္စာ၊ အနိစ္စမည်ကုန်၏။ ဒုက္ခာတိ၊ ဒုက္ခဟူသည်
ကား၊ သမ္ပုပ္ပါဒ်နုဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းတို့ဖြင့်နှိပ်စက်ခြင်းဟူသောအ
နက်သဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခမည်ကုန်၏။ အနတ္တာတိ၊ အနတ္တဟူသည်
ကား၊ အဝသဝတ္တနုဋ္ဌေန၊ မိမိအလိုသို့မလိုက်ခြင်းဟူသော အနက်သ
ဘောကြောင့်၊ အနတ္တာ၊ အနတ္တမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိသုတ္တေ၊
ဤစတုတ္ထသုတ်၌၊ မိဿကာနိ၊ ရောကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာယာဉ်တို့ကို၊ ကတိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ၊

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၄-ယောခါဒီဝဂ်၊ ၁၀၅

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ တန္တာဝုတာနံ ဝတ္ထာနန္တိတေ၊ တန္တာဝုတာ
နံ ဝတ္ထာနံ ဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ပစ္စက္ခေ၊ ပဌမာဝိဘတ်၏အနက်၌၊ သာမိ
ဝစနံ၊ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း၊ တန္တေ ဟိ၊ ရက်ကန်းတို့ဖြင့်၊ ဝါယိတ
ဝတ္ထာနိ၊ ရက်အပ်သော အဝတ်တို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကေသကမ္မလောတိ၊ ကေသကမ္မလောဟူသည်
ကား၊ မနုဿကေသေဟိ၊ လူဆံပင်တို့ဖြင့်၊ ဝါယိတကမ္မလော၊ ရက်အပ်
သောကမ္မလာတည်း၊ ဝါဒါနန္တိဣဒံ၊ ဝါဒါနံ ဟူသောဤသဒ္ဓါသည်လည်း၊
ပစ္စက္ခေ၊ ပဌမာဝိဘတ်၏အနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်
တည်း၊ ပဋိကိဋ္ဌောတိ၊ ပဋိကိဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆိမကော၊ အဆုံးစွန်း
ဖြစ်သော၊ လာမကော၊ အယုတ်တည်း၊ မောဓာပုရိသောတိ၊ မောဓာပုရိ
သောဟူသည်ကား၊ တုစ္ဆပုရိသော၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးဖြစ်သော
ယောကျ်ားတည်း၊ ပဋိဗာဟတိတိ၊ ပဋိဗာဟတိဟူသည်ကား၊ ပဋိသေ
ခေတိ၊ တားမြစ်၏၊ ခိပ္ပံဥဒ္ဓေယျာတိ၊ ခိပ္ပံဥဒ္ဓေယျဟူသည်ကား၊ ကုမိနံ၊ မြိုး
ကို၊ ဩဒ္ဓေယျ၊ ထောင်ရာ၏။ ။

၆-၇ ဆဋ္ဌသတ္တမာနိ၊ ဆဋ္ဌသုတ် သတ္တမသုတ် တို့သည်၊ ဥတ္တာ
နတ္ထာနေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အဿခဠကောတိ၊ အဿခဠကောဟူ
သည်ကား၊ အဿပေါတော၊ မြင်းငယ်သည်၊ ဣဒမဿဇေဝသ္မိံ ဝဒါမိတိ၊ ဣဒ
မဿဇေဝသ္မိံ ဝဒါမိဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်း
သည်၊ အဿ၊ ထိုမြင်းငယ်နှင့်တူသောယောကျ်ား၏၊ ဥာဏဇေဝတိ၊ ဥာဏ်
တည်းဟူသောလျှင်ခြင်းဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ဣဒမဿဝဏ္ဏ
သ္မိံ ဝဒါမိတိ၊ ဣဒမဿဝဏ္ဏသ္မိံ ဝဒါမိ ဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤအဘိဓမ္မာ၌
ရုန့်ရင်းခြင်း၏မရှိခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုမြင်းငယ်နှင့်တူသော ယောကျ်ား
၏၊ ဂုဏဝဏ္ဏောတိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး တည်းဟူသော အဆင်းဟူ၍၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ဣဒမဿအာရောဟပရိဏာဟသ္မိံ၊ ဣဒမဿအာ
ရောဟပရိဏာဟသ္မိံ ဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို ရခြင်း
သည်၊ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ ဥစ္စာဘာဝေါ၊ မြင့်သည်၏အဖြစ်တည်း၊
ပရိမဏ္ဍလာဘာဝေါ၊ လုံးဝန်းသည်၏ အဖြစ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုရာစကား
ရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

၁၀၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

၆ နဝမေ၊နဝမသုတ်၌။အဿပရဿေတိ။ အဿပရဿေ ဟူသည် ကား။ အဿသု၊ မြင်းတို့တွင်။ ပရဿေ၊ တပါးသော မြင်းတို့ကို၊ ဝုရိသပရဿေတိ၊ ဝုရိသပရဿေဟူသည်ကား။ ဝုရိသေသုယောကျ်ား တို့တွင်၊ ပရဿေ၊တပါးသောမြင်းတို့နှင့်တူသော ယောကျ်ားတို့ကို၊ ဝုရိ သဝုရိသေ။ အဆက်ဆက်သော ယောကျ်ားတို့ကို၊ ဣတိအယံ၊ဤသည် ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဣမတ္ထိ သုတ္တေ၊ဤနဝမသုတ်၌။ တိဏိ၊သုံး ပါးကုန်သော၊မဂ္ဂဗလသနိ၊မဂ်ဖိုလ်တို့ကို၊ကထိတာနိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊တတ္ထ၊ ထိုနဝမသုတ်၌။ အယံ၊ဤမြင်းငယ်နှင့်တူသော ယောကျ်ားကို၊ တိဟိ၊သုံး ပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂေဟိ၊မဂ်တို့ဖြင့်၊ ဥာဏဇဝ သမ္ပန္နောတိ၊ ဥာဏ်တည်း ဟူသောလျှင်မြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏ဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ။

၁၀ အသမေ၊အသမသုတ်၌။ ဘဒ္ဒြေတိ၊ဘဒ္ဒြဟူသည်ကား။ ဘဒ္ဒကေ၊ ကောင်းကုန်သော၊ အဿာဇာနိယေတိ၊အဿာဇာနိယေ ဟူသည်ကား။ ကာရဏာကာရဏံ၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို၊ ဇာနနကေ၊ သိတတ်ကုန်သော၊အဿ၊မြင်းတို့ကို၊ ဝုရိသဇာနိယေသုဝိ၊ယောကျ်ား အာဇာနည်တို့၌လည်း။ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဣမတ္ထိ သုတ္တေ၊ဤအသမသုတ်၌။ အရဟတ္တဗလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊တတြ၊ထိုအသမသုတ်၌။ အယံ၊ဤယောကျ်ားအာဇာနည်ကို။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ဥာဏဇဝသမ္ပန္နောတိ၊ ဥာဏ်တည်း ဟူသောလျှင်မြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏ဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ။

၁၁ ကောဒသမေ၊ကောဒသမသုတ်၌။ အတ္တန္တနိဋ္ဌောတိ၊အတ္တန္တနိဋ္ဌော ဟူသည်ကား။ အန္တံ၊အဆုံးသို့၊အတိတ္တန္တနိဋ္ဌော၊လွန်သောနိဗ္ဗာန်ဟူသော အဆုံးရှိ၏၊အကုပ္ပနိဋ္ဌော၊မပျက်သောနိဗ္ဗာန်ဟူသောအဆုံးရှိ၏၊ဣတိအယံ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊တနက်တည်း။ သေသံ၊အကြွင်းသည်။ သဒိသ မေဝ၊တူသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၁၂ ခုဒ္ဒါဒသမေ၊ခုဒ္ဒါဒသမသုတ်၌။ ဣဒ္ဓိပါဒိုဟာရိယေနာတိ၊ ဣဒ္ဓိပါဒိုဟာ ရိယေနဟူသည်ကား။ ဣတ္ထိနကပါဒိုဟာရိယေန၊ပြည့်စုံတတ်သော တန်ခိုး ပြာဒိုဟာဖြင့်၊အာဒေသနာပါဒိုဟာရိယေနာတိ၊ အာဒေသနာပါဒိုဟာရိယေန ဟူသည်ကား။ အာဒိသိတွာ၊ညှိုး၍၊အနုသာသိတွာ၊ဆုံးမ၍၊ကထန အနု ကထနကထာ ပါဒိုဟာရိယေန၊ ရှေးဦးစွာပြောဆိုခြင်း တဖန်ပြောဆိုခြင်း စကားတည်းဟူသောတန်ခိုးပြာဒိုဟာဖြင့်။ ။

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၄-ယောခေဇီဝဂ်၊ ၁၀၇

၁၃ တေရသမေ၊ တေရသမသုတ်၌၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိယာတိ၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိယာ ဟူသည်ကား။ ဗလသမ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သမ္ဗာဒိဋ္ဌိသို့၊ ပတ္တတ္ထာယ၊ ရောက်ခြင်း၊ အကျိုးငှါ၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ သမ္ဗာဉာဏေနာတိ၊ သမ္ဗာဉာဏေနဟူသည်ကား။ ဗလဉာဏေန၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောဉာဏ်ဖြင့်၊ သမ္ဗာဒိမုတ္တိ သာတိ၊ သမ္ဗာဒိမုတ္တိယာ ဟူသည်ကား။ သေသေဟိ၊ ကြွင်း ကုန်သော၊ ဗလသမာပတ္တိဓမ္မေဟိ၊ ဗလသမာပတ် တရားတို့ဖြင့်၊ တိသုဝိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသုသုတ္တေသု၊ ဤသုတ်တို့၌၊ ဝိကာသဝေါ ဝ၊ ရဟန္တာကိုသာလျှင်၊ ကတိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် တေ ရသမသုတ်၏ အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။ ယောခေ ဇီဝဂ်၌၊ ယောခေဇီဝဂ်သည်၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်တည်း။ ၊

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၅-ဗာလဂ်၊

၁ ပဉ္စမဿ၊ ပဉ္စမာဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ယထာဘာတံနိက္ခိတ္တော တိ၊ ယထာဘာတံနိက္ခိတ္တောဟူသည်ကား၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဌပိတော ယထာ၊ ထားအပ်သကဲ့သို့။ ၊

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သာဝဇ္ဇေနာတိ၊ သာဝဇ္ဇေနဟူသည်ကား၊ သဒေါသန၊ အပြစ်ရှိသော။ ၊

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဝိသမေနာတိ၊ ဝိသမေနဟူသည်ကား၊ သပက္ခလနေန၊ ချွတ်ချော်သော၊ သမေနာတိ၊ သမေနဟူသည်ကား၊ အပက္ခ လနေန၊ ချွတ်ချော်ခြင်းမရှိသော။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အသုစိနာတိ၊ အသုစိနာ ဟူသည်ကား၊ ဂူသသဒိသေန၊ မစင်နှင့်တူသော၊ အပရိသုဒ္ဓေန၊ မစင်ကြယ်သော၊ အမဇ္ဈေန၊ မသန့်ရှင်းသော၊ သုစိနာတိ၊ သုစိနာဟူသည်ကား၊ ပရိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ် သော၊ မဇ္ဈေန၊ သန့်ရှင်းသော။ ၊

၅-၆ ပဉ္စမာဒိနိ၊ ပဉ္စမသုတ် အစရှိသော သုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနာနေဝ၊ ပေါ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ သုနက္ခတ္တန္တိ၊ အာဒိသု၊ သုနက္ခတ္တံ၊ ဤသို့အစ ရှိသည်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်သဘောကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုသတ္တံ၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဓမ္မာ၊ သိအပ်၏၊ ယသ္မိ၊ ဒီဝသေ၊ အကြင်နေ၌၊ တယော၊ သုံးပါးကုန် သော၊ သုစရိတဓမ္မာ၊ သုစရိတ်တရားတို့သည်၊ ပုရိတာ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်

၁၆၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောဒိဝသော၊ ထိုသုစရိုက် တရားတို့ကို ပြု
ကျင့်ရာဖြစ်သောနေ့သည်။ လဒ္ဓနက္ခတ္တယောဂေါနာမ၊ ကောင်းမြတ်သော
နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊
ထိုသုစရိုက်တရားပြုကျင့်သောသူအား။ တဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုနက္ခတ္တနာ
မ၊ ကောင်းသော နက္ခတ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ သွေဝဒိဝသော၊ ထိုသုစရိုက်တရားကို ပြုကျင့်ရာဖြစ်သောနေ့
သည်ပင်လျှင်။ ကတမင်္ဂလောနာမ၊ ပြုအပ်သောမင်္ဂလာရှိသည်မည်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊ ထိုသုစရိုက်တရားကို ပြုကျင့်
သောသူအား။ တဒါ၊ ထိုပြုကျင့်သောအခါ၌။ သမင်္ဂလံ၊ ကောင်းသောမင်္ဂ
လာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အဿ၊ ထိုသုစ
ရိုက်တရားကို ပြုကျင့်သောသူ၏။ တဒါ၊ ထိုပြုကျင့်သောအခါ၌။ ပဘာ
တမ္ပိ၊ မိမိ၏သောကခြင်းသည်လည်း။ သုပ္ပဘာတမေဝ၊ ကောင်းသော
မိမိ၏သောကခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သယနတော၊ အိပ်
ရာမှ။ ဥဗ္ဗိတံ၊ ထခြင်းသည်။ သုဟုဗ္ဗိတမေဝ၊ ကောင်းသောထခြင်းမည်
သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခဏောပိ၊ ခဏသည်လည်း။ သုက္ခဏောဝ၊
ကောင်းသော ခဏမည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုဟုတ္တောပိ၊
မုဟုတ္တသည်လည်း။ သုမုဟုတ္တောဝ၊ ကောင်းသော မုဟုတ်မည်သည်
သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤခဏမုဟုတ္တအစ
ရှိသည်တို့တွင်။ အတ္တရာပမာဏော၊ လက်ဖျစ်တတွက်အတိုင်းအရှည်
ရှိသော။ ကာလော၊ အခါသည်။ ခဏောနာမ၊ ခဏမည်၏။ တေန၊ ခဏောန၊
ထိုခဏဖြင့်။ ဒသပ္ပမာဏော၊ ဆယ်ခုပမာဏရှိသော။ ကာလော၊ အခါသည်။
လယောနာမ၊ လယမည်၏။ တေန၊ လယေနစ၊ ထိုလယဖြင့်လည်း။ ဒသပ္ပမာ
ဏော၊ ဆယ်ခုပမာဏရှိသော။ ကာလော၊ အခါသည်။ ခဏလယောနာမ၊
ခဏလယမည်၏။ တေန၊ ခဏလယေန၊ ထိုခဏလယဖြင့်။ ဒသခဏ လ
ယော၊ ခဏလယဆယ်ခု ပမာဏရှိသော။ ကာလောဝ၊ အခါသည်လျှင်။
လယခဏောနာမ၊ လယခဏမည်၏။ တေန၊ ထိုလယခဏဖြင့်။ ဒသဂူဏော၊
ဆယ်ခုသောလယခဏသည်။ မုဟုတ္တောနာမ၊ မုဟုတ္တမည်၏။ တေန၊ မု
ဟုတ္တေန၊ ထိုမုဟုတ္တဖြင့်။ ဒသဂူဏော၊ မုဟုတ္တဆယ်ခုရှိသော။ ကာလော၊
အခါသည်။ ခဏမုဟုတ္တောနာမ၊ ခဏမုဟုတ္တမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယံ
ဝိဘာဂေါ၊ ဤဝေဘာန်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သုယိဋ္ဌိဗြဟ္မစာရိ
သုတိ၊ သုယိဋ္ဌိဗြဟ္မစာရိသုဟူသည်ကား။ ယသ္မိံဒိဝသေ၊ အကြင်နေ့၌။

၃-တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၅-ဗာလဝဂ်။ ။ ၁၀၉

တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သုစရိတာနိ၊ သုစရိတ်တို့သည်၊ ပုရိတာနိ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုမြတ်သော အကျင့်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ပူဇော်သောသူ၏၊ သေဠမာရိယ၊ မြတ်သော အကျင့်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဒိဇ္ဈဒါနံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။

သုယိဋ္ဌံနာမ၊ ကောင်းစွာပူဇော်အပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဒက္ခိဏံကာယကမ္မန္တိ၊ ပဒက္ခိဏံကာယကမ္မဟူသည်ကား၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌၊ တေန၊ ထိုမြတ်သောအကျင့်ကိုကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ပူဇော်သောသူသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ ဝဗ္ဗိတကာယကမ္မံနာမ၊ ကြီးပွားခြင်းနှင့်ယှဉ်သောကာယကံမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ပဒက္ခိဏာနိကတွာနာတိ၊ ပဒက္ခိဏာနိကတွာနဟူသည်ကား၊ ဝဗ္ဗယုတ္တာနိ၊ ကြီးပွားခြင်းနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ကာယကမ္မာဒိနိ၊ ကာယကံအစရှိသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ လဘန္တတ္ထေပဒက္ခိဏေတိ၊ လဘန္တတ္ထေပဒက္ခိဏေဟူသည်ကား၊ ပဒက္ခိဏေ၊ ကြီးပွားခြင်းနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဝဗ္ဗိအတ္ထေယေဝ၊ ကြီးပွားခြင်းအကျိုးတို့ကိုသာလျှင်၊ လဘန္တိ၊ ရေကုန်၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒဿမသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။ မင်္ဂလဝဂ္ဂေါ၊ မင်္ဂလဝဂ်သည်၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်တည်း။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ပဏ္ဏာသကော၊ ပဏ္ဏာသကတည်း။ ။

၃-တိကနိပါတ်-ဆဋ္ဌအစေလကဝဂ်။

၁ ဣတော၊ ဤတတိယပဏ္ဏာသကမှ၊ ပဓေသု၊ နောက်ဖြစ်သောပဏ္ဏာသကတို့၌၊ အာဂါဠာပဗ္ဗိပဒါတိ၊ အာဂါဠာပဗ္ဗိပဒါဟူသည်ကား၊ ဂါဠာ၊ မြေမြို့သော၊ ကက္ခဠာ၊ ခက်ထန်သော၊ လောဘဝသေန၊ လောဘ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ထိရုဂ္ဂဟဏာ၊ မြေပြွာယူခြင်းရှိသော၊ နိဇ္ဈာမာတိ၊ နိဇ္ဈာမဟူသည်ကား၊ အတ္တကိယထောနုယောဂဝသေန၊ မိမိကိုယ်ကိုပင်ပန်းအောင်အားထုတ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုဒ္ဓဇ္ဈာမာ၊ သက်သက်လေခင်ခြင်းရှိသော၊ သန္တက္ကာ၊ ပူလောင်သော၊ ပဒိတ္တာ၊ ရဲရဲတောက်သော၊ မဇ္ဈိမာတိ၊ မဇ္ဈိမာဟူသည်ကား၊ နေဝကက္ခဠာ၊ မခက်ထန်လွန်းသော၊ နိဇ္ဈာမာ၊ မပူလောင်လွန်းသော၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဘဝါ၊ ဖြစ်သော၊ အစေလကောတိ၊

၁၀၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌ အာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ။

အစေလကောဟူသည်ကား၊ နိစ္စေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော၊ နဂွါ၊ အချည်းနှီးသော၊ မုတ္တာစာရောတိ၊ မုတ္တာစာရောဟူသည်ကား၊ ဝိဿဠာစာရော၊ စွန့်လွှတ်သောအကျင့်ရှိသော၊ ဥစ္စာကုမ္ပဓိသု၊ ကျင်ကြီးစွန့်ခြင်းအမှုအစရှိသည်တို့၌၊ လောကီယကုလပုတ္တာစာရော၊ လောကီ၌ဖြစ်သော အမျိုးသားတို့၏ အကျင့်မှ၊ ဝိရဟိတော၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်၊ ဥစ္စာရံ၊ ကျင်ကြီးကို၊ ကရောတိ၊ စွန့်၏၊ ပဿာဝံ၊ ကျင်ငယ်တိုးကရောတိ၊ စွန့်၏၊ ခါဒတိ၊ ခဲ၏၊ ဘုညတိ၊ စား၏၊ ဟတ္ထပလေခနောတိ ဟတ္ထပလေခနောဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထန၊ လက်၌၊ ပိဏ္ဍမ္ပိ၊ ထမင်းခဲသည်၊ နိဌိတေ၊ ပြီးပြီးသည်ရှိသော်၊ ဇိဝှိယ၊ သျှာဖြင့်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ အပလေခတိ၊ လျက်၏၊ ဥစ္စာရံ၊ ပိ၊ ကျင်ကြီးကိုလည်း၊ ကတွာ၊ စွန့်၍၊ ဟတ္ထသ္မိယေဝ၊ လက်၌သာလျှင်၊ ဒဏ္ဍကသည်၊ ကနုတံဟု အမှတ်ရှိသည်၊ ဟတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထန၊ လက်ဖြင့်၊ အပလေခတိ၊ ချစ်၏၊ ဘိက္ခယ၊ ဆွမ်းကို၊ ဂဟဏတ္ထံ၊ ခံယူခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဘဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ ဇေတိ၊ လာလှည့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နဇေတိ၊ လာတတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဇေတိဘဒန္တိကော၊ နဇေတိဘဒန္တိကမည်၏၊ ဘဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေနတိ၊ ထိုသို့မလာတပြီးကား၊ တိဋ္ဌ၊ ရပ်ပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တောပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မရပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နတိဋ္ဌဘဒန္တိကော၊ နတိဋ္ဌဘဒန္တိကမည်၏၊ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုလာခြင်း ရပ်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သောနှစ်ပါးစုံကိုလည်း၊ သော၊ ထိုအစေလကတတ္တတွန်းသည်၊ တဿ၊ ထိုဒါယကာ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုံးပိုက်၍၊ နကရောတိကိရေ၊ မပြုသတတ်၊ အဘိဟတန္တိ၊ အဘိဟတံဟူသည်ကား၊ ဝုရေတရံ၊ မိမိကပ်သည်မှရှေးမဆွက၊ ဂဟေတွာ၊ ခံယူ၍၊ အာဟတဘိက္ခံ၊ ဆောင်အပ်သောဆွမ်းကို၊ ဥဇ္ဈိဿကတန္တိ၊ ဥဇ္ဈိဿကတံဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤဆွမ်းကို၊ တုဓမ္မ၊ သင်တို့ကို၊ ဥဇ္ဈိဿ၊ ရည်၍၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အာရေပိတဘိက္ခံ၊ ကြားလျှောက်အပ်သောဆွမ်းကို၊ နိမန္တနန္တိ၊ နိမန္တနံဟူသည်ကား၊ အသုကံနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ကုလံဝါ၊ အမျိုးသို့လည်းကောင်း၊ ဝိထိဝါ၊ ခရီးသို့လည်းကောင်း၊ ဂါမံဝါ၊ ရွာသို့လည်းကောင်း၊ ပဝိသယယျ၊ ဝင်တော်မူလော၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ နိမန္တိတဘိက္ခံဝါ၊ ပင့်ဘိတ်အပ်သောဆွမ်းကိုလည်း၊ နဿဒိယတိ၊ မဿယာ၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မခံယူ၊ နကုန္တိမုခါတိ၊ နကုန္တိမုခါဟူသည်ကား၊ ကုန္တိတော၊ အိုးမှ၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဒိယျမာနံ၊ ပေး

လှူအပ်သော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဆွမ်းကိုလည်း၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မခံယူ၊ နကဇ္ဇောပိရုခါ
 တိဇ္ဈေ၊ နကဇ္ဇောပိရုခါဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဥက္ခလိဝါ၊ ထမင်းအိုးကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပနိတိ၊ ထမင်းတောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကဇ္ဇောပီတိ၊ ကဇ္ဇောပိ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတောဝိ၊ ထိုထမင်းအိုး၊ ထမင်းတောင်းမှလည်း၊
 ဒိယျမာနံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဆွမ်းကိုလည်း၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မခံယူ၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မခံယူသနည်း၊ ကုန္တိကဇ္ဇောပိယော၊
 ထမင်းအိုး၊ ထမင်းတောင်းတို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ကဋ္ဌန္တု၊ နာ၊
 ယောင်းမဖြင့်၊ ပဟာရံ၊ ဝတ်ခတ်ခြင်းကို၊ လာန္တိ၊ ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မခံယူ၊ နဇ္ဇေကမန္တရန္တိ၊ နဇ္ဇေကမန္တရံဟူသည်
 ကား၊ ဥဗ္ဗာရံ၊ တံခါးခုံကို၊ အန္တရံ၊ ခြားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒိယျမာနံ၊
 ပေးလှူအပ်သော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဆွမ်းကို၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မခံယူ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မခံယူသနည်း၊ အယံ၊ ဤတံခါးခုံသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နိဿာ
 ယ၊ ငြိ၍၊ အန္တရေကေ၊ ခြားသည်ကိုပြုခြင်းကို၊ လာတိ၊ ရ၏၊ ဣတိတသ္မာ
 ထိုကြောင့်၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မခံယူ၊ ဒဏ္ဍရသလေသုပိ၊ လှူကန်ကျည်ပေ့ တို့၌
 လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဒိန္နန္တိ၊ ဒိန္နိဟူသည်ကား၊
 ဘုဒ္ဓမာနေသု၊ စားကုန်သော၊ ခြံသု၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့တွင်၊ ကေသ္မိံ၊
 တယောက်သောသူသည်၊ ဥဗ္ဗာယ၊ ထ၍၊ ဒေန္တေ၊ ပေးသည်ရှိသော်၊ နဂ
 ဏ္ဍာတိ၊ မခံယူ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မခံယူသနည်း၊
 ကဗလန္တရာယော၊ ထမင်းလုပ်၏အန္တရာယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မခံယူ၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ နဂန္တိ နိယာတိ၊ အာ
 ဒိသု၊ နဂန္တိ နိယာ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဂန္တိ နိယာ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသောမိန်းမ
 ၏၊ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ပါယန္တိ
 ယာ၊ နို့တိုက်သောမိန်းမ၏၊ ဒါရကဿ၊ သူငယ်အား၊ ခိရန္တရာယော၊ နို့
 ရည်၏အန္တရာယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝရိသန္တရဂတာယ၊ ယောက်ျား
 တပါးသွားလာသောမိန်းမ၏၊ ရတိအန္တရာယော၊ မွေ့လျော်ခြင်းအန္တ
 ရာယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မခံယူ၊
 နသံကိတ္တိသုတိ၊ နသံကိတ္တိသုဟူသည်ကား၊ သံကိတ္တေတွာ၊ ကြွေးကြော်
 ၍၊ ကတဘတ္တေသု၊ ပြုအပ်သောဆွမ်းတို့၌၊ ဗုဒ္ဓိက္ခသမယေ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်း
 ပါးသောအခါ၌၊ အစေလကသာဝကော၊ အစေလက၏တပည့်တို့သည်၊
 အစေလကာနံ၊ အဝတ်မဝတ်သောတက္ကတွန်းတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊
 တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ တဏှုလ္လာဒိနိ၊ ဆန်အစရှိသည်တို့ကို၊

၁၁၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သမာဒပေတွါ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပစန္တိကိရ၊ ချက်ကုန်သတတ်၊ ဥက္ကဋ္ဌာစေလကော၊ အမြတ်ဖြစ်သော အဝတ်မဝတ်သော တက္ကတွန်းသည်၊ တတော၊ ထိုကြွေးကြော်၍ ပြုအပ်သော ဆွမ်းမှ၊ နပဋိဂ္ဂဏှတိ၊ မခံယူ၊ နယတ္ထသတိ၊ နယတ္ထသာဟူသည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ သုနခေါ၊ ခွေးသည်၊ ပိဏ္ဍု၊ ထမင်းခဲကို၊ လဘိဿာမိ၊ ရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဗ္ဗိတော၊ အနီး၌ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ တဿ၊ ထိုခွေးအား၊ အဓတွာ၊ မပေးဦးမူ၍၊ အာဟတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ နဂဏှာတိ၊ မခံယူ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဂဏှာတိ၊ မခံယူသနည်း၊ တဿ၊ ထိုခွေးအား၊ ပိဏ္ဍုန္တရာယော၊ ထမင်းခဲ၏ အန္တရာယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဂဏှာတိ၊ မခံယူ၊ သဏ္ဌာသဏ္ဌာစာရိနိတိ၊ သဏ္ဌာသဏ္ဌာစာရိနိဟူသည်ကား၊ သမူဟသမူဟစာရိနိ၊ အရအရသွားခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အစေလကံ၊ အဝတ်မဝတ်သော တက္ကတွန်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣမဿ၊ ဤတက္ကတွန်းအား၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿာ၊ လူအပေါင်းတို့သည်၊ ဘတ္တဂေဟံ၊ စဖိုအိပ်သို့၊ သစေပဝိသန္တိ၊ အကယ်၍ ဝင်ကုန်အံ့၊ တေသုစ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ပဝိသန္တေသု၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကဠောပိမုခါဒိသု၊ ထမင်းအိုး ထမင်းတောင်းအစရှိသည်တို့၌၊ နိလိနာ၊ နားကုန်သော၊ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံ၍၊ သဏ္ဌာသဏ္ဌာ၊ အရအရ၊ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ တတော၊ ထိုယင်တို့သည် အရအရသွားရာအရပ်မှ၊ အာဟတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ နဂဏှာတိ၊ မခံယူ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဂဏှာတိ၊ မခံယူသနည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ မက္ခိကာနံ၊ ယင်တို့၏၊ ဘောဇနန္တရာယော၊ ဘောဇဉ်၏ အန္တရာယ်သည်၊ ဧတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဂဏှာတိ၊ မခံယူ၊ ထုသောဒကန္တိ၊ ထုသော ဒင်္ဂဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသမ္ဘာရေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ သောပိရကံ၊ လောဏသောပိရကအမည်ရှိသော ဆေးရည်ကို၊ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤထုသောဒင်္ဂဟူသောပါဌ်၌၊ သုရာပါနမေဝ၊ သေသောက်ခြင်းသည် သာလျှင်၊ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိ၏၊ အယံပနအစေလကော၊ ဤအဝတ်မဝတ်သော တက္ကတွန်းသည်ကား၊ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဆေးရည်တို့၌၊ သာဝဇ္ဇံသည်၊ အပြစ်ရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောဂါရိကောတိ၊ ကောဂါရိကောဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဧကသ္မိယေဝ

ဘေဟေတရသောအိဝံသုဿျှံ၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ လဘိတွာ၊ ရေ၍၊ နိဝတ္တ
 တိ၊ ပြန်နစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကောဂါရိကော၊ ကောဂါရိကမည်၏၊
 ကောလောပိကောတိ၊ ကောလောပိကောဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်
 သူသည်၊ ကောနေဝအာဇောပေန၊ တလုပ်ထည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယာပေတိ၊
 မှုတ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကောလောပိကော၊ ကောလောပိကမည်၏၊
 န္ဒါဂါရိကန္ဒါလောပိကာဒိသုပိ၊ န္ဒါဂါရိကန္ဒါလောပိကအစရှိသည်တို့၌လည်း၊
 ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏၊ ဧကိဿာပိဒတ္တိယာတိဧတ္ထ၊ ဧကိ
 ဿာပိဒတ္တိယာဟူသောဤပါဌ၌၊ ကောယ၊ တရသော၊ ဒတ္တိယာ၊ ခွက်ဖြင့်၊
 ဒတ္တိနာမ၊ ဒတ္တိမည်သည်ကား၊ ကော၊ တရသော၊ ခုဒ္ဒကပါတိ၊ ခွက်ငယ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ခွက်ငယ်၌၊ အဂ္ဂဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းဦးကို၊
 ပက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏၊ ကောဟိကန္တိ၊ ကောဟိကံဟူ
 သည်ကား၊ ကေဒိဝသန္တရိကံ၊ တရက်ခြားဖြစ်သော၊ အနုမာသိကန္တိ၊
 အနုမာသိကံဟူသည်ကား၊ အနုမာသန္တရိကံ၊ လခွဲခြားဖြစ်သော၊ ပရိယာ
 ယဘတ္တဘောဇနန္တိ၊ ပရိယာယဘတ္တဘောဇနံဟူသည်ကား၊ ဝါရဘတ္တ
 ဘောဇနံ၊ အလှည့်ထမင်းစားခြင်းကို၊ ကောဟဝါရေနဝါ၊ တရက်တကြိမ်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ န္ဒိဟဝါရေနဝါ၊ နှစ်ရက်တကြိမ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊
 သတ္တဟဝါရေနဝါ၊ ခုနစ်ရက်တကြိမ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုမာသဝါ
 ရေနဝါ၊ လခွဲတကြိမ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဝသဝါရေန၊
 နေ့အကြိမ်ဖြင့်၊ အာဟာတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ ဘတ္တဘောဇနံ၊ ထမင်းစား
 ခြင်းကို၊ သာကာဘက္ခောတိအာဒိနိ၊ သာကာဘက္ခော ဤသို့အစရှိသည်တို့
 သည်း၊ ဝုတ္တတ္ထာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊
 ဥက္ကဋ္ဌကောတိ၊ ဥက္ကဋ္ဌကောဟူသည်ကား၊ ဥန္တံ၊ အထက်၌၊ ပိတကော၊
 ရပ်လျက်၊ ဥက္ကုဒ္ဓိကပ္ပဓာနမနုယုတ္တောတိ၊ ဥက္ကုဒ္ဓိကပ္ပဓာနမနုယုတ္တောဟူ
 သည်ကား၊ ဥက္ကုဒ္ဓိကပီရိယံ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြင်းလုံ့လကို၊ အနု
 ယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝစ္ဆန္တောပိ၊ သွားသော်လည်း၊ ဥက္ကုဒ္ဓိ
 ကောဝ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပတိတွာ
 ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုံ၍ခုံ၍၊ ဝစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ကဏ္ဍကာပဿယိကောတိ၊ ကဏ္ဍ
 ကာပဿယိကောဟူသည်ကား၊ အယကဏ္ဍကောဝါ၊ သံဆူးတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပကတိကဏ္ဍကောဝါ၊ ကြပတော့သောဆူးတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ဘုမိယံ၊ မြေ၌၊ ကောဇေတွာ၊ ရိုက်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဆူး၌၊ စမ္ပံ၊ သားရေကို၊ အတ္ထ
 ရိတွာ၊ ခင်း၍၊ ဌာနစက်မာဒိနိ၊ ရပ်ခြင်းသွားခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကရော

၁၁၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

တိ၊ ပြု၏။ သေယျန္တိ၊ သေယျံ ဟူသည်ကား၊ သယန္တောပိ၊ အိပ်သော်လည်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဆူး၌ခင်းအပ်သောသားရေ၌ပင်လျှင်၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ အဿ၊ ထိုရေသို့သက်ခြင်းအား၊ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော၊ သာယံ၊ ညအခါသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ယိုကြောင့်၊ သာယတတိယကံ၊ သာယတတိယကမည်၏။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈန္တိကေ၊ မွန်းတည့်အခါ၌လည်းကောင်း၊ သာယံ၊ ညအခါ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဝဿ၊ နေ၏။ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဝါဟေဿာမိ၊ မျှောအုံးဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ဥဒကောရောဟနာနုယောဝံ၊ ရေသို့သက်ခြင်းငှါအားထုတ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေတိ၊ နေ၏။ ကာယေကာယာနုပဿိတိအာဒိနိ၊ ကာယေကာယာနုပဿိ ဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဇေကကနိပါတဝဏ္ဏနာယံ၊ ဇေကနိပါတ်အဖွင့်၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ အယံဝုစ္စတိတိက္ခဝေမဇ္ဈိမာပဋိပဒါတိ၊ အယံဝုစ္စတိတိက္ခဝေမဇ္ဈိမာပဋိပဒါဟူသည်ကား၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂဉ္စ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုခံစားခြင်းငှါ အားထုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တကိလမယာနုယောဂဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကိုပင်ပန်းအောင် အားထုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အန္တေ၊ အယုတ်တရားတို့သို့၊ အနုပဂတာ၊ မကပ်သော၊ သဿတုန္တေဒန္တေဟိဝါ၊ သဿတအယု ဥန္တေဒအယုဟုဆိုအပ်သောအတို့တို့မှလည်း၊ ဝိမုတ္တာ၊ လွတ်သော၊ အယံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်ကို၊ မဇ္ဈိမာပဋိပဒါတိ၊ မဇ္ဈိမာပဋိပဒါဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ သမနုညောတိ၊ သမနုညော ဟူသည်ကား၊ သမာနုဇ္ဈာသယော၊ တူသော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရာဂဿာတိ၊ ရာဂဿဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏိကရာဂဿ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်လျှင် အာရုံရှိသောရာဂကို၊ အဘိညာယာတိ၊ အဘိညာယဟူသည်ကား၊ အဘိဇာနေတွာ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သုညတောသမာဓိတိအာဒိဟိ၊ သုညတောသမာဓိဤသို့အစရှိသောပါဌတို့ဖြင့်၊ တိဟိဝိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သမာဓိဟိ၊ သမာဓိတို့ဖြင့်၊ ဝိပဿနာဝ၊ ဝိပဿနာကိုသာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်။ နိစ္စာဘိနိဝေသနိစ္စနိမိတ္တနိစ္စပဏိမိအာဒိနံ၊ မြစ်ဟူ၍နှလုံးသွင်းခြင်း မြစ်ဟူသော အကြောင်း မြစ်ဟူသောတောင့်တခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်၊ ဣမာနိနာမာနိ၊ ဤ

၃-တိကနိပါတ်-ဆဋ္ဌအစေလကဝဂ်၊

၀၁၅

သုညတ သမာဓိ စသောအမည်တို့ကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ပရိညာယာတိ၊
 ပရိညာယဟူသည်ကား၊ ပရိဇာနနတ္ထာယ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းအကျိုးငှါ၊
 သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤကဲ့သို့သော
 နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တိကနိပါတ်ကိုဆိုရာ
 စကားရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ မနောရထပူရဏိယာ၊ မနောရထပူရ
 ဏိမည်သော၊ အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာယ၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ၌၊ တိကနိပါ
 တဝဏ္ဏနာ၊ တိကနိပါတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တိကနိပါတ်ပြီး၏၊ ၊

As a result, the model is able to generate a more accurate representation of the data, which is essential for the success of the model.

စတုတ္ထနိပါတ်။

နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အာရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-တဏှာယောဂဝဂ်။

၁ စတုတ္ထနိပါတဿ၊ စတုတ္ထနိပါတ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော သုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သေနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အနန္တဗောဓာတိ၊ အနန္တဗောဓာဟူသည်ကား၊ အဗျဏ္ဏနေန၊ မသိ နှိုင်းခြင်းကြောင်း၊ အဇာနနေန၊ မသိနှိုင်းခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပဒိုဝေဓာတိ၊ အပ္ပဒို ဝေဓာဟူသည်ကား၊ အပ္ပဒိုဝိဏ္ဏနေန၊ မထိုးထွင်းနှိုင်းခြင်းကြောင့်၊ အပစ္စက္ခ ကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်မပြုနှိုင်းခြင်းကြောင့်၊ ဒိဃမဒ္ဓါနန္တိ၊ ဒိဃမဒ္ဓါနံဟူ ဟူသည်ကား၊ ဖိရကာလံ၊ ကြာမြင့်သောကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓာဝိတန္တိ၊ သန္ဓာဝိတံဟူသည်ကား၊ ဘဝတော၊ ဘဝဟောင်းမှ၊ ဘဝံ၊ ဘဝသစ်သို့၊ ဂမနဝသေန၊ ပြောင်းသွားခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္ဓာဝိတံ၊ ပြေးသွား အပ်ပြီ၊ သံသရိတန္တိ၊ သံသရိတံဟူသည်ကား၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဂမနာဂမနဝသေန၊ သွားခြင်းလာခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သံသရိတံ၊ ကျင်လည်အပ်ပြီ၊ မမဉ္ဇေဝတုမ္ဘာကဉ္စာတိ၊ မမဉ္ဇေဝတုမ္ဘာကဉ္စ ဟူသည် ကား၊ မယာစ၊ ငါဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ တုမ္ဘေဟိစ၊ သင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အထဝ၊ တနည်းကား၊ သန္ဓာဝိတံသံသရိတန္တိ ဧတ္ထ၊ သန္ဓာ ဝိတံသံသရိတံဟူသောဤပါဌ၌၊ မမဉ္ဇေဝ၊ ငါဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ တုမ္ဘာကဉ္စ၊ သင်တို့၏ လည်းကောင်း၊ သန္ဓာဝနံ၊ ပြေးသွားခြင်းသည်၊ သံသရတံ၊ ရုတိပဒိုသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်ကျင်လည်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိဧဝံအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အရိယဿာတိ၊ အရိယဿဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒေါသဿ၊ အပြစ်မရှိသော၊ သီလံ၊ သီလလည်းကောင်း၊ သမာဓိ၊ သမာဓိလည်းကောင်း၊ ပညာ၊ ပညာ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေပနဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ မဂ္ဂဖလသမ္ပယုတ္တာစ၊ မဂ်ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်ကုန်၏ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ဝိမုတ္တိစ၊ ဝိမုတ္တိဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်တုန်၏၊ ဝိမုတ္တိနာမေန၊ ဝိမုတ္တိဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ဖလမေဝ၊ ဖိုလ်ကိုသာလျှင်၊

၁၁၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ ညွှန်ပြအပ်၏။ ဘဝတဏှာတိ၊ ဘဝဏှာဟူသည်ကား၊ ဘဝေသ၊
ဘဝတို့၌၊ တဏှာ၊ တပ်ခြင်းတည်း။ ဘဝနေတ္တိတိ၊ ဘဝနေတ္တိဟူသည်
ကား၊ ဘဝရစ္ဆ၊ ဘဝကိုဖွဲ့တတ်သောကြိုးတည်း။ ဧတံ၊ ဤဘဝနေတ္တိဟူ
သောအမည်သည်၊ တဏှာယဝေ၊ တဏှာ၏သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်
တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တာယ၊ ထိုတဏှာသည်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊
ဂေါဏာ၊ နွားတို့ကို၊ ဂိဝါယံ၊ လည်၌၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍၊ နိယန္တိဝိယ၊
ဆောင်အပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တံတံဘဝံ၊ ထိုထိုဘဝသို့၊ နိယန္တိ၊ ဆောင်အပ်
ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဝနေတ္တိတိ၊ ဘဝနေတ္တိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်
၏။ အနုတ္တရာတိ၊ အနုတ္တရာဟူသည်ကား၊ လောကုတ္တရာ၊ လောကုတ္တရာ
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုတတ်
သော၊ စက္ခုမာတိ၊ စက္ခုမာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ စက္ခု
ဟိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗု
တောဟူသည်ကား၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊
ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းတော်မူ၏။ ဣမဿ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗောဓိ
မဏ္ဍေ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ ကြည်လင်ရာဖြစ်သော ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌၊ ပဌမံ၊
ရှေးဦးစွာ၊ ဣဒံပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ဤကိလေသာ၏ငြိမ်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ပစ္ဆာပန၊ နောက်အခါ၌ကား၊ ယမကသာလာနံ၊ အစုံသောအင်ကြင်းပင်တို့
၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဗိပါက်နာမက္ခန္ဓာကမ္မဇရုပ်
အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ခန္ဓာ
ငြိမ်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာနုသန္တိနာ၊ အနုသန္ဓေအားလျော်သဖြင့်၊
ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ နိဗ္ဗပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ပပတိတောတိ၊ ပပတိတော ဟူသည်
ကား၊ စုတော၊ ရွှေ့လျှော၏။ အပ္ပတိတောတိ၊ အပ္ပတိတောဟူသည်ကား၊
ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တံ့၏။ တတ္ထ၊ ထိုရွှေ့လျှောသောပုဂ္ဂိုလ်တည်တံ့သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ လောကိယမဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ပတိတော
ယေဝနာမ၊ ကျသည်သာမည်၏။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန်အစ
ရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကိလေသုပ္ပတ္တိက္ခ
ဏေ၊ ကိလေသာဖြစ်သောစာ၌၊ ပတိတာနာမ၊ ကျသည်မည်ကုန်၏။ ဝိတာ
သဝေါ၊ ရဟန္တာသည်။ ဧကန္တပတိဋ္ဌိတောနာမ၊ စင်စစ်တည်တံ့သည်
မည်၏။ စုတာပတန္တိတိ၊ စုတာပတန္တိဟူသည်ကား၊ ယေပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စုတာ၊ ရွှေ့လျှောကုန်၏။ တေပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။

၈

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-တဏှာယောဂဝဂ်၊ ၁၁၉

ပတန္တိနာမ၊ ကျသညမညကုန်၏။ ပတိတာဝိ၊ ပတိတာဟူသညကား၊
ယောပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပတိတာ၊ ကျကုန်၏။ တေပုဂ္ဂလာ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ စုတာနာမ၊ ရွှေ့လျောသညမညကုန်၏။ စုတတ္တာ၊
ရွှေ့လျောသည၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပတိတာ၊ ကျသညမညကုန်၏။ ပတိ
တတ္တာ၊ ကျသည၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စုတာ၊ ရွှေ့လျောသညမညကုန်၏။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဂိဒ္ဓါတိ၊ ဂိဒ္ဓါဟူသည်
ကား၊ ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့်တပ်မင်မောကုန်သော၊ ပုနရာဂတာဝိ၊ ပုနရာ
ဂတာဟူသညကား၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ ပုန၊ တဖန်၊
ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဗျာဓိ၊ ပျားနာခြင်းသို့၊ ပုန၊ တဖန်။ မေဇာ၊ သေ
ခြင်းသို့၊ အာဂတာနာမ၊ လာသညမညကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ကတံကိစ္စန္တိ၊ ကတံကိစ္စဟူသညကား၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂ
တိ၊ မင်္ဂတို့ဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ရတံ
ဓမ္မန္တိ၊ ရတံဓမ္မဟူသညကား၊ ရမိတဗ္ဗယုတ္တကေ၊ ပွေ့လျော်ခြင်းငှါသင့်
သော၊ ဂုဏဇာတေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအပေါင်း၌၊ ရမိတံ၊ ပွေ့လျော်အပ်၏။
သုခေနာန္တာဂတံသုခန္တိ၊ သုခေနာန္တာဂတံသုခံဟူသညကား၊ သုခေန၊ ချမ်း
သာတချဖြင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာတချသို့၊ အနုအာဂတံ၊ အစည်ရောက်၏။
သမ္ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ မာနုသကသုခေန၊ လူ၌ဖြစ်သောချမ်းသာဖြင့်၊ ဗိဗ္ဗသုခံ၊
နတ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာသို့၊ ဈာနသုခေန၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိပဿနာသု
ခံ၊ ဝိပဿနာချမ်းသာသို့၊ ဝိပဿနာသုခေန၊ ဝိပဿနာချမ်းသာဖြင့်၊ မဂ္ဂ
သုခံ၊ မင်္ဂချမ်းသာသို့၊ မဂ္ဂသုခေန၊ မင်္ဂချမ်းသာဖြင့်၊ ဗလသုခံ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာ
သို့၊ ဗလသုခေန၊ ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်လည်း၊ နိဗ္ဗာနသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့၊
သမ္ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ အဓိဂတံ၊ ရ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ ၊

၃ တတိယံ၊ တတိယသုတ်ကို၊ ဒုကနိပါတဝဏ္ဏနာယံ၊ ဒုကနိပါတ်
အဖွင့်၌၊ ဂုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဂါထာသုပန၊ ဂါထာ
တို့၌ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော
သိအပ်၏။ နိဗ္ဗိယန္တိ၊ နိဗ္ဗိယံဟူသညကား၊ နိဗ္ဗိတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါ
သင့်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နိဗ္ဗိတိတိ၊ နိဗ္ဗိတိဟူသညကား၊ ဂဟေတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။
ပသံသိယောတိ၊ ပသံသိယောဟူသညကား၊ ပသံသိတဗ္ဗယုတ္တော၊ ခြီး
မွမ်းခြင်းငှါသင့်သည်၊ ဝိဝိနာတိ၊ မုခေနေသောကလိန္တိ၊ ဝိဝိနာတိ၊ မုခေနေသော
ကလိဟူသညကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ ယောပုဂ္ဂလော၊

၁၂၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေနမုခေန၊ ထိုခံတွင်းဖြင့်၊ ကလိ၊ ဆုံးရှုံးခြင်းကို၊
 ဝိမိနာတိနာမ၊ ဆည်းဘူးသည်မည်၏၊ ကလိနာတေနသုခံနိဗ္ဗတိတိ၊ ကလိ
 နာတေနသုခံ နိဗ္ဗတိဟူသည်ကား၊ တေနစကလိနာ၊ ထိုဆုံးရှုံးခြင်းဖြင့်
 လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နပဋိလဘတိ၊ မရ၊ သဗ္ဗဿာပိသဟာပိအတ္တနာ
 တိ၊ သဗ္ဗဿာပိသဟာပိအတ္တနာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေနပိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်သော၊ သကေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ ခနေနစေဝ၊ ဥစ္စာနှင့်လည်းကောင်း၊
 အတ္တနာစ၊ မိမိနှင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ ယောပရာဇယော၊ အကြင်
 ခန္ဓာကိုယ်နှင့်တကွဥစ္စာ၏ဆုံးရှုံးခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောပရာဇယော
 ထိုခန္ဓာကိုယ်နှင့်တကွဥစ္စာ၏ဆုံးရှုံးခြင်းသည်၊ အပ္ပမတ္တကောဝ၊ အနည်း
 ငယ်မျှသာသျှင်ဖြစ်သော၊ ကလိ၊ ဆုံးရှုံးခြင်းမည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယောသုဂတေသုတိ၊ ယောသုဂတေသုဟူ
 သည်ကား၊ ယောပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ သမဂ္ဂတေသု၊ ကောင်း
 စွာဖြစ်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေသု၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဒုဿယျ၊ ပျက်
 စီးစေရာ၏၊ အယံစိတ္တပဒေါသောဝ၊ ဤကောင်းစွာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌
 စိတ်ကိုပျက်စီးစေခြင်းသည်သာလျှင်၊ တတောကလိတော၊ ထိုမိမိခန္ဓာ
 ကိုယ်နှင့်တကွဥစ္စာ၏ဆုံးရှုံးသောထက်၊ မဟန္တတရော၊ အထူးသဖြင့်ကြီး
 ဖြစ်သော၊ ကလိ၊ ဆုံးရှုံးခြင်းမည်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုကောင်း
 စွာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ပျက်စီးတတ်သောဒေါသတည်းဟူသောဆုံးရှုံး
 ခြင်း၏၊ မဟန္တတရောဝံ၊ အထူးသဖြင့်ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿ
 နန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတံသဟဿာနန္တိ၊ အာဒိ၊ သတံသဟဿာနံ
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသတံသဟဿာ
 နံအစရှိသောပါဌ၌၊ သတံသဟဿာနန္တိ၊ သတံသဟဿာနံဟူသည်
 ကား၊ နိရုဗ္ဗုဒ္ဓဂဏနာယ၊ နိရုဗ္ဗုဒ္ဓဟူသောအရေအတွက်ဖြင့်၊ သတံသ
 ဟဿံ၊ တသိန်းသည်၊ သတ္ထိ၊ သတိတိ၊ သတ္ထိ၊ သတိဟူသည်ကား၊ အပရာ
 နိ၊ တပါးကုန်သော၊ သတ္ထိ၊ သတိ၊ သုံးဆယ်ခြောက်ပါးကုန်သော၊ နိရုဗ္ဗု
 ဒါနိစ၊ နိရုဗ္ဗုဒ္ဓတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စစသံတိ၊ ပဉ္စစဟူသည်ကား၊ အဗ္ဗု
 ဒဂဏနာယဇေ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓဟူသောအရေအတွက်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ အဗ္ဗုဒါနိစ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယမရိယဂရဟိတိ၊
 ယမရိယဂရဟိဟူသည်ကား၊ အရိယေ၊ အရိယာတို့ကို၊ ဂရဟန္တော၊
 ကဲ့ရဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံနိရိယံ၊ အကြင်ငဲ့သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုငဲ့၌၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သောတသိန်းလေးဆယ်တခုသော

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-၈-ဣာယောဂဝဂ်၊ ၁၂၁

နိဂဗ္ဗန္တ အရေအတွက်သည်၊ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည် သည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုရာ စကားရင်အပြီးသတ်တည်း။ ။

၄ စတုက္ကေ၊ စတုက္ကသုတ်၌၊ မာတရိပိတရိစာတိအာဒိသု၊ မာတရိပိ တရိစဉ်သို့အစရှိသည်တို့၌၊ မိတ္တဝိနုကော၊ မိတ္တဝိနုကသည်၊ မာတရိ၊ အမိ၌၊ မိစ္ဆာပဗ္ဗိပန္နောနာမ၊ မှားသောအားဖြင့်ကျင့်သည်မည်၏၊ အဇာ တသတ္တု၊ အဇာတသတ်သည်၊ ပိတရိ၊ အဘ၌၊ မိစ္ဆာပဗ္ဗိပန္နောနာမ၊ မှား သောအားဖြင့်ကျင့်သည်မည်၏၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ တထာဂ တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ မိစ္ဆာပဗ္ဗိပန္နောနာမ၊ မှားသောအားဖြင့်ကျင့်သည် မည်၏၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသည်၊ တထာဂတသာဝကေ၊ မြတ်စွာဘုရားတပည့်သား၌၊ မိစ္ဆာပဗ္ဗိပန္နောနာမ၊ မှားသောအားဖြင့်ကျင့် သည်မည်၏၊ ဗဟုံစာတိ၊ ဗဟုံစဟူသည်ကား၊ ဗဟုကမေဝ၊ များစွာသာ လျှင်ဖြစ်သော၊ ပသဝတိတိ၊ ပသဝတိဟူသည်ကား၊ ပဋိလဘတိ၊ ရု၏၊ တာ ယာတိ၊ တာယဟူသည်ကား၊ မိစ္ဆာပဗ္ဗိပတ္တိသင်္ခါတာယ၊ မှားသောအား ဖြင့်ကျင့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ တာယအဓမ္မ စရိယာယ၊ ထိုသို့တရားမ ဟုတ်သည်ကို ကျင့်ခြင်းဖြင့်၊ ပေစွာတိ၊ ပေစွဟူသည်ကား၊ ဣတော၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ၊ ဂစ္ဆာ၊ တမလွန်ဘဝသို့သွား၍၊ အပါယံဂစ္ဆတိတိ၊ အပါ ယံဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ နိယောဒိသု၊ ရေအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတ ရတ္ထိ၊ အမှတ်မရှိတပါးပါးသောအပါယ်တုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ သုက္က ပက္ခေပိ၊ သုက္ကပက္ခ၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အနုသောတံ၊ သံသရာတည်းဟူသောအ ယဉ်အားလျော်စွာ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနု သောတဂါမီ၊ အနုသောတဂါမီမည်၏၊ ကိလေသသောတဿ၊ ကိလေ သာတည်းဟူသောအယဉ်၏၊ ပစ္စုပ္ပန်ကပ္ပပတ္တိယာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ် သောနိဗ္ဗိဒါနုပဿနာဉာဏ်အစရှိသောအကျင့်ဖြင့်၊ ပဋိသောတံ၊ သံသ ရာတည်းဟူသောအယဉ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိသောတဂါမီ၊ ပဋိသောတဂါမီ မည်၏၊ ဌိတတ္တောတိ၊ ဌိတတ္တောဟူသည်ကား၊ ဌိတသဘာဝေါ၊ တည် တံ့သော သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိဇ္ဈောတိ၊ တိဇ္ဈောဟူသည် ကား၊ ဩဃံ၊ ဩသလေးပါးကို၊ တရိတွာ၊ ကူးမြှောက်၍၊ ဌိတော၊ တည် သော၊ ပါရင်တောတိ၊ ပါရင်တောဟူသည်ကား၊ ပရတိရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ

၁၂၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သောကင်းတဘက်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်သော၊ ထလေတိဗ္ဗတိတိ၊ ထလေ
တိဗ္ဗတိဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနထလေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကြည်းထက်၌၊
တိဗ္ဗတိ၊ တည်၏၊ ဗြာဟ္မဏောတိ၊ ဗြာဟ္မဏောဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌော၊
မြတ်သော၊ နိဒ္ဒေါသော၊ အပြစ်မရှိသော၊ ဣဓာတိ၊ ဣဓေဟူသည်ကား၊ ဣ
မသ္မိံလောကေ၊ ဤလောက၌၊ ကာမေဝပဋိသေဝတိတိ၊ ကာမေဝပဋိသေဝ
တိဟူသည်ကား၊ ကိလေသကာမေဟိ၊ ကိလေသာ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊
ဝတ္ထုကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဋိသေဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါပဉ္စကမ္မံကရော
တိတိ၊ ပါပဉ္စကမ္မံကရောတိဟူသည်ကား၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော၊ ပါ
ဏာတိပါတာဒိကမ္မဉ္စ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသောကံကိုလည်း၊ ကရေတိ၊
ပြု၏၊ ပါပဉ္စကမ္မံနကရေတိတိ၊ ပါပဉ္စကမ္မံနကရေတိဟူသည်ကား၊ ပါပကံ၊
ယုတ်မာစွာသော၊ ပဉ္စဝေရကမ္မဉ္စ၊ ငါးပါးသောချန်သူသာသွယ်ဖြစ်သောကံ
ကိုလည်း၊ နကရေတိ၊ မပြု၊ အယံဝုစ္စတိတိ၊ ကွဝေဋ္ဌိတက္ကောတိ၊ အယံဝုစ္စ
တိတိ၊ ကွဝေဋ္ဌိတက္ကောဟူသည်ကား၊ အယံအနာဂါမိဝုဂ္ဂလော၊ ဤအနာ
ဂါမိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တသ္မာလောကား၊ ထိုမိမိဖြစ်ရာဖြစ်သောဘုံမှ၊ ဝုန၊ တဖန်၊
ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနာဂမနတော၊ မလာသော
ကြောင့်၊ ဋ္ဌိတက္ကောနာမ၊ တည်တံ့သော သဘောရှိသော ဝုဂ္ဂိုလ်မည်၏
ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဗျာမိပန္နာတိ၊ တဗျာမိပန္နာဟူသည်ကား၊ တ
ဗျာယ၊ တဗျာသည်၊ အမိပန္နာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ အဇ္ဈေတ္တဇ္ဇာ၊
လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တဗျံ၊ တဗျာသို့၊ အမိပန္နာ၊ လွှမ်း
မိုး၍ရောက်ကုန်သော၊ အဇ္ဈောဂါဠာ၊ သက်ဝင်ကုန်သော၊ ပရိပုဏ္ဏသ
ခေါတိ၊ ပရိပုဏ္ဏသေခေါဟူသည်ကား၊ သိက္ခာပါရိပုရိယာ၊ သိက္ခာ၏ပြည့်
ခြင်း၌၊ ဋ္ဌိတော၊ တည်သော၊ အပရိဟာနဓမ္မောတိ၊ အပရိဟာနဓမ္မောဟူ
သည်ကား၊ အပရိဟိနသဘာဝေါ၊ မယုတ်သောသဘောရှိသော၊ စေတော
ဝသိပ္ပက္ခောတိ၊ စေတောဝသိပ္ပက္ခောဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တဝသိဘာဝံ၊ ဗိတ်၏
လေ့လာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်သော၊ ဧဝံပေါ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသောဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိကာသဝေါ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣဓပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမိကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်
၏၊ သမာဟိတိန္ဒြိယောတိ၊ သမာဟိတိန္ဒြိယောဟူသည်ကား၊ သမာဟိတ
ဆန္ဒိန္ဒြိယော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သောခြောက်ပါးသော၊ ဣန္ဒြိရှိသော၊
ပရောပရာတိ၊ ပရောပရာဟူသည်ကား၊ ပရော၊ မြတ်သော၊ အပရော၊ ယုတ်
သော၊ ဥတ္တမလာမကာ၊ အယုတ်အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာကုသလာ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဏာသက-၁ တဏှာယောဂဝဂ်၊ ၁၂၃

လှေသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ သမေစ္စာတိ၊ သမေစ္စဟူသည်ကား၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ သမာဂတ္တံ၊ ကောင်းစွာရောက်၍၊ ဝိရူပိတာတိ၊ ဝိရူပိတာဟူသည်ကား၊ ဝိသံသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏၊ စ၊ တနည်းကား၊ ဈာပ်တာ၊ လောင်စေအပ်ကုန်၏၊ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယောတိ၊ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယောဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝသိတွာ၊ ကျင့်သုံး၍၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ လောကန္တဂူတိ၊ လောကန္တဂူဟူသည်ကား၊ တိဝိဓဿာပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ လောကဿ၊ လောက၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သော၊ ပါရဂူတောတိ၊ ပါရဂူတောဟူသည်ကား၊ ဆဟာကာရေဟိ၊ အဘိညာပါရဂူအစရှိသော ခြောက်ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပါရဂူတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သော၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တေပိ၊ သုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဂါထာသုပိ၊ ဂါထာတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝဋ်ဝဋ်မေဝ၊ ဝဋ်ဝဋ်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ အနုပပန္နောတိ၊ အနုပပန္နောဟူသည်ကား၊ အနုပါဂတော၊ မကပ်အပ်၊ သုတ္တန္တိ၊ အာဒိသု၊ သုတ္တံဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဥာတောဝိဘင်္ဂနိဒ္ဒေသခန္ဓက ပရိဝါရသုတ္တနိပါတ်မဂ်လသုတ္တရတနသုတ္တနာလကသုတ္တတုဝဋ်ကသုတ္တာနိစ၊ ဥာတောဝိဘင်္ဂနိဒ္ဒေသမဟာဝါခန္ဓကရူဠဝါခန္ဓက ပရိဝါသုတ္တနိပါတ် မဂ်လသုတ်ရတနသုတ်နာလကသုတ်တုဝဋ်ကသုတ်တို့ကို၎င်း၊ အညံပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သုတ္တနာမကံ၊ သုတ်ဟူသောအမည်ရှိသော၊ တထာဂတဝစနဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားကိုလည်းကောင်း၊ သုတ္တန္တိ၊ သုတ္တံဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သဗ္ဗံပိ၊ အဆုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သဂါထကံ၊ ဂါထာရှိသော၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ ဂေယျန္တိ၊ ဂေယျဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်၊ သံယုတ္တကေ၊ သံယုတ္တနိကာယ်ကျမ်း၌၊ သကလောပိ၊ အဆုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သဂါထာဝဂ္ဂေါ၊ သဂါထာဝဂ်ကို၊ ဂေယျန္တိ၊ ဂေယျဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သကလဗ္ဗိ၊ အဆုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဂါထကံ၊ ဂါထာမရှိသော၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အညံပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါး

၁၂၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ကုန်သော၊ အင်္ဂုဟိ၊ အင်္ဂု ၂၀ ဖြင့်၊ အသင်္ဂုဟိတံ၊ မသဗြိုဟ်မရေတွက်အပ်
သော၊ ယံဗုဒ္ဓဝစနံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားစကားတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တံဗုဒ္ဓဝစနန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကောင်းတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယျာက
ရဏန္တံ၊ ဝေယျာကရဏဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဓမ္မပဒံ၊ ဓမ္မပဒကိုလည်း
ကောင်း၊ ထေရဂါထာ၊ ထေရဂါထာကိုလည်းကောင်း၊ ထေရီဂါထာ၊ ထေ
ရီဂါထာကိုလည်းကောင်း၊ သုတ္တနိပါတေ၊ သုတ္တနိပါတ်၌၊ နောသုတ္တနာမိ
ကော၊ သုတ်ဟူသောအမည်မရှိကုန်သော၊ သုတ္တကဂါထာစ၊ သက်သက်
သော၊ ဂါထာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂါထာတိ၊ ဂါထာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်ကုန်၏။ သောမနဿဉာဏမယိကဂါထာပဒိုသံယုတ္တာ၊ သောမ
နဿန္တံယုဉ်သောဉာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဂါထာနှင့်စပ်ကုန်သော၊ နန္ဒ
အသိဘိသုတ္တန္တာ၊ ရှစ်ဆယ်နှစ်သုတ်တို့ကို၊ ဥဒါနန္တံ၊ ဥဒါနံဟူ၍၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝုတ္တမိဒံဘဝတာတိအာဒိနယပဝတ္တာ၊ ဝုတ္တမိဒံဘဝ
တာ၍သို့အစရှိသော နည်းဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒသုတ္တရသတသုတ္တန္တာ၊
ဆယ်သုတ်အလွန်ရှိသောတရားသောသုတ်တို့ကို၊ ဣတိဝုတ္တကန္တိ၊ ဣတိ
ဝုတ္တကံဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အပဏ္ဏကဇာတကောဒိနံ၊ အပဏ္ဏက
ဇာတ်အစရှိကုန်သော၊ ပညာသာမိကောနံ၊ ငါးဆယ်အလွန်ရှိကုန်သော၊
ပဉ္စဇာတကသတောနံ၊ ငါးရာသောဇာတ်တို့ကို၊ ဇာတကန္တိ၊ ဇာတကံဟူ
၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ စတ္တာရောမေတိက္ခဝေအန္တရိယာအန္တ၊ တဓမ္မာ
အာနန္ဒေတိအာဒိနယပဝတ္တာ၊ စတ္တာရောမေတိက္ခဝေ အန္တရိယာအန္တ၊
တဓမ္မာအာနန္ဒေ၍သို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံး
စုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အန္တရိယအန္တ၊ တဓမ္မပဒိုသံယုတ္တာ၊ အံဘွယ်သ
ရဲမဖြစ်ဘူးပြီသော သဘောနှင့်စပ်ကုန်သော၊ သုတ္တန္တာ၊ သုတ္တန်တို့ကို၊
အန္တ၊ တဓမ္မန္တိ၊ အန္တ၊ တဓမ္မဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ စူဠဝေဒလ္လမဟာ
ဝေဒလ္လသမ္မာဒိဋ္ဌိ သက္ကပဉ္စသင်္ခါရတာဇနိယမဟာပုဏ္ဏမသုတ္တာဒယော၊
စူဠဝေဒလ္လသုတ်မဟာဝေဒလ္လသုတ်သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ် သက္ကပဉ္စသုတ်သင်္ခါရ
တာဇနိယသုတ်မဟာပုဏ္ဏမသုတ်အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒန္တံ၊ အသိဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ တုဋ္ဌိဉ္စ၊ နှစ်သက်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ လဒ္ဓါလဒ္ဓါ၊ ရကုန်ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုစ္ဆိတသုတ္တ
န္တာ၊ မေးလျှောက်အပ်သောသုတ်တို့ကို၊ ဝေဒလ္လန္တိ၊ ဝေဒလ္လံဟူ၍၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ နအတ္ထမညာယဓမ္မမညာယာတိ၊ နအတ္ထမညာယဓမ္မမညာ
ယဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကထာ၊ အဋ္ဌကထာကိုလည်းကောင်း၊ ပါဠိဉ္စ၊ ပါဠိ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-တဏှာယောဂဝဂ်၊ ၁၂၅

ကိလိပ်လည်းကောင်း၊ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပဇ္ဇာတိ၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ
 ဋိပဇ္ဇာဟူ သည်ကား၊ နဝလောကုတ္တရဓမ္မဿ၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာ
 တရားအား၊ အနုဂ္ဂပဓမ္မံ၊ လျောက်ပတ်သောသဘောရှိသော၊ သဟသီလံ၊
 သီလနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပုဗ္ဗတာဂပ္ပဋိပဒံ၊ ရှေးအတိုင်းဖြစ်သောဒေကျင့်ကို
 ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်သည်၊ နပေသတိ၊ မဖြစ်၊ ဣမိနာဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်း
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော
 သိအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးသောဝါရတို့တွင်၊ ပဌမ
 ဝါရေ၊ ပဌမဝါရ၌၊ အပ္ပဿတဒုသသီလော၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော
 သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယဝါရ၌၊
 အပ္ပဿတဒိဏာသဝေါ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊ တတိယေ၊ တတိယဝါရ၌၊ ဗဟုဿတဒုသသီ
 လော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကထိ
 တော၊ ဆိုအပ်၏၊ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထဝါရ၌၊ ဗဟုဿတဒိဏာသဝေါ၊ များ
 သောအကြားအမြင်ရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊
 သီလေသုအသမာဟိတောတိ၊ သီလေသုအသမာဟိတောဟူသည်ကား၊
 သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ အပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိ၊ သီလေတော
 စသုတေနစာတိ၊ သီလတောစသုတေနစဟူ သည်ကား၊ သီလဘာဝေနစ၊
 သီလ၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုတဘာဝေနစ၊ အကြားအမြင်၏အဖြစ်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုသသီလော၊ သီလမရှိ၊
 အပ္ပဿတော၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိ၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ တံပုဂ္ဂလံ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ တဿသမ္ပန္နတေသုတန္တိ၊ တဿသမ္ပန္နတေသုတံဟူ
 သည်ကား၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊
 တေနသုတေန၊ ထိုအကြားအမြင်ဖြင့်၊ သုတကိစ္စံ၊ ကြားမြင်ခြင်းကိစ္စကို၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 သုတံ၊ အကြားအမြင်သည်၊ သမ္ပန္နတိနာမ၊ ပြည့်စုံသည်မည်၏၊ နာဿ
 သမ္ပန္နတေတိ၊ နာဿသမ္ပန္နတေဟူသည်ကား၊ သုတကိစ္စဿ၊ ကြားမြင်
 ခြင်းကိစ္စ၏အကတတ္တာ၊ မပြုဒ၊ ပံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုတကိစ္စံ၊ ကြား
 မြင်ခြင်းကိစ္စသည်၊ နသမ္ပန္နတိ၊ မပြည့်စုံ၊ ဓမ္မဓရန္တိ၊ ဓမ္မဓရ်ဟူသည်ကား၊
 သုတဓမ္မာနံ၊ ကြားနာအပ်ကုန်သောပရိယတ်တရားတို့၏၊ အာဝေရတူတံ၊
 တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သပ္ပညန္တိ၊ သပ္ပညံဟူသည်ကား၊ သုပညံ၊ ကောင်း

၁၂၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝတုတ္ထတွဲ။

သောပညာရှိသော၊ နေက္ခံဓမ္မောနဒဿဝါတိဇေတ္ထ။ နေက္ခံဓမ္မောနဒဿ
ဝဟူသောဤပါဌ၌၊ ဇာတိသုဝဏ္ဏံ။ ဇာတိနှင့်ပြည့်စုံသောရွှေကို၊ ဓမ္မနဒံ၊
ဓမ္မနဒဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဿဓမ္မနဒဿ၊ ထိုဓမ္မရောင်ရွှေ၏၊
နေက္ခံဝိယ၊ တန်ကွက်ကဲ့သို့၊ ပဉ္စသုဝဏ္ဏပရိမာဏံ၊ ငါးသုဝဏ္ဏအတိုင်းအ
ရှည်ရှိသော၊ သုဝဏ္ဏဆဋ္ဌိကံဝိယ၊ ရွှေတုံးကိုကဲ့သို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဝိယတ္တာတိ၊ ဝိယတ္တာဟူသည်ကား၊
ပညာဝေယျတ္တိယေန၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းတတ်သောပညာအစရှိ
သောပညာ၏ထက်မြက်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိနိတာ
တိ၊ ဝိနိတာဟူသည်ကား၊ ဝိနယံ၊ ကိလေသာတို့ကိုဆုံးမခြင်းသို့၊ ဥပေတာ၊
ကပ်ကုန်သော၊ သုဝိနိတာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမခြင်းသို့ကပ်ကုန်သော၊ ဝိသာ
ရဒါတိ၊ ဝိသာရဒါဟူသည်ကား၊ နိသာရဇ္ဇေန၊ ရွံ့ရှားခြင်းကင်းသောသူ၏
အဖြစ်တည်းဟူသော၊ သောမနဿသဟဂတဉာဏေန၊ သောမနဿ
ဝေဒနာနှင့် တကွဖြစ်သောဉာဏ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊
ဓမ္မဓရာတိ၊ ဓမ္မဓရာဟူသည်ကား၊ သုတဓမ္မာနံ၊ ကြားနာအပ်ကုန်သောပရိ
ယတ်တရားတို့၏၊ အဝေရတူတာ၊ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုစ
သီလ သမ္ပန္နောတိဂါထာယ၊ ဘိက္ခုစသီလ သမ္ပန္နောဟူသောဂါထာ၌၊
ဧကေကဿဝ၊ တပါးပါးသောပရိသတ်၏သာလျှင်၊ ဧကေကော၊ တပါး
ပါးသော၊ ဂုဏော၊ သီလဗဟုသုတသဒ္ဓါဟုဆိုအပ်သောဂုဏ်ကျေးဇူး
ကို၊ ကိဉ္ဇာဝိကဝိတော၊ အကယ်၍ကားဟောအပ်၏ရှင်၊ ပနတထာပိ၊
ထိုသို့ပင်ဟောအပ်သော်လည်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောပရိသတ်
တို့အား၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံသော သီလဗဟုသုတသဒ္ဓါဟုဆိုအပ်သော
ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်လည်း၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ သင့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သတ္တ
မသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဝေသာရဇ္ဇာနိတိဇေတ္ထ၊ ဝေသာရဇ္ဇာနိဟူ
သောဤပါဌ၌၊ သာရဇ္ဇပ္ပဋိပက္ခော၊ ရွံ့ရှားခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
တရားသည်၊ ဝေသာရဇ္ဇံ၊ ဝေသာရဇ္ဇမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤဝေသာရဇ္ဇဟူသော
အမည်သည်၊ စတုသုလေးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ သာရဇ္ဇဘာ
ဝံ၊ ရွံ့ရှားခြင်း၏မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ
သောမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပ္ပန္နသောမနဿမယဉာဏဿ၊ ဖြစ်သော
သောမနဿဝေဒနာဖြင့်ပြီးသောဉာဏ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ အာသဘံ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-တဏှာယောဂဝဂ်၊ ၁၂၇

ဌာနန္တိ၊ အာသတံဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊ မြတ်သောအရာကို၊ ဥတ္တမဋ္ဌာနံ၊ မြတ်သောအရာကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗုဗ္ဗဗုဒ္ဓါ၊ ဝိပဿီအမရှိသောရှေးဘုရားရှင်တို့သည်၊ အာသဘာ၊ အာသဘမည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ လိုဝိပဿီအမရှိသောရှေးဘုရားရှင်တို့၏၊ ဋ္ဌာနံ၊ အရာကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဂ္ဂိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ ဂဝသတဇေဋ္ဌကော၊ နွားတရာတို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်သောနွားသည်၊ ဥသဘော၊ ဥသဘမည်၏၊ ဂဝ သဟဿ ဇေဋ္ဌကော၊ နွားတထောင်တို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်သောနွားသည်၊ ဝသဘော၊ ဝသဘမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝဇောတဇေဋ္ဌကော၊ ခြံတရာတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော နွားသည်၊ ဥသဘော၊ ဥသဘမည်၏၊ ဝဇသဟဿ ဇေဋ္ဌကော၊ ခြံတထောင်တို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သောနွားသည်၊ ဝသဘော၊ ဝသဘမည်၏၊ သဗ္ဗဂဝသေဋ္ဌော၊ အလုံးစုံသောနွားတို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗပရိဿယ သဟော၊ ခပ်သိမ်းသောတေးရန်ကို သည်းခံနိုင်သော၊ သေတော၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညို ဘွယ်ရှိသော၊ မဟာဘာဓု၊ ဝဟော၊ ကြီးစွာသောစန်ကိုရှာက်ဆောင်နိုင်သော၊ အသနိသတသဒ္ဓေဟိဝိ၊ မိန့်ကြားသံအရာတို့ဖြင့်လည်း၊ အသမ္ပကန္တိယော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသောနွားသည်၊ နိသဘော၊ နိသဘမည်၏၊ သော၊ ထိုနိသဘမည်သောနွားကို၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ ဥသဘောတိ၊ ဥသဘဟူ၍၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဥသဘသဒ္ဓါသည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုနိသဘသဒ္ဓါ၏၊ ပရိယာယဝစနံ၊ ပရိယာယဝကားတည်း၊ ဥသဘဿ၊ နွားလား၊ ဥသဘ၏၊ ဣဒံ၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာသတံ၊ အာသဘမည်၏၊ ဋ္ဌာနန္တိ၊ ဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ စတုဟိ၊ လေးဘက်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊ ပထဝိ၊ မြေကို၊ ဥပ္ပိလိတွာ၊ ကျိတ်နှိပ်၍၊ အစလဋ္ဌာနံ၊ မတုန်မလှုပ်သော တည်ခြင်းတည်း၊ ဣဒံပန၊ ဤသဗ္ဗညု တညာဏ်တော် သည်ကား၊ အာသတံဝိယ၊ နွားလား၊ ဥသဘကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာသတံ၊ အာသဘမည်၏၊ ဟိတံပါကုဋုံကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြဦးအံ့၊ နိသဘသင်္ခါတော၊ နိသဘဟုဆိုအပ်သော၊ ဥသဘော၊ နွားလား၊ ဥသဘသည်၊ စတုဟိ၊ လေးဘက်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊ ပထဝိ၊ မြေကို၊ ဥပ္ပိဇ္ဇေတွာ၊ ကျိတ်နှိပ်၍၊ အစလဋ္ဌာနံ၊ မတုန်မလှုပ်သောတည်ခြင်းဖြင့်၊ တိဋ္ဌတိယထာ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ထထာဂတောဝိ

၁၂၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ ဝေသာရဇ္ဇပါဒေ
 ဟိ၊ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တော်တည်းဟူသော ခြေတော်တို့ဖြင့်၊ အဋ္ဌပရိသ
 'ပထဝီ'၊ပရိသတ်ရှစ်ပါးတည်းသောမြေကို၊ဥပ္ပိဇ္ဇေတွားကျိတ်နှိပ်၍၊သဒေ
 ဝကေ၊နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွဖြစ်သော၊ သမာရကေ၊ ဝသဝတီနတ်
 ပြည်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ လောကေ၊လောက၌၊ ကေနမိ၊တစ်ခုတယောက်
 သော၊ ပစ္စတ္တိကေန၊ဆန်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိသော၊ ပစ္စမိ၊ဧတ္တန၊ရန်သူ
 သည်၊ အကစ္စိယော၊ မတုန်မလှုပ် စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အစတုဋ္ဌာနေန၊
 မတုန်မလှုပ်သောတည်ခြင်းဖြင့်၊တိဋ္ဌတိယထာ၊တည်သကဲ့သို့၊ဧဝံတထာ
 ထိ၊အတူ၊တိဋ္ဌမာနေဝ၊တည်တော်မူသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တံအာသဘံ
 ဌာနံ၊ထိုမြတ်သောအရာကို၊ပဋိဇာနာတိ၊ဝန်ခံ၏၊ဥပဂစ္ဆတိ၊ရှေးရှုရေခံ၏၊
 နပစ္စက္ခာတိ၊ မစွန့်၊ အတ္တနိ၊ကိုယ်တော်၌၊အာရောပေတိ၊တင်၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ အာသဘံ ဌာနံပဋိဇာနာတိတိ၊ အာသဘံဌာနံ ပဋိဇာနာတိ
 ဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ပရိသာသုတိ၊ပရိသာသု ဟူသည်ကား၊အဋ္ဌသု၊ရှစ်
 ပါးကုန်သော၊ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌၊ သိဟနာဒနဒတိတိ၊ သိဟနာဒ
 နဒတိဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌနာဒံ၊မြတ်သော အသံတော်ကို၊အဘိတနာဒံ၊
 မကြောက်မရွံ့သော အသံတော်ကို၊နဒတိ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ဝါ၊တနည်း
 ကား၊သိဟနာဒသဒိသံ၊ခြင်သံမင်း၏ အသံနှင့်တူသော၊နာဒံ၊အသံတော်
 ကို၊နဒတိ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ အယမတ္ထော၊ဤအနက်ကို၊သိဟနာဒသုတ္တ
 န၊သိဟနာဒ သုတ်ဖြင့်၊ ဒဿတဗ္ဗော၊ပြအပ်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ သိ
 ဟော၊ခြင်သံကို၊ သဟနတောစ၊ ခပ်သိမ်းသော တေးရန် အပေါင်းကို
 သည်းခံနိုင်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဟနတောစ၊ ခပ်သိမ်းသော
 တေးရန်တို့ကိုနှိပ်နင်းနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သိဟောတိ၊သိဟ
 ဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တသိဟဿ၊ ဆိုအပ်သော
 ခြင်္သေ့ မင်းနှင့်တူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ နာဒံ၊အသံတော်ကို၊တတ္ထ၊ထို
 ထိုသိဟနာဒနဒတိဟူသောပါဌ်၌၊ ဟိ၊အကျယ်ပြုပြီးအံ့၊သိဟော၊ခြင်္သေ့
 မင်းသည်၊ သိဟဗလေန၊ခြင်္သေ့မင်းအားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၍၊

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-တဏှာယောဂဝဂ်၊ ၁၂၉

သံဗုတ္တ၊ အလုံးစုံသော အရာတို့၌၊ ဝိသာရဒေါ၊ ကင်းသော ရွံ့ရှားခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဂတ လောမဟံသော၊ ကင်းသောကြက်သီး မွေးညှင်းထ
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အသံကို၊ နဒတိယထာ၊ မြည်
ဟောက်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ တထာဂတသိဟောပိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတည်းဟူသောခြင်္သေ့မင်းသည်လည်း၊ တထာဂတဗလေဟိ၊ မြတ်
စွာဘုရား အားတော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံတော်မူ၍၊ အဋ္ဌသု၊
ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌၊ ဝိသာရဒေါ၊ ကင်းသောရွံ့ရှား
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဂတလောမဟံသော၊ ကင်းသော ကြက်သီးမွေးညှင်း
ထခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိရူပန္တိ အာဒိနာ၊ ဣတိရှုပုံ၌သို့ အစရှိသော၊
နယန၊ နည်းဖြင့်၊ နာနာဝိဓဒေသနာ ဝိလာသသမ္ပန္နံ၊ အထူးထူးအပြား
ပြားရှိသော ဒေသနာတော်၏ တင့်တယ် စွယ်စုံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊
သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့နှင့်တူသောအသံကို၊ နဒတိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ ပရိသာသု၊ သီဟနာဒံနဒတိ၊ ပရိသာသု၊ သီဟနာဒံ နဒတိဟူ၍၊
စတုက္ကနိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗြဟ္မစက္ကံပဝတ္ထေတိတိဇ္ဇေ၊ ဗြဟ္မစက္ကံပဝတ္ထေတိဟူသော
ဤပါဌ်၌၊ ဗြဟ္မန္တိ၊ ဗြဟ္မဟူသည်ကား၊ သေဠိဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဝိသုန္ဓံ၊
စင်ကြယ်သော၊ ပန၊ သဒ္ဓတ္တမှတပါး အတ္ထုဒ္ဓါရကို ဆိုဦးအံ့၊ အယံစက္က
သဒ္ဓေါ၊ ဤစက္ကသဒ္ဓါသည်၊ သမ္ပတ္တိယံ၊ ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသော အနက်
၌လည်းကောင်း၊ လက္ခဏေ၊ စက်လက္ခဏာ ဟူသောအနက်၌ လည်း
ကောင်း၊ ရထင်္ဂေ၊ ရထား၏ အင်္ဂါတည်းတီး ဟူသော အနက်၌ လည်း
ကောင်း၊ ဣရိယာပလေ၊ သွားခြင်း အစရှိသော ဣရိယာပုတ်ဟူသော
အနက်၌လည်းကောင်း၊ ဒါနေ၊ ပေးလှူခြင်းဟူသောအနက်၌လည်းကောင်း၊
ရတန ဓမ္မရရစက္ကာဒိသုစ၊ ရတနာစက် တရားစက် သင်ရန်းစက် အစရှိ
သည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဣ၊ ဤဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္ထေတိ
ဟူသောပါဌ်၌၊ ဓမ္မစက္ကေ၊ တရားစက်ဟူသောအနက်၌၊ မတော၊ သိအပ်
၏၊ တဉ္စ၊ ထိုတရားစက်ကိုလည်း၊ ဧဝေ၊ နှစ်ပါး အပြားအားဖြင့်၊ ဝိဘာ
ဝယေ၊ ထင်စွာပြရာ၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ ဝတ္ထာရိမာနိ
ဘိက္ခဝေစက္ကာနိယေဟိသမန္နာဂတာနံ ဒေဝမနုဿာနန္တိအာဒိသု၊ စက္ကာရိ
မာနိဘိက္ခဝေ စက္ကာနိယေဟိသမန္နာဂတာနံ ဒေဝမနုဿာနံ ဤသို့အစရှိ
သည်တို့၌၊ အယံစက္ကသဒ္ဓေါ၊ ဤစက္ကသဒ္ဓါသည်၊ သမ္ပတ္တိယံ၊ ပြည့်စုံခြင်း၌၊
ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာနိ၊ စက်တို့သည်၊ ဣမာနိ
စက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ယေဟိ၊ အကြင်လေးပါးသော စက်တို့နှင့်၊

၁၃၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သမန္နာဂတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဒေဝမန္နဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ ပါဒတ
လေသုစက္ကာနိဇာတာနိဿိတ္ထေ၊ ပါဒတလေသု စက္ကာနိဇာတာနိဟူသော
ဤပါဌ၌၊ လက္ခဏာ၊ စက်လက္ခဏာဟူသော အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။
ပါဒတလေသု၊ ခြေဘဝါးတော်အပြင်တို့၌၊ စက္ကာနိ၊ စက်လက္ခဏာတို့သည်
ဇာတာနိ၊ ရောက်ကုန်၏။ စက္ကံဝဝဟတော၊ ပဒန္တိတ္ထေ၊ စက္ကံဝဝဟတော
ပဒ်ဟူသောဤပါဌ၌၊ ရထင်္ဂေ၊ ရထား၏အင်္ဂါလည်းဘီးဟူသော အနက်၌၊
ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဝဟတော၊ လည်းကုန်ရှက်ဆောင်သောခွား၏။ ပဒံ၊ ခြေရာ
ကို၊ စက္ကံ၊ လည်းဘီးစက်သည်။ အန္ဓေတိ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့၊ အန္ဓေ
တိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ စတုစက္ကံ၊ နဝစ္ဆါရန္တိတ္ထေ၊ စတုစက္ကံနဝစ္ဆါရ်ဟူသောဤ
ပါဌ၌၊ ဣရိယာပထေ၊ သွားခြင်းအစရှိသော ဣရိယာပုထ်ဟူသောအနက်
၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ စတုစက္ကံ၊ သွားခြင်းအစရှိသောလေးပါးသော ဣရိယာ
ပုထ်ရှိ၏။ နဝစ္ဆါရံ၊ ခံတွင်းအစရှိသော ကိုးပါးသောခွါရရှိ၏။ ဒေသုပ္ပမာစ
ပမာဒေါစက္ကံ၊ ဝတ္တဿ သဗ္ဗပါဏိနန္တိတ္ထေ၊ ဒေသုပ္ပမာစ ပမာဒေါစက္ကံ
ဝတ္တဿသဗ္ဗပါဏိနံဟူသောဤပါဌ၌၊ ဒေါန၊ ပေးလှူခြင်းဟူသော အနက်
၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဒေ၊ ပေးလှူသော၊ သုဇ္ဈ၊ စားလည်းစားလော၊ မာစပမာ
ဒေါ၊ မေ့လည်းမမေ့လျော့လင့်၊ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့အား
စက္ကံ၊ ပေးလှူခြင်းကို၊ ဝတ္တဿ၊ ဖြစ်စေလော၊ ဒိဗ္ဗစက္ကရုတနံ၊ ပါတုရဟော
သိတိတ္ထေ၊ ဒိဗ္ဗစက္ကရုတနံ၊ ပါတုရဟောသိဟူသောဤပါဌ၌၊ ရတနစက္ကေ၊
ရတနာစက်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၏အာနုဘော်
နှင့်ယှဉ်သော၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်၏။ မယာပဝတ္တိတံစက္ကန္တိတ္ထေ၊ မယာပဝတ္တိတံစက္ကံဟူသောဤပါဌ၌၊
ဓမ္မစက္ကေ၊ တရားစက်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ မယာ၊ ငါသည်၊
စက္ကံ၊ တရားစက်ကို၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣန္ဒြာဟတဿပေါသဿ
စက္ကံ၊ ဘမတိမတ္တကေတိတ္ထေ၊ ဣန္ဒြာဟတဿပေါသဿစက္ကံ၊ ဘမတိမတ္တ
ကေဟူသောဤပါဌ၌၊ ခုရစက္ကေ၊ သင်ရန်းစက်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊
ထင်၏။ ဣန္ဒြာဟတဿ၊ ယုတ်မာသောအလိုသည်နှိုင်းစက်အပ်သော၊
ပေါသဿ၊ ယောက်ျား၏၊ မတ္တကေ၊ ပြီးထိပ်၌၊ စက္ကံ၊ သင်ရန်းစက်သည်၊
ဘမတိ၊ လည်၏။ ခုရပရိယန္တေန၊ စပိစက္ကနာတိတ္ထေ၊ ခုရပရိယန္တေန၊ စ
ပိစက္ကနဟူသောဤပါဌ၌၊ ပဟာဇေ၊ စက္ကံ၊ လက်နက်စက်ဟူသောအ
နက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ခုရပရိယန္တေန၊ သင်ရန်းသွားကဲ့သို့အဖျားရှိသော၊
စက္ကေန၊ လက်နက်စက်ဖြင့်၊ ဖံသခလံ၊ အသားခုတ်၊ စေပိကဇေယျ၊ အ

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁ တဏှာယောဂဝဂ်၊ ၁၃၁

ကယ်၍မူလည်းပြုငြားအံ့၊ အသနိဝိစက္ကန္တိဇ္ဈေ၊ အသနိဝိစက္ကံဟူသော
ဤပါဌ၌၊ အသနိမဏ္ဍလေ၊ မိဗန်းကြိုးစက်ဝန်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊
ထင်၏၊ ဒန္တကုဋ်၊ သွားများသည်၊ အသနိဝိစက္ကံ၊ မိဗန်းကြိုးစက်ဝန်းနှင့်
တူ၏၊ ဣပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ အသိစက္ကသဒ္ဓေါ၊ ဤစက္ကသဒ္ဓါကို၊ ဓမ္မစက္ကေ၊
တရားစက်၌၊ ဝေဒိတဓမ္မာ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တံတေတံဓမ္မစက္ကံ၊
ထိုတရားစက်သည်၊ ပဋိဝေဓဥာဏဉ္စ၊ ပဋိဝေဓဥာဏ် လည်းကောင်း၊
ဒေသနာဥာဏဉ္စ၊ ဒေသနာဥာဏ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဓံ၊ နှစ်ပါး
အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဥာဏ်တို့တွင်၊
ပညာပဘာဝိတံ၊ ပညာသည်ထုံအပ်သော၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အ-
ရိယဖလဝဟံ၊ အရိယဖိုလ်ကိုဆောင်တတ်သောဥာဏ်သည်၊ ပဋိဝေဓ-
ဥာဏံ၊ ပဋိဝေဓဥာဏ်မည်၏၊ ကရုဏာပဘာဝိတံ၊ ကရုဏာသည်ထုံအပ်
သော၊ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့၏၊ အရိယဖလဝဟံ၊ အရိယဖိုလ်ကို
ဆောင်တတ်သော ဥာဏ်သည်၊ ဒေသနာဥာဏံ၊ ဒေသနာဥာဏ်မည်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဥာဏ်တော်တို့တွင်၊ ပဋိဝေဓဥာဏံ၊ ပဋိဝေဓ-
ဥာဏ်သည်၊ ဥပ္ပန္နမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးလည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
ချွဲပြီးအံ့၊ တံပဋိဝေဓဥာဏံ၊ ထိုပဋိဝေဓဥာဏ်သည်၊ အဘိနိက္ခမနတော၊
မြတ်သော တောထွက်ခြင်းမှ၊ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်
အောင်၊ ဥပ္ပန္နမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲမည်၏၊ ဖလက္ခဏေ၊ ဖိုလ်ခဏ၌၊ ဥပ္ပန္နနာမ၊ ဖြစ်
ပြီးမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂုဿိတာဘဝနတော၊ ဂုဿိတာဆုံမှ၊ မဟာ
ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ မဟာဗောဓိပလ္လင်၌၊ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်
တိုင်အောင်၊ ဥပ္ပန္နမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲမည်၏၊ ဖလက္ခဏေ၊ ဖိုလ်ခဏ
၌၊ ဥပ္ပန္နနာမ၊ ဖြစ်ပြီးမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒီပင်္ကရဒသဗလတော၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာ
ဘုရားမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌၊ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ၊
အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်၊ ဥပ္ပန္နမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲမည်၏၊ ဖလက္ခဏေ၊ ဖိုလ်ခဏ
၌၊ ဥပ္ပန္နနာမ၊ ဖြစ်ပြီးမည်၏၊ ဒေသနာဥာဏဋ္ဌိ၊ ဒေသနာဥာဏ်သည်လည်း၊
ပဝတ္တမာနံ၊ တည်ဆဲလည်းကောင်း၊ ပဝတ္တံ၊ တည်ပြီးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဒုပိဓံ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အ-
ကျယ်ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ တံဒေသနာဥာဏံ၊ ထိုဒေသနာဥာဏ်သည်၊ အညာ
ကောဏ္ဍညဿ၊ အညာကောဏ္ဍညမထေရ်၏၊ ယာဝသောတာပတ္တိမဂ္ဂါ၊
သောတာပတ္တိမဂ်တိုင်အောင်၊ ပဝတ္တမာနံ၊ တည်ဆဲမည်၏၊ ဖလက္ခဏေ၊

ပရိ ၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထဝဂ္ဂ

ဖိုလ်ခဏန္တံ၊ ပဝတ္တံနာမ၊ တည်ပြီးမည်၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဥဇဏ်
 တော်တို့တွင်းပဋိဝေခဉာဏံ၊ ပဋိဝေခဉာဏ်သည်၊ လောကုတ္တရံ၊ လော
 ကုတ္တရာတည်း၊ ဒေသနာဉာဏံ၊ ဒေသနာဉာဏ်သည်၊ လောကီယံ၊ လော
 ကီတည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတံဥဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးသောဉာဏ်သည်
 လည်း၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသံဝကတို့နှင့်၊ အသံ
 ဓာရဏံ၊ မဆက်ဆံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့
 ၏သာလျှင်၊ ဩရသဉာဏံ၊ ရင်၌ဖြစ်သောဉာဏ်တည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
 တေပဋိဇာနတောတိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ တေပဋိဇာနတောဟူသည်ကား၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သင်္ခတအသင်္ခတအားဖြင့်ပြားသောခပ်
 သိမ်းသော တရားတို့ကိုမဖောက်မပြန် သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို
 ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်သိတော်မူသည်၊ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း
 ၍သိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနတော၊ ဝန်ခံတော်မူသော၊ တယာ၊ အ
 ရှင်ဘုရားသည်၊ ဣမေနာမဓမ္မာ၊ ဤမည်သောတရားတို့ကို၊ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ
 ထိုးထွင်း၍မသိအပ်ကုန်၊ တတြဝတာတိ၊ တတြဝတဟူသည်ကား၊ အ
 နဘိသမ္ဗုဒ္ဓါတိ၊ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓါဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ တေသုဒသိ
 တဓမ္မေသု၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မူသော အားဖြင့်ပြ
 အပ်သောတရားတို့၌၊ သဟဓမ္မေနာတိ၊ သဟဓမ္မေနဟူသည်ကား၊ သ
 ဟေတုနာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော၊ သကာရဏေန၊ အကြောင်းနှင့်တ
 ကွသော၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ နိမိတ္တမေတန္တိဇ္ဇေ၊ နိမိတ္တမေတံဟူသော
 ဤပါဌ်၌၊ ပုဂ္ဂလောပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မောပိ၊ တရားကိုလည်း
 ကောင်း၊ နိမိတ္တန္တိ၊ နိမိတ္တံဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ယောပုဂ္ဂ
 လော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ပဋိစောဒေသတိ၊ စောဒနာလက္ခံ၊
 တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ယံဓမ္မံ၊
 အကြင်တရားတော်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြ၍၊ အယံနာမဓမ္မော၊ ဤမည်သော
 တရားကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍မသိအပ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပဋိစောဒေသတိ၊ စောဒနာလက္ခံ၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုစောဒနာ
 လက္ခံသောတရားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဣတိအ
 ယံအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဇ္ဇေ၊ ဤနိမိတ္တမေတံအစရှိသောပါဌ်၌၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ခေမပ္ပတ္ထောတိ၊ ခေမပ္ပတ္ထောဟူသည်ကား၊ ခေမံ၊
 ဘေးမရှိခြင်းသို့၊ ပတ္ထော၊ ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သေသပဒနယံ၊

၂၁

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ပဌမပစ္ဆိမသက-၁-တဗျာယောဂဝဂ်၊ ၁၃၃

ကြွင်းသော အာဟာရပစ္စေသောသောရန္တပစ္စေသဟူသောပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း
သည်၊ ဣမသေဝ၊ ဤခေမပ္ပတ္တောဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစ
စကားတည်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဧတံ၊ ဤခေမပ္ပတ္တောအစရှိသောကား
ကို၊ ဝေသာရန္တညာဏမေဝ၊ ဝေသာရန္တညာဏ်ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အယံနာမဓမ္မော၊ ဤမည်
သောတရားကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အနဘိသမ္ပုဇ္ဈေါ၊ ထိုးထွင်း၍
မသိအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒကံ၊ စောဒနာတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလံဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
ကိုလည်းကောင်း၊ စောဒနာကာရဏံ၊ စောဒနာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော
အနဘိသမ္ပုဇ္ဈဓမ္မံဝါ၊ ထိုးထွင်း၍မသိအပ်သော တရားကိုလည်းကောင်း၊
အပဿတော၊ မြင်တော်မမူသည်ဖြစ်၍၊ သဘာဝဗုဒ္ဓေါယေဝ၊ သဘော
အားဖြင့်ဘုရားသည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ
ဘုရားသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခ
န္တဿ၊ ဆင်ခြင်တော်မူသော၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗလဝ
တရံ၊ အထူးသဖြင့်အားကြီးစွာသော၊ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုသောမနဿဝေဒနာနှင့်၊ သမ္ပယုတ္တံ၊ ယှဉ်
သော၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်၊ ဝေသာရန္တနာမ၊ ဝေသာရန္တမည်၏၊ တံ၊ ထိုဝေ
သာရန္တညာဏ်တော်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ခေမပ္ပတ္တောလိအာဒိ၊ ခေမပ္ပတ္တော
ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
နည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အန္တရာယိကာဓမ္မာတိတ္ထေ၊ အန္တရာယိကာဓမ္မာဟူ
သောဤပါဌ၌၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အန္တရာယိကာ၊ အန္တရာယိကမည်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအန္တရာယ်
ကိုပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့သည်၊ အတ္တတော၊ သဘောအားဖြင့်၊
သဗ္ဗိစ္စ၊ စေတနာဖြင့်စေ့ဆော်၍၊ ဝီတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကျူးအပ်ကုန်သော၊
သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ၊ အာပတ်အရတို့တည်း၊ ဟိသဗ္ဗံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သဗ္ဗိစ္စ၊ စေတနာဖြင့်စေ့ဆော်၍၊ ဝီတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကျူး
အပ်သောအာပတ်သည်၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအားဖြင့်၊ ဒုက္ကုဒုတ္တာ
သိတမ္ပိ၊ ဒုက္ကုဒ်အာပတ် ဒုတ္တာသိ အာပတ် မှသည်လည်း၊ မဂ္ဂပယာနံ၊ မဂ်
ဖိုလ်တို့၏၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ဣပပန၊ ဤ
အန္တရာယိကာဓမ္မာဟူသောပုဒ်၌ကား၊ မေထုနဓမ္မော၊ မေရန်အကျင့်ကို၊

၁၃၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌက ဘေဒိသျှ-စတုတ္ထတွဲ၊

အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မေထုနံ၊ မေ
ရန်ကို၊ သေဝတော၊ ဖြစ်သော၊ ယသကာသမိ၊ အမှတ်မရှိသောလူပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ နိဿံသယမေဝံ၊ ယုံမှားမရှိသဖြင့်သာလျှင်၊ မဂ္ဂဗလသနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့
၏၊ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်၊ ဟောဝံ၊ ဖြစ်၏၊ ယသခေါပနေတေ
အတ္ထာယာတိ၊ ယသခေါပနေတေအတ္ထာယဟူသည်ကား၊ ရာဂက္ခယသဒ္ဓိ
သု၊ ရာဂ၏ကုန်ခြင်းအစရှိသည်တို့တွင်၊ ယသ၊ အကြင်ရာဂ၏ကုန်ခြင်း
အစရှိသည်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဓမ္မောဒေသိတောတိ၊ ဓမ္မောဒေသိ
တောဟူသည်ကား၊ အသုဘဘာဝနာဒိဓမ္မော၊ အသုဘကိုပွားစေခြင်းအစ
ရှိသောတရားကို၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ တတြေဝတမန္တိ၊ တတြေဝတ
မံဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ အနိယျာနိကဓမ္မေ၊ ထိုဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်
ကြောင်းမဟုတ်သောတရား၌မံ၊ အက္ခန္တိပိက္ခံ၊ သေသံ၊ အကြွင်းကို၊ ဝိန
ယေ၊ ဝိနည်း၌၊ ဝုတ္တနုယနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဝါဒပထာတိ၊ ဝါဒပထာဟူသည်ကား၊ ဝါဒါယေဝ၊ အယူ
တို့သည်ပင်လျှင်တည်း၊ ပုထုတိ၊ ပုထုဟူသည်ကား၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်
သော၊ သိတာတိ၊ သိတာဟူသည်ကား၊ ဥပရိဗန္ဓာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖွဲ့အပ်
ကုန်သော၊ အဘိသင်္ခတာ၊ စီရင်အပ်ကုန်သော၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
ပုထုသိတာတိ၊ ပုထုသိတာဟူသည်ကား၊ ပုထုဘဝံ၊ များသည်၏အဖြစ်
သို့၊ သိတာဥပဂတော၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုထုဟိ၊ များစွာ
ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သိတာ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်၏၊ ဣဝံ၊ ဝိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်လည်း၊ ပုထုသိတာ၊ ပုထုသိတာမည်ကုန်၏၊ ယံနိဿိတာတိ၊ ယံ
နိဿိတာဟူသည်ကား၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယံဝါဒပထံ၊ အကြင်အယူ
တည်းဟူသောအကြောင်းကို၊ နိဿိတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နတေဘဝန္တိ၊ ဘိနတေ
ဘဝန္တိဟူသည်ကား၊ တေဝါဒပထာ၊ ထိုအယူတည်းဟူသောအကြောင်း
တို့သည်၊ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ကုန်၏၊ ဝိနယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်
၏၊ ဓမ္မစက္ကန္တိတေ၊ ဓမ္မစက္ကံဟူသောဤအမည်သည်၊ ဒေသနာဥပဇာသင်္ခ
ဒေသနာ ဥပဇာ၏ရင်း၊ ပုပ္ဖိဝေဥပဇာဏသင်္ခ၊ ပုပ္ဖိဝေဥပဇာဏ၏ရင်း၊ နာမံ၊
အမည်တည်း၊ တေသု၊ ထို့နှစ်ပါးသောဥပဇာဏတော်တို့တွင်၊ ဒေသနာဥပဇာ၊
ဒေသနာ ဥပဇာသည်၊ လောကီယံ၊ လောကီတည်း၊ ပုပ္ဖိဝေဥပဇာဏံ၊ ပုပ္ဖိ
ဝေဥပဇာဏသည်၊ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာတည်း၊ ကေဝလောတိ၊
ကေဝလောဟူသည်ကား၊ သကလော၊ အလုံးစုံသော၊ ကုသလ သမန္နာ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-တဏှာယောဂဝဂ် ၁၃၅

ပတေသကုသိုလ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တာဒိသန္တိ၊ တာဒိသံ ဟူသည် ကား၊ တတာဝိဓံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဧဝံတသု၊ ထိုသင်္ကန်းအစရှိသော ပစ္စည်းတို့၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပ္ပါဒါ၊ ဥပ္ပါဒသည်ကုန်၏၊ ကား၊ အဘယ်တရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တဏှာ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်ရာတည်း၊ တဏှုပ္ပါဒါ၊ တဏှာ၏ဖြစ်ရာ၊ တဏှာဝတ္ထုနိ၊ တဏှာ၏တည်ရာဖြစ်ကုန် သော၊ တဏှာကာရဏာနိ၊ တဏှာ၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စိဝရေဟတူတံ၊ စိဝရေဟ တုဟူသည်ကား၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရာ၌၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ လဘိသာမိ၊ ရောအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိဝရကာရဏာ၊ သင်္ကန်း၏ အကြောင်းကြောင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဘဝါဘဝ ဟေတုတိတ္ထေ၊ ဣတိဘဝါဘဝဟေတုဟူသောဤပါဌ၌၊ ဣတိတိ ဧသောသဒ္ဓေါ၊ ဣတိဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ နိဒဿနတ္ထေ၊ နိဒဿနအနက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတေ၊ နိပါတ်တည်း၊ စိဝရာနံ၊ သင်္ကန်းတို့၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ တိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအထူး၊ ဘဝါဘဝဟေတုဝိ၊ ငယ် သောဘဝ ကြီးသောဘဝ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက် တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဣတိဘဝါဘဝဟေတုဟူသောပါဌ၌၊ ဘဝေါတိဣမိနာ၊ ဘဝဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ ပဏီတတရာနိ၊ အထူးသဖြင့် မှန်မြတ်ကုန်သော၊ သပ္ပိနဝနိတာဒိနိ၊ ထောငတ်ဆီပြီး အစရှိသည်တို့ကို၊ အဓိပ္ပေတာနိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗတ္ထိဘဝေသု၊ ပြည့်စုံသောဘဝတို့ တွင်၊ ပဏီတ တရပဏီတ တမဘဝေါ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သောဘဝ အထူးသဖြင့် အလွန်မြတ်သော ဘဝကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိယေဝေဆိုကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တဏှာ ဒုကိယောတိ၊ တဏှာဒုကိယော ဟူသည်ကား၊ 'တဏှာ သဟာယော၊ တဏှာတည်းဟူသော အပေါ်ရှိသော၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ အနမတဠေ၊ မသိအပ်သောအစရှိသော၊ သံသာရဝဇ္ဇေ၊ သံသာရာ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ သံသာရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည် ရှိသော်၊ ဧကကောဝ၊ တယောက်အထည်းထည်းသာလျှင်၊ နသံသာရတံ၊

၁၃၆ အရုတ္တုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

မကျင်လည်၊ တဏှာပန၊ တဏှာသိကား၊ ဒုတိယိကံ၊ အပေါ်ကို၊ လာန္တော
 ဝ၊ ရှစ်သလျှင်၊ သံသရတိ၊ ကျင်လည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဏှာဒုတိ
 ယောတိ၊ တဏှာဒုတိယောဟူ၍၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတ္ထဘာဝညထာဘာ
 ဝန္တိဧတ္ထ၊ ဣတ္ထဘာဝညထာဘာဝံ ဟူသောဤပါဌ၌၊ ဣတ္ထဘာဝေါနာမ၊
 ဣတ္ထဘာဝမည်သည်ကား၊ အယံအတ္တဘာဝေါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တ
 ဘောတည်း၊ အညထာ ဘာဝေါနာမ၊ အညထာဘာဝ မည်သည်ကား၊
 အနာဂတတ္တဘာဝေါ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သောအတ္တဘောတည်း၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အညောပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော၊
 အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ ဣတ္ထဘာဝေါနာမ၊ ဣတ္ထဘာဝမည်၏၊ နဧဝ
 ရူပေါ၊ ဤသို့သဘောမရှိသော၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ အညထာ
 ဘာဝေါနာမ၊ အညထာ ဘာဝမည်၏၊ တံဣတ္ထဘာဝညထာ ဘာဝံ၊ ထို
 ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအတ္တဘော အနာဂတ်ဖြစ်သောအတ္တဘောရှိသော၊ သံသ
 ရန္တိ၊ သံသရံဟူသည်ကား၊ ခန္ဓဓာတုအာယတနာနံ၊ ခန္ဓာဓာတ် အာယတ
 နတို့၏၊ ပဋိပါဒုံ၊ အစဉ်ကို၊ နာတိဝဋ္ဋတိသိ၊ နာတိဝဋ္ဋတိ ဟူသည်ကား၊
 နာတိတ္ထမတိ၊ မလွန်နိုင်၊ ဧဝမာဒိနံဥတုတိ၊ ဧဝမာဒိနံဥတုဟူသည်
 ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်သု၊ အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊
 တဏှာဒုက္ခဿသမ္ဘာန္တိ၊ တဏှာဒုက္ခဿသမ္ဘဝံဟူသည်ကား၊ တဏှာဝ၊
 တဏှာကိုပင်လျှင်၊ အယံ၊ ဤတဏှာသည်၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခသမ္ဘူတော၊ ဝဋ္ဋခင်းရဲ
 ကြောင့်ဖြစ်သော၊ သဘာဝေါ၊ သဘောတည်း၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်း
 တည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဧက္ကာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
 ရှိသော စကားဖြင့်၊ ဣမဿဘိက္ခုနော၊ ဤယောဂီ ဖြစ်သော ရဟန်း၏၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
 ပတ္တဘာဝေါ၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဿိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ တံသိတာသဝံ၊ ထိုသိတာသဝကို၊ ထောမေန္တော၊ မြီးမွမ်းလို၍၊ ဝိတ
 တဏှောတိအာဒိ၊ ဝိတံတဏှော ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိတတဏှောအစရှိသောပါဌ၌၊ အနာဒါနောတိ၊ အနာဒါနော
 ဟူသည်ကား၊ နိဂ္ဂဟဏော၊ လေးပါးသောဥပါဒါနိတည်းဟူသော စွဲလမ်း
 မြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတောဘိက္ခု၊ ပရိဗ္ဗဇေတိ၊ သတောဘိက္ခု၊ ပရိဗ္ဗဇေဟူ
 သည်ကား၊ သတိသမ္ပဗ္ဗဇောဝုပ္ပပတ္တော၊ သတိသမ္ပဗ္ဗဇ၏ ပြန့်ပြော
 သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ သိတာသဝေါ၊ သိတာသဝဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-တဗျာယောဂဝဂ်၊ ၁၃၇

ရံဟနိးသည်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတိဇာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တန္တေ၊ ယုတ္တန်၌၊ ဝဇ္ဇံ၊ ပဋိကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်တရားဝဋ်ကင်းရာတရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ ဝဇ္ဇသ္မိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ ယောဇေန္တိ၊ ယှဉ်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ ယောဂါ၊ ယောဂမည်ကုန်၏၊ ကာမယောဂေါ၊ တိအာဒိသု၊ ကာမယောဂေါဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဉ္စကာမဂုဏိကော၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်သျှင်အာရုံရှိသော၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ ကာမယောဂေါ၊ ကာမယောဂမည်၏၊ ရူပါရူပဘဝေသု၊ ရူပဘဝအရူပဘဝတို့၌၊ ဘန္ဓရာဂေါ၊ ပြင်းစွာတပ်တတ်သောရာဂသည်၊ ဘဝယောဂေါ၊ ဘဝယောဂမည်၏၊ တထာ၊ ထိုအသူ၊ ဈာနနိကန္တိ၊ ဈာန်၌တပ်တတ်သော၊ ရာဂေါစ၊ ရာဂသည်လည်းကောင်း၊ သဿတဒိဋ္ဌိသဟဂတော၊ သဿတဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ရာဂေါစ၊ ရာဂသည် လည်းကောင်း၊ ဣသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိယောစ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောဒိဋ္ဌိတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိယောဂေါ၊ ဒိဋ္ဌိယောဂမည်၏၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စေသု၊ သစ္စာတို့၌၊ အညာဏံ၊ မသိခြင်းသည်၊ အဝိဇ္ဇာယောဂေါ၊ အဝိဇ္ဇာယောဂမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာမေသု၊ ကာမာဘုံတို့၌၊ ယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေတတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာမယောဂေါ၊ ကာမယောဂမည်၏၊ ဘဝေသု၊ ရူပဘုံအရူပဘုံတို့၌၊ ယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေတတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဝယောဂေါ၊ ဘဝယောဂမည်၏၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ဒိဋ္ဌိ၌၊ ယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေတတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိယောဂေါ၊ ဒိဋ္ဌိယောဂမည်၏၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၌၊ ယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေတတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာယောဂေါ၊ အဝိဇ္ဇာယောဂမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤကာမယောဂအစရှိသောအမည်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တဓမ္မာနံယေဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသောရာဂအစရှိသောတရားတို့၏သာသျှင်၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေ၊ ထိုကာမရာဂ အစရှိသော တရားတို့ကို၊ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ရွဲ၍၊ ဒဿန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကတမောစဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ ကတမောစဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကတမောစဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ်၌၊ သမုဒယန္တိ၊ သမုဒယံ

၂၁၇

၁၃၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဟူသည်ကား။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဥပါဒ်အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို၊ အတ္ထင်္ဂမန္တိ၊ အတ္ထင်္ဂံ
ဟူသည်ကား။ ဘေဒံ၊ ဘင်အားဖြင့်ပျက်စီးခြင်းကို၊ အဿာဒန္တိ၊ အဿာ
ဒံဟူသည်ကား။ မရရတာဝံ၊ သာယာအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဒိနဝန္တိ၊
အာဒိနဝံဟူသည်ကား။ အမရရတာဝံ၊ မသာယာအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊
ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ နိဿရဏန္တိ၊ နိဿရဏံဟူသည်ကား။ နိဿရတာဝံ၊
ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကာမေသုတိ၊ ကာမေသုဟူ
သည်ကား။ ဝတ္ထုကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ကာမရာဂေါတိ၊ ကာမရာ
ဂေါဟူသည်ကား။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အာရေတ္တံ၊ အာရုံပြု၍၊ ဥပ္ပန္နရာ
ဂေါ၊ ဖြစ်သောရာဂတည်း။ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း။
သေဝနယော၊ ဤနည်းသျှင်နည်းရှိ၏။ အနုသေတိတိ၊ အနုသေတိဟူသည်
ကား။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံဝုစ္စတိတိ၊ ကွဝေကာမယောဂေါတိ၊ အယံဝုစ္စ
တိတိ၊ ကွဝေကာမယောဂေါဟူသည်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာမေ
သု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဣဒံသံယောဇနကာရဏံ၊ ဤသို့စပ်ယှဉ်ခြင်း၏အ
ကြောင်းကို၊ ဣဒံဗန္ဓနကာရဏံ၊ ဤသို့ဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ကာမယော
ဂေါတိ၊ ကာမယောဂဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏
ဖဿာယတနာနန္တိ၊ ဖဿာယတနာနံဟူသည်ကား။ စက္ခုသဗ္ဗဿာဒိ
ကာရဏာနံ၊ စက္ခုသဗ္ဗဿအစရှိသည်တို့၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊
စက္ခာဒိနံ၊ စက္ခုပဿာဒိအစရှိသည်တို့၏၊ အဝိဇ္ဇာအညာဏန္တိ၊ အဝိဇ္ဇာ
အညာဏံဟူသည်ကား။ ဉာဏပ္ပဒိုပက္ခဘာဝေန၊ ဉာဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အညာဏသင်္ခါတာ၊ မသိခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊
အဝိဇ္ဇာတည်း။ ဣတိကာမယောဂေါတိဇေတ္ထ၊ ဣတိကာမယောဂေါဟူသော
ဤပါဌ၌၊ ဣတိသဒ္ဓေါ၊ ဣတိသဒ္ဓါကို၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယောဂေ
ဟိပိ၊ ယောဂတို့၌လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ကာမယောဂေါ၊ ကာမ
ယောဂမည်၏။ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဘဝယောဂေါ၊ ဘဝယောဂမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ယောဇတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၊ သံယုတ္တောတိ၊ သံယုတ္တောဟူသည်ကား။ ပရိ
ဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ ပါပကေဟိတိ၊ ပါပကေဟိဟူသည်ကား။ လာမကေ
ဟိ၊ ယုတ်ကုန်သော၊ အကုသလေဟိတိ၊ အကုသလေဟိဟူသည်ကား။
အကောသလ္လသမ္ဘူတေဟိ၊ မလိမ္မာသောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသောအ
ကုသိုလ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ သံကိလေသိကေဟိတိ၊ သံကိလေသိကေ
ဟိဟူသည်ကား။ သံဘိလေသနကေဟိ၊ နှိပ်စက်ထုတ်ပုပန်စေတတ်ကုန်

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁ တဏှာယောဂဝဂ်၊ ၁၃၉

လော၊ ပသန္နဿ၊ ကြည်လင်သော၊ မိတ္တဿ၊ မိတ်၏၊ ပသန္နဘာဝရောသ
ကေဟိ၊ ကြည်လင်သည်၏အဖြစ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည့်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပေါနော ဣဝိကေဟိတိ၊ ပေါနော ဣ
ဝိကေဟိ ဟူသည်ကား၊ ဝုန ဣဝ နိဗ္ဗတ္တကေဟိ၊ တဖန်ဘဝသစ်ကိုဖြစ်စေ
တတ်ကုန်သော၊ သဒဓေဟိတိ၊ သဒဓေဟိဟူသည်ကား၊ သဒရထေဟိ၊
ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခဝိပါကေဟိတိ၊ ဒုက္ခဝိပါကေဟိဟူ
သည်ကား၊ ဝိပါကကာလေ၊ အကျိုးပေးသောကာလ၌၊ ဒုက္ခုပ္ပါဒကေဟိ၊
ဒုက္ခဝေဒနာကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ အာယတိ၊ ဇာတိဇရာ မရဏိ
ကေဟိတိ၊ အာယတိ၊ ဇာတိဇရာမရဏိကေဟိဟူသည်ကား၊ အနာဂတေ၊
နောင်ဘဝ၌၊ ဝုနပျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဇာတိဇရာမရဏနိဗ္ဗတ္တကေဟိ၊ ပဗ္ဗိ
သန္ဓေန နှစ်ခြင်းအိုခြင်းသေခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ တသ္မာအယော
ဂက္ခေဒိတိ ဝုစ္စတိတိ၊ တသ္မာအယော ဂက္ခေဒိတိ ဝုစ္စတိဟူ သည်ကား၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အပဟိနယောဂေါ၊ မပယ်အပ်သောယောဂတရား
ရှိသော၊ ဝုစ္စလော၊ ဝုတ္တိလ်သည်၊ ဇေတဟိဓဇ္ဈဟိ၊ ထိုအကုသိုလ်တရား
တို့နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
စတုဘိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယောဂေဟိ၊ ယောဂတို့ဖြင့်၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ
သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အနဓိဂတတ္တာ၊ မရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
နယောဂက္ခေဒိတိ၊ နယောဂက္ခေဒိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိသံယောဂေါတိ၊
ဝိသံယောဂေါဟူသည်ကား၊ ဝိသံယောဇနကာရဏာနိ၊ မစပ်ယှဉ်ခြင်း၏
အကြောင်းတို့သည်၊ ကာမယောဂဝိသံယောဂေါတိ၊ ကာမယောဂဝိသံ
ယောဂေါဟူသည်ကား၊ ကာမယောဂတော၊ ကာမယောဂအားဖြင့်၊ ဝိသံ
ယောဇနကာရဏံ၊ မစပ်ယှဉ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ သေသပဒေသုပိ၊
ကြွင်းသောဝုန်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုကာမယောဂဝိ သံယောဂအစရှိသောပါဌ၌၊ အသုတဇ္ဈာနံ၊ အသုတ
ဈာန်သည်၊ ကာမယောဂဝိသံယောဂေါ၊ ကာမယောဂနှင့်မယှဉ်ကြောင်း
မည်၏၊ တံ၊ ထိုအသုတဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဓိဂ
တော၊ ရအပ်သော၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ၊ အနာဂါမိမဂ်သည်၊ ကေန္တေနော၊
စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ကာမယောဂဝိသံယောဂေါနာမ၊ ကာမယောဂ
နှင့်မယှဉ်ကြောင်းမည်၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ ဘဝယော
ဂဝိသံယောဂေါနာမ၊ ဘဝနှင့်မယှဉ်ကြောင်းမည်၏၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊

သောတာပတ္တိမဂ်သည်၊ ဗိဗ္ဗိယောဂ ဝိသံယောဂေါနာမ၊ ဗိဗ္ဗိနှင့်မယှဉ်

၀၄၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထဝိသုဒ္ဓိ

ကြောင်းမည်၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာယောဂဝိသိယောဂေါနာမ၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်မယှဉ်ကြောင်းမည်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေ၊ ထိုကားမယောဂဝိသိယောဂအစရှိသောသဘောတရားတို့ကို၊ ဝိတ္ထာရဝသေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကတမောစဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ ကတမောစဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုကတမောစဘိက္ခဝေအစရှိသောဝါဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဘဝယောဂေနရူပယန္တိ၊ ဘဝယောဂေနရူပယံဟူသည်ကား၊ ဘဝယောဂေနစ၊ ဘဝယောဂနှင့်လည်း၊ သံပုသုတ္တော၊ ယှဉ်သော၊ ကိစ္ဆဘိယျော၊ စဉ်းငယ် ဆိုသွယ်ရှိသေး၏၊ ဥဘယေနာဂိ၊ နှစ်ပါးစုံသော ကာမယောဂ ဘဝယောဂနှင့်လည်း၊ သမ္ပယုတ္တော၊ ယှဉ်ကုန်သော၊ ယေနကေနစိ၊ တစုံတခုသော၊ ယောဂေန၊ ယောဂနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝုရက္ခတာတိ၊ ဝုရက္ခတာဟူသည်ကား၊ ဝုရတော၊ ရှေး၌၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော ပရိဝါရိတာ၊ ခြံရံအပ်ကုန်သော၊ ကာမေပရိညာယာတိ၊ ကာမေပရိညာယဟူသည်ကား၊ ဒုဝိဇေဝိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊ ပရိဇာနိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၍၊ ဘဝယောဂဉ္စသဗ္ဗသောတိ၊ ဘဝယောဂဉ္စသဗ္ဗသောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဘဝယောဂဉ္စ၊ ဘဝယောဂကိုလည်း၊ ပရိဇာနိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၍၊ သမုဟစ္စာတိ၊ သမုဟစ္စဟူသည်ကား၊ သမုဟနိတွာ၊ ကောင်းစွာပယ်နှုတ်၍၊ ဝိရာဇယန္တိ၊ ဝိရာဇယံဟူသည်ကား၊ ဝိရာဇေန္တော၊ ကင်းစေလျက်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိရာဇေတွာ၊ ကင်းစေပြီး၍၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝိရာဇေန္တောတိ၊ ဝိရာဇေန္တောဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဂ္ဂေါမဂ်ကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရာဇေတွာတိ၊ ဝိရာဇေတွာဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူသည်ကား၊ ခဏသဝေမုနိ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသောရဟန်းတည်း၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤဒသမသုတ်၌၊ သုတ္တဝိ၊ သုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဂါထာသုဝိ၊ ဂါထာတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋတရားကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ တဿာယောဂဝဂ္ဂေါ၊ တဿာယောဂဝဂ်သည်၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာတည်း။ ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-စရဝဂ်၊ ၁၄၁

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-စရဝဂ်၊

၁ ဒုတိယသ၊ ဒုတိယဝဂ်၏၊ ပဌမ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အဓိဝါသေတိတိ၊ အဓိဝါသေတိဟူသည်ကား၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သို့၊ အဓိဗျာပေတွင်၊ တင်၍၊ ဝါသေတိ၊ နေစေ၏၊ နပ္ပဇဟတိတိ၊ နပ္ပဇဟတိဟူသည်ကား၊ နပရိစ္ဆတိ၊ စွန့်၊ နပိနောဒေတိတိ၊ နပိနောဒေတိဟူသည်ကား၊ နနိဟရတိ၊ မထုတ်၊ နဗျန္တိကရေန္တိတိ၊ နဗျန္တိကရေန္တိဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗန္တိ၊ ကင်းသည်ကို၊ ဝိဂတန္တိ၊ ကင်းသောအစွန်းအစကို၊ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်သည်ကို၊ ပရိဝုဉ္ဏမံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ နကရေတိ၊ မပြု၊ နအနာဘာဝံဂမေတိတိ၊ နအနာဘာဝံဂမေတိဟူသည်ကား၊ အနုအဘာဝံ၊ အဖန်တလဲလဲမဖြစ်ခြင်းသို့၊ အဝဇံ၊ မကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ နဂမေတိ၊ မရောက်စေ၊ စရေန္တိတိ၊ စရေန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိစရန္တောဝိ၊ သွားသော်လည်း၊ အနာတာပီတိ၊ အနာတာပီဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗရိယော၊ အားထုတ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနောတ္တာပီတိ၊ အနောတ္တာပီဟူသည်ကား၊ ဥပဝါဒဘယရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့စွတ်စွဲခြင်းတည်းဟူသောဘေးမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သတတန္တိ၊ သတတံဟူသည်ကား၊ နိစ္စံ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်၊ သမိတန္တိ၊ သမိတံဟူသည်ကား၊ နိရုန္တရံ၊ အခြားမရှိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သုက္ကပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခ၌၊ ဝုတ္တပိပရိယာယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှပြန်သောအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဂါယာသု၊ ဂါယာတို့၌၊ ဂေဟနိဿိတန္တိ၊ ဂေဟနိဿိတံဟူသည်ကား၊ ကိလေသနိဿိတံ၊ ကိလေသကိုဖြိုသော၊ မောဟနေယျေသုတိ၊ မောဟနေယျေသုဟူသည်ကား၊ မောဟဇနကေသု၊ မောဟကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌၊ အဘဗ္ဗေတိ၊ အဘဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ အဘာဇနဘူတော၊ တည်ရာမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သမ္မောမိမုတ္တမန္တိ၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သမ္မောမိမုတ္တမံဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂသင်္ခါတံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသို့၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သမ္ဗန္ဓသီလာတိ၊ သမ္ဗန္ဓသီလာဟူသည်ကား၊ ပရိဝုဉ္ဏသီလာ၊ ပြည့်စုံသောသီလရှိကုန်သည်၊ သမ္ဗန္ဓပါတိမောက္ခာတိ၊ သမ္ဗန္ဓပါတိမောက္ခာ ဟူသည်ကား၊ ပရိဝုဉ္ဏပါတိမောက္ခာ၊ ပြည့်စုံသောပါတိမောက်ရှိကုန်သည်၊ သမ္ဗန္ဓပါတိမောက္ခ သံဝရသံဝုတာတိ၊ သမ္ဗန္ဓပါတိမောက္ခ သံဝရသံဝုတာဟူသည်ကား၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီ

၁၄၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာဒီသု-စကုတ္တတွဲ။

လေန၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလဖြင့်၊ သံဝရတာပိဟိတာ၊ ပိတ်အပ်ကုန်သည်
 ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဘရေထ၊ နေကြကုန်လော့။ အာ
 စာရဂေါစရသမ္ပန္နသတိ၊ အာစရဂေါစရသမ္ပန္နာဟူသည်ကား၊ အာစာရေန
 စ၊ ကိုယ်အကျင့် နှုတ်အကျင့်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဂေါစရေနစ၊ သင့်တင့်
 လျောက်ပတ်ရာအရပ်၌ဆွမ်းခံသော အလေ့အကျက်နှင့် လည်းကောင်း၊
 သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ သမပါဂတာ၊ ကောင်းစွာကပ်ကုန်သည်၊ ဘဝ
 ထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ အဏုမတ္တေသုဝဇ္ဇေသုတိ၊ အဏုမတ္တေသုဝဇ္ဇေသုဟူ
 သည်ကား၊ အဏုပ္ပမာဏေသု၊ အဏုဋ္ဌိအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဒေါ
 သေသု၊ အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿာဝိနောတိ၊ ဘယဒဿာဝိနောဟူသည်ကား
 အဏုမတ္တာနိ၊ အဏုဋ္ဌိအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊ တာနိဝဇ္ဇာနိ၊ ထိုအ
 ပြစ်တို့ကို၊ ဘယတော၊ ဘေးအားဖြင့်၊ ဒဿနသီလာ၊ ရှေ့သောအလေ့ရှိကုန်
 သည်၊ သမာဒါယသိက္ခထသိက္ခာပဒေသုတိ၊ သမာဒါယသိက္ခထသိက္ခာပ
 ဒေသုဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သိက္ခာကောဋ္ဌာသေသု၊ ပဌ
 မပညတ်အနုပညတ်သဗ္ဗတ္ထပညတ် ပဒေသပညတ်အစရှိသောသိက္ခာအစု
 တို့တွင်၊ သမာဒါတဗ္ဗံ၊ ဆောက်တည်အပ်သော၊ တံတံသိက္ခာပဒံ၊ ထိုထို
 သိက္ခာပုဒ်ကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သိက္ခထ၊
 ကျင့်ကုန်လော့။ သမ္ပန္နသီလာနံ(ပ)သိက္ခာပဒေသုတိ၊ သမ္ပန္နသီလာနံ(ပ)
 သိက္ခာပဒေသုဟူသော၊ ဣက္ခကေန ဤမျှသော၊ ဓမ္မက္ခါနေန၊ တရားဟောခြင်း
 ဖြင့်၊ သိက္ခတ္ထေယ၊ သိက္ခာသုံးပါးအပေါင်း၌၊ သမာဒပေတွာစေတံ၊ ဆောက်
 တည်စေပြီး၍လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိလဒ္ဓရဏေသု၊ ရအပ်သောဂုဏ်ကျေးဇူး
 တို့၌၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေတွာစ၊ ဟောတော်မူပြီး၍လည်းကောင်း၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စကို၊ ဒေသေန္တော၊
 ပြုလို၍၊ ကိမဿာတိအာဒိ၊ ကိမဿဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကိမဿ အစရှိသောပါဌ၌၊ ကိမဿ၊ ဟိ၊
 ကိမဿဟူသည်ကား၊ ကိံဘဝေပသု၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ ယထာ
 စရေတိ၊ ယထာစရေဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ စရန္တော၊ သွားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိဂတော၊ နိဝရဏကင်းသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သေဝုဂ္ဂလော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စရေယု၊ ကျင့်ရာ၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊
 သေသေသေနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗေ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ အန္တေတိ၊
 အန္တေ ဟူသည်ကား၊ နိဝီဒေယျ၊ နေရာ၏၊ ယတမေနံ ပဿာရယေတိ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-စခုံဝဂ်၊ ၁၄၃

ယတမေနံပဿာရေယေဟူသည့်ကား၊ယံအင်္ဂပစ္စင်္ဂံ၊အကြင်အင်္ဂါကြီးငယ်
ကိုးပဿာရေယျ၊ဆန်ရာဇာ၊ တထားထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊တံ
အင်္ဂပစ္စင်္ဂံ၊ထိုအင်္ဂါကြီးငယ်ကို၊သံယတမေပ၊ကောင်းစွာ စောင့်သည်ကို
ယာလျှင်၊ကတွာ၊ပြု၍၊ ပဿာရေယျ၊ဆန်ရာဇာ၊ ဥဒန္တိ၊ဥဒ္ဓံ ဟူသည့်ကား၊
ဥပရိ၊ အထက်၌၊ တိရိယန္တိ၊တိရိယံ ဟူသည့်ကား၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊
အပါစိနန္တိ၊အပါစိနံဟူသည့်ကား၊ အဝေ၊အောက်၌၊ ဧတ္တာဝတာ၊ဤမျှ
အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊အတိတာစ၊အတိတ်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္စုပ္ပန္နာစ၊
ပစ္စုပ္ပန်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊အနာဂတာစ၊အနာဂတ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊ကထိတာ၊ဟောအပ်ကုန်၏၊ ယာဝတာ
တိတေ၊ယာဝတာဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ပရိစ္ဆေဒဝစနံ၊အပိုင်းအခြားကို
ဟောသောသဒ္ဓါတည်း၊ဇာဂတောဂတိတိ၊ဇာဂတောဂတိဟူသည့်ကား
လောကဿ၊သတ္တလောက၏၊နိပ္ပတ္တိ၊ပြီးခြင်းသည်၊သမဝေက္ခိတာစ ဓမ္မာ
နံခန္ဓာနံဥဒယဗ္ဗယန္တိ၊ သမဝေက္ခိတာစ ဓမ္မာနံခန္ဓာနံ ဥဒယဗ္ဗယံဟူသည့်
ကား၊ သဗ္ဗလောကေ၊အလုံးစုံသော ခန္ဓာဟူသော သတ္တလောက၌၊အတိ
တာဒိဘေဒါနံ၊အတိတ်စသည်အပြားရှိကုန်သော၊ဧတေသံပဉ္စက္ခန္ဓဓမ္မာနံ၊
ထိုခန္ဓာငါးပါးဟုဆိုအပ်သော သဘောတရားတို့၏၊ ဥဒယဉ္စ၊ဖြစ်ခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ ဝဿဉ္စ၊ပျက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သမဝေက္ခိတာ၊ဆင်
ခြင်အပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပဉ္စက္ခန္ဓာနံ၊ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယံ၊
ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပဿန္တော၊ရှုသောသူသည်၊ ပဉ္စဝိသတိလက္ခဏာနိ၊နှစ်ဆဲ့
ငါးပါးသောဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာတို့ကို၊ပဿတိ၊မြင်၏၊ ဝယံ၊ပျက်ခြင်းကို၊
ပဿန္တော၊ရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဉ္စဝိသတိ လက္ခဏာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ ငါးပါး
သောပျက်ခြင်း လက္ခဏာတို့ကို၊ ပဿတိ၊မြင်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေဟိ၊
ဆိုအပ်ကုန်သော၊သမပညာသာယ၊အမျှငါးဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော
လက္ခဏေဟိ၊လက္ခဏာတို့ဖြင့်၊သမ္ဗား၊ကောင်းစွာ၊ အဝေက္ခိတာ၊ဆင်ခြင်
အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊စေတောသမထသာမိဝိန္တိ၊ စေတောသမထ
သာမိဝိဟူသည့်ကား၊ စိတ္တသမထဿ၊စိတ်၏ ကိလေသာတို့ကိုငြိမ်းစေ
တတ်သော အရဟတ္တမဂ်အား၊ အနုစ္ဆရိကံ၊လျှောက်ပတ်သော၊ ပဗ္ဗိပဒံ၊
ပဗ္ဗိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဟုဆိုအပ်သောအကျင့်ကို၊ သိက္ခမာနန္တိ၊သိက္ခ
မာနံဟူသည့်ကား၊ ပဗ္ဗိဇဇ္ဇမာနံ၊ ကျင့်ဆဲ ဖြစ်သော၊ ပူရယမာနံ၊ ဖြည့်ဆဲ
ဖြစ်သော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ပဟိတတ္ထော
တိ၊ပဟိတတ္ထောဟူသည့်ကား၊ပေသိတတ္ထော၊နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော

၁၄၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ။

စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဟူတိ၊ အာဟုဟူသည်ကား၊ ကထယန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။
သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤဒုတိယသုတ်၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊
ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣမတ္ထိ၊ ပနသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌ကား၊ သီလံ၊ သီလ
ကို၊ မိဿကံ၊ လောကီလောကုတ္တရာရောသည်ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍၊
ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ ရဟန္တာကို၊ ကထိတော၊ ဟော
အပ်၏။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သမ္ပပ္ပဓာနာနိတိ၊ သမ္ပပ္ပဓာနာနိ ဟူ
သည်ကား၊ ဥတ္တမဝိရိယသမ္ပန္နပ္ပဓာနာနိ၊ မြတ်သော ဝိရိယတည်းဟူသော
ပြည့်စုံသော အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ပရိပုဏ္ဏဝိရိယာနိ၊ ပြည့်စုံသော
ဝိရိယ ရှိကုန်သော၊ မာရဓေယျာတိ ဘူတာတိ၊ မာရဓေယျာတိ ဘူတာ
ဟူသည်ကား၊ တေဘူမကဝဋ္ဌသင်္ခါတံ၊ တေဘူမကဝဋ္ဌဟုဆိုအပ်သော၊
မာရဘယံ၊ ကိလေသာမာရ်တည်းဟူသော ဘေးရန်ကို၊ အသိဘဝိတွာ၊
နှိပ်စက်၍၊ သမတ်ိက္ကမိတွာ၊ ကောင်းစွာလွန်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊
တေအသိတာတိ၊ တေအသိတာ ဟူသည်ကား၊ တေဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ ထို
ရဟန္တာ တို့သည်၊ အနိသိတာနာမ၊ ဌိသည် မမည်ကုန်၊ ဇာတိမရဏာ
ဘယသမာတိ၊ ဇာတိမရဏာဘယသမာ ဟူသည်ကား၊ ဇာတိဉ္စ၊ ဇာတိကို
လည်းကောင်း၊ မရဏဉ္စ၊ မရဏကို လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇနက
ဘယသမာ၊ ဖြစ်သောဘေးကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇာတိမရဏာ သင်္ခါတသေ
ဝံ၊ ဇာတိမရဏာဟု ဆိုအပ်သော၊ ဘယသမာ၊ ဘေး၏၊ ပါရေဂူတိ၊ ပါရေဂူဟု
သည်ကား၊ ပါရဂူတာ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်
ကုန်သည်၊ တေတုသိတာတိ၊ တေတုသိတာ ဟူသည်ကား၊ တေဝိဇ္ဇာ
သဝေါ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တုဠာနာမ၊ နှစ်သက်သည် မည်ကုန်၏။
ဇေတွာမာရ်သဝါဟနန္တိ၊ ဇေတွာမာရ် သဝါဟနံ ဟူသည်ကား၊ သသေ
နကံ၊ စစ်သည်နှင့်တကွသော၊ မာရ်၊ မာရ်မင်းကို၊ ဇိနိတွာ၊ အောင်တော်မူ၍
ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ တေအနေဇာတိ၊ တေအနေဇာဟူသည်ကား၊ တေ
ဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တဏှာသင်္ခါတာယ၊ တဏှာဟု
ဆိုအပ်သော၊ ဇေယးတုန်လျှပ်ခြင်းဖြင့်၊ အနေဇာ၊ တုန်လျှပ်ခြင်းမရှိသည်
မည်ကုန်၏။ နိစ္စလာနာမ၊ တုန်လျှပ်ခြင်း မရှိသည်မည်ကုန်၏။ နမုစိဗလန္တိ၊
နမုစိဗလံဟူသည်ကား၊ မာရဗလံ၊ မာရ်မင်းစစ်သည်ကို၊ ဥပါတိဝတ္ထာတိ၊
ဥပါတိဝတ္ထာဟူသည်ကား၊ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်သော၊ တေသုခိတာတိ၊
တေသုခိတာဟူသည်ကား၊ တေဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်၊ လော

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-စရဝဂ်၊ ၁၄၅

ဟုတ္တရသုခေန၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာဖြင့်၊ သုခိတာနာမ၊ ချမ်းသာသည်
မည်ကုန်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သုခိဟာဝတအဿာဒေဇ္ဇော၊ တဏှာနေသံနဝိဇ္ဇတိ၊ အသိဗ္ဗမာနောသမုတ္တိ
ဇ္ဇော၊ မောဟဇာလံပဒါလိတန္တိ၊ သုခိတာဝတအဿာဒေဇ္ဇော၊ တဏှာနေ
သံနဝိဇ္ဇတိ၊ အသိဗ္ဗမာနောသမုတ္တိဇ္ဇော၊ မောဟဇာလံပဒါလိတံဟူ၍၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ အဿာဒေဇ္ဇော၊ မဿယာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊
သုခိတာ၊ ချမ်းသာ၏၊ နေသံခိကာသဝါနံ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ အသိဗ္ဗမာနော၊ ငါဟူသော မာနကို၊
သမုတ္တိဇ္ဇော၊ ဖြတ်အပ်ပြီ၊ မောဟဇာလံ၊ မောဟတည်းဟူသောကွန်ယက်
ကို၊ ပဒါလိတံ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ ၊

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ပဓာနာနိတိ၊ ပဓာနာနိဟူသည်ကား၊ ဝိရိ
ယာနိ၊ ဝိရိယတို့သည်၊ သံဝရပ္ပဓာနန္တိ၊ သံဝရပဓာနံဟူသည်ကား၊ စက္ခာ
ဒိနံ၊ စက္ခု အစရှိသည်တို့ကို၊ သံဝရန္တဿ၊ စောင့်ရှောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ဥပ္ပန္နဝိရိယံ၊ ဖြစ်သော ဝိရိယသည်၊ ပဟာနပ္ပဓာနန္တိ၊ ပဟာနပ္ပဓာနံ
ဟူသည်ကား၊ ကာမဝိတက္ကာဒယော၊ ကာမဝိတက် အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဇ
ဟန္တဿ၊ ပယ်စွန့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပ္ပန္နဝိရိယံ၊ ဖြစ်သော ဝိရိယသည်၊
ဘာဝနာပဓာနန္တိ၊ ဘာဝနာပဓာနံဟူသည်ကား၊ သံဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ သံဗောဇ္ဈင်
တို့ကို၊ ဘာဝေန္တဿ၊ ပွားစေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပ္ပန္နဝိရိယံ၊ ဖြစ်သောဝိရိ
ယတည်း၊ အနုရက္ခနပ္ပဓာနန္တိ၊ အနုရက္ခနပ္ပဓာနံ ဟူသည်ကား၊ သမာဓိ
နိမိတ္တံ၊ နောက်နောင်သောသမာဓိအကြောင်းကို၊ အနုရက္ခန္တဿ၊ စောင့်
ရှောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပ္ပန္နဝိရိယံ၊ ဖြစ်သော ဝိရိယတည်း၊ ဝိဝေက
နိဿိတန္တိ အာဒိသု၊ ဝိဝေကနိဿိတံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိဝေကော၊
ဝိဝေကဟူသော အမည်လည်းကောင်း၊ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂဟူသော အမည်
လည်းကောင်း၊ နိရောဓေါ၊ နိရောဓဟူသော အမည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ တိဏိဝိသုံးပါးသော အမည်တို့သည်လည်း၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊
နာမာနိ၊ အမည်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊
နိဗ္ဗာန်သည်၊ ဥပမိဝိဝေကတ္တာ၊ ဥပမိတို့မှဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဝေ
ကော၊ ဝိဝေကမည်၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစ
ရှိသည်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကင်းကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိရာဂေါ၊
ဝိရာဂမည်၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိသည်
တို့သည်၊ နိရုတ္တန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရောဓော၊ နိရော

မေဉ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝေကနိဿယတန္တိ အာဒိသု၊ ဝိဝေကနိဿယတံ
 ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ အာရမ္မဏဝသေနဝါ၊ အာရုံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အဓိဂန္တဗ္ဗဝသေနဝါ၊ ရောက်အပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနနိဿယတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြှီသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အက္ခော၊ အနက်တည်း။ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိန္ဒိဇ္ဈေ၊ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိ
 ဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝေါဿဂ္ဂ၊ ဝေါဿဂ္ဂတို့သည်၊ ပရိစ္ဆာဂဝေါဿဂ္ဂေါစ၊
 ကိလေသာတို့ကိုစွန့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဝေါဿဂ္ဂလည်းကောင်း၊ ပက္ခန္ဓ
 နဝေါဿဂ္ဂေါစ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ပြေးဝင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဝေါဿဂ္ဂလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧ၊ နှစ်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်
 ပါးသောဝေါဿဂ္ဂတို့တွင်၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်၊ တဒင်္ဂဝသေန၊
 တဒင်္ဂပဟာနိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကိလေသေစ၊ ကိလေသာတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ခန္ဓေစ၊ ခန္ဓာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိစ္စတိ၊ စွန့်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ပရိစ္ဆာဂဝေါဿဂ္ဂေါ၊ ပရိစ္ဆာဂဝေါဿဂ္ဂမေဉ်၏၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်
 သည်၊ အာရမ္မဏဝသေန၊ အာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပက္ခန္ဓ
 တိ၊ ပြေးဝင်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂေါ၊ ပက္ခန္ဓနဝေါ
 သ္မာမေဉ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိန္ဒိဇ္ဈေ၊ ဝေါဿဂ္ဂ
 ပရိဏာမိ ဟူသောဤပါဌ၌၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ ဘာဝိယမာနေ၊ ပွားစေအပ်သော၊ သတိသံဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတိသံ
 ဗောဇ္ဈင်သည်၊ ဝေါဿဂ္ဂတ္ထာယ၊ ကိလေသာတို့ကိုစွန့်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်သို့ပြေး
 ဝင်ခြင်းအကျိုး၌၊ ပရိဏာမတိ၊ ညွတ်၏၊ ဝိပဿနာဘာဝဉ္စ၊ ဝိပဿနာ၏အ
 ဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဂေတဘာဝဉ္စ၊ မဂ်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါဝုဏှာ
 တိ၊ ရောက်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တံသတိသံဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ထိုသတိသံ
 ဗောဇ္ဈင်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အ
 နက်တည်း၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောဝုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊
 ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဘဒ္ဒကန္တိ၊ ဘဒ္ဒကံဟူသည်ကား၊ လဒ္ဓကံ၊ ရအပ်၏၊
 အဗ္ဗိကသညာဒိဝသေန၊ အဗ္ဗိကသညာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 အဓိဂတော၊ ရအပ်သော၊ သမာဓိယော၊ သမာဓိကိုပင်လျှင်၊ သမာဓိနိမိတ္တံ၊
 သမာဓိနိမိတ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အနုရုက္ခတိတိ၊ အနုရုက္ခတို့ဟူသည်
 ကား၊ သမာဓိပရိယုတ္တတဓမ္မေ၊ သမာဓိ၏ဘေးရန်ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့
 ကို၊ ရောဂဒေါသမောဟံ၊ ရောဂဒေါသမောဟကို၊ သောဓေန္တော၊ သုတ်သင်
 လျက်၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထေ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်၌၊ အဗ္ဗိ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-စရဝဂ်၊ ၁၄၇

ကသညာဒိ ကာ၊ အဋ္ဌိကသညာအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စေ၊ ငါးပါးသာလျှင်
ဖြစ်ကုန်သော၊ သညာ၊ သညာတို့ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့
ဟောအပ်ကုန်သော်လည်း၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရေ၌၊ ဒသဝိ၊ ဆယ်ပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အသုဘာနိ၊ အသုဘတို့ကို၊ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ချွေ၍၊ က
ထေတဗ္ဗာနံ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ တသံ အသုဘာနံ၊ ထိုအသုဘတို့၏၊ ဝိတ္ထာ
ရော၊ အကျယ်ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမက္ခ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တောယေဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဂါယယ၊ ဂါထာ၌၊ သံဝရာဒိနာမေန၊
သံဝရအစရှိသောအမည်ဖြင့်၊ ပဘေဒနိပ္ပာဒကံ၊ သံဝရအပြားကိုပြီးစေ
တတ်သော၊ ဝိရိယမေဝ၊ ဝိရိယကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ခယံ ဒုက္ခ
သုပါပုဏ္ဏတိ၊ ခယံ ဒုက္ခသုပါပုဏ္ဏဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခက္ခယသင်္ခါတံ၊
ဒုက္ခ၏ကုန်ရာဟုဆိုအပ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ္ဏ
ယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စတုတ္ထသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုရာစကား
အပြီးသတ်တည်း။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အဂ္ဂပညတ္တိယောတိ၊ အဂ္ဂပညတ္တိယောဟူ
သည်ကား၊ ဥတ္တမပညတ္တိယော၊ အမြတ်ဟူ၍ သမုတ်အပ်သော သူတို့
သည်၊ အတ္တဘာဝီနန္တိ၊ အတ္တဘာဝီနံဟူသည်ကား၊ အတ္တဘာဝဇန္တုနံ၊
ကြီးသောအတ္တဘောရှိသောသူတို့တွင်၊ ယဒိဒံ ရာဟုအသုရိန္ဒောတိ၊ ယဒိဒံ
ရာဟုအသုရိန္ဒောဟူသည် ကား၊ ယောဇေသဇေသော ရာဟုအသုရိန္ဒော၊ အ
ကြင်ရာဟုအသုရိနံသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤရာဟုအသုရိနံသည်၊
အဂ္ဂေါ၊ ကဲလွန်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း၊ ဇေတ္ထ၊ ဤယဒိဒံရာဟုအသုရိန္ဒောဟူသောပါဠိ၌၊ ရာဟု၊ ရာဟု
အမည်ရှိသော၊ အသုရိန္ဒော၊ အသုရိနံသည်၊ စတ္တာရိယောဇနသဟာသာနိ၊
ယူဇနာလေးထောင်တို့တိုင်တိုင်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌစယောဇနသတာနိ၊
ယူဇနာရှစ်ရာတို့တိုင်တိုင်လည်းကောင်း၊ ဥစ္စောကိရ၊ မြင့်သတတ်၊ အသ
ကိ၊ ရာဟုအသုရိနံ၏၊ ဗာဟန္တရံ၊ မောင်းနှင်ဘက်တို့၏အကြား၌၊ ဣဒေ
ယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာတရာနှစ်ဆယ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ဟတ္ထတလပါဒတလံ၊ လက်ဘဝါးအပြင်ခြေဘဝါးအပြင်သည်၊ ပုထု
လတော၊ အပြန့်အားဖြင့်၊ တိဏိယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာသုံးရာတို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အင်္ဂုလိပဗ္ဗာနိ၊ လက်ဆစ်တို့သည်၊ ပဏ္ဏာသယောဇ
နာနိ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘမုကန္တရံ၊ မျက်
မှောင်နှစ်ဘက်တို့၏အကြားသည်၊ ပဏ္ဏာသယောဇနံ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိ

၆၄၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊နဿာဓုံ၊နဖူးပြင်သည်။ တိယောဇနသတံ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သီသံ၊ဦးခေါင်းသည်။ နဝယောဇနသတံ၊ ယူဇနာကိုးရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမဘောဂိနံယဒိဒ္ဓရာဇာမန္တာတာတိ၊ကာမဘောဂိနံယဒိဒ္ဓရာဇာမန္တာတာဟူသည်ကား။ မန္တာတာနာမ၊ မန္တာတ်အမည်ရှိသော၊ယောဇေသဇေသောရာဇာ၊အကြင်မင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏၊အယံ၊ဤမန္တာတ်မင်းသည်။ဒိဗ္ဗေ၊နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေဝိ၊ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မာနုသကေ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေဝိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘုဉ္ဇနကာနံ၊ သုံးဆောင်ခံစားကုန်သော၊သက္ကာနံ၊သတ္တဝါတို့တွင်၊အဂ္ဂေါဇေ၊ကဲလွန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ထိုကားသည်မှန်၏။ဇေသဇေသော၊ဤမန္တာတ်မင်းသည်။ မနုဿသု၊လူတို့သည်။အသင်္ခေယျာယုကေသု၊ အသင်္ချေအသက်ရှည်ကုန်သည်ရှိသော်၊နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယတက္ခဏေ၊အလိုရှိသောအလိုရှိသောဓာတ်၌၊ဟိရုညဝဿံ၊ရွှေမိဗန်းငွေမိဗန်းကို၊ဝဿာပေန္တော၊ရွာစေလျက်၊ မာနုသကေ၊လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေဝ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်း။ ဒီဃရတ္တံ၊ရှည်စွာသောနေ့ည၌ပတ်လုံး၊ပရိဘုဉ္ဇိ၊သုံးဆောင်ခံစား၏၊ ပဏီတေ၊မွန်မြတ်ကုန်သော၊ကာမေဝ၊ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်း။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ သုံးဆောင်ခံစား၏၊ဒေဝလောကေပန၊ နတ်ပြည်၌ကား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သတ္တိံသာယာ၊ သုံးကျိပ်ခြောက်ယောက်သော၊ ဣန္ဒာနံ၊ သိကြားတို့၏၊ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တာဝ၊ထိုမျှလောက်၊ပဏီတေ၊မွန်မြတ်ကုန်သော၊ကာမေ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ သုံးဆောင်ခံစား၏၊ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာမဘောဂိနံ၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကိုခံစားကုန်သောသူတို့တွင်၊အဂ္ဂေါနာမ၊ကဲလွန်သည်မည်သည်ဇာတော၊ဖြစ်၏၊ အာဓိပတေယျာနန္တိ၊ အာဓိပတေယျာနံဟူသည်ကား၊ အဓိပတိဌာနံ၊ မိမိနှင့်စပ်ကုန်သောသူတို့၏အရှင်၏အဖြစ်တည်းဟူသောအရာကို၊ ဇေဋ္ဌကဌာနံ၊ အကြီးအကဲဖြစ်သောအရာကို၊ ကရောန္တာနံ၊ပြုကုန်သောသူတို့တွင်၊ တထာဂတောအဂ္ဂမက္ခာယတိတိ၊ တထာဂတောအဂ္ဂမက္ခာယတိဟူသည်ကား။ လောကီယလောကုတ္တရေဟိ၊ လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်ကုန်သော၊ဂုဏေဟိ၊ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဂ္ဂေါ၊ ကဲလွန်၏ဟူ၍၊ သေဋ္ဌောဥတ္တမော၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အဘ္ဘာယတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဣဒ္ဓိယာယသသာဇေလန္တိ၊ ဣဒ္ဓိယာယသသာဇေလံဟူသည်ကား၊ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိသမိဗ္ဗိယာဝ၊ နတ်၏စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-စရဝဂ်၊ ၁၄၆

လည်းကောင်း၊ ပရိဝါရသင်္ခါတေန၊ အဗြူအရံဟုဆိုအပ်သော၊ ယသသဝ
စ၊ အဗြူအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇလန္တဒနံ၊ တောက်ပသောသူတို့တွင်၊
ဥဒ္ဓိတိရိယံအပါစိနန္တံ၊ ဥဒ္ဓိတိရိယံအပါစိနံဟူသည်ကား၊ ဥပရိစ၊ အထက်
၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေစ၊ အလယ်၌လည်းကောင်း၊ ဟေဋ္ဌာစ၊ အောက်၌
လည်းကောင်း၊ ယဝတောဇဂတောဂတိတိ၊ ယဝတောဇဂတောဂတိဟူ
သည်ကား၊ ယတ္ထကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ လောကနိဗ္ဗတ္တံ၊ သဗ္ဗလော
ကသင်္ခါရလောက၏ငြီးခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ။

၉၂၆၂ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ၌၊ သုရမာနိတံ၊ သုရမာနိဟူသည်ကား၊ သုရမ
လက္ခဏာပွင့်ဝိဇ္ဈာနကောနိ၊ သိမ်မွေ့သောအနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာကို ထိုး
ထွင်း၍သိတတ်ကုန်သော၊ ဥာဏာနံ၊ ဥာဏ်တို့သည်၊ ရူပသုရမေနသမန္နာ
ဂတောဟောတိတိ၊ ရူပသုရမေနသမန္နာဂတော ဟောတိဟူသည်ကား၊
ရူပေ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၌၊ သဏ္ဌာသုရမလက္ခဏာပရိဂ္ဂဟကောနံ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော
အနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်
နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရမေနာတိ၊ ပရမေနဟူ
သည်ကား၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊ တေနစရူပသုရမေနာတိ၊ တေနစရူပသု
ရမေနဟူသည်ကား၊ ယဝအနုလောမဘာဝံ၊ အနုလောမဥာဏ်ဖြစ်သည်
တိုင်အောင်၊ ပက္ခေန၊ ရောက်သော၊ တေနသုရမလက္ခဏာပရိဂ္ဂဟကောနံ၊
ထိုသို့သိမ်မွေ့သောအနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာကိုသိမ်းဆည်းခြင်းကို
ပြုကြောင်းဖြစ်သော၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ နသမန္နပဿတိတိ၊ နသမန္န
ပဿတိဟူသည်ကား၊ နတ္ထိဘာဝေနော၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ
လျှင်၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ နပက္ခေတိတိ၊ နပက္ခေတိဟူသည်ကား၊ နတ္ထိဘာဝ
နေ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ နပက္ခေတိ၊ မတောင့်တ၊ ဝေဒနာ
သုရမာဒိသုဝိ၊ ဝေဒနာသုရမာဤသို့အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဝေသဝနယော
ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ရူပသုရမတံဥတွာတိ၊ ရူပသုရမတံဥတွာဟူသည်
ကား၊ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏၊ သဏ္ဌာသုရမလက္ခဏာပရိဂ္ဂဟကောနံ၊ နူးညံ့
သိမ်မွေ့သော အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာကို သိမ်းဆည်းတတ်သော၊
ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ သုရမတံ၊ သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊
ဝေဒနာနဗ္ဗသမ္ဘာန္တိ၊ ဝေဒနာနဗ္ဗသမ္ဘာဟူသည်ကား၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓဿစ၊
ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၏လည်း၊ ပဘဝံ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ သညာ
ယတောသမုဒေတိတိ၊ သညာယတောသမုဒေတိဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ
ကာရကာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ သညာက္ခန္ဓော၊ သညာက္ခန္ဓာသည်

၁၅၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သမုဒေတိ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုသညာက္ခန္ဓာ၏ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း၊
 ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ အတ္တံဂစ္ဆတိယတ္တတတိ၊ အတ္တံဂစ္ဆတိယတ္တတဟူသည်
 ကား၊ ယသို့ ပြာနေ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအရပ်၌၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊
 တဉ္စ၊ ထိုသညာက္ခန္ဓာ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူသောအရပ်ကိုလည်း၊
 ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ သင်္ခါရေပရတောဥတွာတိ၊ သင်္ခါရေပရတော ဥတွာဟူ
 သည်ကား၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓံ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာကို၊ အနိစ္စတာယ၊ အမြဲမရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပလုဇ္ဇနဘာဝေန၊ ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရ
 တော၊ မိမိ နှိုက်ဟုတ်သူဝိမ်းပြင်ပအားဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ ဣမိနာပကာရေန၊ ဤသင်္ခါရေပရတောဥတွာဟူသော
 အပြားဖြင့်၊ အနိစ္စာနုပဿနာ၊ အနိစ္စာနုပဿနာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်
 ၏၊ ဒုက္ခတောနောစအတ္တတောတိဣမိနာ၊ ဒုက္ခတောနောစအတ္တတောဟူ
 သောဤပါ၌ဖြင့်၊ ဒုက္ခာနုတ္တာနုပဿနာ၊ ဒုက္ခာနုပဿနာအနုတ္တာနုပဿ
 နာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ သန္တောတိ၊ သန္တောဟူသည်ကား၊ ကိလေ
 သသန္တတာယ၊ ကိလေသာ၏ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္တော၊ ငြိမ်း
 သော၊ သန္တိပဒေရတောတိ၊ သန္တိပဒေရတောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနေ၊
 နိဗ္ဗာန်၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်၌၊ စတုသု၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ဝိပဿနာဝ၊ ဝိပဿနာကိုသာ
 လျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ လောကုတ္တရဓမ္မော
 ဝိ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုလည်း၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင်သဠသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အဂတိဂမနာနိတိ၊ အဂတိဂမနာနိဟူ
 သည်ကား၊ နဂတိဂမနာနိ၊ မလားအပ်သည်သို့လားခြင်းတို့သည်၊ ဆန္ဒာ
 ဂတိံ ဂစ္ဆတိတိ၊ ဆန္ဒာဂတိံ ဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒာနု၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်း
 ကြောင့်၊ အဂတိံ၊ မလားအပ်သည်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ လား၏၊ အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြု
 အပ်သောအမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သေသေသုဝိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း
 ဧသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏၊ ဆန္ဒာဒေါသာ ဘယာမောဟာတိ၊
 ဆန္ဒာဒေါသာ ဘယာမောဟာ ဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒာနု၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်း
 ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဒေါသေန၊ အမျက် ထွက်ခြင်းကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဘယေန၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ မောဟေန၊ မိုက်မဲ
 တွေဝေခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတိဝတ္တတိတိ၊ အတိဝတ္တတိဟူသည်
 ကား၊ အတိတ္တတိ၊ လွန်၏။ ။

၈ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင် ထင်ရှားသည် သာလျှင်တည်း။ ၊

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါနုကာနံ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိထိုက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ န္ဒိဟိဝိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နယေဟိ၊ နည်းတို့ဖြင့်၊ ကလိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဘတ္တုဒ္ဓေသကောတိ၊ ဘတ္တုဒ္ဓေသကော ဟူသည်ကား၊ သဿကာဘတ္တာဒိနိ၊ စာရေးတံဆွမ်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓေသကော၊ ညွှန်းတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာမေသု အသံသတောတိ၊ ကာမေသုအသံသတာ ဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ကိလေသကာမေဟိ၊ ကိလေသကာမတို့ဖြင့်၊ အသံသတာ၊ မစောင့်ရှောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပရိသကသဇ္ဇောစ ပနေသဝုစ္စတိတိ၊ ပရိသကသဇ္ဇောစပနေသဝုစ္စတိ ဟူသည်ကား၊ ဇေဇ္ဇပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အယဉ္ဇပနသောပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ပရိသာ ကစဝရောနာမ၊ ပရိသတ်၌ အမှိုက်မည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ သမဏေနာတိ၊ သမဏေနဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသမဏေန၊ တရားတည်းဟူသော ရဟန်းသည်၊ ပရိသာယ မဇ္ဈောစ ပနေသဝုစ္စတိတိ၊ ပရိသာယမဇ္ဈောစပနေသဝုစ္စတိ ဟူသည်ကား၊ ဇေဇ္ဇပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိသာပိပ္ပသန္ဓေန၊ ပရိသတ်၌ကြည်လင်ခြင်းကြောင့်၊ ပရိသာမဇ္ဈောတိ၊ ပရိသတ်၌ ကြည်လင်သောသူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ် ၏အဖွင့်ကိုဆိုသော စကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။ စရဝဂ္ဂေါ၊ စရဝဂ်သည်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်တည်း။ ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက ၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊

၁ တဝိယဿ၊ တဝိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊ ဥရုဝေလယန္တိ၊ ဥရုဝေလယံ ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဥရုဝေလဝတိ၊ ဥရုဝေလဟူသည်ကား၊ မဟာဝေလ၊ ကြီးစွာသောသဲရတည်း၊ မဟာဝါလိကာရာသီ၊ ကြီးစွာသော သဲရတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝါလုကာ၊ သဲကို၊ ဥရုတိ၊ ဥရုဟူ၍၊ ဝုစ္စ

တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝေလာတိ၊ ဝေလာဟူသည်ကား၊ မရိယာဒါ၊ အပိုင်းအခြား
 တည်း။ ဝေလာတိတ္ထမနဟေတု၊ သိက္ခာပုဒ်တည်းဟူသော အပိုင်းအခြား
 ကိုလွန်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အာဟာရ၊ ဆောင်အပ်
 သော၊ ဥရု၊ သဲတည်း။ ဥရုဝေလာ၊ သိက္ခာပုဒ်တည်းဟူသော အပိုင်းအခြား
 ကိုလွန်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဆောင်အပ်သောသဲ၊ ဣတိ
 ဧဝံအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဥရုဝေလာယံဟူသော ဤပါဌ၌၊
 ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏။ ကိရိတ္တ၊ ရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ အတိတေ၊ လွန်လေ
 ပြီးသောအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နေ၊ မဖြစ်မီးဒဿသဟဿ
 ကုသပုတ္တာ၊ တသောင်းကုန်သော အမျိုးသားတို့သည်၊ တာပဿပဗ္ဗန္တံ၊
 ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ တသ္မိံပဒေသေ၊
 ထိုတောအရပ်၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သမ္ဘိပတိတွာ
 စည်းဝေး၍၊ ကဿကမ္မဝစိကမ္မာနိနာမ၊ ကဿကံ ဝစိကံတို့ မည်သည်
 ကား၊ ပရေသမ္ဘိ၊ သူတပါးတို့အားလည်း၊ ပါကဋ္ဌာနိ၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မနောကမ္မံပန၊ မနောကံသည်ကား၊ အပါကဋ္ဌံ၊ မထင်
 ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊
 ကာမဝိတက္ကံဝါ၊ ကာမဝိတက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကံဝါ၊ ဗျာပါ
 ဒဝိတက်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိဟိံသာ ဝိတက္ကံဝါ၊ ဝိဟိံသာ ဝိတက်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဝိတက္ကောဘိ၊ ဤစည်၏။ တဿ၊ ထိုသူအား၊ အညော၊ တပါး
 သော၊ စောဒကောနာမ၊ စောဒနာစာတ်သောသူမည်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိသော၊
 ထိုကာမဝိတက်စသည်ကို ဤသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်
 ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုးစေတော့၊ စောဒနာ၍၊ ဟတ္ထပုဇ္ဈေန၊ လက်
 ခုတ်ဖြင့်၊ ဝါလုကံ၊ သဲဘုံ၊ အာဟာရိတွာဝ၊ ဆောင်၍သာလျှင်၊ တသ္မိံဌာနေ၊
 ထိုအရပ်၌၊ အာကိရတု၊ လောင်းစေသတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ လက်ခုတ်ဖြင့်
 သဲဘုံဆောင်၍ လောင်းခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုကာမဝိတက် စသည်ကို
 ဤသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ ဒဏ်အမှုတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတိကာဝတ္ထံ၊
 ကတိကာဝတ်ကို၊ အကံဿ၊ ပြုကုန်၏။ တတော၊ ထိုကတိကာဝတ်ကို ပြုသော
 အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာမဝိတက္ကံ၊
 ကာမဝိတက်ကို၊ ဝိတက္ကောဘိ၊ ဤစည်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဟတ္ထပုဇ္ဈေန၊ လက်ခုတ်ဖြင့်၊ ဝါလုကံ၊ သဲဘုံ၊ အာကိရတိ
 လောင်း၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့လောင်းသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ အနုက္ကမေ
 န၊ အစဉ်သဖြင့်၊ မဟာဝါလုကာရာသိ၊ ကြီးစွာသောသဲရသည်၊ ဧတော၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၁၅၃

ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ နံဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ပုစ္ဆိမာဇနတာ၊ နောင်
လာသူလူအပေါင်းသည်၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ စေတိယဌာနံ၊ စေတိအရာ
ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ ထိုစေတိအရာကိုပြုခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဥရု
ဝေလဝတိမဟာဝေလဝ မဟာဝါလိကာရာသီတိအတ္ထောတိ၊ ဥရုဝေလဝတိ
မဟာဝေလဝမဟာဝါလိကာရာသီတိအတ္ထောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တ
မေဝအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကိုပင်လျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
ဥရုတိဝါလုကာဝုစ္စတိဝေလဝတိမရိယာဒါဝေလဝတိက္ကမန ဟေတုအာဟ
ဇာဥရုဥရုဝေလဝတိဝေမေတ္တအတ္ထောဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ၊ ဥရုတိဝါလုကာဝုစ္စတိ
ဝေလဝတိမရိယာဒါ၊ ဝေလဝတိက္ကမနဟေတုအာဟဇာဥရုဥရုဝေလဝတိ
ဝေမေတ္တ အတ္ထောဒဋ္ဌဗ္ဗောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ နန္ဒာနေရုဉ္ဇရာယတိရေ
တိ၊ နန္ဒာနေရုဉ္ဇရာယတိရေဟူသည်ကား၊ ဥရုဝေလဝဂါမံ၊ ဥရုဝေလဝရွာ
ကို၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ နေဉ္ဇရာနဒီတိရေ၊ နေရုဉ္ဇရာမြစ်နား၌၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ
တော်မူ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊
အဗပါလနိဂြောဓေတိ၊ အဗပါလနိဂြောဓေဟူသည်ကား၊ အဗပါလကာ၊
ဆိတ်ကျောင်းသားတို့သည်၊ တဿနိဂြောဓဿ၊ ထိုပညောင်ပင်၏၊ ဆာ
ယာယ၊ အရိပ်၌၊ နိသိဒန္တိဝိ၊ ထိုင်လည်းထိုင်ကုန်၏၊ တိဋ္ဌန္တိဝိ၊ ရပ်လည်း
ရပ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုပညောင်ပင်သည်၊ အဗပါလနိ
ဂြောဓောတွေဝ၊ အဗပါလနိဂြောဓဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊
ဂတော၊ ရောက်၏၊ တဿ၊ ထိုအဗပါလအမည်ရှိသောပညောင်ပင်၏၊
ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဌ
မာဘိသမ္ပုဋ္ဌေတိ၊ ပဌမာဘိသမ္ပုဋ္ဌေဟူသည်ကား၊ သမ္ပုဋ္ဌေ၊ သစ္စာလေး
ပါးတရားကိုသိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကပင်လျှင်၊ ဥဒ
ပါဒီတိ၊ ဥဒပါဒီဟူသည်ကား၊ အယံဝိတက္ကော၊ ဤဝိတက်သည်၊ ပဉ္စမေ၊ ငါး
ခုမြောက်သော၊ သတ္တာဟေ၊ သတ္တာဟ၌၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ကသ္မာ
အဘယံ၊ ကြောင့်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အလုံးစုံ သာဘုရားရှင်တို့၏၊ အာဝိဏ္ဏ
တ္တာစေဝ၊ အလေ့အကျက်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗာသေဝနာ
ယစ၊ ရှေးတဝ၌ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿန္ဓနာ၊ အဖြေတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊
ပုဗ္ဗာသေဝနာယ၊ ရှေးတဝ၌ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပကာသနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုး၌၊
တိတ္ထိရဇာတကံ၊ တိတ္ထိရဇာတ်ကို၊ အာဟရိတဗ္ဗံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်၏၊

၈

၁၅၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ကိရိပိက္ခာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဟတ္ထိဝါနရတိတ္ထိရာ၊ ဆင်မြောက်ခါတို့
 သည်းကေသိ၊ ပဒေသေ၊ တရသောတောအရပ်၌၊ ဝိဟရန္တ၊ နေကုန်သည်
 ရှိသော်၊ အဋ္ဌကံ၊ ငါတို့တွင်းပေသာ၊ အကြင်သူသည်၊ မဟလ္လကော၊ ကြီး၏။
 တသ္မိ၊ ထိုကြီးသောသူ၌၊ သဂါရဝါ၊ ရှိသေခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၍၊ ဝိဟရိသော
 မ၊ နေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှလုံးပိုက်၍၊ နိဂြာဓံ၊ ပညောင်ပင်ကို၊ ဒေသ
 တွာ၊ မြင်၍၊ အဋ္ဌကံ၊ ငါတို့တွင်း၊ ကော၊ အတယ်သူသည်၊ မဟလ္လကော
 နုခါ၊ ကြီးသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမံသန္တ၊ စူးစမ်းကုန်သည်ရှိသော်၊
 တိတ္ထိနုဿ၊ ခါ၏၊ မဟလ္လကသဘံ၊ ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊
 တဿ၊ ထိုခါအား၊ ဇေဋ္ဌာပစာယနကမ္ပံ၊ ကြီးသောသူတို့အားပြုအပ်သော
 အရိအသေပြုခြင်းအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အညပညံ၊ အချင်းချင်း၊ သမ္ပေါ၊
 ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရိတွာ၊ နေ၍၊ သဂ္ဂပရာယနာ၊ နတ်ပြည်သို့လားကုန်သည်၊ အဟေသံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ငင်၌၊
 အဓိဝတ္ထာ၊ စွဲ၍တည်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်၊ ယေဝုဒ္ဓမပစာယန္တိ၊ နရာ
 ဓမ္မဿကောဝိဒါ၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေပသံသာ၊ သမ္ပရာယေစသုဂ္ဂတိန္တိ၊ ယေဝုဒ္ဓ
 မပစာယန္တိ၊ နရာဓမ္မဿကောဝိဒါ၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေပသံသာ၊ သမ္ပရာယေစ
 သုဂ္ဂတိဟူ၍၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဓမ္မဿ၊ ကြီး
 သောသူတို့အားအရိအသေပြုသောသဘော၌၊ ကောဝိဒါ၊ လိမ္မာကုန်သော၊
 ယေနရာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဝုဋ္ဌံ၊ ကြီးသောသူကို၊ အပစာယန္တိ၊ အရိအ
 သေပြုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုကြီးသောသူတို့အားအရိအသေပြုသောသူတို့ကို၊
 ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ပသံသာ၊ မြီးမွင်း
 ထိုက်ကုန်၏၊ တသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ သံပရာယေစ၊ နောင်တမလွန်၌လည်း၊
 သုဂ္ဂတိ၊ ကောင်းသောအလားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝေ၊ ဤသို့၊ အဟေတုကတိရန္တ၊ နယောနိယံ၊ အဟိတ်တိရန္တ၊ နိဗ္ဗာန်အမျိုး
 ၌၊ နိဗ္ဗတ္တောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သ
 ဂါရဝ ဟိသံ၊ အရိအသေပြုခြင်းနှင့်တကွနေခြင်းကို၊ ရောစေသိ၊ နှစ်သက်၏
 ဣဒါနိ၊ ယခုဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ နရော
 စေသတိ၊ မနှစ်သက်ဘဲရှိလတ္တံ့၊ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်
 ၏၊ အဂါရေဝါတိ၊ အဂါရေဝါဟူသည်ကား၊ အညသ္မိ၊ မိမိမှတ်ပါးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ငါရဝရဟိတော၊ အရိအသေပြုခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကိပ္ပိ၊
 တရံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဂရုဋ္ဌာနေ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၁၅၅

အရာ၌၊ အဋ္ဌပေတွာ၊ မထားမူ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း၊ အပ္ပဋိသေသတိ၊ အပ္ပဋိသေသဟူသည်ကား၊ ပဋိသမယရဟိ
တော၊ အလေး၊ အမြတ်ပြုအပ်သောသူ၏ အာဏာာနိဿယခြင်းမှကင်းသည်
ဖြစ်၍၊ ကိဉ္စ၊ တစ်ခုတည်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ ဓမ္မကဋ္ဌာနေ၊ အကြီးအကဲ
ဖြစ်သောအရာ၌၊ အဋ္ဌပေတွာ၊ မထားမူ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမဏံပါဗြာဟ္မဏံဝါတိတ္ထေ၊ သမဏံဝါဗြာဟ္မ
ဏံဝါဟူသောဤပါဌ၌၊ သမိတပါပဗာဟိတပါပါယေဝ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီး
သောမကောင်းမှုအပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့
ကိုသာလျှင်၊ သမဏာဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အ
လိုရှိအပ်ကုန်၏။ သက္ကတွာဂရုံကံတွာတိ၊ သက္ကတွာဂရုံကတွာဟူသည်
ကား၊ သက္ကာရဉ္စေဝ၊ အရိအသေကိုလည်း၊ ကံတွာ၊ ပြု၍၊ ဂရုတာဝဉ္စ၊ အ
လေးအမြတ်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သဒေဝကေတိ
အာဒိသု၊ သဒေဝကေဤသို့အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝတိ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်
တို့၌၊ သဋ္ဌိ၊ တက္က၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သဒေဝကေ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်နှင့်တကွဖြစ်
သော၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣတ္ထေ၊ ဤသဒေဝကေအစရှိသောပါဌတို့တွင်၊
ဒေဝဂ္ဂဟဏေနနတ်ကိုယူခြင်းဖြင့်၊ မာဠေဟေသု၊ မာရ်နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို၊
ဂဟိတေသုဝိ၊ ယူအပ်ကုန်ပြီးသော်လည်း၊ မာရေနာမ၊ မာရ်နတ်မင်း
မည်သည် ကား၊ ဝသဝတ္ထိ၊ ဝိမိအလို သို့လိုက်စေနိုင်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သောသူတို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝသံ၊ ဝိမိအလိုကို၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်စေ
နိုင်၏။ ဗြဟ္မာနာမ၊ ဗြဟ္မာမည်သည်ကား၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာ
နုဘော်ရှိ၏။ ဧကဝိသိယာ၊ လက်ဘချောင်းဖြင့်၊ ဧကတ္ထိ၊ စက္ကဝါဠေ၊ တခု
သောစကြာဝဠာ၌၊ အာလောကံ၊ အရောင်သည်၊ ဖရတိ၊ ပြန့်နှံ့၏။ ခွိဟိအင်္ဂု
လီဟိ၊ နှစ်ချောင်းသောလက်တို့ဖြင့်၊ ခွိသုစက္ကဝါဠေသု၊ နှစ်ခုသောစကြာဝ
ဠာတို့၌၊ အာလောကံ၊ အရောင်အလင်းသည်၊ ဖရတိ၊ ပြန့်နှံ့၏။ ဒသဟံအင်္ဂု
လီဟိ၊ ဆယ်ချောင်းသောလက်တို့ဖြင့်၊ ဒသသုစက္ကဝါဠေ သဟသေသု၊
တသောင်းသော စကြာဝဠာတို့၌၊ အာလောကံ၊ အရောင်အလင်းသည်၊
ဖရတိ၊ ပြန့်နှံ့၏။ သေဝ၊ ထိုမာရ်မင်းဗြဟ္မာမင်းသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤမြတ်စွာ
ဘုရားထက်၊ သီလသမ္ပန္နတရော၊ အထူးသဖြင့်သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတ္တ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ မာလဘန္တ၊ မရစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
လုံ့လိုက်၍၊ သမာရကေသဗြဟ္မကေတိ၊ သမာရကေ သဗြဟ္မကေဟူ၍၊
ဝိသု၊ အသီး၊ ဝတ္တ၊ ဆိုအပ်၏။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ သမဏာနာမ၊ ရဟန်းတို့

ပိန္နဲ
အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-စိဝုတ္တဝံ

၁၁

မည်သည်ကား၊ ကေနိကာယာဒိဝသေန၊ ကေနိကာယစသည်တို့၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဗဟုသုတာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ၏၊ သီလဝဇ္ဇော၊ သီလ
ရှိကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်၏၊ ပြာဟ္မဏာဝိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း၊
ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာဒိဝသေန၊ ဘုမိနက်သံမြေကြွန်အတတ်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဗဟုသုတာ၊ များသောအတတ်ရှိကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်
၏၊ တေသမဏာပြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဣမိနာ၊ ဤမြတ်စွာ
ဘုရားထက်၊ သမ္ပန္နတရားအထူးသဖြင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊
ဆိုခြင်းငှါ၊ မာလဘန္တု၊ မရစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်တော်
မူ၍၊ သမဏာပြာဟ္မဏိယာပဇာယာတိ၊ သမဏာပြာဟ္မဏိယာပဇာယဟူ
၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်၏၊ သဒေဝမနုဿာယာတိဣဒံပန၊ သဒေဝမနုဿာယာ
ဟူသောဤပုန်ကိုကား၊ နိပ္ပဒေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဒဿ
နတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်ပြီးသောနတ်လူကိုပင်လျှင်၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်၏၊ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော
နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသဒေဝကောအစရှိ
သောပုန်တို့တွင်၊ ပုရိမာနိ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ပဒါနိ၊ ပုန်တို့ကို၊ လောကဝသေန၊ ဩကာသလောက၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဝတ္ထာန၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပဏ္ဍိမာနိ၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ နွေနှစ်ပါးကုန်သော
ပဒါနိ၊ ပုန်တို့ကို၊ ပဇာဝသေန၊ သတ္တလောက၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္ထာနိ၊
ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သီလသမ္ပန္နတရန္တိ၊ သီလသမ္ပန္နတရံဟူသည်ကား၊ သီလေ
န၊ သီလဖြင့်၊ သမ္ပန္နတရံ၊ အထူးသဖြင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဓိကတ
ရံ၊ အထူးသဖြင့်လွန်ကဲသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော
အနက်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ သီလာဒယော၊
သီလအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊
လောကီယလောကုတ္တရာ၊ လောကီလောကုတ္တရာတို့ဟူ၍၊ ကထိတာ၊ ဆို
အပ်ကုန်၏၊ ဝိမုတ္တိဥါဏဒဿနံ၊ ဝိမုတ္တိဥာဏ်အမြင်သည်၊ လောကီယမေဝ
လောကီသာလျှင်တည်း၊ ပစ္စဝေက္ခဏန္တု၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဥာဏ်သည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါတုရဟောသီတိ၊ ပါတုရဟောသီဟူသည်ကား၊ အယံ
သတ္ထာ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိစိတော၊ အဝိစိမှ၊ ယာဝတဝဂ္ဂါ၊
ဘဝဂ်တိုင်အောင်၊ သီလာဒိဟိ၊ သီလအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်
တော်ထက်၊ အဓိကတရံ၊ အထူးသဖြင့်လွန်ကဲသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အပဿ
န္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဋိဝိဒ္ဓနဝလောကုတ္တရဓမ္မေဝ၊

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၁၅၇

ထိုးသွင်း၍သိအပ်သော ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကိုသာလျှင်၊ သက္ကတွာ၊ အရိအသေပြု၍၊ ဥပနိဿာယ၊ ငှ၍၊ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေအုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ကာရဏံ၊ သင့်သော အကြောင်းကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ် ဗုဒ္ဓဘုရားသည်၊ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ အတ္ထံ၊ မယောက်မပြန်သော အနက်ကို၊ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ဝုဓံ၊ အစီးအပွားကို၊ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ဝိသေသံ၊ အထူးကို၊ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအုံး၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ပုရေတော၊ ရှေး၌၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အသံ၊ မူခေါ၊ ရှေ့၊ ရှုဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော အနက်တည်း၊ ဝိဟံသုဝိ၊ ဘရန္တိ၊ စာတိ၊ ဧတ္ထံ၊ ဝိဟံသုဝိဟန္တေ၊ စဟူသောဤ ပါဌ၌၊ ယေ၊ အကြင်စေ၊ ဒနာတတ်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိဟရန္တိတံ၊ ဝိဟရန္တိ ဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဗဟုဝစ အားဖြင့်ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ပဗ္ဗုပ္ပန္နေဝံ၊ ပဗ္ဗုပ္ပန္နိလည်း၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားဘို့သည်၊ ဗဟူ၊ များကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုပြားအုံး၊ သော၊ ထိုစေ၊ ဒနာတတ်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ ဝိ ဘန္တေတေ၊ ရဟံ၊ အရဟံသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘဂဝါ၊ ဝိဘန္တေတေ၊ ရဟံသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူသော၊ ဣမိနာဝစနေနံ၊ ဤသို့သောစကားဖြင့်၊ ပဋိ ဗာဟိတဗ္ဗော၊ မြစ်အပ်၏။ ။

နမေအာစရိယော အတ္ထိ သဒိသောမေနဝိဇ္ဇတိ သဒေဝကသ္မိံ လောကသ္မိံ နတ္ထိမေပဋိပုဂ္ဂလောတိအာဒိတိ၊ နမေအာစရိယော အတ္ထိ သဒိသော မေနဝိဇ္ဇတိ သဒေဝကသ္မိံ လောကသ္မိံ နတ္ထိမေပဋိပုဂ္ဂလော ဤသို့အစရှိ ကုန်သော၊ သုက္ကဟံ၊ သုတ်တို့ဖြင့်၊ အညေသံ၊ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားမှတပါး ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းကို၊ နိပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏။ ။ သဒေဝကသ္မိံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ မေ၊ ငါဘုရားနှင့်၊ သဒိသော၊ တူသောသူသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ မေ၊ ငါဘုရားနှင့်၊ ပဋိပုဂ္ဂလော၊ တူဘက်ဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။ တသ္မာတံ၊ တသ္မာဟူသည် ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မဂရုနော၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုအလေးပြု ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟတ္တမတိကင်္ဂတာတိ၊ မဟတ္တမတိကင်္ဂတာ ဟူသည်ကား၊ မဟန္တတာဝံ၊ ကြံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္တယမာနေနံ၊ တောင့် တသော၊ သရံ၊ ဗုဒ္ဓါနံသာသနန္တံ၊ သရံ၊ ဗုဒ္ဓါနံသာသနံဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊

၁၅၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဘုရားရှင်တို့၏၊ သာသနံ၊ သာသနာကို၊ သရဇ္ဈန္ဒန၊ အောက်မေ့သော၊
ယတောတိ၊ ယတောဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ မ
ဟတ္တေနသမန္နာဂတောဝံ၊ မဟတ္တေနသမန္နာဂတောဟူသည်ကား၊ မတ္တ
ညမဟတ္တံ၊ ညဉ့်အပိုင်းအခြားကိုသိသောရဟန်းတို့၏၊ များသည်၏အဖြစ်
လည်းကောင်း၊ ဝေပုလ္လမဟတ္တံ၊ ပြန့်ပြောသောရဟန်းတို့၏၊ အဖြစ်ဖြင့်များ
သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယမဟတ္တံ၊ သာသနာတော်၏ပြန့်
ပြောသည်၏အဖြစ်ဖြင့်များသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ လောဘဂ္ဂမဟတ္တံ၊
မြတ်သောလာဘ်၏များသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုတ္ထ
နေ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ ဣမိနာမဟတ္တေန၊ ဤများသည်၏အဖြစ်နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ အယံမေသံဃောဝိဂါရဝေါတိ၊ အယ
မေသံဃောဝိဂါရဝေါဟူသည်ကား၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါသည်၊
သံဃောဝိ၊ သံဃာ၌လည်း၊ ဝါရဝေါ၊ ရှိသေခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊
ကိံသ္မိံပန ကာလေ၊ အတယ်ကာလ၌ကား၊ ဘဝဝတေ၊ ဖြတ်စွဲဘုရား
သည်၊ သံဃော၊ သံဃာ၌၊ ဝါရဝေါ၊ ရှိသေခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သနည်း၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ မဟာပဇာပတိယံ၊ မဟာ
ပဇာပတိဂေါတမီ၏၊ ဒုဿယုဂ္ဂါဟဏကာလေ၊ ပုဆိုးအစုံကို လှူသော
အခါ၌၊ သံဃောဝိ၊ သံဃာ၌လည်း၊ ဝါရဝေါ၊ ရှိသေခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်
၏ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဝဝါ၊ ဖြတ်စွဲဘုရားသည်၊ အတ္တ
နေ၊ ကိုယ်တော်အား၊ ဥပနိတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ ဒုဿယုဂ္ဂံ ပုဆိုးအစုံ
ကိုသံဃောဝေါတမိဒေဟိသံဃောတေဒိန္နန္တအဟဉ္ဇေဝပုဇိတော ဘဝိဿာ
မိသံဃောစာတိ၊ သံဃော ဝေါတမိဒေဟိ သံဃောတေဒိန္နန္တအဟဉ္ဇေဝပုဇိ
တောဘဝိဿာမိသံဃောစဟူ၍၊ ဝဒန္တော၊ ဟောတော်မူလျက်၊ သံဃော၊
သံဃာ၌၊ ဝါရဝံ၊ ရှိသေခြင်းကို၊ အကာသိနာမ၊ ပြုတော်မူသည်မည်၏။

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သမ္ပဟုလ္လာတိ၊ သမ္ပဟုလ္လာဟူသည်ကား၊
ဗဟုကား၊ များစွာ ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာတိ၊ ဗြာဟ္မဏာ ဟူသည်ကား၊
ဟုဟုဣဇာတိကေန၊ အမျက်ခန်ဖြင့် တဟုန်ဟုန်ပြုတတ်သော သဘော
ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ အာဂတားလာကုန်သော၊
ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဇိဏ္ဏာတိ၊ ဇိဏ္ဏံဟူသည်ကား၊ ဇေ၊ ဇိဏ္ဏာ၊
အရွယ်ယုတ်သောအားဖြင့် အိုမင်းကုန်ပြီးသော၊ ဂုဇာတိ၊ ဂုဇာဟူသည်
ကား၊ ဝယောဂုဇ္ဈ၊ အရွယ်အားဖြင့် ကြီးမင့်ကုန်ပြီးသော၊ မဟလ္လကာတိ၊
မဟလ္လကာဟူသည်ကား၊ ဇာတိမဟလ္လကာ၊ အမျိုးအားဖြင့် ကြီးမင့်သည်

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်။ ၁၅၆

ဇာတိသမ္ဘာဝေ၊ ယုတတိကုန်သော၊ အဋ္ဌဂတာတိ၊ အဋ္ဌဂတာ ဟူသည်ကား၊
 တယောဝယော၊ သုံးပါးသောအရူပဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌ၊ အဋ္ဌန့်
 တို့ကို၊ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်ပြီးသော၊ သုတမေတန္တိ၊ သုတမေတံဟူ
 သည်ကား၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ သုတံ၊ ကြားဘူး
 ၏၊ တယိဒံဘောဂေါတမ တထေဝါတိ၊ တယိဒံဘောဂေါတမ တထေဝ
 ဟူသည်ကား၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သည်၊
 သုတံ၊ ကြားအပ်သော၊ ဇေတံကာရုဏံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ တထာဇော၊ ထို
 ငါတို့ကြားတိုင်းသာလျှင်မှန်ချေ၏၊ တယိဒံဘောဂေါတမနသမ္ပန္နမေဝါတိ
 တယိဒံဘောဂေါတမ နသမ္ပန္နမေဝဟူသည်ကား၊ တံဇေတံအဘိဝါဒနာဒိ
 အကရုဏံ၊ ထိုကြီးသောသူ၏အားရှိခိုးခြင်းအစရှိသည်ကိုပြုခြင်းသည်၊
 အနန္တိ၊ ဝိကမေဝ၊ မလျောက်ပတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အကာလဝါဒီတိ
 အာဒိသု၊ အကာလဝါဒီဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေတံ၊
 ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်
 သည်၌၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အကာလဝါဒိ၊ အကာ
 လဝါဒီမည်၏၊ အသဘာဝံ၊ ထင်ရှားမရှိသော သဘောကို၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်
 ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဘူတဝါဒိ၊ အဘူတဝါဒီမည်၏၊ အနတ္တံ၊ အ
 ကျိုးမဲ့ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်၏၊ အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ နောဝဒတိ၊ မဆို
 ထတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနတ္တဝါဒိ၊ အနတ္တဝါဒီမည်၏၊ အဓမ္မံ၊
 တရားမဟုတ်သည်ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နောဝဒတိ၊ မဆို
 တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဓမ္မဝါဒိ၊ အဓမ္မဝါဒီမည်၏၊ အဝိနယံ၊
 ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်၏၊ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို၊ နောဝဒတိ၊
 မဆိုတတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝိနယဝါဒိ၊ အဝိနယ ဝါဒီမည်၏၊
 အနိဓာနဝတိ၊ ဝါစံဘာသိတာတိ၊ အနိဓာနဝတိ၊ ဝါစံဘာသိတာ ဟူသည်
 ကား၊ ဟဒယေ၊ စိတ်နှလုံး၌၊ နိဇေတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ သိမှီးသင့်သော၊ ဝါစံ၊
 စကားကို၊ ဘာသိတာ၊ ဆိုတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အကာလေနာတိ၊
 အကာလေနဟူသည်ကား၊ ကထေတု၊ ပြောဆိုခြင်း၌၊ အယုတ္တကာလေန
 မသင့်သောအခါ၌၊ အနပဒေသန္တိ၊ အနပဒေသံဟူသည်ကား၊ အနပဒေသ
 ရဟိတံ၊ ညွှန်းကြောင်းမှ ကင်းသော၊ သာပဒေသံ၊ ညွှန်းကြောင်းနှင့်တကွ
 ကို၊ သကာရုဏံ၊ အကြောင်းနှင့် တကွကို၊ ကပ္ပာ၊ ပြု၍၊ နကထေသိ၊ မဆို၊
 အပရိယန္တဝတိန္တိ၊ အပရိယန္တဝတိဟူသည်ကား၊ ပရိယန္တရဟိတံ၊ အ
 ပိုင်းအခြားမှကင်းသော စကားကို၊ ပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ဒသေ

၁၆၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

တွဲ၊ ပြု၍၊ နကထေတိ၊ မဆို၊ အနတ္တသဉ္စိတန္တိ၊ အနတ္တသဉ္စိတံ ဟူသည်
 ကား၊ လောကီယ လောကုတ္တရ အတ္တနိသိတံ၊ လောကီ လောကုတ္တရ
 ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားကို ဖြစ်သည်ကို၊ ကတွဲ၊ ပြု၍၊ နကထေတိ၊ မဆို၊ ဗာ
 လောသထေရောတွေဝသင်္ခိ ဂစ္ဆတိတိ၊ ဗာလော ထေရောတွေဝသင်္ခိ ဂစ္ဆတိ
 ဟူသည်ကား၊ အန္ဓဗာလောထေရောတိ၊ အလွန်မိုက်သော မထေရ်ဟူ၍၊
 သင်္ခိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ကာလဝါဒီတိ အာဒိနိ၊ ကာလဝါ
 ဒီဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂုတ္တုပုဋိပက္ခဝသေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်၏
 ဆန့်ကျင်ဘက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတော
 ထေရောတွေဝသင်္ခိ ဂစ္ဆတိတိ၊ ပဏ္ဍိတောထေရောတွေဝသင်္ခိ ဂစ္ဆတိ
 ဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိစ္စေန၊ ပညာရှိသောသူ၏ အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊
 ကောင်းစွာ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပဏ္ဍိတဟူ၍၊
 သင်္ခိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ထိရဘာဝပတ္တိယာ၊ မြဲမြံသည်
 ၏အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ ထေရောတိ၊ ထေရောဟူ၍၊ သင်္ခိ၊ ရေ
 တွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဗဟုသုတော ဟောတိတိ၊ ဗဟုသု
 တောဟောတိ ဟူသည်ကား၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုတံ၊
 ကြားနာအပ်သောပရိယတ်သည်၊ ဗဟု၊ များသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နဝင်္ဂံ၊
 ကိုးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ သတ္တုဿာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်
 သည်၊ ပါဠိအနုသန္တိပုဗ္ဗာပရဝသေန၊ ပါဠိရှေးဖြစ်သော အနက်၏ နောက်
 ဖြစ်သောအနက်နှင့်အစဉ်စပ်ခြင်းအနုသန္တ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥဂ္ဂဟိတံ
 သင်ယူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ သုတဓရောတိ၊ သုတဓရောဟူသည်ကား၊ သုတဿ၊ ကြား
 နာအပ်သောပရိယတ်တရား၏၊ အာဓာရဘူတော၊ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဣတော၊ ဤဆရာအထံ
 မှ၊ ဂဟိတံ၊ သင်ယူအပ်သောပရိယတ်တရားတော်သည်၊ ဣတောအာစရိ
 ယတော၊ ဤဆရာအထံမှ၊ ပလ္လာယတိ၊ ပြေး၏၊ ဆိဒ္ဓဃဇေ၊ ကွဲပြတ်သော
 ဒရိုး၌၊ ဥဒကံပိယ၊ ရေကဲ့သို့၊ နဝိဋ္ဌတိ၊ မတည်း၊ ငရိဿမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်
 အသယံ၌၊ ဧကသုတ္တံဝါ၊ တခုသောသုတ္တန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဧကဇာတကံ
 ဝါ၊ တခုသောဇာတ်ကို လည်းကောင်း၊ ကထေတုံဝါ၊ ဟောခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း၊ ဝါစေတုံဝါ၊ သူတပါးအား ပို့ချခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နသက္ကော
 တိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုတဓရောနာမ၊ သင်ကြား
 အပ်သော ပရိယတ်တရားကို ဆောင်သည်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလင်၊ ၁၆၁

ပန၊ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ယဿပုဂ္ဂလဿ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဥဂ္ဂဟိတံ၊သင်
ယူအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊မြတ်စွာဘုရားစကားတော်သည်၊ ဥဂ္ဂဟိတကာ
လသဒိသမေဝ၊ သင်ယူအပ်သောအခါနှင့် တူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ဒသမ္ဘိဝဿာနိ၊ဆယ်နှစ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ဇိသတိဝိဝဿာ
နိ၊အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာယံ၊သဏ္ဌာယ်ခြင်းကို၊
အကရောန္တဿ၊ မပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နေဝနဿတိ၊ မပျောက်၊အယံ
ပုဂ္ဂလော၊ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သုတဓရောနာမ၊သင်ကြားအပ်သော ပရိယတ်
တရားကိုဆောင်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သုတ သန္နိစ္စယောတိ၊
သုတသန္နိစ္စယောဟူသည်ကား၊သုတဿ၊ကြားနာအပ်သောပရိယတ်၏
သန္နိစ္စယတူတော၊ဆည်းဘူးရာဖြစ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊အ
ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊သုတံ၊ကြားနာအပ်သောပရိယတ်သည်၊ဟဒယမဇ္ဈ၊သာ
ယ၊စိတ်နှလုံးတည်းဟူသော တံတင်း၌၊ သန္နိစ္စိတံ၊ဆည်းဘူးအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သိဿယ၊ကျေခံ၌၊လေခါဝိယစ၊အရေးကဲ့သို့၎င်း၊ သုဝဏ္ဏ
ပတ္တေ၊ရွှေခွက်၌၊ပက္ခိတ္တသိ၊ဘဝသာဝိယစ၊ ထည့်အပ်သော ခြင်္သေ့ဆီကဲ့
သို့လည်းကောင်း၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊အယံပုဂ္ဂလော၊ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုတ
သန္နိစ္စယောနာမ၊ဆည်းဘူးအပ်သောပရိယတ်ရှိသည်မည်၏၊ ဓာတာတိ၊
ဓာတာဟူသည်ကား၊ ဓေတာ၊ဆောင်အပ်ကုန်သည်၊ ပဂုဏာ၊ လေ့လာ
အပ်ကုန်သည်၊ပောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဧကစ္စဿ၊အချို့သော၊
ပုဂ္ဂလဿ၊ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဥဂ္ဂဟိတဗုဒ္ဓဝစနံ၊သင်ယူအပ်သောဘုရားစကား
တော်သည်။ အပဂုဏံ၊ မလေ့လာအပ်သည်၊ နိစ္စလိကံ၊ထွပ်ချောက်ချား
ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အသုကံ၊ဤအမည်ရှိသော၊ သုတ္တံဝါ၊သုတ်
ကိုလည်းကောင်း၊ဇာတကံဝါ၊ဇာတ်ကိုလည်းကောင်း၊ကထေဟိ၊ရှုတ်ဆို
လေ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊သဏ္ဌာယိတွာ၊သဏ္ဌာယ်
၍၊ယံသရိတွာ၊ရွတ်အံ၍၊ သံသန္နိတွာ၊နှီးနှော၍၊ သမနူဂါဟေတွာ၊ မေး
မြန်းပုံစပ်၍၊ဇာနိဿာမိ၊သိအုံးဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊ ဧကစ္စဿ၊အချို့
သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဓာတံ၊ဆောင်အပ်သည်၊ပဂုဏံ၊လေ့လာ
အပ်သည်၊ ဘဝင်္ဂိသောတသဒိသံ၊ ဘဝင်္ဂအယဉ်နှင့် တူသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အသုကံ၊ဤအမည်ရှိသော၊ သုတ္တံဝါ၊သုတ်ကို လည်းကောင်း၊ဇာ
တကံဝါ၊ဇာတ်ကို လည်းကောင်း၊ ကထေဟိ၊ ရှုတ်ဆိုလော့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ဥဒ္ဓမ္မိတွာ၊ထုတ်၍၊ တမေဝ၊ထိုဆိုအပ်သော
သုတ်ဇာတ်အစရှိသည်ကိုပင်လျှင်၊ကထေဟိ၊ရှုတ်ဆို၏၊တံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊

၁၆၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သန္ဓာယ၊ရည်၍ ခေတာသိ၊ခေတာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝစယ၊ ပရိမိဇာတိ၊ ဝစယ၊ ပရိမိဇာတဟူသည်၊ ကား။ သုတ္တဒသက ဝဂ္ဂဒသက ပဏ္ဏာသဒသက ဝဒသန၊ သုတ်ဆယ်ခုတို့၏အ ပါင်းဝဂ်ဆယ်ခုတို့၏အပေါင်း ငါးဆယ်တို့၏အပေါင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သဏ္ဌာယိတာ၊ သဏ္ဌာယိ အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မနဿ နှပေက္ခိတာတိ၊ မနဿ နှပေက္ခိတာ ဟူသည်ကား၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်တလဲလဲ ရှုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သဏ္ဌာယိတံ၊ သဏ္ဌာယိအပ်သော ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်သည်၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ စိန္တန္တဿ၊ ကြံသော၊ ယဿပုပ္ဖလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တက္ကတက္က၊ ထိုထိုအရာ၌၊ ပါကဠု၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဒိပံ၊ ကြီးစွာသော ဆီမီးကို၊ ဇာလေတွာ၊ ညှိထွန်း၍၊ ဌိတဿ၊ တည်သောသူအား၊ ရူပဂတံဝိယ၊ လက်၌တည်သော ရုပ်ကိုကဲ့သို့၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤမနဿ၊ နှပေက္ခိတာဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဗိဋ္ဌိယာသုပ္ပုဋိဝိဒ္ဓါတံ၊ ဗိဋ္ဌိယာသုပ္ပုဋိဝိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ အတ္တတောစ၊ သဘောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကာရကတောစ၊ အကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပုဋိဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဘိစေတသိကာနန္တိ ဧတ္ထ၊ အဘိစေတသိကာနံ ဟူသောဤပါဌ၌၊ အဘိစေတောဘိဇ္ဈမိနာ၊ အဘိစေတော ဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ ပကတိသောကာမာဝစရ စိတ်ထက်လွန်ကဲသော၊ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဥပစာရဈာန်စိတ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အမိဝိတ္တံ၊ လွန်ကဲသောဥပစာရ သမာဓိစိတ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အဘိစေတသိ၊ လွန်ကဲသော ဥပစာရဈာန်စိတ်၌၊ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သည်တို့တည်း။ အဘိစေတသိကာနိ၊ လွန်ကဲသောဥပစာရဈာန်စိတ်၌ ဖြစ်ကုန်သည်တို့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဘိစေတော၊ လွန်ကဲသော ဥပစာရဈာန်စိတ်ကို၊ သန္နိသိတာနိ၊ မှီကုန်သည်တို့တည်း၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိစေတသိကာနိ၊ အဘိစေတသိကမည်ကုန်၏။ ဗိဠမ္မေသုခ ဝိဟာရာနန္တိ၊ ဗိဠမ္မေသုခ ဝိဟာရာနံ ဟူသည်ကား၊ ဗိဠမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ သုခဝိဟာရာနံ ချမ်းသာစွာနေခြင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္စက္ခော၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောကို၊ ဗိဠမ္မေ၊ ဗိဠမ္မဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမျက်မှောက်ဖြစ်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ သုခဝိဟာရာဘူတာနံ၊ ချမ်းသာ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဒဝလဝဂ်၊ ၁၆၃

စွာနေခြင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဧတံ၊ ဤဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံဟူသော အမည်သည်၊ ရူပါဝဇ္ဈောနာ
နံ၊ ရူပါဝစရေျာန်တို့၏ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားမှန်၏၊
တာနိ၊ ထိုရူပါဝစရေျာန်တို့ကို အပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိဿိန္နာ၊ နေကုန်သော၊
ဈာယိနော၊ ဈာန်ရသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣမတ္ထိယေဝ အတ္တတာဝေ၊ ဤ
အတ္တဘောဋ္ဌပင်လျှင်၊ အသံကိလိဋ္ဌ နေက္ခမ္မသုခံ၊ ညစ်နွမ်းခြင်း မရှိသော
ဈာန်ချမ်းသာကို၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာ
နိတိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ နိကာမလာဘိတိ၊ နိကာ
မလာဘိ ဟူသည်ကား၊ နိကာမနု၊ အလိုရှိဘိုင်း၊ လာဘိ၊ ရေခြင်းရှိသည်၊
အတ္တနု၊ မိမိ၏၊ ဣန္ဒြာဝသေန၊ အလို၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ လာဘိ၊ ရေခြင်း
ရှိသည်၊ ဣန္ဒြိတိန္ဒြိတက္ခဏေ၊ အလိုရှိဘိုင်း အလိုရှိဘိုင်းသော ခဏဋ္ဌံ၊ သမာ
ပဇ္ဇိဘုံ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆို
လိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကိန္တလဘိတိ၊ အကိန္တလဘိ ဟူသည်
ကား၊ သုခနဝ၊ လွယ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ပဏ္ဍနိကဓမ္မေ၊ သမာမိ၏ဆန့်ကျင်
ဘက်ဖြစ်သော နိဝရုဏတရားတို့ကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွါ၍၊ သမာပဇ္ဇိဘုံ၊ ဝင်
စားခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကသိရလဘိတိ၊ အကသိရလဘိ ဟူသည်ကား၊
အကသိရာနံ၊ ပြုပြင်ခြင်းမရှိသော ဈာန်ဘို့ကို၊ ဝိပုလာနံ၊ ပြန့်ပြာသော
ဈာန်ဘို့ကို၊ လာဘိ၊ ရသည်၊ ယထာ ပရိစ္ဆေဒေန ပိုင်းခြား တိုင်းသော
ကာလဋ္ဌံ၊ ဝုတ္တဘုံ၊ ထခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားမှန်၏၊ ဧကဇ္ဈော၊
အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လာဘိယေဝ၊ ရေခြင်းရှိသည်သာလျှင်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣန္ဒြိတိန္ဒြိတက္ခဏေ၊ အလိုရှိဘိုင်း အလိုရှိဘိုင်းသော ခဏဋ္ဌံ၊
သမာပဇ္ဇိဘုံ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ၊ နသတ္ထောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဧကဇ္ဈော၊ အချို့
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တထာ၊ ထိုအလိုရှိဘိုင်းအလိုရှိဘိုင်းသော အခြင်း
အရာဖြင့်၊ သမာပဇ္ဇိဘုံ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ၊ သတ္ထောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ပန၊ ထိုမှ
တပါး၊ ပါရိဗန္ဓကေစ၊ သမာမိ၏ ဘေးရန်ဖြစ်သောတရားတို့ကိုလည်း၊
ကိန္တနု၊ ပြုပြင်သဖြင့်၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွါရ၏၊ ဧကဇ္ဈော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ တထာ၊ ထိုအလိုရှိဘိုင်းအလိုရှိဘိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း
သမာပဇ္ဇိတိ၊ ဝင်စားနိုင်၏၊ ပါရိဗန္ဓကေစ၊ သမာမိ၏ ဘေးရန်ဖြစ်သော
တရားတို့ကိုလည်း၊ အကိန္တနေဝ၊ မပြုပြင်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊

၆၆၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ၊

ခွါ၏၊ နာဇိကယန္တိဝိပံ၊ ယန္တရားကျည်ကဲ့သို့၊ ယထာပရိစ္ဆေဒေယေဝ၊
ပိုင်းခြားတိုင်းသောကာလ၌သာလျှင်၊ ဝုဋ္ဌာတုံ၊ ထခြင်းငှါ၊ နုဿက္ကာတိ၊
မစွမ်းနှိုင်း၊ ယဿပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ ဝိဝိဿပိ၊ သုံးပါးအပြား
ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အယံသမ္ပဒါ၊ ဤပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊
သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အကိန္တလာဘိအကသိရေလာဘိတိ၊ အကိန္တ
လာဘိအကသိရေလာဘိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာသဝါနံယောတိအာဒိနံ
အာသဝါနံယောဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့သည်၊ ဝုတ္တတ္ထာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောအနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမေဤဒုတိယသုတ်၌၊
သီလံပိ၊ သီလကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုဿစ္စန္တိ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ
သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိကာသဝသေဝ၊ ရဟန္တာ၏သာလျှင်၊
သီလဉ္စ၊ သီလကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုဿစ္စဉ္စ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ
သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဈာနာနိပိ၊ ဈာန်တို့
ကိုလည်း၊ ဝိကာသဝသေဝ၊ ရဟန္တာ၏သာလျှင်၊ ဝလဉ္စနကဏ္ဍာနာနိ၊ ဝင်
စားသောအားဖြင့်သုံးဆောင်အပ်သောဈာန်တို့ကို၊ ကထိတာနိ၊ ဆိုအပ်

ကုန်၏၊ အာသဝါနံယောတိအာဒိဟိပန၊ အာသဝါနံယောဤသို့အစရှိသည်
တို့ဖြင့်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍
ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝှေ၊ ဤအာသဝါနံယောအစရှိသောပါဌ၌၊ ပလေန၊ ဖိုလ်ဖြင့်၊
မဂ္ဂကိစ္စံ၊ မဂ္ဂကိစ္စကို၊ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏၊ ဥဒ္ဓတေနာတိ၊ ဥဒ္ဓတေနဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတေန၊ ဥဒ္ဓစ္စနှင့်
တကွဖြစ်သော၊ သမ္ပန္နိ၊ သမ္ပဟူသည်ကား၊ ပလာပကထံ၊ ပြန်ဖျင်းသော
စကားကို၊ အသမာဟိတသင်္ကပ္ပေါတိ၊ အသမာဟိတသင်္ကပ္ပေါဟူသည်
ကား၊ အဋ္ဌပိတသင်္ကပ္ပေါ၊ ကောင်းသော အာရုံ၌မထားအပ်သောအကြံရှိ
သော၊ မဂေါတိ၊ မဂေါဟူသည်ကား၊ မိဂသဒိသော၊ တောသမင်နှင့်တူ
သော၊ အာရာတိ၊ အာရာဟူသည်ကား၊ ဒုရေ၊ ဝေး၏၊ ထာဝရေယျမှာတိ၊
ထာဝရေယျမှာဟူသည်ကား၊ ထာဝရတာဝတော၊ အမြဲတည်သောနိဗ္ဗာန်
မှာပါပဒိဋ္ဌိတိ၊ ပါပဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ လာမကဒိဋ္ဌိ၊ ယုတ်မာသောအယူရှိ
သော၊ အနာဒေရာတိ၊ အနာဒေရာဟူသည်ကား၊ အာဒေရေဟိတော၊ ပုဂ္ဂလ
ဓမ္မနှစ်ပါး၌ရှိသေခြင်းမှကင်းသော၊ သုတဝါတိ၊ သုတဝါဟူသည်ကား၊ သု
တေန၊ အကြားအမြင်နှင့်၊ ဥပဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပဋိဘာနဝါတိ၊ ပဋိဘာန
ဝါဟူသည်ကား၊ ဒုဝိဒေန၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ပဋိဘာနေန၊ ဥာဏ်ပညာ
နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပညာ၊ ဣဝိပဿတိတိ၊ ပညာယက္ကံပိ

၄-စံတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဇေလဝဂ်၊ ၁၆၅

ပဿတိဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဂ္ဂပညာ
 ယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့၏၊ အတ္ထံ၊ အ
 နက်ကို၊ ဝိနိရိစ္ဆိတွ၊ ထုတ်ခြင်းထွင်း၍၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ပါရုသဗ္ဗဓမ္မ-နန္တိ
 ပါရုသဗ္ဗဓမ္မာနံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ခန္ဓာဒိဓမ္မာနံ
 ခန္ဓာအစရှိသော တရားတို့၏၊ ပါရုံ၊ ကမ်းတဘက်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်၊ အ
 ဘိညာပါရု၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းဖြင့်၊ ကမ်းတ
 ဘက်သို့၊ ရောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရိညာပါရု၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့ကို၊ ပိုင်း
 ခြား၍ သိခြင်းဖြင့်၊ ကမ်းတဘက်သို့၊ ရောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဟာနုပါ
 ရု၊ ကိလေသာ တို့ကို၊ ပယ်ခြင်းဖြင့် ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဘာဝနာပါရု၊ မဂ်လေးပါးကို၊ ပွားစေခြင်းဖြင့်၊ ကမ်းတဘက်သို့
 ရောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သန္တိကိရိယာပါရု၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျှော်မှောက်ပြု
 ခြင်းဖြင့်၊ ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သမာပတ္တိပါရု၊
 သမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်းဖြင့်၊ ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ခဏ္ဍိဓနံ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ ပါရုံမနေန၊ ကမ်းတ
 ဘက်သို့ရောက်ခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၏၊ ပါရုံ၊ ကမ်း
 တဘက်သို့၊ ပရိယောသာနံ၊ ဆုံးခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ အနိလေပတိ၊
 အနိလောဟူသည်ကား၊ ရာဂနိလာဒိရိယတော၊ ရာဂတည်းဟူသော
 တံသင်းအစရှိသည်မှကင်းသော၊ ပဗ္ဗိဘာနဝါတိ၊ ပဗ္ဗိဘာနဝါဟူသည်
 ကား၊ ဒုဝိဓဓနော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်သလျှင်ဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗိဘာနေန၊
 ဉာဏ်ပညာနှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗြဟ္မစရိယသမ္ပကေဝလီတိ၊
 ဗြဟ္မစရိယသမ္ပကေဝလီဟူသည်ကား၊ သကလဗြဟ္မစရိယော၊ အလုံးစုံ
 သောမြတ်သောအကျင့်ရှိသော၊ ဧတ္ထံ၊ ဤသုတ်၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊
 ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဒုတိယ
 သုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားမျှအပြီးသတ်တည်း။ ၊

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ လောကောတိ၊ လောကော
 ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါတိ၊ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ
 ဟူသည်ကား၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ ပစ္စက္ခော၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းကို၊ က
 တော၊ ပြုအပ်၏၊ လောကသ္မာတိ၊ လောကသ္မာဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခသစ္စ
 တော၊ ဒုက္ခသစ္စာမှ၊ ပဟိနောတိ၊ ပဟိနောဟူသည်ကား၊ မဟာဗောဓိမဏ္ဍေ
 မြတ်သောဗောဓိပလ္လင်၌၊ အရဟတ္တမဂ္ဂညာဏေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
 ဖြင့်၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်၏၊ တထာဂတဿဘာဝိတာတိ၊ တထာဂတဿ

ဘာဝိတာဟူသည်ကား၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဝိတာ၊
 ပွားစေအပ်၏။ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဇေတ္တကေနကာရဏေန၊ ဤမျှသော အကြောင်းဖြင့်၊
 စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စေဟိ၊ သစ္စာတို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်
 ၏၊ ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဗုဒ္ဓမည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ တထာဂတဘာဝံ၊ တထာဂတ၏အဖြစ်ကို၊ ကထေတုံ၊ ဟော
 ခြင်းငှါ၊ ယံဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ ယံဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာ
 ဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယံဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဠိ၌၊ ဒိဋ္ဌိန္နိ၊ ဒိဋ္ဌိဟူ
 သည်ကား၊ ရူပါယတနံ၊ ရူပါယတနသည်၊ သုတန္တိ၊ သုတံဟူသည်ကား၊
 သဒ္ဓါယတနံ၊ သဒ္ဓါယတနသည်၊ မုတန္တိ၊ မုတံဟူသည်ကား၊ ပတွာ၊ သုံး
 ပါးသောဝိညာဉ်ဖြင့်ရောက်၍၊ ဂဟေတဗ္ဗတော၊ ယူအပ်သောကြောင့်၊
 ဂန္ဓာယတနံ၊ ဂန္ဓာယတနသည်၊ ရေသာယတနံ၊ ရေသာယတနသည်၊ ဖောဠဗ္ဗာ
 ယတနံ၊ ဖောဠဗ္ဗာယတနသည်၊ ဝိညာတန္တိ၊ ဝိညာတံဟူသည်ကား၊ သုခ
 နုက္ခာဒိ၊ သုခဝေဒနာနုက္ခဝေဒနာအစရှိသော၊ ဓမ္မာရမ္မဏံ၊ ဓမ္မာရုံသည်၊
 ပတ္တန္တိ၊ ပတ္တံဟူသည်ကား၊ ပရိယေသိတွာဝါ၊ ရှာမှီး၍လည်းကောင်း၊
 အပရိယေသိတွာဝါ၊ မရှာမှီးဘဲလည်းကောင်း၊ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော
 အာရုံသည်၊ ပရိယေသိတန္တိ၊ ပရိယေသိတံဟူသည်ကား၊ ပတ္တံဝါ၊ ရောက်
 အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အပတ္တံဝါ၊ မရောက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော
 ပရိယေသိတံ၊ ရှားမှီးအပ်သောအာရုံသည်၊ အနုဝိစရိတံ၊ မနုသတံ၊ အနုဝိစ
 ရိတံ၊ မနုသာဟူသည်ကား၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုသဉ္စရိတံ၊ အဖန်တလဲလဲ
 ကျက်စားအပ်သောအာရုံသည်၊ တထာဂတေန အဘိသမ္ပုဒ္ဓန္တိ၊ ဣဒိနာ၊
 တထာဂတေနအဘိသမ္ပုဒ္ဓဟူသောဤပါဠိဖြင့်တော်၊ ဤသို့သောအနက်
 သဘောကို၊ ဒဿတိ၊ ပြဇူ၊ ကိ၊ ဒဿတိ၊ အဘယ်သို့ပြသနည်း၊ အပရိ
 မာဏာသု၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ လောကဓာတုသု၊ လောကဓာတ်
 တို့၌၊ သဒ္ဓေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ ဣမဿလောကဿ၊ ဤသတ္တ
 လောက၏၊ နိလံ ညှိသောအာရုံ၊ ပီတံ၊ ရွှေသောအာရုံ၊ ဣတိ၊ အာဒိ၊ ဤသို့အ
 စရှိသော၊ သံရူပါရမ္မဏံ၊ အကြင်ရူပါရုံသည်၊ စက္ခု၌၊ ဧ၊ စက္ခု၌၊ ရ၌၊ အာ
 ပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဝိဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ အပံသန္တော၊ ဤသတ္တဝါ
 သည်၊ ဣမသ္မိံ၊ ခဏ၊ ဤသို့ရူပါရုံထင်ခြင်းသို့ရောက်သောခဏ၌၊ ဣမံနာ
 မရူပါရမ္မဏံ၊ ဤရူပါရုံမည်သည်ကို၊ ဒိသု၊ မြင်၍၊ သုမနောဝါ၊ ဝမ်းမြောက်
 သည်လည်းကောင်း၊ နုမ္မနောဝါ၊ နှလုံးမသာသည်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈတ္တော
 ဝါ၊ လျစ်လျူရှုသည် လည်းကောင်း၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်။ ၁၆၇

အလုံးစုံကို၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဘိသမ္ပန္နံ၊
ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အပရိမာဏာသု၊ အ
တိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ လောကဓာတုသု၊ လောကဓာတ်တို့၌၊ သဒ္ဓေ
ပကဿ၊ နတ်၌တကွသော၊ ဣမဿလောကဿ၊ ဤသတ္တလောက၏၊
ဘေရိသဒ္ဓေါ၊ စည်ကြီးသံ၊ မုဒိင်္ဂသဒ္ဓေါ၊ မရိုးစည်သံ၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစ
ရှိသော၊ ယံသဒ္ဓါရမ္ပဏံ၊ အကြင်သဒ္ဓါရုံသည်၊ သောတဒ္ဓါရေ၊ သောတဒ္ဓါရ
၌၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ မူလဂန္ဓော၊ အမြစ်နံ၊
တစဂန္ဓော၊ အခွံနံ၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ယံဂန္ဓာရမ္ပဏံ၊ အကြင်
ဂန္ဓာရုံသည်၊ ဃာနဒ္ဓါရေ၊ ဃာနဒ္ဓါရ၌၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊
ရောက်၏။ မူလရသော၊ အမြစ်အရသာ၊ ခန္ဓရသော၊ ပင်စည်အရသာ၊ ဣတိ
အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ယံရသာရမ္ပဏံ၊ အကြင်ရသာရုံသည်၊ ဇိဝ္ဗါဒ္ဓါ
ရေ၊ ဇိဝ္ဗါဒ္ဓါရ၌၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ကုဏ္ဍဉ္စံ၊
ကြမ်းကြုတ်၏။ မုဒုကံ၊ နူးညံ့၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ပထဝီဓာတု
တေဇောဓာတုဝါယောဓာတုဘေဒံ၊ ပထဝီဓာတ် တေဇောဓာတ်ဝါယော
ဓာတ်အပြားရှိသော၊ ယံပေဋ္ဌဗ္ဗာရမ္ပဏံ၊ အကြင်ပေဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်။ ကာယ
ဒ္ဓါရေ၊ ကာယဒ္ဓါရ၌၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ အယံ
သက္ကော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ဣမတ္ထိံခဏော၊ ဤပေဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ထင်ခြင်းသို့
ရောက်သောခဏ၌၊ ဣမံနာမပေဋ္ဌဗ္ဗာရမ္ပဏံ၊ ဤပေဋ္ဌဗ္ဗာရုံဟူသောအ
မည်ကို၊ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ တွေ့၍၊ သုမနောဝါ၊ ဝမ်းမြောက်သည်လည်းကောင်း၊
ဒုမ္မနောဝါ၊ နှလုံးမသာသည်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈတ္တောဝါ၊ လျစ်လျူရှုသည်
လည်းကောင်း၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ တထာဂ
တဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဘိသမ္ပန္နံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်
၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အပရိမာဏာသု၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊
လောကဓာတုသု၊ လောကဓာတ်တို့၌၊ သဒ္ဓေပကဿ၊ နတ်၌တကွသော၊
ဣမဿလောကဿ၊ ဤသတ္တလောက၏၊ သုခဒုက္ခာဒိဘေဒံ၊ သုခဒုက္ခစ
သည်အပြားရှိသော၊ ယံဓမ္မာရမ္ပဏံ၊ အကြင်ဓမ္မာရုံသည်၊ မနောဒ္ဓါရဿ၊
မနောဒ္ဓါရအား၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ အယံ
သက္ကော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ဣမတ္ထိံနာမခဏော၊ ဤဓမ္မာရုံထင်ခြင်းသို့
ရောက်သော ခဏ၌၊ ဣမံနာမဓမ္မာရမ္ပဏံ၊ ဤဓမ္မာရုံမည်သည်ကို၊ ဝိဇာ
နိတွာ၊ သိ၍၊ သုမနောဝါ၊ ဝမ်းမြောက်သည် လည်းကောင်း၊ ဒုမ္မနောဝါ၊
နှလုံးမသာသည် လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈတ္တောဝါ၊ လျစ်လျူရှုသည် လည်း

အနက်

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ကောင်း၊ စာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ တထာဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ
 မှန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေသံသဗ္ဗသတ္တဝနံ၊ ဤအလုံးစုံသောသတ္တ
 ဝါတို့အား၊ ယံဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မြင်အပ်သောအာရုံသည် လည်းကောင်း၊ ယံသု
 တံ၊ အကြင် ကြားအပ်သောအာရုံ သည်လည်းကောင်း၊ ယံမုတံ၊ အကြင်
 သုံးပါးသော ဝိညာဉ်ဖြင့် ရောက်အပ်သော အာရုံသည် လည်းကောင်း၊
 ယံဝိညာဉ်တံ၊ အကြင်မနေဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သော အာရုံသည် လည်း
 ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအာရုံတို့တွင်၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အဒိဋ္ဌိဝါ၊ မမြင်အပ်သောအာရုံသည် လည်းကောင်း၊ အသု
 တံဝါ၊ မကြားအပ်သော အာရုံသည် လည်းကောင်း၊ အမုတံဝါ၊ သုံးပါး
 သောဝိညာဉ်ဖြင့်မရောက်အပ်သောအာရုံသည် လည်းကောင်း၊ အဝိညာ
 တံဝါ၊ မနေဝိညာဉ်ဖြင့် မသိအပ်သော အာရုံသည် လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ဣမဿ မဟာစနဿ၊ ဤလူအပေါင်းအား၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာမှီး၍၊
 အပ္ပတ္တိ၊ မရောက်အပ်သော အာရုံသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အပရိယေ
 သိတွာ၊ မရှာမှီးမူ၍၊ အပ္ပတ္တိ၊ မရောက်အပ်သောအာရုံသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာမှီး၍၊ ပတ္တိပိ၊ ရောက်အပ်သော အာရုံသည်လည်း၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အပရိယေသိတွာ၊ မရှာမှီးမူ၍၊ ပတ္တိပိ၊ ရောက်အပ်သောအာရုံ
 သည်လည်း၊ အတ္ထိ ရှိ နှ့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အာရုံသည်လည်း၊ တထာ
 ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အပတ္တိနာမ၊ မရောက်အပ်သောအာရုံမည်
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ အသန္တိကတံနာမ၊ မျက်မှောက်မပြု
 အပ်သောအာရုံမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော
 တိ၊ တထာဂတောဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
 အနက်သဘောကို၊ ဒေသကံ၊ ပြ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ လောကေန၊ သတ္တ
 လောကသည်၊ ဂတံယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသလျှင်၊
 တထာဂတဿ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂတတ္တာ၊ သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 တထာဂတောတိ၊ တထာဂတောဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပါဠိယံပန၊ ပါဠိ၌
 ကား၊ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓန္တိ၊ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓံဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တထာဂတ
 သဒ္ဓေန၊ တထာဂတသဒ္ဓါနှင့်၊ ကေတ္တံ၊ တူသောအနက်ရှိ၏၊ ဣမိနာနယေန၊
 ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါရေတို့၌၊ တထာဂတောတိနိဂမ
 နဿ၊ တထာဂတော ဟူသောနိဂုံး၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုတထာဂတသဒ္ဓါ၏ အနက်၏၊ ယုတ္တိံ၊ အသင့်ကို၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဗုဒ္ဓဗျူဟာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၁၆၉

ကောပုဂ္ဂလဝဏ္ဏနာယံ၊ ကောပုဂ္ဂလဝဂ်အဖွင့်၌၊ တထာဂတ သဒ္ဓိဝိတ္တာရေ
တထာဂတသဒ္ဓါကိုချဲ့ရာ၌၊ ဂုတ္တာယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊
အဝိပ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧတ္ထေ၊ ဤတထာဂတမည်သည်၏အဖြစ်ကိုပြရာ၌၊
အညဒတ္ထ၊ ဘိ၊ ဧသောသဒ္ဓေါ၊ အညဒတ္ထဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ကံ
သတ္ထေ၊ စင်စစ်ဟူသောအနက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်
တည်း၊ ဒက္ခတိ၊ မြင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒသော၊ ဒသမည်၏၊
ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဝတ္ထံတိ၊ လိုက်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝသ
ဝတ္ထိ၊ ဝသဝတ္ထိမည်၏၊ သဗ္ဗိလောကံ အဘိညာယာတိ၊ သဗ္ဗိလောကံ
အဘိညာယဟူသည်ကား၊ တေဓာတုကံ၊ ဓာတ်သုံးပါးတည်း ဟူသော၊
သောကသန္နိဝါသံ၊ သောက၌တည်သော တရားအပေါင်းကို၊ ဇာနိတွာ၊
သိ၍၊ သဗ္ဗလောကေယထာတထေန္တိ၊ သဗ္ဗလောကေယထာတထံဟူသည်
ကား၊ တသ္မိံ၊ တေဓာတုကံ သောက သန္နိဝါသေ၊ ထိုဓာတ်သုံးပါးတည်း
ဟူသောသောက၌တည်သော တရားအပေါင်း၌၊ ပသံကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊
နေယျံ၊ သိအပ်သော၊ သဗ္ဗဝါ၊ အလုံးစုံသော တရားအပေါင်းကိုလည်း၊
တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အဝိပရိတံ၊ မပေါက်ပြေး၊ ဇာနိတွာ၊
သိ၍၊ ဝိသံယုတ္တောတိ၊ ဝိသံယုတ္တော ဟူသည်ကား၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ယောဂါနံ၊ ယောဂတို့ကို၊ ပဟာနေန၊ ပယ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိသံယုတ္တော၊
ကင်းတော်မူ၏၊ အနုပယောတိ၊ အနုပယော ဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဥပ
ယေတိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကပ်တတ်သော တရားတို့မှ၊ ဝိပေဟိ
တော၊ ကင်းတော်မူ၏၊ သဗ္ဗာဘိဘူတိ၊ သဗ္ဗာဘိဘူဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိနိ၊
ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာရမ္ပဏာနိ၊ အလုံးစုံသော အာရုံတို့ကို၊ အဘိ
ဘဝိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ မီးရောက်၊ မီးရာဟူသည်ကား၊ မိတိ
သမ္ပန္နော၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ သဗ္ဗဂန္ထပ္ပမောစနောတိ၊ သဗ္ဗ
ဂန္ထပ္ပမောစနော ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဧတ္တာရေပိ၊
လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂန္ထေ၊ ဂန္ထတို့ကို၊ အတ္တသန္တာနတော၊ ကိုယ်
တော်သန္တာန်မှ၊ မောစေတွာ၊ လွှတ်စေ၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဖုဋ္ဌဿာတိ၊
ဖုဋ္ဌဿဟူသည်ကား၊ အသံ၊ ထိုကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသောမြတ်စွာ
တရားသည်၊ ဖုဋ္ဌံ၊ ရောက်အပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣဒံ၊ ဤအသံဟူသော
ပုဒ်သည်၊ ကရုဏာဧတ္ထ၊ ကရိုဏ်းအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း၊
ပရမာသန္တိတိ၊ ပရမာသန္တိ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှန်၏၊
တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ တေနဉာဏဖုသနေန၊ ထိုဉာဏ်တည်းဟူသော ရှေ့ခြင်း

၁၇၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ရောက်အပ်၏၊ တေနေဝ။ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာန်အကုတော
ဘယန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်အကုတောဘယဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏၊ အထဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ပရမာသန္တိတိ၊ ပရမာသန္တိဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမာ၊ မြတ်သော၊
သန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ သာ၊ ထိုပရမာသန္တိဟူသည်ကား၊ ကတရာ၊ အဘယ်
နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊
ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ကုတောမိ၊
တရံတရသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အကုတောဘယန္တိ၊ အကုတောဘယဟူ၍၊
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိမုတ္တောဥပမိသင်္ခယေတိ၊ ဝိမုတ္တောဥပမိသင်္ခယဟူ
သည်ကား၊ ဥပမိသင်္ခယ သင်္ခါတေ၊ ခန္ဓုပမိစသောသေးပါးသောဥပမိတို့
၏ကုန်ရာဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ တဒါမ္မဏာယ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်လျှင်
အာရုံရှိသော၊ ဗလဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောဝိမုတ္တိဖြင့်၊
ဝိမုတ္တော၊ ညွှတ်၏၊ သီဟောအနုတ္တရေတိ၊ သီဟောအနုတ္တရေဟူသည်
ကား၊ ပရိသယသနံ၊ ဘေးရန်တို့ကို၊ သဟနဋ္ဌေနစ၊ သည်းခံခြင်းတည်းဟူ
သော အနက်သဘောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာ
တို့ကို၊ ဟံသနဋ္ဌေနစ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းဟူသော အနက်သဘော ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုတ္တရော၊ ကြီးမြတ်
သော၊ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်၏၊ ဗြဟ္မန္တိ၊ ဗြဟ္မံဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌံ၊
မြတ်သော၊ ဣတိဘိ၊ ဣတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဧနိတွာ၊ ခေါ်၍၊ သံဂမ္မတိ၊ သံဂမ္မ
ဟူသည်ကား၊ သမာဂစ္ဆာ၊ ကောင်းစွာရော၍၊ တံနမသန္တိတိ၊ တံနမသန္တိ
ဟူသည်ကား၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ
ဟူ၍၊ ဂတာ၊ သည်းကပ်ကုန်သော၊ တေဒေဝမနုဿာ၊ ထိုနတ်လူတို့သည်၊ န
မသန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဇ္ဇန္တော
ဆိုကုန်လျက်၊ တေ၊ ထိုနတ်လူတို့သည်၊ နမသန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ တံဝစနံ၊ ထို
စကားကို၊ ဒသေတုံ ပြခြင်းငှါ၊ ဒန္တောတိအာဒိ၊ ဒန္တောဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုဒန္တောအစရှိသောစကားသည်၊
ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။

၄ စတုတ္ထ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်ကိုးအဋ္ဌ၊ ပုတ္တိယံ၊ အကြောင်း၏
ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထူးတော်မှုအပ်၏၊ ကတရာယ၊ အဘယ်သို့

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၁၇၁

သော၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိယံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားတော်မူ
အပ်သနည်း၊ ဒသဗလဂုဏတာယ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်းကျေးဇူးကိုဆို
သော၊ စကားတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားတော်မူအပ်
၏၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ အနာယပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာယပိဏ္ဍိက
သူဌေး၏၊ မိတာ၊ သွီးဖြစ်သော၊ ဝုဇ္ဇသုဘဒ္ဓါ၊ ဝုဇ္ဇသုဘဒ္ဓါသည်၊ သာကေတ
နဂရေ၊ သာကေတမြို့၌၊ ကောဠိကသေဗ္ဗိပုတ္တဿ၊ ကောဠိကသူဌေးသား
၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂန္တိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ သတ္တာရံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကပ်တော၊ ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊
ဘုရားတပည့်တော်မသည်၊ မိန္ဒာဒိဗ္ဗိကကုလံ၊ မိန္ဒာဒိဗ္ဗိအမျိုးဘို့၊ ဂန္တာမိ
သွားရအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုမိန္ဒာဒိဗ္ဗိအမျိုး၌၊ သက္ကာရံ၊ အရိအသေပြုခြင်းကို၊ သစေ
လဘိဿာမိ၊ အကယ်၍ရအံ့၊ ဧကသ္မိံ၊ တယေဝံသော၊ ပုရိသေ၊ ယောဂျား
ကို၊ ပေသိယမာနေ၊ စေအပ်သည်ရှိသော်၊ ပပဉ္စော၊ ကြာမြင့်ခြင်းသည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဘဂဝ၊ ဘုန်းတော်ကြီး
သောအရှင်ဘုရား၊ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အာဝဇ္ဇေ
ယျာသ၊ ဆင်ခြင်တော်မူပါကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊
ဂဘေတွာ၊ ယူ၍၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ သေဗ္ဗိ၊ ကောဠိကအမည်ရှိသော
သူဌေးသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သုဏိဿ၊ ချွေးမသည်၊ အာဂတာ၊ လာ၍၊ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၍၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊
ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ခါဒနိယဘောဇနိယံ၊ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ ပဋိယာဒေ
တွာ၊ စီရင်၍၊ ပဉ္စအဝေလကသတာနိ၊ ငါးရာသော အဝတ်မဝတ်သော
တက္ကတွန်းတို့ကို၊ နိမန္တေယိ၊ ပင့်ဘိတ်၏၊ သော၊ ထိုကောဠိကသူဌေးသည်၊
တေသု၊ ထိုအဝတ်မဝတ်သော တက္ကတွန်းတို့သည်၊ နိသိန္ဓေသု၊ နေကုန်
သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မိတာ၊ သွီးသည်၊ အာဂတ္တာ၊ လာ၍၊ အရဟန္တေ၊
ရဟန္တာတို့ကို၊ ဝန္တတုရိဝိုးစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝုဇ္ဇသုဘဒ္ဓါယ၊
ဝုဇ္ဇသုဘဒ္ဓါအား၊ ပေသေသိ၊ ငေ၏၊ အာဂတဗလော၊ ရောက်အပ်ပြီးသော
သောတာပတ္တိဖိုလ်ရှိသော၊ အရိယသාරိကာ၊ အရိယသသාරိကာမသည်၊
အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တမတ္တေယေဝ၊ ဆိုကာမျှပင်လျှင်၊
မေ၊ ငါအား၊ ဂုဏာ၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ လာဘာဝတ၊ ရတော်ကုန်စွတကား၊
ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဥဠဟိတွာ၊ ထ၍၊ ဂတာ၊ သွား၏၊ နိသိမိကဓသနေ
အသရေမရှိသော မြင်ခြင်းရှိကုန်သော၊ တေအစေလကေ၊ ထိုအဝတ်မ
ဝတ်သောတက္ကတွန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်ကတည်းကပင်လျှင်၊ သမဏာနာမ

၀၂၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ရဟန်းတို့မည်သည်ကား၊ ဇေဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်။ နဟေသန္တံ၊
မဖြစ်ကုန်၊ တာတ၊ ဘာခင်၊ တေသံ၊ ထိုအစေလကတတ္ထတွန်းတို့၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊
ကိုယ်တွင်း၌၊ ပင်ရိ၊ မကောင်းမှုမှရှက်ခြင်းသဘောသည်။ နေဝအတ္တိ၊ မရှိ၊
ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ မကောင်းမှုမှထိတ်လန့်ခြင်းသဘောသည်။ နအတ္တိ၊
မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ ဣမေ၊ ဤ၊ ဝုတ္တိ၊ လ်တို့သည်။ အသမဏာ၊ ရဟန်း
မကုတ်ကုန် မိမိ၊ အလွန်စက်ဆုပ်တွယ်ရှိ၏။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ခဠံ၊ တံလွှဲကို၊
ပါတေတွာ၊ ကူးစေ၍၊ နဝတ္ထံတွာ၊ ပြန်နစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာန
မေဝ၊ နေရာသို့သာလျှင်၊ ဂတာ၊ သွားလေ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ အစေ
လကာ၊ အစေလကတို့သည်။ ဗဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးတေ။ သင်သူဌေး
ကြီးသည်။ ကုတော၊ အဘယ်အချပ်မှ၊ ဇေဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
ကာလကဏ္ဍိ၊ သူယုတ်မကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်သနည်း။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပေ၊ အ
လုံးစုံသောဇမ္ဗုဒ္ဓိပက္ခန်း၌၊ အညာ၊ တပါးသော၊ ဒါရိက၊ သတို့သိမ်းသည်။
နတ္ထိကိံ၊ မရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝေသဋ္ဌိံ၊ သူဌေးကြီးကို၊ ပရိဘသံ
သု၊ ရေရွာမြည်တမ်းကုန်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးကြီးသည်၊ အစရိယာ၊ ဆရာ
တို့၊ ဇာနိဟ္တာဝါ၊ သိ၍မူလည်းကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ အဇာ
နိဟ္တာဝါ၊ မသိမူလည်းကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဧတ္ထံ၊ ဤသို့
သိ၍ပြုခြင်းမသိ၍ပြုခြင်းနှစ်ပါး၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ၊ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၍၊ အစေလကေ၊ အစေလကတို့ကို၊ ဥယျာဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်
၍၊ သုဘဒ္ဓါယ၊ သုဘဒ္ဓါ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္စိ၊ သွား၍၊ အဗ္ဗု၊ ချစ်သွီး၊
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဇေဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို၊ အကာသိ၊
ပြုသနည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာတို့ကို၊ လန္ဓာပေသိ
ရှက်စေသိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တာတ၊ ဘခင်၊ အရဟန္တာ၊
နာမ၊ ရဟန္တာတို့ မည်သည်ကား၊ ဇေဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်။
နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုရူဇ
သုဘဒ္ဓါကို၊ သော၊ ထိုကောဠိကသူဌေးသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊
အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တုယံ၊ သင်၏၊ သမဏာ၊ ဆရာဖြစ်သောရဟန်းတို့
သည်၊ ကိဒိသ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သနည်း၊ ဗာဠံ၊ မြို့ပြသည်ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘေဒတော၊ အပြားအားဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့
ကို၊ ပသံသိ၊ မြီးပွမ်း၏၊ ကိံ၊ သိလော၊ အဘယ်သို့သိလှကုန်သနည်း၊ ကိံ၊ သ
မာစာရာ၊ အဘယ်သို့အကျင့် ရှိကုန်သနည်း၊ ဝုတ္တံ၊ တာ၊ မေးအပ်သော၊
တံ၊ သင်ချစ်သွီးသည်၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ မေ၊ ငါအား၊ အက္ခာဟိ၊ ကြား

၄-စာအုပ်အနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဍာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၁၇၃

သိလော့၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုရှုသောသူကမ္ဘာသည်၊ သန္တိ၊ နှိယသ
 သန္တိမနာ၊ (ပ)၊ တာဒိသာသမဏာမမာတိ၊ သန္တိ၊ နှိယသသန္တိမနာ၊ (ပ)၊ တာ
 ဒိသာသမဏာမမဟူ၍၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ မမ၊ အ
 ကျွန်ုပ်၏၊ သမဏာ၊ ဆရာဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ နှိယသ၊ ငြိမ်သက်
 သောအုဋ္ဌိရှိကုန်၏။ သန္တိမနာ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်လုံးရှိကုန်၏။ သန္တိ
 တေဇာ၊ ငြိမ်သက်သောတန်ခိုးရှိကုန်၏။ ဂုဏေ၊ သီလသမာဓိစသောဂုဏ်
 ကျေးဇူး၌ ပြတော၊ တည်ကုန်၏။ ဥက္ခိတ္တစက္ခု၊ လေးတောင် ခန့်မျှကြည့်
 သဖြင့်ချွန်အပ်သောမျက်လွှာရှိကုန်၏။ မိတာဘာဏိ၊ နှိုင်းယှဉ်၍ ဆိုလေ့ရှိကုန်
 ၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သမဏာ၊ ဆရာဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်၊ တာဒိသာ၊
 ထိုသို့သဘောရှိကုန်၏။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ဗန္ဓနံ၊ အရှေ့၌၊ ဗ္ဗေ
 ကိုး၊ လောကွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဝနံ၊ တောအုပ်သို့၊ ဩဂယျ၊ သက်ဝင်၍၊ ဝသတိ၊ ဣဝ၊
 နေသကဲ့သို့၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သမဏာ၊ ဆရာဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်၊
 ဧကဘိယာ၊ တယောက်အထည်းတည်းဖြစ်ကုန်၍၊ ဒုကိယာ၊ အပေါင်းအ
 မေါ်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနံ၊ တောအုပ်သို့၊ ဩဂယျ၊ သက်ဝင်၍၊ ဝသန္တိ၊
 နေကုန်၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သမဏာ၊ ဆရာဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်၊ တာ
 ဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်၏။

ဝေဠုပန၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ သေဋ္ဌိဿ၊ သူဌေး
 ကြီး၏၊ ပုဇရ၊ ရှေး၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဘုံဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော ရေတနာနံ၊ ရေတ
 နာတို့၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ကထေသိ၊ ဆို၏၊ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်၊
 တဿာ၊ ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသောချွေးမ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ တုယံ၊ သင်၏၊ သမဏာ၊ ဆရာဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်၊ တဝဒဿ
 ထိုသို့သဘောရှိကုန်သည်၊ ယဒိသိယံ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဝေဠုသု၊
 ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ တဝ၊ သင်ချစ်သွီး၏၊ သမဏ၊ ဆရာ
 ဖြစ်သောရဟန်းတို့ကို၊ အာနေတွာ၊ ပင့်ခေါ်သင်၍၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို၊ ကရော
 မ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာ၊ ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါသည်၊ တဝတ၊
 တခင်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ကရိဿတ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်၊ ကတိပါဟတ္ထယေန၊ နှုတ်ကော်သုံးမည်
 လွန်သဖြင့်၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 ပေသေတွာ၊ စေ၍၊ ပက္ခောဿာပေယျ၊ ပင့်ခေါ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တ
 သိ၊ ကြံ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှန်း၊ ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသောချွေးမကို၊
 အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီးသွေ၊ နက်ဖြန်၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊

၁၂၄ မင်္ဂလာဒုံအဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ

သာ၊ ထိုစုဉ်းသုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသောချွေးမသည်၊ သာယန္တသမယေ၊ ညချင်း အခါ၌၊ ဥပရိပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သိုး၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ပုပ္ဖသမုဂ္ဂံ၊ ပန်းတောင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ အဋ္ဌပုပ္ဖမုဋ္ဌိယော၊ ရှစ်ဆုပ်သံသရာပန်းတို့ကို၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝိသာဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍၊ နမဿမာနာ၊ ရှိခိုးလျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဝေဉ္စပန၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ အဝစ၊ ဆို၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား၊ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ သေ၊ နတ်ဖြန်၊ ပဉ္စဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ မယံ၊ ဘုရားတပည့်တော်မ၏၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဂဏ္ဍတု၊ ခံတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဉ္စပန၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ အဝစ၊ ဆို၏၊ တာနိပုပ္ပါနိ၊ ထိုပန်းတို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မတ္တကေ၊ ထိပ်တော်ထက်၌၊ ဝိတာနံ၊ ဝိတာနံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာပဇ္ဇန္တော၊ သင်မြင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုစုဉ်းသုဘဒ္ဒါ၏ ပဋိဘိတ်သော အကြောင်းကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဓမ္မဇေသနာပရိယောသာနာ၊ တရားဟောတော်မူပြီးသောအဆုံး၌၊ အနာထဝိဇ္ဇိကမဟာသေဋ္ဌိ၊ အနာထဝိဇ္ဇာသုဓမ္မကြီးသည်၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဒ္ဓိတွာ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ သေ၊ နတ်ဖြန်၊ ပဉ္စဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဂဏ္ဍထ၊ ခံကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ သေဋ္ဌိ၊ သုဓမ္မကြီး၊ စုဉ်းသုဘဒ္ဒါယ၊ စုဉ်းသုဘဒ္ဒါသည်၊ နိမန္တိတာ၊ ပဋိဘိတ်အပ်ကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတယောက်သော၊ အာဂတံ၊ လာရောက်သောသူကို၊ နုပဿာမ၊ မပြင်ပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ သေဋ္ဌိ၊ သုဓမ္မကြီး၊ အာမ၊ ဩဝါဒတရားယောက်သေသုမလာမရောက်မှန်ပေ၏၊ ပန၊ ထိုသို့မလာမရောက်သော်လည်း၊ ဒုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌၊ ယောဇနသတမတ္တကေဝိ၊ ယူဇနာတရာ၏အထက်၌လည်းကောင်း၊ ယောဇနသဟာသမတ္တကေဝိ၊ ယူဇနာတထောင်၏ အထက်၌လည်းကောင်း၊ ဗြိတာ၊ တည်သော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၁၂၁

ဟိမဝန္တာဝေယ၊ ဟိမဝန္တာတောင်ကဲ့သို့၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ။

☞ ခုရေသန္တာပကာသန္တိ၊ ဟိမဝန္တာဝပဗ္ဗတော၊ အသန္တတ္ထနဒိဿ
န္တိ၊ ရတ္တိဝိတ္တာယထာသရာတိ။ ခုရေသန္တာပကာသန္တိ၊ ဟိမဝန္တာဝ
ပဗ္ဗတော၊ အသန္တတ္ထနဒိဿန္တိ၊ ရတ္တိဝိတ္တာယထာသရာဟူ၍၊ ဣဒံဂါ
ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာအမည်ရှိ
သော၊ ပဗ္ဗတောဣဝ၊ တောင်ကဲ့သို့၊ ခုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌၊ ဝသန္တာပိ၊
နေကုန်သော်လည်း၊ သန္တာ၊ ဖြည့်ဆည်းဘူးအပ်သောကုသိုလ်မူလရှိကုန်
သောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပကာသန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌၊
ဝိတ္တာ၊ ပစ်သွတ်အပ်ကုန်သော၊ သရာယထာ၊ မြားတို့ကဲ့သို့၊ အသန္တာ၊
ပစ္စည်းလေးပါးကိုအလေးပြုသောသူအစရှိကုန်သောသူတော်ကောင်းဟုတ်
သူယုတ်တို့သည်၊ ဇေယျ၊ ဤငါတုရားပုဆစ်ဖူးတော်အနီး အပါး၌၊ ဝသန္တာ
ပိ၊ နေကုန်သော်လည်း၊ နဒိဿန္တိ၊ မထင်ရှားကုန်၊ ။ အနာထဝိဇ္ဈိကော၊
အနာထဝိဇ္ဈာန်သုဌေးကြီးသည်၊ တန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိတု၊
သွေးအား၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှော့ဆို၍၊ ဝဒ္ဓိဟော၊ ရှိခိုး၍၊ ပဏ္ဏာမိ၊ ဖဲလေ၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အာနန္ဒဗ္ဗေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊
သာကေတံ၊ သာကေတပြည်သို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ပဉ္စန္ဒာဝိက္ခ၊ သတာနံ၊
ငါးရာကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ သလာကံ၊ စာရေးတံကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးလော့၊
ဒဒန္တောစ၊ ပေးသော်လည်း၊ ဆဋ္ဌာဘိညာနံ ယေ၊ ခြောက်ပါးသော
အဘိညာဉ်ရှိသောရဟန်းတို့အားသာလျှင်၊ ဒဒေယျာသိ၊ ပေးလော့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊
တထာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဝုဠသုဘဒ္ဓါ၊
ဝုဠသုဘဒ္ဓါသည်၊ ရတ္တိဘာဂသမနန္တရေ၊ ညဉ့်အချိန်အခြားမဲ့၌၊ ဗုဒ္ဓါ
နာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား၊ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသော ကိစ္စရှိကုန်၏၊ ဗ
ဟုကရဏိယာ၊ များသော ပြဿနာကိစ္စရှိကုန်၏၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ သလ္လက္ခေယျ
ဝါ၊ မှတ်မူလည်း မှတ်နိုင်ရာ၏၊ နဝါသလ္လက္ခေယျဝါ၊ မမှတ်မူလည်းမမှတ်
နိုင်ဘူး၊ ကိန္နုခေါ်အသို့လျှင်၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေ
သိ၊ ကြံ၏၊ တသ္မိ၊ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌၊ ဝေဿဝဏော၊ ဝေဿဝဏ်ဖြစ်သော၊
မဟာရာဇာ၊ နတ်မင်းကြီးသည်၊ ဝုဠသုဘဒ္ဓါယ၊ ဝုဠသုဘဒ္ဓါအား၊ တဒ္ဓေ၊
အဘယ်သတို့သမီး၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝိမနာ၊ ဖောက်ပြန်သောစိတ်ရှိသည်၊

မာအဟောသိ၊မဖြစ်လင့်၊ ဒုမ္မနာ၊မကောင်းသော စိတ်နှလုံးရှိသည်၊ မာ
 အဟောသိ၊မဖြစ်လင့်၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သွာတနာယ၊
 နတ်ဖြန့်ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ဘိက္ခုသံဃောနု၊ရဟန်းသံဃာနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊
 တေ၊သင်္ခ၊ ဘတ္တံ၊ဆွမ်းကို၊ အဓိဝုတ္တံ၊ သည်းခံအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ကထေသိ၊ ဆို၏၊ သာ၊ထိုဝုဇ္ဇသုဘဒ္ဓါ အမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်၊
 တုဠပ္ပဟဠာ၊ နှစ်သက် ရွှင်လန်းသည်ဖြစ်၍၊ ဒါနမေဝ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို
 သာလျှင်၊သံဝိဒဟိ၊စီရင်၏၊ ဧဝရာဇေ၊နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကော
 ပိခေါ၊သိကြားမင်းသည်လည်း၊ ဝိသုကမ္ပံ၊ဝိသကြို နတ်သားကို၊ တာတ၊
 အမောင်ဝိသကြို၊ ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဠသုဘဒ္ဓါယ၊ဝုဠ
 သုဘဒ္ဓါ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ သာကေတနဂရံ၊ သာကေတပြည်သို့၊
 ဂန္တိသတိ၊ကြွေတော်မူလတ္တံ့၊ ပဉ္စကုဋ္ဌာဂါရသတာနိ၊ငါးရာသောရလစ်
 မွန်းချွန် အထွဋ်တပ်သော ပြာသာဒ်တို့ကို၊ မာပေဟိ၊ဖန်ဆင်း ချေလော၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊မိန့်ဆိုလေ၏၊ သော၊ထိုဝိသကြိုနတ်သားသည်၊
 တထာ၊ ထိုသိကြားမင်းဆိုတိုင်း၊ အကောသိ၊ပြု၏၊ သတ္ထာ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပဉ္စဟိခဠတိညာသတေဟိ၊ ငါးရာသော ခြောက်ပါးသော အဘိ
 ဉာဉ်ရှိသောရဟန်းတို့သည်၊ ပရိသုတေ၊ ငါးရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကုဋ္ဌာဂါရ
 ယာနေန၊ရလစ်မွန်းချွန် အထွဋ်တပ်သောပြာသာဒ်တည်းဟူသော ယာဉ်
 ဖြင့်၊ မဏိဝဏ္ဏံ၊ မြအဆင်းရှိသော၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ဝိလေ
 ခန္တောဝိယ၊ ရေးခြစ်ဘိသကဲ့သို့၊ သာကေတနဂရံ၊ သာကေတပြည်သို့၊
 အဂမာသိ၊ကြွေတော်မူ၏၊ သုဘဒ္ဓါ၊ဝုဠသုဘဒ္ဓါသည်၊ ဗုဒ္ဓဗရုဓဿ၊ဘုရား
 အရှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ရဟန်းအပေါင်းအား၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒေဝေ၊
 ပေးပြီး၍၊ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ တန္တေ၊အရှင်ဘုရား
 မယှံ၊ ဘုရားတပည့်တော်မ၏၊ သဿု၊ပက္ခော၊ ယောက္ခမ၏ အသင်း
 အပင်းဖြစ်သော သူအပေါင်းသည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မိစ္ဆာအယူရှိ၏၊
 သာရအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ တေသံ၊ထိုအကျွန်ုပ် ယောက္ခမ၏
 အသင်းအပင်း ဖြစ်သော သူတို့အား၊ အနုစ္ဆရိကဓမ္မံ၊ သင့်လျော်သော
 တရားကို၊ ကထေသိ၊ဟောတော် မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊
 လျှောက်၏၊ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ဟော
 တော်မူ၏၊ ကောဠိကသေဗ္ဗိ၊ကောဠိကသုဋ္ဌေးကြီးသည်၊ သောတာပန္နော၊
 သောတာပန်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်ကို၊
 ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါသိ၊လှူ၏၊ အစေလကော၊ အစေလ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၁၇၇

ကတက္ကတွန်းတို့သည်၊ အဓမ္မကံ၊ ငါတို့အား၊ ပဌမံ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ နိက္ခမိသံ၊ ထွက်ခြင်းငှါ၊ နုဇ္ဈန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်၊ ဂစ္ဆိ
ယ၊ လွှားကုန်သော၊ နိဟရိတဗ္ဗနိယာမေန၊ နှင်ထုတ်အပ်သော အမှတ်ဖြင့်၊
တေးတို့ အဝေလကတက္ကတွန်းတို့ကို၊ နိဟရေ၊ နှင်ထုတ်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ငါးရာသော အဝေလကတက္ကတွန်း
တို့ကို၊ နိဟရာပေတွာ၊ နှင်ထုတ်စေ၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဥယျာဉ်၌ ပင်လျှင်၊
သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်
လုပ်၍၊ ဗြဟ္မဓေယျံ၊ မြတ်သောပေးလှူခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥဒကံ၊ ရေစက်
ကို၊ ပါတေသိ၊ ကျစေ၏၊ သော၊ ထိုအရံသည်၊ ကောဠိကေန၊ ကောဠိက
သုဋ္ဌေးသည်၊ ကာရိတတာယ၊ ပြုစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကောဠိ
ကာရာမောနာမ၊ ကောဠိကာရာမမည်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထိ၊ သာယေ၊ ထိုသာကေတပြည်သို့ ရောက်သောအ
ခါ၌၊ တတ္ထ၊ ထိုကောဠိကအရံ၌၊ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
သာကေတေဝိဟာရတိ၊ ကောဠိကာရာမတိ၊ သာကေတေဝိဟာရတိ၊ ကောဠိ
ကာရာမေဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခု၊ အာမဇန္တသီတိ၊ ဘိက္ခု၊ အာမဇန္တ
သီဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသတဘိက္ခု၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့ကို၊ အာမဇန္တသီ၊
ခေါ်တော်မူ၏၊ တေပဉ္စသတဘိက္ခု၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့သည်၊ သာ
ကေတနဂရဝါသိနော၊ သာကေတပြည်၌နေကုန်သော၊ ကုလသုတ္တံ၊ အမျိုး
ကောင်းသားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ ဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ သတ္တု၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၍၊ ဥပဋ္ဌာန
သာလယ၊ ညီမူရာစရပ်၌၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်လျက်၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာနာမ၊ မြတ်
စွာဘုရားတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့မည်သည်ကား၊ အဟော၊ ဩဝံ၊ ဘွယ်
ရှိကုန်စွ၊ မဟန္တာ၊ ကြီးမြတ်ကုန်စွ၊ ဝေဇ္ဈပံနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်
သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသော၊ ကောဠိကသေဋ္ဌိံ၊ ကောဠိကသု
ဋ္ဌေးကြီးကို၊ ဒိဋ္ဌိတာ၊ မိစ္ဆာအယူမှ၊ မောစေတွာ၊ လွတ်စေ၍၊ သောတာ
ပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ သကလနဂရံ၊
သာကေတမြို့အလုံးကို၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေဝလောကသ
ဒိသံ၊ နတ်ပြည်နှင့်တူသည် ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသဗလဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ သတ္တု၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ကထေန္တနံ၊ ပြောဆိုကုန်

၁၇၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သော၊တေသံ၊ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့၏စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပဇာဒိက္ခိတွာ၊
ဆင်ခြင်၍၊မယိ၊ငါတို့ရားသည်၊ဂတေ၊ကြွေတင်မှုသည်ရှိသော်၊မဟတိ၊
ကြီးစွာသော၊ဒေသနာ၊ဒေသနာတော်သည်၊သမုဋ္ဌဟိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊
ဒေသနာပရိယာသာနေစ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌လည်း၊ ပဉ္စသတပ၊
ငါးရာဘုန်းသော၊ဣမေဘိက္ခု၊ဤရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တ
ရိသံ၌၊ပတိဋ္ဌဟိဿန္တိ၊တည်ကုန်လတ္တံ့၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ဥဒ
ကပရိသန္တံ၊ရေအဆုံးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ကမ္ပိဿတိ၊ လှုပ်လတ္တံ့၊
ဣတိ၊ဤသို့လုံ့ပိုက်၍၊ ဓမ္မသတာယံ၊ တရားသဘင်သို့၊ ဂစ္စာ၊ သွား၍၊
ပညတ္တမဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထားအပ်သောမြတ်သောဘုရားနေရာတော်၌၊
နိသန္ဓော၊ထိုင်လျက်၊တေဘိက္ခု၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့ကို၊ အာဒိက
တွာ၊အစပြု၍၊ယံဘိက္ခဝေသဒေဝကဿလောကဿာတိ၊ ယံဘိက္ခဝေသ
ဒေဝကဿလောကဿဟူသော၊ ဣမံဒေသနံ၊ဤဒေသနာကို၊ အာရဘိ၊
အားထုတ်၏၊ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်ကို၊ ဂုဏကထာယ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဆိုသောစကားတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နိက္ခိ
တ္တံ၊ထားအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊တတ္ထ၊ထိုယံဘိက္ခဝေသ
ဒေဝကဿလောကဿအစရှိသောပါဌ၌၊ တမဟံဇာနာမိတိပဒေရိယော
သာနေ၊ တမဟံဇာနာမိဟူသောဝုဒ်၏အဆုံး၌၊မဟာပထဝီ၊မြေကြီးသည်၊
ဥဒကပရိသန္တံ၊ရေအဆုံးသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ အကမ္ပိတ္တံ၊ တုန့်လှုပ်၏၊အ
ဘိညာသိန္တိ၊အဘိညာသိဟူသည်ကား၊အဘိဇာနိ၊ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်
သိပြီး၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အက္ခော၊အနက်တည်း၊ ဝိဒတန္တိ၊ ဝိဒိတံ
ဟူသည်ကား၊ပါကဋံ၊လင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ဉာတံ၊ သိအပ်ပြီး၊
ဣမိနာ၊ဤဝိဒိတံဟူသောပါဌဖြင့်၊ဧတံ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊
ပြု၏၊အညေ၊တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ဇာနန္တိယေဝ၊သိကုန်သည်သာ
လျှင်တည်း၊မယာပန၊ ငါတို့ရားသည်မူကား၊ ပါကဋံ၊ လင်ရှားသည်ကို၊
ကတွာ၊ပြု၍၊ဝိဒိတံ၊သိအပ်ပြီး၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧတံအတ္ထဇာတံ၊ ဤအနက်သ
ဘောကို၊ဒေသတိ၊ပြု၏၊ဣမေဟိ၊ဤတမဟံဇာနာမိအစရှိသောဝုဒ်တို့ဖြင့်
သဗ္ဗညုဘုရားမိနာမ၊သဗ္ဗညုတအရာမည်သည်ကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊
တံတထာဂတော နဥပဋ္ဌာသိတိ၊ တံတထာဂတော နဥပဋ္ဌာသိဟူသည်
ကား၊ဆန္ဒါရိကံ၊ခြောက်ပါးသောစွါရ၌ဖြစ်သော၊ တံအရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံ
ကို၊တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တဏှာယဝါ၊ တဏှာဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဗိဗ္ဗိယာဝါ၊ ဗိဗ္ဗိဖြင့်လည်းကောင်း၊ နဥပဋ္ဌာသိနဥပဂစ္ဆိ၊ မကပ်၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၁၇၉

ဣသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အယံဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ စက္ခု
နာ၊ မံသစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဘဂဝံတော၊
မြတ်စွာဘုရား အား၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာဂသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဝိမုတ္တမိတ္တော၊ ကောင်းစွာလွတ်သောမိတ်
ရှိတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သောတေန၊ မံသသောတဒိဗ္ဗ
သောတဖြင့်၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ သုဏ္ဍာဟံ၊ ကြား၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဗောနေန၊ နှာခေါင်းတော်ဖြင့်၊ ဝန္တံ၊ ဒေ၊ နံ၊ ဘိုးစာယတိ၊ နမ်း၏။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇိဝှိယ၊ သျှာတော်ဖြင့်၊ မုသံ၊ ရသေ့ရုံကို၊ သာယတိ၊
လျက်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်တော်ဖြင့်၊
ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုသတိ၊ တွေ့တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ မနဿ၊ မိတ်တော်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာဂသည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဝိမုတ္တမိတ္တော၊ ကောင်းစွာလွတ်သော
မိတ်ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တံတထာဂတောနဥပဋ္ဌာသီတိ၊ တံ
တထာဂတောနဥပဋ္ဌာသီဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမိနာပဒေန၊ ဤတထာ
ဂတောနဥပဋ္ဌာသီဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ဝိဘာသဘူမိ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏
အရာကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ တံမ
မဿမုဿာဟိ၊ တံမမဿမုဿာဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစ
ကားသည်၊ မုဿာဝါဒေါနာမ၊ မုဿာဝါဒမည်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။
တံမမဿဘာဒသမေဝါဟိ၊ တံမမဿဘာဒသမေဝဟူသည်ကား၊ တစ္စ
ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်လည်း၊ မုဿာဝါဒေါ၊ မုဿာဝါဒမည်သည်။ ဘဝေယျ
ဖြစ်ရာ၏။ တံမမဿကသီဟိ၊ တံမမဿကသီဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါ၏။
တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဒေါသော၊ အပြစ်ရှိသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအ
ထိုင်းအရှည်ရှိသောစကား အစဉ်ဖြင့်၊ သစ္စဘူမိနာမ၊ သစ္စာ၏အရာမည်
သည်ကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဒိဋ္ဌာ
ဒဋ္ဌဗ္ဗန္တိ၊ ဒိဋ္ဌာဒဋ္ဌဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မြင်အပ်သောရူပံရုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
၍၊ ဒိဋ္ဌနမညဘိ၊ နတ္ထော၊ ဒိဋ္ဌနမညဘိဟူသောဤငါဋ္ဌန္တံ၊ ဒိဋ္ဌနာမ၊ မြင်ခြင်းမည်
သည်ကား၊ ရူပါယတနံ၊ ရူပါရုံတည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်။ မဟာဇနေန၊ များစွာ
သောလူအပေါင်းသည်။ တံဒဋ္ဌမေဝ၊ ထိုမြင်အပ်သော ရူပါရုံကိုပင်လျှင်၊
ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဗျာမာနဒိဋ္ဌဟိ၊ တဗျာမာနဒိဋ္ဌဘူဖြင့်၊ န

ဗိဝိတိ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗိဝိတိ

မညတိ၊ မအောက်မေ့၊ အနိဗ္ဗိနမညတိတိ၊ အနိဗ္ဗိနမညတိဟူသည်ကား၊ အ
ဟံ၊ ငါသည်၊ မဟာဇနန၊ မျှားစွာသောလူအပေါင်းသည်၊ ဧတံအနိဗ္ဗမေဝ၊
ထိုမမြင်အပ်သောရူပါရုံကိုပင်လျှင်၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ ဣတိဇေဓိ၊ ဤသို့
လည်း၊ တဏှာဒိဟိ၊ တဏှာအစရှိကုန်သော၊ မညနာဟိ၊ အောက်မေ့ခြင်း
တို့ဖြင့်၊ နမညတိ၊ မအောက်မေ့၊ ဒဠ္ဗဗ္ဗိနမညတိတံ၊ ဒဠ္ဗဗ္ဗိနမညတိဟူသည်
ကား၊ မဟာဇနန၊ မျှားစွာသောလူအပေါင်းသည်၊ နိဗ္ဗိ၊ မြင်အပ်သောရူပါ
ရုံကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ ဣတိဇေဓိ ဤသို့လည်း၊ တာဟိမညနာဟိ၊ ထိုတဏှာ
မာနဒိဗ္ဗိတည်းဟူသော အောက်မေ့ခြင်းတို့ဖြင့်၊ နမညတိ၊ မအောက်မေ့၊
ဟိသန္တံ၊ ငှန်၏၊ ဒဠ္ဗဗ္ဗိ၊ မြင်ထိုက်သောသဘောတရားသည်၊ အနိဗ္ဗိ၊ မမြင်
အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထို
စကားသည်မှန်၏၊ ဧဝရူပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဝစနာနိ၊ တလွှည်း
အဆုံးရှိသောသဒ္ဓါတို့ကို၊ တိသုပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာလေသု၊
ကာလတို့၌၊ လက္ခန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဧသဇေသောအတ္ထော၊
ဤအနက်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ နိဗ္ဗာနံ နမညတိတိ၊ နိဗ္ဗာနံ နမညတိဟူသည်
ကား၊ ပဿိတာနံ၊ မြင်အပ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့တွင်၊ ဧကံသတ္တံနာမ၊
တယောက်သော သတ္တဝါမည်သည်ကို၊ တာဟိမညနာဟိ၊ ထိုတဏှာ
မာနဒိဗ္ဗိတည်းဟူသော အောက်မေ့ခြင်းတို့ဖြင့်၊ နမညတိ၊ မအောက်မေ့၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသဋ္ဌာနသုပိ၊ ကြွင်း
သောအရာတို့၌လည်း၊ ဣမိနာဝနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အ
နက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊
ဣမိနာဋ္ဌာနေန၊ ဤအရာဋ္ဌာနဖြင့်၊ သုညတာဘူမိနာမ၊ သုညတ အရာမည်
သည်ကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိခေါဘိက္ခဝေတိ၊ ဣတိခေါဘိက္ခဝေဟူ
သည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တာဒိယေဝေကာတိ
ဧတ္ထ၊ တာဒိယေဝေကဟူသောဤပါဌ၌၊ တာဒိနာမ၊ တာဒိမည်သည်ကား၊
ဧကသဒိသတာ၊ တပြိုင်နက်တူသောအဖြစ်တည်း၊ တထာဂတောစ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်လည်း၊ လာဘာဒိသု၊ လာဘ်ရသောအခါ အစရှိသည်တို့
၌၊ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိ၏၊ အလာဘာဒိသု၊ လာဘ်မရသောအ
ခါအစရှိသည်တို့၌၊ တာဒိသောဝ၊ ထိုလာဘ်ရသောအခါသည်တို့နှင့်တူ
သောသဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ လာဘောပိတာ
ဒိအလာဘောပိတာဒိ၊ ယသောပိတာဒိ၊ ယသောပိတာဒိ၊ နိဗ္ဗိယံပိတာဒိ၊ ပဿ
သာယံပိတာဒိ၊ သုခေပိတာဒိ ခုကျေပိတာဒိတိ၊ လာဘောပိတာဒိ အလာ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၁၈၁

ဘေဇိကာဒိ၊ ယသေဝိတာဒိ အယသေဝိတာဒိ၊ နိန္ဒိယံ ပိတာဒိ ငသံသာယံ ပိ
တာဒိ၊ သုခေပိတာဒိ ဒုက္ခေပိတာဒိ ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ လောဘေဝိ၊
လောဘရသေဝ အခါ၌လည်း၊ တာဒိ၊ ထိုကဲ့သို့သဘောရှိ၏။ အလောဘေဝိ၊
လောဘမရသေဝ အခါ၌လည်း၊ တာဒိ၊ ထိုကဲ့သို့သဘောရှိ၏။ ယသေဝိ၊ အ
ခြံအရံရှိသေဝ အခါ၌လည်း၊ တာဒိ၊ ထိုကဲ့သို့သဘောရှိ၏။ အယသေဝိ၊ အ
ခြံအရံမရှိသေဝ အခါ၌လည်း၊ တာဒိ၊ ထိုကဲ့သို့သဘောရှိ၏။ နိန္ဒိယမ္ပိကဲ့သို့
သေဝ အခါ၌လည်း၊ တာဒိ၊ ထိုကဲ့သို့သဘောရှိ၏။ ငသံသာယံ၊ ငြိမ်းစွမ်း
သေဝ အခါ၌လည်း၊ တာဒိ၊ ထိုကဲ့သို့သဘောရှိ၏။ သုခေဝိ၊ ချမ်းသာသေဝ
အခါ၌လည်း၊ တာဒိ၊ ထိုကဲ့သို့သဘောရှိ၏။ ဒုက္ခေဝိ၊ ဆင်းရဲသေဝ အခါ
၌လည်း၊ တာဒိ၊ ထိုကဲ့သို့ သဘောရှိ၏။ ဣမာယ တာဒိတာယ၊ ဤသို့ထို
ကဲ့သို့ သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တာဒိ၊ တာဒိ မည်တော်မူ၏။
တဗ္ဗာစပနတာဒိဗ္ဗာတံ၊ တဗ္ဗာစပနတာဒိဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ တတောတထာ
ဂတတာဒိတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တာဒိသဘောမှ၊ အညော၊ တပါး
သော၊ ဥတ္တရိတရောဝါ၊ အထူးသဖြင့်လွန်ကဲသည်လည်းဖြစ်သော၊ ငဏီ
တတရောဝါ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ တာဒိ၊ တာဒိ
သဘောသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအင်၏၊ ဧတ္တာဝတော၊
ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ တာဒိဘူမိနာမ၊ တာဒိအရာမည်သည်
ကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣမာဟိပဉ္စဘူမိဟိ၊ ဤငါးပါးသောအရာတို့ဖြင့်၊
ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ နိဋ္ဌပေန္တဿ၊ ပြီးဆုံးစေသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ပဉ္စသုပိ၊ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ မဟာ
ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ သက္ခိဘာဝေန၊ သက်သေ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အကမ္မိတ္ထံ၊
တုန်လှုပ်၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၏၊ အေရနာ
ပဗ္ဗဇိတော၊ ယခုအခါ ရဟန်းပြုကုန်သော၊ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာကုန်သော၊
တေကုလပုတ္တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့ကို၊ အပဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊
တံဌာနံ ထိုအရပ်သို့၊ ပတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူ
တို့တွင်၊ စတုရာသီတိပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော
သတ္တဝါတို့သည်၊ အမတပါနံ၊ အမြိုက် အမှေသာကို၊ ပိပိံသု၊ သောက်ရ
ကုန်၏၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ နိဋ္ဌာပေတွာ
ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ကုဋံ၊ အထွန် အဆုံးကို၊ ဂဗ္ဘန္တော၊
ယူတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယံကိဉ္စိတိအာဒိ၊ ယံကိဉ္စိ ဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယံကိဉ္စိအစရှိသောဂါထာ၌၊

၁၈၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိပါတေ ၂-ပထမတွဲ

အဇ္ဈောသိတံ သစ္စံ မုဿာပရေသန္တိ။ အဇ္ဈောသိတံ သစ္စံ မုဿာပရေလံ
ဟူသည်ကား။ ပရေသံ သူတပါးတို့ကို ပရပတ္တိယာယတ္တာယ။ ယုံကြည်
ခြင်းနှင့်စပ်သော၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါဖြင့် သစ္စံ မှန်၏။ မုဿာ ချွတ်ယွင်း၏။ ဣတိ
ဤသို့၊ မညိတွားအောက်မေ့၍၊ အဇ္ဈောသိတံ၊ ပြီးဆုံးစေအပ်၏။ ဂိလိတွာ၊
မျို၍၊ ပရိနဋ္ဌာပေတွားပြီးဆုံးစေ၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ သယံသံ ဝုတေ သူတိ
သယံသံ ဝုတေ သု ဟူသည်ကား။ သယမေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင် ပင်လျှင်၊
သံသရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ ပရိယာသိတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဂဟိတဂဟ
ဏေသု၊ ယူအပ်သော အယူရှိကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကေသု၊ မိစ္ဆာအယူ
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း၊
ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဒိဋ္ဌိဂတိကာ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
ကို၊ သယံသံ ဝုတာတိ၊ သယံသံ ဝုတာဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သစ္စံ
မုဿာ ဝါပိ ပရံ ဒဟေယျာဟိ၊ သစ္စံ မုဿာ ဝါပိ ပရံ ဒဟေယျဟူသည်ကား၊
သယံသံ ဝုတ သင်္ခါတေသု၊ မိမိကိုယ်တိုင် စောင့်စည်း တတ်သည်ဟုဆို
အပ်ကုန်သော၊ တေသု ဒိဋ္ဌိဂတိကေသု၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊
တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာဒိ၊ မတုန်မလှုပ် ခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဣဒမေဝ၊
ဤငါ၏အယူသည်သာလျှင်၊ သစ္စံ မှန်၏။ အညံ၊ ငါမှတပါးသော ဘုရား
စသောသူတို့၏ အယူသည်၊ မောစံ၊ အချည်းနှီးတည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊
သစ္စံ ဝါပိ မှန်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ မုဿာ ဝါပိ ချွတ်ယွင်းသည် လည်း
ဖြစ်သော၊ ကေဝိဝစနံ၊ တခွန်းသော စကားကိုလည်း၊ ပရံ လွန်မြတ်သော
ဥပဓံ၊ ဥပမာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နဩဒဟေယျ၊ မထားဘူး၊ နသဒ္ဓဟေယျ၊
မယုံကြည်ရာ၊ နပတ္တိယာယေယျ၊ မယုံကြည်ရာ၊ တေဉ္စသလ္လန္တိ၊ တေဉ္စ
သလ္လံ ဟူသည်ကား၊ တေဒိဋ္ဌိသလ္လံ၊ ထိုမိစ္ဆာတည်းဟူသော ငြောင့်နံ၊
ပဋိကမ္ပဒိသ္မာတိ၊ ပဋိကမ္ပဒိသ္မာဟူသည်ကား၊ ဝုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဘေမိ
မူလေသေဝ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌ပင်လျှင်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိသတ္တာတံ၊ ဝိသတ္တာ
ဟူသည်ကား၊ လတ္တိ၊ ကပ်ငြိ၏။ လင်တာ၊ ကင်ငြိသောအားဖြင့်ဖြစ်၏။ ပလိ
ဗုဒ္ဓါ၊ မြူးရှက်အပ်၏။ ဇာနာမိပဿာမိတထေဝတေန္တိ၊ ဇာနာမိပဿာမိ
တထေဝတေဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်၊ အရာအား
ဖြင့်၊ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ အဇ္ဈောသိတာ၊ ပြီးဆုံးစေအပ်
၏။ ဂိလိတွာ၊ မျို၍၊ ပရိနဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဝိသတ္တာ၊ ကပ်ငြိ၏။ လတ္တိ၊
ကင်ငြိ၏။ လင်တာ၊ ကပ်ငြိသော အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဇေ၊ ဤသို့သောအခြင်း

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၃၈၃

အရာကိုအဟံ့ငါသည်၊ ဇာနဿိ၊ သိ၏၊ ပဿာမိ မြင်၏၊ တောယ ပဇာယ၊
ဤ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ဂဟိတံယ ထာ၊ ယူအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအထူး၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိဧဝံဤသို့၊ တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာ
ဟုရားတို့အား၊ အဇ္ဈောသိတံ၊ ပြီးဆုံးစေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း။

၁ ပဋ္ဌမေ၊ ပဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဇနကုဟနတ္ထန္တိ၊ ဇနကုဟနတ္ထံဟူသည်ကား၊
တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကုဟနဝတ္ထုဟိ၊ အံ၊ သြာဘွယ်သော ဝတ္ထုတို့
ဖြင့်၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းကို၊ ကုဟနတ္ထာယ၊ အံ၊ သြာစေခြင်း အကျိုးငှါ၊
နဇနလပနတ္ထန္တိ၊ နဇနလပနတ္ထံဟူသည်ကား၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဥပ
လာပနတ္ထံ၊ ဖြားယောင်းခြင်းအကျိုးငှါ၊ နဝဿတိ၊ မကျင့်သုံးအပ်၊ နဣတိ
ဝါဒပ္ပမောက္ခာနံ သံသတ္ထန္တိ၊ နဣတိဝါဒပ္ပမောက္ခာနံ သံသတ္ထံ ဟူသည်
ကား၊ တေနတေနကောနုဏေန၊ ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်၊ ကတဝါဒါနိ သံသတ္ထံ
ပြုအပ်သောအယူတည်းဟူသော အကျိုးငှါ၊ နဝဿတိ၊ မကျင့်သုံးအပ်၊
ဝါဒဿ၊ သူတပါးတို့သည်တင်အပ်သောအပြစ်၏၊ ပမောက္ခာနံ သံသတ္ထံ၊
လွတ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ နဝဿတိ၊ မကျင့်သုံးအပ်၊ နဣတိမံဇနောဇာနာတူတိ
နဣတိမံဇနောဇာနာတူဟူသည်ကား၊ ဧသဧသေသေထိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊
ဧဝံကိရ၊ ဤသို့ဖြစ်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဇနနတ္ထာ
ယ၊ သိစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ နဝဿတိ၊ မကျင့်သုံးအပ်၊ သံဝရတ္ထန္တိ၊ သံဝရတ္ထံ
ဟူသည်ကား၊ ပဋ္ဌဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သံဝရေဟိ၊ စောင့်စည်းခြင်းတို့ဖြင့်
သံဝရဏတ္ထာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဟာနတ္ထန္တိ၊ ပဟာနတ္ထံဟူ
သည်ကား၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပဟာနေဟိ၊ ပဟာနံတို့ဖြင့်၊ ပဇဟ
နတ္ထာယ၊ ပပယ်စွန့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝိရာဂတ္ထန္တိ၊ ဝိရာဂတ္ထံ ဟူသည်ကား၊
ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏၊ ဝိရဇ္ဇနတ္ထာယ၊ ကင်းခြင်းအကျိုးငှါ၊ နိရော
ဓတ္ထန္တိ၊ နိရောဓတ္ထံ ဟူသည်ကား၊ တေသံယေဝရာဂါဒိနံ၊ ထိုရာဂအစရှိ
သည်တို့၏သာလျှင်၊ နိရုဇ္ဈနတ္ထာယ၊ ချုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနိတိဟန္တိ၊ အနိ
တိဟံဟူသည်ကား၊ ဣတိဟပရိဝုဇ္ဈိတံ၊ ပယံမှားခြင်း ဝိစိကိန္နာသည်ကြည့်
အပ်သော၊ အပရပတ္တိယံ၊ သူတပါးတို့သည်မယုံကြည်စေအပ်သော၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း၊ နိဗ္ဗာနောဂေ ဂါမိနန္တိ၊ နိဗ္ဗာ
နောဂေဂါမိနံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန၏၊ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ဂါမိ
နံ၊ သွားတတ်သော၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ မပ္ပဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်
သောအကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရမ္မဏံ ကရိတွာ၊ အာရုံပြု၍၊

၁၀၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာနံ၏။ အန္တောယောဝ၊ အတွင်း၌သာလျှင်၊ ဝတ္တတိ၊ တည်၏။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပနိပဇ္ဇန္တိတိ၊ ပနိပဇ္ဇန္တိဟူသည်ကား၊ နုပိဓဇ္ဈိန္ဒြိယပါးအပြားအားဖြင့်လည်း၊ ပနိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ၊ ဤပဉ္စမသုတ်၌၊ သုတ္တေ၊ သုတ်၌၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်တရားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတံ၌၊ ပိဝဇ္ဇမေဝ၊ ဝဋ်ကင်းရာတရားကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

၆ ဆဋ္ဌာ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ကုဟာတိ၊ ကုဟဟူသည်ကား၊ ကုဟကား၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်အနီးအပါးကဲ့ပြောကြားခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်လူအများကို အံ့ဩစေတတ်ကုန်၏။ ထဒ္ဓါတိ၊ ထဒ္ဓါ ဟူသည်ကား၊ ကောဓေနစ၊ အမျက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မာနေနစ၊ မာနဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထဒ္ဓါ၊ ခက်ထန်ကုန်၏။ လပါတိ၊ လပါဟူသည်ကား၊ ဥပလောပကာ၊ ဒေယကာတို့ကဲ့သို့၊ ဖြောင့်၍ပြောဆိုတတ်ကုန်၏။ သင်္ဂီတိ၊ သင်္ဂီဟူသည်ကား၊ တတ္ထက၊ တမံသိင်္ဂံ၊ ယံသိင်္ဂံ၊ သိင်္ဂံ၊ ရတ၊ စတုရတ၊ စတုရိယံ၊ ငရိက္ခတတာ၊ ငရိက္ခတတ္ထန္တိ၊ တတ္ထကတမံသိင်္ဂံ၊ ယံသိင်္ဂံ၊ သိင်္ဂံ၊ ရတ၊ စတုရတ၊ စတုရိယံ၊ ငရိက္ခတတာ၊ ငရိက္ခတတ္ထဟူ၍၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေဟိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ သိင်္ဂံသဒ္ဓိသေဟိ၊ ဦးချိုနှင့်တူကုန်သော၊ ပါကဇူကိလေသေဟိ၊ ထင်ရှားသောကိလေသာတို့နှင့်သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ သိင်္ဂံ၊ သိင်္ဂံဟူသည်၊ ကတမံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ယံသိင်္ဂံ၊ အကြင်ဦးချိုနှင့်တူသောထင်ရှားသောကိလေသာသည်၊ ယာသိင်္ဂံ၊ ရတ၊ အကြင်တင့်တယ်စမွယ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ယာစတုရတ၊ အကြင်တင့်တယ် စမွယ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ယံစတုရိယံ၊ အကြင်တင့်တယ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ယာငရိက္ခတတာ၊ အကြင်မြေ၌မြွေစွာပျက်ထားအပ်သောတံခါးတိုင်နှင့်တူသည်၏အဖြစ်သည်၊ ယံငရိက္ခတတံ၊ အကြင်မြေ၌မြွေစွာပျက် ထားအပ်သောတံခါးတိုင်နှင့်တူသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤကိလေသ၊ အပေါင်းသည်၊ သိင်္ဂံ၊ သိင်္ဂံမည် ။ ဥန္တုလောတိ၊ ဥန္တုလောဟူသည်ကား၊ ဥဂ္ဂတနဋ္ဌာ၊ အချည်းနှီးအထူးသို့တက်သောကျူနှင့်တူသောမာနရှိကုန်၏။ တုတ္ထမာနံ၊ အချည်းနှီးသောမာနကို၊ ဥာဒ္ဓိပိတွာ၊ ချီမြှောက်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အသမာဟိတာတိ၊ အသမာဟိတာဟူသည်ကား၊ စိတ္တကုပ္ပတာ၊ မတ္တဿာပိ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းမျှကိုလည်း၊ အလောဘိနော၊ မရကုန်၊ နမေတဘိက္ခဝဘိက္ခု၊ မာမကာတိ၊ နမေတဘိက္ခဝဘိက္ခု၊ မာမကာဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါ၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သန္တကာ၊ ဥစ္စာတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တေမယန္တိ၊ တေမယံ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၁၈၅

ဟူသည်ကား၊ ဣဒ္ဓမ္မန၊ တေမယံဟူသောဤစကားကိုကား၊ သတ္တဝါရံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ပဗ္ဗဇိတတ္တာ၊ ရဟန်းပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေခေါမေဘိက္ခဝေဘိက္ခု၊ မာမကာတိဣဓာပိ၊ တေခေါမေ
 ဘိက္ခဝေဘိက္ခု၊ မါမကာဟူသောဤပါဌ်၌လည်း၊ မေတိဣဓံ၊ မေဟူသောဤစ
 ကားကို၊ အတ္တဝနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ပဗ္ဗဇိတတ္တာ၊ ရဟန်းပြုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ သဗ္ဗာပဋိပန္နတ္တာပန၊ ကောင်းသောအ
 ကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ မာမကာတိ၊ မါမကာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 ဝုဒ္ဓိံဝိရုဋ္ဌိံ ဝေပုလ္လံအာပဇ္ဇန္တိတိ၊ ဝုဒ္ဓိံဝိရုဋ္ဌိံ ဝေပုလ္လံ အာပဇ္ဇန္တိဟူသည်
 ကား၊ သီလာဒီဟိ၊ သီလအစရှိကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ၊ ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဝဗ္ဗန
 တေ၊ ကြီးပွားခြင်းကြောင့်၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ နိစ္စပလဘာဝေန၊ ဖြစ်သောအ
 ရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောအသီးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဝိရုဋ္ဌိံ၊ စည်ပင်ပေါက်ရောက်ခြင်းသို့၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌၊
 ပတ္ထဝုတာယ၊ ပြန့်နှံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့၊ ပါ
 ဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တေတေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 တို့သည်၊ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်၊ ဝိရဟန္တိ၊ စည်
 ပင်ပေါက်ရောက်သောမည်ကုန်၏၊ အရဟတ္တပလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တေ၊
 ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝိရုဋ္ဌာနာမ၊ စည်ပင်ပေါက်ရောက်ပြီးသည်မည်ကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤဆဋ္ဌသုတ်၌၊ သုတ္တေဝိ၊
 သုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဂါထာသုပိ၊ ဂါထာတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇမေ
 ဝ၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇတရားကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ။

၇. သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အပ္ပါနိတိ၊ အပ္ပါနိဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တာ
 နိ၊ နည်းကုန်၏၊ သုလဘာနိတိ၊ သုလဘာနိဟူသည်ကား၊ သုခေန၊ လွယ်သ
 ဖြင့်၊ သဒ္ဓဗ္ဗာနိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ယတ္ထကတ္တပိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌၊ လဘိ
 ဝံ၊ ရခြင်းငှါ၊ သတ္တာ၊ တတ်ကောင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အန
 ဝဇ္ဇာနိတိ၊ အနဝဇ္ဇာနိဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒေါသာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်၊ ပိဏ္ဍိယာ
 လောပဘောဇနန္တိ၊ ပိဏ္ဍိယာလောပဘောဇနံဟူသည်ကား၊ ဇဗ္ဗာပိဏ္ဍိ
 ယဗလေန၊ သလုံးမြင်းခေါင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊ အာ
 လောပမတ္တံ၊ တလုပ်တလုပ်မျှလောက်သော၊ လဒ္ဓဘောဇနံ၊ ရအပ်သော
 ဘောဇဉ်သည်၊ ပူတိမုတ္တန္တိ၊ ပူတိမုတ္တံဟူသည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ
 တရံတရသော၊ မုတ္တံ၊ နွားကျွင်ငယ်သည်၊ ဟိတံပါကဋ်ကရောမိ၊ ထိုစကား
 ကိုထင်စွာပြပြီးအံ့၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာပိ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိ

သော်လည်းကောင်း၊ ကာယော၊ ကိုယ်ကို၊ ပူတိကာယောတိ၊ ပူတိကာယောဟူ၍၊
 ဝုဒ္ဓတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဘိနဝံပိမုတ္တံ၊ အ
 သစ်ဖြစ်သော နွားကျင်ငယ်သည်လည်း၊ ပူတိမုတ္တမေဝ၊ ဝုင်သောနွား
 ကျင်ငယ်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာတောတိ၊ ဝိဇ္ဇာတော
 ဟူသည်ကား၊ ဝိဟာဟဇာတော၊ ကင်းသောပင်ပန်းခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်
 သည်၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒိဿနပ္ပနိဟညတိတိတ္ထေ၊
 ဒိဿနပ္ပနိဟညတိဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ဝုဒ္ဓတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ အသုကဋ္ဌာနံနာမ၊
 ဤမည်သောအရပ်သို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဝိဝရာဒိနိ၊ သင်္ကန်းအ
 စရှိသည်တို့ကို၊ နလဘိဿာမိ၊ မရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဒိဿ၊ အရပ်မျက်နှာသည်၊
 ပနိဟညတိနာမ၊ ထိပါးသည်မည်၏၊ ယဿဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်း
 အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ တဿဘိက္ခု
 နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဒိဿ၊ အရပ်မျက်နှာသည်၊ နပ္ပနိဟညတိနာမ၊ မထိ
 ပါးသည်မည်၏၊ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ပနိပတ္တိဓမ္မာ၊ ကျင့်ဝတ်တရား
 တို့သည်၊ သာမညဿာနုလောမိကာတိ၊ သာမညဿာနုလောမိကာဟူ
 သည်ကား၊ သမဏဓမ္မဿ၊ ရဟန်းတရားဟုဆိုအပ်သောသမထဝိပဿ
 နာအား၊ အနုလောမာ၊ လျော်ကန်သော၊ အဓိဂ္ဂဟိတာတိ၊ အဓိဂ္ဂဟိတာ
 ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊
 တုဋ္ဌမိတ္တဿ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်၊ အဓိဂ္ဂ
 ဟိတာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားတို့ကိုလွှမ်းမိုး၍ယူအပ်ကုန်သည်
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အန္တောဂတော၊ အတွင်း၌တည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရိဗာဟိရား၊ အပ၌တည်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣဟိ၊
 ဤသည်လျှင်သတ္တမသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။

၈ အဋ္ဌမဿ၊ အဋ္ဌမသုတ်ကို၊ အဇ္ဈာသယိကော၊ ကိုယ်တော်၏အလို
 တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အလိုဟုဆိုအပ်သော၊ နိက္ခေပေါ၊ ထားခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိရိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့၊ ဣမံအရိယဝံသ
 သုတ္တန္တံ၊ ဤအရိယဝံသသုတ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတ
 ဝနေ၊ ဇေတဝန်အမည်ရှိသော၊ မဟာဝိဟာရေ၊ ကျောင်းကြီး၌၊ ဓမ္မသဘာ
 ယံ၊ တရားသဘင်၌၊ ပညတ္တဝရုဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထားအပ်သောမြတ်သော

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၁၈၇

သုရားနေရာတော်၌၊ နိဿိန္ဒော၊ ထိုင်တော်မူလျက်၊ အတ္တနောဝိ၊ ကိုယ်တော်
၏လည်းကောင်း၊ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်းကောင်း၊
အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ နိဿိန္ဒာ
နိ၊ နေကုန်သော၊ စတ္တာလီသဘိက္ခုသဟဿာနိ၊ လေးသောင်းသောရဟန်း
တို့ကို၊ ဘိက္ခဝေတိ၊ ဘိက္ခဝေဟူ၍၊ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ စတ္တာ
ရောမေဘိက္ခဝေ အရိယဝံသာတိ၊ စတ္တာရောမေဘိက္ခဝေ အရိယဝံသာ
ဟူ၍၊ အာရဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစတ္တာရောမေဘိက္ခဝေအ
စရှိသောပါဠိ၌၊ အရိယဝံသာတိ၊ အရိယဝံသဟူသည်ကား၊ အရိယာနံ၊
ဘုရားအစရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝံသာ၊ အနွယ်တို့တည်း၊ ဟိတံ
ပါကဋကရာဇိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ ခတ္တိယဝံသော၊ မင်းတို့၏အ
နွယ်သည်၊ ပြာဟ္မဏာဝံသော၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ အနွယ်သည်၊ ဝေဿဝံသော၊
ကုန်သည်တို့၏အနွယ်သည်၊ သုဒ္ဓဝံသော၊ သူဆင်းရဲတို့၏အနွယ်သည်၊
သမဏာဝံသော၊ ရဟန်းတို့၏ အနွယ်သည်၊ ကုလဝံသော၊ အမျိုးတို့၏အ
နွယ်သည်၊ ခုဇဝံသော၊ မင်းတို့၏အနွယ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သ
ကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအဘူ၊ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ အယမ္ဗိဝံသော၊
ဤအနွယ်သည်လည်း၊ အရိယဝံသောနာမ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အနွယ်
မည်သည်၊ အရိယတန္တိနာမ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အစဉ်မည်သည်၊ အ
ရိယပဝေဏိနာမ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အဆက်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သောအရိယဝံသော၊ ထိုဘုရားအစရှိသောအရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အနွယ်ကို၊ ကာလာနုဿာရိယဂန္ဓာဒယော၊ အကျော်နဲ့အစရှိ
သည်တို့ကို၊ မူလဂန္ဓာဒီနံ၊ အမြစ်အစရှိသည်တို့ထက်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်ကုန်
၏ဟူ၍၊ အက္ခာယန္တိဝိယ၊ ဟောအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဣမေသံဝံသာနံ၊ ဤ
ခတ္တိယဝံသစရှိသည်တို့ထက်လည်း၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊
ဟောအပ်၏၊ ဧတေ၊ ဤအနွယ်တို့သည်၊ ယေသံ၊ အကြင်ဘုရားအစရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝံသာ၊ အနွယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဧတေအရိယာ၊
ထိုအရိယာတို့သည်၊ ဧကပန၊ အတယ်သည်တို့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း၊ ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တထာဂတသာဝကာစ၊
မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သာဝကတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အရိယာ၊ အရိယာ
တို့ဟူ၍၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဧတေသံအရိယာနံ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏၊ ဝံသာ၊ အနွယ်တို့တည်း၊ ဣတိတဿော၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယဝံသာ၊

၁၈၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-မတုတ္ထတွဲ

အရိယဝံသမည်ကုန်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ ဣတေ၊ ဤ
ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကပ္ပသတဟဿာမိကာနံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း
အလွန်ရှိကုန်သော၊ စတုဋ္ဌံအသင်္ချေယျဝနံ၊ လေးသင်္ချေတို့၏၊ မတ္ထကေ၊
အထက်၌၊ တဗျက်ရော၊ တဗျက်ရာဘုရားလည်းကောင်း၊ မေမက်ရော၊
မေမက်ရာဘုရား လည်းကောင်း၊ သရဏကံရော၊ သရဏကံရာဘုရား
လည်းကောင်း၊ ဒီပကံရော၊ ဒီပကံရာဘုရားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

စတ္တာရော၊ လေးဆူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တေသံ၊ အရိယာနံ၊ ထိုတဗျက်ရာအစရှိသော လေးဆူသောဘုရားရှင်တို့
၏ဝံသာ၊ အန္ဓယ်တို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယဝံသ၊ အရိယ
ဝံသမည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိ
နိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသည်မှ၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို့၌၊ အသင်္ချေယျံ၊ အသင်္ချေ
ယျကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ကောဏ္ဍညောနာမ၊ ကောဏ္ဍညအမည်ရှိ
သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ ဣမသ္မိံ၊ ကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်
ကမ္ဘာ၌၊ ကကုသန္ဓော၊ ကကုသံဘုရားလည်းကောင်း၊ ကောဏာဂမနော၊
ကောဏာဂံဘုရား လည်းကောင်း၊ ကဿပေါ၊ ကဿပ ဘုရား၎င်း
အမှတ်၊ ငါတို့၏၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအန္ဓယ်ဖြစ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးဆူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ အရိယာနံ၊ ထိုကကုသံအ
စရှိသောလေးဆူသောဘုရားရှင်တို့၏၊ ဝံသာ၊ အန္ဓယ်တို့တည်း၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယဝံသ၊ အရိယဝံသမည်ကုန်၏၊ အပိစအပရော၊
တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဆိုပြီးအံ့၊ အတိ
တာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓ
ပစ္စေကဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသာဝကာနံ၊ အလုံးစုံသောဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားသာဝ
ကဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့၏၊ ဝံသာ၊ အန္ဓယ်တို့တည်း၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယဝံသ၊ အရိယဝံသမည်ကုန်၏၊ ခေါပနံ၊
စင်စစ်၊ တေတေအရိယဝံသ၊ ထိုဘုရားအစရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏အန္ဓယ်တို့ကို၊ အဂ္ဂညာ၊ အမြတ်ဟူ၍သိအပ်ကုန်၏၊ အဂ္ဂါစိ၊ အဂ္ဂါ
ဟူ၍၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဝုတ္တညာ၊ ရှည်မြင့်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်
လုံးဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍သိအပ်ကုန်၏၊ ဒီဃာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊
ပဝတ္တာတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဝံသညာ၊ ဘုရား
အစရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အန္ဓယ်ဟူ၍သိအပ်ကုန်၏၊ ဝံသာတိ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဇေလဝဂ်၊ ၁၈၉

ံသဟူ၍၊ အနိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ပေါရာဏာတိ၊ ပေါရာဏာဟူသည်
ကား၊ နအရနုပုတ္တိကာ၊ ယခုကာလ၌သာ ဖြစ်သည်မဟုတ်ကုန်၊ အသံ
ကိဏ္ဍာတိ၊ အသံကိဏ္ဍာဟူသည်ကား၊ အဝိကိဏ္ဍာ၊ မစွန့်အပ်ကုန်၊ အနုပ
နိဟာ၊ မပယ်အပ်ကုန်၊ အသံကိဏ္ဍပုဗ္ဗာတိ၊ အသံကိဏ္ဍပုဗ္ဗာဟူသည်ကား၊
အတိတဗုဒ္ဓေဟိဝိ၊ လွန်လေပြီးသောဘုရားရှင်တို့သည်လည်း၊ နသံကိဏ္ဍ
ပုဗ္ဗာ၊ မစွန့်အပ်ဘူးကုန်၊ ဣမေဟိဝိသေဟိ၊ ဤအနွယ်တို့ဖြင့်၊ ကိ၊ အတယ်
သို့ဆိုအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပနိတပုဗ္ဗာ၊ မပယ်အပ်ဘူးကုန်၊ နသံကိယန္တိ
တိ၊ နသံကိယန္တိဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိဝိ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ နအပနိယန္တိ၊
မပယ်အပ်ကုန်၊ နသံကိယိဿန္တိတိ၊ နသံကိယိဿန္တိဟူသည်ကား၊ အ
နာဂတဗုဒ္ဓေဟိဝိ၊ အနာဂတ်ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း၊ နအပနိယိဿန္တိ၊
မပယ်အပ်ကုန်လတ္တံ့၊ လောကော၊ လောက၌၊ ဝိညာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ယေ
သမဏာ၊ အကြင်ဟောင်းတို့သည် ယေဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်
အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုပညာရှိသောဟောင်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊
အပ္ပဒိုကုဋ္ဌာ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၊ ဝိညာဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သမဏေဟိ၊
ဟောင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အနိန္ဒိတာအဂဏေဟိတာ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၊ သန္တုဋ္ဌောဟောတိတိ၊
သန္တုဋ္ဌောဟောတိဟူသည်ကား၊ ပစ္စယသန္တုဋ္ဌာသဝသေန၊ ပစ္စည်းလေး
ပါး၌ရောင့်ရဲခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတရိတဇေနာတိ၊ ဣတရိတဇေနဟူသည်ကား၊ ထူလသုဓမ္မလူ
ခပဏိတထိရေဇိဏ္ဍာနံ၊ ရုန့်ရင်းသောသင်္ကန်းသိင်္ဂဓမ္မေ၊ သောသင်္ကန်းကြင်း
တန်းသော သင်္ကန်းမြတ်သောသင်္ကန်းမြဲမြဲသောသင်္ကန်းဆွေးညှည်သော
သင်္ကန်းတို့တွင်၊ ယေနကေနမိ၊ အမှတ်မရှိသောသင်္ကန်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊
ရောင့်ရဲသည်၊ နမဟုတ်၊ အတခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယထာလဋ္ဌ၊ ဒီနံ၊ အ
ကြင်အကြင်ရအပ်သော သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့တွင်၊ ဣတရိတဇေန၊ ဤ
မှတပါး ဤမှတပါးသော သင်္ကန်းဖြင့်၊ ယေနကေနမိ၊ အမှတ်မရှိသော
သင်္ကန်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝိဝ
သေဿိ၊ သင်္ကန်း၌၊ သန္တောသော၊ ရောင့်ရဲခြင်းတို့သည်၊ ယထာလောဘ
သန္တောသော၊ အကြင်အကြင်ရအပ်သောသင်္ကန်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ယထာဗလသန္တောသော၊ အကြင် အကြင်အား အစွမ်းအား
လျော်စွာ ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ယထာသာရုပ္ပသန္တောသော၊ အ

၁၉၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝေယျတ္ထိ

ကြင်အကြင်လျောက်ပတ်သည်အားလျော်စွာရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဇ္ဇာပါတာဒိ
 သုဝိ၊ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊
 တေသံ၊ ထိုသုံးပါးသောသန္တောသတို့၏၊ ဝိတ္ထာရကထာ၊ အကုလ်ဖြတ်
 သောစကားကို၊ သန္တုဋ္ဌဿတိက္ခဝေ အနုပ္ပန္နာစေဝကုသလာဓမ္မာဥပ္ပဇ္ဇန္တိ
 တိ၊ သန္တုဋ္ဌဿတိက္ခဝေ အနုပ္ပန္နာစေဝကုသလာဓမ္မာဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဟူသော၊
 ဣမသ္မိံ သုတ္တံ၊ ဤအဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေ
 သန္တောသေ၊ ဤသန္တောသတို့ကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ သန္တုဋ္ဌောဟောတိ
 ဣတရိတရေနစိဝရေနယထာလဒ္ဓါဒိသုယေနကေနစိစိဝရေန သန္တုဋ္ဌော
 ဟောတိတိ၊ သန္တုဋ္ဌောဟောတိဣတရိတရေနယထာလဒ္ဓါဒိသုယေနကေန
 နစိစိဝရေနသန္တုဋ္ဌောဟောတိဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဌ၌၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 စိဝရက္ခတ္တံ၊ သင်္ကန်းဖြစ်ရာဖြစ်သောခေတ်ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပံသု
 ကူလံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ စိဝရသန္တောသော၊
 သင်္ကန်း၌ရောင့်ရဲခြင်းကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ စိဝရပ္ပဒိုသံယုတ္တာနိ၊
 သင်္ကန်း၌ဝပ်ကုန်သော၊ ရတင်္ဂါနိ၊ ရတင်တို့ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ကုန်၏၊ စိဝရံဇာနိတဗ္ဗန္တိဧတ္ထ၊ စိဝရံဇာနိတဗ္ဗံဟူသောဤပါဌ၌၊ ခေါမာ
 ဒိနိ၊ ခေါမမည်သော ချည်ဖြင့်ရက်အပ်သော သင်္ကန်းအစရှိကုန်သော၊
 ဆ၊ ခြောက်ထည်ကုန်သော၊ စိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုကူ
 လာဒိနိ၊ ခွဲပြုပုဆိုးအစရှိကုန်သော၊ ဆ၊ ခြောက်ထည်ကုန်သော၊ အနု
 လောမာနိ၊ မူလဖြစ်သောခြောက်ထည်သောသင်္ကန်းအားလျော်ကုန်သော
 စိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣဒ
 သ၊ တဆွဲနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ၊ ဤသင်္ကန်းတို့သည်သာလျှင်၊ ကပ္ပိယ
 စိဝရာနိ၊ ရဟန်းတို့အားအပ်သော သင်္ကန်းတို့မည်ကုန်၏၊ ကုသစီရံ၊
 သမန်းမြှက်ဖြင့်ပြုအပ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဝါကစီရံ၊ မရိုးဖြင့်
 ဖြင့်ပြုအပ်သောသင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဗလကစီရံ၊ ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်ပြုအပ်
 သောသင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ကေသကမ္မလံ၊ လူ့ဆံပင်ဖြင့်ပြုအပ်သော
 သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဝါဠကမ္မလံ၊ စာမရိသားမြီးတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော
 သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ပေါတ္တကံ၊ သင်ပန်းလျော် စသည်တို့ဖြင့်ပြုအပ်
 သောသင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ သားရေလည်းကောင်း၊ ဥလူကပက္ခံ၊ ခင်

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၁၉၁

ပုဂံတောင်တို့ကို စပ်၍ပြုအပ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ရုက္ခဒုဿံ၊ သစ်ခွံဘို့ဖြင့်ပြုအပ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ လတာဒုဿံ၊ သိမ်မွေ့သောခွယ်ဘို့ဖြင့်ပြုအပ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဇရကဒုဿံ၊ ပြိတ်မြက်တို့ဖြင့်ပြုအပ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ကဒလိဒုဿံ၊ ဌက်ပျော့မြှင်တို့ဖြင့်ပြုအပ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဝေဠုဒုဿံ၊ သိမ်မွေ့သောဝါးနှိုးတို့ဖြင့်ပြုအပ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဠုပါဒိနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ စိဝရာနိပန၊ သင်္ကန်းတို့သည်ကား၊ အကပ္ပိယစိဝရာနိ၊ ရဟန်းတို့အားမအပ်သော သင်္ကန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊

≡ စိဝရက္ခတ္တန္တိ၊ စိဝရက္ခတ္တံဟူသည်ကား၊ သင်္ဃတေဝါ၊ သံဃာရှင်၊ ဂဏတေဝါ၊ ဂိုဏ်းရှင်၊ ဥပသီတေဝါ၊ အမျိုးမှလည်းကောင်း၊ ဖိတ္တတေဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းရှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓနေနဝါ၊ ဥစ္စာဖြင့်ရှင်၊ ပံသုကူလံဝါ၊ ပံသုကူမှလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နတော၊ ဖြစ်ရာအားဖြင့်၊ ဆေးခြောက်ပါးကုန်သော၊ ခေတ္တာနိ၊ ခေတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ မာတိကာနဉ္စ၊ မာတိကာတို့၏လည်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဋ္ဌံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ခေတ္တာနိ၊ ခေတ်တို့ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ပံသုကူလန္တိ ဧတ္ထ၊ ပံသုကူလံ ဟူသော ဤပါဌ၌၊ သောသာနိကံ၊ သုသာနိတစပြင်၌ ကျသော သင်္ကန်း လည်းကောင်း၊ ပါပဏိကံ၊ အိမ်ဈေးတံခါးဝ၌ကျသော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ရထိကံ၊ ခရီးလမ်းမ၌ စွန့်ပစ်အပ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ သင်္ကာရကုဋကံ၊ တမြက်ချေးရရာ၌ စွန့်ပစ်အပ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ သောတ္ထိယံ၊ ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးကို ပယ်ကြောင်း ဖြစ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ သိနာနံ၊ သုတိဆေးသမားတို့သည်ဦးခေါင်းနှင့်တကွရေချိုး၍စွန့်ပစ်အပ်သော သင်္ကန်း လည်းကောင်း၊ တိတ္ထံ၊ ရေးချိုးဆိပ်၌ စွန့်ပစ်အပ်သော သင်္ကန်း လည်းကောင်း၊ ဂထပစ္စာဂတံ၊ သူသေကောင်ကိုဖြုတ်သင်းချိုင်းသို့ ဆောင်ပြီးလျှင် တဖန်ဆောင် အပ်သော သင်္ကန်း လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိဒဏံ၊ မီးလောင်ပေါက် ရှိသော သင်္ကန်း လည်းကောင်း၊ ဂေါခါယိတံ၊ နွားခဲအပ်သော သင်္ကန်း လည်းကောင်း၊ ဥပစိကာခါယိတံ၊ ခြံခဲအပ်သော သင်္ကန်း လည်းကောင်း၊ ဥန္တုရခါယိတံ၊ ကြွက် ခဲအပ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ အန္တိန္တိန္တိ၊ အစွန့်အနားပြတ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဒသန္တိန္တိ၊ အဆာပြတ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဇောဟတံ၊ လှေသို့တက်စီးသောသူ စစ်မြေခရီးသို့သွားသောသူတို့သည် ထံခွန်စိုက်

၁၆၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ထောင်၍ဆောင်အပ်သောသင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ထူပုံ၊ တောင်ပို့၌ ပူဇော်
အပ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ သမဏဝိဝရံ၊ ရဟန်းတို့၏ သင်္ကန်း
လည်းကောင်း၊ သာမုဒ္ဓိကံ၊ သမုဒ္ဓရာလှိုင်း တံပိုးတို့သည် ကျည်းထက်
သို့တင်အပ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ အာဘိသေကိကံ၊ အာဘိသိက္ခ
သွန်းရာ၌စွန့်ပစ်အပ်သောသင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ပထိကံ၊ ခရီးသွားသော
သူတို့သည်သူခိုးတေးမှကြောက်သောကြောင့် ကျောက်ဖြင့်ထုခတ်၍ဝတ်
ရုံအပ်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဝါတာဟတံ၊ လေသည်ဆောင်အပ်
သောသင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိမယံ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သင်္ကန်းလည်း
ကောင်း၊ ဒေဝဒတ္တိယံ၊ နတ်တို့သည်ပေးအပ်သောသင်္ကန်းလည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဝိသတိ၊ နှစ်ဆဲ့သုံးပါး ကုန်သော၊ ပံသုကူလသနိ၊ ပံသုကူ
သင်္ကန်းတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
နှစ်ဆဲ့သုံးထည်သော ပံသုကူသင်္ကန်းတို့တွင်၊ သောတ္ထိယန္တိ၊ သောတ္ထိယံ
ဟူသည်ကား၊ ဂတ္ထမလဿ၊ ကိုယ်ဝန် အညစ်အကြေးကို၊ ဟရဏံ၊ ပယ်
ကြောင်းဖြစ်သော သင်္ကန်းတည်း၊ ဂတပစ္ဆာဂတန္တိ၊ ဂတပစ္ဆာ ဂတံ
ဟူသည်ကား၊ မတကသရီရံ၊ သူသေကောင်ကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ခြုံ၍၊ သုသာ
နံ၊ သုသာနသို့၊ နေတွားဆောင်၍၊ အာနိတဝိဝရံ၊ တဖန်ဆောင်အပ်သော
သင်္ကန်းတည်း၊ ဇေဟတန္တိ၊ ဇေဟတံ ဟူသည်ကား၊ ဇေ၊ တံခွန်ကို၊
ဥဿာပေတွာ၊ ပိုက်ဆောင်၍၊ တတော၊ ထိုစစ်မြေအရပ်မှ၊ ဝါတေန၊ လေ
သည်၊ အာနိတံ၊ ဆောင်အပ်သော သင်္ကန်းတည်း၊ ထူပန္တိ၊ ထူပံဟူသည်
ကား၊ ဝမ္ဘိကေ၊ တောင်ပို့၌၊ ပူဇိတဝိဝရံ၊ ပူဇော် အပ်သောသင်္ကန်းတည်း၊
သာမုဒ္ဓိကန္တိ၊ သာမုဒ္ဓိကံ ဟူသည်ကား၊ သမုဒ္ဓိဝိစိဟိ၊ သမုဒ္ဓရာလှိုင်း
တံပိုးတို့သည်၊ ထလံ၊ ကုန်းကျည်း ထက်သို့၊ ပါပိတံ၊ ရောက်စေ အပ်
သော သင်္ကန်းတည်း၊ ပထိကန္တိ၊ ပထိကံ ဟူသည်ကား၊ ပထံ၊ ခရီးသို့၊
ဂန္တိန္တေဟိ၊ သွားကုန်သော သူတို့သည်၊ စောရတယေန၊ ခိုးသူတေး
ကြောင့်၊ ပါဿာဇေဟိ၊ ကျောက်တို့ဖြင့်၊ ကောဇေတွာ၊ ထုခတ်၍၊ ပါရု
တဝိဝရံ၊ ရုံအပ်သော သင်္ကန်းတည်း၊ ဣဒ္ဓိမယန္တိ၊ ဣဒ္ဓိမယံ ဟူသည်
ကား၊ ဧဟိဘိက္ခုစိဝရံ၊ ဧဟိဘိက္ခု ရဟန်းတို့၏သင်္ကန်းတည်း၊ သေသံ၊
ကြွင်းသော သင်္ကန်းသည်၊ ပါကုမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ စိဝရသန္တောသောလိဇ္ဈေ၊ စိဝရသန္တော
သောဟူသော ဤပါဌ၌၊ စိဝရသန္တောသာ၊ စိဝရသန္တောသတို့သည်၊
ဝိတက္ကသန္တောသော၊ ကြံခြင်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်း၎င်း၊ ဂမနသန္တောသော၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၁၉၃

ခရီးသွားခြင်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရိယေသနသန္တောသော၊
ရှာဖွေခြင်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရိလာဘသန္တောသော၊ ရခြင်း
ဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ မတ္တပရိဂ္ဂဟဏသန္တောသော၊ အတိုင်းအ
ရှည်ခံခြင်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ လောလုပ္ပဝိဝဇ္ဇနသန္တောသော
လျှပ်ပေါ်ခြင်းကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း လည်းကောင်း၊ ယထာလာဘ
သန္တောသော၊ အကြင်အကြင်ရအပ်သောသင်္ကန်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ယထာဗလသန္တောသော၊ အကြင်မိမိအား အစွမ်းအားလျော်
စွာရောင့်ရဲခြင်း လည်းကောင်း၊ ယထာသာရပ္ပသန္တောသော၊ အကြင်မိမိ
အားလျောက်ပတ်သည်အားလျော်စွာ ရောင့်ရဲခြင်း လည်းကောင်း၊ ဥဒက
သန္တောသော၊ ဆိုးရေဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓောဝနသန္တောသော
ဖွပ်လျော်ခြင်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ကရဏသန္တောသော၊ ချုပ်
ဆိုးခြင်းကိုပြုခြင်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရိမာဏသန္တောသော၊
အတိုင်းအရှည်ဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်း လည်းကောင်း၊ သုတ္တသန္တောသော၊ ချုပ်
သောချည်ဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ သိဗ္ဗနသန္တောသော၊ ချုပ်ငြင်း
ဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်း လည်းကောင်း၊ ရဇနသန္တောသော၊ ဆိုးခြင်းဖြင့် ရောင့်ရဲ
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ကပ္ပသန္တောသော၊ ကပ္ပမိန္ဒုထိုးခြင်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း
လည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂသန္တောသော၊ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း
လည်းကောင်း၊ သန္တိမိပရိဝဇ္ဇနသန္တောသော၊ သိမ္ဗိုးခြင်းကို ကြည့်ခြင်းဖြင့်
ရောင့်ရဲခြင်း လည်းကောင်း၊ ဝိသုဇ္ဇနသန္တောသော၊ စွန့်ခြင်းဖြင့်ရောင့်ရဲ
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ဆယ်သော သန္တောသတို့တွင်း၊ သာဒကသိက္ခုနာ၊
ဒါယကာတို့၌အပ်သော သင်္ကန်းကိုသာယာသော ရဟန်းသည်၊ တေမာ
သံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ နိဗ္ဗဒ္ဓဝါသံ၊ အမြဲနေခြင်းကို၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ မာ
သမတ္တံ၊ တလမျှ၊ ဝိတက္ကတံ၊ ကြံခြင်းငှါ၊ ဝရုတ်၊ သင့်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
သည်မှန်၏၊ သော၊ တို့ရဟန်းသည်၊ ပဝါရိတွာ၊ ပဝါရဏာပြု၍၊ စိဝရမာသေ
သင်္ကန်းလ၌၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပံသုကူလိကော၊ ပံသု
ကူဆောင် ရဟန်းသည်၊ အဗုမာသေနေဝ၊ လခွဲဖြင့်သာလျှင်း၊ ကရောတိ၊
ပြု၏၊ မာသမတ္တံ၊ တလမျှ၊ ဣဒံဝိတက္ကနံ၊ ဤအကြံသည်၊ ဝိတက္ကသန္တော
သောနာမ၊ ဝိတက္ကသန္တောသမည်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဝိတက္ကသန္တော
သေန၊ ဝိတက္ကသန္တောသဖြင့်၊ သန္တုဠေန၊ ရောင့်ရဲသော၊ သိက္ခုနာ၊ ရဟန်း
သည်၊ ပါစိနခဏ္ဍာရာဇိဝါသိက ပံသုကူလိကတ္ထေရသဒိသေန၊ ပါစိနခဏ္ဍာ

၁၉၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ရာဇိအရပ်၌သိတင်းသုံးနေသောပံသုကူသင်္ကန်းကိုဆောင်သောမယေရ်
နှင့်တူသည်။ တဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကိရိတ္တိယရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ထေရော
မထေရ်သည်။ စေတိယပဗ္ဗတဝိဟာရေ၊ စေတိယပဗ္ဗတမည်သောကျောင်း
၌၊ စေတိယံ၊ စေတီကို။ ဝုဋ္ဌိဿာမိ၊ ရှိခိုးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ နှလုံးပိုက်၍၊ အာဂ
တော၊ လာ၏။ စေတိယံ၊ စေတီကို။ ဝုဋ္ဌိတွင်ရှိခိုး၍၊ မယံ၊ ငါ၏။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်း
သည်။ ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြည်၏။ ဗဟုနံ၊ များစွာသောဟုန်းတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊
နေရာအရပ်၌၊ လဘိဿာမိ၊ ရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သောထေ
ရေ၊ ထိုမထေရ်သည်။ မဟာဝိဟာရံ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်းသို့။ အာဂတံ၊
ပြန်လာ၍၊ သံဃာဧတ္ထရံ၊ သံဃာထေရ်ကို။ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်၍။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာ
အရပ်ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမဟာဝိဟာရကျောင်း၌။ ဝုတ္တေ၊ နေ
ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပုနစိဝသေ၊ တဖန်မိနင်းသောသောနေ၌။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်း
ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကြီးကို။ ဝုဋ္ဌိ၊ ရှိခိုး၏။
ထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကို။ အသိနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်
သည်။ ဂါမနိရံ၊ ရှာတံခါးသို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်
သည်။ ဂါမနိရံ၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်လည်း။ ဂမိဿာမိ၊
သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာရ၊ ကောင်းပြီ။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝုတ္တေ၊ သွားသော်၊ မဟာဗောဓိခွါရုကောဋ္ဌကော၊ မဟာ
ဗောဓိပင်တံခါးမှတ်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ပုညဝန္တာနံ၊ ဘုန်းရှိသောသူတို့၏။
ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်တွယ်သော သင်္ကန်းကို။ လ
ဘိဿာမိ၊ ရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံမိ၍၊ မေ၊ ငါ၏။ ဝိတက္ကော၊ အပြီ
သည်။ အပရိသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ တတောဝ၊ ထို
မဟာဗောဓိပင်၏ တံခါးမှတ်မှတ်ပင်လျှင်၊ ပုဗ္ဗိနိဝတ္တိ၊ ပြန်နစ်၏။ ပုနစိဝသေ
ပန၊ တဖန်မိနင်းသောသောနေ၌ကား။ အဗ္ဗင်္ဂဏသမိပတော၊ သရက်
ပင်ရောက်ရာမြေအပြင်၏အနီးဖြစ်သော အရပ်မှ။ ပုဗ္ဗိနိဝတ္တိ၊ ပြန်နစ်၏။
ပုနစိဝသေ၊ တဖန်မိနင်းသောသောနေ၌၊ မဟာစေတိယဿ၊ မဟာစေ
တီ၏။ ဥတ္တရုခွါရုတော၊ မြောက်တံခါးမှ။ ပုဗ္ဗိနိဝတ္တိ၊ ပြန်နစ်၏။ ပုနစိဝသေ၊
တဖန်မိနင်းသောသောနေ၌၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုမဟာစေတီ၏ မြောက်တံခါး
၌ပင်လျှင်၊ ပုဗ္ဗိနိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်နစ်၍၊ စတုတ္ထစိဝသေဝိ၊ ထေးရက်မြောက်
သောနေ၌လည်း။ ထေရဿ၊ မထေရ်ကြီး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊
သွား၏။ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။ ဣမဿာဘိက္ခုနေ၊ ဤရဟန်း၏။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၁၉၅

ဝိတက္ကော၊ အတြိသည်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သည်၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တေန၊ ထိုပံသုကူလိကမထေရ်နှင့်၊ သန္တိ၊ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုစ္ဆမာနော၊ မေးလျက်၊ ဂေါဓံ၊ ရှာသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ တဉ္စေတိ၊ ထိုည၌လည်း၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ မနုဿော၊ လူသည်၊ ဥစ္စာရပလိဗုဒ္ဓေါ၊ ကျင်ကြီးသည်နှင့်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သာဓုကေယေဝ၊ ပုဆိုး၌ပင်လျှင်၊ ဝစ္စံ၊ ကျင်ကြီးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တံသာဓုကံ၊ ထိုပုဆိုးကို၊ သင်္ကာရဋ္ဌာနေ၊ တမြက်ချေးရရာအရပ်၌၊ ဓာဒေသိ၊ စွန့်၏၊ ပံသုကူလိကတ္ထေရော၊ ပံသုကူလိကမထေရ်သည်၊ တံသာဓုကံ၊ ထိုပုဆိုးကို၊ နိလမက္ခိကာဟိ၊ ယင်မဲရိုင်းတို့သည်၊ သံပရိကိဏ္ဍံ၊ ဖြွမ်းသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေသိ၊ ချီ၏၊ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်၊ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သင်္ကာရဋ္ဌာနဿ၊ တမြက်ချေးရရာအရပ်အား၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဏှာသိ၊ ချီသိသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ သင်္ကာရဋ္ဌာနဿ၊ တမြက်ချေးရရာအရပ်အား၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ နပဂ္ဂဏှာမိ၊ မချီ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိတု၊ အဘဖြစ်သော၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဏှာမိ၊ ချီ၏၊ ပုဏ္ဏဒါသိယာ၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသောကျွန်မ၏၊ သရိရံ၊ အလောင်းကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍၊ ဆဒ္ဓိတံ၊ စွန့်အပ်သော၊ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကောက်ယူ၍၊ တုမ္မမတ္ထေ၊ တတုမ္မအတိုင်းအရှည်ရှိတုန်သော၊ ပါဏကော၊ ပိုးတို့ကို၊ ဝိရနိတွာ၊ ခါ၍၊ သုဿာနတော၊ သုဿာန်မှ၊ ဝုစ္ဆန္တေန၊ ကြွသွားတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုက္ကရတရံ၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲ့စွာသောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်၊ ပံသုကူလိကဿ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကိုဆောင်သော ရဟန်း၏၊ ဝိတက္ကော၊ အတြိသည်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ပံသုကူလိကတ္ထေရေပိ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကိုဆောင်သော မထေရ်သည်လည်း၊ တသ္မိံ၊ ယေဝဋ္ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဗလောနိ၊ ဖိုလ်တို့သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ တံသာဓုကံ၊ ထိုပုဆိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကောက်ယူ၍၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍၊ ပါဝိနခဏ္ဍရာဇိ၊ ပါဝိနခဏ္ဍရာဇိအရပ်သို့၊ ဂစ္စာ၊ သွား၍၊ အဂ္ဂဗလံ၊ မြတ်သောဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အ

၁၆၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထပဉ္စ၊

ရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ ပန၊ အဘို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊
စိဝရတ္ထာယ၊ သင်္ကန်းအလို၊ ဌ၊ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသောရဟန်း၏၊ ကတ္ထံ၊
အဘယ်အရပ်၌၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ လဘိဿာမိ၊ ရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဓိန္ဒေတွာ၊ မကြံမူ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနသိသေနော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအပြီးပြုသဖြင့်
သာသျှင်၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်၊ ဂမနသန္တောသောနာမ၊ ဂမနသန္တော
သမည်၏၊ ပန၊ အဘို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပရိယေသန္တဿ၊ ရှာဖွေသောရဟန်း
၏၊ ယေနဝါတေနဝါ၊ မမှတ်မရှိဟုတ်ဟုတ်ညားညားသောရဟန်းနှင့်၊ သမ္ဘိ၊
တကွ၊ အပရိယေသိတွာ၊ မရှာဖွေမူ၍၊ လန္တိပေသလံ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်
တတ်သည်ဖြစ်၍သိလက်ရှိချစ်မြတ်နိုးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊
ခေါ်ယူ၍၊ ပရိယေသနံ၊ ရှာဖွေခြင်းသည်၊ ပရိယေသန သန္တောသောနာမ၊
ပရိယေသန သန္တောသမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိယေသန္တဿ၊ ရှာဖွေသော
ရဟန်း၏၊ အာဟရိယမာနံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဗုရေတာ
ဝ၊ အဝေးမှပင်လျှင်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧတံစိဝရံ၊ ဤသင်္ကန်းသည်၊ မနာပံ၊
နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧတံစိဝရံ၊ ဤသင်္ကန်း
သည်၊ အမနာပံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊
ဤသို့၊ အဝိတက္ကေတွာ၊ မကြံမူ၍၊ ထူလသုရမာဒိသု၊ ရှုနုရင်းကြမ်းတန်း
သောသင်္ကန်းသိမ်မွေ့သောသင်္ကန်းအစရှိသည်တို့တွင်၊ ယလာလန္ဓေန
ဝ၊ အကြင်အကြင်ရအပ်သောသင်္ကန်းဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တုဿနံ၊ ရောင့်
ရဲခြင်းသည်၊ ပဗ္ဗိလာဘသန္တောသောနာမ၊ ပဗ္ဗိလာဘသန္တောသမည်၏၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ လန္ဓံ၊ ရအပ်သောသင်္ကန်းကို၊ ဂဗ္ဘန္တဿာပိ၊ ခံယူသော
ရဟန်း၏လည်း၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော သင်္ကန်းလျာပုဆိုးသည်၊
ဗုပဇ္ဇဿ၊ နှစ်ထပ်သောသင်္ကန်းအား၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧတ္တကံ၊
ဤမျှလောက်သော သင်္ကန်းလျာပုဆိုးသည်၊ ဧကပဇ္ဇဿ၊ တထပ်သော
သင်္ကန်းအား၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနေဝ၊ မိမိအား၊ ပ
ဟောနကမတ္တေနော၊ လောက်ရုံမျှဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တုဿနံ၊ ရောင့်ရဲခြင်း
သည်၊ မတ္တပ္ပဗ္ဗိဂ္ဂဟဏ သန္တောသောနာမ၊ မတ္တပ္ပဗ္ဗိဂ္ဂဟဏသန္တောသ
မည်၏၊ ပန၊ အဘို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပရိယေသန္တဿ၊
ရှာဖွေသောရဟန်း၏၊ အသုကဿ၊ ဤအမည်ရှိသောသူ၏၊ ဗာရုခါရေ၊ အိပ်
တံခါး၌၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော သင်္ကန်းကို၊ လဘိဿာမိ၊ ရအံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိန္ဒေတွာ၊ မကြံမူ၍၊ ခုရပ္ပဗ္ဗိပါဒိယာ၊ တံခါးအစဉ်ဖြင့်၊ စရ
ကံ၊ ထည့်လည်ခြင်းသည်၊ လောလုပ္ပဝိဝဇ္ဇနသန္တောသောနာမ၊ လောလုပ္ပ

၄-မတုတ္တနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုပေလဝဂ်၊ ၁၆၇

ဝိဝဇ္ဇနသန္တောသမည်၏။ လူပေတိတေသု၊ ရှန်ကြမ်းသော သင်္ကန်းမြတ်
သောသင်္ကန်းတို့တွင်၊ ယေနကေနုမိ၊ အမှတ်မရှိတရံတရဖြင့်၊ ယာပေတံ၊
မျှတခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တဿ၊ စွမ်းနိုင်သောရဟန်း၏။ ယထာလဋ္ဌေနဝ၊
အကြင်အကြင် ရေသမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ယာပနံ၊ မျှခြင်းသည်၊ ယထာလာ
တသန္တောသောနာမ၊ ယထာလာတသန္တောသမည်၏။ အတ္တေနာ၊ မိမိ၏။
ထာမံ၊ အားအစွမ်းကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ယေနဝိဝဇ္ဇေန၊ အကြင်သင်္ကန်းဖြင့်၊
ယာပေတံ၊ မျှခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဇတနစိဝရေန၊ ထိုသင်္ကန်း
ဖြင့်၊ ယာပနံ၊ မျှခြင်းသည်၊ ယထာဗလ သန္တောသောနာမ၊ ယထာဗလ
သန္တောသမည်၏။ မနာမံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသောသင်္ကန်းကို၊ အညဿ၊
တပါးသောသူအား၊ ဓတွာ၊ ပေး၍၊ အတ္တေနာ၊ မိမိအား၊ ယေနကေနုမိ၊ အ
မှတ်မရှိတရံတရဖြင့်၊ ယာပနံ၊ မျှခြင်းသည်၊ ယထာလာရုပ္ပသန္တောသော
နာမ၊ ယထာလာရုပ္ပသန္တောသမည်၏။ ကတ္ထ၊ အတယ်အရပ်၌၊ ဥဒကံ၊
ရေသည်၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသနည်း၊ ကတ္ထ၊ အတယ်အရပ်၌၊ ဥဒကံ၊
ရေသည်၊ အမနာပံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိစာရေတွာ
မစိစစ်မဆင်ခြင်မှု၍၊ ယေနကေနုမိ၊ အမှတ်မရှိတရံတရသော၊ ဇောဝနရူ
ပကေန၊ လျှော်ဖွပ်ခြင်းငှါလျော်သော၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ ဇောဝနံ၊ လျှော်ဖွပ်
ခြင်းသည်၊ ဥဒကသန္တောသောနာမ၊ ဥဒကသန္တောသမည်၏။ ပဏ္ဍု၊ မွေ့
ကဂေရုကပူတိပဏ္ဍကသဓုသံကိလိဋ္ဌာနိ၊ ဖျော့သောသော မြေညက်တွေ
သင်္ဘောသစ်ရွက်ပုပ်သစ်ရွက်ဖတ်တို့ဖြင့်ညစ်နွမ်းကုန်သော၊ ဥဒကာနိပန၊
ရေတို့ကိုကား၊ ဝဇ္ဇေတံ၊ ကြည်ခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ပန၊ ဥဒကသန္တော
သမှတပါး၊ ဇောဝနသန္တောသကံ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဇောဝန္တဿ၊ ဖွပ်လျှော်သော
ရဟန်း၏၊ မုဂ္ဂရာဒိတိ၊ ဆောက်ပုတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အပ္ပဟရိတွာ၊ မပုတ်
ခတ်မှု၍၊ ဟတ္ထဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ မဇ္ဈိတွာ၊ နယ်၍၊ ဇောဝနံ၊ ဖွပ်လျှော်ခြင်း
သည်၊ ဇောဝနသန္တောသောနာမ၊ ဇောဝနသန္တောသမည်၏။ တထာ၊ ထို
သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အသုဏ္ဍန္တံ၊ မစင်ကြယ်သောသင်္ကန်းလျှာ
ပုဆိုးကို၊ ပဏ္ဍာနိ၊ သပြေသရက်အစရှိသောသစ်ရွက်တို့ကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊
ထည့်၍၊ ဥဒကေနုမိ၊ ရေဖြင့်လည်း၊ ဇောဝိတံ၊ ဖွပ်လျှော်ခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်
၏၊ ဇောဝိ၊ ဤသို့၊ ဇောဝိတွာ၊ ဖွပ်လျှော်၍၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်း၏၊
ဣဒံ၊ ဤသင်္ကန်းလျှာပုဆိုးသည်၊ ထူလံ၊ ရှန်ကြမ်း၏၊ ဣဒံ၊ ဤသင်္ကန်းလျှာပု
ဆိုးသည်၊ သုရမံ၊ သိမ်မွေ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္တောသံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းကို၊
အကောပေတွာ၊ မပျက်စေမှု၍၊ ပဟောနကနိဟာရေနေနဝ၊ လောက်သော

၁၆၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

အသွင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကရုဏံ၊ ပြုခြင်းသည်၊ ကရုဏ သန္တောသောနာမ၊
 ကရုဏသန္တောသမည်၏၊ တိမဿုလပ္ပဋိန္ဒာဒနမတ္တသေဝ၊ သုံးပါးသော
 အဝန်းကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းမျှကို သာလျှင်၊ ကရုဏံ၊ ပြုခြင်းသည်၊ ပရိမာန
 သန္တောသောနာမ၊ ပရိမာနသန္တောသမည်၏၊ ပန၊ ပရိမာနသန္တောသမှ
 တပါးသုတ္တသန္တောသကိုဆိုပြီးအံ၊ စိဝရကရုဏတ္ထာယ၊ သင်္ကန်းကိုပြုခြင်း
 ဌ၊ မနာဝံ၊ နှစ်သက်သွယ်ရှိသော၊ သုတ္တံ၊ ချည်ကို၊ ပရိယေသိဿာမိ၊ ရှာ
 ဖွီးအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိစာရိတွာ၊ မစိစစ်မှု၍၊ ရထိကာဒိသုဝါ၊ ခရီးမအစရှိ
 သည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဒေဝဋ္ဌာနေဝါ၊ နတ်ကွန်း၌လည်းကောင်း၊ အာ
 ဟရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ ပါဒမူလေဝါ၊ ခြေရင်း၌လည်းကောင်း၊ ဌဝိတံ၊ ထား
 အပ်သော၊ ယံကိဉ္စိဒေဝ၊ အမှတ်မရှိတရံတရသောလျှင်ဖြစ်သော၊ သုတ္တံ၊
 ချည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကရုဏံ၊ ပြုခြင်းသည်၊ သုတ္တသန္တောသောနာ
 မ၊ သုတ္တသန္တောသမည်၏၊ ပန၊ သုတ္တသန္တောသမှတပါးသိဗ္ဗနသန္တောသ
 ကိုဆိုပြီးအံ၊ ကုသိဗန္ဓနကာလေ၊ အိဝဝန်းကိုဖွဲ့သောကာလ၌၊ အင်္ဂုလမတ္တေ၊
 လက်တသစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်၌၊ သတ္တဝါရေး၊ ခုနစ်ကြိမ်တို့ပတ်
 လုံး၊ နိရိစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မထိုးအပ်၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရော
 န္တဿ၊ ပြုသောရဟန်း၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သဟာယော၊
 အဖော်သဟဲသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝတ္တ
 ဘေဒေါဝိ၊ ဝတ်မျက်ခြင်းသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တိဝဂ္ဂလမတ္တပန၊ လက်သုံး
 သစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်၌ကား၊ သတ္တဝါရေး၊ ခုနစ်ကြိမ်တို့ပတ်လုံး
 ဝိစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ထိုးအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်း၏၊ မဂ္ဂပ္ပဋိပန္န
 နာပိ၊ ခရီးသွားသောရဟန်းသည်လည်း၊ သဟာယေန၊ အဖော်သဟဲသည်၊
 ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သဟာယော၊ အဖော်
 သဟဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝတ္တဘေ
 ဒေါ၊ ဝတ်မျက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ သိဗ္ဗနသန္တော
 သောနာမ၊ သိဗ္ဗနသန္တောသမည်၏၊ ပန၊ သိဗ္ဗနသန္တောသမှတပါး ရဇန
 သန္တောသကိုဆိုပြီးအံ၊ ရဇန္တေန၊ ဆိုးသောရဟန်းသည်၊ ကာဠုကာန္တုကာဒိ
 နိ၊ ဗအောင်းနက် အစရှိသည်တို့ကို၊ ပရိယေသန္တေန၊ ရှာဖွီးသဖြင့်၊ နရဇိ
 တဗ္ဗံ၊ မထိုးအပ်၊ သောမဝတ္ထလာဒိသု၊ သောမမည်သောလျှော်အစရှိသည်
 တို့တွင်၊ ယံ၊ အကြင်ဆိုးရေကို၊ သဘာတိ၊ ရေ၏၊ တေနရဇနေန၊ ထိုဆိုးရေဖြင့်၊
 ရဇိတဗ္ဗံ၊ ဆိုးအပ်၏၊ အလဘန္တေန၊ မရသောရဟန်းသည်၊ မနုဿေဟိ၊
 လူတို့သည်၊ အရုညေ၊ တော၌၊ ဝါကံ၊ လျှော်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဆုဒ္ဓိတ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်။ ၁၆၆

မုဇနံ ဝါ စွန့်အပ်သောဆိုးရေကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊
 ပဓိတွာ၊ ချက်၍၊ ဆန္ဒိတကသဇ္ဇံ ဝါ၊ စွန့်အပ်သောအဖတ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ရေတဗ္ဗံ၊ ဆိုးအပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကာရဇနသန္ဓေသော
 သောနာမ၊ ရေဇနသန္ဓေသမည်၏။ နိလကဒ္ဒမကဒဋ္ဌသောမေသု၊ ညှိသော
 အဆင်းညွန့်မည်းသောအဆင်းရွှေသောအဆင်းတို့တွင်း၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်
 မရှိတပါးပါးသောအဆင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဟတ္ထိဝိဋ္ဌေ၊ ဆင်ကျောက်
 ကုန်းထက်၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေသောသူအား၊ ပညာယမာနကပ္ပကရဏံ၊ ထင်
 ရှားလောက်သော ကပ္ပဗိန္နုထိုးခြင်းသည်။ ကပ္ပသန္ဓေသောနာမ၊ ကပ္ပ
 သန္ဓေသမည်၏။ ဟိရိကောဝိနပ္ပုရိစ္ဆာဒနမတ္တဝသေန၊ အရှက်အကြောက်
 အသရေကိုဖျက်ဆီးတတ်သော နိမိတ်ကို ဖုံးလွှမ်းရုံမျှ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ပရိဘုရန္တံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ပရိဘောဂသန္ဓေသောနာမ၊ ပရိဘောဂ
 သန္ဓေသမည်၏။ ပန၊ အတို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဒုဿံ၊ သင်္ကန်းလျာပုဆိုး
 ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ သုတ္တံ ဝါ၊ ချည်ကိုလည်းကောင်း၊ သူစိ ဝါ၊ အပ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ကာရကံ ဝါ၊ ချုပ်ဆိုးခြင်းကို ပြုတတ်သောသူကို လည်းကောင်း၊
 အလဘန္တေန၊ မရသောရဟန်းသည်၊ ဥပေတုံ၊ ထားခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။
 လဘန္တေန၊ ရသောရဟန်းသည်၊ ဥပေတုံ၊ ထားခြင်းငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ က
 တဗ္ဗိ၊ ချုပ်ဆိုးခြင်းကိုပြုအပ်ပြီးသောသင်္ကန်းသို့လည်း၊ အန္တေ ဝါသိကာ
 ဒိနံ၊ အတွင်းနေတပည့် အစရှိသည်တို့အား၊ ဒါတုကာမော၊ ပေးခြင်းငှါ
 အလိုရှိသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တေစ၊ ထိုတပည့်အစရှိ
 သည်တို့သည်လည်း၊ အသန္နိဟိတာ၊ အနီး၌မတည်ကုန်သည်၊ သစေ
 ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ယာဝအာဂမနာ၊ လာသည်တိုင်အောင်၊
 ဥပေတုံ၊ ထားခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ အာဂတမတ္တေသု၊ လာကာမျှဖြစ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဒါတု၊ ပေးခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တေန၊
 မစွန်းနိုင်သောရဟန်းသည်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ အညသ္မိံ၊
 တပါးသော၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ပစ္စတ္တရဏဗ္ဗိ၊ အိပ်ရာ
 လွှမ်းပုဆိုးကိုလည်း၊ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အနဓိဋ္ဌိတမေဝ၊ အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်သော
 သင်္ကန်းသည်သာလျှင်၊ သန္နိမိသိပ္ပိ၊ အပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ အဓိဋ္ဌိတံ၊ အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်သော သင်္ကန်းသည်၊ သန္နိမိသိပ္ပိ၊ အပ်
 သည်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာသိဝတ္ထေရော၊ မဟာ
 သိဝတ်မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ သန္နိမိပရိဝဇ္ဇ

၂၈

နသန္တောသောနာမ၊ သန္တိပရိဝုဇ္ဈနသန္တောသမည်၏။ ပန၊ သန္တိပရိဝုဇ္ဈ
နသန္တောသမ္ဘာပါး၊ ဝိဿန္တနသန္တောသကို ဆိုပြီးအံ့၊ ဝိဿန္တန္တေန၊ စွန့်
သောရဟန်းသည်၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ဩည့်၍၊ နဒါတဗ္ဗံ၊
မပေးအပ်၊ သာရဏီယဓဇ္ဈေ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့နှင့်ဆက်ဆံ သုံး
ဆောင်ခြင်း၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော သာရဏီယ ဝရ်တရား၌၊
ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝိဿန္တတဗ္ဗံ၊ စွန့်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿန္တ
နသန္တောသောနာမ၊ ဝိဿန္တန သန္တောသမည်၏။ ဝိဝေပဋိသံယုတ္တာနိ၊
သင်္ကန်းနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော၊ ရတင်္ဂါနိနာမ၊ ရတင်တို့ မည်သည်ကား၊
ပဿကုလိကင်္ဂဓ္ဓေဝ၊ ပံသုကုရတင်လည်းကောင်း၊ တေဝိဝရိကင်္ဂဓ္ဓေ၊ တေဝိ
ဝရိကင်္ဂရတင်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဒေ၊ နှစ်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ရတင်တို့၏၊ ဝိတ္ထာရကထာ၊ အကျယ်ဖြစ်
သောစကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိဝေပသန္တောသမဟာအရိယဝံသံ၊ သင်္ကန်း၌ ရောင့်ရဲခြင်းဟုဆိုအပ်သော
မြတ်သောအရိယဝံသတရားကို၊ ပူဇယမာနော၊ ဖြည့်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ ဧဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာနိရတင်္ဂါနိ၊ ဤရတင်တို့ကို၊ ဂေါပေတိ၊
လုံခြုံစေ၏၊ ဣမာနိရတင်္ဂါနိ၊ ဤရတင်တို့ကို၊ ဂေါပေန္တော၊ လုံခြုံစေသော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဝေသန္တောသ မဟာအရိယဝံသဝသေန၊ သင်္ကန်း
၌ရောင့်ရဲခြင်းဟုဆိုအပ်သော မြတ်သော အရိယဝံသ တရား၏ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဝဏ္ဏဝါဒီတိ၊ ဝဏ္ဏဝါဒီ ဟူသည်ကား၊ ဧကော၊ အချို့
သောရဟန်းသည်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ မိမိရောင့်ရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သန္တော
သဿ၊ ရောင့်ရဲခြင်း၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ နကထေတိ၊ မပြောဟော၊ ဧကော
အချို့သောရဟန်းသည်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ မိမိရောင့်ရဲသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
သန္တောသဿ၊ ရောင့်ရဲခြင်း၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေတိ၊ ပြောဟော
၏၊ ဧကော၊ အချို့သော ရဟန်းသည်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ မိမိရောင့်ရဲသည်၊ နေဝ
ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သန္တောသဿ၊ ရောင့်ရဲခြင်း၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ နကထေ
တိ၊ မပြောဟော၊ ဧကော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ မိမိရောင့်
ရဲသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သန္တောသဿ၊ ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း၊
ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေတိ၊ ပြောဟော၏၊ တံ၊ ထိုမိမိရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍
ရောင့်ရဲခြင်း၏ကျေးဇူးကိုဆိုသောရဟန်းကို၊ ဒသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဣတရိ
တရစိဝရသန္တုဋ္ဌိယာဝဏ္ဏဝါဒီတိ၊ ဣတရိတရစိဝရသန္တုဋ္ဌိယာဝဏ္ဏ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုစေတီဝဂ်၊ ၂၀၁

ပါဒီဟူ၍၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊ အနေသနန္တိ၊ အနေသနံဟူသည်ကား၊ ဒုတေယျပဟိနဝမနာ နှိယောဂပ္ပဘောဒံ၊ တမန်သည်တို့၏အမှု တအိမ်မှတအိမ်သို့ စေခိုင်းသောသူ၏ သွားခြင်းကိုအဖန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်းအပြားရှိသော၊ နာနာပွကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများသောအပြားရှိသော၊ အနေသနံ၊ မသင့်မလျောက်ပတ်သောရှာဖွေခြင်းကို၊ အပ္ပတိဈပန္တိ၊ အပ္ပတိဈပံဟူသည်ကား၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်သော၊ အလဒ္ဓါစာတိ၊ အလဒ္ဓါစ ဟူသည်ကား၊ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော ရဟန်းသည်၊ ကထံနူခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ လဘိဿာမိ၊ ရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ ဝုညဝန္တေဟိ၊ သုန်းရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကောဟညံ၊ အံ့တွယ်သရဲကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဥတ္တသတိယထာ၊ အထက်၌ တောင့်တသကဲ့သို့၊ ပရိတဿတိယထာ၊ ထက်ဝန်းကျင်သောအဖို့ကိုဖြင့်တောင့်တသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အလဒ္ဓါစ၊ မရသည်ဖြစ်၍လည်း၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ နပရိတဿတိ၊ မတောင့်တ၊ လဒ္ဓါစာတိ၊ လဒ္ဓါစဟူသည်ကား၊ ဓမ္မန၊ တရားနှင့်၊ သမေန၊ ညီသဖြင့်၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ အဂဓိတောတိ၊ အဂဓိတော ဟူသည်ကား၊ ဝိဂတလောဘာ ဂိဇ္ဈ၊ ကင်းသောလောဘတည်းဟူသော မက်မောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အမုန္တိတောတိ၊ အမုန္တိတော ဟူသည်ကား၊ အဓိမတ္တ တဏှာယ၊ လွန်ကဲသောတဏှာဖြင့်၊ သံမုန္တိ၊ မိန်းမောတွေဝေခြင်းသို့၊ အနာပန္နော၊ မရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အနုဏ္ဏာပန္နောတိ၊ အနုဏ္ဏာပန္နော ဟူသည်ကား၊ တဏှာယ၊ တဏှာသည်၊ အနောတ္တတော၊ မလွှမ်းမိုးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပရိယောနန္တော၊ တဏှာတည်းဟူသော မြွေရှက်ခြင်းသည်မမြွေရှက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာဒိနဝဒဿာဝိတိ၊ အာဒိနဒေဿာဝိ ဟူသည်ကား၊ အနေသနာပတ္တိယဉ္စ၊ မသင့်သော ရှာဖွေခြင်းကြောင့်သင့်သော အာပတ်၌လည်းကောင်း၊ ဂမိတဘောဂေစ၊ မက်မော၍သုံးဆောင်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ပဿမာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ နိဿရုဏပညောတိ၊ နိဿရုဏပညောဟူသည်ကား၊ ယာဝဒေဝသီတဿပရိဗ္ဗာတာယာတိ၊ ယာဝဒေဝသီတဿပရိဗ္ဗာတာယဟူ၍၊ ဂုတ္တနိဿရုဏမေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သောမက်မော၍သုံးဆောင်ခြင်းမှထွက်မြော်ကြောင်းကိုသာလျှင်၊ ပရိဗ္ဗာနန္တော၊ အပြားအားဖြင့်သိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတရိတရစိဝရသန္တုဋ္ဌိ

၂၀၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ယာတိ၊ ဣတရိတရေဝရသန္တုဗ္ဗိယာဟူသည်ကား၊ ယေနကေနိ၊ အပ္ပဟိ
မရှိတရံတရသော၊ စိဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်၊ သန္တုဗ္ဗိယာ၊ ရောင့်ရဲခြင်းဖြင့်၊
နေဝတ္ထာနုက္ကံသေတိတိ၊ နေဝတ္ထာနုက္ကံသေတိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကိုဆောင်သည်၊ အဒိ၊ ဖြစ်၏၊
မယာ၊ ငါသည်၊ ဥပသမ္ပုဒါမာဠကယော၊ ပဉ္စင်းခံရာသိမ်အပြင်၌ပင်လျှင်၊
ပံသုကူလိကံ၊ ပံသုကူ ရတင်ကို၊ ဝပတိ၊ ယူအပ်၏၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊
သဒိသော၊ တူသော၊ ကော၊ အဘယ်ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အတ္ထုတ္တံသနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုပြီးမြောက်ခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊
နောပရံဂမ္ဘေတိတိ၊ နောပရံဂမ္ဘေတိဟူသည်ကား၊ အညေ၊ ငါ့တပါး
ကုန်သော၊ ဣမေပနဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်ကား၊ ပံသုကူလိကော၊ ပံသု
ကူသင်္ကန်းကိုဆောင်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း
ကောင်း၊ ပံသုကူလိကံမတ္တမ္ပိ၊ ပံသုကူရတင်မျှသည်လည်း၊ တေသံ
ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ပရံသုတပါးကို၊ နဂမ္ဘေတိ၊ မရှုတ်ချ၊ ယောဟိတတ္ထဒက္ခောတိ၊ ယော
ဟိတတ္ထဒက္ခောဟူသည်ကား၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ တသ္မိံ
စိဝရသန္တောသေဝါ၊ ထိုသင်္ကန်း၌ရောင့်ရဲခြင်း လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထဝါ
ဒိတာဒိသုဝါ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်အစရှိသည်တို့၌လည်း
ကောင်း၊ ဒက္ခောသေကော၊ လိမ္မာသည်၊ ဗျတ္တော၊ ထက်မြက်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အနုလသောတိ၊ အနုလသောဟူသည်ကား၊ သာတစ္ဆကိရိယာယ၊
အမြဲပြုခြင်းဖြင့်၊ အာသသိယဝိရဟိတော၊ ပျင်းရိခြင်းမှကင်းသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ပဇာနောပမှိဿတောတိ၊ သမ္ပဇာနောပမှိဿတောဟူသည်
ကား၊ သမ္ပဇာနပညာယစော၊ အပြားအားဖြင့်ထိတတ်သောပညာနှင့်လည်း
ကောင်း၊ သတိယာစ၊ သတိနှင့်လည်းကောင်း၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်၏၊ အရိယ
ဝံသဋ္ဌိတောတိ၊ အရိယဝံသဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ အရိယဝံသေ၊ အရိ
ယဝံသတရား၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတရိတရေနပိဏ္ဏပါတေနာတိ၊
ဣတရိတရေနပိဏ္ဏပါတေနဟူသည်ကား၊ ယေနကေနိ၊ အပ္ပဟိမရှိတရံ
တရသော၊ ပိဏ္ဏပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤပိဏ္ဏပါတသန္တာသန္တံ
လည်း၊ ပိဏ္ဏပါတော၊ ဆွမ်းကို၊ ဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပိဏ္ဏပါတဇေတ္တံ၊
ဆွမ်းဖြစ်ရာဖြစ်သောခေတ်ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံသိအပ်၏၊ ပိဏ္ဏပါတသန္တာ
သော၊ ဆွမ်း၌ရောင့်ရဲခြင်းအပြားကို၊ ဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပိဏ္ဏပါတ
တပ္ပဒိုသံယုတ္တံ၊ ဆွမ်းနှင့်စပ်သော၊ ရတင်၊ ရတင်ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံသိအပ်၏၊

၂၀၂

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၂၀၃

တတ္ထ၊ ထိုပိဏ္ဏပါတောဇာနိတဗ္ဗေါအစရှိသောပါဠိ၌၊ ပိဏ္ဏပါတောတိ၊ ပိဏ္ဏပါတောဟူသည်ကား၊ ဩဒနော၊ ဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘာသော၊ မယော၊ မုံလည်းကောင်း၊ သတ္တု၊ မုံလုံးလည်းကောင်း၊ မစ္ဆော၊ ငါးလည်းကောင်း၊ ဂံသံ၊ အမဲလည်းကောင်း၊ ခီရံ၊ နို့ရည်လည်းကောင်း၊ ဒမိ၊ နို့ခင်းလည်းကောင်း၊ သပ္ပိ၊ ထောပတ်လည်းကောင်း၊ နဝနိတံ၊ ဆီဦးလည်းကောင်း၊ တေလံ၊ ဆီလည်းကောင်း၊ မရ၊ ပျားလည်းကောင်း၊ ဗာဏိတံ၊ တင်လဲလည်းကောင်း၊ သာဂု၊ ယာဂုလည်းကောင်း၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲဘွယ်လည်းကောင်း၊ သာယနိယံ၊ ပြစ်ပြစ်သောလျက်ဘွယ်လည်းကောင်း၊ လေဟနိယံ၊ ကျွဲကျွဲသောလျက်ဘွယ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောဇ္ဇဿ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ပိဏ္ဏပါတာ၊ ဆွမ်းတို့ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ပိဏ္ဏပါတခေတ္တန္တိ၊ ပိဏ္ဏပါတခေတ္တံဟူသည်ကား၊ သံဃာဘတ္တံ၊ အလုံးစုံသောသံဃာအားလှူအပ်သောဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ၊ တပါးနှစ်ပါးစသောဓုတ္တုလံတို့ကိုညွှန်း၍ လှူအပ်သောဆွမ်းလည်းကောင်း၊ နိမန္တနံ၊ ပင့်တိတ်၍လှူအပ်သောဆွမ်းလည်းကောင်း၊ သလောကာဘတ္တံ၊ စာရေးတံချ၍လှူအပ်သောဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ပက္ခိကံ၊ လဆန်းပက္ခ လဆုတ်ပက္ခ၌လှူအပ်သောဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ဥပေါသထိကံ၊ ဥပုသ်နေ့၌လှူအပ်သောဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ပါဠိပဒိကဘတ္တံ၊ အထွက်တရက်နေ့၌လှူအပ်သောဆွမ်းလည်းကောင်း၊ အာဂန္တုကာဘတ္တံ၊ ဧည့်သည်ရဟန်းတို့အားလှူအပ်သောဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ဝေမိကဘတ္တံ၊ ခရီးသွားသောရဟန်းတို့အားလှူအပ်သောဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ဂိလပနဘတ္တံ၊ သူနာရဟန်းတို့အားလှူအပ်သောဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ဂိလာနုပဇ္ဇာကဘတ္တံ၊ သူနာကိုလုပ်ကြွေးသောရဟန်းအားလှူအပ်သောဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ဓရဘတ္တံ၊ အဦးဖြစ်သောအိမ်၌ထား၍လှူအပ်သောဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ကုဋိဘတ္တံ၊ ကုဋိကိုရည်၍လှူအပ်သောဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ဝါရဘတ္တံ၊ ရွာသူတို့သည်အထည်ပြု၍လှူအပ်သောဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ဝိဟာနဘတ္တံ၊ ကျောင်းကိုရည်၍လှူအပ်သောဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပန္နဓုသ၊ တဆဲ့ငါးပါးကုန်သော၊ ပိဏ္ဏပါတခေတ္တာနိ၊ ပိဏ္ဏပါတခေတ်တို့ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ပိဏ္ဏပါတသန္တောသောတိ၊ ပိဏ္ဏပါတသန္တောသောဟူသည်ကား၊ ပိဏ္ဏပါတော၊ ဆွမ်း၌၊ ဝိတက္ကသန္တောသော၊ ကြံခြင်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ဂမနသန္တောသော၊ သွားခြင်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရိယသန သန္တောသော၊ ရှာဖွေခြင်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊

ပဋိလာဘသန္တောသော၊ ရုခြင်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဋိဂ္ဂဟ
 ကသန္တောသော၊ ခံခြင်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်း လည်းကောင်း၊ မတ္တပဋိဂ္ဂဟက
 သန္တောသော၊ အတိုင်းအရှည် ခံခြင်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်း လည်းကောင်း၊
 လောလုပ္ပဝိဝဇ္ဇန သန္တောသော၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းကို ကြဉ်ခြင်းဖြင့်ရောင့်ရဲ
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ယထာလာဘသန္တောသော၊ အကြင်အကြင်ရအပ်
 သောဆွမ်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်း လည်းကောင်း၊ ယထာဗလသန္တောသော၊
 အကြင်အကြင်မိမိအားအစွမ်း အားလျော်စွာရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊
 ယထာသာရုပ္ပသန္တောသော၊ အကြင်အကြင်မိမိအားလျော်ပတ်သည်အား
 လျော်စွာရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥပကာရသန္တောသော၊ ကျေးဇူး
 ဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရိမာဏသန္တောသော၊ အတိုင်းအရှည်
 ဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂသန္တောသော၊ သုံးဘောင်ခြင်း
 ဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်း လည်းကောင်း၊ သန္နိမိပရိဝဇ္ဇနသန္တောသော။ သိုမှီးခြင်း
 ကိုကြဉ်ခြင်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်း လည်းကောင်း၊ ဝိဿဇ္ဇနသန္တောသော၊ စွန့်
 ခြင်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပန္နရေသ၊ တဆဲ့ငါးပါးကုန်
 သော၊ သန္တောသော၊ သန္တောသတို့ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုတဆဲ့ငါးပါးသော ရောင့်ရဲခြင်းတို့တွင်း သာဒကော၊ ဒါယကာတို့လှူ
 အပ်သောဆွမ်းကိုသာယာသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊
 ဓောဝိတွာ၊ သေး၍၊ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံစည်၍၊ ဂဏေန၊ အခြံအရံ ဖြစ်သော
 ဂိုဏ်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ စရတော၊ ထည့်လည်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကေန၊ ဝိဇ္ဇာ
 ပတ်စုတင်ဆောက်တည်သောရဟန်းသည်၊ သာယံ၊ ညချမ်း၌၊ ထေရူပဋ္ဌာ
 နကာလေ၊ မထေရ်ကြီးအားစားသောအခါ၌၊ သွေ၊ နက်ဖြန်၊ ကတ္ထ၊ အ
 တပင်အရပ်၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရိဿာမ၊ ထည့်လည်ကုန်အံ့နည်း
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရေန၊ မထေရ်ကြီးသည်၊ ဂုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အသုကဂါမေ၊ ဤအမည်ရှိသောရှာ၌၊ စရိဿာမ၊
 ထည့်လည်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသော အတိုင်းအရှည်ကို၊
 ဝိန္တောတွာ၊ ကြံ၍၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ နဝိတက္ကေတဗ္ဗံ၊ မကြံ
 အပ်၊ ကေစာရိကေန၊ တယောက်အထည်းထည်းထည့်လည်သောရဟန်း
 သည်၊ ဝိတက္ကမာဠကော၊ ကြံရာဖြစ်သောစင်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝိဘက္ကေ
 တဗ္ဗံ၊ ကြံအပ်၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဝိတက္ကေန္တော၊ ကြံ
 သောရဟန်းသည်၊ အရိယဝံသာ၊ အရိယဝံသတရားမှ၊ ဂုတော၊ ရွှေ့လျှော
 သည်၊ ပရိဗာဟိရော၊ အရိယဝံသတရားမှအပဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၂၀၅

အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိတက္ကသန္ဓေသောနာမ၊ ဝိတက္ကသန္ဓေသမည်
၏၊ ပန၊ အဘို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပဝိသန္ဓေန၊ ဝင်
သောရဟန်းသည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ပိဏ္ဍာပါတံ၊ ဆွမ်းကိုလေထိသော
မိ၊ ရှေ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိန္ဒေတွာ၊ မကြံမူ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနသီသေန၊ ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းကိုအပြီးမူသဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဂမန
သန္ဓေသောနာမ၊ ဂမနသန္ဓေသမည်၏၊ ပရိယေသန္ဓေန၊ ရှာဖွေသော
ရဟန်းသည်၊ ယံဝါတံဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသောရဟန်းကို၊ အဂဟ
တွာ၊ မခေါ်မူ၍၊ လဇ္ဈိပေသလမေဝ၊ ရှက်သည်ဖြစ်၍သိလေရှိသောရဟန်း
ကိုသာလျှင်၊ ဂဟတွာ၊ ယူ၍၊ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာဖွေအပ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ပရိယေသနသန္ဓေသောနာမ၊ ပရိယေသနသန္ဓေသမည်၏၊ နုရ
တောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ ကေနမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ အာ
ဟရိယမာနံ၊ ဆောင်အပ်သောဆွမ်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧတံဘတ္တံ၊ ဤဆွမ်း
သည်၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်သွယ်ရှိ၏၊ ဧတံဘတ္တံ၊ ဤဆွမ်းသည်၊ အမနာပံ၊ နှစ်
သက်သွယ်မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ နဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်စေအပ်၊
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဋိလောဘသန္ဓေသောနာမ၊ ပဋိလောဘသန္ဓေသ
မည်၏၊ ဣဒံဘတ္တံ၊ ဤဆွမ်းသည်၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်သွယ်ရှိ၏၊ ဂဏ္ဍိဿာမိ၊
ခံယူအံ့၊ ဣဒံဘတ္တံ၊ ဤဆွမ်းသည်၊ အမနာပံ၊ နှစ်သက်သွယ်မရှိ၊ နဂဏ္ဍိ
ဿာမိ၊ မခံယူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိန္ဒေတွာ၊ မကြံမူ၍၊ ယံကံဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိ
သောဆွမ်းကို၊ ယာပနမတ္တမေဝ၊ မျှလောက်ရုံမျှကိုသာလျှင်၊ ဂဟတဗ္ဗံ၊
ခံယူအပ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဋိဂ္ဂဟဏသန္ဓေသောနာမ၊ ပဋိဂ္ဂဟ
ဏသန္ဓေသမည်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဆွမ်းကိုခံရာ၌၊ ဒေယျ
ဓမ္မော၊ လှူသွယ်ဝတ္ထုသည်၊ ဗဟု၊ များသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဒါယကော၊
ဒါယကာသည်၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သောလှူသွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒါတုကာမော၊
ပေးခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်မိမိအားမျှ
လောက်ရုံကို၊ ဂဟတဗ္ဗံ၊ ခံယူအပ်၏၊ ဒေယျဓမ္မော၊ ပေးလှူအပ်သော
ဝတ္ထုသည်လည်း၊ ဗဟု၊ များသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဒါယကောမိ၊ ဒါယကာ
သည်လည်း၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ဒါတုကာမော၊ ပေးခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ပမာဏေန၊ မိမိအားမျှလောက်ရုံသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဂဟ
တဗ္ဗံ၊ ခံယူအပ်၏၊ ဒေယျဓမ္မော၊ ပေးလှူအပ်သောဝတ္ထုသည်၊ ဗဟု၊ များ
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒါယကောမိ၊ ဒါယကာသည်လည်း၊ အပ္ပံ၊ အနည်း
ငယ်သောလှူသွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒါတုကာမော၊ ပေးခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊

၂၀၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝတုတ္ထတွဲ။

ဟောတိ။ ဖြစ်အံ့၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်မိမိအားမျှလောက်ရုံကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊
ခံယူအပ်၏၊ ဧဇယျဓမ္မောပန၊ ပေးသွ်အပ်သောဝတ္ထုသည်ကား၊ ဗဟု၊ များ
သည့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ခါယကော၊ ခါယကာသည်၊ ဗဟံ၊ များစွာ၊ ခါတု
ကာမာ၊ ပေးခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ပမာဏေန၊ မိမိအားလျှ
လောက်ရုံသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ခံယူအပ်၏၊ ဟိယသ္မာ၊
အကြင်းကြောင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟဏသ္မိံ၊ ခံယူရာ၌၊ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ အဇာ
နန္တော၊ မသိသောရဟန်းသည်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်း
ကို၊ မက္ခေတိ၊ ချေ၏၊ သဒ္ဓါဓဇယျံ၊ သဒ္ဓါ၍လှူအပ်သောပစ္စည်းလေးပါးကို၊
ဝိနိပါတေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်ကို၊
နကရောတိ၊ မလိုက်နာ၊ ဝိဇာတမာတုယာဝိ၊ ဘွားမြင်သောအမိ၏လည်း၊
မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဂဟေတု၊ ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပမာဏေန၊ မိမိအားမျှလောက်ရုံသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဂဟေ
တဗ္ဗံ၊ ခံယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဇာနိတွာဝ၊ သိ၍
သာလျှင်၊ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ခံယူအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ မတ္တပဋိဂ္ဂ
ဟဏသန္တောသောနာမ၊ မတ္တပဋိဂ္ဂဟဏသန္တောသမည်၏၊ အနုကုလသ
နိယော၊ ကြွယ်ဝသောအမျိုးအိမ်သို့သာလျှင်၊ အဇန္တော၊ မသွားမူ၍၊ ဣပ္ပေဋ္ဌိ
ပါနိယာ၊ အိမ်တံခါးအစဉ်ဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
လောလုပ္ပဝိဝဇ္ဇနသန္တောသောနာမ၊ လောလုပ္ပဝိဝဇ္ဇနသန္တောသမည်၏၊
ယထာလာဘသန္တောသောယော၊ ယထာလာဘသန္တောသအစရှိသည်
တို့သည်၊ စိာဓေ၊ စိာဓသန္တောသ၌၊ ဝုတ္တနယာဇေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်
၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ အနုပါလေဿာမိ၊ စောင့်အံ့၊ ဣတိ ဇေ၊ ဤ
သို့၊ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇနံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ဥပ
ကာရသန္တောသော၊ ဥပကာရသန္တောသမည်၏၊ ပတ္တံ၊ သဝိတ်ကို၊ ပူရိတွာ၊
ပြည့်စေ၍၊ အာနိတံ၊ ဆောင်အပ်သောဆွမ်းကို၊ နပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မခံယူအပ်
အနုပသမ္ပန္နံ၊ လူသာမဏေသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ တေန၊ ထိုလူသာမဏ
ကို၊ ဂါဟာပေတဗ္ဗံ၊ ယူစေအပ်၏၊ အနုပသမ္ပန္နံ၊ လူသာမဏေသည်၊ အ
သတိ၊ မရှိသော်၊ ဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ ပဋိဂ္ဂဟဏာရူပာနမတ္တံ၊ အကပ်
ခံခြင်းသို့ရောက်ရုံမျှ ဖြစ်သောဆွမ်းကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ခံယူအပ်၏၊ အယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ ပရိမာဏ သန္တောသောနာမ၊ ပရိမာဏ သန္တောသမည်၏၊
ဇိဗ္ဗာယ၊ ပွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းကို၊ ပဋိဝိနောဒနံ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်း

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၂၀၇

သည်။ အတ္တိ၊ ဤ၏။ ဣဒံ၊ ဤပွတ်သိပ် သာသောဝါဒ်ခြင်းကို ပယ်ပျောက်ခြင်း
သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤဆွမ်း၌၊ နိဿရဏံ၊ မက်မော၍ သုံးဆောင်ခြင်းမှ ထွက်
မြောက်ကြောင်းတည်း။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပရိတုဉ္ဇနံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊
ပရိဘောဂသန္တောသောနာမ၊ ပရိဘောဂ သန္တောသမည်၏။ နိဒဟိတွာ
နိဒဟိတွာ၊ သိမ်း၍ သိမ်း၍၊ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မသုံးဆောင်အပ်၊ အယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ သမ္ဘိဝိပရိဝဇ္ဇနသန္တောသောနာမ၊ သမ္ဘိဝိပရိဝဇ္ဇနသန္တောသ
မည်၏။ မုခံ၊ မှတ်နားကို၊ အနောလောကေတွာ၊ မကြည့်မှ၍၊ သာရဏီယ
ဓမ္မ၊ သာရဏီယဝတ်တရား၌၊ ဌိတန၊ တည်သဖြင့်၊ ဝိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ စွန့်အပ်
၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿဇ္ဇနသန္တောသောနာမ၊ ဝိဿဇ္ဇနသန္တောသ
မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဝိဇ္ဇာပါတပ္ပဋိသံယုတ္တာနိ၊ ဆွမ်းနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်
သော၊ ရတင်္ဂါနိ၊ ရတင်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာပါတိကင်္ဂံ၊ ဝိဇ္ဇာပါတ်ရတင်လည်း
ကောင်း၊ သပဒါနစာရိကင်္ဂံ၊ သပဒါနစာရိကရတင်လည်းကောင်း၊ ကောသ
နိကင်္ဂံ၊ ကောသနိကရတင်လည်းကောင်း၊ ပတ္တဝိဇ္ဇာကင်္ဂံ၊ ပတ္တဝိဇ္ဇာရတင်
လည်းကောင်း၊ ခလုပန္နဘာတ္တိကင်္ဂံ၊ ခလုပန္နဘာတ္တိက ရတင် လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ပါးပါးအပြားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
တေသံ၊ ထိုငါးပါးသော ရတင်တို့၏။ ဝိတ္ထာနောယာ၊ အကျယ်ဖြစ်သော
စကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဇ္ဈ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်ဆိုအပ်ပြီး၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇာပါတသန္တောသမဟာအရိယဝံသံ၊ ဆွမ်း၌ရောင့်ရဲခြင်းဟု ဆို
အပ်သောမြတ်သောအရိယဝံသတရားကို၊ ပူရယမာနော၊ ဖြည့်သော၊ သော
ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိရတင်္ဂါနိ၊ ဤရတင်
တို့ကို၊ ဂေါပတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။ ဣမာနိပဉ္စရတင်္ဂါနိ၊ ဤငါးပါးသော
ရတင်တို့ကို၊ ဂေါပန္တော၊ စောင့်ရှောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဇ္ဇာ
ပါတသန္တောသမဟာအရိယဝံသသေန၊ ဆွမ်း၌ရောင့်ရဲခြင်းဟု ဆိုအပ်
သောမြတ်သောအရိယဝံသတရား၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္တု၊ ဧွေ၊ ရောင့်ရဲ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏဝါဒိတိအာဒိနိ၊ အဆင်းအစရှိသော စကားတို့
ကို၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်
ကုန်၏။ သေနာသနေနာတိဇ္ဈာ၊ သေနာသနေနဟူသော ဤပါဌ၌၊ သေနာ
သနံ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သေနာသနဓမ္မံ၊ အိပ်
ရာနေရာ ကျောင်းဖြစ်ရာသောခေတ်ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သေနာသန
သန္တောသော၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်း၌ရောင့်ရဲခြင်းကို၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
၏။ သေနာသနပ္ပဋိသံယုတ္တံ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းနှင့်စပ်သော၊ ရတင်္ဂံ၊

၂၀၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

မုတင်ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုသေနေသနံ၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ အစရှိသော ပါဠိ၌၊ သေနေသနန္တိ၊ သေနေသနံ ဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈော၊ ညောင်စောင်း လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌံ၊ အင်းပျဉ်လည်းကောင်း၊ ဘိသိ၊ ဘုံလျှိုလည်းကောင်း၊ ပိဗ္ဗောဟနံ၊ အုံးလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရော၊ နှစ်ဘက်ဆောင် မိုးသော ကျောင်းလည်းကောင်း၊ အာရုဇယောဂေါ၊ တဘက်ဆောင်မိုးသော ကျောင်း လည်းကောင်း၊ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်ရှည် လည်းကောင်း၊ ဟမ္ဘိယံ၊ ပြာ သာဒ်ဦးပြည်းလည်းကောင်း၊ ဂဟာ၊ တောင်ခေါင်း လည်းကောင်း၊ လေဏံ၊ လိုဏ်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဇော၊ ပြဒုဒိုးလည်းကောင်း၊ မာဇ္ဇော၊ တန်ဆောင်း လည်းကောင်း၊ ဝေဇ္ဇုရုဗ္ဗော၊ ဝါးရုံလည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်း လည်းကောင်း၊ ယတ္ထဝါပန၊ အကြင်အရပ်၌မူလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည် ပဋိက္ခမန္တိ၊ ဖဲကုန်၏။ တံဝါ၊ ထိုအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပန္နရသ၊ တဆဲ့ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိသေ နာသနာနိ၊ ဤအိပ်ရာနေရာကျောင်းတို့ ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ကုန်၏။ သေနေသနကေတ္တန္တိ၊ သေနေသနကေတ္တံ ဟူသည်ကား၊ သံဃတောဝါ၊ သံဃာမှ လည်းကောင်း၊ ဂဏတောဝါ၊ ဂိုဏ်းမှလည်းကောင်း၊ ဥာတိတောဝါ၊ အမျိုးမှလည်းကောင်း၊ မိတ္တတော ဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းမှ လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ခနေနဝါ၊ ဥစ္စာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပံသုကူလံဝါ၊ ပံသုကူသည် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ခေတ္တာနိ၊ ခေတ်တို့ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ကုန်၏။ သေနေသနသန္တောသောတိ၊ သေနေသန သန္တောသော ဟူသည်ကား၊ သေနေသန၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်း၌၊ ဝိတက္က သန္တောသော ဝေယံ၊ ဝိတက္ကသန္တောသ အစရှိကုန်သော၊ ပန္နရသ၊ တဆဲ့ ငါးပါးကုန် သော၊ သန္တောသ၊ သန္တောသတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထို တဆဲ့ ငါးပါးသောသန္တောသတို့ကို၊ ဝိဇ္ဇာပါတေ၊ ဝိဇ္ဇာပါတ်၌၊ ဂုတ္တနယေ နေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သေ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ကုန်၏။ သေနေ သနပ္ပဗ္ဗိသညတ္တာနိ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းနှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်သော၊ ရတင်္ဂါနိ ပန၊ ရတင်တို့သည်ကား၊ အာရုဠိကင်္ဂံ၊ အရုဠိကင်ရတင်လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလိကင်္ဂံ၊ ရုက္ခမူလိကရတင် လည်းကောင်း၊ အဗ္ဘော ကာသိကင်္ဂံ၊ အဗ္ဘောကာသိကရတင် လည်းကောင်း၊ သောသာနိကင်္ဂံ၊ သုသာန်ရတင် လည်းကောင်း၊ ယထာ သန္တတိကင်္ဂံ၊ ယထာ သန္တတိက ရတင်လည်း ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္ဆ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ငါးပါးသော ရတင်တို့၏၊ ဝိတ္ထာနုကထာ၊ အကျယ်ဖြစ်သော စကားကို၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၂၀၉

ငါသုန္ဒိမောရိသုန္ဒိမဂ်န္တံ၊ မယာ၊ ငါသညံ၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေ
နာသနသန္တောသမဟာအရိယဝံသံ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းဟုဆိုအပ်သော
မြတ်ဿောအရိယဝံသတရားကို၊ ပူရုယမာနော၊ ဖြည့်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိရတင်္ဂါနိ၊ ဤရတင်တို့ကို၊ ဂေါပေတိ၊
စောင့်ရှောက်၏၊ ဣမာနိပဉ္စရတင်္ဂါနိ၊ ဤငါးပါးသော ရတင်တို့ကို၊ ဂေါ
ပေန္တော၊ စောင့်ရှောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သေနာသန သန္တောသ
အရိယဝံသဝသေန၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းဟုဆိုအပ်သော မြတ်သောအရိ
ယဝံသတရား၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဂိလာနပစ္စယောပန၊ သူနာတို့၏ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပြုတတ်
သောဆေးပစ္စည်းသည်ကား၊ ပိဏ္ဍုပါတေယေဝ၊ ဆွမ်း၌သာလျှင်၊ ပရိဋ္ဌော၊
ဝင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဆေးပစ္စည်း၌၊ ယထာလာဘ ယထာဗလ ယထာသာရုပ္ပ
သန္တောသေနေဝ၊ အကြင်အကြင်ခုအပ်သောဆေးပစ္စည်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်း
အကြင်အကြင် မိမိအစွမ်းအားလျော်စွာ ရောင့်ရဲခြင်း အကြင် အကြင်
မိမိအား လျောက်ပတ်သော ဆေးပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းဖြင့် သာလျှင်၊
သန္တုဋ္ဌာသိတဗ္ဗံ၊ ရောင့်ရဲအပ်၏၊ နေသဋ္ဌိကင်္ဂံ၊ နိသိရတင်သည်၊ ဘာဝနာ
ရမအရိယဝံသံ၊ ဘာဝနာရမအရိယဝံသသို့၊ ဘဇေတိ၊ ဝင်၏၊ စသန္တံ၊ ဖြန့်၏၊
ပဉ္စသေနာသနာဝုတ္တာ၊ ပဉ္စအာဟာရနိသိတာ၊ ဧကောဝိရိယသညတ္ထော၊
နွေစစ်ဝရနိသိတာတိ၊ ပဉ္စသေနာသနာဝုတ္တာ၊ ပဉ္စအာဟာရ နိသိတာ၊
ဧကောဝိရိယသညတ္ထော၊ နွေစစ်ဝရနိသိတာဟူ၍၊ ဧတမ္ဘိဝစနံ၊ ဤစကား
ကိုလည်း၊ အာစရိယေတိ၊ ဆရာတို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သေနာသနာ၊
အိပ်ရာနေရာကျောင်း၌ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသောရတင်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆို
အပ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသောရတင်တို့သည်၊ အာဟာရနိသိတာ၊ အာဟာ
ရကိုရှိကုန်၏၊ ဧကော၊ တပါးသော ရတင်သည်၊ ငါရိယသညတ္ထော၊ ငါရိယ
နှင့်စပ်၏၊ နွေစ၊ နှစ်ပါးသောရတင်တို့သည်ကား၊ စိဝရနိသိတာ၊ သင်္ကန်း၌
ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ ပတ္ထရ
မာနောဝိယ၊ ဖြန့်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သာဝရကုန္တိ၊ မဟာသရဒ္ဒရာ
ဝင်းကို၊ ပူရုယမာနောဝိယစ၊ ပြည့်စေဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အာကာ
သံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ပိတ္ထာရယမာနောဝိယစ၊ ချွဲဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
ပဌမံ၊ ငှေးဦးစွာ၊ စိဝရသန္တောသံ၊ သင်္ကန်း၌ရောင့်ရဲခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊
အရိယဝံသံ၊ အရိယဝံသတရားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍၊ စန္ဒံ၊ လကို၊
ဥဋ္ဌာပေန္တောဝိယစ၊ တက်စေဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သူရိယံ၊ နေကို၊

၂၁၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဥဗ္ဗုဗ်န္တောဝိယစ။ ခံစေဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်
သော၊ ပိဏ္ဍပါတသန္တောသံ၊ ပိဏ္ဍပါတသန္တောသကို၊ ကထေတွာ၊ ဟော
ပြီး၍၊ သိနေရုံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို၊ ဥက္ခိပေန္တောဝိယစ၊ ချီမြောက်ဘိသ
ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ သေနာသန သန္တော
သံ၊ သေနာသန သန္တောသဟု ဆိုအပ်သော၊ အရိယဝံသံ၊ အရိယဝံသ
တရားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သဟဿနယပဋိ
မဏ္ဍိတံ၊ တထောင်သောနည်းတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ စတုတ္ထံ၊
လေးခုမြောက်သော၊ ဘာဝနာရာမံ၊ ဘာဝနာရာမဟုဆိုအပ်သော၊ အရိ
ယဝံသံ၊ အရိယဝံသကို၊ ကထေတွံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ ပုနစပရံဘိက္ခဝေ
ဘိက္ခုဘာဝနာ ရာမောဟောတိတိ၊ ပုနစပရံဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုဘာဝနာရာ
မောဟောတိဟူ၍၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်
မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အာရမဏံ၊ မွေ့လျော်ခြင်း၊ အာရာမော၊ မွေ့လျော်ခြင်း
အဘိရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၌၊ အာရာ
မော၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘာဝနာ
ရာမော၊ ဘာဝနာရာမမည်၏၊ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော်
တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘာဝနာရတော၊ ဘာဝနာရတမည်၏၊
အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဉ္စဝိခေ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ပဟာနေ၊
ပဟာန်၌၊ အာရာမော၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပဟာနာရာမော၊ ပဟာနာရာမမည်၏၊ အဝိစအပရော၊ တပါး
သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဘာဝ
နာရာမောဟူသောပါဌ၌၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေလျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်
တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘာဝနာရာမော၊ ဘာဝနာရာမမည်၏၊
ပဇဟန္တော၊ ပယ်လျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
ပဟာနာရာမော၊ ပဟာနာရာမမည်၏၊ ဣတိဇေအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်
ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ စတ္တာ
ရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊
ပွားစေလျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်တတ်၏၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဝိန္ဒတိ၊
ရ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သမ္ပပ္ပဓာနေ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့ကို၊ ဘာဝေန္တော

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၂၁၀

ပွားစေလျက်၊ရမတိ၊ဓမ္မေလျော်တတ်၏၊ရတိ၊ ဓမ္မေလျော်ခြင်းကို၊ ဝိဒ္ဓတိ၊
ရ၏၊စက္ကာရော၊လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊ ပဉ္စငါးပါး
ကုန်သော၊ဣဒ္ဓိယာနိ၊ဣဒ္ဓိတို့ကို၊ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်တို့
ကို၊သတ္တ၊ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး
ကုန်သော၊ အနုပဿနာ၊ အနုပဿနာတို့ကို၊ အဋ္ဌာရေသ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါး
ကုန်သော၊မဟာဝိပဿနာ၊ မဟာဝိပဿနာတို့ကို၊ သတ္တတိံသ၊ သုံးဆဲ့
ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မေ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကို၊ အဋ္ဌ
တိံသ၊သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊အာရမ္မဏဝိဘတ္တိယော၊ အာရုံကိုဝေဘန်
ခြင်းတို့ကို၊တာဝေဇ္ဇော၊ပွားစေလျက်၊ရမတိ၊ ဓမ္မေလျော်တတ်၏၊ ရတိ၊
ဓမ္မေလျော်ခြင်းကို၊ ဝိဒ္ဓတိ၊ရ၏၊ ကာမန္တန္ဒာဒယော၊ ကာမန္တန္ဒအစရှိကုန်
သော၊ ကိလေသေပန၊ ကိလေသာတို့ကိုကား၊ ပဇဟဇ္ဇော၊ ပယ်သွက်၊
ရမတိ၊ဓမ္မေလျော်တတ်၏၊ရတိ၊ဓမ္မေလျော်ခြင်းကို၊ဝိဒ္ဓတိ၊ ရ၏၊ပန၊ ဆက်
၍ဆိုပြီးအံ၊စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုအရိယဝံသေသု၊ ဤအရိ
ယဝံသတို့တွင်၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ပုရိမေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တိဟိ၊
သုံးပါးကုန်သောအရိယဝံသတရားတို့ဖြင့်၊ တေရသန္တံ၊ တဆဲ့သုံးပါးကုန်
သော၊ရတင်္ဂါနဉ္စ၊ ရတင်တို့၏လည်းကောင်း၊ စတုပစ္စယသန္တောသဿ
တ၊ပစ္စည်းလေးပါး၌ရောင့်ရဲခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊သကလံ၊အလုံးစုံသော၊ဝိနယဝိဇ္ဇကံ၊ဝိနည်းဝိဇ္ဇာကက်သည်၊ကထိတံ၊
ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘာဝနာရာမေန၊ ဘာဝနာရာမဟုဆိုအပ်
သော၊ အရိယဝံသေန၊ အရိယဝံသဖြင့်၊ အဝသေသဝိဇ္ဇကနယံ၊ ကြွင်း
သောဝိဇ္ဇာနှစ်ပါးအပေါင်းသည်၊ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်
၏၊ပန၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဘာဝနာရာမံ၊ ဘာဝနာရာမဟုဆိုအပ်သော၊ဣဓံ
အရိယဝံသံ၊ဤအရိယဝံသကို၊ကထေဇ္ဇေန၊ဆိုသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်း
သည်၊ပဋိသန္တိဒါမဂ္ဂေ၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ်၌၊နေက္ခမ္ပပါဠိယာ၊နေက္ခမ္ပပါဠိဖြင့်၊
ကထေတဗ္ဗော၊ဆိုအပ်၏၊ဒိဃာနိကာယေ၊ ဒိဃာနိကာယ်၌၊ ဒသုတ္တရသုတ္တ
ပရိယာယေန၊ ဒသုတ္တရသုတ်ဒေသနာတော်အားဖြင့်၊ ကထေတဗ္ဗော၊ ဆို
အပ်၏၊မဇ္ဈိမနိကာယေ၊မဇ္ဈိမနိကာယ်၌၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ္တန္တပရိယာယေ
န၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ်ဒေသနာတော်အားဖြင့်၊ ကထေတဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏၊
အဘိဓမ္မေ၊အဘိဓမ္မာ၌၊နိဒ္ဒေသပရိယာယေန၊ နိဒ္ဒေသဒေသနာတော်အား
ဖြင့်၊ကထေတဗ္ဗော၊ဆိုအပ်၏၊ဘတ္ထ၊ထိုလေးပါးသောဒေသနာတို့တွင်၊ပဋိ
သန္တိဒါမဂ္ဂေ၊ပဋိသန္တိဒါမဂ်၌၊နေက္ခမ္ပပါဠိယာ၊နေက္ခမ္ပပါဠိဖြင့်၊သောနေက္ခ

၂၀၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

မ္မိတာဝေဇ္ဇောရမတိ ကာမတ္ထန္တံပဗဟဇ္ဇောရမတိ၊ (ပ)အရဟတ္တမဂ္ဂိတာဝေဇ္ဇောရမတိ သဗ္ဗကိလေသေပဗဟဇ္ဇောရမတိတိ၊ သော နေက္ခမံသာဝေဇ္ဇောရမတိ ကာမတ္ထန္တံပဗဟဇ္ဇောရမတိ၊ (ပ)အရဟတ္တမဂ္ဂိတာဝေဇ္ဇောရမတိ သဗ္ဗကိလေသေပဗဟဇ္ဇောရမတိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ္ဂေ ပဋိသန္တိဒါမဂ္ဂံ၊ နေက္ခမ္ပပါဠိယာ၊ နေက္ခမ္ပပါဠိဖြင့်၊ ကထေတဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ နေက္ခမ္ပံ၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်တရားကို၊ ဘာဝေဇ္ဇော၊ ပွားလျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ကာမတ္ထန္တံ၊ ကာမတ္ထန္တကို၊ ပဗဟဇ္ဇော၊ ပပယ်လျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ အဗျာပါဒံ၊ အဗျာပါဒကို၊ ဘာဝေဇ္ဇော၊ ပွားလျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ဗျာပါဒံ၊ ဗျာပါဒကို၊ ပဗဟဇ္ဇော၊ ပပယ်လျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ အာလောကသညံ၊ အရောင်အလင်း၌ဖြစ်သောသညာကို၊ ထိနမိန္ဒံ၊ ထိနမိန္ဒကို၊ အဝိက္ခေပံ၊ မဗ္ဗံလွင့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောသမာဓိကို၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကို၊ ဓမ္မဝဝတ္ထာနံ၊ ကုသိုလ်စသောတရားတို့ကိုပိုင်းခြားခြင်းကို၊ ဝိမိကိန္တံ၊ ဝိမိကိန္တာကို၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏကို၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ပါမုဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ အရတိံ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ပဉ္စမဈာန်ကို၊ ပဉ္စမဇ္ဈာနံ၊ ပါးပါးသောနိဝရဏတို့ကို၊ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ တိတက္ကဝိစာရေ၊ တိတက်ဝိစာရတို့ကို၊ တတိယဇ္ဈာနံ၊ တတိယဈာန်ကို၊ ဝီတိံ၊ ဝီတိကို၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သုခဒုက္ခေ၊ သုခဒုက္ခတို့ကို၊ အာကာသာနုဉ္စာယတနသမာပတ္တိံ၊ အာကာသာနုဉ္စာယတနသမာပတ်ကို၊ ဘာဝေဇ္ဇော၊ ပွားလျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ရူပသညံ၊ ကသိုဏ်းရုပ်၌ဖြစ်သောအမှတ်ကို၊ ပဋိဗ္ဗာသညံ၊ ဝတ္ထုအာရုံတို့၏ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောသညာကို နာနာတ္တသညံ၊ အထူးထူးသဘောရှိသောသညာကို၊ ပဗဟဇ္ဇော၊ ပပယ်လျက် ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနသမာပတ္တိံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနသမာပတ်ကို၊ (ပ)နေဝသညာနာညာယတနသမာပတ္တိံ၊ နေဝသညာနာညာယတနသမာပတ်ကို၊ ဘာဝေဇ္ဇော၊ ပွားလျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ အာကိဉ္စညာယတနသညံ၊ အာကိဉ္စညာယတနသညာကို၊ ပဗဟဇ္ဇော၊ ပပယ်လျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ အနိစ္စာနုပဿနံ၊ အနိစ္စဟုအဖန်တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ ဘာဝေဇ္ဇော၊ ပွားလျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ နိစ္စသညံ၊ မြဲ၏ဟူသော အမှတ်ကို၊ ပဗဟဇ္ဇော၊ ပပယ်လျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ဒုက္ခာနုပဿနံ၊ ဆင်းရဲ၏ဟုအဖန်တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ သုခသညံ၊ ချမ်းသာ၏ ဟူသောအမှတ်ကို၊ အနတ္တာနုပဿနံ၊ ကိုယ်မဟုတ်ဟုအဖန်တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ အတ္တ

၄-မထုတ္တနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဇေသဝဂ်၊ ၂၁၃

သဉ္ဇံ၊ ကိဝိသ်ဟူသောအဋ္ဌတ်ကို၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနံ၊ ငြီးငွေ့သောအားဖြင့်အ
 ဖန်တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဝိရာဂါနုပဿနံ၊ တပ်ခြင်း
 ကင်းသောအားဖြင့်အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ ရှောင်၊ တပ်ခြင်းကို၊ နိရေဓာ
 နုပဿနံ၊ သင်္ခါရတို့၏ချုပ်ခြင်းကိုအဖန်တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ သရဒယံ၊ သင်္ခါ
 ရတရားတို့၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပဒိုနိဿဂ္ဂါနုပဿနံ၊ စွန့်အပ်သောအားဖြင့်အဖန်
 တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ အာဒါနံ၊ နိစ္စအစရှိသောအားဖြင့် ခွဲလမ်းခြင်းကို၊ ခယာ
 နုပဿနံ၊ ကုန်သောအားဖြင့်အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ စာနသဉ္ဇံ၊ တခဲနက်
 ဟူသောအဋ္ဌတ်ကို၊ ဝယာနုပဿနံ၊ ဗျက်သောအားဖြင့်အဖန်တလဲလဲရှု
 ခြင်းကို၊ အာယုဟနံ၊ ပြုပြင်သောအားဖြင့်အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဝိပရိဟာမာနု
 ပဿနံ၊ ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့်အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ ခဝသဉ္ဇံ၊ မြဲ၏
 ဟူသောအဋ္ဌတ်ကို၊ အနိမိတ္တာနုပဿနံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ကိုယ်ဟူသော
 အရိပ်အရောင်မရှိသောအားဖြင့်အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ နိမိတ္တံ၊ သင်္ခါရ
 တရားတို့၏ကိုယ်ဟူသောအရိပ်အရောင်ရှိသကဲ့သို့သောအဋ္ဌတ်ကို၊ အပ္ပ
 ကိဟိတာနုပဿနံ၊ တဏှာတည်းဟူသောတောင့်တခြင်းမှကင်းခြင်းကို
 အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ ပဏိမိ၊ တဏှာတည်းဟူသောတောင့်တခြင်း
 ကို၊ သုညတာနုပဿနံ၊ အတ္တမှဆိတ်သောအားဖြင့်အဖန်တလဲလဲရှုခြင်း
 ကို၊ အဘိနိဝေသံ၊ အတ္တဟုလုံးသွင်းခြင်းကို၊ အဓိပညာဓမ္မဝိပဿနံ၊ လွန်
 ကဲသောပညာဟုဆိုအပ်သောတော့မကတရား၌ရှုခြင်းကို၊ သဓုဒါနာ
 ဘိနိဝေသံ၊ အသာရဖြစ်သော တရားကိုသာရဟုမှားသော အားဖြင့်နှလုံး
 သွင်းခြင်းကို၊ ယထာဘူတဉာဏဒဿနံ၊ ဟုတ်မှန်စွာသိသောဉာဏ်အမြင်
 ကို၊ သဗ္ဗောဟာဘိနိဝေသနံ၊ အစိုးရသောသူသည်ပြုပြင်ခြင်းအစရှိသည်
 တို့၏အစွမ်းဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ အာဒိနဝါနုပဿနံ၊ အပြစ်အားဖြင့်အ
 ဖန်တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ အာလယာဘိနိဝေသံ၊ ကပ်ငြိသောအားဖြင့်နှလုံး
 သွင်းခြင်းကို၊ ပဒိုသင်္ခါနုပဿနံ၊ ဆင်ခြင်သော အားဖြင့်အဖန်တလဲလဲရှု
 ခြင်းကို၊ အပ္ပဒိုသင်္ခါ၊ မဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ ဝိဝဋ္ဌာနုပဿနံ၊ ဝဋ်ကင်းရာဖြစ်
 သောနိဗ္ဗာန်ကိုအဖန်တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ သံယောဂါဘိနိဝေသံ၊ တေဘူမ
 ကတရားတို့နှင့်ယှဉ်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊
 သောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ ဒိဋ္ဌကဋ္ဌေ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တူသောတည်ရာရှိကုန်သော၊
 ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သကဒါဂါမိမဂ္ဂံ၊ သကဒါဂါမိမဂ်ကို၊ ဩဇ္ဇာ
 မိကေ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ အနာဂါမိမဂ္ဂံ၊
 အနာဂါမိမဂ်ကို၊ အနုသဟဂတေ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိ

၂၁၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝဋ္ဋတ္ထတွဲ။

လေသာတို့ကို၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားလျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ သဗ္ဗကိလေသေ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့ကို၊ ပဇဟန္တော၊ ပယ်လျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ဒိဃနိကာယေဒသုတ္တရ သုတ္တန္တပရိယာယေနာတိ၊ ဒိဃနိကာယေဒသုတ္တရသုတ္တန္တပရိယာယေန ဟူသည်ကား၊ ဧကံဓမ္မံဘာဝေန္တောရမတိ ဧကံဓမ္မံပဇဟန္တောရမတိ(ပ) ဧဝံခေါဘိက္ခဝေဘိက္ခုဘာဝနာရာမောဟောတိတိ၊ ဧကံဓမ္မံဘာဝေန္တော ရမတိဧကံဓမ္မံပဇဟန္တောရမတိ(ပ)ဧဝံခေါဘိက္ခဝေဘိက္ခုဘာဝနာရာမော ဟောတိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဃနိကာယေ၊ ဒိဃနိကာယ၌၊ ဒသုတ္တရသုတ္တန္တန္တ ပရိယာယေန၊ ဒသုတ္တရသုတ်ဒေသနာတော်အားဖြင့်၊ ကထေတဗ္ဗော၊ ဆို အပ်၏၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားလျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပဇဟန္တော၊ ပယ်လျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာ ဝေန္တော၊ ပွားလျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပဇဟန္တော၊ ပယ်လျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ကတမံ၊ အဘယ် သို့သဘောရှိသော၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွား လျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်သနည်း၊ သာတသဟဂတံ၊ သောမနဿန္တံတကွ ဖြစ်သော၊ ကာယဂတာသတိ၊ ဆံအစရှိသောကိုယ်အရ၌ ဖြစ်သောသ တိကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားလျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤကာယဂတာသတိတရားကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားလျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ကတမံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပဇဟန္တော၊ ပယ်လျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်သနည်း၊ အတ္ထိမာနံ၊ ငါဟူသောမာနကို၊ ပဇဟန္တော၊ ပယ်လျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤမာနတရားကို၊ ပဇဟန္တော၊ ပယ်လျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ကတမေ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးဟုန် သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ (ပ)ကတမေ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန် သော၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွား လျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်သနည်း၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ကသိကာယ တနာနိ၊ ကသိကာယတနာချာန်တို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားလျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤကသိကာယတနာ ချာန်တရားတို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားလျက်၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ကတမေ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၂၁၅

တို့ကို၊ ပဇဟန္တော၊ ပယံသုကံ၊ ရမတိ၊ ဓမ္မေ၊ လျော်သနည်း၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါး
ကုန်သော၊ မိစ္ဆတ္တေ၊ မိစ္ဆတ္တတရားတို့ကို၊ ပဇဟန္တော၊ ပယံသုကံ၊ ရမတိ၊
ဓမ္မေ၊ လျော်၏။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤမိစ္ဆတ္တတရားတို့ကို၊
ပဇဟန္တော၊ ပယံသုကံ၊ ရမတိ၊ ဓမ္မေ၊ လျော်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊
ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဘာဝနာရာမော၊ ဘာဝနာ၌ဓမ္မေ၊ လျော်
ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဇ္ဈိမနိကာယေသသတိပဋ္ဌာနသုတ္တန္တန္တပရိ
ယာယေနာတိ၊ မဇ္ဈိမနိကာယေသသတိပဋ္ဌာနသုတ္တန္တန္တပရိယာယေနဟူသည်
ကား၊ ကောယနေဝအယံဘိက္ခဝေမဂ္ဂေါ၊ (ပ)ဘိက္ခဝေဘိက္ခုဘာဝနာရာ
မောဟောတိတိ၊ ကောယနေဝအယံဘိက္ခဝေမဂ္ဂေါ(ပ)ဘိက္ခဝေဘိက္ခုဘာ
ဝနာရာမော ဟောတိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဇ္ဈိမနိကာယေ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ၌၊
သတိပဋ္ဌာနသုတ္တန္တန္တပရိယာယေန၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ္တန္တန္တဒေသနာတော်အား
ဖြင့်၊ ကထေတဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိ
အစရှိသောသဘောတရားသည်၊ ကောယနေဝ၊ တကြောင်းတည်းသာ
ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးမည်၏။ (ပ)ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်သာလျှင်
ဖြစ်သော၊ ဥာဏမတ္တာယ၊ ဥာဏ်ဟူသောအတိုင်း၊ အရှည်အကျိုးငှါ၊
ပဋိသသတိမတ္တာယ၊ အဆင့်ဆင့်သတိဟူသောအတိုင်းအရှည်အကျိုးငှါ၊
အနိသယိတောစ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနတို့ကိုမငြိမူ၍လည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
လောကေ၊ ခန္ဓာစသောလောက၌၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောတရားကို၊ နဥပါဒိ
ယတိ၊ မစွဲလမ်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံဗြူသို့လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ ဘာဝနာရာမော၊ ဘာဝနာ၌ဓမ္မေ၊ လျော်ခြင်းရှိသည်၊ ဘာဝနာရတော၊
ဘာဝနာ၌ဓမ္မေ၊ လျော်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဟာနာရာမော၊ ပယံ
ခြင်း၌ဓမ္မေ၊ လျော်ခြင်းရှိသည်၊ ပဟာနာရတော၊ ပယံခြင်း၌ဓမ္မေ၊ လျော်တတ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံ
လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဂစ္ဆန္တောဝါ၊ သွားဆဲမူလည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်
ဂစ္ဆာမိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊
တဖန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သိဝတိကာယ၊ သင်း
ချိုင်း၌၊ ဆဒ္ဓိတံ၊ စွန့်အပ်သော၊ သရိရံ၊ သေသော အကောင်ကို၊ ပဿ
ယျသေယျထာပိ၊ မြင်ရာသကဲ့သို့၊ (ပ)ပုတိနိ၊ ဝုတ်ကုန်သော၊ ဝုဏ္ဏဇာတာနိ၊
မှန်မှန်ညက်ညက်ဖြစ်ကုန်သော၊ သရိရာနိ၊ သူသေကောင်တို့ကို၊ ပဿ
ယျသေယျထာပိ၊ မြင်ရာသကဲ့သို့၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ခေါ၊ စင်
စစ်၊ အယတ္တိကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း၊ ဧဝံဓမ္မော၊ ဤသို့မှန်မှန်

၂၁၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝတုတ္ထတွဲ။

ညက်ညက် ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဇေဝံဘာဝိ။ ဤသို့မျှနှင့်မျှ ညက်ညက်
ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇေဝံအနုတိတော။ ဤသို့မျှနှင့်မျှညက်ညက် ဖြစ်ခြင်း သဘော
ကိုမလွန်နိုင်ချေ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣမမေဝကာယံ။ ဤကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ဥပ
သံဟရတိ။ သေသောအကောင့်နှင့် ထပ်တူထပ်မျှပြု၍ ဆောင်၏။ ဣတိ။
ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံဝါ။ အဇ္ဈတ္တံလည်း။ ကာယေ။ ဆံအစရှိသော ရူပကာယသွံ။
ကာယဒနုပသမိ။ ဆံအစရှိသော ရူပကာယကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်
၍၊ ဝိဟရတိ။ နေ၏။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ဇေဝံခေါ။ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု။
ရဟန်းသည်။ ဘာဝနာရာမော။ ဘာဝနာသွံ ပွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ အဘိဓမ္မေနိဒ္ဒေသပရိယာယေနာတိ။ အဘိဓမ္မေနိဒ္ဒေသပရိယာယေန
ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေဝိသင်္ခတေဓမ္မေအနိစ္စတော ဒုက္ခတော ရောဂတော
ဂဏှတော။ (ပ)။ သံကိလေသိကတော။ ပဿန္တောရမတိ။ ဇေဝံခေါ။ ဘိက္ခဝေ
ဘိက္ခု။ ဘာဝနာရာမောဟောတိတိ။ သဗ္ဗေဝိသင်္ခတေဓမ္မေအနိစ္စတောဒုက္ခ
တောရောဂတော ဂဏှတော။ (ပ)။ သံကိလေသိကတော ပဿန္တောရမ
တိ။ ဇေဝံခေါ။ ဘိက္ခဝေ။ ဘိက္ခု။ ဘာဝနာရာမောဟောတိဟူ၍။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ နိဒ္ဒေ
သပရိယာယေနိဒ္ဒေသဒေသနာတော်အားဖြင့်၊ ကထေတဗ္ဗော။ ဆိုအပ်
၏။ သဗ္ဗေဝိ။ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခတေ။ သင်္ခတ ဖြစ်ကုန်
သော။ ဓမ္မေ။ တရားတို့ကို။ အနိစ္စတော။ အဗြမရှိသောအားဖြင့်၊ ဒုက္ခတော။
ဆင်းရဲသောအားဖြင့်၊ ရောဂတော။ အနာနှင့်တူသောအားဖြင့်၊ ဂဏှတော။
အိုင်းအမာနှင့်တူသောအားဖြင့်။ (ပ)။ သံကိလေသိကတော။ နှိပ်စက်တတ်
မှုပန်စေတတ်သောကိလေသာတို့၏အာရုံဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ပဿန္တော။
ရှုလျက်။ ရမတိ။ ပွေ့လျော်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ဇေဝံခေါ။ ဤသို့လျှင်၊
ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ ဘာဝနာရာမော။ ဘာဝနာသွံ ပွေ့လျော်ခြင်းသည်။
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ နေဝတ္တနန္တံသေဝီတိ။ နေဝတ္တနန္တံသေဝီ ဟူသည်
ကား။ အနိစ္စံ။ အဗြမရှိ။ ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲ၏။ အနတ္တာ။ ကိုယ်မဟုတ်။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဝိပဿနာကမ္မံ။ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကချေန္တဿ။ ပွားများခြင်းကို ပြု
သော။ မေ။ ငါ့အား။ အဇ္ဇ။ ယနေ့။ သမ္ဘိဝါဝဿာနိ။ အနှစ်ခြောက်ဆယ်တို့
သည်လည်းကောင်း။ သတ္တတိ ဝဿာနိဝါ။ အနှစ်ချနစ်ဆယ်တို့ သည်
လည်းကောင်း။ ဝိဟိဝတ္တနိ။ လွန်ကုန်ပြီးတည်း။ မယာ။ ငါနှင့်။ သဒိသော။
တူသော။ ကော။ အတယ်မည်သောရဟန်းသည်။ အတ္ထိ။ ရှိအံ့နည်း။ ဣတိဇေဝံ
ဤသို့။ အတ္တုဏှံသနံ။ မိမိအားပြီးမြောက်ခြင်းကို။ နကရောတိ။ မပြု။ နောပရံ
ဝတ္ထတိတိ။ နောပရံ ဝတ္ထတိဟူသည်ကား။ အနိစ္စံ။ အဗြမရှိ။ ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲ၏။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၂၁၇

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပဿနာမတ္တကမ္ဘိ၊ ဝိပဿနာမျှသည်လည်း၊ ဣမေသံဘိက္ခုနံ၊ ဤရဟန်းတို့အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣမေသံဘိက္ခုနံ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝိဿဋ္ဌကမ္မဋ္ဌာနာ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ စရန္တိ၊ လွည့်လည်ကုန်ဘိသနည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပရဝတ္ထနံ၊ သူတပါးကိုရှုတ်ချခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣမေခေါဘိက္ခဝေ၊ စတ္တာရောအရိယဝံသာတိ၊ ဣမေခေါဘိက္ခဝေ စတ္တာရောအရိယဝံသာဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရိယဝံသာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အနွယ်တို့သည်၊ အရိယတန္တိယော၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အစဉ်တို့သည်၊ အရိယပဝေဏိယော၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အဆက်တို့သည်၊ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရိယဝံသာတိသုတ္တန္တံ၊ အရိယဝံသာဟူသောသုတ်ကို၊ ဝိနိဝဇ္ဇေတွာ၊ နစ်စေ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဟာအရိယဝံသံ၊ ဖြတ်သော အရိယဝံသကို၊ ပရိပူရေကာဿ၊ ဖြည့်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဿရံ၊ အနှစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည် ဖြစ်၍၊ ဣမေဟိစပန ဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ ဣမေဟိစပနဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ သွေဝအရတိ၊ သဟတိတိ၊ သွေဝအရတိ၊ သဟတိ ဟူသည်ကား၊ သေသယေဝဘိက္ခု၊ ထိုအရိယဝံသတရား၌တည်သောရဟန်းသည်ပင်လျှင်၊ အရတိ၊ မဇ္ဈေ၊ လျော်ခြင်းကို၊ အနုဘိရတိ၊ မဇ္ဈေ၊ လျော်ခြင်းကို၊ ဥက္ကန္တိတံ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ အဘိဘဝတိ၊ နှိပ်နင်းနိုင်၏၊ နတံအရတိသဟတိတိ၊ နတံအရတိသဟတိဟူသည်ကား၊ တံပနဘိက္ခု၊ ထိုအရိယဝံသတရား၌တည်သောရဟန်းကိုကား၊ ပဇ္ဇေသု၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနေသု၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ အဓိကုသလာနံ၊ လွန်ကဲသောကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝနာယ၊ ပွားစေခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ယာသေသအရတိနာမ၊ အကြင်မဇ္ဈေ၊ လျော်ခြင်းမည်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုမဇ္ဈေ၊ လျော်ခြင်းကို၊ သဟိတံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ၊ အဓိဘဝိတံ၊ နှိပ်နင်းနိုင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အရတိရတိသဟောတိအရတိရတိသဟောဟူသည်ကား၊ အရတိဉ္စ၊ မဇ္ဈေ၊ လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စကာမဂုဏော၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ် ကျေးဇူး၌၊ ရတိဉ္စ၊ မဇ္ဈေ၊ လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဟိတံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ၊ အဓိဘဝိတံ၊ နှိပ်နင်းခြင်း

၂၁၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

၄၅၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဂါယာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ကူရုံ၊ အထွဋ်အဆုံးကို၊ ဂဗ္ဘန္တော၊ ယူလို၍၊ နာရတိတိအာဒိ၊ နာရတိ၍သို့ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနာရတိ အစ ရှိသောပါဠိ၌၊ မိရန္တိ၊ မိရံဟူသည်ကား၊ ဝိရိယဝန္တံ၊ ဝိရိယဖြစ်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နာရတိမိရံသဟတိတိဣဒံ၊ နာရတိမိရံသဟတိဟူသော၍သဒ္ဓါ သည်၊ ပုရိမသေဝ၊ ရှေးဖြစ်သောပုဒ်၏သဒ္ဓါလျှင်၊ ကာရုဏာဝစနံ၊ အကြောင်း ကိုဟောသောသဒ္ဓါတည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သာ၊ ထိုမဇ္ဈေလျော် ခြင်းသည်။ မိရံ၊ မြဲမြံသောဝိရိယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နသဟတိ၊ မနှိပ်စက် နှိုင်း၊ နပ္ပယောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ မိရံ၊ မြဲမြံသောဝိရိယရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဟိ ဟံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ၊ အမိဘဝိတံ၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာရတိသဟတိမိရံ၊ နာရတိသဟတိမိရံမည်၏။ မိရော ဟိအရတိသဟောတိ၊ မိရောဟိအရတိသဟောဟူသည်ကား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရတိသဟတ္တာ၊ မဇ္ဈေလျော်ခြင်း ကိုသည်းခံနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မိရောနာမ၊ မိရံမည်၏။ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ အရတိ၊ မဇ္ဈေလျော်ခြင်းကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏။ ဣတိအယံ၊ ၍သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သဗ္ဗကမ္မဝိဟာယိနန္တိ၊ သဗ္ဗကမ္မ ဝိဟာယိနံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တေဘူမကကမ္မံ၊ ဘုံသုံးပါး ၌ဖြစ်သောကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကို၊ စဇိတွာ၊ စွန့်၍၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ် သည်ကို၊ ပရိဝရုမံ၊ အဆုံးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတံ၊ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပနုဏ္ဏိကောနိဝါရယေတိ၊ ပနုဏ္ဏိကောနိဝါရယေ ဟူသည်ကား၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသတို့ကို၊ ပနုဒိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ဌိတကောနာမ၊ တည် သောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ရာဂံဝါ၊ တပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒေါသံဝါ၊ ပြစ်မှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိဝါရယျ၊ မြှစ်နှိုင်းရာ၏၊ နေက္ခံဇမ္ဗုနဒသေဝ ကောတံနိန္ဒိတုမရဟတိတိ၊ နေက္ခံဇမ္ဗုနဒသေဝကောတံ နိန္ဒိတုမရဟ တိဟူသည်ကား၊ ဇမ္ဗောနဒသင်္ခါတဿ၊ ဇမ္ဗောနဒဟုဆိုအပ်သော၊ ဇာတိ ရတ္တသုဝဏ္ဏဿ၊ ဇာတိနှင့်ပြည့်စုံသောနိသောရွှေ၏၊ နေက္ခသဒိသံ၊ တနိက္ခ နှင့်တူသော၊ ဂရဟိတဗ္ဗဒေါသဝိမုတ္တံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သောအပြစ်မှလွတ်သော တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကော၊ အဘယ်မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိန္ဒိတံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်အံ့နည်း၊ ဗြဟ္မနာပိ ပသံသိတောတိ၊ ဗြဟ္မနာပိပသံသိတောဟူသည်ကား၊ မဟာဗြဟ္မနာပိ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည် လည်း၊ သေသေသပုဂ္ဂလော၊ ၍ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပသံသိတောယေဝ၊ ပြီးမှန်း

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဥရုဝေလဝဂ်၊ ၂၁၉

အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌၊ စတ္တာရိသဘိက္ခုသဟ သာနိလေးသောင်းသော ရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ငါတို့ဌဟိ သူတည်ကုန်ပြီ။ ၊

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဓမ္မပဒါနိတိ၊ ဓမ္မပဒါနိဟူသည်ကား၊ ဓမ္မကောဋ္ဌာသာ၊ တရားအရတို့သည်၊ အနဘိဇ္ဈာတိအာဒိသု၊ အနဘိဇ္ဈာဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဘိဇ္ဈာပဋိက္ခေပေန၊ အဘိဇ္ဈာကိုပယ်သော အားဖြင့်၊ အနဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာမဟုတ်သည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဗျာပါဒပ္ပဋိက္ခေပေန၊ ဗျာပါဒကိုပယ်သော အားဖြင့်၊ အဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒမဟုတ်သည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မိစ္ဆာသတိပဋိက္ခေပေန၊ မိစ္ဆာသတိကိုပယ်သောအားဖြင့်၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မိစ္ဆာသမာဓိပဋိက္ခေပေန၊ မိစ္ဆာသမာဓိကိုပယ်သောအားဖြင့်၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အနဘိဇ္ဈာလူတိ၊ အနဘိဇ္ဈာလူဟူသည်ကား၊ နိတ္တဇဏှာ၊ တဏှာမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဗျာပန္နေနစေတသာတိ၊ အဗျာပန္နေနစေတသာဟူသည်ကား၊ သမ္ဗုကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပကတိဘာဝံ၊ ပကတေဖြစ်သောသဘောကို၊ အဝိဇ္ဇာဟန္တေန၊ မစွန့်သော၊ ဝိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ သတော၊ ဧကဂ္ဂစိတ္တာယန္တိ၊ သတောဧကဂ္ဂစိတ္တာယံဟူသည်ကား၊ သတိယာ၊ သတိနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အာရမ္မဏေ၊ ကောင်းသောအာရုံ၌၊ ဧကဂ္ဂစိတ္တော၊ တည်သောစိတ်ရှိသော၊ အယံဝုပ္ပလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဇ္ဈတ္တံသုသမာဟိတောတိ၊ အဇ္ဈတ္တံသုသမာဟိတော ဟူသည်ကား၊ နိယကဇ္ဈတ္တေ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သောတရားအပေါင်း၌၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ ဌပိတဝိတ္တော၊ ထားအပ်သောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤနဝမသုတ်၌၊ သုတ္တေပိ၊ သုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဂါထာယပိ၊ ဂါထာ၌လည်းကောင်း၊ ဝဂ္ဂပိဝဂ္ဂံ၊ ဝဂ္ဂတရားဝဂ္ဂကင်းသောတရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ အဘိညာတာတိ၊ အဘိညာတာဟူသည်ကား၊ ဉာတာ၊ သိအပ်ကုန်သော၊ ပါကဇ္ဇာ၊ ထင်ရှားကုန်သော၊ အန္ဓဘာရောတိအာဒိနိ၊ အန္ဓဘာရောဤသို့အစရှိသောအမည်တို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့၏၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့တည်း၊ ပဋိသလ္လာနာ ဝုဠိတောတိ၊ ပဋိသလ္လာနာဝုဠိတော ဟူသည်ကား၊ ဖလသမာပတ္တိတော၊ ဖလသမာ

ပတ်မှ၊ ဂုဗ္ဗိတော၊ ထသော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာ၊ ထိုဖလသမာပက်ကို၊ ဣ၊ ဤအရာ၌၊ ပဋိသလ္လာနန္တိ၊ ပဋိသလ္လာနံဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပစ္စက္ခာယာတိ၊ ပစ္စက္ခာယဟူသည်ကား၊ ပဋိက္ခိဝိတွာ၊ ပယ်၍၊ အဘိဇ္ဈာလုန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာလုံဟူသည်ကား၊ သတဏှံ၊ တဏှာရှိသော၊ ကာမေသုတိဗ္ဗသာရာဝန္တိ၊ ကာမေသုတိဗ္ဗသာရာဝံဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထု၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊ ကာမတို့၌၊ ဗဟလရာဝံ၊ ထူထဲသောရာဝရှိသော၊ တမဟံတတ္ထဇေဝံ၊ တမဟံတတ္ထဇေဝံ၊ တမဟံတတ္ထဇေဝံဟူသည်ကား၊ တံပုပ္ဖလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တသ္မိံ၊ စနေ၊ ထိုစနေကို၊ ဂုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဟသ္မိံ၊ ကာရုဏေ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဂုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျံ၊ ဆိုငြားအံ့၊ ပဋိက္ခောသိတဗ္ဗံ၊ မညေယျာတိ၊ ပဋိက္ခောသိတဗ္ဗံ၊ မညေယျဟူသည်ကား၊ ပဋိက္ခောသိတဗ္ဗာနိဝါ၊ မြစ်မူလည်းမြစ်အပ်ကုန်၏၊ ပဋိဗဟိတဗ္ဗာနိဝါ၊ ပယ်မူလည်းပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညေယျ၊ အောက်မေ့ရာ၏၊ သဟဓမ္မိကာတိ၊ သဟဓမ္မိကာဟူသည်ကား၊ သကာရဏာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါဒါနုပါတာတိ၊ ဝါဒါနုပါတာဟူသည်ကား၊ ဓမ္မိကဝါဒေ၊ တရားနှင့်လျော်သောအယူ၌၊ စာဓုယမာနာ၊ စပ်အပ်ကုန်သော၊ အဓမ္မိကာ၊ တရားနှင့်မလျော်ကုန်သော၊ ဝါဒါနုပါတာ၊ အယူစကား၏ဖြစ်ခြင်းတို့သည်၊ ဝါဒပ္ပဝတ္ထိယော၊ အယူစကား၏ဖြစ်ခြင်းတို့သည်၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဂါရယာဋ္ဌာနာတိ၊ ဂရယာဋ္ဌာနာဟူသည်ကား၊ ဂရဟိတဗ္ဗယုတ္တကား၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏ အဖြစ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းတို့သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိတိ၊ အာဂစ္ဆန္တိဟူသည်ကား၊ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဥက္ကလ္လာတိ၊ ဥက္ကလာဟူသည်ကား၊ ဥက္ကလဇနပဒဝါသိနော၊ ဥက္ကလဇနပုဒ်၌နေကုန်သော၊ ဝဿဘိညာတိ၊ ဝဿဘိညာဟူသည်ကား၊ ဝသောစ၊ ဝဿအမည်ရှိသောသူလည်းကောင်း၊ ဘိညာစ၊ ဘိညအမည်ရှိသောသူလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ အဟေတုဝါဒါတိ၊ အဟေတုဝါဒါဟူသည်ကား၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ခြင်း၏၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဇေမာဒိဝါဒိနော၊ ဤသို့အစရှိသောအယူရှိကုန်သော၊ အကိရိယဝါဒါတိ၊ အကိရိယဝါဒါဟူသည်ကား၊ ကရောတော၊ ပြုသောသူအား၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နကရိယတိ၊ ပြုသည်မမည်၊ ဣတိဇေမာဒိဝိသုဒ္ဓိပဝါဒိနော၊ ဤသို့ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့ကိုပြုခြင်းကိုပယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အယူရှိကုန်

၂၂၀

၄ - စတုတ္ထနိပါတ် - ပဌမပဏ္ဏာသက - ၃ - ဥရုဇေလဝဂ်၊ ၂၂၁

သော၊ နတ္ထိကဝါဒါတိ၊ နတ္ထိကဝါဒါဟူသည်ကား၊ မိစ္ဆိ၊ အပ္ပုဏ္ဏိအကျိုး
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအာဒိဝါဒိနော၊ ဤသို့အစရှိသောအယူရှိကုန်သော၊
တေပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တိသုပ္ပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ
ယုဒဿနေသု၊ ဤအယူတို့၌၊ ဩက္ကန္တနိယာမာ၊ သက်သေသိန္နတ္တနိယာ
မ ရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံးဖြစ်ကုန်၏၊ ကထံပန၊ အတယ်သို့လျှင်၊ တေသု၊
ထိုသုံးပါးသောအယူတို့၌၊ နိယာမော၊ မိစ္ဆတ္တနိယာမ ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သ
ဘောရှိသော၊ လန္တိ၊ အယူကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ရှေ့ဌာနဒိဝါဌာနေသု၊
ညဉ့်နေရာ နေနေရာတို့၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ သဇ္ဈာယတိ၊ သရဇ္ဈာယ်၏၊
ဟေတု၊ အကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ ကရောတော၊ ပြုသောသူအား၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နကရိယတိ၊ ပြုသည်
မမည်၊ (ပ)၊ မိစ္ဆိ၊ အပ္ပုဏ္ဏိ အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကုန်၏၊
ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရေတိ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နေ၌၊ ဥန္တိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမံသတိ၊ စုံစမ်း၏၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တသ္မိ
အာရမ္မထေ၊ ထိုမိစ္ဆာတည်းဟူသောအာရုံ၌၊ မိစ္ဆာသတိ၊ မိစ္ဆာသတိ
သည်၊ သန္တိဇ္ဇတိ၊ တည်၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဧကဝံ၊ တခုတည်းသောအာ
ရုံရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝနာနိ၊ ဇောတို့သည်၊ ဧဝန္တိ၊ စောကုန်၏၊
ပဌမဇေန၊ ပဌမဇော၌၊ သတေကိန္နော၊ ကုစားကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဒုတိယာဒိသု၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သောဇောအစရှိသည်တို့၌၊ တထာ၊
ထိုအတူ၊ သတေကိန္နော၊ ကုစားကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တ
မေ၊ သတ္တမဇော၌၊ ဗုဒ္ဓါနိဝိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း၊ အတေကိန္နော၊ မကု
စားအပ်သည်၊ အနိဝတ္တိ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိဋ္ဌ
ဂဏ္ဍကသဒ္ဓိသော၊ အရိဋ္ဌအမည်ရှိသောရဟန်းကဏ္ဍက သာမဏေတို့
နှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောမိစ္ဆာအယူတို့တွင်၊
ကောမိ၊ အချို့သော၊ သက္ကော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဒဿနံ၊
မိစ္ဆာအယူသို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏၊ ကောမိ၊ အချို့သော၊ သက္ကော၊ သတ္တ
ဝါသည်၊ ဇွေနှစ်ပါးသောမိစ္ဆာအယူတို့သို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏၊ ကောမိ၊
အချို့သော၊ သက္ကော၊ သတ္တဝါသည်၊ တိဏိဗ္ဗံ၊ သုံးပါးသောမိစ္ဆာအယူ
တို့သို့လည်း၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကောဝ၊ မြဲသောမိစ္ဆာ
အယူရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဂ္ဂါဝရဏဇ္ဈေဝ၊ နတ်ပြည်ကို

၂၂၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

တားမြစ်တတ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မောက္ခမဂ္ဂါဝရဏဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်
ကိုသွားကြောင်းဖြစ်သောခရီးကိုတားမြစ်တတ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်
၏။တဿအတ္တဘာဝဿ။ထိုအတ္တဘော၏။ အနန္တရံ၊အခြားမဲ့၌၊သုတ္တံ၊
နတ်ပြည်သို့လည်း၊ဂန္တု၊သွားခြင်းငှါ၊အဘဗ္ဗော၊မထိုက်၊ မောက္ခံ၊ နိဗ္ဗာန်
သို့၊ဂန္တု၊သွားခြင်းငှါ၊ပဂေဝ၊အဘယ်ဆိုသူယ်ရာရှိအံ့နည်း၊သေသေသေ
သတ္တော၊ဤမိစ္ဆာအယူရှိသောသတ္တဝါသည်၊ ဝဇ္ဇခါဏုကောနာမ၊ ဝဋ်၌
သစ်ငုတ်သဘွယ်မည်၏၊ပထဝီဂေါပကော၊မြေစောင့်ဖြစ်၏၊ယေဘုယျေန
များသောအားဖြင့်၊ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘဝ
တော၊သံသရာဘဝမှ၊ဝုဋ္ဌာနံ၊ထမြောက်ခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဝဿတိညာ
ဝိ၊ ဝဿအမည်ရှိသောသူ ဘိညအမည်ရှိသော သူတို့သည်လည်း၊ ဧဒိ
ဿ၊ ဤသို့ဘုရားတို့သည်လည်း မကုစားနိုင်ခြင်းအစရှိသော သဘော
ရှိကုန်သည်၊အဟောသံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ နိန္ဒာဗျာရောသဥပဝါဒဘယာတိ၊ နိန္ဒာ
ဗျာရောသဥပဝါဒဘယာဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိန္ဒာ
ယေနစ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှကြောက်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ စာဓုနာယေန
စ၊ထိခိုက်ခြင်းမှကြောက်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥပဝါဒဘယေန
စ၊စွပ်စွဲခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အဘိဇ္ဈာဝိနယေသိက္ခန္တိတ္ထေ၊ အဘိဇ္ဈာ
ဝိနယေသိက္ခာဟူသောဤပါဠိ၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဘိဇ္ဈာ
ဝိနယော၊အဘိဇ္ဈာဝိနည်းဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်၌၊သိက္ခာမာနော၊ ကျင့်ဆဲသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အပ္ပမတ္တောနာမ၊ မမေ့မ
လျော့သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဣတိဣမေဟိဝစနေဟိ၊ဤစက္ကာ
ရိမာဒိအစရှိသောစကားတို့ဖြင့်၊သုတ္တန္တေ၊သုတ်၌၊ ဝဇ္ဇဝိဝဋ်၊ ဝဋ်တရား
ဝဋ်ကင်းရာတရားကို၊ကထေတွာ၊ဟောပြီး၍၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၌၊ ဖလ
သမာပတ္တိ၊ ဖလသမာပတ်ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင်ဒဿမသုတ်၏ အဖွင့်ကိုဆိုသော စကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။
ဥရုဝေလဝဂ္ဂေါ၊ဥရုဝေလဝဂ်သည်၊တတိယော။သုံးခုမြောက်တည်း။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-စက္ကဝဂ်၊

၁ စတုတ္ထဿ၊စတုတ္ထဝဂ်၏၊ပဌမေ၊ပဌမသုတ်၌၊ စက္ကာနိတိ၊ စက္ကာ
နိဟူသည်ကား၊ သမ္မတ္တိယော၊ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊စတုစက္ကံဝတ္တတိတိ၊

စတုစက္ကံ ဝတ္တတိဟူသည်ကား၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သမ္ပတ္တိစက္ကာ
နိ၊ သမ္ပတ္တိစက်တို့သည်၊ ဝတ္တန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ စာဒိယန္တိယေဝ၊ စပ်ကုန်
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣဝါ အယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ပတိရူပဒေသဝါသောတိ၊ ပတိရူပဒေသဝါသောဟူသည်ကား၊ ယတ္ထ၊
အကြင်အရပ်၌၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်
သဒ္ဓိဿန္တိ၊ လင်ကုန်၏။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အနန္တဝိကော၊
အကျင့်အားလျောက်ပတ်သော၊ ဒေသေ၊ အရပ်၌၊ ဝါသော၊ နေခြင်းတည်း၊
သပ္ပုရိသာဝဿယောတိ၊ သပ္ပုရိသာဝဿယောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊
မြတ်စွာဘုရားအစရှိကုန်သော၊ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ အ
ဝဿယော၊ မှီဝဲခြင်းတည်း။ တဇနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းတည်း၊ အတ္တသမ္ဘာပဏိ
မိတိ၊ အတ္တသမ္ဘာပဏိမိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိတ္တသန္တာနဿ၊
စိတ်အစဉ်ကို၊ သမ္ဘာပဏိမိ၊ ကောင်းစွာထားခြင်းတည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏
ဝိတ္တသန္တာနဿ၊ စိတ်အစဉ်ကို၊ သမ္ဘာဌပနံ၊ ကောင်းစွာထားခြင်းတည်း၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အသဒ္ဓါဒိဟိ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိခြင်းအစရှိသည်တို့နှင့်၊ သမန္နာဝ
တော၊ ပြည့်စုံသည်၊ သစေတောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ တာနိ၊ ထိုသဒ္ဓါတရား
မရှိခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဟာယံ၊ ပယံ၍၊ သဒ္ဓါဒိသု၊ သဒ္ဓါတရားအစရှိ
သည်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌာပနံ၊ တည်စေခြင်းတည်း၊ ပုဗ္ဗေစကတပုညတာတိ၊ ပုဗ္ဗေ
စကတပုညတာဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဥပစိတကုသလတာ၊ ဆည်း
ဘူးအပ်သောကုသိုလ်ရှိသည်၏အဖြစ်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
လေးပါးသောသမ္ပတ္တိစက်တို့တွင်၊ ဣဒမေဝ၊ ဤပုဗ္ဗေကတပုညတာဟုဆို
အပ်သောသမ္ပတ္တိစက်သည်သာလျှင်၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း၊ ဟိ၊ သစ္စံ၊ ထို
ကောင်းသည်မှန်၏၊ ယေနဉာဏသမ္ပယုတ္တစိတ္တေန၊ အကြင်ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်
သောစိတ်ဖြင့်၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ပော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒေဝကုသလံ၊ ထိုဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သောကုသိုလ်ကံ သည်သာ
လျှင်၊ တံပုရိသံ၊ ထိုပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသောယောကျ်ားကို၊ ပတိရူ
ပဒေသေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်သို့၊ ဥပနေတိ၊ ဆောင်၏၊
သပ္ပုရိသေ၊ သူတော်ကောင်းတို့သို့၊ ဘဇာပေတိ၊ ဆည်းကပ်စေ၏၊ သော
ဧဝပုဂ္ဂလော၊ ထိုကောင်းမှုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို၊ သမ္ဘာဌပေတိ၊ ကောင်းစွာထား၏၊ ပုညကတောတိ၊ ပုညကတော
ဟူသည်ကား၊ ကတပုညော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိသောသူသည်၊
သုခဉ္စေတံအဓိဝတ္တတိတိ၊ သုခဉ္စေတံ အဓိဝတ္တတိဟူသည်ကား၊ သုခဉ္စ၊

၂၂၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သုခံသညလည်း၊ ဇေတံဝုပ္ပလံ။ ထိုပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
ကို၊ အဓိဝတ္တတိ၊ လွန်၍ဖြစ်၏။ အာတ္တရတိ၊ လွှမ်းမိုး၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုနီတိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုနီဟူ
သည်ကား၊ သင်္ဂဏ္ဌနကာရဏာနိ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းအကြောင်းတို့
သည်၊ ဒါနုဉ္စာတိအာဒိသု၊ ဒါနုဉ္စာ၍သို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊ အ
ကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုပ္ပတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊
ဒါနေနေဝ၊ ပေးကမ်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂဏ္ဌိတဗ္ဗော၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်
ပံ့သင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါနုမေ
ဝ၊ ပေးကမ်းဘွယ်ကိုသာလျှင်၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ပေယျဝဇ္ဇန္တိ၊ ပေယျ
ဝဇ္ဇန္တဟူသည်ကား၊ ဝိယဝစနံ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားကိုဆိုခြင်းတည်း။
ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ အယံ၊ ဤသူ
သည်၊ ဒါတဗ္ဗံနာမ၊ ပေးကမ်းဘွယ်မည်သည်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ပန၊ ထိုသို့
ပေးကမ်းသော်လည်း၊ ဧကေကေန၊ တခွန်းတခွန်းသော၊ ဝစနေန၊ စကား
ဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးသောကျေးဇူးကို၊ မက္ခေတွာ၊ ချေ၍၊ နာသေတိ၊ ပျက်ဆီး
၏။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်၊ ကိ၊ အ
ဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ခပ်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကေစ္စော၊
အချို့သောသူသည်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းဘွယ်ကို၊ ကိဉ္စာ
ဝိနုဒေတိ၊ အကယ်၍မပေး၏ရှင်၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့မပေးသော်လည်း၊
ကလေန္တော၊ စကားပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ တေလေန၊ ဆီဖြင့်၊ မက္ခေတိ
ဝိယ၊ လိမ်းကျသကဲ့သို့၊ မက္ခေတိ၊ လိမ်းကျ၏။ သေဇေသော၊ ဤသူသည်၊
ဒေတုဝါ၊ ပေးသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ မာဝါဒေတု၊ မပေးသည်မူလည်းဖြစ်
စေ၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝစနေမေဝ၊ စကားသည်သာလျှင်၊
သဟဿံ၊ တလောင်သောဥစ္စာကို၊ အပ္ပတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊
ဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝှူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒါနေ၊ ပေးကမ်းခြင်း၌၊ နပစ္စာသိသတိ၊ မတောင့်တားဝိယဝစ
နေမေဝ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားကိုသာလျှင်၊ ပစ္စာသိသတိ၊ တောင့်တ၏။
တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိယဝစနေမေဝ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကား
ကိုသာလျှင်၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ အတ္ထစရိယာတိ၊ အတ္ထစရိယာဟူသည်
ကား၊ အတ္ထဝနနကထာ၊ အကျိုး၏ကြီးပွားခြင်းနှင့်စပ်သော စကားတည်း။
ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော သူသည်၊ ဒါနံ၊ ပေး

ကမ်းခြင်းကို၊ နေပစ္စာသိသတိ၊မတောင့်တ၊ ပိယဝစနံ၊ချစ်သွယ်သော
စကားကို၊ နပစ္စာသိသတိ၊ မတောင့်တ၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဟိတကထံ၊
အစီးအပွားရှိသောစကားကို၊ ဝမိကထမေဝ၊ကြီးပွားခြင်းရှိသောစကားကို
သာလျှင်၊ ပစ္စာသိသတိ၊တောင့်တ၏၊ ဇေရူပဿ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊
ပုဂ္ဂလဿ၊ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တေ၊သင်သည်၊ ဣဒံကမ္မံ၊ဤအမှုကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊
ပြုသင့်၏၊ တေ၊သင်သည်၊ ဣဒံကမ္မံ၊ဤအမှုကို၊ နကာတဗ္ဗံ၊မပြုသင့်၊ဇေ
ရူပေါ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊သေဝိတဗ္ဗော၊မှီဝဲအပ်
၏၊ ဇေရူပေါ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နသေဝိတဗ္ဗော၊
မမှီဝဲအပ်၊ ဣတိဇံ၊ဤသို့၊ အတ္တစရိယာကထာဝ၊ အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်
ခြင်းနှင့်စပ်သော စကားကိုသာလျှင်၊ ကထေတဗ္ဗော၊ဆိုအပ်၏၊သမာနတ္ထ
တာတိ၊သမာနတ္ထတာ ဟူသည်ကား၊ သမာနသုခဒုက္ခဘာဝေါ၊တူသော
ချမ်းသာဆင်းရဲရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း၊ ဟိရိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအုံး
ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ ဒါနာဒိသုပေးကမ်းခြင်း အစရှိသည်တို့
တွင်၊ ကေမ္မိ၊တပါးကိုလည်း၊ နပစ္စာသိသတိ၊မတောင့်တ၊ ကောသနေ၊
တခုသောနေရာ၌၊နိသန္တံ၊ထိုင်နေခြင်းကို၊ ကေပလ္လင်္ကံ၊တခုသောပလ္လင်
၌၊သယနံ၊အိပ်ခြင်းကို၊ကေတော၊တပေါင်းတည်း၊တောဇနံ၊စားခြင်းကို၊
ပစ္စာသိသတိ၊တောင့်တ၏၊ဣတိဇံ၊ဤသို့၊သမာနသုခဒုက္ခံ၊ တူသောချမ်း
သာဆင်းရဲရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ပစ္စာသိသတိ၊တောင့်တ၏၊သောပုဂ္ဂလော
ထိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂဟဋ္ဌဿ၊လူအား၊ ဇာတိယာ၊အမျိုးအားဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိ
တဿ၊ရဟန်းအား၊ သီလေန၊သီလအားဖြင့်၊ သဒိသော၊တူသည်၊သစေ
ဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံး တဿပုဂ္ဂလဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အယံသမာ
နတ္ထတာ၊ဤသို့တူသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ပြုအပ်၏၊
တတ္ထတတ္ထယထာရေဟံန္တိ၊ တတ္ထတတ္ထယထာရေဟံဟူသည်ကား၊ တေသု
တေသုခဗ္ဗေသု၊ ထိုထိုသို့သော တရားတို့၌၊ ယထာနုစ္ဆရိကံ၊ အကြွင်း
လျော့ကပ်ပတ်သည်အားလျော်စွာ၊သမာနတ္ထတာ၊တူသောသဘောရှိသည်
၏အဖြစ်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ရထဿာဏိဝယာယတောတိ၊ ရထဿာဏိဝ ယာယတော ဟူသည်
ကား၊ဂန္ထတော၊သွားသော၊ရထဿ၊ရထား၏၊အာဏိ၊မယ်နသည်၊သင်
ဟောနာမ၊ထောက်ပံ့ တတ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့
သို့၊သ၊ထိုမယ်နသည်၊ ရထံ၊ရထားကို၊ သင်ဏှာတိယထာ၊ ထောက်ပံ့
သကဲ့သို့၊ ဇံတထာ၊ထိုအထူး၊ ဣမေသင်္ဂဟာ၊ဤသင်္ဂဟတရားလေးပါး

၂၂၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

တို့သည်။ လောကံ၊ လောကကု၊ သင်္ဂဏန္တိ၊ ထောကံပံ၊ ကုန်၏၊ နမာတာ
ပုတ္တကာရဏာဝိ၊ နမာတာပုတ္တကာရဏာ ဟူသည်ကား၊ မာတာ၊ အမိ
သည်။ ဧကေသင်္ဂဟော၊ ထိုထောကံပံ၊ ခြင်းတို့ကို၊ ပုတ္တဿ၊ သားအား၊
ယဒိနုကဓေယျ၊ အကပင်၍ မပြုငြားအံ့၊ ပုတ္တကာရဏာ၊ သားဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ မာနံဝါ၊ မြတ်နိုးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပူဇံဝါ၊ ပူဇော်
ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ နုလဘေယျ၊ မရရာ၊ သင်္ဂဟာဧကေတိဧတံ၊ သင်္ဂ
ဟာဧကေဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဥပယောဂဝစနေ၊ ဒုတိယသိတံတံ၏
အနက်၌၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဌမသိတံရှိသောပုဒ်တည်း၊ သင်္ဂဟာဧကေတိဝါ၊ သင်္ဂ
ဟာဧကေဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ 'သမဝေက္ခန္တိတိ၊
သမဝေက္ခန္တိ ဟူသည်ကား၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပေက္ခန္တိ၊ ရှုကုန်၏၊ ပါသံ
သာစာဝန္တိတိ၊ ပါသံသာစာဝန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပသံသနိယသစ၊ မြီး
ပွမ်းအပ်ကုန်သည်လည်း၊ သဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သိဟောတိဧတ္ထ၊ သိဟောဟူသော
ဤပါဠိ၌၊ သိဟော၊ ခြင်္သေ့တို့သည်၊ တိဏသိဟော၊ မြက်ကို စားသောတိဏ
ခြင်္သေ့မျိုး လည်းကောင်း၊ ကာဠသိဟော၊ မည်းနက်သောအဆင်းရှိသော
ကာဠခြင်္သေ့မျိုး လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုသိဟော၊ ဖျော့တော့သောအဆင်းရှိ
သောပဏ္ဍုခြင်္သေ့မျိုးလည်းကောင်း၊ ကေသရသိဟော၊ ကမ္မလောနိကဲ့သို့
နီသော မှင်ခပ်ရှိသော ကေသရခြင်္သေ့မျိုး လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုလေးပါးသော
ခြင်္သေ့မျိုးတို့တွင်၊ တိဏသိဟော၊ တိဏခြင်္သေ့သည်၊ ကပေါတဝဏ္ဏဂါဝိ
သဒိသော၊ ခိုအဆင်းရှိသော နွားနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိဏ
ဘက္ခောစ၊ မြက်ကိုစားတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာဠသိဟော၊
ကာဠခြင်္သေ့သည်၊ ကာဠဂါဝိသဒိသော၊ မည်းနက်သောအဆင်းရှိသော
နွားနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိဏဘက္ခောယေဝ၊ မြက်ကိုစားတတ်
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏ္ဍုသိဟော၊ ပဏ္ဍုမည်သော ခြင်္သေ့
သည်၊ ပဏ္ဍုပလာသဝဏ္ဏဂါဝိသဒိသော၊ ဖျော့တော့သောသစ်ရွက်လျော်
အဆင်းရှိသောနွားနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓံသဘက္ခော၊ သတ္တဝါ
တို့၏အသားကိုစားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေသရသိဟော၊ ကေသရာ
ခြင်္သေ့သည်၊ လာခါပရိကမ္မကတေနဝ၊ ချိပ်ရည်ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုအပ်
သကဲ့သို့သော၊ မုခေနစ၊ ခံတွင်းနှင့် လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂနဂ်ဋ္ဌေနစ၊ အမြီး
ဖြားနှင့်လည်းကောင်း၊ လာခါပရိကမ္မကတေနဝ၊ ချိပ်ရည်ဖြင့် အပြေအပြစ်

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-စက္ကဝဂ်၊ ၂၂၇

ပြုကုန်ဘိသကဲ့သို့သော၊ စတုဟိ၊ လေးဘက်ကုန်သော၊ ပါဒပရိယန္တေဟိစ
ခြေအပိုင်း၊ အခြားတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုကေသရမည်သောခြင်္သေ့မျိုး၏၊ မတ္တကတောဝိ
ဦးထိပ်မှလည်း၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ လာခါတုလိကာယ၊ ချိပ်ရည်ဆွတ်သော
ရုတ်ဖြင့်၊ ကတာဝိယ၊ ရေးသားကုန်ဘိ သကဲ့သို့သော၊ လာခါဂုဠကာယ၊
ချိပ်လုံးခဲဖြင့်၊ ကတာဝိယ၊ အရေးအသား ပြုအပ်ကုန်သကဲ့ သို့သော၊
တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ရာဇိယော၊ အရေးတို့သည်၊ ဝိဗ္ဗိမန္တေန၊ ကျော်
ကုန်းအလယ်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ အန္တရသတ္တိမ္ပိ၊ ပေါင်ခြံ၍၊ ဒက္ခိတာဝတ္တာ၊
လက်ျာရစ်လည်ကုန်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဥတာ၊ တည်ကုန်၏၊ အဿ၊ ထို
ကေသရမည်သောခြင်္သေ့မျိုး၏၊ ခန္ဓေပန၊ ပခုံး၌ကား၊ သတသဟဿန္တိနိ
ကကမ္မလပရိက္ခေပေါဝိယ၊ အဖိုးတသိန်းထိုက်သော ကမ္မလာနီဖြင့်ရံအပ်
သကဲ့သို့၊ ကေသဘာဓော၊ မှင်ဆံတည်းဟူသောဝန်ရှိသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်
၏၊ အဝသေသဠာနံ၊ ကြွင်းသော အရပ်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓတလဝိဇ္ဇသင်္ခရဏ္ဏ
ဝိဇ္ဇိဓဏ္ဏံ၊ စင်ကြယ်သောအပြင်ရှိသော မှုံညက်ဆိုင်ခရုသင်းမှန်ဆိုင်နှင့်
တူသောအဆင်းရှိသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေ
သုသိဟေသု၊ ဤခြင်္သေ့မျိုးတို့တွင်၊ အယံကေသရသိဟော၊ ဤကေသရ
ခြင်္သေ့မျိုးကို၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိဥပတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဝိဂရာဇာတံ၊
ဝိဂရာဇာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗမိဂဂဏဿ၊ ခပ်သိမ်းသောသားအပေါင်း၏
ရာဇာ၊ မင်းတည်း၊ အာသယာတံ၊ အာသယာ ဟူသည်ကား၊ ဝသနဋ္ဌာန
တော၊ နေရာအရပ်မှ၊ သုဝဏ္ဏဂုဟတောဝါ၊ ရွှေဂူမှ လည်းကောင်း၊ ဇေတ
မဏိဖလိကမနော သိလာဂုဟတောဝါ၊ ငွေဂူ ပတ္တမြားဂူ ဖလံဂူ ဆေးဒန်း
မြင်းသိလာဂူမှလည်းကောင်း၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊
ဆိုလိုသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ နိက္ခမမာနောစ၊ ထွက်သော်လည်း၊ စတုဟိ၊
လေးပါးကုန်သော၊ ကေသတေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ အန္တ
ကာရဝိဇ္ဇတောဝါ၊ အဓိကံတိုက်သည် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍လည်း၊
အာသလာကတ္ထာယ၊ အလင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ ဥစ္စာရ
ပဿာဝပီဇ္ဇိတောဝါ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍လည်း၊
တေသံဥစ္စာရပဿာဝါနံ၊ ထိုကျင်ကြီးကျင်ငယ်တို့ကို၊ ဝိဿန္တနတ္ထာယ၊
စွန့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ ဇိဗ္ဗန္တပီဇ္ဇိတောဝါ၊ ပွတ်သိပ်ခြင်း
သည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဂေါစရတ္ထာယ၊ အစာရှာအံ့သောငှါ၊
နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ ရာဂပရိယုဋ္ဌိတောဝါ၊ ရာဂသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်

၍လည်း၊ အသဒ္ဓမ္မပဋိသေဝနတ္ထာယ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့၏ အကျင့်ကိုငြိစဲအံ့သောငှါ၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ ဣပေန၊ ဤအရေခွံကား၊ ဂေါ စရတ္ထာယ၊ အစာရှာခြင်းငှါ၊ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သောကေသရာဇာခြင်္သေ့ မင်းကို၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဝိဇ္ဇတိတိ၊ ဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏတလေဝါ၊ ရွှေအပြင်၌ လည်းကောင်း၊ ရတနာမဏိပလိက မနောသိ လာတလှာန်း၊ ငွေပတ္တမြား ဖလ်ဆေးဒန်းမြင်းသိလာ အပြင်တို့တွင်၊ အည တရတ္ထိံ ဝါ၊ တပါးပါးသောအပြင်၌လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာနှစ်တက်ကုန်သော၊ ပန္နိမပါဒေ၊ နောက်ခြေတို့ကို၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည် စေ၍၊ ပုရိမပါဒေ၊ ရှေ့ခြေတို့ကို၊ ပုရတော၊ ရှေ့သို့၊ ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်၍၊ သရီရဿ၊ ကိုယ်၏၊ ပစ္ဆာဘာဝံ၊ နောက်အဖို့ကို၊ အာကမိတွာ၊ ငင်၍၊ ပုရိမ ဘာဝံ၊ ရှေ့အဖို့ကို၊ အတိအာဟရိတွာ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ ဝိဋ္ဌိံ၊ ကျောက်ကုန်း ကို၊ နာမေတွာ၊ ညွတ်၍၊ ဂိဝံ၊ လည်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီမြှောက်၍၊ အသနိသန္ဓံ၊ မိသားကြီးသံကို၊ ကရောန္တောရိယ၊ မြည်သကဲ့သို့၊ သရီရေလင်္ဂံ၊ ကိုယ်၌ကပ် ငြိသော၊ ရတံ၊ မြူအလှေးကို၊ ဝိရနန္တော၊ ခါလျက်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ စမ္ပယကွန်မြူး၏ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဝိဇ္ဇန္တုဘူမိယဉ္စ၊ စမ္ပယကွန်မြူးရာဖြစ်သောကုဉ်လည်း၊ တရုဏ ဝစ္ဆကောရိယ၊ ပျိုနုသောနွားငယ်ကဲ့သို့၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ဧဝတော၊ သွားသော၊ အဿပန၊ ထိုခြင်္သေ့မင်း၏ကား၊ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်၊ အနုကာရေ၊ အမိုက်တိုက်၌၊ ပရိတ္တမန္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပတ်ပတ်လည် သော၊ အလာတံရိယ၊ မီးစကဲ့သို့၊ ခါယတိ၊ ထင်၏၊ အနုဝိလောကေတိတိ ဧတ္ထ၊ အနုဝိလောကေတိ ဟူသောဤပါဌ၌၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အနု ဝိလောကေတိ၊ စောင်းယဉ်၍ ကြည့်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ပရာနုဒ္ဓယတာယ၊ တပါးသော သတ္တဝါကိုသနား ခြင်းကြောင့်၊ အနုဝိလောကေတိ၊ စောင်းယဉ်၍ ကြည့်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ သည်ကား၊ ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေတည်း၊ ကိရဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ တတ္ထိံ၊ ထိုခြင်္သေ့ မင်းသည်၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့ သံကိုးနန္ဒေ၊ ဟောသညံ ရှိသော်၊ ပပါတာဝါဓုဒိသု၊ ကမ်းပါးပြတ်တွင်းအစရှိကုန်သော၊ ဝိသမဋ္ဌာ နေသု၊ မညီမညွတ်သောအရပ်တို့၌၊ စရန္တော၊ ယဉ်လည်ကုန်သော၊ ဟတ္ထိ ဂေါဏမဟိံ၊ သာဒယော၊ ဆင်နွားကွဲအစရှိကုန်သော၊ ပါဏာ၊ သတ္တဝါတို့ သည်၊ ပပါတေပိ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌၎င်း၊ အာဝါဓုပိ၊ တွင်း၌၎င်း၊ ပတန္တိ၊ ကျ ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမညီညွတ်သောအရပ်၌ယဉ်လည်ကုန်သော၊ ဆင်နွားကွဲ အစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ အနုဒ္ဓယာယ၊ အစဉ်သနားခြင်းကြောင့်၊

၂၂၀

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-စက္ကဝဂ်၊ ၂၂၉

အနုပိလောကေတိ၊ စောင်းယှဉ်၍ကြည့်၏။ လုဒ္ဓဿ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊
 ပရမံသခါဒိနော။ တပါးသော သတ္တဝါတို့၏ အသားကိုစားလေ့ရှိသော၊
 အဿ၊ ထိုခြင်္သေ့မင်းအား၊ အနုဒ္ဓယာနာမ၊ သနားခြင်းမည်သည်။ အတ္ထိကိ၊
 ပန၊ ရှိသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ အာမအတ္ထိ၊
 ဩဝါဒ်ရှိပါ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ အမြဲတည်း။ တထာ
 ဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော
 ဗာတိတေဟိ၊ သတ်အပ်သောသတ္တဝါတို့ဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိ
 အံနည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂေါစရတ္ထာယ၊ ဝိ၊ အ
 စာရှာအံ့သောဌါလည်း၊ ခုဒ္ဓကေ၊ ငယ်ကုန်သော၊ ပါဏေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊
 နဂဏ္ဍာတိ၊ မဖမ်းယူ၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏။ မာဟံ၊ ခုဒ္ဓကေပါဏေဝိသမဂတေသ၊ သံ၊
 တံအာပါဒေသိန္တိ၊ မာဟံ၊ ခုဒ္ဓကေပါဏေဝိသမဂတေသ၊ သံ၊ တံအာပါဒေ
 သိ၊ ဟူ၍၊ ဇေတံဝိဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီးအဟံ၊ ငါသည်၊ ခုဒ္ဓကေ၊ ငယ်ကုန်သော၊ ပါဏေ၊
 သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသမဂတေ၊ မညီညွတ်သောအရပ်၌တည်
 ကုန်သော၊ ပါဏေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သံ၊ သတ်ဖြတ်
 ခြင်းသို့၊ မာအာပါဒေသိ၊ မရောက်စေလင့်၊ သိဟနာဒံ၊ သိဟနာဒံ
 နဒတိဟုသည်ကား၊ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်၊ အဘိတနာဒံ၊ မကြောက်မရွံ
 သောအသံကို၊ နဒတိ၊ ဟောကံ၏။ ဝေဠုပန၊ ဤသို့လည်း၊ ဝိဇ္ဇန္တုမိယံ၊
 ကွန်မြူးရာဖြစ်သောဂူ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ နဒန္တဿ၊ ဟောကံသော၊ အဿ၊
 ထိုခြင်္သေ့မင်း၏၊ သန္ဓေ၊ အသံသည်၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ တိယော
 ဇနပ္ပဒေသံ၊ သုံးယူဇနာရှိသောအရပ်ကို၊ ကေနိန္ဒာဒံ၊ တပြိုင်နက်ပဲ့တင်
 ထပ်သောအသံရှိသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုခြင်္သေ့မင်း၏၊ နိန္ဒာ
 ဒံ၊ ပဲ့တင်ထပ်သောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တိယောဇနန္တရဂတာ၊
 သုံးယူဇနာရှိသောအရပ်၏အတွင်း၌တည်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပဒေသုပ္ပဒဂဏာ၊
 အခြေနှစ်ချောင်း အခြေလေးချောင်း ရှိကုန်သော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့
 သည်၊ ယထာဌာနေ၊ တည်မြဲတိုင်းသော အရပ်၌၊ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းဌာ၊
 နသက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ဂေါစရာယ၊ ပက္ကမတိတိ၊ ဂေါစရာယပက္က
 မတိဟူသည်ကား၊ အာဟာရတ္ထာယ၊ အာဟာရအကျိုးဌာ၊ ဝုစ္ဆတိ၊ သွား၏။
 ကထံဝုစ္ဆတိ၊ အဘယ်သို့သွားသနည်းဟူမူကား၊ ဟိဝိတ္ထာမေမိ၊ အကျယ်
 ချဉ်းအံ့၊ သော၊ ထိုခြင်္သေ့မင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇန္တုမိယံ၊ ကွန်မြူးရာဖြစ်သောဂူ၌၊
 ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဒက္ခိဏတောဝါ၊ လက်ျာသို့လည်းကောင်း၊ ဝါမတောဝါ၊

လက်ဝဲသို့လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပတန္တော၊ ခုန့်သည်ရှိသော်၊ ဥဿဘမတ္တံ၊ တဥ
သဘအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ ဂဏှတိ၊ ယူနိုင်၏၊ ဥဒ္ဓံ၊ အ
ထက်သို့၊ ဥပ္ပတန္တော၊ ခုန့်သည်ရှိသော်၊ စတ္တာရိပိဥဿဘဌာနာနိ၊ လေးဥ
သဘရှိသောအရပ်တို့သို့ လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌပိဥဿဘဌာနာနိ၊ ရှစ်ဥသ
ဘရှိသောအရပ်တို့သို့လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပတတိ၊ ခုန့်နိုင်၏၊ သမေ၊ ညီညွတ်
သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ပက္ခန္ဓန္တော၊ ပြေးသည်ရှိသော်၊
သောဋ္ဌသဥဿဘမတ္တံ၊ တဆွဲခြောက်ဥသဘအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဌာ
နမ္ပိ၊ အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဇီသတိဥဿဘမတ္တံ၊ နှစ်ဆယ်ဥသဘအတိုင်း
အရှည်ရှိသော၊ ဌာနမ္ပိ၊ အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေးနိုင်၏၊ ထလာ
ဝါ၊ ကုန်းကြည်းမှလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတဝါ၊ တောင်မှလည်းကောင်း၊
ပက္ခန္ဓန္တော၊ ပြေးဆင်းသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗိဥဿဘမတ္တံ၊ ခြောက်ဆယ်ဥသ
ဘအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဌာနမ္ပိ၊ အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေး
ဆင်းနိုင်၏၊ အန္တရမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ ရုက္ခံဝါ၊ သစ်ပင်ကိုလည်းကောင်း၊
ပဗ္ဗတံဝါ၊ တောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တံ၊ ထိုသစ်ပင်တောင်
ကို၊ ပရိဟရန္တော၊ ရှောင်သည်ရှိသော်၊ ဝါမတောဝါ၊ လက်ဝဲသို့လည်း
ကောင်း၊ ဒက္ခိဏတောဝါ၊ လက်ဝဲသို့လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓံဝါ၊ အထက်သို့
လည်းကောင်း၊ ဥဿဘမတ္တံ၊ တဥသဘအတိုင်းအရှည်သို့၊ အပက္ခမတိ၊
မဲ့နိုင်၏၊ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော၊ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့တို့၏မြည်
ဟောကံခြင်းကို၊ နဒိတွာ၊ ဟောကံ၍၊ တေနေဝ၊ ထိုအသံနှင့်ပင်လျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊
တက္က၊ တိယောဇန၊ သုံးယူဇနာရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ပညာယတိ၊ ထင်
၏၊ တိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍၊ ဌာတာ၊
ရပ်လျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နာဒဿ၊ အသံ၏၊ အနုနာဒံ၊ ပဲ့တင်ထင်သော
အသံကို၊ သုဏာတိ၊ ကြား၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိစေန၊ လျင်မြန်သော၊ ဇေဝန၊
အဟုန်ဖြင့်၊ ပက္ခမတိ၊ မဲ့နိုင်၏၊ ယေဘုယျေနာယံ သန္တသံသံဝေဂဏ္ဌိ၊
ယေဘုယျေနာယံ သန္တသံ သံဝေဂံ ဟူသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်၊
မိတ္တုကြာသသေဝ၊ စိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်း၏သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်တည်း
သီဟဿ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏၊ သီဟသဒ္ဓံ၊ ခြင်္သေ့အသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ကုန်၏၊
အပ္ပကာ၊ အနည်းငယ်ကုန်သော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ နဘာယန္တိ၊ မကြောက်
ကုန်၊ တေ၊ ထိုမကြောက်ကုန်သော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဧကပန၊ အဘယ်
သည်တို့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ သမသိ

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-စက္ကဝဂ်၊ ၂၃၁

ဟော၊ တုသောဇာတ် တုသောအစွမ်း သတ္တိရှိသော ခြင်္သေ့မင်းလည်း
ကောင်း၊ ဟတ္ထာဇာနိယော၊ ဆင်အာဇာနည် လည်းကောင်း၊ အဿာဇာ
နိယော၊ မြင်းအာဇာနည် လည်းကောင်း၊ ဥသဘာဇာနိယော၊ နွားဥသဘာ
အာဇာနည် လည်းကောင်း၊ ဝုရိသာဇာနိယော၊ လူအာဇာနည် လည်း
ကောင်း၊ ခိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေ၊ ဤ
သည်တို့တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿန္ဓနာ၊ အဖြေတည်း၊ ကဿာ
ပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဧတေ၊ ထိုတုသောဇာတ်တုသောအစွမ်းသတ္တိ
ရှိသောခြင်္သေ့မင်းအစရှိသည်တို့သည်။ နဘာယန္တိ၊ မကြောက်ကုန်သ
နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ တာဝံ၊ မှေးဦးစွာ၊
သမာသိဟော၊ တုသောဇာတ်တုသော အစွမ်းသတ္တိရှိသောခြင်္သေ့မင်း
သည်၊ ဇာတ်ဂေါတ္တကုလသူရဘာဝေဟိ၊ ဇာတ်အနွယ်အမျိုးရဲရင့်သည်
၏ အဖြစ်တို့နှင့်၊ သမာနော၊ တူသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထို
ကြောင့်၊ နဘာယတိ၊ မကြောက်၊ ဟတ္ထာဇာနိယာဒယော၊ ဆင်အာဇာနည်
အစရှိသည်တို့သည်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဗလဝတာယ၊ သက္ကာ
ယဒိဋ္ဌိ၏ အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဘာယန္တိ၊ မကြောက်ကုန်၊
ခိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏၊
ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဘာယတိ၊ မကြောက်၊ ဗိလာ
သယာတိ၊ ဗိလာသယာဟူသည်ကား၊ ဗိလာသယတ္တာ၊ တွင်းထွင်နေရာ
ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိလာဝါသိနော၊ တွင်း၌နေလေ့ရှိကုန်သော၊ အဟိ
နကုလဂေါဓာဒယော၊ မြွေမြွေပါဖွတ် အစရှိသောသတ္တဝါတို့တည်း၊ ဥဒ
ကာသယာတိ၊ ဥဒကာသယာဟူသည်ကား၊ ဥဒကာဝါသိနော၊ ရေ၌နေလေ့
ရှိကုန်သော၊ မစ္ဆကစ္ဆပါဒယော၊ ငါးလိပ်အစရှိသော သတ္တဝါတို့တည်း၊
ဝနာသယာတိ၊ ဝနာသယာဟူသည်ကား၊ ဝနဝါသိနော၊ တော၌နေလေ့
ရှိကုန်သော၊ ဟတ္ထိအဿဂေါဏမိဝါဒယော၊ ဆင်မြင်းနွားသားသမင်
အစရှိသောသတ္တဝါတို့တည်း၊ ပဝိသန္တိတိ၊ ပဝိသန္တိဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ အာဂတ္တာ၊ လာ၍၊ ဂဏ္ဌိဿတိ၊ ဖမ်းယူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
ပိုက်၍၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ဩလောကေန္တာ၊ ကြည့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဝိသန္တိ၊
ဝင်ကုန်၏၊ ဒဠေဟိတိ၊ ဒဠေဟိဟူသည်ကား၊ ထိရေဟိ၊ မြဲမြံကုန်သော၊
ဝရေတ္တဟိတိ၊ ဝရေတ္တဟိသည်ကား၊ စဗ္ဗရန္တူဟိ၊ သားရေကြိုးတို့ဖြင့်၊ မ
ဟိဗ္ဗိကောတိအာဒိသု၊ မဟိဗ္ဗိကော ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိဇ္ဇန္တုဘူမိယံ၊
ကွန်မြူးရာဖြစ်သောဂူ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဒက္ခိဏပဿာဒိဟိ၊ လက်ဝဲနံပါး

၀၀၀

၂၃၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝတုတ္ထတွဲ။

အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥဿဘမတ္တံ၊ တဥဿဘ အတိုင်း အရှည်သို့၊ ဥဇု၊
 ပြောငွေစွာ၊ ဝိသတိဥဿဘမတ္တာဒိလဗ်နဝသေန၊ ဥဿဘနှစ်ဆယ်အတိုင်း
 အရှည်ရှိသော အရပ်အစရှိသည်ကို ခုန့်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဟိဗ္ဗိ
 ကတာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ သေသမိဂါနံ၊ ကြွင်းသော
 သားအပေါင်းတို့၏၊ အမိပတိဘာဝေန၊ အကြီးအမှူး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မဟေ
 သက္ခတာ၊ ကြီးမားသောဘုန်းတန်ခိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ တိယောဇနဌာနေ၊ သုံးယူဇနာရှိသော
 အရပ်၌၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပလ္လာယန္တာနံ၊ ပြေးကုန်သောသတ္တ
 ဝါတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဟာနုဘာဝတော၊ ကြီးသောအာနု
 ဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဇေမေဝခေါတိတ္ထေ၊ ဇေ
 မေဝခေါဟူသောဤပါဌ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသုတေသု
 သုတ္တန္တေသု၊ ထိုထိုသုတ်တို့၌၊ တထာဂတဿ၊ ထိုထိုသို့သော ခြင်္သေ့
 မင်းနှင့်တူသည်၏အဖြစ်အစရှိသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်
 တော်ကို၊ ကထေသိ၊ ဆို၏၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သိဟောတိခေါဘိက္ခဝေတ
 ထာဂတသေတံအမိဝစနံ အရဟတောသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿာတိ၊ သိဟော
 တိခေါဘိက္ခဝေတံထာဂတသေတံ အမိဝစနံအရဟတော သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓ
 ဿဟူသော၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ သိဟသဒိသံ၊ ခြင်္သေ့နှင့်တူသည်
 ကို၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ကထေသိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သိဟောတိခေါတေ၊ သိဟောဟူသော ဤအမည်သည်၊ အရဟတော၊ ပူ
 ဇော်ထိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူပြီးသော၊
 တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ သလ္လကတ္တော
 တိခေါသုနက္ခတ္တ တထာဂတသေတံအမိဝစနန္တိ၊ သလ္လကတ္တောတိခေါ
 သုနက္ခတ္တ တထာဂတသေတံ အမိဝစနံဟူသော၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤ
 သုတ်၌၊ ဝေဇ္ဇသဒိသံ၊ ဆေးသမားနှင့်တူသော၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊
 ကထေသိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ သုနက္ခတ္တ၊ သုနက္ခတ်၊ သလ္လကတ္တောတိခေါတေ၊
 သလ္လကတ္တောဟူသောဤအမည်သည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ပြာဟ္မဏောတိခေါဘိက္ခဝေတထာဂတသေ
 တံအမိဝစနန္တိ၊ ပြာဟ္မဏောတိခေါဘိက္ခဝေတထာဂတသေတံအမိဝစ
 နံဟူသော၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ပြာဟ္မဏသဒိသံ၊ ပုဏ္ဏားနှင့်တူသော၊
 အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ကထေသိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ပုရိသောမဂ္ဂကုသလော
 တိခေါ တထာဂတသေတံအမိဝစနန္တိ၊ ပုရိသောမဂ္ဂ ကုသလောတိခေါ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-စက္ကဝဂ်၊ ၂၃၃

တထာဂတဿဟံအဓိဝစနံဟူသော၊ ဣမသ္မိံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ မဂ္ဂဇေ
သိကပုရိသသဒိသံ၊ ခရီးညွန့်ပသာကျားနှင့်တူသော၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်
ကို၊ ကံထေသိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ရာဇာဟမသ္မိံသေလောတိ၊ ရာဇာဟမသ္မိံသေ
လဟူသော၊ ဣမသ္မိံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ ရာဇာသဒိသံ၊ မင်းနှင့်တူသော၊
အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ကံထေသိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ဣမသ္မိံပနသုတ္တံ၊ ဤသိ
ဟောပမသုတ်၌ကား၊ သိဟသဒိသမေဝ၊ ခြင်္သေ့ မင်းနှင့်တူသည်ကိုသာ
လျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ကံထေန္တော၊ ဟောတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သိဟောဘိက္ခဝေအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုသိဟောဘိက္ခဝေအစရှိသောစကား၌၊ အယံ၊
ဤသည်ကား၊ သဒိသတာ၊ တူသည်၏ အဖြစ်တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အ
ကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ သိဟဿ၊ ခြင်္သေ့ မင်း၏၊ ကဉ္စနုဂဟာဒိသု၊ ရွှေဂူအစရှိသည်
တို့၌၊ ဝသနကာလောဝိယ၊ နေသောအခါကဲ့သို့၊ ဒိပင်္ဂလီပုဗ္ဗေ၊ ဒိပင်္ဂလီ
ရာမြတ်စွာဘုရားခြေတော်ရင်း၌၊ ကတာဘိနိဟာရဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော
ဆုတောင်းခြင်းရှိသော၊ အပရိမိတကာလံ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သောကာလပတ်
လုံး၊ ပါရမီယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပုရေတွာ၊ ပြည့်၍၊ ပန္နိမာဝေ၊ မန္တိမာဝ၌၊
ပနိသန္တိဂ္ဂဟဏေနစေဝ၊ ပနိသန္တေကိုယူတော်မူခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
မာဏုကုန္တိတော၊ အဓိဝမ်းမှ၊ နိက္ခမနေနစ၊ ဖွားတော်မူခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဒသသဟဿိလောကဓာတု၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်ကို
ကမ္မေတွာ၊ တုန့်လှုပ်စေ၍၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းကို၊ အနာယာစွာ၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊
နတ်၏စည်းစိမ်နှင့်တူသောလူမင်း၏စည်းစိမ်ကို၊ အနုတဝမာနဿ၊ ခံစား
တော်မူသော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ပါသာဒေသု၊ ပြာသာဒ်တို့၌၊ နိယန္တကာလော၊ နေသောအခါကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်
အပ်၏၊ သိဟဿ၊ ခြင်္သေ့ မင်း၏၊ ကဉ္စနုဂဟာဒိတော၊ ရွှေဂူစသည်မှ၊ နိက္ခန္တ
ကာလောဝိယ၊ ထွက်သောအခါကဲ့သို့၊ ကေနတိံသသံဝန္တရေ၊ တခုယုတ်
သုံးဆယ်မြောက်သောနှစ်၌၊ ဝိဇ္ဇေရန၊ နတ်တို့သည်ဖြင့်အပ်သော၊ ခွါရေန၊
တံခါးဖြင့်၊ ကဏ္ဍကံ၊ ကဏ္ဍကအမည်ရှိသောမြင်းကို၊ အာရုပ္ပ၊ တက်စီး
တော်မူ၍၊ ဆန္နသဟာယဿ၊ ဆန္နအမည်ရှိသော အမတ်လျှင်အဖော်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ တိဏိန္ဒြောနိ၊ သုံးပြည်ထောင်တို့ကို၊ အ
တိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ အနောမာနဒိတိရေ၊ အနာမာမြစ်ကမ်းနား၌၊ ဗြဟ္မနာ၊
သဟံပတိဗြဟ္မာမင်းသည်၊ ဒိန္နာနိ၊ လှူအပ်ကုန်သော၊ ကာသာဝါနိ၊ သင်္ကန်း
တို့ကို၊ ပရိဒဟိတွာ၊ ဝတ်ရုံ၍၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်းပြုသော၊ သတ္တမေဒိဝ

၂၃၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

၁၃၄

သေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်၌၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆိမ္မာသွား၍၊
တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ စရိတွာ၊ လှည့်လည်
၍၊ ပဏ္ဍဝဂ်ရိပဏ္ဍာရေ၊ ပဏ္ဍဝအမည်ရှိသောတောင်၌၊ ကတဘတ္တကိစ္စ
သာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆွမ်းတည်းပေးခြင်း၊ ကိစ္စရှိတော်မူသော၊ အဿတ
ထာဂတဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗာသဗ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပဌမမေဝ၊ ဧတိဦးစွာသာလျှင်၊ မဂ
ရေဋ္ဌံ၊ မဂရောဓ်တိုင်းသို့၊ အာဂမတ္တာယ၊ ဣလဒ်ဝိသောဌ၊ ရညော၊
ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ ယာဝပဋိညာဒါနကပလော၊ ဝနိခံခြင်းကိုပေးသည်
တိုင်အောင်သောကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သိဟဿ၊ ခြင်္သေ့
မင်း၏၊ ဝိဇ္ဇန္တနကာလောဝိယ၊ ကွန်မြူးသောအခါကဲ့သို့၊ ဒိန္နပဋိညဿ၊ ပေး
အပ်ပြီးသော ဝနိခံခြင်းရှိတော်မူသော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ အာဠာရကာလာမံ၊ အာဠာရသေ့ကာလသမရသေ့သို့၊ ဥပသင်္ကမနံ၊
ဆည်းကပ်ခြင်းကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
သုဇာတာယ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသောသူဌေးသို့သည်၊ ဒိန္နပါယာသဿ
လ္လအပ်သောနို့၊ ဂဏာဆွမ်းကို၊ ကေနပညာသာယ၊ တခုယုတ်ငါးဆယ်
အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဝိဇ္ဇေဟိ၊ ဆွမ်းလုပ်တို့ဖြင့်၊ ပရိတုတ္တကာလော၊
သုံးဆောင်သောကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သိဟဿ၊ ခြင်္သေ့
မင်း၏၊ သရီရဝိရုနံဝိယ၊ ကိုယ်ကိုခါတွက်သောအခါကဲ့သို့၊ သာယန္တသ
မယော၊ ညချမ်းအခါ၌၊ သောတ္ထိယေန၊ သောတ္ထိယလုလင်သည်၊ ဒိန္နာ၊ လ္လအပ်
ကုန်သော၊ အဋ္ဌတိဏမုဋ္ဌိယော၊ ရှစ်ဆုပ်သောမြက်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
ဒဿသဟဿစက္ကဝါဠာဒေဝတာဟိ၊ တသောင်းသော စကြာဝဠာ၌နေ
ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ထောမိယမာနဿ၊ မြီးမွမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓာ
ဒိဟိ၊ ပန်းနံသာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇိယမာနဿ၊ ပူဇော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
တိက္ခတ္တု၊ သုံးကြိမ်၊ ဗောဓိံ၊ ဗောဓိပင်ကို၊ ပဗ္ဗေကိဏံ၊ လကျာရစ်လှည့်သည်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗောဓိမဏ္ဍာံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့၊ အာရုပ္ပာ၊ တက်၍၊ ဝုဒ္ဓသ
ဟတ္ထုဗ္ဗေမ၊ တဆဲ့လေးတောင်မြင့်သော၊ ဌာနေ၊ အရင်၌၊ တိဏသဉ္စရံ၊
မြက်အခင်းကို၊ အတ္ထရိတွာ၊ ဖြန့်ခင်း၍၊ စတုရင်္ဂဝိရိပံ၊ လေးပါးသော
အင်္ဂါ၂၄ပြည့်စုံသော ဝိရိယကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ နိဝိန္နကာ
လတော၊ နေသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ မ၍၊ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော၊ တထာ
ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တင်္ဂဏညောဝ၊ ထိုဏ်းပင်လျှင်၊ မာရဗလံ၊
မာရ်စစ်သည်ကို၊ ဝိရမေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ တိသုယာမေသု၊ သုံးပါးသော

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-စက္ကဝဂ်၊ ၂၃၅

ယာဝ်တို့၌၊ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ ဝိသောဓေတွာ၊
သုတ်သင်၍၊ အနုလောမပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ မဟာသမုဒ္ဓံ၊ အနုလုံ
ပဋိလုံဖြစ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဓရာကို၊ ယမက
ဥာဏမန္တေန၊ အစုံအစုံသောဥာဏ်တည်းဟူသော မွေကြောင်းဖြစ်သော
ယောင်းမဖြင့်၊ မန္တန္တဿ၊ မွေတော်မူသော၊ တဏှာ ဂတဿ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညုတညာဏေ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇေ၊ ထိုး
ထွင်း၍ သိအပ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏၊ အာ
နာဘဝေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဒသသဟဿ လောကဓာတု ကမ္ပနံ၊
တသောင်းသော လောကဓာတ်၏ တုန်လှုပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏၊ သိဟဿ၊ ခြင်္သေ့ မင်း၏၊ စတုဒိသာဝိလောကနံဝိယ၊ အရပ်လေးမျက်
နှာကိုကြည့်ခြင်းကဲ့သို့၊ ပဋိဝိဇ္ဇသဗ္ဗညုတညာဏဿ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်
သော သဗ္ဗညုတညာဏ်ရှိသော၊ သတ္တသတ္တာဟေ၊ ခုနစ်ပါးသော သတ္တာ
ဟတို့ပတ်လုံး၊ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌၊ ဝိဟရိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊
ပရိဘုတ္တ မရဝိဏ္ဏိကာဟာရဿ၊ ဟုဉ်းပေးအပ်သောပျားဆုပ်မုံသျှင်အာ
ဟာမရှိသော၊ အဇပါယနိဋ္ဌေါဓမ္မေလေ၊ ဆိတ်ကျောင်းညောင် ပင်ရင်း၌၊
မဟာဗြဟ္မနော၊ သဟံပတိဗြဟ္မာမင်း၏၊ ဓမ္မဇေသနာယာစနံ၊ တရားဟော
စိန်သောဌ၊ တောင်းပန်ခြင်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဆိတ်
ကျောင်းညောင်ပင်ရင်း၌၊ ဝိဟရန္တဿ၊ နေတော်မူသော၊ သတ္တသတ္တာဟ
တော၊ ခုနစ်ပါးသောသတ္တာဟမှ၊ ကောဒသမေ၊ တဆဲ့တရက်မြောက်သော
ဒိဝသေ၊ နေ၌၊ ခေတ္တံ၊ နက်ဖြန်၊ အာသဋ္ဌိပုဏ္ဏမာ၊ ဝါဆိုလပြည့် နေ့သည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်တော်မူ၍၊ ပစ္စု၊ သသမယေ၊
ရိပ်စားသောကံထအခါ၌၊ ကဿ၊ အတယ်သူအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဌမံ၊
ရှေးဦးစွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသယျံ၊ နေခါ၊ ဟောရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိန္တန္တဿ၊ ကြံတော်မူသော၊ တဏှာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဇ္ဇာ
ရဒကောနံ၊ အာဇ္ဇာရေသေဥဒကရေသေတို့၏၊ ကာလကံတဘာဝံ၊ သေလွန်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဓမ္မဇေသနတ္ထာယ၊ တရားဟော
တော်မူခြင်း၌၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့ကို၊ ဩလောကနံ၊ ကြည့်ခြင်းကို၊
ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ သိဟဿ၊ ခြင်္သေ့ မင်း၏၊ ဂေါစရေတ္ထာယ၊ အစာရှာခြင်း
၌၊ တိယောဇနဂမနကာလောဝိယ၊ သုံးယူဇနာရှိသော ခရီးသို့သွားသော
အခါကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သက်နိုးကို၊ အာ
ဒါယ၊ ယူ၍၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့အား၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာ တရားကို၊

၂၃၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ပဝတ္တေသာမိဟောအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ပစ္ဆိမဘဝတ္တံ၊ မွန်လွှဲအခါ
၌၊ အဗ္ဗေပါလနိဂြောဓတော၊ ဆိတ်ကျောင်းညောင်ပင်မှ၊ ဝုဗ္ဗိတဿ၊ ထတော်
မူသော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဋ္ဌရသယောဇနမဂ္ဂံ၊ တဆဲ့
ရှစ်ယူဇနာရှိသော ခရီးသို့၊ ဂမနကာလော၊ သွားသော ကာလကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သိဟဿ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏၊ သိဟနာဒ ကာလောပိယ၊
ခြင်္သေ့သံကိုပြုသောအခါကဲ့သို့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဋ္ဌာ
ရသယောဇနံ၊ တဆဲ့ရှစ်ယူဇနာရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ဂတ္ထိ၊ သွား၍၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိ
ယေ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိဘို၊ ဘိုးဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဘုရားဖြစ်သည်ကို၊ သညာပေတွာ၊ သိစေ၍၊
အစလပလ္လင်္ကံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသောပလ္လင်၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေတော်မူ
သော၊ ဒသဟိစက္ကဝါဠသဟဿေဟိ၊ တသောင်းသောစကြာဝဠာတို့မှ၊
သမ္မာဂဗ္ဗ၊ အညီအညွတ်လာ၍၊ သမ္ဘိပတိတေန၊ စည်းဝေးသော၊ ဒေဝ
ဂဏေန၊ နတ်အပေါင်းသည်၊ ပရိဝုတဿ၊ ခြံရံအပ်သော၊ တထာဂတဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ နွေမေတ္တိက္ခဝေအန္တပဗ္ဗဇိတေန နသေဝိတဗ္ဗာတိအာ
ဒိနာ၊ နွေမေတ္တိက္ခဝေ အန္တပဗ္ဗဇိတေန နသေဝိတဗ္ဗာ ဤသို့အစရှိသော၊
နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနကာလော၊ ဓမ္မစကြာတရားဟောသော
ကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စပန၊ ဆက်၍အထူးဆိုပြီးအံ၊ ဣမသ္မိံ၊ ပဉ္စ
ဤနွေမေတ္တိက္ခဝေအန္တ အစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သောသူတော်ကောင်း
တရားအရကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ် သည်ရှိသော်၊ တထာဂတ
သိဟဿ၊ ဘုရားတည်းဟူသော ခြင်္သေ့မင်း၏၊ ဓမ္မဗောသော၊ တရား
တည်းဟူသော အသံသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အဝိဝိ၊ အဝိဝိကို၊ ဥပရိ၊
အထက်၌၊ ဘဝဂ္ဂံ၊ ဘဝဂ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒသသဟသိလောကဓါ
တံ၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်ကို၊ ပဋိန္ဒာဒေသိ၊ ပြန့်နှံ့၏၊ သိဟဿ၊
ခြင်္သေ့မင်း၏၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ခုဒ္ဒကပါဏာနံ၊ လှေကုန်သော သတ္တဝါ
တို့၏၊ သန္တာသပဇ္ဇနကာလောပိယ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ
ကဲ့သို့၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့ကို၊ ဒိပေတွာ၊ ပြ၍
စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ သောဠသဟိ၊ တဆဲ့
ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ သမ္ဘိနဟ သဟ
သေဟိ၊ ခြောက်သောင်းသော နည်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေတာန်၍၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ ကထေန္တဿ၊ ဟောတော်မူသော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဓမ္မဗောသေန၊ တရားတည်းဟူသောအသံဖြင့်၊ ဒိဃာယုကာနံ၊
အသက်ရှည်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဥာဏသန္တောသဿ၊ ဥာဏ်

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဋ္ဌမဝဏ္ဏသမာဓိ-၄-ဗဟ္မဝဂ် ၂၃၇

တည်းဟူသောထိတ်လန့်ခြင်း၏၊ ဥပ္ပတ္တိကားလော၊ ဖြစ်သောအခါကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါသည်။
ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ သိဟောဝိယ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညု
တညာဏ်တော်သို့၊ ပဗ္ဗော၊ ရောက်သော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အာသယကနကုဟာယ၊ နေရာဖြစ်သော
အံ့ဂုဗ္ဗ၊ နိက္ခမနံဝိယ၊ ထွက်သကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဇတုန့်ဗ္ဗော၊ ဝဇ္ဇတုန့်မှ၊ နိက္ခမကာ
လော၊ ထွက်သောအခါကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝိဇ္ဇန္တံဝိယ၊ ကွန်မြူး
ခြင်းကဲ့သို့၊ ဓမ္မသတံ၊ တရားသတင်သို့၊ ဥပသင်္ကမနကာလော၊ ကပ်သော
အခါကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒိဿာဝိလောကနံဝိယ၊ အရပ်လေးမျက်
နှာကိုကြည့်ခြင်းကဲ့သို့၊ ပရိဿာဝိလောကနံ၊ ပရိသတ်ကိုကြည့်ခြင်းကို၊ ဝေ
ဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သိဟနာဒံဝိယ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အသံကဲ့သို့၊ ဓမ္မဒေသနာ
ကာလော၊ တရားဟောသောကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဂေါစရာ
ယ၊ ကျက်စားခြင်းငှါ၊ ပက္ကမနံဝိယ၊ ဖဲသွားသကဲ့သို့၊ ပရောဒနိဗ္ဗဒ္ဓနုတ္တယ၊
သူတပါးတို့၏ အယူကိုနှိပ်နင်းအံ့သောငှါ၊ ဝမနံ၊ သွားတော် မူခြင်းကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါသည်
ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ သိဟောဝိယ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိမဝန္တနိဿိတာယ၊ ဟိမဝန္တာကို
၍သော၊ ကဉ္စနုဟာယ၊ ရွှေ၊ နိက္ခမနံဝိယ၊ ထွက်သကဲ့သို့၊ အာရေဋ္ဌဏ
ဝသေန၊ အာရုံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနနိဿိတာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်သော၊
ဖလသမာပတ္တိယာ၊ ဖလသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာနံ၊ ထခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ ဝိဇ္ဇန္တံဝိယ၊ ကွန်မြူးသကဲ့သို့၊ ပစ္စဝေက္ခနုညာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခနုညာဏ်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒိဿာဝိလောကနံဝိယ၊ အရပ်လေးမျက်နှာကို ကြည့်
ခြင်းကဲ့သို့၊ ဝေနေယျ သတ္တဝိလောကနံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို ကြည့်
တော်မူခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သိဟနာဒေါဝိယ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အသံ
ကဲ့သို့၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ ဓမ္မဒေသနာ၊
တရားဟောတော်မူခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဂေါစရာယ၊ ကျက်စား
ခြင်းငှါ၊ ပက္ကမနံဝိယ၊ ဖဲသွားသကဲ့သို့၊ အသမ္ပတ္တာနံ၊ မရောက်လာတုန်သော
ဝေနေယျသတ္တာနံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့၏၊ သန္တိကူပသင်္ကမနံ၊ အထံသို့
ကပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယဒါတိ၊ ယဒါဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ၊ ကာ
လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ တထာဂတောဟိ၊ တထာဂတော ဟူသည်ကား၊
ဟောဠာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တေဟိ၊ ဆိုအပ်တုန်သော၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးတုန်သော၊

၂၄၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ကာရကောဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်၏၊
လောကေတိ၊ လောကေဟူသည်ကား၊ သတ္တလောက၊ သတ္တလောက၌။
ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ အဘိနိဟာရတော၊ မြတ်သောဘုရား
ဆုကိုတောင်းတော်မူသည်မှ၊ ဝဋ္ဋာယ၊ စ၍၊ ယာဝဗောဓိပလ္လင်္ကာဝါ၊ ပေ
မိပလ္လင်တိုင်အောင် လည်းကောင်း၊ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂ ဥာဏာဝါ၊ အရ
ဟတ္တမဂ္ဂဥာဏ်တိုင်အောင် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိနာမ၊ ဖြစ်ဆဲမည်၏၊
အရဟတ္တပလေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တေပန၊ ရောက်သော်ကား၊ ဥပ္ပန္နော
နာမ၊ ဖြစ်ပြီးသည်မည်၏၊ အရဟံသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိအာဒိနိ၊ အရဟံသမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိနိဒ္ဒေ
သေ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ နိဒ္ဒေသ၌၊ ဝိက္ခာရိတာနိ၊ အကုသိုလ်ချွဲအပ်ကုန်ငြိ၊ ဣတိ
သက္ကာယောတိ၊ ဣတိသက္ကာယောဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤဥပါဒါနိ၏ အာ
ရုံဖြစ်သောနန္ဒာငါးပါးတရားအပေါင်းသည်၊ သက္ကာယော၊ သက္ကာယမည်
၏၊ သက္ကာယော၊ သက္ကာယသည်၊ ဧတ္ထေကာ၊ ဤမျှလောက်ရှိ၏၊ ဣတော၊
ဤဥပါဒါ နက္ခန္ဓာငါးပါး တရားထက်၊ ဘိယျော၊ အလွန်၊ သက္ကာယော၊
သက္ကာယသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဧတ္တာဝတော၊ ဤဣတိသက္ကာယော ဟူသောစကား အစဉ်ဖြင့်၊
သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သရသတော၊ မိမိကိစ္စ
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိယန္တတော၊ အတိုင်းအရှည်ကို ပိုင်းခြားသော
အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ ဖြစ်ရာအစုကို ပိုင်းခြားသော
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဝရုဋ္ဌတော၊ အဆုံး၌ဖြစ်ခြင်း အားဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ပဉ္စုပါဒါ
နက္ခန္ဓာတို့သည်၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ
သက္ကာယသမုဒယောတိ၊ ဣတိသက္ကာယသမုဒယောဟူသည်ကား၊ အယံ၊
ဤအာဟာရအစရှိသောအကြောင်းသည်၊ သက္ကာယသမုဒယော၊ သမု
ဒယောနာမ၊ ဖြစ်ကြောင်းမည်၏၊ ဧတ္ထေကာ၊ ဤဣတိသက္ကာယသမုဒယော
ဟူသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ အာဟာရသမုဒယော ရူပသမုဒယောတိ အာဒိ၊
အာဟာရသမုဒယောရူပသမုဒယောဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
အကြောင်းသည်၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိသက္ကာ
ယသမုဒယော၊ ဣတိသက္ကာယသမုဒယောဟူသည်ကား၊ အယံ၊
ဤအာဟာရအစရှိသည်တို့၏ချုပ်ခြင်းသည်၊ သက္ကာယသမုဒယော၊ သမု
ဒယော၊ ချုပ်ခြင်းမည်၏၊ ဣမိနာပိ၊ ဤပါ၌ဖြင့်လည်း၊ အာဟာရနိရော

သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာဟာရ နှင့်ရောသော ရူပနိရောဓော ဤသို့အစရှိ
သော သမ္ဘာတို့အား ချုပ်ခြင်းသည် အသိတံ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။
ဝဏ္ဏဝဏ္ဏတံ၊ ဝဏ္ဏဝဏ္ဏဟူသည်ကား။ သမိဒ္ဓိဝဏ္ဏန၊ ကိုယ်အဆင်း
ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏဝဏ္ဏအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဓမ္မဒေသနံသုတွာတံ၊ ဓမ္မဒေသနံ
သုတွာဟူသည်ကား။ ပဉ္စသုးငါးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓသု၊ ခန္ဓာတို့၌၊ ပဉ္စရသ
လက္ခဏာပုဂ္ဂိုလ်တံ၊ တဆွဲငါးပါးသော လက္ခဏာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်
သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို၊
သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ ယောဘုရေယျနာတံ၊ ယောဘုရေယျန ဟူသည်ကား။ ဣဓေ
ဝ၊ ဤလောက၌သာလျှင်၊ အရိယသာသကဒေဝ၊ အရိယာ သာသကဖြစ်
သောနတ်တို့ကို၊ ဌပတွာ၊ ထား၍၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုကားသည်မှန်၏။ တေသံ၊
ထိုအရိယာသာသကဖြစ်သော နတ်တို့အား။ ဝိဇာသဝတ္ထာ၊ ကုန်ပြီးသော
အာသဝေါရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိတ္တု၊ ကြွယ်ဝသော၊ ဗိတ်၏ထိတ်လန့်
ခြင်းတည်းဟူသောကြောက်ခြင်းသည်လည်း၊ နုဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ သံဝိဂ္ဂဿ၊
ထိတ်လန့်သော၊ ဂုဏ်အား၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဓာနန၊ အား
ထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော မဂ်ဖိုလ်တရားသို့၊ ပတ္တတာယ၊
ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥာဏသံဝေဂေါ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော
ထိတ်လန့်ခြင်းသည်လည်း၊ နုဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧသော
ကာယော၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတရားအပေါင်းသည်၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊
ဣတိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ မနသိကဓရေန္တာနံ၊ နှလုံးသွင်းကုန်သော၊
ဣတရာသံပန၊ ဤအရိယာသာသကဖြစ်သော နတ်တို့မှတစ်ပါး ကုန်သော
နတ်တို့အားကား။ ဗိတ္တု၊ ကြွယ်ဝသော၊ ဗိတ်၏ ထိတ်လန့်ခြင်းတည်း ဟူ
သောကြောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဗလဝပိပဿနာကာလေ၊ အား
ကြီးသောဝိပဿနာဖြစ်သောကာလ၌၊ ဥာဏာယ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော
ကြောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘောတိဇေတံ၊ ဘော
ဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဓမ္မာလပနမတ္တံ၊ တရားတော်ကိုခေါ်ဝေါ်ကြောင်း
ဖြစ်သောဝန်မှုတည်း။ သက္ကာယ ပရိယာပန္နာတံ၊ သက္ကာယ ပရိယာပန္နာ
ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စက္ခန္ဓပရိယာပန္နာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရား၌ အကျုံးဝင်ကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုအရိယာ သာသကဖြစ်သော နတ်တို့အား၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဋ္ဋဒေါသံ၊ ဝဋ်၌ဖြစ်သောအဖြစ်ကို၊ ဒေသ
တွာ၊ ပြပြီး၍၊ တိလက္ခဏာဟာတံ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို ဆောင်သည်ကို၊
ကတွာ၊ ပြ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တေ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဥာဏာ

၂၄၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

တယံနာမ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော ကြောက်ခြင်း သဘောသို့၊ ဩက္ကမဏ်၊
သက်၏၊ အဘိညာဃာတိ၊ အဘိညာဃာ ဟူသည်ကား၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊
ဓမ္မစက္ကန္တိ၊ ဓမ္မစက္ကန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပဋိဝေဓဥာဏဓိ၊ ပဋိဝေဓဥာဏ်သည်
လည်းကောင်း၊ ဒေသနာဥာဏဓိ၊ ဒေသနာဥာဏ်သည် လည်းကောင်း၊ ပဋိ
ဝေဓဥာဏ်နာမ၊ ပဋိဝေဓဥာဏ် မည်သည်ကား၊ ယေနဥာဏေန၊ အကြင်
ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ စက္ကာရိ၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ သောဇ္ဇသဟိ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်
သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ သမ္ဘိနယသဟသေဟိ၊ ခြောက်
သောင်းသောနည်းတို့ဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဈိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊ တံဥာဏံ၊
ထိုဥာဏ်တော်တည်း၊ ဒေသနာဥာဏ်နာမ၊ ဒေသနာဥာဏ် မည်သည်
ကား၊ ယေနဥာဏေန၊ အကြင်ဥာဏ်ဖြင့်၊ တိပရိဝရံ၊ သုံးပါးသောအပြန်
ရှိသော၊ ဧဒါသကာရံ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာရှိသော၊ ဓမ္မစက္ကန္တိ၊
တရားတော်မှလာသောစက်ကို၊ ပာဠေတ္တသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တံဥာဏံ၊ ထိုဥာဏ်
တော်တည်း၊ ဇေတံဥာဏယဓိ၊ ဤပဋိဝေဓဥာဏ်ဒေသနာဥာဏ်ဟုဆိုအပ်
သောနှစ်ပါးစုံသည်လည်း၊ ဒသဗလသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥရေ၊ ရင်တော်
၌၊ ဇာတဥာဏမေဝ၊ ဖြစ်သောဥာဏ်တော်သည်သာလျှင်တည်း၊ တေသု၊
ထိုပဋိဝေဓဥာဏ်ဒေသနာဥာဏ်နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဓမ္မဒေသနံဥာဏံ၊ ဓမ္မဒေ
သနာဥာဏ်ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တံဇေတံဒေသ
နာဥာဏံ၊ ထိုဒေသနာဥာဏ်ကို၊ သာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အဋ္ဌာရေသဗြဟ္မ
ကောဓီဟိ၊ တဆဲ့ရှစ်ကုဋေသောဗြဟ္မာတို့၌၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ အညာကော
ဏ္ဍညဇ္ဇေရသ၊ အညာကောဏ္ဍည မထေရ်အား၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်သည်၊ နဥပ္ပန္နမိ၊ မဖြစ်၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ပဝတ္တေ
ဝိနာမ၊ ဖြစ်စေသည်မည်၏၊ တသ္မိ၊ ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊
ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပဝတ္တိတံနာမ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီးသည်မည်သည်၊ ဟောဝိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝိတေ၊ သိခင်၏၊ အပ္ပဗ္ဗိပုဂ္ဂလောတိ၊ အပ္ပဗ္ဗိပုဂ္ဂလော
ဟူသည်ကား၊ သဒိသပုဂ္ဂလရဟိတော၊ ပြိုင်ဘက်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်မှကင်း
သော၊ ယသသိနာသိ၊ ယသသိနာဟူသည်ကား၊ ပရိဝါရသမ္ပန္နာ၊ အ
ခြံအရံ၌ပြည့်စုံကုန်သော၊ တာဒိနာတိ၊ တာဒိနာဟူသည်ကား၊ လာ
ဘအလာဘာဒိဟိ၊ လာဘအလာဘ အစရှိသော လောကဓံတရားရှစ်ပါး
တို့ကြောင့်၊ ဧကသဒိသသ၊ တပြိုင်နက်တူသော၊

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-စက္ကဝဂ်၊ ၂၄၁

၄ စတုက္ကေ၊စတုက္ကသုတ်၌၊အဂ္ဂေသု၊ မြတ်သော၊တနာသုံးပါးတို့၌၊
ပသာဒါ၊ကြည်ညိုခြင်းတို့တည်း၊ဝါ၊တနည်းကား၊အဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်သော၊
ပသာပါ၊ကြည်ညိုခြင်းတို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အဂ္ဂပ္ပသာဒါ၊
အဂ္ဂပ္ပသာဒမည်ကုန်၏၊ ယာဝတာတိ၊ ယာဝတာဟူသည်ကား၊ ယက္က
ကာ၊အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊အပဒါတိ၊ အပဒါဟူသည်ကား၊ နိပ္ပဒါ၊
အခြေမရှိကုန်သော၊ အဟိမန္တာဒယော၊ ဖြွင်းအစရှိသောသတ္တဝါတို့
တည်း၊နိပဒါတိ၊နိပဒါဟူသည်ကား၊မနုဿပက္ခိအာဒယော၊လူငှက်အစ
ရှိသော သတ္တဝါတို့တည်း၊ စတုပ္ပဒါတိ၊ စတုပ္ပဒါဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိ
အသာဒယော၊ ဆင်မြင်း အစရှိသော သတ္တဝါတို့တည်း၊ ဗဟုပ္ပဒါတိ၊
ဗဟုပ္ပဒါ ဟူသည်ကား၊ သတပဒိအာဒယော၊ ကင်းခြေများ အစရှိသော
သတ္တဝါတို့တည်း၊ နောသညိ နာသညိနောတိ၊ နေဝသညိ နာသညိနော
ဟူသည်ကား၊ ဘဝဇ္ဇေ၊အထက်ဘဝ၌၊ နိဗ္ဗတ္တသတ္တာ၊ ဖြစ်သောသတ္တ
ဝါတို့တည်း၊ အက္ခမက္ခာ ယတိတိ၊ အက္ခ မက္ခာယတိ ဟူသည်ကား၊
ဂုဏဟိ၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ်တို့ကြောင့်၊ အဂ္ဂေါဉ္ဇတ္တမော၊ မြတ်၏၊
သေဋ္ဌော၊မြတ်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ အက္ခာယတိ၊ ဆုံးအပ်၏၊ အသင်္ခတာတိ၊
အသင်္ခတာဟူသောဝုန်ကို၊ နိဗ္ဗာနမေဝံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတွာ၊
ပုဂ္ဂိုလ်၊ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိရာဂေါတိအာဒိနိ၊ ဝိရာဂေါဤသို့အစရှိသည်တို့
သည်၊နိဗ္ဗာနသေဝံ၊နိဗ္ဗာန်၏သာလျှင်၊နာမာနိ၊အမည်တို့တည်း၊ဟိသစ္စံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏၊တသ္မိံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊အာဂဗ္ဗေ၊ရောက်၍၊ သဗ္ဗကိလေ
သာ၊အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့သည်၊ ဝိရဇ္ဇန္တိ၊ ကင်းကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊
အလုံးစုံကုန်သော၊ ရာဂမဒါ၊ ရာဂတည်းဟူသောယစ်ခြင်းတို့သည်၊ နိဗ္ဗ
ဒါ၊ယစ်ခြင်းမရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဘာဝံ၊ မဖြစ်ခြင်းသို့၊
ဝန္တိန္တိ၊ရောက်ကုန်၏၊သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝိပါသာ၊ ကာမဂုဏ်၌
မွတ်သိပ်ခြင်းစသည်တို့သည်၊ဝိနယံ၊ပျောက်ခြင်းသို့၊ဥပေန္တိ၊ရောက်ကုန်
၏၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊အာလယော၊ ကာမဂုဏ်၌ကပ်ငြိခြင်းစသည်
တို့သည်၊ သမုပ္ပာတံ၊အကြွင်းမဲ့ ပြတ်ခြင်းသို့၊ ဝန္တိန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊
ဝဇ္ဇာနိ၊ကပ္ပဝဋ်ဝိပါကဝဋ်တို့သည်၊ပန္နိန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏၊ တဗျာ၊ တ
ဗျာတို့သည်၊ဗိသန္တိ၊ ကုန်ကုန်၏၊ဝဇ္ဇနုက္ခာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲတို့သည်၊နိရုဏ္ဏိန္တိ
ချုပ်ကုန်၏၊သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ပရိဇ္ဇာဟာ၊ပူပန်ခြင်းတို့သည်၊ နုဗ္ဗာ
ယန္တိ၊ငြိမ်းကုန်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဇောနိနာမာနိ၊ ဤဝိရာဂေါအစရှိ
သောအမည်တို့ကို၊လဘတိ၊ရ၏၊သေသံ၊အကြွင်းသည်၊ဧတ္ထံ၊ ဤသုတ်၌၊

၂၄၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ စတုတ္ထသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

၅ ပစ္ဆမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အနုဿရိတာတိ၊ အနုဿရိတာဟူသည်ကား၊ အနုဂစ္ဆိာ၊ အစဉ်လျှောက်၍၊ သရိတာ၊ အောက်မေ့တတ်သည်။ အပရာပရံ၊ အဆင့်ဆင့်၊ သရိတုံ၊ အောက်မေ့ခြင်းငှါ၊ သမက္ခော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း။ ဒက္ခောတိ၊ ဒက္ခောဟူသည်ကား၊ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏၊ တတြိ၊ ပါယာယာတိ၊ တတြိ၊ ပါယာယဟူသည်ကား၊ ဣသိယံ၊ ကာလေ၊ ဤအခါ၌၊ ဣမံနာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောကာလကိစ္စတို့၌၊ ဥပါယာဘူတာယ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ အနုမောဒိတဗ္ဗန္တိ၊ အနုမောဒိတဗ္ဗဟူသည်ကား၊ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်၏၊ ပဋိက္ခောသိတဗ္ဗန္တိ၊ ပဋိက္ခောသိတဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏၊ နေဝခေါတျာဟန္တိ၊ ပဒဿ၊ နေဝခေါတျာဟံဟူသောပုဒ်ကို၊ နေဝခေါတေအဟန္တိ၊ ပဒန္တေဒေါ၊ နေဝခေါတေအဟံဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဇေတံ၊ ဤအခါတောဝေါတမအစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်တော်မမူသနည်း။ နပ္ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်တော်မမူသနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုန္တာ၊ အမေးတည်း။ လောကီယတ္တာ၊ လောကီဖြစ်သောကြောင့်၊ နာဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်တော်မမူ၊ လောကီယံအတ္ထံ၊ လောကီဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နပ္ပဋိက္ခောသတိ၊ မြစ်တော်မမူ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသသန္ဓနာ၊ အဖြေတည်း။ ဗဟုဿဇနတာတိ၊ ပဒဿ၊ ဗဟုဿဇနတာဟူသောပုဒ်ကို၊ ဗဟုအဿဇနတာတိ၊ ပဒန္တေဒေါ၊ ဗဟုအဿဇနတာဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုပညာရှိသော ယောဂျ်ားမြတ်သည်၊ ဗဟု၊ ချားစွာသော၊ ဇနတာ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဣဒန္တံ၊ ဤအဿဟူသောပုဒ်ကိုလည်း၊ ကရေဏတ္ထေ၊ ကရိုဏ်းအနက်၌၊ သာမိပစနံ၊ သာမိဝိကတ်ရှိသောပုဒ်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အရိယေညာယေတိ၊ အရိယေညာယေဟူသည်ကား၊ သဟာဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေ၊ မဂ်၌၊ ကဇျာဏဓမ္မတာ၊ ကုသလဓမ္မတာတိဝိ၊ ကဇျာဏဓမ္မတာ၊ ကုသလဓမ္မတာဟူသောအမည်ရှိသည်လည်း။ တဿေဝ၊ ထိုအရိယေညာယေဟူသောပုဒ်၏

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-စက္ကဝဂ်၊ ၂၄၃

သာသျှင်၊ နာမာနိ။ အမည်တို့တည်း၊ ယံဝိတက္ကန္တိ၊ ယံဝိတက္ကံဟူသည်ကား၊
နေက္ခမ္ပဝိတက္ကာဒိသု၊ နေက္ခမ္ပဝိတက်အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါး
ပါးသော၊ နတံဝိတက္ကံဝိတက္ကေတိတိ၊ နတံဝိတက္ကံ ဝိတက္ကေတိဟူသည်
ဂား၊ ကာမဝိတက္ကာဒိသု၊ ကာမဝိတက်အစရှိသည်တို့တွင်၊ ဧကမ္ပိ၊ တခု
သောအကြံကိုလည်း၊ နဝိတက္ကေတိ၊ မကြံစည်၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော
ယံသင်္ကပ္ပံအာကင်္ဂတိသင်္ကပ္ပေတုံအစရှိသောဝုဒ်သည်၊ တဿေဝ၊ ထို
ယံဝိတက္ကံအာကင်္ဂတိဝိတက္ကေတုံဟူသောဝုဒ်၏သာသျှင်၊ ဝေဓနံ၊ ဝေဓဝရံ
တည်း၊ ဝိတက္ကပထေတိက္ကေ၊ ဝိတက္ကပထေဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဝိတက္ကော
ယေဝ၊ ဝိတက်သည်ပင်လျှင်၊ ဝိတက္ကပထေ၊ ဝိတက္ကပထမည်၏၊ အဟဉ္ဇိ
ဗြာဟ္မဏာတိအာဒိသု၊ အဟဉ္ဇိ ဗြာဟ္မဏဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဌမနယေ
န၊ ရှေးဦးစွာသောနည်းဖြင့်၊ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သီလဉ္စေ
ဝ၊ သီလကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုသုက္ခန္ဓ၊ များသောအကြားအမြင်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇုတိယတတိယေဟိ၊ ဇုတိယတတိယဖြစ်ကုန်
သော၊ နယေဟိ၊ နည်းတို့ဖြင့်၊ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကိရိယ
ဝိတက္ကနိစေဝ၊ ကိရိယာဖြစ်သောအကြံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကိရိယဇ္ဈာ
နာနိစ၊ ကိရိယာဖြစ်သောချာန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကထိတာနိ၊ ဆိုအပ်
ကုန်၏၊ စတုဉ္စေန၊ စတုတ္ထဖြစ်သောနည်းဖြင့်၊ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
အပ်၏၊ မစ္စုပါသာပမောစနန္တိ၊ မစ္စုပါသာပမောစနံဟူသည်ကား၊ မစ္စု
ပါသာပမောစနကံ၊ သေမင်း၏ကြော့တွင်း၊ သဘွယ်ဖြစ်သောတဏှာမှ
လွတ်စေတတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဥာယံဓမ္မန္တိ၊ ဥာယံဓမ္မဟူသည်ကား၊
သဘဝိပဿနကံ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဒိသ္မာစသုတွာ
စသိ၊ ဒိသ္မာစသုတွာစဟူသည်ကား၊ ဥာဏေနေဝ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သာသျှင်၊
ပဿိတွာစ၊ မြင်၍လည်းကောင်း၊ သုဏိတွာစ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊
သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဥက္ကာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်
တည်း။ ၊

၆ သဋ္ဌေ၊ သဋ္ဌသုတ်၌၊ အန္တရာစဥက္ကဋ္ဌံအန္တရာစသေတဗျန္တိ၊ ဧတ္ထေ၊
အန္တရာစဥက္ကဋ္ဌံအန္တရာစသေတဗျံဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဥက္ကဋ္ဌာတိ၊ ဥက္ကဋ္ဌ
ဟူသည်ကား၊ ဓာရိယမာနာဟိ၊ ဤထွန်းအပ်ကုန်သော၊ ဥက္ကာဟိ၊ မီးရှူးတို့
ဖြင့်၊ မာဝိတက္ကာ၊ တည်ထောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေလန္ဓဝေါ
ဟာရံ၊ ဤသို့ဥက္ကဋ္ဌဟု ရအပ်သော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော၊ နဝရံနဝရဿ၊

၂၄၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

မြို့၏၊ သေတဗျန္တိ၊ သေတဗျံ ဟူသည်ကား၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌၊ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဇာတနဂရံ၊ တွားတော်မူရာဖြစ်သော မြို့တည်း၊ ပန၊ သက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အန္တရသဒ္ဓေါ အန္တရသဒ္ဓါသည်၊ ကာရဏဓဏမိတ္တ ဝေမဇ္ဈဝိဝရာဒိယ၊ အကြောင်း ဟူသောအနက် ဓဏဟူသောအနက် စိတ်ဟူသောအနက် အလယ်ဟူ သောအနက် အကြားဟူသောအနက် အစရှိသည်တို့၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်၌ပြီးအံ့၊ တဒန္တရံကောဇာနေယျ အညတြတဿ ဂတာတိစ၊ တဒန္တရံကောဇာနေယျ အညတြတဿ ဂတာဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ဇနာသင်္ဂမ္မမန္တေန္တိ မဉ္ဇတဉ္ဇကိမန္တေန္တိ စ၊ ဇနာသင်္ဂမ္မမန္တေန္တိ မဉ္ဇတဉ္ဇကိမန္တရံဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိယ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ ၌၊ ကာရဏေ၊ အကြောင်းဟူသောအနက်၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အညတြေပေတွာ၊ ထား၍၊ တဒန္တရံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ကော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇာနေယျ၊ သိရှိရာအံ့နည်း၊ ဇနာ၊ လူတို့သည် သင်္ဂမ္မ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေး၍၊ မဉ္ဇ၊ ငါ့ကိုလည်းကောင်း၊ တဉ္ဇ၊ သင် ကိုလည်းကောင်း၊ မန္တေန္တိ၊ တိုင်ပင်ကုန်၏၊ ကိမန္တရံ၊ အဘယ်အကြောင်း ကို၊ မန္တေန္တိ၊ တိုင်ပင်ကုန်သနည်း၊ အဒ္ဓသာမံတန္တေ အညတရာဣတ္ထိဝိဇ္ဇန္တ ရိကာယတာဇနံ ဓောဝန္တိတိအာဒိယ၊ အဒ္ဓသာမံတန္တေ အညတရာဣတ္ထိ ဝိဇ္ဇန္တရိကာယတာဇနံ ဓောဝန္တိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ခဏေ၊ ခဏ၌၊ ဝတ္တ တိ၊ ဖြစ်၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘာဇနံ၊ ဒုခိုးခွက်ကို၊ ဓောပန္တိ၊ ဆေး သော၊ အညတရာ၊ တယောက်သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ ဝိဇ္ဇန္တရိကာယ၊ လျှပ်စစ်ပျက်သောခဏ၌၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ အဒ္ဓသာ၊ မြင်၏၊ ယဿန္တရတောန သန္တိကောပါတိအာဒိယ၊ ယဿန္တရတော နသန္တိကောပါဤသို့အစရှိ သည်တို့၌၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် ၏၊ အန္တရတော၊ အတွင်း၌၊ ကောပါ၊ အမျက်တို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိတုန်း၊ အန္တရာဝေါသာနမာပါဒိတိအာဒိယ၊ အန္တရာဝေါသာနမာပါဒိဤသို့အစ ရှိသည်တို့၌၊ ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တရာ၊ အလယ်၌၊ ဝေါ သာနံ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းသို့၊ အာပါဒိ၊ ရောက်၏၊ အဝိစာယံတပေါဒါဒိန္နံမဟာ နိရယာနံ အန္တရိကာယ အာဂစ္ဆတိတိအာဒိယ၊ အဝိစာယံတပေါဒါဒိန္နံမ ဟာနိရယာနံ အန္တရိကာယအာဂစ္ဆတိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိဝရေ၊ အ ကြား၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အယံတပေါဒါ၊ ဤတ ပေါဒါအမည်ရှိသောဖြစ်သည်၊ ဒိန္နံ၊ နှလုံးကုန်သော၊ မဟာနိရယာနံ၊ ငရဲ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌပေဏ္ဍနသက-၄-စက္ကဝဂ်၊ ၂၄၅

ကြီးတို့၏၊ အန္တရိကာယ၊ အကြားဖြင့်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ သွယ်သော
အယံအန္တရသဒ္ဓေါ၊ ထိုအန္တရသဒ္ဓါသည်၊ ဣဝ၊ ဤအန္တရာစဉ်ကဋ္ဌ်အန္တ
ရာစသေတဗျံ ဟူသောပါဠိ၌၊ ဝိဝေ၊ အကြားဟူသောအနက်၌၊ စက္က
တိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအန္တရာစဉ်ကဋ္ဌ်အစရှိသောပါဠိ
၌၊ ဥက္ကဋ္ဌာယစ၊ ဥက္ကဋ္ဌမည်သောမြို့၏လည်းကောင်း၊ သေတဗျသစ၊ သေ
တဗျမည်သောမြို့၏လည်းကောင်း၊ ဝိဝေ၊ အကြား၌၊ ဣတိဇေအတ္ထော၊
ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အန္တရသဒ္ဓေန၊ အန္တရသဒ္ဓါ
နှင့်၊ ပယုတ္တတ္တာ၊ ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယဝိ
ဘတ်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဤဒိသေသု၊ ဤသို့သတော
ရှိကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ အက္ခရေပိန္နကား၊ အက္ခရာကိုကြံကုန်သော
သရာတို့သည်၊ အန္တရာဂါမဂ္ဂနဒိဋ္ဌယာတိတိ၊ အန္တရာဂါမဂ္ဂနဒိဋ္ဌယာတိ
ဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧကမေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင် ဖြစ်သော၊ အန္တရသဒ္ဓံ၊
အန္တရသဒ္ဓါကို၊ ပယုတ္တန္တံ၊ ယှဉ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုတခုသောအန္တရသဒ္ဓါ
ကို၊ ဒုတိယပဒေနပိ၊ ဒုတိယပုဒ်နှင့်လည်း၊ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ယှဉ်အပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယောဇိယမာနေ၊ မယှဉ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဥပယော
ဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်သည်၊ နုပါပုဏ္ဏာတိ၊ မချောက်၊ ဣပေန၊ ဤသဋ္ဌသုတ်
၌ကား၊ ယောဇေတွာဇေ၊ ယှဉ်၍သာလျှင်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ အဋ္ဌါနမဂ္ဂပ္ပဋိ
ပန္နောကောတိတိ၊ အဋ္ဌါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နောဟောတိဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌါနသင်္ခါ
တံ၊ အဋ္ဌနံဟုဆိုအပ်သော မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ပဋိပန္နော၊ သွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဒိဃမဂ္ဂံ၊ ရှည်စွာသောခရီးသို့၊ ပဋိပန္နော၊ သွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊
ပဋိပန္နော၊ သွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ကိရေပိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအကြောင်းကို၊ အဗ္ဗ
သ၊ မြင်တော်မူ၏၊ မယိ၊ ငါသည်၊ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးသို့၊ ပဋိပန္နော၊ သွားသည်ရှိ
သော်၊ ဒေါဏော၊ ပြာဟွဏော၊ ဒေါဏပုဏ္ဏားသည်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ပဒစေ
တိယာနိ၊ ခြေတော်ရာစေတီတို့ကို၊ ပသသံတွာ၊ မြင်၍၊ ပဒါနုပဒိကော၊ ခြေရာ
စဉ်အတိုင်းလိုက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ နိသိန္နဋ္ဌာနံ၊ နေရာ
အရပ်သို့၊ အာဂစ္ဆံ၊ လာ၍၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိယာတိ၊ မေးလတ္တံ့၊ အထ၊
ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အဿ၊ ထိုဒေါဏအမည်ရှိသောပုဏ္ဏား
အား၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ သစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာတရားကို၊ ဒေသံသာမိ၊ ဟောအံ၊

၂၄၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဗြာဟ္မဏော၊ ဒေါဏသုတ္တံသုညံ၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သာမညဗလော
န၊ အရိယမုလ်တို့ကို၊ ပဋိပဋ္ဌိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ခွါဒသပဒသဟဿ
ပရိမာဏံ၊ တသောင်းနှစ်ထောင်သော ပုဒ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဒေါ
ဏဂဇ္ဇိတံနာမ၊ ဒေါဏသုတ္တံ၏ကြီးဝါးခြင်းမည်သောဝတ္ထု၊ ဂုဏ်ကျေး
ဇူးကို၊ ဝတွာဆို၍မယိ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်
မူသည်ရှိသော်၊ သကလဓမ္မဒီပေ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မ၊ ဒိပ်ကျွန်း၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊
ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာကလဟံ၊ ကြီးစွာသောငြင်းခုံခြင်းကို၊ ဝူပသမေတွာ၊
ငြိမ်းစေ၍၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့ကို၊ ဘာဇေသတိ၊ ဝေလတ္တံ၊
ဣတိဣဒံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဣမိနာကာရ
ဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ သွားတော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေတည်း၊ ဒေါဏောပိသုဒ္ဓံ
ဗြာဟ္မဏောတိ၊ ဒေါဏောပိသုဒ္ဓံဗြာဟ္မဏောဟူသည်ကား၊ ဒေါဏော၊
ဒေါဏအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ သုတ္တံသုညံလည်း၊ တယောဝေဒေ၊
သုံးသုံသော ဗေဒင်တို့ကို၊ ပဂုဏော၊ လေလာသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဉ္စ
သတေ၊ ငါးရာကုန်သော၊ မာဏဝကေ၊ လူလင်တို့ကို၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊
ဝါစေန္တော၊ ပြုချ၍တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌၊ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်၊
ဥဠာယ၊ ထ၍၊ သရိယုပ္ပနိဗ္ဗာန်ကိုယ်ကိုသုတ်သင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သ
တဋ္ဌနကံ၊ အဘိုးတရာထိုက်သောပုဆိုးကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ပဉ္စသ
တဋ္ဌနကံ၊ အဘိုးငါးရာ ထိုက်သောကိုယ်ရုံကို၊ ကေသံကေသိ၊ အံသေ၊
လက်ဝဲပခုံး၌၊ ကတွာ၊ စမွယ်တင်သည်ကိုပြု၍၊ အာမုတ္တယညမုတ္တော၊
စွတ်အပ်သော ယဇ်မှလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ မုတ္တဝဋ္ဌိကာ၊ နိသောအသည်း
ရှိကုန်သော၊ ဥပါဟနာ၊ သိနပ်တို့ကို၊ အာရောဟိတွာ၊ စီး၍၊ ပဉ္စသတမာ
ဏဝက ပရိဝါဒရာ၊ ငါးရာကုန်သော လူလင်တို့သည် ခြံရံအင်သည်
ဖြစ်၍၊ တမောမဂ္ဂံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ကြွသွားတော်မူရာဖြစ်သော ခရီး
သို့ပင်လျှင်၊ ပဋိပဋ္ဌိ၊ အစဉ်လိုက်သွား၏၊ တံ၊ ထိုသွားခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊
ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤဒေါဏောပိသုဒ္ဓံဗြာဟ္မဏော အစရှိသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏၊ ပါဒေသုတိ၊ ပါဒေသု ဟူသည်ကား၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတော်တို့
ဖြင့်၊ အက္ကန္တန္တုဇနသု၊ နင်းရာအရပ်တို့၌၊ စက္ကာနိတိ၊ စက္ကာနိ ဟူသည်
ကား၊ လက္ခဏစက္ကာနိ၊ မှတ်ကြောင်းဖြစ်သောစက်တို့သည်၊ ဂန္ထန္တဿ၊
သွားသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အက္ကန္တန္တုဇန၊ နင်းရာအ
ရပ်၌၊ ပဒံ၊ ခြေရာသည်၊ ပညာယတိကိမ္မန၊ ထင်သလော၊ ဣတိအယံ၊

ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ နပညာယတိ၊ မထင်၊ ကသ္မာ၊ အ
ဘယ်ကြောင့်၊ နပညာယတိ၊ မထင်သနည်း။ သုခုမတ္တာစ၊ သိမ်မွေ့သည်
၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မဟာဗလတ္တာစ၊ ကြီးသောအားရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မဟာဇနာ နုဂ္ဂဟေနစ၊ လူအများကို
ပြီးမြောက်တော် မူလိုသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊
ဟိဝိတ္တာမေမိ၊ ခွဲဦးအံ့၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သုခုမန္တ ဝိတာယ၊ လိပ်
မွေ့သောအရေရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အက္ကန္တဋ္ဌာနံ၊ နင်းရာအရပ်သည်၊
တူလဝိရုဇော၊ ဝါဌ်းဆိုင်၏၊ ပထိဋ္ဌိတဋ္ဌာနံဝိယ၊ တည်ရာ အရပ်ကဲ့သို့၊
ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဒဝဠုဇ္ဈော၊ ခြေတော်ရာသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ စ၊
ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဗလဝတော၊ အားကြီးသော၊ ဝါတဇဝသိန္နဝဿ၊ လေ၏
လျှင်ခြင်းကဲ့သို့လျှင်ခြင်းရှိသော သိန္ဓောမြင်း၏၊ ပဒုမိနိပတ္တဝိ၊ ပဒုမ္မာကြာ
ရွက်၌လည်း၊ အက္ကန္တမတ္တမေဝ၊ နင်းကာမျှသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုနင်းချင်း၊ ပဒဝဠုဇ္ဈော၊ ခြေတော်ရာသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊
စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ အနုပဒံ၊ ခြေရာအစဉ်
အတိုင်း၊ မဟာဇနကာယော၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့သွားရာ၌၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဒဝဠုဇ္ဈံ၊ ခြေတော်ရာ
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဒ္ဓိတံ၊ နင်းနယ်ခြင်းငှါ၊ အဝိသဟန္တဿ၊ မဝံ့သော၊
အဿ၊ ထိုလူအများ၏၊ ဂမနဝိစ္ဆေဒေါ၊ သွားခြင်း၏ပြတ်ခြင်းသည်၊ ဘဝေ
ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အက္ကန္တအက္ကန္တဋ္ဌာနေ၊ နင်းရာနင်းရာအ
ရပ်၌၊ ယောဝိပဒဝဠုဇ္ဈော၊ အကြင်ခြေတော်ရာသည်လည်း၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်
ရာ၏၊ သောပဒဝဠုဇ္ဈော၊ ထိုခြေတော်ရာသည်၊ အန္တရေဓာယတေဝ၊ ကွယ်
သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ထိုသို့ ကွယ်သော်လည်း၊ ဒေါဏော၊ ဒေါဏ
အမည်ရှိသော၊ ပြာဟူဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ အမိဋ္ဌာနဝယေန၊ အမိဋ္ဌာနံခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဿိ၊ မြင်၏၊ ဘဂ
ဝါယိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဒစေတိယံ၊
ခြေတော်ရာစေတီကို၊ ဒသေတုကာမော၊ ပြတော်မူလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာရဟန္တအာရုံပြု၍၊ အသုကောနာမ၊ ဤအမည်ရှိ
သောသူသည်၊ ပဿတု၊ မြင်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အမိဋ္ဌာတိ၊ အမိဋ္ဌာနံ

တော်မူ၏။ တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ မာဂဏ္ဍိယဗြာဟ္မဏောဝိယ။ မာဂဏ္ဍိယ
ပုဏ္ဏားကဲ့သို့။ အယံဝိဗြာဟ္မဏော။ဤဒေါဏအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားသည်
လည်း။ တထာဂတဿ။မြတ်စွာဘုရား၏။ အဓိဋ္ဌာနဝသေန။ အဓိဋ္ဌာန၏
အစွမ်းအားဖြင့်။ အဒ္ဓသ။မြင်၏။ ပါဿဒိကန္တိ။ပါဿဒိကံ ဟူသည်ကား။
ပဿဒနကံ။ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဣတရံ။ဤမှတစ်ပါး
သောပဿဒနိယံ ဟူသောဝုန်သည်။ တသေဝ။ထိုပါဿဒိကဟူသော
ဝုန်၏သာလျှင်။ ဝေဝစနံ။ဝေဝစတည်း။ ဥတ္တမဒမထ သမထ မနုပတ္တန္တိ
ဧတ္ထ။ဥတ္တမဒမထသမထမနုပတ္တံ ဟူသောဤပါဌ်၌။ ဥတ္တမဒမထောနာမ။
ဥတ္တမဒမထမည်သည်ကား။အရဟတ္တမဂ္ဂေါ။ အရဟတ္တမဂ်တည်း။ဥတ္တမ
သမထောနာမ။ ဥတ္တမသမထမည်သည်ကား။အရဟတ္တမဂ္ဂသမာဓိ။အရ
ဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိတည်း။ တဒုဘယံ။ထိုနှစ်ပါးရံသို့။ ပတ္တံ။
ရောက်သော။ ဣတိအယံ။ဤသည်ကား။ အတ္ထော။အနက်တည်း။ဒန္တန္တိ။
ဒန္တဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗိသေသနံ။သမထဝိပဿနာချာန်မဂ်ဖိုလ်တို့ဖြင့် ပယ်
ပျောက်အပ်ပြီးသော ဆန့်ကျင်ခြင်းရှိသော။ ဂုတ္တန္တိ။ဂုတ္တံဟူသည်ကား။
ဂေါဝိတံ။လုံခြုံစေအပ်သော။သံယတိန္ဒြိယန္တိ။သံယတိန္ဒြိယံဟူသည်ကား။
ရက္ခိတိန္ဒြိယံ။စောင့်ရှောက်အပ်သောဣန္ဒြေရှိသော။ နာဂန္တိ။နာဂံဟူသည်
ကား။ ဆန္ဒာဒိဟိ။ဆန္ဒာဂတိ အစရှိသည်တို့သို့။ အဂန္တနတော။ မလိုက်
သောကြောင့်လည်းကောင်း။ပဟိနက်လေသေ။ပဟ်အပ်သောကိလေသာ
တို့ကို။ပုန။တဖန်။အနာဂန္တနတော။မဖြစ်စေသောကြောင့် လည်းကောင်း။
အာဂုံ။မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကို။အကရုဏတော။မပြုခြင်းကြောင့် လည်း
ကောင်း။ ဗလဝန္တဋ္ဌေန။ အားကြီးသော အနက်သဘောကြောင့် လည်း
ကောင်း။ဣတိ။ဤသို့။စတုဟိ။လေးပါးကုန်သော။ကာရေဏဟိ။အကြောင်း
တို့ကြောင့်။နာဂံ။နာဂမည်၏။ ဒေဝေါနာဘဝံဘဝိဿတိတိဧတ္ထ။ ဒေဝေါ
နာဘဝံဘဝိဿတိဟူသောဤပါဌ်၌။ ဘဝံ။အရှင်သည်။ နော။ငါတို့၏။ဒေ
ဝေါ။နတ်လေး။ ဣတိ။ဤသို့။ ဧတ္တာဝတာပိ။ဤမျှအလျှင်း အရှည်ရှိသော
စကားအစဉ်ဖြင့်လည်း။ပုစ္ဆာ။အမေးသည်။ နိဗ္ဗိတာ။အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်
သည်။ကဝေပဿ။ဖြစ်ရာ၏။ ပန။ထိုသို့အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်သော်လည်း။
အယံဗြာဟ္မဏော။ ဤဒေါဏ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားသည်။ အနာဂတော။
နောင်အခါ၌။ မဟေသက္ခော။ ကြီးမားသော တန်ခိုးရှိသော။ ဧကော။တ
ယောက်သော။ ဒေဝရာဇာနတ်မင်းသည်။ ဘဝိဿတိ။ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ။
ဤသို့လုံးပိုက်၍။ အနာဂတာဝသေန။အနာဂတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ပုစ္ဆာ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-စက္ကဝဂ်၊ ၂၄၆

သဘာဝေနဝ၊ ပုစ္ဆာသဘာဝတုဖြင့် သာလျှင်၊ ကထေန္တော၊ ဆိုလိုသည်
ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝန္တဗ္ဗောနုဘဝိဿာဟိ၊ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၍၊
ဘဂဝါဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုဒေါက် အမည်ရှိသော
ပုစ္ဆာအား၊ ပုစ္ဆာသဘာဝေနဝ၊ ပုစ္ဆာနှင့်တူသဖြင့်သာလျှင်၊ ကထေန္တော
ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ န၊ ခေါ်အဟံပြာဟ္မဏဒေဝေါဘဝိဿာမိတိ၊ နခေါအဟံ
ပြာဟ္မဏဒေဝေါဘဝိဿာမိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဧသေသောနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၍၊
အာသဝါနန္တိ၊ အာသဝါနံဟူသည်ကား၊ ကာမာသဝါနိနံ၊ ကာမာသဝအစ
ရှိကုန်သော၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော အာသဝတရားတို့၍၊ ပဟိနာတိ၊
ပဟိနာဟူသည်ကား၊ ဗောဓိပလ္လင်၊ ဗောဓိပလ္လင်၌၊ သဗ္ဗညုတညာဏာမိ
ဂမေနဝ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုရသဖြင့်သာလျှင်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ
အနုပလိတ္တော၊ လောကေနာတိ၊ အနုပလိတ္တော လောကေန ဟူသည်ကား၊
တဏှာဒိဋ္ဌိလေပါနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော လိပ်းကျခြင်းတို့၍၊ ပဟိ
နတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၍၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ခါရလောကေန၊ သင်္ခါရလော
ကဖြင့်၊ အနုပလိတ္တော၊ မလိပ်းကျအပ်၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဟူသည်ကား၊
စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိတော်မူတတ်
သည်၍၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိ၊ ဝါ၊ ဝိ၊ ဝေ၊ ဝေ၊
မှတ်လော၊ လောနာတိ၊ လောနဟူသည်ကား၊ လောနအာသဝေန၊ အကြင်အာ
သဝဖြင့်၊ ဧဝူပပတုဿာတိ၊ ဧဝူပပတုဿဟူသည်ကား၊ ဧဝေါပပတ္တိ၊
နတ်ပြည်၌ဖြစ်သောပဋိသန္ဓေသည်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ အဿတဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ
၍၊ ဝိဟင်္ဂမောတိ၊ ဝိဟင်္ဂမောဟူသည်ကား၊ အကာသစရ၊ ကောင်းကင်
၌သွားခြင်းရှိသော၊ ဝန္တဗ္ဗကာယိကဒေဝေါ၊ ဝန္တဗ္ဗနတ်အပေါင်း၌ ဖြစ်သော
နတ်သည်၊ ဝိဒ္ဓတ္တာတိ၊ ဝိဒ္ဓတ္တာဟူသည်ကား၊ ဝိမိတိတား၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်
၍၊ ဝိနုဇ္ဈိကတာတိ၊ ဝိနုဇ္ဈိကတာ ဟူသည်ကား၊ ဝိဂတနုဇ္ဈာ၊ ကင်းသော
အနှောင်အဖွဲ့ရှိသည်ကို၊ ဝိဂတဗန္ဓနာ၊ ကင်းသောအနှောင်အဖွဲ့ရှိသည်
တို့ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၍၊ ဝဂ္ဂ၊ တိ၊ ဝဂ္ဂဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရံ၊ ကောင်း
သော၊ တောယေနနုပလိမ္ပတိတိ၊ တောယေနနုပလိမ္ပတိဟူသည်ကား၊ ဥဒက
တော၊ ရေမှူးရေတနုမတ္တံ၊ တတောင်အတိုင်းအရှည်၊ အတ္တုပ္ပမ္မာ၊ တက်၍၊ ပြိတံ၊
တည်သော၊ သရံ၊ အိုင်ကို၊ သောဘယမာနံ၊ တင့်တယ်စေသော ကြာပုဏ္ဏ
ရိက်သည်၊ ဘမရ၊ ဇာ၊ ပိတုးအပေါင်းကို၊ ဟာသယမာနံ၊ ရွှင်စေချက်၊
တောယေန၊ ရေနှင့်၊ နုပလိမ္ပတိ၊ မလိပ်းကပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပြာဟ္မဏ၊

၂၄၆

၂၅၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧသေနာပရိယောသာနေ၊ ဧသေနာတော်၏အဆုံး၌၊ ဝီရိယံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂဗလ္လာနိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့သို့၊ ပါပုဏ်တော၊ ရောက်၍၊ နှိဒသဟိပဒသဟာသေဟိ၊ တသောင်းနှစ်ထောင်သောပုန်တို့ဖြင့်၊ ဧဒါဏဂဇ္ဇိတံနာမ၊ ဧဒါဏဂဇ္ဇိတမည်သော၊ ဂမနဝဏ္ဏံ၊ ကြွသွားတော်မူခြင်း၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ကထေသိ၊ ဆို၏၊ တထာဂတစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဇမ္ဗုဒီပတလေ၊ ဇမ္ဗုဒီပကျွန်း အပြင်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ မဟာကလဟံ၊ ကြီးစွာသောငြင်းခုံခြင်းကို၊ ဝုပသမေဝော၊ ငြိမ်းစေ၍၊ ဓေတုယော၊ ဓေတံတော်တို့ကို၊ ဘာဇေသိ၊ ဝေဘန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဆဋ္ဌသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ နိဗ္ဗာနဿဝသန္တိကေတိ၊ နိဗ္ဗာနဿဝသန္တိကေဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနသန္တိကေယဝ၊ ကိလေသနိဗ္ဗာန် အနုပါဒါနိဗ္ဗာန်၏အနီး၌သာလျှင်၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ သီလေပတိဋ္ဌိတောတိ၊ သီလေပတိဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလေ၊ ပါတိမေါက္ခသံဝရသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသော၊ အာတာပီတိ၊ အာတာပီဟူသည်ကား၊ အာတာပေန၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော၊ ဝိရိယေန၊ ဝီရိယနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ယောဂက္ခေမဿာတိ၊ ယောဂက္ခေမဿဟူသည်ကား၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယောဂေဟိ၊ ယောဂတို့ဖြင့်၊ ခေမဿ၊ ဘေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပမာဒေဘယဒသီဝါတိ၊ ပမာဒေဘယဒသီဝါဟူသည်ကား၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ ဘယတော၊ ငရဲ၌ ဖြစ်ခြင်းအစရှိသောဘေးအားဖြင့်၊ ပဿန္တော၊ ရှုသော။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ပနုဏ္ဏပစ္စေကသစ္စောတိ၊ ပနုဏ္ဏပစ္စေကသစ္စောဟူသည်ကား၊ နုဒမေဝဒဿနံ၊ ဤငါ၏အယူသည်သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒမေဝဒဿနံ၊ ဤငါ၏အယူသည်သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပါပိုဧက္ကံ၊ အသီး၊ ဂဟိတက္ကာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုဟောင်းသည်၊ ပစ္စေကသင်္ခါတဒိဋ္ဌိသစ္စာနိ၊ အသီးဟုဆိုအပ်ကုန်သောဒိဋ္ဌိသစ္စာတို့ကို၊ ပနုဏ္ဏာနိနိဟဇ္ဇာနိ၊ ပပင်ပျောက်အပ်ကုန်သည်၊ ပဟိနာနိ၊ ပပင်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပနုဏ္ဏပစ္စေကသစ္စော၊ ပနုဏ္ဏပစ္စေကသစ္စမည်၏၊ သမဝယသဋ္ဌေသနောတိဧတ္ထ၊ သမဝယသဋ္ဌေသနောဟူသောဤပါဌ်၌၊ အဝယာတိ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-စက္ကဝဂ်၊ ၂၅၁

အဝယာဟူသည်ကား၊ အနုနာ၊ မယုတ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာတိ၊ သဗ္ဗာဟူသည်
ကား၊ ဝိဿဗ္ဗာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သော၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ သဗ္ဗာ
ကောင်းစွာ၊ အဝယာ၊ မယုတ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သော၊ ဧသ
နာ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော
ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သမဝယသဗ္ဗေသနော၊ သမဝယသဗ္ဗေသနမည်၏၊
သဗ္ဗာဝိဿဗ္ဗသဗ္ဗသေနော၊ ကောင်းစွာစွန့်အပ်သော အလုံးစုံရှာဖွေခြင်း
ရှိသောရဟန်းသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ပဋိလိနောတိ၊ ပဋိလိနောဟူသည်ကား၊ နိလိနော၊ ကိန်း၏၊ ဧကိဘာဝံ၊
တယောက်ထည်းအဖြစ်သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်၏၊ ပုထုသမဏာဗြာဟ္မဏာ
နန္တိ၊ ပုထုသမဏာဗြာဟ္မဏာနံဟူသည်ကား၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော၊
သမဏာဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဌ၌
သမဏာတိ၊ သမဏာ ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇ၊ ပဂတေ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ကပ်
ကုန်သောသူတို့တည်း၊ ဗြာဟ္မဏာတိ၊ ဗြာဟ္မဏာဟူသည်ကား၊ ဘောဝါ
ဒိနော၊ တောဘောဟုခေါ်လေ့ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ပုထုပစ္စေက
သစ္စာနိတိ၊ ပုထုပစ္စေကသစ္စာနိဟူသည်ကား၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော၊
ပါဓေက္ကသစ္စာနိ၊ အသီးအသီးသောသစ္စာတို့သည်၊ နုဏ္ဏာနိတိ၊ နုဏ္ဏာနံဟူ
သည်ကား၊ နိဟဇ္ဇာနိ၊ ပယ်ဖျက်အပ်ကုန်သည်၊ ပနုဏ္ဏာနိတိ၊ ပနုဏ္ဏာနိဟူ
သည်ကား၊ သုဇ္ဈ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဟဇ္ဇာနိ၊ ပယ်ဖျက်အပ်ကုန်သည်၊ စတ္တာ
နိတိ၊ စတ္တာနိဟူသည်ကား၊ ဝိဿဗ္ဗာနံ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်၊ ဝန္တောနိတိ၊
ဝန္တောနိဟူသည်ကား၊ ဝမိတာနံ၊ အနံအပ်ကုန်သည်၊ မုတ္တာနိတိ၊ မုတ္တာနိ
ဟူသည်ကား၊ ခနိဗ္ဗနာနိ၊ ဖြတ်အပ်သော အနှောင်အဖွဲ့ရှိသည်တို့ကို၊
ကတာနိ၊ ငြိအပ်ကုန်သည်၊ ပဟိနာနိတိ၊ ပဟိနာနိဟူသည်ကား၊ ပစဟိ
တာနိ၊ ပယ်စွန့်အပ်ကုန်သည်၊ ပဋိနိဿဗ္ဗာနိတိ၊ ပဋိနိဿဗ္ဗာနိဟူသည်
ကား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဋိဝိဿဗ္ဗိတော၊ စွန့်
အပ်သည်ရှိသော၊ ဝုနု၊ တဖန်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သို့၊ နအာရောဟန္တိ၊ မတက်ကုန်၊
ဧဝံတထာ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဋိနိဿဗ္ဗိတာနိ၊ စွန့်အပ်
ကုန်သည်၊ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတာနိ၊ ထိုနုဏ္ဏာ
နိပနုဏ္ဏာနံ အစရှိသောပုဒ်တို့သည်၊ ဂဟိတဂဟာဏဿ၊ ယူအပ်သော
မိစ္ဆာအယူကိုခွဲလမ်းခြင်း၏၊ ဝိဿဗ္ဗာဘာဝေဝစနာနိ၊ စွန့်အပ်သည်၏အ
ဖြစ်၏၊ ဧဝံဝရိယာယံ စကားလွယ်တူတည်း၊ ကာမေသနာပဟိနာပော
တိတိ၊ ကာမေသနာပဟိနာပောတိဟူသည်ကား၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာ

၂၅၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ပဟိနာ၊ ပယံအပ်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဘဝသနာပန၊ ရူပ
ဘဝအရူပဘဝ တို့ကိုရှာမှီးခြင်းကိုကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တ
မဂ်ဖြင့်၊ ပဟိယျတိ၊ ပယံအပ်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သော
အကျင့်ကို၊ ဇေယျသမာဓိ၊ ရှာအံ့၊ ဂဝေသိဿာမိ၊ ရှာမှီးအံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊
ပဝတ္တန္တာသယသင်္ခါတာ၊ ဖြစ်သောအလိုဟုဆိုအပ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယေ
သနာပိ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကိုရှာမှီးခြင်းသည်လည်း၊
အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိပ္ပဿန္တိ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့၊
ဝူပသမံ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဒိဋ္ဌိဗြဟ္မစရိယေသနာပန၊ ဒိဋ္ဌိဟုဆို
အပ်သောမြတ်သောအကျင့်ကို ရှာမှီးခြင်းသည်ကား၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂ
နေဝ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေ
ဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဇေဝေါဘိက္ခဝေတိ၊ ဇေဝေါဘိက္ခဝေ ဟူသည်ကား၊
စတုတ္ထဇ္ဈာနေန၊ စတုတ္ထဈာန်ဖြင့်၊ ပဿန္တကာယသင်္ခါရော၊ ငြိမ်းပြီးသော
ကာယသင်္ခါရရှိသောရဟန်းသည်၊ ဝူပသန္တအဿာသပဿာသောနာမ၊
ငြိမ်းပြီးသောထွက်သက်ဝင်သက်ရှိသည်မည်သည်၊ ဟောတီး ဖြစ်၏။
အသ္မိမာနောတိ၊ အသ္မိမာနောဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကော၊ ဖြစ်သော၊ နဝဓိမမာနော၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောမာ
နတည်း၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ကာမေသနာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကိုရှာမှီးခြင်း
လည်းကောင်း၊ ဘဝသနာ၊ ရူပဘဝ အရူပဘဝတို့ကိုရှာမှီးခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇ္ဈေနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဇေတေသေနာ၊ ထိုရှာမှီးခြင်းတို့
လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာသဟာတိ၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာသဟာဟူ
သည်ကား၊ တာဟိယေဝ၊ ထိုကာမေသနာ ဘဝသနာတို့နှင့်သာလျှင်၊
သဟ၊ တကွ၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုရှာမှီးခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဿာပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတ၊
ထိုရှာမှီးခြင်းတို့ကို၊ ဣဓ၊ ဤဝါထာ၌၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ သေနာပဋိနိဿဋ္ဌာတိ၊
သေနာပဋိနိဿဋ္ဌာဟူသော၊ ဣမိနာပဓေန၊ ဤပုဒ်နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ယေ
ဇနာ၊ ယေဇနာခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတံသစ္စပရာမာသောဒိဋ္ဌိဋ္ဌာ
နာသမုဿယာတိ၊ ဣတိသစ္စပရာမာသော ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာသမုဿယာဟူသည်
ကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဟ
တာပရာမာသောစ၊ အယူဟုဆိုအပ်သောမှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်း
လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌသင်္ခါတာယေဝ၊ ဒိဋ္ဌိသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ
ဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်သော အလုံးစုံသော အကျိုးမဲ့ခြင်း၏ အကြောင်း တို့သည်

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-စက္ကဝဂ်။ ၂၁၃

လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ခြိကုန်၏၊ ယေး၊ အကြင်ဆူတိသစ္စပရမသဒိဋ္ဌိဋ္ဌာန
တို့ကို၊ သမုသိတတ္တာ၊ ကောင်းစွာထက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဂ္ဂတိာ
တက်၍၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမုဿယာတိ၊ သမုဿ
ယာတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေဗ္ဗ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော
တေး၊ ထိုဆူတိသစ္စပရမသဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနတို့ကို၊ ဣမေ၊ ဤဝါထာ၌၊ ဗ္ဗတော၊ တည်
၍၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနသမုဟတာတိ၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနသမုဟတာဟူသော၊ ဣမိနာပဒေန၊
ဤပုဒ်နှင်းသ၌၊ တက္က၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏၊
ပန၊ စောဓနာဦးအံ၊ ကဿ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတသေနာ၊ ထိုကမေ
သနာဘဝသနာတို့ကို၊ ပဋိနိဿဋ္ဌာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သနည်း၊ ဧတစဒိဋ္ဌိဋ္ဌာ
နာ၊ ထိုဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောအလုံးစုံသောအကျိုးမဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို
လည်း၊ သမုဟတာ၊ ပယ်ဖျောက်အပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိအယ၊ ဤသည်
ကား၊ ဝုစ္စန္တိ၊ အမေးတည်း၊ သဗ္ဗရာဂဝိရတ္တဿ၊ အလုံးစုံသောကာမရာဂ
ဘဝရာဂတို့ဖြင့်တပ်ခြင်းကင်းသော၊ တဗျာက္ခယဝိရတ္တိနော၊ တဗျာ
၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၌ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော မဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ပဋိနိဿဋ္ဌာ၊ စွန့်အပ်ကုန်၏၊ သမုဟတာ၊ ပယ်ဖျောက်အပ်ကုန်၏၊ ယံ
ဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗရာဂဝိ
ဝိ၊ အလုံးစုံသောကာမရာဂဘဝရာဂတို့ဖြင့်လည်း၊ ဝိရတ္တောစ၊ တပ်ခြင်း
ကင်းသည်လည်းကောင်း၊ တဗျာက္ခယေ၊ တဗျာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊
နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ပဝတ္တာယ၊ ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တဖလဝိရတ္တိယာ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သောဝိရတ္တိနှင့်၊ သန္နာဝတောစ၊ ပြည့်စုံသည်လည်း
ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သေနာ၊ ကမေသနာ
ဘဝသနာတို့ကို၊ ပဋိနိဿဋ္ဌာ၊ စွန့်အပ်ကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာစ၊ ဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်
သောအလုံးစုံသောအကျိုးမဲ့ခြင်း၏အကြောင်းတို့ကိုလည်း၊ သမုဟတာ၊
ပယ်ဖျောက်အပ်ကုန်၏၊ သဝေသန္တောတိ၊ သဝေသန္တောဟူသည်ကား၊
ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိလေ
သသန္တတာယ၊ ကိလေသာတို့မှငြိမ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္တော၊
ငြိမ်းသည်မည်၏၊ ပဿဒ္ဓေါတိ၊ ပဿဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ နှိပ်ပါးကုန်
သော၊ ကာယဝိတ္တပ္ပဿဒ္ဓိတိ၊ ကာယပဿဒ္ဓိဝိတ္တပဿဒ္ဓိတို့ဖြင့်၊ ပဿဒ္ဓေါ၊
ငြိမ်း၏၊ အပရာဇိတောတိ၊ အပရာဇိတောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကိလေသေ၊
အလုံးစုံသောကိလေသာတို့ကို၊ ဖိနိတွာ၊ အောင်၍၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေနမိ၊ တစုံတခုသောကိလေသာသည်၊ အပရာဇိတော

၂၅၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

မအောင်အပ်။ မာနာဘိသမယာတိ။ မာနာဘိသမယော ဟူသည်ကား။
မာနဿ၊ မာနာကို။ ပဟာနာဘိသမယေန။ ပယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောအဘိ
သမယဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါတိ။ ဗုဒ္ဓါဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုဒါရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓိတော၊ သိ၍၊ ဌိတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမသ္မိံ၊
ဤအဋ္ဌမသုတ်၌၊ သုတ္တေပိ၊ သုတ်၌လည်းကောင်း။ ဂါယာသုပိ၊ ဂါယာတို့၌
လည်းကောင်း။ ဝိကာသဝေါ၊ ရန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်။ ကထိတော၊
ဟောအပ်သည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ သံဃာတံအာပဇ္ဇန္တိတိ၊ သံဃာတံအာပဇ္ဇန္တိ
ဟူသည်ကား။ ဝဇံမရဏံ၊ သေချခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ နိစ္စဒါ
နန္တိ၊ နိစ္စဒါနံဟူသည်ကား။ သလ္လကာဘတ္တံ၊ စာရေးတံဆွမ်းသည်။ အနုကု
လယညန္တိ၊ အနုကုလယညံဟူသည်ကား။ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏။ ပိတူဟိ၊ အ
ဘတို့သည်လည်းကောင်း။ ပိတာမဟေဟိ၊ အဘိုးတို့သည်လည်းကောင်း။
ဒိန္နတ္တာ၊ ပေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကုလသနုကုလဝသေန၊
ရှေးဖြစ်သောအမျိုး၊ နောက်မှဖြစ်သောအမျိုးတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယဇိ
တဗ္ဗံ၊ ပူဇော်အပ်သောဝတ္ထုသည်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်သောဝတ္ထုသည်။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဿမေခန္တိ၊ အာဒိသု၊
အာဿမေခံ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤယဇိပူဇော်ခြင်း၌၊ အယံ၊
မြင်းကို၊ မေခန္တိ၊ သတ်ညွှန်းဆဲကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊
ယဇိပူဇော်ခြင်းသည်။ အဿမေခေါ၊ အဿမေခမည်၏။ ဧတံ၊ ဤအဿ
မေခဟူသောအမည်သည်၊ ဇွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပရိယညေဟိ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်ဖြစ်စေအပ်သော အခြံအရံဖြစ်သောယဇိတို့ဖြင့်၊ ယဇိတဗ္ဗဿ၊ ပူ
ဇော်အပ်သော၊ ကေဝိသတိယူပဿ၊ နှစ်ဆဲ့တပါးသောယဇိတိုင်ရှိသော
ဘုမိဉ္ဇ၊ ယဇိပူဇော်ရာဖြစ်သောမြေကိုလည်းကောင်း၊ ပုရိသေဝ၊ ယောကျ်ား
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ လေး၍၊ အဝသေသသဗ္ဗဝိဘဝဒက္ခိဏဿ
ကြွင်းသောအလုံးစုံသောစည်းစိမ်ကိုပေးလှူခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယညဿ
ယဇိပူဇော်ခြင်း၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤယဇိပူဇော်ခြင်း၌၊
ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ မေခန္တိ၊ သတ်ညွှန်းဆဲကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သော၊ ထိုယဇိပူဇော်ခြင်းသည်။ ပုရိသမေခေါ၊ ပုရိသမေခမည်၏
ဧတံ၊ ဤပုရိသမေခဟူသောအမည်သည်၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိ
ယညေဟိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှဖြစ်သောအခြံအရံဖြစ်သောယဇိတို့ဖြင့်၊ ယဇိ

သဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဘူမိယာ၊ မြေနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ အဿမေဓေ၊ အဿမေဓံ၊ ဝုတ္တဝိဘဝဒက္ခိဏဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောစည်းစိမ်ကိုပေးလှူခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယညဿ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်ဟည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌၊ သမ္ပံ၊ ထမ်းပိုးပေါက်၏၊ အာတွင်း၌ထည့်သွင်းအပ်သောထမ်းပိုးကျည်းလှံဒဏ်ကိုပါသန္တိ၊ ပစ်ချတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည်၊ သမ္ပာပါသော၊ သမ္ပာပါသမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤသမ္ပာပါသဟူသောအမည်သည်၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေတိုင်းနေတိုင်း၊ သမ္ပံ၊ ထမ်းပိုးပေါက်အတွင်း၌ထည့်သွင်းအပ်သောထမ်းပိုးကျည်းလှံဒဏ်ကို၊ ခိပိတွာ၊ ပစ်ချ၍၊ တဿ၊ ထိုထမ်းပိုးကျည်းလှံဒဏ်၏၊ ပတိတောကာသေ၊ ကျရာအရပ်၌၊ ဝေဒိ၊ အရံအတားဖြစ်သောပွတ်လုံးပွတ်တိုင်ကို၊ ကတွ၊ ပြု၍၊ သံဟာရိမေဟိ၊ လှည်းဖြင့်ဆောင်သဖြင့်၊ န္ဓုရားကောင်းသော၊ ယူပါဒိဟိ၊ ယဇ်တိုင်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သရဿတိနိဒိယာ၊ သရဿတိအမည်ရှိသောမြစ်၌၊ နိမုဂ္ဂေါကာသတော၊ ခုတ်ရာအရပ်မှ၊ ပထုတိ၊ င၍၊ ပဋိလောမိဂန္ထန္တေန၊ နောက်ဆုတ်ပဋိလုံသွားသဖြင့်၊ ယဇိတဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ သဗ္ဗယာဂဿ၊ အလုံရုံးသောယဇ်၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌၊ ဝါဇံ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျိုး၌၊ ဂါထာမန္တရားအစရှိသည်တို့ဖြင့်စီမံအပ်သောထောပတ်ပျားရည်အရသာကို၊ ဝိယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုပူဇော်ခြင်းသည်၊ ဝါဇပေယျံ၊ ဝါဇပေယျမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤဝါဇပေယျဟူသော အမည်သည်၊ ဧကေန၊ တခုသော၊ ပရိယဉ္ဇေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖြစ်စေအပ်သောအခြံအရံဖြစ်သောယဇ်ဖြင့်၊ သတ္တရသဟိ၊ တဆဲ့ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ပသူဟိ၊ ဆိတ်မြိမ္မာဆိတ်ကုလားအစရှိသောသားတို့ဖြင့်၊ ယဇိတဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဗေလုဝယုပဿ၊ ဥသျှစ်နှစ်ယဇ်တိုင်ရှိသော၊ သတ္တရသ သတ္တရသ ဝါဒက္ခိဏဿ၊ ရွှေငွေမြင်း အစရှိသောအားဖြင့် တဆဲ့ခုနစ်ပါးတဆဲ့ခုနစ်ပါးတို့၏အပေါင်းဖြစ်သောဝတ္ထုကိုပေးလှူခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယညဿ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌၊ အဂ္ဂဇ္ဇော၊ ကျိုကြာဘဏ္ဍာဥစ္စာတိုက်တို့၌ပိတ်ဆီးထားသော တံခါးရှက်တို့သည်၊ နုတ္တိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည်၊ နိရုဂ္ဂဇ္ဇော၊ နိရုဂ္ဂဇ္ဇမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤနိရုဂ္ဂဇ္ဇဟူသော အမည်သည်၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ပရိယဉ္ဇဟိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖြစ်စေအပ်သော အခြံအရံဖြစ်သောယဇ်တို့ဖြင့်၊ ယဇိတဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဘူမိယာ၊

စ၊ မြေနှင့်၎င်း၊ ပုရိသေဟိစ၊ ယေဝံကျားတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိ၊ တပွား၊ အဿမေခေ၊ အဿမေခန္ဓ၊ ဝုတ္တဝိဘဝဒက္ခိဏဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော စည်းစိမ်ကိုပေးလှူခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗမေခပရိယာယနာမဿ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို သတ်ညွှန်းဆဲခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ပရိယာယံဖြစ်သောအမည်ရှိသော၊ မေခဝိကပ္ပဿ၊ သတ်ညွှန်းဆဲခြင်းကိုအထူးကြံခြင်းပြုခြင်း၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ မဟာရမ္ဘာတိ၊ မဟာရမ္ဘဟူသည်ကား၊ မဟာကိစ္ဆာ၊ များသော ကိစ္စရှိကုန်၏၊ မဟာကရဏီယာ၊ များသောပြုတွယ်ရှိကုန်၏၊ အဝိဝအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ပါဏာတိပါတသမာရမ္ဘဿ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောညွှန်းဆဲခြင်း၏၊ မဟန္တတပယဝိ၊ ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ မဟာရမ္ဘာယေဝ၊ မဟာရမ္ဘမည်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နတေဟောန္တိ၊ မဟပွလသတိဇ္ဇေ၊ နတေဟောန္တိ၊ မဟပွလသဟူသောဤပါဌ်၌၊ နိရဝသေသသတ္တေ၊ အကြွင်းမရှိသော သတ္တဝါ၌၊ သာဝသေသဝသေန၊ အကြွင်းရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သညာဏံ၊ အဌာန်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဋ္ဌမလေန၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးဖြင့်၊ နိဗ္ဗလသဝ၊ အကျိုးမရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဝိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဣဒဉ္စ၊ ဤနတေဟောန္တိ၊ မဟပွလသ ဟူသော စကားကိုလည်း၊ ပါဏာတိပါတ သမာရမ္ဘာယေဝ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ညွှန်းဆဲခြင်းကိုသတိလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တည္ဗ၊ ထိုနတေဟောန္တိ မဟပွလသအစရှိသောစကား၌၊ အန္တရန္တရ၊ အကြားအကြား၌၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူကို၊ ဒိယျာတိ၊ ပေးအပ်၏၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူသည်၊ ဣမိနာသမာရမ္ဘေန၊ ဤသူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောညွှန်းဆဲခြင်းသည်၊ ဥပဟတတ္တာ၊ နိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟပွလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊ နယောတိ၊ မဖြစ်၊ မနွဗလံ၊ နဲ့သော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟညရေတိ၊ ဟညရေဟူသည်ကား၊ ဟညန္တိ၊ သတ်ညွှန်းဆဲကုန်၏၊ ယဇန္တိ၊ အနုကုလံ သဒါတိ၊ ယဇန္တိ၊ အနုကုလံသဒါ ဟူသည်ကား၊ ယညေ၊ ယဇ်ပူဇော်ရာ၌၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ အနုကုလံ၊ အမျိုးသို့အစဉ်လိုက်သော ယဇ်ကို၊ ယဇန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏၊ ပုဗ္ဗပုရိသေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော အဘအဘိုး အဘေးအစရှိသောယောကျာ်းတို့သည်၊ ယိဇ္ဇတ္တာ၊ ပူဇော်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-စက္ကဝဂ်၊ ၂၅၇

ပန္နိမဝုရိသဒိ၊ နောက်ဖြစ်သောသားမြေးဖြစ်အစရှိသော ယောက်ျားတို့ သည်လည်း၊ ယဇနန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေယျောဟောတိဘိ၊ သေယျောဟောတိဟူသည်ကား၊ ပိသေယောဝ၊ ထူးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နုပါပိယောတိ၊ နုပါပိ ယော ဟူသည်ကား၊ ကိစ္ဆိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ပါပံ၊ ယုတ်မာ ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ အဘိသင်္ခတန္တိ၊ အဘိသင်္ခတံဟူသည် ကား၊ ရာသိကတံ၊ အရပြုအပ်သော၊ နိရာရန္တန္တိ၊ နိရာရန္တံဟူသည်ကား၊ ပါဏဝကေရဟိတံ၊ သတ္တဝါကို သတ်ဖြတ်ခြင်းမှ ကင်းသော၊ သုညန္တိ၊ ယညံဟူသည်ကား၊ ဒေယျခမ္ဘံ၊ ဣတ္ထယံဝတ္ထုကို၊ ဟိသမ္ဘံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ တံ၊ ထိုဣတ္ထယံဝတ္ထုကို၊ ယဇိတဗ္ဗတ္တာ၊ ပူဇော်အပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ ယညောတိ၊ ယညဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကာလေ နာတိ၊ ကာလေ နဟူသည်ကား၊ ယုတ္တပတ္တကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အခါ၌၊ ဥပယုဇန္တိတိ၊ ဥပယုဇန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဥပပန္နန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ ဝီတိဝတ္တာ ကုလံဂတိန္တိ၊ ဝီတိဝတ္တာကုလံဂတိဟူသည်ကား၊ ဝကေလဂ္ဂေဝ၊ သတ် သောအမျိုးကို လည်းကောင်း၊ ဝကေတိဉ္စ၊ သတ်ခြင်း အလားကို လည်း ကောင်း၊ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်၏၊ ဟညဿကောဝိဒါတိ၊ ဟညဿကောဝိ ဒါဟူသည်ကား၊ စတုဘူမကဝုညေ၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သောကုသိုလ်၌၊ ကုသ လာ၊ လိဗ္ဗာကုန်၏၊ ယညေတိ၊ ယညေဟူသည်ကား၊ ပကတိဒါနေ၊ ကြပတေ ပေးလှူခြင်း၌၊ သဒ္ဓေတိ၊ သဒ္ဓေဟူသည်ကား၊ မတကဒါနေ၊ သူသေအားပေးလှူ ခြင်း၌၊ ဟန္တိကတွာတိ၊ ဟန္တိကတွာဟူသည်ကား၊ ဟုနိတဗ္ဗံ၊ ပူဇော်အပ်သော ဒေယျခမ္ဘံ၊ ပေးလှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဥပကဗ္ဗေတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊ သုခေတ္တ ဗြဟ္မစာရိသုတိ၊ သုခေတ္တဗြဟ္မစာရိသုဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မစာရိသင်္ခါတေ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော၊ သုခေတ္တမ္ပိ၊ ကောင်း သောလယ်ယာမြေကောင်းသဘွယ် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမ္ပတ္တန္တိ၊ သမ္ပတ္တံ ဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ပတ္တံ၊ ရောက်သော၊ ဒက္ခိဏေယျသုယံကတန္တိ၊ ဒက္ခိဏေယျ သုယံကတံ ဟူသည်ကား၊ ဒက္ခိဏာယ၊ အလှူအား၊ အနုစ္စပိကေသု၊ လျော် ပတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ယံဥပကပိတံ၊ အကြင်စီရင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဥပကပိတံ၊ ထိုစီရင်ခြင်းသည်၊ သုဟုတံ၊ ကောင်းစွာပူဇော်သည် မည်၏၊ သုယိဋ္ဌံ၊ ကြီးစွာပူဇော်သည်မည်၏၊ သမ္ပတ္တံ၊ ကောင်းစွာ ရောက်

၀၀

၂၅၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သည်မည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃာဂုဏာနံ၊ ဘုရားတရားသံဃာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ သဒ္ဓဟနတယ၊ ယုံကြည်သည်၏ အမြင်ကြောင့်၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓမည်၏၊ မုတ္တေန စေတသတိ၊ မုတ္တေန စေတသာ ဟူသည်ကား၊ ပိဿဋ္ဌေန၊ လွတ်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဣမိနာ၊ ဤမုတ္တေန စေတသာ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ယံမုတ္တဝာဂံ၊ အကြင်လွတ်လွတ်စွာကြံခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒဿမသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုချေစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ စက္ကဝဂ္ဂေါ၊ စက္ကဝဂ်သည်၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းတည်း။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဏာသက-၅-ရောဟိတဿဝဂ်၊

၁ ပဋ္ဌမဿ၊ ပဋ္ဌမဝဂ်၏၊ ပဋ္ဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊ ဥာဏဒဿနပဋိလာဘာယာတိ၊ ဥာဏဒဿနပဋိလာဘာယ ဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဥာဏဒဿနဿပဋိလာဘာယ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဥာဏ်အမြင်ကိုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဒိဝါသညံအဓိဋ္ဌာတိတိ၊ ဒိဝါသညံအဓိဋ္ဌာတိဟူသည်ကား၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌ ဣတိဝေံသညံ၊ ဤသို့နေဟူသောအမှတ်ကို၊ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ဆောက်တည်၏၊ ယထာဒိဝါတထာရတ္ထိန္ဒြိယထာဒိဝါတထာရတ္ထိ ဟူသည်ကား၊ ဒိဝါ၊ နေ၌၊ အာလောကသညာ၊ အလင်းရောင်ဟူသော အမှတ်ကို၊ မနသိကတာယထာ၊ နှလုံး၌ပြုအပ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ရတ္ထိမ္ဗိညဉ့်၌လည်း၊ တံအာလောကသညံ၊ ထိုအလင်းရောင် ဟူသော အမှတ်ကို၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဒုတိယပဒေဝိ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ယထာရတ္ထိတထာဒိဝါ ဟူသော ဝါကု၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ သပ္ပဘာသန္တိ၊ သပ္ပဘာသံ ဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဥာဏာဘာသေန၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော အရောင်ဖြင့်၊ သဟောဘာသံ၊ အရောင်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ အာလောကသဒိသံ၊ အလင်းနှင့် တူသည်ကို၊ ကိဉ္ဇာပိကတံ၊ အကယ်၍ ပြုအပ်၏ရှင်၊ ပနတတာပိ၊ ထိုသို့ပြုအပ်သော်လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နသလ္လက္ခေတဗ္ဗော၊ မမှတ်အပ်၊ တိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဥာဏာလောကော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောအလင်းကို၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဝိဒိတာတိ၊ ဝိဒိတာဟူသည်ကား၊ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊

၄-ဝတုတ္တနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-ရောဟိတသံဝဂ်၊ ၂၅၆

ဖြစ်၍၊ ကထံ၊ အဘဟံသို့လျှင်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဝိဒိတာ၊ ထင်ရှား
ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတာ၊
ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်
ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဣသေ၊ သ
နေ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၊ သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝတ္ထု၊ ဖြစ်ရာ
ဝတ္ထု၊ အာရုံကို၊ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ပရိဂ္ဂ
ဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏၊ တဿ၊ ဘိက္ခုနေ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပရိဂ္ဂဟိတ
ဝတ္ထာရမ္မဏတာယ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော ဝတ္ထုအာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ တာဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇတွဉ်၊ ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတာ၊
ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိနာမ၊ ဖြစ်ကုန်သည်မည်ကုန်၏၊
ဝိဒိတာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိနာမ၊ တည်သည်မည်
ကုန်၏၊ ဝိဒိတာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့၊
ဂစ္ဆန္တိနာမ၊ ရောက်သည်မည်ကုန်၏၊ သညာဝိတက္ကေသုပိ၊ သညာဝိတက်
တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဥဒယဗ္ဗယာနူပသီတိ၊
ဥဒယဗ္ဗယာနူပသီ ဟူသည်ကား၊ ဥဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
ဝယဉ္စ၊ ပျက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ချုပ်၍၊
ဣတိ၊ ချုပ် ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နှစ်ဆဲရှစ်ပါး အတိုင်းအရှည် ရှိသော
သဘောတရားသည်၊ ချုပ်၊ ရုပ်မည်၏၊ ချုပ်သည်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်
နှစ် ဆဲရှစ်ပါး အတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ ဣတော၊ ဤနှစ်ဆဲရှစ်ပါးထက်၊ ပရံ၊ အ
လွန်၊ ချုပ်၊ ရုပ်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း၊ ဣတိ၊ ချုပ်သောသမုဒယောတိ၊ ဣတိ၊ ချုပ်သောသမုဒယောဟူသည်
ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ချုပ်သောရုပ်၏၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္တင်္ဂမောတိ၊ ဣမိ
နာပန၊ အတ္တင်္ဂမော ဟူသောပါဠိဖြင့်ကား၊ ဘောဒေါ၊ ပျက်ခြင်းကို၊ အမိပ္ပေ
တော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဝေဒနာဒိသုပိ၊ ဝေဒနာအစ ရှိသည်တို့၌လည်း၊
ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဣဒဉ္စပနမေတံ ဘိက္ခဝေသန္ဓာယ
ဘာသိတန္တိ၊ ဣဒဉ္စပနမေတံ ဘိက္ခဝေသန္ဓာယဘာသိတံ ဟူသည်ကား၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပုဏ္ဏကပဉ္စေ၊ ပုဏ္ဏကအမည်ရှိ
သောပုဏ္ဏားလုလင်သည်မေးလျှောက်အပ်သော အမေးပုစ္ဆာပြဿနာ၌၊
သင်္ခါယလောကသိန္တိ၊ အာဒိ၊ သင်္ခါယလောကသို့ ဤသို့အစရှိသော၊ ယံ
တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဣဒံပလံ

၂၆၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သမာပတ္တိံ၊ ဤဖလသမာပတ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်
၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခါယ
လောကသို့ အစရှိသောပါဌ်၌၊ သင်္ခါယာတိ၊ သင်္ခါယ ဟူသည်ကား၊
ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ လောကသို့တိ၊ လောကသို့ ဟူသည်
ကား၊ သတ္တလောကေ၊ သတ္တလောက၌၊ ပရော ပရာနိတိ၊ ပရော ပရာနိ
ဟူသည်ကား၊ ဥစ္စာဝစာနိ၊ အမြင့်အနိမ့်တို့ကို၊ ဥတ္တမာမမာနိ၊ အမြတ်
အယုတ်တို့ကို၊ ဣဉ္စိတန္တိ၊ ဣဉ္စိတံ ဟူသည်ကား၊ စလနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်း
ဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိကုဟိဉ္စိလောကေတိ၊ နတ္ထိကုဟိဉ္စိလော
ကေဟူသည်ကား၊ ကတ္တမိ၊ တစုံတခုသော၊ လောကသို့၊ လောက၌၊ ဧက
က္ခန္ဓမိ၊ တခုသောဓန္ဓာ၌ လည်းကောင်း၊ ဧကာယတနေမိ၊ တခုသောအာ
ယတန၌လည်းကောင်း၊ ဧကဓာတုယာမိ၊ တခုသောဓာတ်၌လည်းကောင်း၊
ဧကာရမ္မဏေမိ၊ တခုသောအာရုံ၌ လည်းကောင်း၊ နတ္ထိမရှိ၊ သန္ဓောတိ၊
သန္ဓောဟူသည်ကား၊ ပစ္စနိကကိလေသဂူပသမေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
သောကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ သန္ဓော၊ သန္တမည်၏၊ ဝိဂူမောတိ၊ ဝိဂူ
မောဟူသည်ကား၊ ကောဓဂူမေန၊ အမျက်တည်းသော အခိုးဖြင့်၊ ဝိဂတ
ဂူမော၊ ကင်းသောအခိုးရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထေ၊ ဤပဌမသုတ်၌၊ သုတ္တန္တေ၊ ပါဠိ
တော်၌၊ မဂ္ဂေကဝ္ဗတံပိ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဧကဝ္ဗတာကိုလည်း၊ ကထေတွာ၊
ဟောတော်မူ၍၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၌၊ ဖလသမာပတ္တိယေဝ၊ ဖလသမာပတ်
ကိုသာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမသုတ်၏အဖွင့်
ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ယောစနေသံ တတ္ထတတ္ထဇာနာတိ အနု
ဓမ္မတန္တိ၊ ယောစနေသံတတ္ထတတ္ထဇာနာတိအနုဓမ္မတံဟူသည်ကား၊ ယော
ဝုပ္ပလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတေသံပညာနံ၊ ထိုပြဿနာတို့၏၊ တသို့
တသို့ဌာနေ၊ ထိုထိုသို့သောအရာ၌၊ ဗျာကရေတံ၊ အဖြေကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊
စတုပ္ပဉ္စသကုသလောအဟုဘိက္ခု၊ တထာဝရန္တိ၊ စတုပ္ပဉ္စသကုသလော
အဟုဘိက္ခု၊ တထာဝရံ ဟူသည်ကား၊ တထာဝရံ၊ ထိုသို့အပြားရှိသော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ တေသုပဉ္စေသု၊ ထိုပြဿနာ
တို့၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဒုရာသဒေါ ဒုပ္ပ
သဟောတိ၊ ဒုရာသဒေါဒုပ္ပသဟောဟူသည်ကား၊ ပရေဟိးတပါးသောသူ
တို့သည်၊ စာဇေတုံဝါ၊ ထိခိုက်ခြင်းငှါ၎င်း၊ အဘိဘဝိတုံဝါ၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှါ
၎င်း၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဂန္တိရောတိ၊ ဂန္တိရောဟူသည်ကား၊ သတ္တ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-ရောဟိတသမာဓကံ။ ၂၆၁

သိဒ္ဓန္တရမဟာသမုဒ္ဓေါဝိယံ၊ တောင်စဉ်ရုနစ်လုံးတို့၏အကြား၌တည်သော
သိဒ္ဓါမဟာသမုဒ္ဓရာကဲ့သို့၊ ဂန္တိရော၊နက်နဲ၏၊ ဒုပ္ပဓိသိယေသတိ၊ ဒုပ္ပဓိသိ
ယေဟူသည်ကား၊ ဒုဗ္ဗေဓာပယော၊ လွတ်စေနိုင်ခဲ့၏၊ ဂဟိတဂ္ဂဟဏံ၊
ယူအပ်သောအယူကို၊ ဝိဿန္တာပေတု၊စွန့်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာမေတတ်
ကောင်း၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထေအ
နတ္ထေဝတိ၊ အတ္ထေအနတ္ထေစဟူသည်ကား၊ ဝုဇ်ယဉ္ဇ၊ ပွားခြင်း၌လည်း
ကောင်း၊ အဝုဇ်ယဉ္ဇ၊ မပွားခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အတ္ထာဘိသမယာတံ၊
အတ္ထာဘိသမယာဟူသည်ကား၊ အတ္ထသမာဂမေန၊ အနက်၏ဥာဏ်နှင့်
ပေါင်းမိခြင်းကြောင့်၊မိရောပဏှိတောတိဝုစ္စတိတိ၊မိရောပဏှိတောတိဝုစ္စ
တိဟူသည်ကား၊မိတိသမ္ပန္နော၊တည်ကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ပုဂ္ဂလော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊အယံ၊ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ပဏှိတော၊ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိဇေ၊
ဤသို့၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ၊

၃ တတိယေ၊တတိယသုတ်၌၊ ကောဓဂရုနသဒ္ဓမ္မဂစ္ဆတိ၊ ကောဓဂ
ရုနသဒ္ဓမ္မဂရုဟူသည်ကား၊ကောဓံ၊အမျက်ကို၊ ဂါရဝေန၊ အရိုအသေပြု
သဖြင့်၊ဂရုံကတွာ၊အလေးပြု၍၊ဂဏှတိ၊ယူ၏၊သဒ္ဓမ္မံပန၊သူတော်ကောင်း
တရားကိုကား၊အဂါရဝေန၊အရိုအသေမပြုသဖြင့်၊လောမကံ၊ အယုတ်ကို၊
ကတွာ၊ပြု၍၊ဂဏှတိ၊ယူ၏၊ သေသပဒေသုဝိ၊ ကြွင်းသောဝုန်တို့၌လည်း၊
ဇေသဝနယော၊ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ဝိရဟန္တိတံ၊ဝိရဟန္တိဟူသည်ကား
ဝစန္ဒိ၊ပွားကုန်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊သဉ္စာတမူလာယ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်
သော၊သဒ္ဓါယ၊သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ အစလော၊တုန်
လှုပ်ခြင်းမရှိတုန်သည်၊ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊စတုတ္ထသုတ်၌၊ ကောဓဂရုတာတိ၊ ကောဓဂရုတာဟူ
သည်ကား၊ကောဓံ၊အမျက်၌၊သဂါရဝတာ၊ရိုသေခြင်းရှိသည်၏၊ အဖြစ်
တည်း၊သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝုန်တို့၌၊ ဇေသဇေသောနယော၊ ဤနည်းကို၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ပဉ္စမသုတ်၌၊ ယတ္ထာဘိဣဒံ၊ ယတ္ထဟူသော ဤဝုန်သည်၊
စက္ကဝါဠလောကဿ၊ စကြာဝဠာဟုဆိုအပ်သော ဩကာသလောက၏၊
ဧကောကာသေ၊တခုသောအရပ်၌၊ဘုမ္မံသတ္တဝီဝိဘတ်ရှိသောဝုန်တည်း၊
နဝဝတိနဥပပဇ္ဇတိတိဣဒံ၊နဝဝတိနဥပပဇ္ဇတိဟူသောဤဝုန်ကို၊အပရာပရံ
အဆင့်ဆင့်၊ ဝုတိပ္ပမိသန္တိဝသေန၊ ဝုတိပ္ပမိသန္တေတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဂဟိတံ၊ယူအပ်၏၊ဂမနေနာတိ၊ ဂမနေနဟူသည်ကား၊ ပဒဂမနေန၊ ခြေ

၂၆၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

၁၆

ဖြင့်သွားခြင်းဖြင့်၊ နာဟန္တလောကဿအန္တန္တိဣဒံ၊ နာဟန္တလောကဿ
 အန္တဟူသောဤဝုဒ္ဓိကိုးသတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သင်္ခါရလောကဿ
 သင်္ခါရလောက၏၊ အန္တံအဆုံးကိုးသန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊
 ဥာတေယျန္တိ အာဒိသု၊ ဥာတေယျ ဤသို့အစရှိသောဝုဒ္ဓိတို့၌၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိ
 အပ်၏၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ရှု၊ အပ်၏၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝဝုတ္တေန၊ ရောဟိတဿအမည်ရှိ
 သောနတ်သားသည်၊ စက္ကဝါဠလောကဿ၊ စကြာဝဠာဟုဆိုအပ်သော
 ဩကာသလောက၏၊ အန္တော၊ အဆုံးကိုးပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်၏၊ သတ္တာရာ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သင်္ခါရလောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏၊ အန္တော၊
 အဆုံးကိုးကထိတော၊ ဖြေဆိုတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဖြေဆိုအပ်သော်
 လည်း၊ သော၊ ထိုရောဟိတဿနတ်သားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဉ္စေန၊
 အမေးပုစ္ဆာ၌၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗျာကရဏံ၊ အဖြေ
 တော်သည်၊ သမေတိ၊ ညီ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စာယ၊ အမေးပုစ္ဆာ၌၊ သမ္ပဟံ
 သန္တော၊ ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ အန္တရိယန္တိ အာဒိ၊ အန္တရိယံဤသို့အစရှိသော
 စကားကိုးအာဟ၊ ဆို၏၊ ဒဠုဓမ္မောတိ၊ ဒဠုဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဒဠုဓနု၊
 မြဲမြံသောလေးရှိ၏၊ ဥတ္တမပ္ပမာဏေန၊ မြတ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊
 ဓနုနာ၊ လေးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဓနုဂ္ဂဟောတိ၊ ဓနုဂ္ဂဟောဟူ
 သည်ကား၊ ဓနုအာစရိယော၊ လေးဆရာသည်၊ သိက္ခိတောတိ၊ သိက္ခိတော
 ဟူသည်ကား၊ ခွါဒသဝဿာနိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဓနုသိပ္ပသိက္ခိတော
 လေးအတတ်၌သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိ၏၊ ကတဟတ္ထောတိ၊ ကတ
 ဟတ္ထောဟူသည်ကား၊ ဥသတပ္ပမာဏေပိ၊ တဥသတအတိုင်းအရှည်ရှိ
 သောအရပ်၌လည်း၊ ဝါဠုဂ္ဂံ၊ သားမြီးဖျားကိုးဝိဇ္ဇိတံ၊ ဖောက်ထွင်းခြင်းငှါ၊
 သမတ္ထဘာဝေန၊ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကတဟတ္ထော၊ လေးအတတ်
 ၌လေ့ကျက်အပ်သောလက်ရှိ၏၊ ကတုပါသနောတိ၊ ကတုပါသနောဟူ
 သည်ကား၊ ကတသရက္ခေပေါ၊ ပြုအပ်ပြီးသောခြားကိုးကျစေခြင်းရှိ၏၊
 ဒသိတသိပ္ပေါ၊ မင်းပွဲစသည်တို့၌ပြုအပ်ပြီးသောလေးအတတ်ရှိ၏၊ အာ
 သနနာတိ၊ အာသနနဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍေန၊ မြားဖြင့်၊ အတိပါတေယျာ
 တိ၊ အတိပါတေယျဟူသည်ကား၊ အတိက္ကမေယျ၊ လွန်စေချေ၏၊ ယာဝတာ
 အကြင်မျှလောက်၊ တာလန္တာယံ၊ ထန်းရိပ်ကို၊ အတိက္ကမေယျ၊ လွန်စေ
 ချေ၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်သော၊ ကာလေန၊ အခါဖြင့်၊ ဧကံစက္ကဝါဠံ၊
 တခုသောစကြာဝဠာကိုးအတိက္ကမာမိ၊ လွန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-ရောဟိတသဝဂ်။ ၂၆၃

၏။ ဝဿမ္ပတ္တိံ။ သျှင်မြန်ခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ပုရတ္ထိမာ
သမုဒ္ဒါပန္နိမောတိ၊ ပုရတ္ထိမာသမုဒ္ဒါပန္နိမောဟူသည်ကား၊ ပုရတ္ထိမသ
မုဒ္ဒါ၊ အရှေ့သမုဒ္ဒရာမှ၊ ပန္နိမသမုဒ္ဒါ၊ အနောက်သမုဒ္ဒရာသည်။ ဒူရေ
ယထာ၊ ဝေးသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ မေးငါအား၊ ဒူရေ၊ အဝေး၌၊
ပဒဝီကိဟာရော၊ ပဝါး၏ပြန်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့သော၊ ထိုရောဟိတသသအ
မည်ရှိသောရသေ့သည်၊ ပါစိနစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ အရှေ့စကြာဝဠာမျက်
နှာရစ်၌၊ ဥတော၊ ရပ်လျက်၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်၍၊ ပန္နိမစက္က
ဝါဠမုခဝဋ္ဋိံ၊ အနောက်စကြာဝဠာမျက်နှာရစ်ကို၊ အတိက္ကမတိ၊ လွန်နိုင်၏၊
ပုန၊ တဖန်၊ ဒုတိယပါဒံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဘဝါးကို၊ ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်၍၊
ပရစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိံ၊ တပါးသောစကြာဝဠာမျက်နှာရစ်ကို၊ အတိက္ကမတိ၊
လွန်နိုင်၏၊ ဣစ္ဆာဂတန္တိ၊ ဣစ္ဆာဂတံဟူသည်ကား၊ ဣစ္ဆာဝေ၊ အလိုပင်
သျှင်တည်း၊ အညတြေဝါတိဣမိနာ၊ အညတြေဝါဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊ နိဗ္ဗ
ပဉ္စတံ၊ ကြာမြင့်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ သေသေသော၊
ဤရောဟိတသသအမည်ရှိသောရသေ့သည်၊ သိက္ခာစာရကာလေ၊ ဆွမ်း
ခံအံ့သောအခါသည်၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ နာဂလတာ၊ ဒန္တက
ဋ္ဌံ၊ ကွမ်းရိုးနွယ်ဒန်ပူကို၊ ခါဒိတွာ၊ ခဲ၍၊ အနောတတ္တေ၊ အနောတတ်အိုင်၌၊
မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ခောဝိတွာ၊ သစ်ဆေး၍၊ ကာလေ၊ အခါသည်၊ သမ္ပတ္တေ၊
ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဥတ္တရေကုရုမိ၊ ဥတ္တရေကုရုကျွန်း၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအ
လိုငှါ၊ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊ စက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ စကြာဝဠာမျက်နှာရစ်၌၊
နိသိန္ဓော၊ နေလျက်၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊
တတ္ထ၊ ထိုစကြာဝဠာမျက်နှာရစ်၌၊ မဟုတ္တံ၊ တဇဏမျှ၊ ဝိသမိတွာ၊ အပင်
အပန်းဖြေ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဇေတိ၊ ပြေးသွားပြန်၏၊ ဝဿသတာယုကောတိ၊
ဝဿသတာယုကောဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုလောက၏အဆုံးကိုရှာသော
ရောဟိတသသအမည်ရှိသော ရသေ့ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဧဿာယုကကာလော
ရှည်သောအနှစ်အထောင်သက်ရှိသောအခါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊
ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ အယံ၊ ဤရောဟိတသသအမည်ရှိသောရသေ့သည်၊
ဝဿသတာဝသိဋ္ဌေ၊ အနှစ်တရာအကြွင်းရှိသော၊ အာယုဋ္ဌိ၊ အသက်၌၊
ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်၍၊ ဝဿသတဇိဝီတိ၊ ဝဿသတ
ဇိဝီဟူသည်ကား၊ တံဝဿသတံ၊ ထိုအနှစ်တရာပတ်လုံး၊ အနန္တရာယေ
န၊ အနန္တရာယ်မရှိသဖြင့်၊ ဇိဝန္တော၊ အသက်ရှည်သည်ဖြစ်၍၊ အန္တရာ

၂၆၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ယေဝကာလကင်္ဂတောတိ၊ အန္တရာယေဝကာလကင်္ဂတော ဟူသည်ကား၊
 စက္ကဝါဠလောကဿ၊ စကြာဝဠာလောကဓာတ်၏။ အန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ အပ္ပ
 တွာ၊ မရောက်မူ၍၊ အန္တရာဝ၊ အကြား၌သာလျှင်၊ မတော၊ သေ၏၊ ပန၊
 ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုရေ ဟိတဿ အမည်ရှိသောရေသို့သည်၊ တတ္ထ
 ထိုစကြာဝဠာ၏ အကြား၌၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကတွာပိ၊ ပြု၍လည်း၊
 ပုဗ္ဗစရိတသိဒ္ဓါယ၊ ရှေ့၌လေ့ကျက်ခြင်းဖြင့်ပြီးသော၊ နိကန္တိယာ၊ တပ်
 ခြင်းတဏှာဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ ဣမသ္မိံ ယေဝစက္ကဝါဠေ၊ ဤစကြာဝဠာ
 ၌ပင်လျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အပတွာတိ၊ အပတွာဟူသည်ကား၊ သင်္ခါရ
 လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ အပတွာ၊ မရောက်မူ၍၊
 ဒုက္ခဿာတိ၊ ဒုက္ခဿဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိ
 ရိယန္တိ၊ အန္တကိရိယံဟူသည်ကား၊ ပရိယန္တကရဏံ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်း
 ကို၊ ကဠေဝရေတိ၊ ကဠေဝရေဟူသည်ကား၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌၊
 သသညိမှိသမနကေတိ၊ သသညိမှိသမနကေဟူသည်ကား၊ သသညေ၊
 သညာရှိသော၊ သမိတ္တကေ၊ စိတ်ရှိသော၊ လေကန္တိ၊ လောကံဟူသည်
 ကား၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ လောကသမုဒယန္တိ၊ လောကသမုဒယံဟူ
 သည်ကား၊ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာကို၊ လောကနိရောဓန္တိ၊ လော
 ကနိရောဓံဟူသည်ကား၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာကို၊ ပဒိုပဒန္တိ၊ ပဒိုပဒံ
 ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဣတိဣမိနာ၊ ဤအပိစာဟံအစရှိသော
 ဝါဒ်ဖြင့်၊ အာရသော၊ တကာရောဟိတဿနတ်သား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စက္ကာ
 ရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိသစ္စာနိ၊ ဤသစ္စာတို့ကို၊ တိဏကဋ္ဌာဒိသု၊ မြက်
 ထင်းအစရှိသောအဝိညာဏကဝတ္ထုတို့၌၊ နပညပေမိ၊ ပညပ်တော်မမူ၊
 ပန၊ ပညပ်တော်မမူသော်လည်း၊ စာတုမဟာဘူတိကေ၊ လေးပါးသောမ
 ဟာဘုတ်ကိုရှိသော၊ ဣမသ္မိံ ကာယသ္မိံ ယေဝ။ ဤသမိညာဏကဖြစ်သော
 ရူပကာယ၌ပင်လျှင်၊ ပညာပေမိ၊ ပညပ်၏၊ ဣတိဣမိအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊
 သေသတိ၊ ပြု၍၊ သမိတာပီတိ၊ သမိတာပီဟူသည်ကား၊ သမိတပါပေါ၊
 ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိ၏၊ နာသိသတိတိ၊ နာသိသတိဟူသည်
 ကား၊ နပဗ္ဗေတိ၊ မသတင့်တ၊ မဝဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊
 ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကား
 တခုအပြီးသတ်တည်း။ ။

၂ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သုဝိဒုရိဒုရာနိတိ၊ သုဝိဒုရိဒုရာနိဟူ
 သည်ကား၊ ကေနမိ၊ တရံတရံသော၊ ပရိယာသန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ အာ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-ရောဟိတသဝဂ်၊ ၂၆၅

သန္တာနိ၊ နိးကုန်သည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ သုဝိဒုရာနေဝ၊ အလွန်ဝေးကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝိဒုရာနိ၊ ဝေးကုန်၏၊ နဘာစဘိက္ခဝေပထဝီစာတိ၊ နဘာစဘိက္ခဝေပထဝီစဟူသည်ကား၊ အာကာသဉ္စ၊ ကောင်းကင်သည်လည်း ကောင်း၊ မဟာပထဝီစ၊ မြေကြီးသည်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနဘာစဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ်၌၊ ပထဝီတော၊ မြေကြီးမှ၊ အာကာသံနာမ၊ ကောင်းကင်မည်သည်၊ ကိဉ္ဇာဝိနုဒ္ဓရေ၊ အကယ်၍ကားမဝေး၏ရှင်၊ နှုတ်လမတ္တေပိ၊ လက်နှစ်သစ် အတိုင်းအရှည်အရပ်၌လည်း၊ ကိဉ္ဇာဝိဟောတိ၊ အကယ်၍ ကားရှိ၏ရှင်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ရှိသော်လည်း၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အလဂ္ဂနုဋ္ဌေန၊ မကပ်ငြိခြင်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ သုဝိဒုရိဒုရေတိ၊ သုဝိဒုရိဒုရေဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝေရောစနောတိ၊ ဝေရောစနောဟူသည်ကား၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ သတဉ္ဇဘိက္ခဝေဓမ္မောတိ၊ သတဉ္ဇဘိက္ခဝေဓမ္မောဟူသည်ကား၊ စတုဿတိပဋ္ဌာနာဒိတေဒေါ၊ လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာနစသည်အပြားရှိသော၊ သတ္တတိံသဗောဓိပက္ခိယဓမ္မော၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားသည်၊ အသတဉ္ဇဓမ္မောတိ၊ အသတဉ္ဇဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ခွါသမ္ဘိဒိဋ္ဌိတတေဒေါ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူအပြားရှိသော၊ အသန္ဓဓမ္မော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့၏ တရားသည်၊ ပတံကရောတိ၊ ပတံကရောဟူသည်ကား၊ အလောကကရော၊ အရောင်အလင်းကိုပြုတတ်သော၊ အဗျာဟိကောဟောတိတိ၊ အဗျာဟိကောဟောတိဟူသည်ကား၊ အဝိဂစ္ဆန္တသဘာဝေါ၊ မကင်းသောသဘောရှိသည့်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတံသမာဂမောတိ၊ သတံသမာဂမောဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့နှင့်၊ မိတ္တသန္ဓဝဝသေန၊ အဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့ခြင်း၏အတွင်းအားဖြင့်၊ သမာဂမောပေါင်းပေါ်ခြင်းသည်၊ ယာဝဂ္ဂိတိဋ္ဌေယျာတိ၊ ယာဝဂ္ဂိတိဋ္ဌေယျဟူသည်ကား၊ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ အဋ္ဌါနံ၊ အဋ္ဌနံပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏၊ တထေဝဟောတိတိ၊ တထေဝဟောတိဟူသည်ကား၊ တာဒိသောဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပကတိံ၊ ကြံပထေသောသဘောကို၊ နဗဟတိ၊ မစွန့်၊ ခိပ္ပဉ္စိဝေတိတိ၊ ခိပ္ပဉ္စိဝေတိဟူသည်ကား၊ သီလံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝိဂစ္ဆတိ၊ ကင်း၏။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ပဉ္စာလဝုတ္တောတိ၊ ပဉ္စာလဝုတ္တောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စာလဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပဉ္စာလအမည်ရှိသောဝုတ္တေမ၏၊ ဝုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ ပေါရိယာဝါစာယာတိ၊ ပေါရိယာဝါစာယဟူသည်ကား၊

၂၆၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ပရိပုဏ္ဏဂါစာယ၊ ပြည့်စုံသောစကားရှိသော၊ ဝိဿဋ္ဌာယာတိ၊ ဝိဿဋ္ဌာ
ယဟူသည်ကား၊ အပလိဗုဒ္ဓါယ၊ သလိပ်သည်းခြေသည်တို့သည်မမှီဝဲ
စက်အပ်သော၊ အနေဉ္စဂလ္လာယာတိ၊ အနေဉ္စဂလ္လာယဟူသည်ကား၊ မှီခွဲ
သာယာစေပေ၊ အနက်သဒ္ဓါအားဖြင့်အပြစ်မရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဂ
လိတာယစ၊ ချွတ်ချော်ခြင်းမရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အပတိတပဒဗျဉ္ဇနာ
ယ၊ မကျသောပုဒ်ဗျည်းရှိသော၊ ပရိယာပန္နာယာတိ၊ ပရိယာပန္နာယဟူ
သည်ကား၊ ဝိဝဇ္ဇပရိယာပန္နာယ၊ ဝဋ်ကင်းရှုသောကုတ္တရာတရားကိုးပါး
၌အကျုံးဝင်သော၊ အနိဿိတာယာတိ၊ အနိဿိတာယ ဟူသည်ကား၊
ဝဋ်၊ ဝဋ်ကို၊ အနိဿိတာယ၊ မဋ်မူ၍၊ ဝိဝဇ္ဇနိဿိတာမေဝ၊ ဝဋ်ကင်းရှုသော
ကုတ္တရာတရားကိုးပါးသည်ကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေတိ၊ ဟော၏၊
ဝဋ်နိဿိတံ၊ ဝဋ်၌ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နကထေတိ၊ မဟော၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိဿိတံဟူသောပါဌ်၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
တည်း၊ နဘာသမာနန္တိ၊ နဘာသမာနံဟူသည်ကား၊ နကထေန္တိ၊ မဟော
သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အမတံပဒန္တိ၊ အမတံပဒံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနပဒံ၊ နိဗ္ဗာန
တည်းဟူသောတရားကို၊ ကာသယေတိ၊ ဘာသယေဟူသည်ကား၊ ဩ
ဘာသေယျ၊ ထွန်းလင်းစေရာ၏၊ ဇောတယေတိဣဒံ၊ ဇောတယေဟူသော
ဤပုဒ်သည်၊ တသေဝ၊ ထိုဘာသယေဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊
ဝေဝစတည်း၊ ပဂ္ဂဏှေဣသိနံဓန္တိ၊ ပဂ္ဂဏှေဣသိနံဓံ ဟူသည်ကား၊
အတ္တုဂ္ဂတဋ္ဌေန၊ အထက်သို့တက်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ နဝလော
ကုတ္တရဓမ္မော၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားကို၊ ဣသိနံ၊ ဘုရားအစရှိ
သောအရိယာသုတော်ကောင်းတို့၏၊ ဓဇောနာမ၊ တံခွန်မည်၏ဟူ၍၊ ဝုဠတိ
ဆိုအပ်၏၊ တမေဝ၊ ထိုဘုရားအစရှိသောအရိယာ သုတော်ကောင်းတို့၏
တံခွန်သဘွယ်ဖြစ်သော ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကိုသာလျှင်၊
ပဂ္ဂဏှေယျ၊ မြီးမြင့်ရာ၏၊ ဥက္ခိပေယျ၊ ချီးမြှင့်ရာ၏၊ ဥစ္စံ၊ မြင့်သည်ကို၊ ကတွာ
ပြု၍၊ ကထေယျ၊ ဟောရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုဘုရားအစရှိသောအရိယာသုတော်ကောင်းတို့အား၊
နဝလောကုတ္တရဓမ္မဒီပကံ၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာ တရားကိုထွန်းပြ
တတ်သော၊ သုဘာလိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ ဓဇော၊ တံခွန်သ
ဘွယ်ဖြစ်သောကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုဘုရားအစရှိသောအရိယာသုတော်ကောင်း
တို့သည်၊ သုဘာလိတံဓဇော၊ သုဘာလိတံဓမ္မမည်ကုန်၏၊ ဣသယေတိ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-ရောဟိတသဝဂ်၊ ၂၆၇

ဣသယောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော၊ အရိယာ၊ အရိယာသုတေသကောင်းတို့တည်း။ ဓမ္မောဟိန္နသိနံဓဇောတိဇေတ္ထ၊ ဓမ္မောဟိန္နသိနံဓဇောဟူသောဤပါဌ၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ လောကုတ္တရဓမ္မော၊ လောကုတ္တရာတရားသည်၊ ဣသိနံ၊ ဘုရားအစရှိသောအရိယာသုတေသကောင်းတို့၏၊ ဓဇောနာမ၊ ဓဇမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမသုတ်၏ အဖွင့်ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ၊

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ သညာဝိပလ္လာသတိ၊ သညာဝိပလ္လာသဟူသည်ကား၊ သညာယ၊ သညာ၏၊ ဝိပလ္လတ္တဘာဝေါ၊ ပေါက်ပြန်သည်၏အဖြစ်တည်း၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝိပရိတသညာယော၊ ဖောက်ပြန်သောသညာတို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသပဒန္တယေပိ၊ ကြွင်းသောပုန်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း၊ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အနိစ္စေနိစ္စန္တိတိက္ခဝေသညာဝိပလ္လာသောတိ၊ အနိစ္စေနိစ္စန္တိတိက္ခဝေသညာဝိပလ္လာသောဟူသည်ကား၊ အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိသော၊ ဝတ္ထုတ္တိ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားဟုဆိုအပ်သောဝတ္ထု၌၊ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားသည်၊ နန္တံ၊ မြဲ၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကသညာ၊ ဖြစ်သော သညာသည်၊ သညာ ဝိပလ္လာသော၊ သညာ၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းမည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣပိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗပဒေသု၊ အလုံးစုံသောပုန်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အနတ္တနိစအတ္တာတိ၊ အနတ္တနိစအတ္တာဟူသည်ကား၊ အနတ္တနိ၊ ကိုယ်မဟုတ်သောသဘောတရား၌၊ အတ္တာ၊ ကိုယ်တည်း၊ ဣတိဇံသညိနော၊ ဤသို့အမှတ်ရှိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟတာတိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟတာဟူသည်ကား၊ ကေဝသံ၊ သက်သက်၊ သညိနောဝ၊ ဖောက်ပြန်သောသညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာလျှင်၊ သညာယ၊ သညာသည်၊ ဟတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ သညာဝိယ၊ သညာကဲ့သို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာယ၊ ဖြစ်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာပိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်လည်း၊ ဟတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိတ္တမိတ္တာတိ၊ ဝိတ္တမိတ္တာဟူသည်ကား၊ သညာဒိဋ္ဌိယောဝိယ၊ သညာဒိဋ္ဌိတို့ကဲ့သို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေန၊ ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တေန၊ ပျံလွင့်သော၊ ဘန္တေန၊ တုန်သွပ်သော၊ ဝိတ္တေန၊ မိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝိသညိနောတိဇေတံ၊ ဝိသညိနောဟူသောဤပုန်သည်၊ ဒေသနာမတ္ထံ၊ ဒေသနာမျှ

၂၆၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

သာတည်း။ ဝိပရိတသညာဝိတ္တမိဋ္ဌိနော၊ ဖောက်ပြန်သောသညာဖော်ပြန်
 သောဝိတ်ဖောက်ပြန်သောမိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေယောဂယုတ္တာမာရဿာတိ၊ တေယော
 ဂယုတ္တာမာရဿ ဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထိုဖောက်ပြန်သောအယူရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မာရဿ၊ မာရ်မင်း၏၊ ယောဂေ၊ ယောဂတရား၌၊ ယုတ္တာ
 နာမ၊ ယှဉ်သည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အယောဂက္ခေမိနော
 တိ၊ အယောဂက္ခေမိနောဟူသည်ကား၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယော
 ဂေဟိ၊ ယောဂတို့ဖြင့်၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အပတ္တာ၊
 မရောက်ဘုန်း၊ သတ္တာတိ၊ သတ္တာဟူသည်ကား၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 ဗုဒ္ဓါတိ၊ ဗုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတော်
 မူကုန်သော ဖြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဣမံဓမ္မန္တိ၊ ဣမံဓမ္မံဟူသည်ကား၊
 စတုသစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ သမိတ္တံပစ္စယဒ္ဓါတိ၊ သမိတ္တံပစ္စ
 လဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ သကံမိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို၊ ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍၊ အနိစ္စတော
 ဒက္ခန္တိ၊ အနိစ္စတောဒက္ခန္တိဟူသည်ကား၊ အနိစ္စတာဝေနံ၊ အမြဲမရှိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကုန်၏၊ အသုဘတဒ္ဓသုန္တိ၊ အသုဘတဒ္ဓသုံဟူ
 သည်ကား၊ အသုဘံ၊ အသုဘတရားကို၊ အသုဘတောယေဝ၊ အသုဘအား
 ဖြင့်သာလျှင်၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကုန်၏၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာတိ၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိသ
 မာဒါနာဟူသည်ကား၊ ဂဟိတသမ္ဗာဒဿနာ၊ ယူအပ်သောကောင်းသော
 အမြင်ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗဒုက္ခံဥပစ္စရန္တိ၊ သဗ္ဗဒုက္ခံ ဥပစ္စရုံဟူသည်ကား၊
 သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝဋ်ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ သမတိက္ကန္တာ၊ ကောင်း
 စွာလွန်ကုန်သော၊ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဥပက္ခိလေသာတိ၊ ဥပက္ခိလေသာဟူသည်
 ကား၊ ဝိရောဓိတုံ၊ တင့်တယ်ခြင်းငှါ၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ ဥပက္ခိလိဋ္ဌဘာဝ
 ကရဏေန၊ ညစ်နွမ်းသည်၏ အဖြစ်ကိုပြုကြောင်းဖြင့်၊ ဥပက္ခိလေသာ၊
 ဥပက္ခိလေသမည်ကုန်၏၊ မဟိကာတိ၊ မဟိကာဟူသည်ကား၊ ဟိမသင်္ဂ
 ဟော၊ ဆီးနှင်းအပေါင်းသည်၊ ရမောရဇောတိ၊ ရမောရဇောဟူသည်ကား၊
 ရမောစ၊ အခိုးသည်လည်းကောင်း၊ ရဇောစ၊ မြူသည်လည်းကောင်း၊ ရာဟု
 စ၊ ရာဟုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုရိမာ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော၊ တယော၊
 သုံးပါးကုန်သော ညစ်ညူးခြင်းတို့သည်၊ အသမ္ပတ္တဥပက္ခိလေသာ၊ လနေ
 တို့သို့မရောက်သော ညစ်ညူးခြင်းမည်ကုန်၏၊ ရာဟုပန၊ ရာဟုကိုကား၊
 သမ္ပတ္တဥပက္ခိလေသဝသေန၊ လနေတို့သို့ရောက်သော ညစ်ညူးခြင်း၏အ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-ရောဟိတသံဝဂ်၊ ၂၆၉

စွမ်းအားဖြင့်၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်
၏၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ နတပန္နိနဘာသန္တိနိရောစန္တိတိ၊ သမဏဗြာဟ္မ
ဏာနတပန္နိနဘာသန္တိနိရောစန္တိဟူသည်ကား၊ ဂုဏပ္ပတာပေန၊ ဂုဏ်
တည်းဟူသောတန်ခိုးဖြင့်၊ နတပန္နိ၊ တန်ခိုးမယကုန်၊ ဂုဏောဘာသေန၊
ဂုဏ်တည်းဟူသောအရောင်ဖြင့်၊ နဘာသန္တိ၊ မထွန်းပကုန်၊ ဂုဏာပိရော
စနေန၊ ဂုဏ်တည်းဟူသောတင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊ နိရောစန္တိ၊ မတင့်တယ်
ကုန်၊ သုရာမေရယပါနာအပ္ပဒိုဝိရတာတိ၊ သုရာမေရယပါနာအပ္ပဒိုဝိရတာ
ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဝိဓယ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ သုရာယစ၊ သေင်္ဂုလည်း
ကောင်း၊ စတုဗ္ဗိဓယ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ မေရယသစ၊ အရက်ကို
လည်းကောင်း၊ ပါနတော၊ သောက်ခြင်း၊ ဖွားအပ်တော၊ မကြဉ်ကုန်၊ အဝိဇ္ဇာ
နိဝုဋ္ဌာတိ၊ အဝိဇ္ဇာနိဝုဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ပိဟိတာ၊
ပိတ်ပင်အပ်ကုန်၏၊ ပိယရူပါဘိနန္ဒိနောတိ၊ ပိယရူပါဘိနန္ဒိနော ဟူသည်
ကား၊ ပိယရူပံ၊ ချစ်အပ်သောရုပ်ကို၊ သာတရူပံ၊ သာယာအပ်သောရုပ်ကို၊
အဘိနန္ဒမာနာ၊ အလွန် နှစ်သက်ကုန်သည်၊ တုဿမာနာ၊ နှစ်သက်ကုန်
သည်၊ သာဒိယန္တိတိ၊ သာဒိယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဂဗ္ဘန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ အဝိဒ္ဓ
သုတိ၊ အဝိဒ္ဓသုဟူသည်ကား၊ အန္ဓဗာလသ၊ အလွန်မိက်ကုန်သောသူတို့
သည်၊ သနေတ္တိကာတိ၊ သနေတ္တိကာဟူသည်ကား၊ တဏှာယောက္ကေန
၊ တဏှာတည်းဟူသောလွန်ဖြင့်သာလျှင်၊ သယောက္ကာ၊ လွန်နှင့်တကွ
ဖြစ်ကုန်သော၊ ကဋသိန္တိ၊ ကဋသိ ဟူသည်ကား၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘော
ကို၊ စောရန္တိ၊ စောရံဟူသည်ကား၊ ကက္ခန္ဓံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဣမသ္မိံ၊
ဤဒသမသုတ်၌၊ သုတ္တံပိ၊ သုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဂါထာသုပိ၊ ဂါထာတို့၌
လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇမေဝ၊ ဝဇ္ဇတရားကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်၏ အဖွင့်ကို ဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်
တည်း၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း၊ ပဌမပဏ္ဏာ
သကော၊ ပဌမပဏ္ဏာသကသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ပုညဘိသန္ဓဝဂ်၊

၁ ဒုတိယသ၊ ဒုတိယပဏ္ဏာသက၏၊ ပဌမော၊ ငှေးဦးစွာသောသုတ်
၌၊ ပုညဘိသန္ဓာတိ၊ ပုညဘိ သန္ဓာဟူသည်ကား၊ ပုညသ၊ ကုသိုလ်
ကောင်းမှု၏၊ အဘိသန္ဓာ၊ အရတို့သည်၊ ပုညယ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၏၊

၂၇၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ပာတ္တိယော၊ ဖြစ်ခြင်းတို့သည်။ ဣတိ အယံ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ကုသလာဘိသန္ဓာတိ ဧတံ၊ ကုသလာဘိသန္ဓာဟူသောဤစကား
သည်။ တဿေဝ၊ ထိုပုညာဘိသန္ဓာဟူသောပုဒ်၏သာသျှင်။ ဝေဝေခံ၊ ဝေ
ဝေတည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ တေတေ၊ ထိုကုသိုလ်အရတို့သည်။
သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်။ သုခဿာဟာရာ၊ သုခဿာဟာရမည်ကုန်၏။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။
အဂ္ဂါနံ၊ မြတ်ကုန်သော။ ရူပါဒိနံ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့ကို။ ဒါယကာ၊ ပေး
တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောဝဂ္ဂိကာ၊ သောဝဂ္ဂိကမည်ကုန်
၏။ နေသံ၊ ထိုကုသိုလ်အရတို့အား။ သုခေါ၊ ချမ်းသာသော။ ဝိပါကော၊ အ
ကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သုခဝိပါကာ၊ သုခဝိပါက
မည်ကုန်၏။ သက္ခေနတ်ပြည်၌၊ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ သက္ခေါ၊ နတ်ပြည်၌
ဖြစ်ခြင်း။ ယေပုညာဘိသန္ဓာ၊ အကြင်ကောင်းမှုအရတို့သည်။ သဂ္ဂါယ၊
နတ်ပြည်၌။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
တေပုညာဘိသန္ဓာ၊ ထိုကောင်းမှုအရတို့သည်။ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကာ၊ သဂ္ဂ
သံဝတ္တနိကမည်ကုန်၏။ စိဝရံပရိဘုဉ္ဇမာနောတိ၊ စိဝရံပရိဘုဉ္ဇမာနောဟူ
သည်ကား။ စိဝရတ္ထာယ၊ သင်္ကန်းအလို၊ ဌ၊ ဝတ္ထံ၊ ဖျင်ပုဆိုးကို။ လတိတ္တာ၊
ရ၍။ သုစိသုတ္တာဒိနံ၊ အပ် အပ်ချည်အစရှိသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်း
ကြောင့်။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းလျှာပုဆိုးကို။ နိက္ခိပန္နောပိ၊ ထားသောပုဆိုးကို
လည်းကောင်း။ ကရောန္တောပိ၊ ချုပ်ဆိုးခြင်းကိုပြုသောရဟန်းကိုလည်း
ကောင်း။ ပါရုံပန္နောပိ၊ ဝတ်ရုံသောရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ဇိဏ္ဏကာ
လေ၊ ဆွေးမြည့်သောအခါ၌၊ ပစ္စတ္တရဏံ၊ အိပ်ရာလွှမ်းကို။ ကရောန္တောပိ၊
ပြုသောရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စတ္တရိတုမ္ပိ၊ အိပ်ရာခင်းခြင်းငှါလည်း။
အသက္ကုဏေယျံ၊ မတတ်ကောင်းသော သင်္ကန်းခွမ်းကို။ ဘူမတ္ထရဏံ၊
မြေအခင်းကို။ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော ရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ဘူမတ္ထရ
ဏဿ၊ မြေအခင်းအား။ အနန္တုပိကံ၊ မလျှောက်ပတ်သောသင်္ကန်းခွမ်းကို
ဗာလေတွာ၊ ဆုတ်ခွဲ၍၊ ပါဒပုညနံ၊ မြေသုတ်ကြိုးဝန်းကို။ ကရောန္တောပိ၊ ပြု
သောရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ပရိဘုဉ္ဇမာနောဝေဝ၊ သုံးဆောင်သည်မည်
၏ဟူ၍သာသျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ယဒါ၊ အကြင်အ
ခါ၌၊ ဣဒံ၊ ဤသင်္ကန်းခွမ်းသည်။ ပါဒပုညနံပိ၊ မြေသုတ်ကြိုးဝန်းသည်လည်း
ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးငိုက်၍၊ သမ္ပန္နိ
တွာ၊ တံမြက်လည်း၍၊ ဆဒ္ဒိတံ၊ စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ပုညဘိသန္ဓဝဂ်၊ ၂၂၀

န္တံ၊ ပရိဘုဒ္ဓမာနေနာမ၊ သုံးဆောင်သည်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အပ္ပမာ
ဏံစေတောသမာမိန္ဒြိ၊ အပ္ပမာဏံစေတောသမာမိ'ဟူသည်ကား၊ အရ
ဟတ္တဖလ သမာမိ'၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သမာမိကို၊ အပ္ပမာ
ဏော တဿပုညဘိသန္ဓဘိဇ္ဈာနိနာ၊ အပ္ပမာဏော တဿပုညဘိ
သန္ဓာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဒါဟကဿ၊ ပေးလှူတတ်သော ဒါယကာ၏၊
ပုညစေတနာယ၊ ကောင်းမှုနှင့်ယှဉ်သော စေတနာ၏၊ အပ္ပမာဏတံ၊ အ
တိုင်းအရှည်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကထေတိ၊ ဆို၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
သည်မှန်၏၊ တဿ၊ ထိုပေးတတ်သောဒါယကာ၏၊ ဝိဇာသဝေါ၊ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်သည် မေ၊ ငါ၏၊ စိဝရံ၊ သက်န်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်းတော်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အမန်တလဲလဲ၊ အနုဿရဏာဝသေန၊ အောက်မှခြင်း
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော၊ ပုညစေတနာ၊ ကောင်းမှုနှင့်ယှဉ်သော
စေတနာသည်၊ အပ္ပမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊
ထိုကုသိုလ်နှင့်ယှဉ်သောစေတနာ၏အတိုင်းအရှည်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊
သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤအပ္ပမာဏောအစရှိသောစကားကို၊ တဂတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဝိဇ္ဇာ
ပါတာဒိသု၊ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့တွင်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိသ္မာ၊ သုံးဆောင်၍၊ သတ္တာဟမ္ပိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်
လုံးလည်း၊ တေနောဝိဇ္ဇာပါတေန၊ ထိုဆွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယာပေတိ၊ မျှတ
၏၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ နဘုဉ္ဇတိ၊ မသုံးဆောင်၊ သော
ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သတ္တာဟမ္ပိ၊ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံးလည်း၊ တံယေဝ၊
ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ထိုဆွမ်းကိုပင်လျှင်၊ ပရိဘုဉ္ဇမာနေနာမ၊ သုံးဆောင်သည် မည်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧကေသိ၊ တခုသော၊ သေနာ
သနေ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်း၌၊ ရတ္တိဇ္ဇာနဒိဝါဌာနာဒိသု၊ ညဉ့်သန့်ရာနေ
သန့်ရာ အစရှိသည်တို့၌၊ ဗကံမန္တောပိ၊ စကြိုသွားသော ရဟန်းသည်
လည်း၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ တံသေနာသနံ၊ ထိုအိပ်ရာနေရာကျောင်း
ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်း
ကို၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မယူ၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ပရိဘုဉ္ဇမာနေနာမ၊ သုံးဆောင်
သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧကေန၊ တခုသော၊
ဘောသဇ္ဇေန၊ ဆေးဖြင့်၊ ဗျာဒိမ္ပိ၊ အနာသည်၊ ဝူပသန္တေ၊ ငြိမ်းသည်ရှိသော်၊
ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဘောသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို၊ နပရိဘုဉ္ဇ
တိ၊ မသုံးဆောင်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်သာလျှင်၊ ပရိဘုဉ္ဇမာနေနာမ၊

၂၂၂

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သုံးဆောင်သည်မည်သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဗဟုဘောရေဝန္တိ၊ ဗဟုဘောမှတ်
ဟူသည်ကား။ ဗဟုဟိ၊ ချားစွာကုန်သော၊ ဘောရေဝါရမ္မဏေဟိ၊ ကြောက်
မက်ဘွယ်ရှိသောအာရုံတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ရတနဝရာနန္တိ၊
ရတနဝရာနံဟူသည်ကား။ သတ္တန္တုရိ၊ ရနပ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရတနာ
နံ၊ ရတနာတို့၏။ အာလယန္တိ၊ အာလယံဟူသည်ကား။ နိဝါသဋ္ဌာနံ၊ တည်
ရာဖြစ်သော၊ ပုထုသဝန္တိတိ၊ ပုထုသဝန္တိ ဟူသည်ကား။ ဗဟုကာ၊ ချား
ကုန်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ သန္ဓမ္မနာ၊ စီးကုန်၏။ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊
ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၉၂ ပုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အရိယကန္တေဟိတိ၊ အရိယ
ကန္တေဟိဟူသည်ကား။ မဂ္ဂပလသမ္ပယုတ္တေဟိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့နှင့် ယှဉ်ကုန်
သော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်သက် အပ်ကုန်သော သီလတို့ဖြင့်၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တာနိ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော သီလတို့သည်၊ အရိ
ယေဟိ၊ အရိယာတို့သည်။ ကန္တာနိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သည်၊ ပီယာနိ၊ ချစ်
အပ်ကုန်သည်၊ မနာပါနိ၊ နှလုံး၌ နှစ်သက်အပ် ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်၌၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော၊ ယံဝစ
နံ၊ အကြွင်းစကားသည်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံဝစနံ၊
ထိုစကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဂါထာသုပန၊ ဂါထာတို့၌ကား၊ သဒ္ဓါတိဇ္ဈမိနာ၊
သဒ္ဓါဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သောတာပန္နဿ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သဒ္ဓါ၊
ယုတ္တည်ခြင်းကို၊ အဓိဗ္ဗေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ သီလမ္ပိ၊ သီလသည်လည်း၊
သောတာပန္နဿ၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သီလမေဝ၊ သီလသည်သာ
လျှင်တည်း။ ဥဇုဘူတဉ္စ ဒဿနန္တိ၊ ဥဇုဘူတဉ္စ ဒဿနံ ဟူသည်ကား။
ကာယဝကံသဒိနံ၊ ကိုယ်၏ ကောက်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝေန၊
မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်း
သည်။ ဥဇုဘူတဒဿနံနာမ၊ ဥဇုဘူတဒဿနမည်၏။ အာဟူတိ၊ အာဟု
ဟူသည်ကား။ ကထယန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပဿာဒန္တိ၊ ပဿာဒံဟူသည်ကား။
ဗုဒ္ဓဓမ္မသံစောသု၊ သုရားတရား သံဃာတို့၌၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊
ဓမ္မဒဿနန္တိ၊ ဓမ္မဒဿနံဟူသည်ကား။ စတုဿစ္စဓမ္မဒဿနံ၊ သစ္စာလေး
ပါးတရားကိုမြင်ခြင်းကို။ ။

၉၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သမ္မဟုဿာပိခေါ၊ ဂဟပတိ
စဂဟပတာနိယောစာတိ၊ သမ္မဟုဿာပိခေါဂဟပတိစဂဟပတာ နိယော

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသကော-ဝ-ပုညဘိသန္ဓဝဂ်၊ ၂၂၃

ဟူသည်ကား၊ ဗဟုကာ၊ များကုန်သော၊ ဂဟပတယောစ၊ သူကြွယ်
တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဂဟပတာနိယောစ၊ သူကြွယ်မတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အာဝါဟရိဝါဟကရဏတ္ထာယ၊ သမီးယူခြင်း သမီးပေးခြင်းကို
ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ တမေဝမဂ္ဂံ၊ ထိုမြတ်
စွာတရားကြီးသွားတော်မူရာဖြစ်သော ခရီးသို့သာသျှင်၊ ပနိပန္နာ၊ သွားကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သံဝါသာတိ၊ သံဝါသာ ဟူသည်ကား၊ သဟ
ဝါသာ၊ တကွနေခြင်းတို့သည်၊ ဆဝေါ ဆဝါယာတိ၊ ဆဝေါ ဆဝါယ
ဟူသည်ကား၊ ဂုဏမရဏေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏ သေခြင်းဖြင့်၊ မတတ္တာ၊
သေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆဝေါ၊ သူသေယောကျ်ားသည်၊ ဂုဏမရ
ဏေနပ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏ သေခြင်းဖြင့်သာသျှင်၊ မတာယ၊ သေသော၊
ဆဝါယ၊ သူသေမိန်းမနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဒေဝိယာသဒ္ဓိန္တိ၊ ဒေဝိယာသဒ္ဓိံ
ဟူသည်ကား၊ ဂုဏဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဒေဝိတူတာယ၊ နတ်သမီး
ကဲ့သို့ဖြစ်၍ဖြစ်သော သတိုးသမီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဒုသဝိလောတိ၊ ဒုသဝိ
လောဟူသည်ကား၊ နိသဝိလော၊ သီလမရှိ၊ ပါပဓမ္မောတိ၊ ပါပဓမ္မောဟူသည်
ကား၊ လာမကဓမ္မော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သေသောသဘောရှိ၏၊ အက္ကောသကပရိဘာသ
ကောတိ၊ အက္ကောသကပရိဘာသကောဟူသည်ကား၊ ဒေသဟိ၊ ဆယ်ပါး
ကုန်သော၊ အက္ကောသဝတ္ထုဟိ၊ ဆဲရေးကြောင်းဖြစ်သော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊
အက္ကောသကော၊ ဆဲရေးတတ်၏၊ ဘယံ၊ ဘေးကို၊ ဒေသတွားပြု၍၊ သန္တဇ္ဇ
နေန၊ ကောင်းစွာ ဖြိုးချောက်သဖြင့်၊ ပရိဘာသကော၊ ရေးရွတ်တတ်၏၊
ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ အက္ကော၊ အနက်
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကဒရိယာတိ၊ ကဒရိယာ ဟူသည်ကား၊ ဝေဒ
မတ္ထရိနော၊ ခင်္ကထာကုန်သော နိတိခြင်းရှိကုန်သော၊ ဇာနိပတယောတိ၊ ဇာနိ
ပတယောဟူသည်ကား၊ ဇာယံပတိကာ၊ မယားလင်တို့သည်၊ ဝေညှတိ၊ ဝ
ေညှဟူသည်ကား၊ ယဒကောနံ၊ သူတောင်းစားတို့၏၊ ဝေနဿ၊ တောင်းစား
သောကား၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဇာနိန္တိ၊ သိကုန်၏၊ သညတာတိ၊
သညတာဟူသည်ကား၊ သီသသံယမေန၊ သီသင်္ဂဏ်စောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့်၊ သ
မန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဓမ္မဇိဝိနောတိ၊ ဓမ္မဇိဝိနောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မ၊ တ
ရား၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပေန္တိ၊ မွေးမြူကုန်၏၊ ဣတိ၊ တ
သွား၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မဇိဝိနော၊ ဓမ္မဇိဝိနည်ကုန်၏၊ အတ္ထာသံပရရာဟေါန္တိတိ
အတ္ထာသံပရရာဟောန္တိဟူသည်ကား၊ ဇမိသင်္ခါ၊ ကာ၊ ပွားစီးခြင်းဟုဆိုအပ်
ကုန်သော၊ အတ္ထာ၊ အကျိုးစီးပွားတို့သည်၊ ဧတေသံ၊ ထိုမယားလင်တို့အဖို့

၂၇၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဗဟူ၊ ယျားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗါသုကံ ဥပဇာယတိတိ၊ ဗါသုကံ ဥပဇာယတိဟူသည်ကား၊ အညမည်၊ အချင်းချင်း၊ ဗါသုပိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမကာမိနေတိ၊ ကာမကာမိနေဟူသည်ကား၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ကာမယမာနာ၊ လိုချင်တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကမ္မပထဝသေန၊ ကမ္မပထ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ပဝတ္တိတာ၊ ဖြစ်စေအင်၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ တာမိသမေဝ၊ ထိုတတ်ယ သုတ်၌ တူသောသဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ပြဦးအံ့၊ ဗ္ဗိသုပိ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသုသုတ္တေသု၊ ဤသုတ်တို့၌၊ အဂါရိကဌဗုဒ္ဓိပဒါ၊ လူတို့၏အကျင့်ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ သောတာပန္နသကဒါဂါမိနိဗ္ဗိသော၊ တာပန်သကဒါဂါမ်တို့အားလည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ တေနုပသကံမိတိဇ္ဇတ္ထ၊ တေနုပသကံမိဟူသောဤပါဌ၌၊ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကြောင်း၊ ကြောင့်၊ ဥပသကံမိကပ်သနည်း၊ အနုဂ္ဂဗျနတ္ထံ၊ ငြီးမြှောက်တော်မူလိုသောကြောင့်၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံရဋ္ဌံ၊ ထိုသက္ကတိုင်းသို့၊ ပါပုဏန္ဒော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဗ္ဗိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံလေဝ၊ ဤနုကုလပိတာ နုကုလမာတာတို့အားသာလျှင်၊ သင်္ဂဗျနတ္ထာယ၊ ငြီးမြှောက်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ ကိရေပိတ္ထာရေမိ၊ ခွဲဦးအံ့၊ နုကုလပိတာ၊ နုကုလသတို့သား၏အဘဖြစ်သောဒါယကာသည်၊ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပိတာ၊ မည်းတော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ ဓူဠပိတာ၊ ဘထွေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ မဟာပိတာ၊ ဘကြီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ နုကုလမာတာပိ၊ နုကုလသတို့သား၏ အမိဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်လည်း၊ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဇာတိသဟာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ ဓူဠမာတာ၊ မိထွေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ မဟာမာတာ၊ မိကြီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ ထိုနုကုလပိတာနုကုလမာတာတို့သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ပုညဘိသန္ဓဝဂ်၊ ၂၃၁

ဘုရားကိုဒိဋ္ဌကာလတောမြင်သောအခါမှပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဂုတ္တသိနေဟံ၊ သား၌ချစ်ခြင်းကို၊ ပဋိလတိက္ခာ၊ ရှေးဘာတ၊ အမောင်၊ တာတံ၊ အမောင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝစ္ဆကံ၊ သားငယ်ကို၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝစ္ဆဂိဗ္ဗနိ၊ သားငယ်၌မက်မောခြင်းရှိသော၊ ဂါဝိဝိယ၊ နွားမကဲ့သို့၊ ဝိဝေမာနဿ၊ မြည်တမ်းကုန်လျက်၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပဋ္ဌမဒဿနေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာမြင်ခြင်းဖြင့်ပင်သျှင်၊ သောတာပန္န၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌၊ ပစ္ဆသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အာသနာနိ၊ နေရာတို့သည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပညတ္တဒနေဝ၊ ခင်းအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုနကုလပိတာနကုလမာတာတို့အား၊ အနုဂ္ဂတ္ထနတ္ထာယ၊ မြီးမြင့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်၏၊ အတိစရိတာတိ၊ အတိစရိတာဟူသည်ကား၊ အတိတ္တဒိတာ၊ လွန်ကျူး၍ကျင့်သည်ကို၊ အဘိသမ္ပရာယဉ္ဇာဘိ၊ အဘိသမ္ပရာယဉ္ဇဟူသည်ကား၊ ပရုလောကေစ၊ တမလွန်လောက၌လည်း၊ သမသန္ဓါတိ၊ သမသန္ဓါဟူသည်ကား၊ သန္ဓါယ၊ သန္ဓါတရားဖြင့်၊ သမာ၊ ဝေ့ကုန်၏၊ ဧကသဒိဿ၊ ထပ်တူထပ်မျှဖြစ်ကုန်၏၊ သီလသဒိသုဒ္ဓိ၊ သီလအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧဝေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊

၆ ဆဋ္ဌံ၊ မြောက်ရံမြောက်သောသုတ်ကို၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ တာဒိသမေဝ၊ ထိုပဉ္စမသုတ်နှင့်တူသောသဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း၊

၇ သတ္တမ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပစ္စနိကန္တီတေ၊ ပစ္စနိကံဟူသောဤအမည်သည်၊ တဿနိဂမဿ၊ ထိုနိဂုံး၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ကောဠိယာနန္တိ၊ ကောဠိယာနံဟူသည်ကား၊ ကောဠရာဇကုလသနံ၊ ကောဠိယမင်းမျိုးတို့၏၊ အာယုခေါပနဒတ္တာတိ၊ အာယုခေါပနဒတ္တာဟူသည်ကား၊ အာယုဒါနံ၊ အသက်ဟူသောအဿူတို့၊ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူ၍၊ အာယုဿဘာဂိနိဟောဘိတိ၊ အာယုဿဘာဂိနိဟောဘိဟူသည်ကား၊ အာယုဘာဂပ္ပဋိလာတိနိ၊ အသက်ဟူသော အတို့ကိုရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝ၊ တနည်းကား၊ အာယု၊ အသက်ကို၊ ဇနိကာ၊ ဖြစ်စေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာယုပ္ပဋိလာဘိနိ၊ အသက်ကိုရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်

၂၇၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

တို့၌လည်း၊ ဧဝေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ရသသာဥပေတန္တိ၊ ရသသာဥပေတံဟူသည်ကား၊ ရသေန၊ အရသာနှင့်၊ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံသော ရသသမ္ပန္နံ၊ အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥဇဂတေသုတိ၊ ဥဇဂတေသုဟူသည်ကား၊ ကာယဝင်္ကံ၊ ဒီရဟိတက္ကသ၊ ကိုယ်ဖြင့်ကောက်ခြင်းအစရှိသည်တို့မှကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဇဂမေဝ၊ ဖြောင့်စွာသာလျှင်၊ ဂတေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဏာသဝေသု၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ စရေဏုပပန္နသုတိ၊ စရေဏုပပန္နသုဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဒသဟံ၊ တဆဲ့ငါးပါးကုန်သော၊ စရေဏခမ္ပဟိ၊ စရေဏတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတေသု၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မဟဂ္ဂတေသုတိ၊ မဟဂ္ဂတေသုဟူသည်ကား၊ မဟတ္တံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတေသု၊ ရောက်ကုန်သော၊ ဧတံ၊ ဤမဟဂ္ဂတေသုဟူသော အမည်သည်၊ ဧဏာသဝါနညေဝ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ပုညေနပုညံ သံသန္ဓမာနာတိ၊ ပုညေနပုညံသံသန္ဓမာနာဟူသည်ကား၊ ပုညေန၊ ရှေးဖြစ်သောကုသိုလ်ကောင်းမှုနှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊ ပုညံ၊ နောက်ဖြစ်သောကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်၊ စာရယမာနာ၊ စပ်သည်ဖြစ်၍၊ မဟပ္ပလသ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိ၏၊ လောကဝိဒ္ဓနံ ဝဏ္ဏိတာတိ၊ လောကဝိဒ္ဓနံ ဝဏ္ဏိတာဟူသည်ကား၊ ဧဝဉ္စပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒါနသင်္ခါတာ၊ ဒါနဟုဆိုအပ်သော၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူကို၊ တိပိဓလောကံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောလောကကို၊ ဝိဒိတံ၊ ထင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကဝိဒ္ဓနံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောလောကကို ထင်ရှားပြု၍ တည်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဝဏ္ဏိတာ၊ မြီးမွမ်းအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ပသဋ္ဌာ၊ မြီးမွမ်းအပ်၏၊ ဣတံအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယညနေုသမရန္တာတိ၊ ယညမနုသမရန္တာဟူသည်ကား၊ ယညံ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အနုသမရန္တာ၊ အောက်မေ့ကုန်သော၊ ဝေဒဇာတာတိ၊ ဝေဒဇာတာဟူသည်ကား၊ တုဋ္ဌိဇာတာ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သညတေနန္တိ၊ သညတေနံဟူသည်ကား၊ ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ သံယတေနံ၊ စောင့်စည်းအပ်ကုန်သော၊ ပဓေတ္တတောဇိနန္တိ၊ ပဓေတ္တတောဇိနံ ဟူသည်ကား၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဒိန္နမေဝ၊ ပေးလှူအပ်သည်ကိုသာလျှင်၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ ယာပေန္တာနံ၊ လှူကုန်သော၊ ကာလေနာတိ၊ ကာလေနဟူသည်ကား၊ ယုတ္တပတ္တကာလေန၊ သင့်တင့်ချောက်ပတ်သောအခါ၌၊ သက္ကစ္စံ

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ပုညဘိသန္ဓဝဂ်၊ ၂၇၇

ဒဒါတိတိ၊ သက္ကဋ္ဌံဒဒါတိဟူသည်ကား၊ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ သက္ကဋ္ဌာရံ၊ အရိအသေကု၊ ကဝ္ဗာ၊ ပြု၍၊ ဒဒါတိ၊ ပေးလှူ၏၊ စတ္တာရိဋ္ဌာနာနိ အနုပ္ပဝေဋ္ဌတိတိ၊ စတ္တာရိဋ္ဌာနာနိ အနုပ္ပဝေဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကာရုဏာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို၊ အနုပ္ပဝေဋ္ဌတိဒဒါတိ၊ လှူ၏၊ ယသဝါဟောတိတိ၊ ယသဝါဟောတိ ဟူသည်ကား၊ မဟာပရိဝါရေ၊ များသောအခြံအရံရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၉ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သောသုတ်ကို၊ ကဝလံ၊ သက်သက်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ကထိတံ၊ ပောအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ တာမိသမေဝ၊ ထိုအဋ္ဌမသုတ်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဂိဟိသာမိပိပ္ပဋိပဒန္တိ၊ ဂိဟိသာမိပိပ္ပဋိပဒ်ဟူသည်ကား၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့အား၊ အနုန္တိဝိကံ၊ လျောက်ပတ်သော၊ ပဋိ-တ္ထိ၊ အကျင့်ကို၊ ပစ္စုပ္ပန္နိတောဟောတိတ၊ ပစ္စုပ္ပန္နိတောဟောတိဟူသည်ကား၊ အတိဟရိတွံ၊ ရှေးရှုသော်၍၊ ဒါတုကာမတာယ၊ ပေးလှူခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပဂတော၊ ကပ်လျက်၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥပဋ္ဌိတာတိ၊ ဥပဋ္ဌိတာဟူသည်ကား၊ ဥပဋ္ဌာယကော၊ အနီးသို့ကပ်၍ ရှေးရှုတည်သော ဒါယကာသည်၊ တေသံဒိဝါစရတ္ထောစတိ၊ တေသံဒိဝါစရတ္ထောစ ဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်ဒါယကာတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေဟံ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဒါယကာတို့အား၊ ဒိဝါစ၊ နေ၌လည်းကောင်း၊ ရေ၌လည်းကောင်း၊ ည၌လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆာဂဝသေနစ၊ စွန့်ကြဲသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုဿရေဏ ဝသေနစ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်၊ ဝဇုတိ၊ ပွား၏၊ သဂ္ဂဉ္စသပ္ပတိဋ္ဌာနန္တိ၊ သဂ္ဂဉ္စသပ္ပတိဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ တာမိသေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တဒ္ဓကံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကဝ္ဗာ၊ ပြု၍၊ သဂ္ဂံ၊ ချပါရုံအစရှိသည်တို့ဖြင့်ကောင်းမြတ်သော၊ ဋ္ဌာနံ၊ နတ်ရွာဟူသောအရပ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်ရ၏၊ စတုသုဝိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသုသုတ္တေသု၊ ဤသုတ်တို့၌၊ အဂါရိယပ္ပဋိပဒါ၊ လူတို့၏အကျင့်

၂၂၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ။

ကိုကထိတာဟောအပ်၏။ သောတာပန္နသကဒါဂါမီနိဗ္ဗိ၊ သောတာပန္န
သကဒါဂါမီတို့အားလည်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ပုညာဘိသန္ဓဝဂ္ဂေါ၊ ပုညာ
ဘိသန္ဓဝဂ်သည်၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာတည်း။ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ပတ္တဝဂ်။

၁ ဒုတိယဿ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်
၌၊ အနိဋ္ဌပ္ပဒိုက္ခေပေန၊ အလိုမရှိအပ်သည်ကိုပယ်သဖြင့်၊ ဣဋ္ဌာ၊ ဣဋ္ဌမည်
ကုန်၏။ မနော၊ စိတ်နှလုံးသို့၊ ကမန္တိပဝိသန္တိ၊ ဝင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ကန္တာ၊ ကန္တမည်ကုန်၏။ မနံ၊ စိတ်နှလုံးကို၊ အပ္ပါယန္တိ ဝဇ္ဇေန္တိ၊
ပွားစေတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနာပါ၊ မနာပမည်ကုန်၏။
ဒုလ္လဘာတိ၊ ဒုလ္လဘာဟူသည်ကား၊ ပရမဒုလ္လဘာ၊ အလွန်ရဲခဲကုန်၏။ တော
ဂါတိ၊ တောဂါဟူသည်ကား၊ သုဗ္ဗိတဗ္ဗုပ္ပါဒယော၊ သုံးဆောင်အပ်သော
ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ဝိသယာ၊ အာရုံတို့သည်၊ သဟဓမ္မေနာတိ၊ သဟ
ဓမ္မေနဟူသည်ကား၊ သန္ဓုဓမ္မေနဝ၊ သူတော်ကောင်းတရားနှင့်သာလျှင်၊
သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဓမ္မဿဃာတံ၊ အကုသိုလ်
တရားကိုဖျက်ဆီးခြင်းကို၊ ကတွာ ပြု၍၊ အဓမ္မေန၊ မတရားသဖြင့်၊ မဥပ္ပ
ဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သဟဓမ္မေနာတိ၊ သဟဓမ္မေနဟူသည်ကား၊
သကာရဏေန၊ သင့်သောအကြောင်းနှင့်တကွ၊ တေနတေနသေနာပတိ
သေဗ္ဗိဋ္ဌာနာဒိကာရဏေန၊ ထိုထိုသို့သောစစ်သူကြီးအရာသူရဌးအရာအ
စရှိသောအကြောင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ ယော၊ တကွသာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်
သတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယသောတိ၊
ယသောဟူသည်ကား၊ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိ၊ အခြံအရံ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊
သဟဉ္စာတိဘိဘိ၊ သဟဉ္စာတိဘိဟူသည်ကား၊ ဉာတကေဟိ၊ ဆွေမျိုးတို့
နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သဟဉ္စာယေဟိတိ၊ သဟဉ္စာယေဟိဟူသည်ကား၊
သုခဒုက္ခသု၊ ချမ်းသာဆင်းရဲတို့၌၊ ဥပ္ပနိဇ္ဈာယိတဗ္ဗတ္တာ၊ ကပ်၍ ရှုအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဈာယသင်္ခါတေဟိ၊ ကပ်၍ရှုအပ်သည်ဟုဆို
အပ်ကုန်သော၊ သန္တိဋ္ဌသမ္ဘုတ္တေဟိ၊ မြင်ဘူးကာမျှဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်း
ကောင်းစွာတည်းကပ်ဘူးသောအဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အကိစ္စံ
ကရောတိတိ၊ အကိစ္စံကရောတိဟူသည်ကား၊ အကာတဗ္ဗံ၊ မပြုသင့်သော

၂၂၀

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ပတ္ထဝဂ်။ ၂၂၉

အမှုကို။ကရောတိ၊ပြု၏၊ကိစ္စံအပရာဇေတိတိ၊ ကိစ္စံအပရာဇေတိဟူသည်
ကား၊ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုသင့်သောအမှုဟုဆိုအပ်သော၊ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊
အကရာဇန္တံ၊မပြုသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုပြုသင့်သောအမှုကို၊ အပရာဇေ
ဟိနာမ၊ချွတ်ယွင်းစေသည်မည်၏၊ဓံသတိတိ၊ ဓံသတိဟူသည်ကား၊ ပတ
တိ၊ကျ၍၊ပရိဟာယတိ၊ယုတ်၏၊ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာဝိ
သမလောဘံဟူသည်ကား၊အဘိဇ္ဈာသင်္ခါတံ၊အဘိဇ္ဈာဟုဆိုအပ်သော၊
ဝိသမလောဘံ၊ မညီညွတ်သောလောဘကို၊ ပဇဟတိတိ၊ ပဇဟတိဟူ
သည်ကား၊နုဒတိ၊ပတ်၏၊နိဟရတိ၊ထုတ်၏၊မဟာပညောတိ၊မဟာပညော
ဟူသည်ကား၊မဟန္တပညော၊ကြီးကျယ်သောပညာရှိ၏၊ ဝုထုပပညောတိ၊
ဝုထုပပညောဟူသည်ကား၊ဝုထုလပညော၊ ပြန့်ပြောသောပညာရှိ၏၊ အာ
ပါတဒသေတိ၊ အာပါတဒသေဟူသည်ကား၊ တံတံအတ္ထံ၊ ထိုထိုသို့
သောအနက်သည်၊အာပါတေ၊ထင်ရှားရာအရပ်၌၊ဥတမေဝ၊တည်သော
ရူပါရုံကဲ့သို့၊ပဿတိ၊မြင်၏၊အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ သုခုမဗ္ဗိ၊
သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊အတ္ထဇာတံ၊ အနက်သဘောသည်၊ အာပါ
တံ၊ထင်မြင်းသို့၊အာဂစ္ဆ တိယေဝ၊ရောက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအ
ယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥဠာနဝိရိယာမိဂတေဟိတိ၊
ဥဠာနဝိရိယာမိဂတေဟိဟူသည်ကား၊ ဥဠာနသင်္ခါတေန၊ ထကြွမြင်းဟု
ဆိုအပ်သော၊ဝိရိယေန၊ဝိရိယဖြင့်၊အမိဂတေဟိ၊ရအပ်ကုန်သော၊ ဗာဟာ
ဗလပရိဝိတေဟိတိ၊ဗာဟာဗလပရိဝိတေဟိဟူသည်ကား၊ ဗာဟာဗလေ
န၊လက်ရုံးအားဖြင့်၊ ပရိဝိတေဟိ၊ ဆည်းဘူးအပ်ကုန်သော၊ ဝဇိတေဟိ၊
ပွားစေအပ်ကုန်သော၊သေခါဝက္ခိတ္တေဟိတိ၊ သေခါဝက္ခိတ္တေဟိဟူသည်
ကား၊အဝက္ခိတ္တသေဒေဟိ၊အောက်သို့ကျသောချွေးရှိကုန်သော၊ သေဒံ၊
ချွေးကို၊မုဗ္ဗိတွာ၊ပုိုစေ၍၊ဝါယာမေန၊ အားထုတ်သဖြင့်၊ ပယောဂေန၊လုံ့
လပြုသဖြင့်၊ သမမိဂတေဟိ၊ ကောင်းစွာရအပ်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ဤ
သည်ကား၊အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဓမ္မိကေဟိတိ၊ ဓမ္မိကေဟိဟူသည်
ကား၊ဓမ္မယုတ္တေဟိ၊ တရားနှင့်ညှိကုန်သော၊ ဓမ္မလန္ဓေဟိတိ၊ ဓမ္မလန္ဓေ
ဟိဟူသည်ကား၊ ဒသကုသလကမ္မပထဓမ္မေ၊ ဆယ်ပါးသော ကုသလ
ကမ္မပထတရားတို့ကို၊အကောပေတွာ၊မပျက်စေမူ၍၊လန္ဓေဟိ၊ရအပ်ကုန်
သော၊ပတ္တကမ္မာနိတိ၊ပတ္တကမ္မာနိဟူသည်ကား၊ယုတ္တကမ္မာနိ၊ သင့်သော
အမှုတို့ကို၊အနုန္တဝိကကမ္မာနိ၊လျောက်ပတ်သောအမှုတို့ကို၊ သုခေတိတိ၊
သုခေတိဟူသည်ကား၊သုခိတံ၊ချမ်းသာသည်ကို၊ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပီဏော

၂၀၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

တိတိ၊ ဝိဇ္ဇာတိဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ပြည့်မြိုးသည်ကို၊ ဗလသမ္ပန္နံ၊ အ
ကျိုးပြည့်စုံသည်ကို၊ ကံရောတိ၊ ပြု၏၊ ဌာနဂတံဟောတိတိ၊ ဌာနဂတံဟော
တိဟူသည်ကား၊ ကာရုဏာဂတံ၊ သင့်သောအကြောင်းသို့ရောက်သည်၊
ဘောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသင့်သောအကြောင်းသို့ရောက်၏ဟူသည်၊ ကိမ္မန၊
အသတ်နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ စတုသု၊
လေးပါး၊ ကုန်သော၊ ပတ္တကဓမ္မသု၊ လျှောက်ပတ်သော အမှုတို့တွင်၊
ဧကဘောဂေဟိ၊ တူသောသုံးဆောင်ခြင်း ရှိသော သူတို့သည်၊ ကဗ္ဗတ္တ
ကမ္ပံ၊ ပြုသင့်သော အမှုဟုဆိုအပ်သော၊ ဘောဂဇာတမေဝ၊ သုံးဆောင်
အပ်သော စည်းစိမ်သည်ပင်လျှင်တည်း၊ ဌာနပုတ္တဂတန္တိ၊ ဌာနပုတ္တဂတံ
ဟူသည်ကား၊ ယုတ္တပတ္တဌာနဂတံ၊ သင့်တင့် လျှောက်ပတ်သော အရာ
သို့ရောက်သည်၊ အာယတနသောပရိဘုတ္တန္တိ၊ အာယတနသောပရိဘုတ္တံ
ဟူသည်ကား၊ ကာရုဏာနေဝ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့် သာလျှင်ပရိ
ဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်အပ်သော၊ ဘောဂဇာတံ၊ စည်းစိမ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ပရိယောဓာယသံဝတ္တတိတိ၊ ပရိယောဓာယသံဝတ္တတိ ဟူသည်ကား၊
ဝိဒဟိတွာ၊ ဝိတ်ဆို၍၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဂ္ဂိအာဒိတိ၊ မီးအစရှိသည်တို့
ဖြင့်၊ အာပဒါသု၊ ဘေးရန်တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နေ
ပရိစ္စာဂံ၊ ဥစ္စာကိုစွန့်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တာသံအာပဒါနံ၊ ထိုမီးအစရှိ
သောဘေးရန်တို့၏၊ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝိဒဟတိယထာ၊ ဝိတ်ဆိုသကဲ့
သို့၊ နိဝါရေတိယထာ၊ မြင်သကဲ့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အာဒိတ္တဂေဟံ၊
မီးသည်လောင်အပ်သော အိမ်ကို၊ နိဗ္ဗာပနာဒိနံ၊ ငြိမ်းစေခြင်း အစရှိသည်
တို့၏၊ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ၊ နေပရိစ္စာဂံ၊ ဥစ္စာကိုစွန့်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
တာသံ အာပဒါနံ၊ ထိုမီးအစရှိသော ဘေးရန်တို့၏၊ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းကို၊
ဝိဒဟတိ၊ ဝိတ်ဆို၍၊ နိဝါရေတိ၊ တားမြစ်၏၊ သောတ္ထိံ အတ္တာနံကရော
တိတိ၊ သောတ္ထိံ အတ္တာနံကရောတိ ဟူသည်ကား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
နိရုပဋ္ဌာံ၊ ဘေးရန် မရှိသည်ကို၊ ခေမံ၊ ဘေးငြိမ်းသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊
ဥာတိဗလိန္တိ၊ ဥာတိဗလိံ ဟူသည်ကား၊ ဥာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့
အား၊ ဗလိံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အတိယိဗလိန္တိ၊ အတိယိဗလိံ ဟူသည်ကား၊
အာဂန္တုကာနံ၊ ဧည့်သည်တို့အား၊ ဗလိံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ဝုဗ္ဗပေတဗလိန္တိ၊
ဝုဗ္ဗပေတဗလိံ ဟူသည်ကား၊ ပရလောကဂတာနံ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်း
သွားကုန်သော၊ ဥာတကာနံ၊ အဆွေ အမျိုးတို့အား၊ ဗလိံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊
ရာဇဗလိန္တိ၊ ရာဇဗလိံ ဟူသည်ကား၊ ရုညော၊ မင်းအား၊ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ပတ္တကမ္ပဝဂ်၊ ၂၀၁

ပြုအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော၊ ရာဇဗလိ'၊ မင်းအား ပူဇော်ခြင်းကို၊ ဒေဝ
တာဗလိန္တိ၊ ဒေဝကာဗလိ' ဟူသည်ကား၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊
ကတ္တဗ္ဗဗလိ'၊ ပြုအပ်သော ပူဇော်ခြင်းကို၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဇေတံ၊ ဤ
ဉာတိဗလိ' အစရှိသောအမည်သည်၊ တေသံတေသံ၊ ထိုထိုအဆွေအမျိုး
အစရှိသောသူတို့အား၊ ယထာနုန္တရိကဝသေန၊ လျောက်ပတ်သည်အား
လျော်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒါတဗ္ဗဒါနဿ၊ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုကို
ပေးလှူခြင်း၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ခန္တိသောရဇ္ဈေနိရိဋ္ဌာတိ၊ ခန္တိ
သောရဇ္ဈေနိရိဋ္ဌာ ဟူသည်ကား၊ အမိဝါသန ခန္တိယဉ္စ၊ သည်းခံခြင်းဟု
ဆိုအပ်သောခန္တိ၌လည်းကောင်း၊ သုသီလတာယစ၊ ကောင်းသောသီလ
ရှိသည်၏အဖြစ်၌လည်းကောင်း၊ နိရိဋ္ဌာ၊ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကမတ္တာ
နံဒမေန္တိတိ၊ ဧကမတ္တာနံဒမေန္တိဟူသည်ကား၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ အတ္တနော
ဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ ဣန္ဒြိယဒမေန၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံး
မခြင်းဖြင့်၊ ဒမေန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊ သမေန္တိတိ၊ သမေန္တိဟူသည်ကား၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ကိလေသဂူပသမနေန၊ ကိလေသာ၏ငြိမ်းခြင်း
ဖြင့်၊ သမေန္တိ၊ ငြိမ်းစေကုန်၏၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေနေဝ၊ ကိလေသကိုငြိမ်း
စေခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာပေန္တိ၊ ငြိမ်းစေကုန်၏၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကန္တိအာဒိသု၊
ဥဒ္ဓဂ္ဂိကံဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေတံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သော
နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုအလှူအား၊ ဥပရုပရိဘူမိသု၊
အထက်အထက်၌ဖြစ်သော ကာမာဝစရနတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ဟုဆိုအပ်
သောဘုံတို့၌၊ ဗလဒါနဝသေန၊ အကျိုးပေးခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊
ဖြစ်သော၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သောအကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကာ၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကမည်ကုန်၏၊ တတြ၊ ပပတ္တိဇနကာ၊ ထိုနတ်ပြည်
၌ပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သဂ္ဂဿ၊ နတ်ပြည်၏၊ ဟိတာ၊ အစီးအ
ပွားတည်း၊ သောဝဂ္ဂိကာ၊ ထိုနတ်ပြည်၏အစီးအပွား၊ အဿ၊ ထိုအလှူအား
နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်ရာအရပ်၌၊ သုခေါဝ၊ ချမ်းသာသည်သာလျှင်
ဖြစ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သုခဝိပါကာ၊ သုခဝိပါကမည်၏၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ အဂ္ဂါနံ၊ အလွန်မြတ်
ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗဝဏ္ဏာဒိနံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအဆင်းအစရှိကုန်သော၊ ဒသန္တံ၊
ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဝိသေသာနံ၊ အကျိုးထူးတရားတို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တနုဒတာ၊
ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကာ၊ သဂ္ဂသံဝတ္တနကမည်၏၊
ပေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒေက္ခိတံ၊ အသ္မာကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ

၉

၂၀၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အရိယဓမ္မေဋ္ဌိတော
တိ၊ အရိယဓမ္မေဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသီလဓမ္မေ၊ ငါးပါးသီလ၌၊ ပတိ
ဋ္ဌိတော၊ တည်၏၊ ပေဋ္ဌသဂ္ဂေပမောဒတိတိ၊ ပေဋ္ဌသဂ္ဂေပမောဒတိဟူသည်
ကား၊ ပရုဇလာကံ၊ ဘမလွန်ဘဝသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ ယတ္ထသဂ္ဂေ၊ အကြင်
နတ်ပြည်၌၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏှတိ၊ ယူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊
မောဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ သောတာပန္နဿဝါ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား
လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိနောဝါ၊ သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်း
ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနာဂါမိနောဝါ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း
ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အတ္ထာ
ယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ကို၊ လတ္တတေဝ၊ ရအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမသုတ်၏၊ အပ္ပင်္ဂုတ္တိုဆိုရာစကား အရပ်အငြီးသတ်
တည်း။ ၊

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယမြောက်သောသုတ်၌၊ အမိဂမနိယသနိတိ၊ အမိဂမနိ
ယသနိဟူသည်ကား၊ ပတ္တဗ္ဗာနိ၊ ချောက်အပ်ကုန်၏၊ ကာမဘောဂိနာတိ၊
ကာမဘောဂိနာ ဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမေစ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ကိလေသကာမေစ၊ ကိလေသကာမတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပရိ
ဘုဉ္ဇန္တေန၊ သုံးဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထိသုခါဒိသု၊ အတ္ထိသုခါအစ
ရှိသည်တို့၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကသုခံ၊ ဖြစ်သောချမ်းသာသည်
အတ္ထိသုခံနာမ၊ အတ္ထိသုခမည်၏၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တေန၊
သုံးဆောင်သဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကသုခံ၊ ဖြစ်သောချမ်းသာသည်၊ ဘောဂသုခံနာ
မ၊ ဘောဂသုခမည်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုဏော၊ မြိကင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကသုခံ၊ ဖြစ်သောချမ်းသာ
သည်၊ အနုဏျသုခံနာမ၊ အနုဏျသုခမည်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဇ္ဈေသော၊
အပြစ်မရှိ၊ အနုဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ကင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကသုခံ၊ ဖြစ်သောချမ်းသာသည်၊ အနုဝဇ္ဇသုခံနာမ၊
အနုဝဇ္ဇသုခမည်၏၊ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ဘုဉ္ဇံဟူသည်ကား၊ ဘုဉ္ဇမာနော၊ သုံးဆောင်
ခံစားသောသူသည်၊ ပညာဝိပဿတိတိ၊ ပညာဝိပဿတိဟူသည်ကား၊
ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဝိပဿတိ၊ ရှု၏၊ ဥဘောဘာဂေတိ၊ ဥဘောဘာဂေဟူ
သည်ကား၊ နွေကောဠာသေ၊ နှစ်ရုတို့ကို၊ ဟေဋ္ဌိမာနိ၊ အောက်၌ဖြစ်ကုန်
သော်၊ တိဏိ၊ သုံးပါးသောသူတို့သည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ကောဠာသံ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ပတ္တကမ္ပဝဂ်၊ ၂၀၃

အရမည်၏။ အနဝဇ္ဇသုခံ၊ အပြစ်မရှိသောချင်းသာခြင်းသည်။ ကော၊ တရသော၊ ကောဋ္ဌာသံ၊ အရမည်၏။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဿမာနေ၊ ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဧကောဋ္ဌာသေ၊ ရှစ်ရတို့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အနဝဇ္ဇသုခသေတန္တိ၊ အနဝဇ္ဇသုခသေတံဟူသည်ကား၊ တိဝိဓမ္မိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧတံသုခံ၊ ထိုချင်းသာသည်၊ အနဝဇ္ဇသုခသေ၊ အပြစ်မရှိသောချင်းသာ၏၊ သောဋ္ဌာသ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်မြောက်သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နန္ဒတိ၊ မထိုက်၊ ဣတိ၊ ဤကား၊ ဒုတိယသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၃ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်ကို၊ တိကနိပါတေ၊ တိကနိပါတ်၌၊ ဝဏ္ဏိတမေဝ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤတတိယသုတ်၌၊ သုဗ္ဗဒေဝတာနိတိပဒမတ္တမေဝ၊ သုဗ္ဗဒေဝတာနိဟူသောပုဒ်မျှသည်သာလျှင်၊ ဝိသေသော၊ ထူး၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ရူပေ၊ အဆင်း၌၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဿန္နော၊ ကြည်ညိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရူပပ္ပမာဏောနာမ၊ ရူပပ္ပမာဏမည်၏၊ ရူပပ္ပဿန္နောတံဇေတံ၊ ရူပပ္ပဿန္နောဟူသောဤအမည်သည်၊ တသေဝ၊ ထိုရူပပ္ပမာဏောဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ အတ္ထဝစနံ၊ အနက်ကိုဆိုကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း၊ ဧဝာသေ၊ ခြီးမွင်းသံ၌၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဿန္နော၊ ကြည်ညိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝာသပ္ပမာဏောနာမ၊ ဧဝာသပ္ပမာဏမည်၏၊ ဝိဝရလူခပတ္တလူခသု၊ သင်္ကန်း၏ခေါင်းပါးခြင်းသမိတ်၏ ခေါင်းပါးခြင်းတို့၌၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဿန္နော၊ ကြည်ညိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လူခပ္ပမာဏောနာမ၊ လူခပ္ပမာဏမည်၏၊ ဓမ္မေ၊ သီလသမာဓိအစရှိသောတရား၌၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဿန္နော၊ ကြည်ညိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မပ္ပမာဏောနာမ၊ ဓမ္မပ္ပမာဏမည်၏၊ ဣတရာနံ၊ ဤငှတပါးကုန်သောဧဝာသပ္ပဿန္နောအစရှိသောပုဒ်တို့သည်၊ တေသံယေဝ၊ ထိုဧဝာသပ္ပမာဏောအစရှိသောပုဒ်တို့၏သာလျှင်၊ အတ္ထဝစနာနိ၊ အနက်ကိုဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကားတို့တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံး၊ သဗ္ဗသတ္တေ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို၊ တယောကောဋ္ဌာသေ၊ သုံးခု

၀၃

၂၀၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကောဋ္ဌာသော၊ နှစ်ရသောသတ္တဝါ
 တို့သည်၊ ခုပပ္ပမာဏာ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ခုပကာယရှိကုန်၏၊
 ဧကော၊ တရသောသတ္တဝါသည်၊ ခုပပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်
 သောခုပကာယရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပဉ္စကောဋ္ဌာသော၊ ငါးရသော
 သတ္တဝါတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စတ္တာရောကောဋ္ဌာသော၊ လေးရသောသတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ စောသပ္ပမာဏာ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ခြီးမွမ်းသံရှိ
 ကုန်၏၊ ဧကော၊ တရသော သတ္တဝါသည်၊ စောသပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်
 ကြောင်းဖြစ်သော ခြီးမွမ်းသံရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒသကောဋ္ဌာသော၊
 ဆယ်ရသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နဝကောဋ္ဌာသော၊ ကိုးရသော
 သတ္တဝါတို့သည်၊ လူပပ္ပမာဏာ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သောခေါင်းပါးခြင်း
 ရှိကုန်၏၊ ဧကော၊ တရသောသတ္တဝါသည်၊ လူပပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်
 ကြောင်းဖြစ်သောခေါင်းပါးခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သတသဟဿ
 ကောဋ္ဌာသော၊ တဆန်းသောအရတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကော ကောဋ္ဌာ
 သောဝ၊ တရသောသတ္တဝါသည်သာလျှင်၊ ဓမ္မပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်
 ကြောင်းဖြစ်သောသီလသမာဓိအစရှိသောကျေးဇူးတရားရှိ၏၊ သေသာ၊
 ကြွင်းသော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဓမ္မပ္ပမာဏာ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော
 သီလသမာဓိအစရှိသော ကျေးဇူးတရားရှိကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်
 ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ခုပပမာဏိံ သူတိ၊ ခုပပမာ
 ဏိံ သုဟူသည်ကား၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ချပ်၊ ရုပ်ကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊
 ခုပ၊ ရုပ်၌၊ ပမာဏိံ သုနာမ၊ နှိုင်းယှဉ်သည်မည်ကုန်၏၊ ပသိဒိံ သု၊ ကြည်
 ညိုကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စောသေေန
 အန္တဂူတိ၊ စောသေေနအန္တဂူဟူသည်ကား၊ စောသေေန၊ ခြီးမွမ်းသံသို့၊ အန္တ
 ဂတာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ စောသပ္ပမာဏံ၊ စောသပ္ပမာဏကို၊ ဂဟေ
 တွာ၊ ယူ၍၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း၊ ဆန္ဒရာဂဝသုပေတာတိ၊ ဆန္ဒရာဂဝသုပေတာဟူသည်ကား၊
 ဆန္ဒဿစ၊ လိုချင်ကာမှဖြစ်သော လောဘ၏လည်းကောင်း၊ ရာဂဿစ၊
 ပြင်းစွာတပ်တတ်သောလောဘ၏လည်းကောင်း၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဥပေတာ
 ရောက်ကုန်၏၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စနဇာနာတိတိ၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စနဇာနာတိဟူသည်ကား၊
 နိယကဇ္ဈတ္တေ၊ မြဲသောအဇ္ဈတ္တ၌၊ တဿ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 ၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဗဟိဒ္ဓါစနပဿတိတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါစ

၄-ဗတုတ္တနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ပတ္တကဗ္ဗဝဂ်၊ ၂၀၅

နပဿတိဟူသည်ကား၊ ဗဟိဒ္ဓါပိ၊ အပဉ္စလည်း၊ အဿ၊ ထိုအကျင့်ရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ သမန္တာဝရဏောတိ၊
သမန္တာဝရဏောဟူသည်ကား၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အာဝါ
ရိတော၊ မြစ်အပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဿ၊ ထိုသူမိုက်အံး၊ သမန္တာ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အာဝရဏံ၊ ပိတ်ပင်ဆီးတားခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သမန္တာဝရဏော၊ သမန္တာဝရဏမည်၏၊ စော
သေနုယုတိတိ၊ စောသေနုယုတိဟူသည်ကား၊ စောသေန၊ ပြီးပွမ်းသံ
သည်၊ နိယျာတိ၊ ဆောင်အပ်၏၊ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်၊ နနိယျာတိ၊
မဆောင်အပ်၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စနဇာတိဗဟိဒ္ဓါစရိပဿတိတိ၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စနဇာနာ
တိဗဟိဒ္ဓါစရိပဿတိဟူသည်ကား၊ နိယကဇ္ဈတ္တေ၊ နိယကဇ္ဈတ္တံ၊ ဂုဏံ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဗဟိဒ္ဓါပန၊ အပဉ္စကား၊ အဿ၊ ထိုအ
ကျင့်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ ပဿတိ၊ မမြင်၊ ဗဟိဒ္ဓါဖလ
ဒဿာဝိတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါဖလဒဿာဝိဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူး
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရေဟိ၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
သော၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ သက္ကာရဖလံ၊ အရိအသေပြုခြင်းအကျိုးကို၊ ပဿ
န္တော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိနိဝရဏဒဿာဝိတိ၊ ဝိနိဝရဏဒဿာဝိဟူသည်
ကား၊ ဝိဝရဏဒဿာဝိ၊ ဝရ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုမြင်လေ့ရှိ၏၊ နသောစောသေန
နုယုတိတိ၊ နသောစောသေနုယုတိ ဟူသည်ကား၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ စောသေန၊ ပြီးပွမ်းသံသည်၊ နနိယျာတိ၊ မဆောင်အပ်၊ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ချမြောက်သောသုတ်၌၊ မောဟဇံဝါပိဝိဒ္ဓသုတိ၊ မော
ဟဇံဝါပိဝိဒ္ဓသု ဟူသည်ကား၊ မောဟဇံဝါပိ၊ မောဟကြောင့် ဖြစ်သော
အကုသိုလ်ကိုလည်း၊ အဝိဒ္ဓသုအပဏ္ဍိတာ၊ ပညာမရှိသောသူတို့သည်၊
သဝိဇာတန္တိ၊ သဝိဇာတံဟူသည်ကား၊ သဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲရှိသော၊ ဒုရုဒ္ဓိ
ယန္တိ၊ ဒုရုဒ္ဓိယံ ဟူသည်ကား၊ အာယတိဉ္စ၊ နောင်အခါ၌လည်း၊ ဒုက္ခဝဗ္ဗံ
ဒါယကံ၊ ဒုက္ခ၏ပွားခြင်းကို ပေးတတ်သော၊ အစက္ခုကာတိ၊ အစက္ခုကာ
ဟူသည်ကား၊ ပညာစက္ခုရဟိတာ၊ ပညာစက္ခုမှ ကင်းကုန်သော၊ ယထာ
ဓမ္မာတထာသန္တာတိ၊ ယထာဓမ္မာတထာသန္တာ ဟူသည်ကား၊ ယထာ၊
အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော
ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ တထာသဘာဝါစ၊ ထိုသို့
သဘော ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နတသေဝန္တိ မညရေတိ၊
နတသေဝန္တိ မညရေ ဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧဝံသဘာဝါ၊

၂၀၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ။

ဤသို့သဘောရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုမိမိသဘောကို။ နမည၊ နေ
နမညန္တိ။ မအောက်မေ့ကုန်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ဣမသ္မိံ၊ ဤဆဋ္ဌသုတ်၌။ သုတ္တေပိ၊ သုတ်၌လည်းကောင်း။ ဂါထာ
သုပိ၊ ဂါထာတို့၌လည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝဋ်တရားကိုသာလျှင်။ ကထိတံ၊
ဟောအပ်၏။ ။

၉ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌။ ဣမာနိစက္ကာရိ အဟိရာဇ
ကုလာနိတိဣဒံ၊ ဣမာနိစက္ကာရိအဟိရာဇကုလာနိ ဟူသောဤအမည်ကို။
ဒဠ္ဍပိသာနေဝ၊ ကိုက်သဖြင့်ရောက်သော အဆိပ်ရှိသော မြွေတို့ကိုသာ
လျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝတ္တံ၊ ဟောအပ်
၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ယေကေဝိ၊ အမှတ်မရှိသော မြွေတို့သည်။
ဒဠ္ဍပိသာ၊ ကိုက်ခဲကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ၊ ထိုအဆိပ်ရှိသော
မြွေတို့သည်။ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေသံ အဟိရာဇကုလာနံ၊ ဤ
မြွေမျိုးတို့၏။ အတ္တန္တရ ဝတာဝ၊ အတွင်း၌ တည်ကုန် သည်သာလျှင်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အတ္တဂုတ္တိယာတိ၊ အတ္တဂုတ္တိယာဟူသည်ကား။ အတ္တ
နော၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဂုတ္တတ္ထာယ၊ လုံခြုံစေခြင်းအကျိုးငှါ။ အတ္တရက္ခာယာ
တိ၊ အတ္တရက္ခာယ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်ကို။ ရက္ခန္တတ္ထာယ၊
စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှါ။ အတ္တ ပရိတ္တာယာတိ၊ အတ္တ ပရိတ္တာယ
ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိတ္တာဏတ္ထာယ၊ အရံအတားဟူသော
အကျိုးငှါ။ ပရိတ္တံနာမ၊ အရံအတားမည်သည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်
မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုအရံအတား
ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ တံအာကာရံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဒဿေန္တော၊
ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝိရူပက္ခဟိမေတိအာဒိ၊ ဝိရူပက္ခဟိမေဤသို့အစရှိသော
စကားကို။ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိရူပက္ခဟိမေ အစရှိသော
ပါဌ၌။ ဝိရူပက္ခဟိတိ၊ ဝိရူပက္ခဟိဟူသည်ကား။ ဝိရူပက္ခနာဂကုလေဟိ၊
ဝိရူပက္ခနဂါးမျိုးတို့၌။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသော ရောပထေဟိမေအစရှိ
သောပုဒ်တို့၌လည်း။ သေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ အပါဒကေဟိ
တိ၊ အပါဒကေဟိ ဟူသည်ကား။ အပါဒက သတ္တေဟိ၊ အခြေမရှိသော
သတ္တဝါတို့၌။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောဗ္ဗိပါဒကေဟိမေအစရှိသော ပုဒ်
တို့၌လည်း။ သေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ သဗ္ဗေသတ္တာတိဣဒံဝစ
နံ၊ သဗ္ဗေသတ္တာဟူသောဤစကားကို။ ဣတော၊ ဤသဗ္ဗေသတ္တာ ဟူသော

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ပတ္တကမ္ပဝဂ်၊ ၂၀၇

စကားမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဌာနေန၊ ဝိရူပက္ခေဟိ
မေအစရှိသောဌာနဖြင့်၊ ဩဒိဿကမေတ္တံ၊ ရည်ညွှန်း၍ပြုအပ်သောမေတ္တာ
ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အနောဒိဿက မေတ္တံ၊
မရည်ညွှန်းမူ၍ပြုအပ်သော မေတ္တာကို၊ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသဗ္ဗေသတ္တာအစရှိသောစကားကို၊ အာ
ရမ္ဘံ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသဗ္ဗေသတ္တာ အစရှိသောပါဌ်၌၊ သတ္တာ
ပါဏာဘူတာတိ၊ သတ္တာပါဏာဘူတာဟူကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်
သော၊ တောနိပဒါနိ၊ ဤပုဒ်တို့သည်၊ ပုဂ္ဂလဝေဝစနာနေဝ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ဝေဝစစ်
ပရိယာယ်တို့ သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊ တိ၊
ဘဒြာနိပဿန္တု ဟူသည်ကား၊ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းမြတ် ကုန်သော၊ အာရမ္မ
ဏာနိ၊ ဣဋ္ဌာရုံတို့ကို၊ ပဿန္တု၊ တွေ့မြင်စေကုန်သတည်း၊ မာကိဗ္ဗိပါပမာ
ဂမာတိ၊ မာကိဗ္ဗိပါပ မာဂမာဟူသည်ကား၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ သတ္တံ၊
သတ္တဝါသို့၊ ပါပကံလာမကံ၊ ယုတ်မာသော သဘောသည်၊ မာအာဂန္ထ
တု၊ မရောက်စေသတည်း၊ အပ္ပမာဏောဗုဒ္ဓေါတိဧတ္ထံ၊ အပ္ပမာဏောဗုဒ္ဓေါ
ဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဗုဒ္ဓေါတိဣဒိနာ၊ ဗုဒ္ဓေါဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊
မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ လိအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေ၊ ထိုဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့သည်၊ အပ္ပ
မာဏာနာမ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသည်မည်ကုန်၏၊ သေသပဒ္ဒယေဝိ၊ ကြွင်း
သောပုဒ်နှစ်ခု အပေါင်း၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏၊
ပမာဏဝန္တာနိတိ၊ ပမာဏဝန္တာနိ ဟူသည်ကား၊ ဂုဏပ္ပမာဏေန၊ နှိုင်း
ယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သောဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်၊ ယုတ္တာနိ၊ ယှဉ်ကုန်၏၊ ဥဏ္ဏာနာ
ဘိတိ၊ ဥဏ္ဏာနာဘိဟူသည်ကား၊ လောမနာဘိ၊ ချက်၌အမွှေးရှိသော သတ္တ
ဝါတည်း၊ လောမမက္ကဋ္ဌကော၊ ပင့်ကူတည်း၊ သရဗုတိ၊ သရဗုဟူသည်
ကား၊ စာရဂေါလိကာ၊ အိမ်မြှောင်တည်း၊ ကတာမေရေက္ခာ ကတာမေ
ပရိတ္တာတိ၊ ကတာမေရေက္ခာ ကတာမေပရိတ္တာ ဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါ
သည်၊ ဧတ္တကဿ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ ရေက္ခာစ၊
အစောင့်အရှောက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိတ္တာဏဉ္စ၊ အရံအတားကို လည်း
ကောင်း၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ပရိက္ကမန္တုဘူတာနိတိ၊ ပရိက္ကမန္တု ဘူတာနိ
ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိတ္တာဏာ၊ အရံ
အတားအာဏာတို့ကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီး၊ သတ္တာ၊ သတ္တ
ဝါတို့သည်၊ အာပဂန္ထန္တု၊ ဖဲစေကုန်သတည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ မာဝိဟေဌပယိ၊ သူ၊

၂၈၈ အဂ္ဂတ္တိရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

မညည်းဆဲ စေကုန်သတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဓိရပက္ကန္တေ၊ ဒေဝ ဒတ္တေတိ၊
အဓိရပက္ကန္တေ၊ ဒေဝဒတ္တေဟူသည်ကား၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲ၍၊
ဒေဝဒတ္တေ၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ နဓိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲ၍မကြာမြင့်မီ၊ ပရာဘဝါယာ
တိ၊ ပရာဘဝါယဟူသည်ကား၊ အဝဓိယာ၊ မကြီးပွားခြင်းငှါ၊ ဝိနာသာယ၊
ပျက်စီးခြင်းငှါ၊ အဿတရိတိ၊ အဿတရိဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇဝါယ၊ မြည်း
မ၏၊ ကုန္တိတ္ထိ၊ ဝမ်း၌၊ ဂန္ဒိဘဿ၊ မြည်းဖိုကြောင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်သော
အဿထိုရ မြင်းငယ်သည်၊ အတ္တဝဇာယဂတ္တံ၊ ဂဏ္ဍတိတိ၊ အတ္တဝဇာယ
ဂတ္တံ၊ ဂဏ္ဍတိဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုမြည်းမကို၊ အဿေန၊ မြင်းထီးနှင့်၊ သဗ္ဗိ၊
တကွ၊ သမ္ပယောဇေန္တိ၊ စပ်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ သာ၊ ထိုမြည်းမသည်၊ ဂတ္တံ၊
ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဂဏ္ဍိတွာ၊ ယူ၍၊ ကာလေ၊ ဘွားအံ့သော အခါသည်၊ ပတ္တေ၊
ရောက်လတ်သော်၊ ဝိဇာယိတံ၊ ဘွားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊
ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊ ဘူမိ၊ မြေကို၊ ပဟရန္တိ၊ ကျောက်ကန် သည်ဖြစ်၍၊
တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿာ၊ ထိုမြည်းမ၏၊ စတ္တာရောပါဒေ၊
ခြေလေးဘက်တို့ကို၊ စတုသုခါဏုသု၊ သစ်ခုတ်လေးချောင်းတို့၌၊ ဗန္ဓိတွာ၊
ဖွဲ့ချည်၍၊ ကုန္တိ၊ ဝမ်းကို၊ ဗာလေတွာ၊ ခွဲ၍၊ တေ၊ ထိုမြင်းရှင်တို့သည်၊ တံ၊
ထိုအဿထိုရမြင်းငယ်ကို၊ နိဟရန္တိ၊ ထုတ်ကုန်၏၊ သာ၊ ထိုမြည်းမသည်၊
တတ္ထေဝ၊ ထိုဖေါက်ခွဲရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ မရေတိ၊ သေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
ဇော၊ ဤအတ္တဝဇာယဂတ္တံ၊ ဂဏ္ဍတိအစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို
သံဝရတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဝေသနန္တိ၊ ခုပိ ဗဟနတ္ထာယ၊
ဝင်ရာဖြစ်သောတံခါးကိုဝိတ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဝေနံ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်၊
သံဝေပဝေနံ၊ သံဝေပဝေနမည်၏၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ပဗဟ
နတ္ထာယ၊ ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဝေနံ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်၊ ပဟာနပ္ပဝေနံ၊
ပဟာနပ္ပဝေနမည်၏၊ ကုသလာနံ၊ အပြစ်မရှိ ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ဗောဇ္ဈင်
တရားတို့ကို၊ ဗြူဟနတ္ထာယ ဝစနတ္ထာယ၊ ပွားစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဝေနံ၊
အားထုတ်ခြင်းသည်၊ ဘာဝနာပဝေနံ၊ ဘာဝနာပဝေနမည်၏၊ တေသံယေဝ
ထိုအပြစ်မရှိကုန်သောဗောဇ္ဈင် တရားတို့ကိုပင်လျှင်၊ အနုရုက္ခနတ္ထာယ၊
စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဝေနံ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်၊ အနုရုက္ခနာပခါ
နံ၊ အနုရုက္ခနာပဝေနမည်၏။ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ပတ္တကမ္ပဝဂ်၊ ၂၀၉

၁၀၀ ဒသမေဆယ်ခု မြောက်သောသုတ်၌၊ အဓိန္ဒကော ဟောန္တိတိ၊ အဓိန္ဒကောဟောန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပေါရာဏက ခုဇူဟိ၊ ရှေးခင်းတို့ သည်းဋ္ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော၊ ဒသတာဝဗလိဉ္ဇေဝ၊ ဆယ်တို့တတို့သော အခွန်အတုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပရာဓာနုရူပံ၊ အပြစ်အားလျော်သော၊ ဒဏ္ဍဉ္စ၊ ဥစ္စာဒဏ်လက်နက်ဒဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ အဘိရေကဗလိ၊ နာစေဝ၊ လွန်ကဲသော အခွန်အတုတ်ကို လည်းကောင်း၊ အဘိရေကဒဏ္ဍဿစ၊ လွန်ကဲသော ဥစ္စာဒဏ်လက်နက်ဒဏ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝဟေဏာန၊ ယူသဖြင့်၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ အဓိန္ဒကော၊ တရား ဖစောင့်ကုန်၊ ရာဇယုတ္တာတံ၊ ရာဇယုတ္တာ ဟူသည်ကား၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဇနပဒေသ၊ ဇနပုဒ်တို့၌၊ ကိစ္စသံဝိဓာယကာ၊ တိုင်းရေးနိုင်ငံရေးကိစ္စတို့၌ စိ ရင်တတ်ကုန်သော၊ အာယုတ္တကပုရိသာ၊ မင်းနှင့်စပ်ကုန်သောယောက်ျား တို့သည်၊ ဗြာဟ္မဏံ ဂဟပတိကာဟိ ဗြာဟ္မဏံ ဂဟပတိကာ ဟူသည်ကား အန္တောနဂရဝါသိနော မြို့တွင်း၌ နေကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတယေ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည် နေဝမဇာနပဒါတိ၊ နေဝမဇာနပဒါဟူသည်ကား နိဂမဝါသိ၊ နာစေဝ၊ နံ၊ နံ့နုသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇနပဒဝါသိ နောစ၊ ဇနပုဒ်၌နေသောသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိသမန္တိ၊ ဝိသမံဟူ သည်ကား၊ ဝိသမာ၊ မညီမညွတ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အသမယေန၊ အခါမဟုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါယန္တိ၊ လာကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိသမာတိ၊ ဝိသမာ ဟူသည်ကား၊ နသမာ၊ မညီ မညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတိထဒ္ဓါဝါ၊ အလွန်ခက်ထန်ကုန်သည် ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ အတိရုဒ္ဓကော၊ အလွန်နူးညံ့ ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အပဉ္စသာတိ၊ အပဉ္စ သာဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂတော၊ သွားမြဲသောခရီးမှ၊ အပဂတော၊ ဖဲကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဥဗ္ဗဂ္ဂဂါမိ၊ နာ၊ ခရီးမဟုတ်သည်သို့သွားကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝါယန္တိ၊ လာကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒေဝတာပရိ ကုပိတာဘဝန္တိတိတ္ထေ၊ ဒေဝတာပရိ ကုပိတာဘဝန္တိ ဟူ သောဤပါဌ၌၊ ဟိဝိက္ခာ၊ ရာ၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တတေ၊ ဆိုဦး အံ့၊ ဝါတေသု၊ လေတို့သည်၊ ဝိသမေသု၊ မညီမညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အ ပဉ္စသေသု၊ ဖြောင့်မတ်သောခရီးမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါယန္တေသု၊ လာကုန် သည်ရှိသော်၊ ရုက္ခာသု၊ သစ်ပင်တို့သည်၊ ဘိဇ္ဇန္တိသု၊ ကျိုးပြတ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဝိမာနာနံ၊ ဝိမာနံတို့သည်၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊

၂၆၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ပရိကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊ ထို နတ်တို့သည်။ ဒေဝဿ၊ မိမိ၏။ သမ္ဗော၊ ကောင်း
စွာ။ ဝဿိတုံ၊ ရွာခြင်းငှါ။ နဒေန္တိ၊ မပေးကုန်။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဒေဝေါန
သမ္ဗောဓာရံ၊ အနုပ္ပဝဋ္ဌတိတိ၊ ဒေဝေါနသမ္ဗောဓာရံ၊ အနုပ္ပဝဋ္ဌတိ၊ ဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏။ ဝိသမပါကာနိဿယသောနိဿယဘဝန္တိတိ၊ ဝိသမပါကာနိဿယသောနိ
ဘဝန္တိဟူသည်ကား၊ ကေသိ၊ အချို့သောဌာနော၊ အရပ်၌၊ သဿာနံ၊
ကောက်သို့သည်။ ဝတ္တိနိ၊ ဖုံးသုံးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေသိ၊
အချို့သောဌာနော၊ အရပ်၌၊ သဿာနိ၊ ကောက်သို့သည်။ သဗ္ဗောတဓိရာနိ၊
ဖြစ်သောနို့၊ မည်ရှိကုန်သည်။ ပေသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေ၊ အချို့သော၊ ဌာနံ၊
အရပ်သည်။ ပဗ္ဗတိ၊ ရေ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသမံ၊ မည်မညွတ်၊ သဿာနိ၊
ကောက်သို့သည်။ ပါကာနိ၊ ရေကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိသမံ၊
နက္ခတ္တာနိတာရကရူပါနိပရိဝတ္တန္တိတိ၊ အဝိသမံနက္ခတ္တာနိတာရကရူပါ
နိပရိဝတ္တန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အခြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်
ကတ္တိကဝုဏ္ဏမာ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့သည်။ ကတ္တိကာနက္ခတ္တမေဝ၊
ကျတ္တိကာနက္ခတ်ဘိသုဿျင်၊ လဘတိ၊ ရ၏။ ဖိဂသိ၊ ရေနက္ခတ္တမေဝ၊ ဖိဂသိ
ရေနက္ခတ်ဘိသုဿျင်၊ လဘတိ၊
ရ၏။ ဇေဟယော၊ ထိုအဘူ၊ တသ္မိတသ္မိတမာသော၊ ထိုထိုလ၌၊ ဖောသဝုဏ္ဏ
မာ၊ ပြာသိုသ်လပြည့်နေ့သည်။ ဖောသနက္ခတ္တမေဝ၊ ဖုသ္မနက္ခတ်ဘိသု
ဿျင်၊ လဘတိ၊ ရ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သမာည
ညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဝတ္တန္တိ၊ ထည့်လည်ကုန်၏။ အမိသမံဝါတာဝါ
ယန္တိတိ၊ အမိသမံဝါတာဝါယန္တိဟူသည်ကား၊ အဝိသမာ၊ ညီညွတ်ကုန်
သည်။ ဟုဝ္ဘာ၊ ဖြစ်၍၊ သမယသ္မိယေဝ၊ လာသင့်သောအခါ၌သာလျှင်၊
ဝါယန္တိ၊ လာကုန်၏။ ဆမာသေ၊ ခြောက်လတို့ပတ်လုံး၊ ဥတ္တရာဝါတာ၊
ခြောက်လတို့သည်။ ဝါယန္တိ၊ လာကုန်၏။ ဆမာသေ၊ ခြောက်လတို့ပတ်
လုံး၊ ဒက္ခိဏဝါတာ၊ တောင်လေတို့သည်။ ဝါယန္တိ၊ လာကုန်၏။ ဇေ၊ ဤသို့၊
တေသံ၊ တေသံဇနပဒါနံ၊ ထိုထိုဇနပုဒ်တို့အား၊ အနုရူပေ၊ လျော်သော၊
သမယေ၊ အခါ၌၊ ဝါယန္တိ၊ လာကုန်၏။ သမန္တိ၊ သမံဟူသည်ကား၊ သ
မပ္ပဝတ္တိနော၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နာတိ၊ ရွှေ၊ မကော်လှန်
လွန်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နာတိ၊ မနုဉ်းလွန်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမာပဉ္စသာ
တိ၊ သမာပဉ္စသာဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂပ္ပဋ္ဌနန္ဒာ၊ သွားမြတ်သောခရီးကုသွား
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂေနော၊ ခရီးဟုတ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါယန္တိ၊ လာကုန်၏။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ပတ္တကမ္မဝဂ်၊ ၂၆၁

အမဂ္ဂနုခရီးမဟုတ်သဖြင့်၊ နာဝါယန္တိ၊ မလာကုနံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇိမှံဂစ္ဆတိတိ၊ ဇိမှံဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊
ကုဋိလံ၊ အကောက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ အတိတ္ထံ၊ ဆိတ်မဟုတ်သည်ကို၊
ဂဏှာဘိ၊ ယူ၏၊ နေတ္ထေဇိမှံဂတေသတိဘိတ္ထေ၊ နေတ္ထေဇိမှံဂတေသတိဟူ
သောဤပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နိယတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
နေတ္ထာ၊ နေတ္ထမည်၏၊ တသ္မိံနေတ္ထေ၊ ထိုရှေ့ဆောင်နွားလားသည်၊ ဇိမှံဂ
တေ၊ အကောက်သွားသည်ရှိသော်၊ ကုဋိလံ၊ အကောက်၊ ဂစ္ဆာသွား၍၊
အတိတ္ထံ၊ ဆိတ်မဟုတ်သည်ကို၊ ဂဏှာန္တေ၊ ယူသည်ရှိသော်၊ ဣတရောပိ၊
ဤမှတပါးသော နွားမတို့သည်လည်း၊ အတိတ္ထမေဝ၊ ဆိတ်မဟုတ်သည်
ကိုသာလျှင်၊ ဂဏှန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း၊ နိတေတိဝိ၊ နိတေဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ဒုက္ခံသတိဘိ၊ ဒုက္ခံသတိဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခံဆင်းရဲစွာ၊ သယတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဒုက္ခိတံဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပတ္တကမ္မဝဂ္ဂေါ၊ ပတ္တကမ္မဝဂ်သည်၊ ဒုတိ
ယော၊ နှစ်ခုမြောက်တည်း။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အပဏ္ဏကဝဂ်၊

၁ တတိယဝဂ္ဂဿ၊ သုံးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဋ္ဌမေ၊ ရှေးဦးစွာ
သောသုတ်၌၊ အပဏ္ဏကပ္ပဗုဒ္ဓိပဒန္တိ၊ အပဏ္ဏကပ္ပဗုဒ္ဓိပဒံဟူသည်ကား၊ အဝိနွေ
ပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ မဇ္ဈိမသွင်းသော အကျင့်ကို၊ ယောနိစဿအာနန္ဒါဟောတိတိ၊
ယောနိစဿအာနန္ဒါဟောတိဟူသည်ကား၊ အဿာဒိက္ခဿ၊ ထိုရဟန်း
အားကောရဏဉ္စ၊ သင့်သောအကြောင်းသည်လည်း၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿဝါနံယေယောတိ၊ အာသဝါနံယေယဟူသည်
ကား၊ အနာတ္တတ္ထာယ၊ အနာတ္တဖိုလ်ဟူသောအကျိုးငှါ။

၂ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ
သည်သာလျှင်တည်း။

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဝဇ္ဇောတိ၊ အဝဇ္ဇော
ဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂဏာ၊ ကျေးဇူးမဲ့သည်၊ ပါတုကရောတိတိ၊ ပါတုက
ရောတိဟူသည်ကား၊ ကထေတိ၊ ပြောဟော၏၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊

၂၆၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ကရောဘိ၊ ပြု၍ ပဉ္စဘိနိတောတိ၊ ပဉ္စဘိနိတောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စက္ခာယ၊ မေးခြင်းအကျိုးငှါ၊ အဘိနိတော၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဟာပေတွာအလမ္ဗိတွာတိ၊ အဟာပေတွာအလမ္ဗိတွာဟူသည်ကား၊ အပရိဟိန္ဒ မယု ဟံ သည် ဘိုးအလမ္ဗိတံ၊ ညီးတွားခြင်းမရှိသည်ဘုံ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအုံးတ္ထေ၊ ဤတတိယသုတ်၌၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူဟု သည်၊ ပါဝိစ္ဆတာယ၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဝဇ္ဇန္တံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဆာဒေဘံ၊ ဖုံးလွှမ်း၏၊ သပ္ပုရိသော သူတော်ကောင်းသည်၊ လမ္ဗိတာယ၊ မကောင်းမှုမှရှက်ခြင်းအလှရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝဇ္ဇန္တံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဆာဒေဘံ၊ ဖုံးလွှမ်း၏၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူဟု သည်၊ ဟိရောတ္တပ္ပဓနုဟံတော၊ ဟိရိသြတ္တပ္ပဓနုကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သံဝါသေန၊ ကြာမြင့်စွာတကွပေါင်းဖော်ခြင်းဖြင့်၊ အဝဇာနာတိ၊ အယုတ်အားဖြင့်သိ၏၊ သပ္ပုရိသောလန၊ သူတော်ကောင်းသည်ကား၊ ဟိရောတ္တပ္ပဓနုသမန္နာဂတော၊ ဟိရိသြတ္တပ္ပဓနုပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သံဝါသေနာပိ၊ ကြာမြင့်စွာတကွပေါင်းဖော်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ နာဝဇာနာတိ၊ အယုတ်အားဖြင့်မသိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသပ္ပုရိသဘာဝသမာဓကံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော၊ အရနာဂတဝရကောပဗ္ဗံ၊ ယခုအခါယောက္ခမအိမ်သို့လာရောက်စဖြစ်သောချွေးမဥပမာကို ဒေသသင်္ချံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သေယျထာပိဘိက္ခဝဝရကာတိအာဒိ၊ သေယျထာပိဘိက္ခဝဝရကာ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ မိန့်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသေယျထာပိ ဘိက္ခဝအစရှိသောပါဌ်၌၊ ဝရကာတိ၊ ဝရကာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗန္ဓဗဟုလား၊ ပြီးငွေ့၊ ခြင်းများသော၊ သုဏိသာ၊ ချွေးမသည်၊ တိဗ္ဗန္တတိဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ဗဟလံ၊ ထူထဲသော၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤတတိယသုတ်၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဇူတိ၊ ဤသည်လျှင် တတိယသုတ် အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သီလဂ္ဂန္တိ၊ သီလဂ္ဂ်ဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂပတ္တံ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဥတ္တမသီလံ မြတ်သောသီလတည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသမာဓိဂ္ဂံအစရှိသော ပုဒ်တို့၌၊ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ၊

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အပဏ္ဏကဝဂ်၊ ၂၉၃

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ရူပဂ္ဂန္တိ၊ ရူပဂုံဟူသည်ကား၊ ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်ကို၊ သမ္ပသိတွားသုံးသင်၍၊ အဟေဟတ္တံ၊ အဟေဟတ္တံ ဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣဒံ၊ ဤရုပ်သည်။ ရူပဂုံနာမ၊ ရူပဂ္ဂမည်၏၊ သေသေသုဝိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဘဝဂ္ဂန္တိတ္ထေပန၊ ဘဝဂုံဟူသော ဤပုဒ်၌ကား၊ ယသ္မိံ၊ အတ္တဘာဝေ၊ အကြင်အတ္တဘော၌၊ ဌိတော၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဟေဟတ္တံ၊ အဟေဟတ္တံ ဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဧတံ၊ ဤအတ္တဘောသည်။ ဘဝဂုံနာမ၊ ဘဝဂ္ဂမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဉ္စမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ မြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သောသုတ်၌၊ ဥပဝတ္တနေတိ၊ ဥပဝတ္တနေဟူသည်ကား၊ ပါစိနဝတယ၊ အရှေ့အရပ်သို့သွားသော၊ သာလာပန္နိယာ၊ အင်ကြင်းပင်စဉ်မှ၊ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်အားဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ပြန်နစ်၍၊ ဌိတယ၊ တည်သောအင်ကြင်းပင်စဉ်၏၊ ဝေမဏ္ဍိဌာနေ၊ အလယ်ဖြစ်သောအရပ်၌၊ အန္တရေနယမက သာလာနန္တံ၊ အန္တရေနယမကသာလာနံဟူသည်ကား၊ ဒိန္နိသာလာရုက္ခာနံ၊ နှစ်ခုသော အင်ကြင်းပင်တို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ကင်္ဂါ၊ ကင်္ဂါ ဟူသည်ကား၊ နေဋ္ဌကံ၊ နှစ်ခွဲဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဝိမတိတိ၊ ဝိမတိဟူသည်ကား၊ ဝိနန္တိတုံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ၊ အသမတ္တတာ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဗုဒ္ဓေါနုခေါ၊ ဘုရားလော၊ နဗုဒ္ဓေါနုခေါ၊ ဘုရားမဟုတ်လော၊ ဓမ္မောနုခေါ၊ တရားလော၊ နဓမ္မောနုခေါ၊ တရားမဟုတ်လော၊ သံဃောနုခေါ၊ သံဃာလော၊ နသံဃောနုခေါ၊ သံဃာမဟုတ်လော၊ မဂ္ဂေါနုခေါ၊ မင်္ဂလော၊ နမဂ္ဂေါနုခေါ၊ မင်္ဂမဟုတ်လော၊ ပဋိပဒါနုခေါ၊ အကျင့်လော၊ နပဋိပဒါနုခေါ၊ အကျင့်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယသ္မိံ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈယ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုယုံမှားခြင်းကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဒေမိ၊ ဆိုအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုစ္ဆိတ၊ မေးလျှောက်ကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသိယာခေါပနဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ်၌၊ သင်္ခေပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း၊ သတ္ထုဂါရဝေနိနုပုစ္ဆေယျာယာတိ၊ သတ္ထုဂါရဝေနိနုပုစ္ဆေယျာယဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိဒ္ဓ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ နော၊ ငါတို့၏၊ စတ္တာရေ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယာဝိ၊ ပစ္စည်းတို့သည်လည်း၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကဝေ၊ ဥစ္စာတို့သည်သာလျှင်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ ကာလံ၊ ကာလပတ်

၂၉၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သုံးကပ်၊ ယုံမှားခြင်းကို အကဲတွဲ၊ မပြုမူ၍၊ အစွဲယဉ်၊ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်
ဖြစ်သော၊ ကာလေ၊ ကာလန္တိ၊ ကပ်၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နအ
ဟောမ၊ မထိုက်ကုန်၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဝါရေဝနံ၊
ရိုသေသဖြင့်၊ သဝေနံ၊ သတ္တထ၊ အကယ်၍ မမေးကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ သဟာ
ယကောပိဘိက္ခဝေ၊ သဟာယကဿအာရောစေတူဟိ၊ သဟာယကော
ပိဘိက္ခဝေ၊ သဟာယကဿအာရောစေတူဟူသည်ကား၊ တုမ္ဘကံ၊ သင်
တို့တွင်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယဿဘိက္ခုဿ၊ အကြင်
ရဟန်း၏၊ သန္တိဇဋ္ဌာ၊ မြင်ဘူးကားမျှဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ သမ္ဘ
တ္တော၊ တကွသည်ကပ်ဘူးသော အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သောဘိက္ခု၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ တဿဘိက္ခုဿ၊
ထိုရဟန်းအား၊ အာရောစေတူ၊ ကြားသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧကဿ၊ တ
ယောက်သော၊ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းအား၊ ကထေဿာမိ၊ ဖြေဆိုအံ့၊ တဿ
ဘိက္ခုဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောရဟန်း၏၊ ကထံ၊ ကောင်းကိုးသုတွာ၊
ကြား၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း၊ ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ နိက္ကမံ၊ ယုံမှားခြင်း
ကင်းကုန်သည်၊ ဘာဝဏ၊ ဖြစ်ကြကုန်သော၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊
ဧသေဘိ၊ ပြုတတ်မူ၏၊ ဧဝံပသန္နဘိ၊ ဧဝံပသန္နာ ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓဟာမိ၊ ယုံကြည်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥာဏမေဝါတိ၊ ဥာဏမေဝ ဟူသည်ကား၊ နိက္ကမံ
တာပစ္စက္ခကရဏံ၊ ယုံမှားကင်းသည်၏ အဖြစ်ကို မှတ်မှောက် ပြုတတ်
သော၊ ဥာဏံယေဝ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏံတော်သည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်
၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဘုရား အစရှိသည်တို့၌ ယုံမှားမရှိသည်၏ အဖြစ်၌၊ တဿ
ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဒ္ဓါမတ္တံ၊ သဒ္ဓါမျှသည်၊ သေဋ္ဌံ မြတ်သည်၊
နမဟုတ်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမေသဉ္စိ အာ
နန္ဒဘိ၊ ဣမေသဉ္စိ အာနန္ဒ ဟူသည်ကား၊ အန္တောသမာဏိယံ၊ တင်းတိမ်
တွင်း၌၊ နိသိန္နာနံ၊ နေကုန်သော၊ ဣမသံပဉ္စန္ဓံ၊ ဘိက္ခုသတာနံ၊ ဤငါးရာ
သောရဟန်းတို့တွင်၊ ယောပစ္ဆိမ၊ ကာတိ၊ ယောပစ္ဆိမကောဟူသည်ကား
သော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဂုဏဝသေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
ပစ္ဆိမကော၊ အယုတ်ဆုံးဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဣမေသံ အာနန္ဒ အစရှိသောစကား
ကို၊ အာနန္ဒတ္ထရံယေဝ၊ အာနန္ဒာ မထေရ်ကိုသာလျှင်၊ သဒ္ဓာယ၊ ရည်၍၊
အာဟ၊ ဆိုတတ်မူ၏။ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အပဏ္ဏကဝဂ်၊ ၂၆၅

၇ သတ္တမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အစိန္တယျာနိကိ၊ အစိန္တ
ယျာနိဟူသည်ကား၊ စိန္တဝံ၊ ငြိမ်းငြိမ်း၊ အယုတ္တာနိ၊ မသင့်ကုန်၊ နစိန္တ
တဗ္ဗာနိ၊ နစိန္တတဗ္ဗာနံ ဟူသည်ကား၊ အစိန္တယုတ္တာယေဝ၊ ငြိမ်း
ငြိမ်းသင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ နစိန္တတဗ္ဗာနိ၊ ငြိမ်းအပ်ကုန်၊
ယာနိစိန္တန္တောတိ၊ ယာနိစိန္တန္တော ဟူသည်ကား၊ ယာနိကာ၊ ကာနိ၊
အခြင်အကြောင်းတို့ကို စိန္တန္တော၊ ငြိမ်းသာသူသည်၊ ဥဗ္ဗာဒဿာတိ၊
ဥဗ္ဗာဒဿဟူသည်ကား၊ ဥဗ္ဗတ္တကတာဝဿ၊ ရူးသည်၏အဖြစ်၏၊ ဝိဃာ
တဿာတိ၊ ဝိဃာတဿ ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခဿ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၏၊ ဗုဒ္ဓ
ဝိသယောတိ၊ ဗုဒ္ဓဝိသယောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဝိသ
ယော၊ အရာသည်၊ သဗ္ဗညုတညာဏာဒိန္နံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ ဒ၊ စရှိကုန်
သော၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာနံ၊ ဘုရား ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏၊ ပဝတ္တိဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်အဖြစ် လည်းကောင်းတည်း၊
ဈာနဝိသယောတိ၊ ဈာနဝိသယော ဟူသည်ကား၊ အဘိညာဈာနာဒိဝိသ
ယော၊ အဘိညာဉ်ဈာန် အစရှိသည်တို့၏ အရာသည်၊ ကမ္မဝိပါကောတိ၊
ကမ္မဝိပါကော ဟူသည်ကား၊ ဗိဇ္ဇမ္မေဝဇနီယန္တံ၊ ဗိဇ္ဇမ္မေဝဇနီယအစရှိ
ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ လောကစိန္တာတိ၊
လောကစိန္တာ ဟူသည်ကား၊ ကေန၊ အဘယ်သူသည်၊ စန္ဒမသုရိယာ၊ လ
နေတို့ကို၊ ကတာနုခေါ၊ ပြုအပ်ကုန်သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သူသည်၊
မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးကို၊ ကတာနုခေါ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သူ
သည်၊ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ ကတာနုခေါ၊ ပြုအပ်သနည်း၊
ကေန၊ အဘယ်သူသည်၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒိတာနုခေါ၊ ဖြစ်စေ
အပ်ကုန်သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ်သူသည်၊ အဗ္ဗတလနာဠိကေရာဒယော၊
သမုက်ထန်းအုန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကတာနုခေါ၊ ပြုအပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ
ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ လောကစိန္တာ၊ လောကကို ငြိမ်းသည်။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိယောတိ၊ ဒက္ခိ
ဏာဝိသုဒ္ဓိယော ဟူသည်ကား၊ ဒါနသင်္ခါတာယ၊ ပေးလှူ အပ်သည်ဟု
ဆိုအပ်သော၊ ဒက္ခိဏာယ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထု၏၊ ဝိသုတ္တနံ ကာဏေ၊ စင်
ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်၊ ဒါယကတောဝိသုတ္တတိတိ၊ ဒါယကတော
ဝိသုတ္တတိ ဟူသည်ကား၊ မဟာပုလ္လဘာဝေန၊ ကြီးသော အကျိုးရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိသုတ္တတိ၊ စင်ကြယ်၏၊ မဟာပုလ္လဘာ၊ ကြီးသော အကျိုးရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကလျာ

၂၆၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ကမ္မေဋ္ဌာတိ၊ ကလျာဏမေဋ္ဌော ဟူသည်ကား၊ သုခမေဋ္ဌာ၊ စင်ကြယ်သော သဘောရှိ၏၊ ပါပမေဋ္ဌာတိ၊ ပါပမေဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ လာမကမေဋ္ဌော၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိ၏၊ ဒါယကတောဝိသုဇ္ဈတိတိဋ္ဌေ၊ ဒါယကတောဝိသုဇ္ဈတိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝေဿန္တရမဟာရာဇော၊ ဝေဿန္တရာမင်းမြတ်ကို၊ ကထေတမေဋ္ဌော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိရိတ္တာရေမိ၊ အကျယ် ချဲ့ပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုဝေဿန္တရာမင်းမြတ်သည်၊ ဇူဇကဗြာဟ္မဏဿ၊ ဇူဇကဝုဏ္ဏားအား၊ ဒါရေကေ၊ သားငယ် သမီးငယ်တို့ကို၊ ဒတွာပေးလှူ၍၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးကို၊ ကမ္မေဋ္ဌသိလှုပ်စေ၏၊ ပဒိုဂ္ဂါဟကတောဝိသုဇ္ဈတိတိဋ္ဌေ၊ ပဒိုဂ္ဂါဟကတောဝိသုဇ္ဈာတိ ဟူသောဤပါဌ၌၊ ကလျာဏိနဒိမုခန္ဓါရုဝါသိ၊ ကလျာဏိမြစ်ဝရွာတံခါး၌နေလေ့ရှိသော၊ ကေဝဇ္ဇော၊ တံငါးကို၊ ကထေတမေဋ္ဌော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိရိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုကလျာဏိမြစ်ဝရွာတံခါး၌နေသောတံငါသည်၊ ဒိဃသုမတ္ထေရေဿ၊ ဒိဃသုမထေရ်အား၊ တိက္ခတ္တု၊ သုံးကြိမ်၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒတွာပေးလှူ၍၊ မရဏမဉ္ဇေ၊ သေရာညောင်စောင်း၌၊ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်းလျက်၊ အယျဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ ဒိဃသုမတ္ထေရေဿ၊ ဒိဃသုမထေရ်အား၊ ဒိန္နပိဏ္ဍပါတော၊ လှူအပ်သောဆွမ်းသည်၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ပါပကမ္မဝသေန၊ မကောင်းမှုကံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ လန္တုဗ္ဗိနိပါတတော၊ ရေထိုက်သောငရဲ၌ ကျခြင်းမှ၊ ဥဒ္ဓရတိ၊ ထုတ်ဆောင်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ နေဝဒါယကောတိဋ္ဌေ၊ နေဝဒါယကောဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝဗ္ဗမာနဝါသိ၊ ဝဗ္ဗမာန အရပ်၌ နေသော၊ လုဒ္ဓကော မူဆိုးကို၊ ကထေတမေဋ္ဌော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိရိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုဝဗ္ဗမာနအရပ်၌ နေသောမူဆိုးသည်၊ ပေတဒက္ခိဏံ၊ သူသေကိုရည်၍ လှူအပ်သောအလှူကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးသည်ရှိသော်၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော၊ ဒုဿီလဿဝ၊ သီလမရှိသော ရဟန်းအား သာလျှင်၊ တယောဝါရေသုံးကြိမ်တို့ပတ်လုံး၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ တတိယဝါရေသုံးခုမြောက်သောအကြိမ်၌၊ အမနုဿမ၊ နတ်ဘီလူးသည်၊ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိသော ရဟန်းသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိလုပ္ပတိ၊ လုယက်ဘိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိရဝတိ၊ မြည်တမ်း၏၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော၊ သီလဝတော၊ သီလရှိသော၊ တိက္ခုနေမ၊ ရဟန်းအား၊ ဒတွာပေးလှူ၍၊ ပတ္တိယာ၊ ကုသိုလ်၏အတို့ကို၊ ပါပိတ ကာလေယေဝ၊ ရောက်စေသော အခါ၌ သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုတမလွန်ဘာသို့ ပြောင်းသွားသော နတ်စိမ်းနတ်ဝါးအား၊ ပါဝုဏ္ဏိ၊ ရောက်၏၊ ဒါယကတောဝေဝ ပဒိုဂ္ဂါဟကတောဝေဝ ဝိသုဇ္ဈတိတိဋ္ဌေ၊

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အပဏ္ဏကဝဂ်၊ ၂၆၇

ဒါယကတောစေဝပဋိဂ္ဂါဟကတောစဝိသုဏ္ဏာဘိဟူသောဤပါဠိ၌၊ အသမိသဒါနံ၊ အသမိသအဇ္ဈာကို၊ ကထေတဗ္ဗံ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊

၆ နာမေ၊ ကိုးခုပြောကြသောသုတ်၌၊ တာမိသာဝါတိ၊ သာမိသာဝဟူသည်ကား၊ တံသမိသာဝ၊ ထိုသို့အလိုအတိုင်း မပြည့်စုံ စေခြင်းနှင့်တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ တံသမိက္ခကာဝ၊ ထိုသို့အလိုအတိုင်းမပြည့်စုံစေခြင်းနှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဆေဒေါမိနိဟောတိတိ၊ ဆေဒေါမိနိဟောတိဟူသည်ကား၊ ဆေဒံ၊ အရင်းအပွားဖြစ်သော ဥစ္စာ၏ပြတ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆ ကိ၊ ရောက်၏။ ယံ၊ အကြင်အရင်းအပွား ဖြစ်သောဥစ္စာကို၊ ပတ္တိတံ၊ တောင့်တအပ်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောအရင်းအပွားဖြစ်သောဥစ္စာသည်၊ နဿတိ၊ ပျက်စီး၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နယထာမိပ္ပါယာဟောတိတိ၊ နယထာမိပ္ပါယာဟောတိဟူသည်ကား၊ ယထာဇ္ဈာသယာ၊ အကြင်သို့သောအလိုသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရာမိပ္ပါယာဟောတိတိ၊ ပရာမိပ္ပါယာဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ပဇ္ဇန္တာသယာ၊ အလိုထက်လွန်ကဲသောအကျိုးသည်၊ အတ္ထာသယတော၊ အလိုထက်၊ အဓိကတရဖဿ၊ အထူးသဖြင့် လွန်ကဲသော အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမဏံဝါပြာဟူဏံဝါတိဇ္ဈေး၊ သမဏံဝါပြာဟူဏံဝါဟူသောဤပါဠိ၌၊ သမိတပါပဗာဟိတပါပတာတိ၊ ငြင်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှု အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်တို့ဖြင့်၊ သမဏ ပြာဟူဏတာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များမည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏၊ ဝဒေတုတန္တေပစ္စယေနာဘိ၊ ဝဒေတု တန္တေပစ္စယေန ဟူသည်ကား၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ စေတုဗ္ဗိ၊ နေ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ စိဝရာဒိနာ၊ သက်နိုးအစရှိသောပစ္စယေန၊ ပစ္စည်းဖြင့်၊ ဝဒေယျာဘိ၊ ဆိုးတတ်မှုလော၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပဝါ၊ ရေတိနိမန္တတိ၊ ဖိတ်၏၊ ယေနပဝါ၊ ရေတိတိ၊ ယေနပဝါ၊ ရေတိ ဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တိန္ဒိ၊ နှလုံးဝိုင်းခြား၍၊ ယက္ခကေန၊ အကြင်ရှင်လောက်သောပစ္စည်းဖြင့်၊ ပဝါ၊ ရေတိ၊ ဖိတ်၏၊ တံနဒေတိတိ၊ တံနဒေတိဟူသည်ကား၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ပစ္စည်းကို၊ သောဝ၊ ထိုဒံယကာ သည်သာလျှင်၊ နဒေတိ၊ မပေး၊ နယထာ မိပ္ပါယံဒေတိတိ၊ နယထာ မိပ္ပါယံဒေတိ ဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ယံ၊ အကြင်လူငယ်ဝတ္ထုကို၊ တဿ၊ ထိုအလှူခံဖြစ်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အတ္ထာသယော၊ အလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေတဏာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တံ၊ ထို

၂၆၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

လှူတပုပ္ဖဝတ္ထုကို၊ဒါတံ၊ပေးခြင်းငှါ၊နသက္ကောတိ၊မစွမ်းနိုင်။ ဟာပေတော၊
ယုတ်စေ၍။ အပ္ပကံ၊အနည်းငယ်သော ပစ္စည်းကို၊ဒေတိ၊ပေးလှူ၏၊ယထာ
မိပ္ပါယံဒေတိတိ၊ ယထာ မိပ္ပါယံဒေတိ ဟူသည်ကား၊ ယတ္တကံ၊ အကြင်
မျှသောက်သောပစ္စည်းကို၊သော၊ထိုအလှူခံဖြစ်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဣစ္ဆတိ၊အလိုရှိ၏၊တတ္တကမေဝ၊ထိုအလိုရှိတိုင်းသောပစ္စည်းကိုပင်လျှင်၊
ဒေတိ၊ပေးလှူ၏၊ ပရာမိပ္ပါယံ ဒေတိတိ၊ ပရာမိပ္ပါယံဒေတိ ဟူသည်ကား၊
အပ္ပကံ၊အနည်းငယ်သောပစ္စည်းကို၊ ပဝါရေတွာ၊ဖိတ်၍၊ အဝတ္ထရိတွာ၊
လွှမ်းမိုး၍၊ဗဟု၊များစွာသောပစ္စည်းကို၊ဒေတိ၊ပေးလှူ၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ဆယ်ခု ခြောက်သောသုတ်၌၊ နေဝသဘာယံနိဝါဒတိ
တိ၊နေဝသဘာယံနိဝါဒတိဟူသည်ကား၊ ဝိနိစ္ဆယကရဏတ္ထိ၊တရားဆုံး
ဖြတ်ခြင်းကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝိနိစ္ဆယသဘာဝံ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ ဖြစ်
သော လွှတ်ရုံးသဘင်၌၊ နေဝနိဝါဒတိ၊မနေ၊ နကမ္မန္တံ ပယောဇေတိတိ၊
နကမ္မန္တံပယောဇေတိဟူသည်ကား၊ ကသိဝါဏိဇ္ဇာဒိမဟာကမ္မန္တံ၊လယ်
လုပ်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိသောကြီးစွာသောအမှုကို၊ နပယောဇေတိ၊
မယှဉ်စေ၊ နကမ္မောဇံဝတ္တတိတိ၊ နကမ္မောဇံဝတ္တတိဟူသည်ကား၊သေဝ
ဂေ၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာတို့ကို၊ သမ္ဘရဏတ္ထာယ၊ ဆည်းဘူးခြင်း အကျိုးငှါ၊
ကမ္မောဇရဋ္ဌံ၊ကမ္မောဇအမည်ရှိသောတိုင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊မသွား၊ဣတိဇေတံ
ဤကမ္မောဇရဋ္ဌံနဂစ္ဆတိဟူသောစကားသည်၊ ဒေသနာမတ္တမေဝ၊ ဒေသ
နာမျှသည်သာလျှင်တည်း၊ယံကိစ္ဆံ၊အချို့သော၊တိရောရဋ္ဌံ၊တိုင်းတပါးသို့၊
နဂစ္ဆတိ၊မသွား၊ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ကော
ဓနောတိအာဒိသု၊ ကောဓနောဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ကောဓနတ္ထာ၊အမျက်
ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကောပေရိယုဋ္ဌိတော၊အမျက် ဒေါသသည်
နှိပ်စက်အပ်သော မာတုဂါမသည်၊ အတ္ထာနတ္ထံ၊အကျိုးရှိသည်မရှိသည်
ကို၊နဇာနာတိ၊မသိ၊ဣသုကိတာယ၊ ဂြူရူခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ပရသမ္ပတ္တိံ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကို၊နသဟတိ၊ သည်းမခံနိုင်၊ မစ္ဆရိတာ
ယ၊ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ခနံ၊ ဥစ္စာလုံး၊ဒတွာ၊ ငေး၍ ကိစ္စံ၊
ပြာတွယ်ကိစ္စကို၊ကာတံ၊ပြုခြင်းငှါ၊နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ နိပ္ပဉာတာယ၊
ပညာနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ကိစ္စံ၊ အမှုကိစ္စလုံး၊ သံဝိဓာဓု၊စီရင်
ခြင်းငှါ၊နသက္ကောတိ၊မစွမ်းနိုင်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တောနိသဘာနိဝါဒ
နာဒိနံ၊ ထိုလွှတ်ရုံးသဘင်၌နေခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အပဏ္ဏကဝဂ်၊ ၂၆၆

ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒဿသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ တတိယော၊ သုံးခု
မြောက်ဖြစ်သော၊ ဝဠေ၊ ဝဂ်တည်း။ ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-မစလဝဂ်၊

၁-၄ စတုတ္ထဿ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သောဝဂ်၏၊ ပဌမာဒိနိ၊ ရှေးဦး
စွာသောသုတ်၏ အဖွင့်စသည်တို့သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တာနေဝ၊ ပေါ်လွင်သော
အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နိစေကုလေပစ္စာဇာတောတိ
အာဒိသုပန၊ နိစေကုလေပစ္စာဇာတောဤသို့အစရှိသည်တို့၌ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော၊
အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဇေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ တမေန၊ မထင်ရှားသည်ဖြစ်၍ အဓိကံသဘူယံဖြစ်သောယုတ်
နိဋ္ဌသောခန္ဓာငါးပါး၌၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်၏၊ ဣတံတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမော
တမမည်၏၊ ကာယဒုစရိတာဒိဟိ၊ ကာယဒုစရိတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပုန၊
တဖန်၊ နိဇေယတမူပဂမနတော၊ ဇေတည်းဟူသောအဓိကံသဘူယံဖြစ်သော
ဘဝသို့ကပ်သောကြောင့်၊ တမပရာယနေ၊ တမပရာယနမည်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဥဘယေနပိ၊ နှစ်ပါးစုံသော တမောတမပရာယနေဟူသောပါဌ
ဖြင့်လည်း၊ ခန္ဓတမောဝ၊ ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော အဓိကံကိုသာလျှင်၊
ကဝပိတော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အစေကုလေပစ္စာဇာတောတိ
အာဒိကေန၊ အစေကုလေပစ္စာဇာတောဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယော၊
အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဇေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ဇောတိနာ၊ ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍ အရောင်အလင်း သဘူယံဖြစ်သောမြင့်
မြတ်သောခန္ဓာငါးပါး၌၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သောကြောင့်၊ ဇောတိ၊ ဇောတိ
မည်၏၊ အာလောကဘူတော၊ အရောင်အလင်းသဘူယံဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာယဒုစရိတာဒိဟိ၊
ကာယဒုစရိတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ သဗ္ဗုပ္ပတ္တိဇောတိဘာဝူပ
ဂမနတော၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သောပရိသန္ဓေတည်းဟူသောအရောင်အလင်း
သဘူယံဖြစ်သောဘဝသို့ကပ်ရောက်သောကြောင့်၊ ဇောတိပရာယနေ၊
ဇောတိပရာယနမည်၏၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ ဣတဇေပိ၊ ဤမှတပါး
ကုန်သော နှစ်ပါးကုန်သော ဇောတိတမပရာယန ပုဂ္ဂိုလ်ဇောတိဇောတိပ
ရာယနပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဝေနကုလေတိ၊

၃၀၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထဝဂ္ဂ

ဝေနကုလေဟူသည်ကား၊ ဝိလိဝကောရကုလေ၊ နှိုးတို့ဖြင့်ပချုပ်စသည်
ကိုပြုသောအမျိုး၌၊ နေသာဒကုလေတိ၊ နေသာဒ ကုလေဟူသည်ကား၊
မိဂလုဒ္ဒကဒိနံ သားမူဆိုး အစရှိသည်တို့၏၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ရုထကာရ
ကုလေတိ၊ ရုထကာရကုလေဟူသည်ကား၊ စမ္ဘာဝရကုလေ၊ သားရေနယ်
သမားအမျိုး၌၊ ပုတ္တု သကုလေတိ၊ ပုတ္တု သကုလေဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗန္တ
ဒူကကုလေ၊ ပန်းမျက်စွန်အမျိုး၌၊ ကသိရုဂုတ္တိကေတိ၊ ကသိရုဂုတ္တိကေဟူ
သည်ကား၊ ရုက္ခဂုတ္တိကေ၊ ဆင်းရဲသောအသက်မွေးခြင်းရှိသော၊ နုဗ္ဗန္တော
တိ၊ နုဗ္ဗန္တောဟူသည်ကား၊ ပံသုပိံသာစကောပိယ၊ မြေဘုတ်တိလူးကဲ့
သို့၊ ဈာမခ၊ ဣဒန္တော၊ မီးလောင်သော သစ်တုတ်အဆင်းနှင့်တူသောအ
ဆင်းရှိ၏၊ နုဒ္ဒသိကောတိ၊ နုဒ္ဒသိကောဟူသည်ကား၊ ပိဇာတမာတုယာပိ၊
ဘွားသောအမိသည်လည်း၊ အမနာပဒဿနော၊ နှစ်သက်တွယ်မရှိသော
အဆင်းရှိ၏၊ ဩကောဗ္ဗိမကောတိ၊ ဩကောဗ္ဗိမကောဟူသည်ကား၊ လ
ကုဏ္ဍကော၊ ကွသောသူသည်၊ ကာဏောတိ၊ ကာဏောဟူသည်ကား၊
ကေက္ခိကာဏောဝိ၊ မျက်စိတဘက်ကန်းသော သူသည်လည်းကောင်း၊
ဥဘယက္ခိကာဏောဝိ၊ မျက်စိနှစ်ဘက်ကန်းသောသူသည်လည်းကောင်း၊
ကုဏ္ဍိတိ၊ ကုဏ္ဍိဟူသည်ကား၊ 'ကေဟတ္ထကုဏ္ဍိဝိ၊ လက်တဘက်
ကောက်သော သူသည်လည်းကောင်း၊ ဥဘယဟတ္ထကုဏ္ဍိဝိ၊ လက်နှစ်
ဘက်ကောက်သော သူသည်လည်းကောင်း၊ ခဇ္ဇောတိ၊ ခဇ္ဇောဟူသည်
ကား၊ ကေပါဒခဇ္ဇောဝိ၊ ခြေတဘက်ခွင်သော သူသည်လည်းကောင်း၊
ဥဘယပါဒခဇ္ဇောဝိ၊ ခြေနှစ်ဘက်ခွင်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ ပက္ခ
ဟတောတိ၊ ပက္ခဟတောဟူသည်ကား၊ ဟတပက္ခော၊ ပျက်စီးသောကိုယ်

၁၀၀၀ ဇ္ဇာအောက်အရပ်အတို့ဟုဆိုအပ်သောခြေရှိ၏၊ ဝိဋ္ဌသဗ္ဗိ၊ လှည်းဘီးတင်
သော ပျဉ်ချပ်ဖြင့် သွားရေခြင်းရှိသောသူသည်၊ ပဒိပေယျဿာတိ၊ ပဒိပေ
ယျဿသည်ကား၊ တေလကပလ္လာဒိနော၊ ဆီမီးခွက်အစရှိသော၊ ဒိပဉ်ပ
ကဏဿ၊ ဆီမီးအဆောက်အဦကို၊ ဇံခေါတိက္ခဝတိဇ္ဇေ၊ ဇံခေါ
တိက္ခဝဟူသောဤပါဌ၌၊ ဧကော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဗဟိဒ္ဓ၊ အပဉ္စ၊ အာလောကံ၊ အလင်းကို၊ အဒိသွားမမြင်မူ၍၊ မာတုကုန္တိ
ယေဝ၊ အခါဝမ်း၌ပင်လျှင်၊ ကာလင်္ကကွာသေ၍၊ အပါယေသု၊ အပယ်ဘုံ
တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တန္တော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ သကလမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊
ကပ္ပံ၊ ကမ္ဘာကာလပတ်လုံး၊ သံသရတိ၊ ကျင်လည်ရ၏၊ သောပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်လည်း၊ တမော၊ မိုက်သည်ဖြစ်၍၊ တမပရာယနောဝ၊ ငရဲသို့သားရ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-မစလဝဂ်၊ ၃၀၁

.ပါပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပန၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊သော
 ထိုအခါဝမ်း၌သေ၍အပါယ်တံ၌ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ကုဟကပုဂ္ဂလော၊
 ဟူ၊၄ကံသောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ဘဝယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဟံသစ္စံ၊ ထုံကား
 သည်မှန်၏၊ကုဟကဿ၊ဟူ၊၄ကံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝေဇ္ဇပါ၊ ဤသို့သ
 ဘောရှိသော၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်ချမ်းသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဇူတံ၊ ဤသို့၊ ရဉ္စေ၊
 ဆိုအပ်၏၊စ၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ဧတ္ထ၊ဤ၊နိစေကုလအစရှိသော၊ဌိတံ၊တို့
 နိစေကုလေတိအာဒိဟိ၊ နိစေကုလေဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အာဂမန
 ဝိပတ္တိစာ၊လားချ၊အရပ်အားဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ပစ္စုပ္ပန်
 ပစ္စယဝိပတ္တိစ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သောအခါအာဂတည်းဟူသောအကြောင်း
 အားဖြင့်ဖောက်ပြန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒသိတာ၊ပြအပ်၏၊ဇလိ၊ဒွတိ
 အာဒိဟိ၊ဒလိဒ္ဒေဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ပဝတ္တပစ္စယဝိပတ္တိ၊ ပဝတ္တိအခါ
 ချမ်းသာခြင်းအကြောင်းအားဖြင့်ဖောက်ပြန်ခြင်းကို၊ဒသိတာ၊ပြအပ်၏၊
 ကသိရဝတ္တိကတိအာဒိဟိ၊ ကသိရဝတ္တိကေ ဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 အာဇီဝ ပါယဝိပတ္တိ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းအားဖြင့် ဖောက်
 ပြန်ခြင်းကို၊ဒသိတာ၊ပြအပ်၏၊ဒုဗ္ဗဏ္ဍောတိအာဒိဟိ၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဍောဤသို့အစ
 ရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အတ္တဘဝဝိပတ္တိ၊ အတ္တဘောအားဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်း
 ကို၊ဒသိတာ၊ပြအပ်၏၊ဗဟ္မာဗာဓေတိအာဒိဟိ၊ဗဟ္မာဗာဓေဤသို့အစ
 ရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဒုက္ခကာရဏသမာယောဂေါ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းနှင့်ယှဉ်
 ခြင်းကို၊ဒသိတာ၊ပြအပ်၏၊နုလောဘိတိအာဒိဟိ၊ နုလောဘိဤသို့အစရှိ
 သည်တို့ဖြင့်၊ သုခကာရဏဝိပတ္တိစဝ၊ ချမ်းသာ၏ အကြောင်းအားဖြင့်
 ဖောက်ပြန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဘောဂဝိပတ္တိစ၊ စည်းစိမ်အားဖြင့်
 ဖောက်ပြန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ ကာယေနုဒုတ္တရိ
 တန္တိအာဒိဟိ၊ ကာယေနုဒုတ္တရိတံဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ တမပရယန
 ဘဝဿ၊ အဓိကံသတ္တယံဖြစ်သောရေသို့လားရသည်၏အဖြစ်၏၊ ကာ
 ရဏသမာယောဂေါ၊အကြောင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊
 ကာယဿဘေဒါဟိအာဒိဟိ၊ ကာယဿဘေဒါဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 သမ္ပရာယိကတမူပဂံမော၊ တမလွန်တဝံ၌ဖြစ်သော အဓိကံသတ္တယံဖြစ်
 သောရေသို့ကပ်ရခြင်းကို၊ဒသိတာ၊ပြအပ်၏၊သုက္ကပက္ခေ၊သုက္ကပက္ခန္တိ၊
 ဝုတ္တပ္ပဋိပက္ခနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ဆန့်ကျင်ဘက် နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဩဏတော ဏတောတိ၊ ဩဏတောဏတောဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ နိစကော၊ ယုတ်နိမ့်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ အာယတိမ္ပိ၊ နောင်ဘဝ၌လည်း၊ နိစကော၊ ယုတ်နိမ့်သည်သာလျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဩဏတုဏ္ဏတောတိ၊ ဩဏတုဏ္ဏတောဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ နိစော၊ ယုတ်နိမ့်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ အာယတိ၊ နောင်ဘဝ၌၊ ဥစ္စော၊ မြင့်မြတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဥဏ္ဏတောဏတောတိ၊ ဥဏ္ဏတောဏတောဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ဥစ္စော၊ မြင့်မြတ်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ အာယတိ၊ နောင်ဘဝ၌၊ နိစော၊ ယုတ်နိမ့်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဥဏ္ဏတုဏ္ဏတောတိ၊ ဥဏ္ဏတုဏ္ဏတောဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ဥစ္စော၊ မြင့်မြတ်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ အာယတိမ္ပိ၊ နောင်ဘဝ၌လည်း၊ ဥစ္စော၊ မြင့်မြတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ နေသံ၊ ထိုဩဏတောဏတအစရှိသောပုဒ်တို့၏၊ ဗိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ ပုရိ၊ သုတ္တနသေနော၊ ရှေးသုတ်၌လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သမဏမစလောတိ၊ သမဏမစလောဟူသည်ကား၊ အစလော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊ မကောရော၊ မအက္ခရာသည်၊ ပဒသန္နိကရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ နိစ္စလသမဏော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသောရဟန်းသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤသမဏမစလောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သတ္တဝိမ္ပိ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သေခံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ မူလဇာတာယ၊ အကြောင်းခင်းဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါဖြင့်၊ ပတိဋ္ဌိတက္ကာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အစလောနာမ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသောရဟန်းမည်၏၊ သမဏပုဏ္ဏရိကောတိ၊ သမဏပုဏ္ဏရိကောဟူသည်ကား၊ ပုဏ္ဏရိကသဒိသော၊ ကြာပုဏ္ဏရိကံနှင့်တူသော၊ သမဏော၊ ရဟန်းတည်း၊ ပုဏ္ဏရိကံနာမ၊ ကြာပုဏ္ဏရိကံမည်သည်ကား၊ ဦးနုသတပတ္တံ၊ ယုတ်သောပွင့်ချပ်တရာရှိသော၊ သရောရဟံ၊ ကြာတည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤသမဏပုဏ္ဏရိကောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သုက္ခဝိပဿကနိဿာသဝံ၊ သုက္ခဝိပဿကရဟန္တာကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုသုက္ခဝိပဿကဖြစ်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဈာနာတိညာနံ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-မစလဝဂ်၊ ၃၀၃

ဈာန်အဘိညာဉ်တို့၏အဘာဝဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အပရိပုဏ္ဏဂုဏတ္တာ၊
မပြည့်စုံသောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမဏပုဏ္ဏရိကော
နာမ၊ ကြာပုဏ္ဏရိက်နှင့်တူသောရဟန်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ
ဏပဒုမောတိ၊ သမဏပဒုမောဟူသည်ကား၊ ပဒုမသမိသော၊ ကြာပဒုမ္မာ
နှင့်တူသော၊ သမဏော၊ ရဟန်းတည်း၊ ပဒုမနာမ၊ ကြာပဒုမ္မာမည်သည်
ကား၊ ပရိပုဏ္ဏသတပတ္တံ၊ ပြည့်စုံသောပွင့်ချပ်တချာရှိသော၊ သရေ၊ ရဟံ၊
ကြာတည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤသမဏပဒုမောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဥဘတောဘာဂ
ဝိမုတ္တံ၊ နှစ်ပါးသောရူပကာယ နာမကာယတည်းဟူသော အဘို့မှလွတ်
သော၊ ခီဏာသင်္ခ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော
ထိရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဈာန်အဘိညာဉ်တို့၏အဘာဝဝေန၊
ရှိခြင်းကြောင့်၊ ပရိပုဏ္ဏဂုဏတ္တာ၊ ပြည့်စုံသော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ သမဏပဒုမောနာမ၊ ကြာပဒုမ္မာနှင့်တူသော ရဟန်းမည်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမဏသုသမဏသုသုမာလောတိ၊ သမဏသု
သမဏ သုသုမာလောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသုဝိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဧတသုသမဏသု၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်းသုသုမာလသမင်္ဃဏာ၊ သိင်
ဗ္ဗေ နှ့်ညှံသောရဟန်းသည်၊ မုဒုမိတ္တသရိရော၊ နှုံးညှံသောဝင့်ဟိတ်ရှိသော
ကာယိကစေတတိကဒုက္ခမုဟိတော၊ ကိယံဉ္စ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းစိတ်၌
ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းမှကင်းသော၊ ဧကန္တသုခိ၊ စင်စစ်ချမ်းသာခြင်းရှိ
သောရဟန်းတည်း၊ ဧတေန၊ ဤသမဏသုသမဏသုသုမာလောဟူသော
ပါဌ်ဖြင့်၊ အတ္တနုဉ္ဇေဝ၊ ကိုယ်တော်ကို လည်းကောင်း၊ အတ္တသမိသဉ္ဇေ၊
ကိုယ်တော်နှင့်တူသောရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒသေတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မောတိကံ၊ မောတိကာကို၊ နိက္ခိပိတွာ၊ ထား၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ပဋိပါနိယာ၊ မောတိကာအစဉ်အားဖြင့်၊ ဝိဘဇန္တော၊ ဝေတန့်လိုသည်ဖြစ်၍၊
ကတမောစတိဟ္မဝေတိအာဒိ၊ ကတမောစ တိဟ္မဝေ ဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ သေခေါတိ၊ သေ
ခေါဟူသည်ကား၊ သတ္တဝိစေတိ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
သေခေါ၊ သေသည်၊ ပါနိပဒေါတိ၊ ပါနိပဒေါဟူသည်ကား၊ ပဋိပန္နကော၊
ကျင့်တတ်သော၊ အနုတ္တရံယောဂက္ခေမံ ပတ္တယမာနောဝိဟရတိတိ၊ အ
နုတ္တရံယောဂက္ခေမံ ပတ္တယမာနောဝိဟရတိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တယန္တော၊ တောင့်တလျက်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ မုဒ္ဒါဝ
သိတ္တဿာတိ၊ မုဒ္ဒါဝသိတ္တဿဟူသည်ကား၊ မုဒ္ဒနိ၊ ဦးထိပ်၌၊ အဝသိတ္တံ

၃၀၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဿ၊ အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော၊ ကတာဘိသေကဿ၊ ပြုအပ်သော
 အဘိသိက်သွန်းခြင်းရှိသော၊ ဣကိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ အဘိသေကောတိ၊ အဘိသေကောဟူသည်ကား၊ အဘိသေကံ၊
 အဘိသိက်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တော၊ သင့်သော၊ အနဘိသိတ္တောတိ၊
 အနဘိသိတ္တောဟူသည်ကား၊ နတာဝအဘိသိတ္တော၊ အဘိသိက်ကား
 မသွန်းအပ်သေးသော၊ မစလပတ္တောတိ၊ မစလပတ္တောဟူသည်ကား၊ ခတ္တိ
 ယဿ၊ ရှေ့မြေကိုအစိုးရသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ မုဒ္ဓါဘိသိတ္တဿ၊ ဦးထိပ်
 ၌သွန်းအပ်သောအဘိသိက်ရှိသောမင်း၏၊ ယုတ္တဘာဝေနစေတီ၊ သားတော်
 ၏အဖြစ်၊ ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယုတ္တောသု၊ သားတို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌကဘာဝေန
 စ၊ အကြီးအကဲဖြစ်သောသား၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နတာဝအ
 ဘိသိတ္တဘာဝေနစ၊ အဘိသိက်မသွန်းအပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ အဘိသေကပတ္တိအတ္တယ၊ အဘိသိက်သွန်းခြင်းသို့ရောက်
 ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အစလပတ္တော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်
 သော၊ နိစ္စလပတ္တော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊
 ခကာရော၊ မအက္ခရာသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ကာယေနဗု
 သိတွာဘိ၊ ကာယေနဗုသိပ္ပာဟူသည်ကို၊ နာမကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်
 ဗုသိတွာ၊ ထိန္တိ၊ ယာစိတောဝဗဟုလံစိဝရံပရိသုဉ္ဇတိတိ၊ ယာစိတောဝဗ
 ဟုလံစိဝရံပရိသုဉ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဒံစိဝရံ၊ ဤ
 သင်္ကန်းကို၊ ပရိသုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်ကုန်လော့၊ ဣတိဇော၊ ဤသို့၊ ဒါယကေဟိ၊
 ဒါယကာတို့သည်၊ ယာစိတောဝဗဟုလံစိဝရံပရိသုဉ္ဇတိ၊ တောင်းပန်အပ်သောကြောင့် သာ
 လျှင်၊ ဥပနိဘံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဗဟုလံစိဝရံ၊ ပရိသုဉ္ဇ
 တိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊ ကိပ္ပိ၊ ဒေ၊ တရံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အယာစိတံ၊ မ
 တောင်းပန်အပ်သော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပရိသုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊ ကောဝိ
 ယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဗာကုလတ္ထေရေ၊ ဝိယ၊ ဗာကုလ
 လတ္ထေရ်၊ ခွဲလျှီတည်း၊ ဒါယကေဟိ၊ ဒါယကာတို့သည်၊ ယာစိတောဝဗဟုလံစိဝရံ
 ပရိသုဉ္ဇတိ၊ တောင်းပန် အပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဥပနိဘံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါ
 ဘံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဗဟုလံစိဝရံ၊ ပရိသုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊ ကိပ္ပိ၊ ဒေဝ၊ တရံတခု
 သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အယာစိတံ၊ မတောင်းပန်အပ်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်း
 ကို၊ ပရိသုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊ ကောဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်းဟူ
 မူကား၊ ခေဒရံ၊ နာရေ၊ ရှားတောသို့သွားသောခရီး၌၊ သီဝလိတ္ထေရေ၊ ဝိယ၊
 သီဝလိမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ ဒါယကေဟိ၊ ဒါယကာတို့သည်၊ ယာစိတောဝဗဟုလံစိဝရံ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၄-မဝလဝဂ်၊ ၃၀၅

နောယေဝ၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဥပနိတံ၊ ဆောင်အပ်သော
 သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းကို၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်
 ရ၏၊ ကိပ္ပိဒေဝ၊ တစ်ခုတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အယာဓိတံ၊ မတောင်းပန်အပ်
 သော၊ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊
 ကောဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အဋ္ဌကနာဂရသုတ္တေ၊
 အဋ္ဌကနာဂရသုတ်၌၊ အာနန္ဒတ္ထေရောပိယ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊
 ဒါယကကံ၊ ဒါယကာတို့သည်၊ ယာစနမာနောယေဝ၊ တောင်းပန်အပ်
 သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဥပနိတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ ဂိလာနပစ္စယံ၊ သူနာတို့
 ၏အထောက်အပံ့အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးကို၊ ဗဟုံ၊ များ
 စွာ၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊ ကိပ္ပိဒေဝ၊ တစ်ခုတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊
 အယာဓိတံ၊ မတောင်းပန်အပ်သော၊ ဂိလာနပစ္စယံ၊ သူနာတို့၏ အထောက်
 အပံ့အသက်၏အရံအတားဖြစ်သောဆေးကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊
 ကောဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝိလိန္တဝန္တတ္ထေရောပိယ၊
 ဝိလိန္တဝန္တမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ တျဿာတိပဒဿ၊ တျဿဟူသောပုဒ်ကို
 တေအဿာတိပဒေန္တဒေါ၊ တေအဿဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊
 ပြုအပ်၏၊ တေ၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ အဿ၊ ထိုနူးညံ့သိမ်မွေ့
 သောရဟန်းအား၊ မနာပေနေဝါတိ၊ မနာပေနေဝဟူသည်ကား၊ မနံ၊ စိတ်နှု
 လုံးကို၊ အညိသနကေန၊ ကပ်ငြိစေတတ်သော၊ သမုဒါစရန္တိတိ၊ သမုဒါ
 စရန္တိဟူသည်ကား၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ပြုသွယ်ကိစ္စတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်
 ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥပဟာရံဥပဟရန္တိတိ၊ ဥပဟာ
 ရံဥပဟရန္တိဟူသည်ကား၊ ကာယိကစေတသိကဥပဟာရံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်
 သောပူဇော်ခြင်းစိတ်၌ဖြစ်သောပူဇော်ခြင်းကို၊ ဥပသံဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်
 ၏၊ ဥပနိယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ သန္နိပါတိကာနိတိ၊ သန္နိပါတိကာနိဟူသည်
 ကား၊ ကိဏ္ဍမ္ပိ၊ သည်းခြေသလိပ်လေဟုဆိုအပ်သော သုံးပါးတို့၏လည်း၊
 သန္နိပါတေန၊ စုဝေးခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥတုပရိဏာမ
 ဇာနိတိ၊ ဥတုပရိဏာမဇာနိဟူသည်ကား၊ ဥတုပရိဏာမတော၊ အချမ်းအ
 ပူဟူသောဥတု၏ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်၊ အတိသိတအတိဥဏှဥတုတော
 အလွန်အေးသောဥတုအလွန်ပူသောဥတုကြောင့်၊ ဇာတာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော
 ဝိသမပရိဟာရဇာနိတိ၊ ဝိသမပရိဟာရဇာနိဟူသည်ကား၊ အစွာသနအ
 တိဋ္ဌာနာဒိကာ၊ အလွန်ထိုင်ခြင်းအလွန်ရပ်ခြင်းအစရှိသော၊ ဝိသမပရိဟာ
 ရတော၊ မညီညွတ်သော ဣရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ ဇာတာနိ၊

၃၀၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဖြစ်ကုန်သော၊ ဩပက္ကမိကာနိတိ၊ ဩပက္ကမိကာနိဟူသည်ကား၊ ဝဗေဒနာဒိဥပက္ကမေန၊ သတ်ညွှန်းဆဲခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိသောသူတပါးလုံ့လကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မဝိပါကဇာနိတိ၊ ကမ္မဝိပါကဇာနိဟူသည်ကား၊ ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကို၊ ဝိနာရိ၊ ကြည်၍လည်းကောင်း၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတကမ္မဝိပါကဝသေနော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံ၏ အကျိုး၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဇာကာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုနန္တံ၊ ဈာနနန္တိ၊ စတုနန္တံ၊ ဈာနနဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဧကာသဝါနန္တိ၊ ဧဟန္တံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါနန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏လည်းကောင်း၊ ကိရိယန္တောနာနေပ၊ ကိရိယာချာန်တို့ကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတာနိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဥတ္တနန္တမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သတ္တမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ လဒ္ဓပတိဥတ္တာ၊ ရေအပ်သောတည်ရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သောတာပနောဝ၊ သောတာပန်ကိုသာလျှင်၊ သမဏမေလောတိ၊ သမဏမစလောဟူ၍၊ ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ နာတိဗဟုဂုဏတ္တာ၊ များလွန်သောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဗဟုပတ္တံ၊ များလွန်သောပွင့်ချပ်ရှိသော၊ သရောရူပံဝိယ၊ ကြာကဲ့သို့၊ သကဒါဂါမီ၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သမဏပုဏ္ဏရိကောတိ၊ သမဏပုဏ္ဏရိကဟူ၍၊ ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ တတော၊ ထိုသကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ထက်၊ ဗဟုတရဂုဏတ္တာ၊ အထူးသဖြင့်များသောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပတ္တသတမတ္တံ၊ ပွင့်ချပ်တရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သရောရူပံဝိယ၊ ကြာကဲ့သို့၊ အနာဂါမီ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သမဏပရမောတိ၊ သမဏပရမဟူ၍၊ ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ထဋ္ဌဘာဝကရာနံ၊ ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ သဗ္ဗသော၊ အကြွင်းမဲ့၊ သမုဇ္ဈိန္ဒတ္တာ၊ ကောင်းစွာဖြတ် အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မုဒုတာဘာဝပတ္တော၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဧကာသဝေါ၊ ဧဟန္တံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သမဏသုရမာလောတိ၊ သမဏသုရမာလဟူ၍၊ ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကောတိ၊ အာဒိတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကောဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဋ္ဌကထာမဂ္ဂဝသေန၊ ရှစ်ပါးသော

၇-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-မလေဝဂ်၊ ၃၀၇

အင်္ဂါ ဂြိုဟေသမဂ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဌမသုတ္တဝိယ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်
 နှ့်ကဲ့သို့၊ သတ္တသေခါးချနစ်ပါးသောသေကွဲတို့ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်ကုန်
 ၏၊ ဒုတိယဝါရေးနှစ်ချမြောက်သောဝါရံ၊ အဋ္ဌကိကမဂ္ဂဝသေနဝ၊ ရှစ်ပါး
 သောအင်္ဂါ ဂြိုဟေသမဂ်၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ အရဟတ္တဖလဉာဏံ
 အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အရဟတ္တ
 ဖလဝိမုတ္တိဟိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဝိမုတ္တိတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အဋ္ဌကိကမဂ္ဂဝ
 သေနဝ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါ ဂြိုဟေသမဂ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ သုက္ခ
 ဝိပဿကဒီကာသဝေါ၊ သုက္ခဝိပဿကရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကထိတော၊
 ဟောအပ်၏၊ တတိယဝါရေး၊ တတိယဝါရံ၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊
 ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တဖြစ်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကထိတော၊ ဟော
 အပ်၏၊ စတုတ္ထဝါရေး၊ စတုတ္ထဝါရံ၊ တထာဂတောစ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
 လည်းကောင်း၊ တထာဂတသမိသဒီကာသဝေါစ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်တူ
 သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗြောဟ္မသိအပ်၏၊ ဣတိဣဒံသုတ္တံ၊ ဤနဝမသုတ်ကို၊ ပဌမသုတ္တ
 ရှေးဦးစွာသောသုတ်နှ့်၊ ကထိတပုဂ္ဂလသနံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏၊ ဝသေနဝ၊ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ပန၊
 ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣတ္ထံ၊ ဤနဝမသုတ်နှ့်၊ ဒေသနာမတ္ထမေဝ၊ ဒေသနာမျှ
 သည်သာလျှင်၊ နာနံ၊ ထူး၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမသုတ်အဖွင့်အပြီး
 တည်း။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ချမြောက်သောသုတ်နှ့်၊ ပဌမဝါရေး၊ ပဌမဝါရံ၊
 အရဟတ္တတ္ထာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောအကျိုး၌၊ ပယေဝဂံ၊ လုံ့လကို၊
 အနာရောဂိက္ခာ၊ အားမထုတ်မူ၍၊ ဌတော၊ တည်သော၊ ပမာဒဟာရီ၊ မေ့
 လျော့သဖြင့်နေလေ့ရှိသော၊ သေခပုဂ္ဂလော၊ သေကွဲပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကထိတော
 ဟောအပ်၏၊ ဒုတိယဝါရေး၊ ဒုတိယဝါရံ၊ အနုပ္ပာဒိတဇ္ဈာနေဝ၊ မဖြစ်စေ
 အပ်သောစရာရှိသော၊ အာရုဋ္ဌဝိပဿကော၊ အားထုတ်အပ်သောဝိပဿ
 နာရှိသော၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရီ၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်နေလေ့ရှိသော၊ သေခပုဂ္ဂ
 လော၊ သေကွဲပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ တတိယဝါရေး၊ တတိ
 ယဝါရံ၊ အာရုဋ္ဌဝိပဿကော၊ အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိသော၊
 အပ္ပမာဒဝိဟာရီ၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်နေလေ့ရှိသော၊ အဋ္ဌကိမောက္ခလာဘီ
 ရှစ်ပါးသောဝိမောက္ခကိုရခြင်းရှိသော၊ သေခပုဂ္ဂလော၊ သေကွဲပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ စတုတ္ထဝါရေး၊ စတုတ္ထဝါရံ၊ ပရမသုဓမ္မာသဒ္ဓိ

၃၀၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ဏာသင်္ဂေါ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကထိတော၊ ယော
အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒဿမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း၊ မစလဝဂ္ဂေါ၊
မစလဝဂ်သည်၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းတည်း၊ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-အသုရေဝဂ်၊

၁ ပဉ္စမဿ၊ ငါးခုမြော်သောဝဂ်၏၊ ပဋ္ဌမေ၊ ငှေးဦးစွာသော သုတ်၌၊ အ
သုရေတိ၊ အသုရေဟူသည်ကား၊ အသုရသဒိသော၊ အသုရကာပင်နှင့်တူ
သော၊ ဝိဂစ္ဆော၊ အဆင်းမလှသောသူတည်း၊ ဒေဝေါတိ၊ ဒေဝါဟူသည်
ကား၊ ဒေဝသဒိသော၊ နတ်နှင့်တူသော၊ ဂုဏဝသေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏အ
စွမ်းအားဖြင့်၊ အာဝိရူပေါ၊ လွန်ကဲသောအဆင်းရှိသော၊ ပါဿဒိကော၊
ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသောသူတည်း၊ ။

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဇ္ဈတ္တံစေတောသမထဿာ
တိ၊ အဇ္ဈတ္တံစေတောသမထဿဟူသည်ကား၊ နယကဇ္ဈတ္တံ၊ နိယကဇ္ဈတ္တ
ဟုဆိုအပ်သောမိမိသန္တာန်၌၊ အပ္ပနာမိတ္တသမာဓိဿ၊ အပ္ပနာမိတ်နှင့်ယှဉ်
သောသမာဓိကို၊ အဓိပညာဓမ္မဝိပဿနာယာတိ၊ အဓိပညာဓမ္မဝိပဿနာ
ယဟူသည်ကား၊ သင်္ခါရပရိဂ္ဂဟကဝိပဿနာဥာဏဿ၊ သင်္ခါရတရား
တို့ကိုသိမ်းဆည်းတတ်သောဝိပဿနာဥာဏ်ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထို
သင်္ခါရတရားတို့ကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော ဝိပဿနာဥာဏ်သည်၊ အဓိ
ပညာသင်္ခါတဉ္စ၊ လွန်ကဲသောပညာဟု ဆိုအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ပဉ္စက္ခန္ဓသင်္ခါတေသု၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရား
တို့၌၊ ဝိပဿနာဘူတဉ္စ၊ အနိစ္စအစရှိသော အထူးထူးသောအခြင်းအရာ
အားဖြင့်ရှုတတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့
ကြောင့်၊ အဓိပညာဓမ္မဝိပဿနာတိ၊ အဓိပညာဓမ္မဝိပဿနာဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒုတိယသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ။

တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ယောဂေါကရဏီယောတိ၊
ယောဂေါကရဏီယောဟူသည်ကား၊ ယုတ္တပ္ပယုတ္တတာ၊ လွန်ကဲစွာအား
ထုတ်ခြင်းရှိသည်အဖြစ်ကို၊ ကတ္တဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဆန္ဒောတိ၊ ဆန္ဒောဟူသည်
ကား၊ ကတ္တု၊ ကမ္မတာဆန္ဒော၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူ
သောကုသိုလ်ဆန္ဒကို၊ ကတ္တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဝါယာမောတိ၊ ဝါယာမောဟူ
သည်ကား၊ ပယောဂေါ၊ လုံ့လတည်း၊ ဥဿာဟောတိ၊ ဥဿာဟော ဟူ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-အသုရဝဂ်၊ ၃၀၉

သညကား၊တတော၊ထိုဝါယာမဟုဆိုအပ်သောသုံ့ လထက်၊အမိမတ္တတ
ရံ၊အထူးသဖြင့်လွန်ကဲစွာသော၊ဝိရိယံ၊လုံ့ လကို၊ ဥဿာဋ္ဌိတိ၊ဥဿာ
ဋ္ဌိဟူသညကား၊ပင်လွှာသက ခုဉ္ဇရဏသဒိသံ၊ညွှန့်ကပ်ပြသောလှည်း
ကိုထုတ်ဆောင်တတ်သောနွားနှင့်တူသော၊ မဟာဝိရိယံ၊ ငြီးသောလုံ့
လကို၊အပ္ပဋ္ဌိဝါနိတိ၊ အပ္ပဋ္ဌိဝါနိဟူသညကား၊ အနိဝတ္တနုတော၊ ဆုတ်နစ်
ခြင်းမရှိသည၏အဖြစ်ကို၊

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဧဝံခေါအာရုဿောသင်္ခါ
ရာဒဠ္ဗဗ္ဗာတိအာဒိသု၊ဧဝံခေါအာရုဿောသင်္ခါရာဒဠ္ဗဗ္ဗာဤသို့အစရှိသည်
တို့၌၊အာရုဿော၊ငါ့ရှင်၊ သင်္ခါရာနာမ၊ သင်္ခါရတရားတို့မည်သည်ကို၊
အနိစ္စတော၊အမြဲမရှိဟူ၍၊ဒဠ္ဗဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ အနိစ္စတော၊ အမြဲမရှိ
ဟူ၍၊သဗ္ဗသိတဗ္ဗာ၊သုံးသပ်အပ်ကုန်၏၊အနိစ္စတော၊အမြဲမရှိဟူ၍၊ ပဿိ
တဗ္ဗာ၊ရှုအပ်ကုန်၏၊တထာ၊ထိုအတူ၊ သင်္ခါရာနာမ၊ သင်္ခါရတရားတို့
မည်သည်ကို၊ဒုက္ခတော၊ဆင်းရဲဟူ၍၊ အနတ္တတော၊ ကိုယ်မဟုတ်ဟူ၍၊
ဒဠ္ဗဗ္ဗာ၊ရှုအပ်ကုန်၏၊သဗ္ဗသိတဗ္ဗာ၊သုံးသပ်အပ်ကုန်၏၊ပဿိတဗ္ဗာ၊ရှုအပ်
ကုန်၏၊ ဣတိဧဝံအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဠ္ဗဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏၊
ဧဝံခေါအာရုဿောမိတ္တံသန္တပေတဗ္ဗန္တိ အာဒိသု၊ဧဝံခေါအာရုဿောမိတ္တံ
သန္တပေတဗ္ဗာဤသို့အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ အာရုဿော၊ငါ့ရှင်၊ ပဌမဇ္ဈာန
ဝသေန၊ပဌမဈာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊မိတ္တံ၊မိတ်ကို၊ သန္တပေတဗ္ဗံ၊ကောင်း
စွာထားအပ်၏၊ပဌမဇ္ဈာနဝသေန၊ ပဌမဈာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မိတ္တံ၊မိတ်
ကို၊သန္တသားပေတဗ္ဗံ၊ကောင်းစွာ နှစ်စအပ်၏၊ ပဌမဇ္ဈာနဝသေန၊ ပဌမ
ဈာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧကောဒိ၊အတုမရှိ မြတ်သော သမာဓိကို၊ ကာ
တဗ္ဗံ၊ပြုအပ်၏၊ ပဌမဇ္ဈာနဝသေန၊ပဌမဈာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊မိတ္တံ၊မိတ်
ကို၊သမာဒဟိတဗ္ဗံ၊ကောင်းစွာထားအပ်၏၊တထာ၊ထိုအတူ၊ ဒုတိယဇ္ဈာ
နာဒိဝသေန၊ဒုတိယဈာန်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မိတ္တံ၊မိတ်ကို၊
သန္တပေတဗ္ဗံ၊ကောင်းစွာထားအပ်၏၊ဣတိဧဝံအတ္ထော၊ဤသို့သောအနက်
ကို၊ ဒဠ္ဗဗ္ဗာ၊မှတ်အပ်၏၊ တိသုပ္ပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣသေသု
သုတ္တေသု၊ဤသုတ်တို့၌၊ သမထဝိပဿနာ၊သမထဝိပဿနာတို့ကို၊ လော
ကီယလောကုတ္တရာဝ၊လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်သော သမာဓိဝိပဿနာ
တို့ကိုသာလျှင်၊ကထိတာ၊ဟောအပ်ကုန်၏၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဆဝါလာတန္တိ၊ ဆဝါလာတံ
ဟူသညကား၊ သုသာနေ၊သင်းချိုင်း၌၊အသ္မာတံ၊ထင်၊ဖီးစသည်၊မဇ္ဈေဂ္ဂ

၃၁၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ထဂတန္တိ၊မဇ္ဈေဂူထဂတံဟူသည်ကား၊မဇ္ဈဋ္ဌာနေ၊အလယ်အရပ်၌၊ဂူထ
မက္ခိကံ၊မစင်လိမ်းကျံအပ်သည်၊နေဝဂါမေကဋ္ဌတ္ထံ၊ဖရတိတိဇ္ဈေး၊နေဝဂါ
မေကဋ္ဌတ္ထံ၊ဖရတိ ဟူသောဤပါဌ၌၊ ကုသုဂေါပါနသိယန္တသောပါဏာဒိနံ၊
အထွဋ်အမြင်သည်တိုင်စောင်းတန်းအစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊အကျိုး
၌၊ အနုပနေယျတာယ၊ ဆောင်ခြင်း၌၊ မတတ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ဂါမေ၊ရွာ၌၊ကဋ္ဌတ္ထံ၊သစ်သည် ပြုအပ်သောကိစ္စကို၊ နဿာဇေတိ၊
မပြီးစေနိုင်၊ ခေတ္တကုသိုပါဒံဝါ၊လယ်စောင့်ကုသိုခြေကို လည်းကောင်း၊မဇ္ဈ
ဝါ၊ညောင်းစောင်းကိုလည်းကောင်း၊ကာတုံ၊ပြုခြင်း၌၊အနုပနေယျတာယ
ဆောင်ခြင်း၌၊မတတ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရုညေ၊တော၌၊
ကဋ္ဌတ္ထံ၊သစ်သည်ပြုအပ်သောကိစ္စကို၊နဿာဇေတိ၊မပြီးစေနိုင်၊ဗ္ဗိသုကော
ဒိသု၊နှစ်ဘက်သောအစွန်းတို့၌၊ဂယုမာနံ၊ကိုင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဟတ္ထံ၊
လက်ကို၊ ဒဟတိ၊လောင်၏၊ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊ ဂယုမာနံ၊ကိုင်အပ်သည်
ရှိသော်၊ဂုးထန၊မစင်ဖြင့်၊ မက္ခေတိ၊လိမ်းကျံ၏၊ တထူပမန္တိ၊ တထူပမံ
ဟူသည်ကား၊ တံသရိက္ခကံ၊ထိုသူသေကောင် ဖုတ်သော ထင်းမီးစနှင့်
တူသော၊အဘိက္ကန္တ တရောတိ၊အဘိက္ကန္တ တရော ဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရ
တရော၊ အထူးသဖြင့် ကောင်း၏၊ ပဏိတ တရောတိ၊ပဏိတ တရော
ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမတရော၊အထူးသဖြင့် မြတ်၏၊ ဂဝါဓိ၊ဓိန္တိ၊ ဂဝါဓိနံ
ဟူသည်ကား၊ဂါဝိတော၊နွားမမှ၊ဓိရံ၊နို့ရည်သည်၊ ဓိရမ္ဘာဒမိတိ၊အာဒိသု၊
ဓိရမ္ဘာဒမိတ္တိသို့အစရှိသည်တို့၌၊ပရံပရံ၊နောက်နောက်ဖြစ်သောစီးဦးအစ
ရှိသည်သည်၊ပုရိမတောပုရိမတော၊ရှေးရှေးဖြစ်သောနို့၊ ဓင်း အစရှိသည်
ထက်၊အဂ္ဂံ၊မြတ် ၏၊သပ္ပိမဇ္ဈောပန၊ထောပတ်ကြည်သည်ကား၊သဗ္ဗေသုပိ
အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊တေသု၊ထိုဘီဦးနို့၊ ဓင်းအစရှိသည်တို့ထက်၊
အဂ္ဂမေဝ၊ ကဲလွန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အဂ္ဂေါတိ၊အာဒိသု၊ အဂ္ဂေါဤသို့
အစရှိသည်တို့၌၊ဂုဏေဟိ၊ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ အဂ္ဂေါ၊ဂေဝ၊ကဲလွန်လည်း
ကဲလွန်၏၊ သေဋ္ဌာဝ၊ခြီးမွှမ်းလည်း ခြီးမွှမ်းအပ်၏၊ ဗေဒေါ၊အဦးလည်း
ဖြစ်၏၊ဥတ္တမေဝ၊မြတ်လည်းမြတ်၏၊ပဝရော၊တောင့်တလည်း တောင့်
တအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊သိအပ်၏၊ ဘာဝါယ၊ တူပမာယ၊သူ
သေကောင်ဖုတ်သော ထင်းမီးစဥပမာဖြင့်၊ ဒုဿိ၊လော၊ သိလမရှိသော၊
ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကလိတော၊ဆိုအပ်၏၊ ဝိဿဉ္ဇကမ္ပန္တော၊ စွန့်လွှတ်
အပ်သောအမှုရှိသော၊ အပ္ပသုတောပန၊နည်းသောအကြမ်းအမြင်ရှိသော

၂၁

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-အသုရဝဂ်။ ၃၁၁

ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား၊ ဂေါဏသဒိသော၊ နွားနှင့်တူသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ကထိတော၊ ဆို အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

၆ ဆဇ္ဈေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်၊ ဥတ္တဝနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခု မြောက်သောသုတ်၌၊ ဝိပ္ပနိသန္တိတိ၊ ဝိပ္ပနိသန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိပ္ပံလျှင်စွာ၊ နိဿာမနာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်တတ်သည်၊ သိဗံ၊ လျှင်စွာ၊ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ သုတာနဉ္စဓမ္မာနန္တိ၊ သုတာနဉ္စဓမ္မာနံဟူသည်ကား၊ သုတပ္ပဂုဏာနံ၊ သင်ကြားလေ့လာအပ်ကုန်သော၊ တန္တိဓမ္မာနံ၊ ပါဠိတော်တရားတို့၏၊ အတ္ထုပပရိက္ခိတိ၊ အတ္ထုပပရိက္ခိဟူသည်ကား၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဥပပရိက္ခကော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်နိုင်သည်၊ အတ္ထမညာယဓမ္မမညာယာတိ၊ အတ္ထမညာယဓမ္မမညာယ ဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကထဉ္စ၊ အဋ္ဌကထာကို လည်းကောင်း၊ ပါဠိဉ္စ၊ ပါဠိကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နောဟောတိတိ၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နောဟောတိဟူသည်ကား၊ နဝလောကုတ္တရဓမ္မာနံ၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားတို့အား၊ အနုဇ္ဈပဓမ္မဘူတံ၊ လျော်ပတ်သောတရားဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သသိလကံ၊ သိလနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပုဗ္ဗဘင်္ဂပ္ပဋိပဒံ၊ ရှေးအဘို့၌ဖြစ်သော ဝိပဿနာတည်းဟူသော အကျင့်ကို၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နောစကလျာဏ ဝါစောဟောတိ နကလျာဏဝါတ္တရဏောတိ၊ နောစကလျာဏ ဝါစောဟောတိနကလျာဏဝါတ္တရဏော ဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရဝစနဗောသော၊ ကောင်းသော စကားသံရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မရ၊ ဥဒါဟာရဗောသော၊ ချိုမြိန်သာယာသောနှုတ်မြွက်သောအသံရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပေါရိယာတိအာဒိတိ၊ ပေါရိယာဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နောကာရော၊ န အက္ခရာကို၊ ယောဇေတဗ္ဗောယေဝ၊ ဟဉ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဂုဏပရိပုဏ္ဏာယ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး အားဖြင့် ပြည့်သော၊ အပလိဗုဒ္ဓါယ၊ သလိင်သည်းခြေ အစရှိသည် တို့သည် မမြှေးရှက်အပ်သော၊ အဒေါသာယ၊ အပြစ်မရှိသော၊ အဂလိတပဗဗ္ဗနာယ၊ မလျှောကျသော ပုဒ်ဗျည်းရှိသော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝိညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ သမတ္ထာယ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမိနာဥပါယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

၃၀၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

၈ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ကို၊ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ ဝသေနာပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုဆန္ဒအဇ္ဈာသယ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒသ ဗလယားမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာဉာဏဝိလာသေနာပိ၊ ဒေသနာဉာဏ် တော်၏တင့်တယ်စွယ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊

၉ နာမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်ကို၊ ပဉ္စဝေရဝသေန၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသောရန်ငါးပါး၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ကာလေနာတိ၊ ကာလ နှဟူသည်ကား၊ ယုတ္တပတ္တကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ခမတိဘိ၊ ခမတိဟူသည်ကား၊ ရုစွတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ ယဒိဒံတတ္ထတတ္ထ ကာလညတတိ၊ ယဒိဒံတတ္ထတတ္ထကာလညတာ ဟူသည်ကား၊ တတ္ထ တတ္ထကာလေ၊ ထိုထိုသင့်တင့် လျောက်ပတ်သောကာလ၌၊ ယာစသော စာနနတာ၊ အကြင်သိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒိနာ၊ ဤယဒိဒံအစ ရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အဝဇ္ဇော ရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ ကိုထိုက်သောသူ၏၊ အဝဇ္ဇံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ ကို ကထနဉ္စ၊ ဆိုခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇာရဟဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ထိုက်သောသူ၏၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ကထနဉ္စ၊ ဆိုခြင်းသည် လည်း ကောင်း၊ ပဏှိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ပကတိ၊ သဘောတည်း၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ အသုရဝေဂ္ဂါ၊ အသုရဝင်သည်၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်စုံကြောင်းတည်း။ ဒုတိယပဏ္ဏာသကော၊ ဒုတိယပဏ္ဏာသ ကသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဝလာဟကဝဂ်။

၁ တတိယပဏ္ဏာသကဿ၊ တတိယပဏ္ဏာသက၏၊ ပဋ္ဌမေ၊ ရှေးဦး စွာသောသုတ်၌၊ ဝလာဟကတိ၊ ဝလာဟကဟူသည်ကား၊ မေဃာ၊ ခိုဗန်းတို့သည်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောတိနောကတ္တာတိ၊ ဘာသိတာဟောတိ နောကတ္တာဟူသည်ကား၊ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်သောအမှု ဤမည်သောအမှု ကိုလည်းကောင်း၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဘာသတိ ယေဝ၊ ပြောဆိုတတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ နကဇောတိ၊ ပြုကား မပြုတတ်၊ ကတ္တာဟောတိနောဘာသိတာတိ၊ ကတ္တာဟောတိနောဘာသိတာဟူသည်

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဝလောဟကဝဂ်။ ၃၁၃

ကား၊ အကထေတွာဝ၊ မပြောဆိုမူ၍သာသျှင်၊ ဣဒ္ဓိဒ္ဓိ၊ ဤမည်သောအမှု ဤမည်သောအမှုကိုလည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝနုတိ၊ သင့်၏၊ ဣဝိ၊ ဤသို့သုံးပိုက်၍၊ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

၂ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကုမ္ဘာတိ၊ ကုမ္ဘာဟူသည် ကား၊ စာသား၊ ခိုးတို့တည်း၊ တုန္တောပိဟိတောတိ၊ တုန္တောပိဟိတောဟူသည်ကား၊ ရိတ္တကော၊ အချည်းနှီးဖြစ်၍၊ ပိဟိတမုခေါ၊ ပိတ်အပ်သော အဝရှိ၏၊ ပူရောဝိဝေဒနာတိ၊ ပူရောဝိဝေဒနာဟူသည်ကား၊ ဥဒကပုဏ္ဏော၊ ရေဖြင့်ပြည့်သည်ဖြစ်၍၊ အပါရတမုခေါ၊ မပိတ်အပ်သောအဝရှိ၏၊ သေသပဒနယေဝိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်း၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ဥတ္တာနောဂန္တိရောဘာသောတိအာဒိသု၊ ဥတ္တာနောဂန္တိရောဘာသောဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ ပူဏိပဏ္ဏရသသန္တိနုဝဏ္ဏော၊ ပုပ်သော သစ်ရွက်ရည်ဖြင့်ပျက်သော အဆင်းရှိသော၊ ကာဠုဥဒကော၊ မည်းနက်သောရေသည်၊ ဂန္တိရောဘာသောနာမ၊ နက်သည်ဖြစ်၍ထင်သည်မည်၏၊ အန္တပိပ္ပသန္တမဏိဝဏ္ဏဥဒကော၊ အထူးသဖြင့်ကြည်သော ပတ္တမြားအဆင်းရှိသောရေသည်၊ ဥတ္တာနောဘာသောနာမ၊ တိမ်သည်ဖြစ်၍ထင်သည်မည်၏။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အာဇံပက္ကဝဏ္ဏိတိ၊ အာဇံပက္ကဝဏ္ဏိဟူသည်ကား၊ အာမကံ၊ အတွင်း၌ပိမ်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဩဇော၊ ဟေန္ဒာနံ၊ ကြည့်ကုန်သောသူတို့အား၊ ပက္ကသဒိသံ၊ မှည့်သည်နှင့်တူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခါယတိ၊ ထင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗပဒါနိ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့ကို၊ ဒဠဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ၊

၆ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ယောစ၊ အကြင်ကြွက်သည်ကား၊ ဂါဓံ၊ တွင်းကို၊ ခဏတိ၊ တူး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတွင်း၌၊ နစဝသတိ၊ နေကား၊ မနေ၊ သော၊ ထိုကြွက်သည်၊ ဂါဓံ၊ တွင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်သည်ဖြစ်၍၊

၃၁၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

နောဝသိတာ၊ တွင်း၌မနေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ခန္တောတိ၊ ခန္တော ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌသံည်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣမိနာနယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗပဒါနိ၊ အလုံးစုံသော ဝုဒ္ဓိတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ် ကုန်၏။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ယော၊ အကြင် နွားလားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂေါဂဏံ၊ နွားအပေါင်းကို၊ မဒ္ဒတိ၊ နှိပ်နင်း၏။ ပရေဂေါဂ ဏံ၊ တပါးသောသူတို့၏နွားအပေါင်းကို၊ နမဒ္ဒတိ၊ မနှိပ်နင်း၊ အယံ၊ ဤနွား လားသည်၊ သဂဝစဏှော၊ မိမိပရိသတ်ဖြစ်သောနွားအပေါင်း၌ကြမ်းတန်း သည်ဖြစ်၍၊ နောပရဂဝစဏှော၊ သူတပါးပရိသတ်ဖြစ်သော နွားအပေါင်း ၌မကြမ်းတန်းသောနွားမည်၏။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗပဒါနိ၊ အလုံးစုံသောဝုဒ္ဓိတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဥဗ္ဗေဇေတာဟောတိ တိ၊ ဥဗ္ဗေဇေတာဟောတိဟူသည်ကား၊ ဗာဠေတွာ၊ စေ့ဆော်၍၊ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ထိုထွင်း၍၊ ဥဗ္ဗေဂပ္ပတ္တံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ၊

၉ နဝမေ၊ ဘူးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဖေဂ္ဂ၊ ဖေဂ္ဂ၊ ပရိဝါရောတိ၊ ဖေဂ္ဂ၊ ဖေဂ္ဂ၊ ပရိဝါရောဟူသည်ကား၊ နိဿာရော၊ အနှစ်မရှိသော၊ ဖေဂ္ဂ၊ ရုက္ခော၊ အကာသာဖြစ်သောသစ်ပင်ကို၊ ဖေဂ္ဂ၊ ရုက္ခေဟောဝ၊ အကာရှိသောသစ်ပင် တို့သည်သာလျှင်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်မည်၏။ သာရောသာရေပရိဝါ ရောတိ၊ သာရောသာရ ပရိဝါရောဟူသည်ကား၊ ခဒိရာဒိဟိ၊ ရှားအစရှိ ကုန်သော၊ သာရရုက္ခေဟောဝ၊ အနှစ်ရှိသော သစ်ပင်တို့သည်သာလျှင်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်မည်၏။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောဝုဒ္ဓိတို့၌၊ ယေဇ သောနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခု မြောက်သောသုတ်၌၊ အာဂတဝိသောနုဇော နေဝိသောတိ၊ အာဂတဝိသောနုဇောနေဝိသောဟူသည်ကား၊ ယဿ၊ အ ကြင်မြွေ၏၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်၊ အာဂန္တတိ၊ လာရောက်၏။ ဇောရိပန၊ ကြမ်းသည်ကား၊ နုဇဟောတိ၊ မဖြစ်၊ စိရကာလေ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလ၌၊ နဝိဇ္ဇေတိ၊ မနှိပ်စက်သော၊ ထိုမြွေသည်၊ အာဂတဝိသော၊ လာရောက် သောအဆိပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နုဇောနေဝိသော၊ ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသည် မည်၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောဝုဒ္ဓိတို့၌လည်း၊ ယေဇနယော၊ ဤ နည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ၊ ဝလာဟကဝဂ္ဂေါ၊ ဝလာဟကဝဂ်သည်၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာတည်း၊ ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၂-ကေသိဝဂ်၊ ၃၁၅

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၂-ကေသိဝဂ်၊

၁ ဒုတိယဿ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်
၌၊ ကေသိဝိတေ၊ ကေသိဟူသောဤအမည်သည်၊ တဿ၊ ထိုမြင်းဆရာ
၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ အဿဒဗ္ဗေ၊ ဆုံးမလေသောမြင်းတို့ကို၊ သာဓေ
တိ၊ သင်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဿဒဗ္ဗဿာရထိ၊ အဿ
ဒဗ္ဗဿာရထိမည်၏၊ သဏ္ဌေနပိဝိနေမိတိအာဒိသု၊ သဏ္ဌေနပိဝိနေမိဤသို့
အစရှိသောစကားတို့၌၊ တဿ၊ ထိုမြင်းအား၊ အနုန္တပိကံ၊ လျော်သော၊
သက္ကာရံ၊ အရိုအသေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘောဇနံ၊ အစာကို၊ သောဇေတွာ၊
ကျွေး၍၊ မရပါနံ၊ ချိုမြိန်သောပျော်ရေကို၊ ပါယေတွာ၊ သောက်စေ၍၊ မုရုဝ
စနေနု၊ နူးညံ့သောစကားဖြင့်၊ သမုဒါစရိတွာ၊ ပြောဆို၍၊ ဒမေန္တော၊ ဆုံးမ
သောမြင်းဆရာသည်၊ သဏ္ဌေန၊ သိမ်မွေ့သဖြင့်၊ ဒမေတိနာမ၊ ဆုံးမသည်
မည်၏၊ ဇာဏုပန္နနမုခပန္နနာဒိဟိစေဝ၊ ပုဆစ်ခူး၌ ဖွဲ့ခြင်းခံတွင်း၌ ဖွဲ့ခြင်း
အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပတောဒဝိဇ္ဈကဿာဘိဃာတဖရသဝ
စနေဟိစ၊ နှင်တံဖြင့်ထိုးခြင်းကြိမ်းလုံးဖြင့်ခတ်ခြင်း ကြမ်းကြုတ်သောစ
ကားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒမေန္တော၊ ဆုံးမသောမြင်းဆရာသည်၊ ဖရသေ
နံ၊ ကြမ်းကြုတ်သဖြင့်၊ ဒမေတိနာမ၊ ဆုံးမသည်မည်၏၊ ကာလေနကာလံ၊
ရံခါရံခါ၊ တဒဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသော ဆုံးမခြင်းကို၊ ကရာန္တော၊ ပြုသော
မြင်းဆရာသည်၊ သဏ္ဌဗရသေန၊ သိမ်မွေ့သော ဆုံးမခြင်းကြမ်းကြုတ်
သောဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဒမေတိနာမ၊ ဆုံးမသည်မည်၏။ ၊

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဇ္ဈဝေနာတိ၊ အဇ္ဈဝေနဟူ
သည်ကား၊ ဥဇုကာဘာဝေန၊ ဖြောင့်မတ်သည်၏အဖြစ်နှင့်၊ ဇဝေနာတိ၊
ဇဝေနဟူသည်ကား၊ သရိဇေဝဝေန၊ ကိုယ်၏ လျှင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော
ခံဟုနိဉ္စင်၊ ခန္တိယာတိ၊ ခန္တိယာဟူသည်ကား၊ အမိဝါသနခန္တိယာ၊ သည်း
ခံခြင်းဟုဆိုအပ်သောခန္တိနှင့်၊ သောရေဗ္ဗေနာတိ၊ သောရေဗ္ဗေနဟူသည်ကား၊
သုစိဘာဝသီလေန၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အလေ့နှင့်၊
ပုဂ္ဂလဂုဏာဂေသု၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးဟုဆိုအပ်သော အင်္ဂါတို့၌၊ ဇဝ
ေနာတိ၊ ဇဝေနဟူသည်ကား၊ ဥာဏာဇဝေန၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောလျှင်ခြင်း
နှင့်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒုတိယသုတ်၌၊ ဥက္ကာနတ္ထ
မေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

၃၁၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

၃ တတိယေသုံးခုမြော်သောသုတ်၌ပတောဒန္တသန္တိ၊ ပကောဒန္တသန္တိဟူသည့်ကား၊ ဝိဇ္ဇနတ္ထံ၊ ထိုးခြင်းအကျိုး၌၊ ဥက္ခိတ္တဿ၊ ချီကြွသောမြင်းဆရာ၏၊ ပတောဒဿ၊ နှင်တံ၏၊ သာယံ၊ အရိပ်ကို၊ သံဝိဇ္ဇတိတိ၊ သံဝိဇ္ဇတိဟူသည့်ကား၊ မေယော၊ ငါသည်၊ ဧဝေါ၊ သျှင်ခြင်းကို၊ ဂဟတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သလ္လက္ခဏာဝသေန၊ မှတ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ထိတ်လန့်၏၊ သံဝေဂံအာပဇ္ဇတိတိ၊ သံဝေဂံအာပဇ္ဇတိဟူသည့်ကား၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ရှေ့၏၊ လောမဝေဝေဝိဒ္ဓေါတိ၊ လောမဝေဝေဝိဒ္ဓေါဟူသည့်ကား၊ လောမကူပေ၊ အမွှေးတွင်း၌၊ ပတောဒဝေနေ၊ နှင်တံနှင့်ထိုးခြင်းဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓမက္ခော၊ ထိုးအပ်ကာမျှဖြစ်၍၊ စမ္ပဝေဝေဝိဒ္ဓေါတိ၊ စမ္ပဝေဝေဝိဒ္ဓေါဟူသည့်ကား၊ စမ္ပံ၊ အရေကို၊ ဆန္ဒန္တေန၊ ဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပတောဒဝေနေ၊ နှင်တံဖြင့်ထိုးခြင်းဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌိဝေဝေဝိဒ္ဓေါတိ၊ အဋ္ဌိဝေဝေဝိဒ္ဓေါဟူသည့်ကား၊ အဋ္ဌိံ၊ အရိုးကို၊ ဆန္ဒန္တေန၊ ဖြတ်တတ်သော၊ ဝေဝေနေ၊ ထိုးကြောင်းဖြစ်သောနှင်တံဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယေနာတိ၊ ကာယေနဟူသည့်ကား၊ နာမကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ ပရမတ္ထသစ္စန္တိ၊ ပရမတ္ထသစ္စံဟူသည့်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကရေတိတိ၊ သန္တိကရေတိ ဟူသည့်ကား၊ ငဿတိ၊ မြင်၏၊ ပညာယတိ၊ ပညာယဟူသည့်ကား၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဋ္ဌိကတွာတိ၊ အဋ္ဌိကတွာဟူသည့်ကား၊ အဋ္ဌိကော၊ အလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဏဝနိန္ဒာဒသဒ္ဓါနန္တိတ္ထေ၊ တိဏဝနိန္ဒာဒသဒ္ဓါနံဟူသောဤပါဌ၌၊ တိဏဝေါတိ၊ တိဏဝေါဟူသည့်ကား၊ ချီဏ္ဍိမော၊ ပတ်သာတည်း၊ နိန္ဒာဒသဒ္ဓေါတိ၊ နိန္ဒာဒသဒ္ဓေါဟူသည့်ကား၊ သဗ္ဗေသစ္စိ၊ အလုံးစုံသောတူရိယာမျိုးတို့၏လည်း၊ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း၊ မိသိကော၊ ရောအပ်သော၊ မဟာသဒ္ဓေါ၊ သည်းစွာသောအသံတည်း၊ ခုံသာဒိဿ၊ ခုံသအစရှိသည်တို့၌၊ ခုံသတိ၊ ခုံသဟူသည့်ကား၊ ပိင်္ဂလမက္ခိကာ၊ ကြောင်သောမျက်စိရှိသောမှက်တို့တည်း၊ မကသာ၊ မြင်တို့သည်၊ မကသာဝ၊ မကသမည်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ခိပ္ပညေဝဂန္တာဟောတိတိ၊ ခိပ္ပညေဝဂန္တာဟောတိဟူသည့်ကား၊ သီလသမာဓိပညာ ဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနာနိ၊ သီလသမာဓိပညာ ဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏ်အမြင်တို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သီဃမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ ဂတာ၊ သွားတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၂-ကေသိဝဂ်၊ ၃၁၇

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဌာနာနီတိ၊ ဌာနာနီဟူသည် ကား၊ ကာရဏာနီ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ အနတ္တာယသံဝတ္တတိတိ၊ အနတ္တာယသံဝတ္တတိဟူသည်ကား၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါ၊ အဝဇ္ဇံယံ၊ မကြီးပွားခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ မ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအနတ္တာယသံဝတ္တတိဟူသောပါဌ၌၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောအကြောင်းကို၊ ဩပါတက္ခဏနမန္တုဗန္ဓနသန္တိန္တေနာဒိဝေသံ၊ တွင်းတူးခြင်းငါးကို၊ ဖွဲ့ခြင်းတို့ကို စပ်ကုံးဖြတ်ခြင်းစသည်အပြားရှိသော၊ သဒ္ဓကွံ၊ ဆင်းရဲရှိသော၊ သဝိဗ္ဗာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းရှိသော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောအကြောင်းကို၊ သမဇီဝိကာနံ၊ တူမျှသောအသက်မွေးခြင်းရှိတူနိသော၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့၏၊ ပုန္နန္တိကာဒိကမ္မဉ္စ၊ ပန်းဖိုက်သွန်ခြင်း အစရှိသောအမှုကိုလည်းကောင်း၊ သုခာကောနုနဂေဟန္တိန္တဒန အသုစိဉ္ဇာန သမ္မန္တနာဒိကမ္မဉ္စ၊ အင်္ဂတေထောင်းခြင်း အိမ်မိုးခြင်းစင်ကြယ်သော အရပ်ကို တမြက်လှည်းခြင်း အစရှိသော အမှုကို လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော အကြောင်းကို၊ သုရာပါနဂန္ဓဝိလေပန မာလာဝိဇ္ဇန္တနာဒိကမ္မဉ္စေ၊ သေသောက်ခြင်း နံ့သာလိမ်းခြင်းပန်းပန်ခြင်း အစရှိသောအမှုကိုလည်းကောင်း၊ အသ္မာဒဝသေန၊ သာယာခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ပါဏာတိပါတာဒိကမ္မဉ္စ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသော အမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော အကြောင်းကို၊ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဂမနကာလေ၊ သွားသောအခါ၌၊ သုန္နဝတ္တန္တိန္တဒန မာလာဂန္ဓာဒိနံ၊ စင်ကြယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်လျက် ပန်းနံသာ အစရှိသည်တို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂမနန္တု၊ သွားခြင်း၎င်း၊ စေတိယဝန္ဓနန္တု၊ စေတိတော်ကိုရှိခိုးခြင်း လည်းကောင်း၊ ဗောဓိဝန္ဓနန္တု၊ ဗောဓိပင်ကိုရှိခိုးခြင်းလည်းကောင်း၊ မရရဓမ္မကထာသဝနန္တု၊ သာယာစွာသောတရားစကားကိုနာခြင်း လည်းကောင်း၊ ပဉ္စသီလသမာဒါနန္တု၊ ငါးပါးသောသီလကိုဆောက်တည်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိဇေမာဒေသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သောမနဿသမ္ပပုတ္တံ၊ သောမနဿနှင့်ယှဉ်သော၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပုရိသတ္ထာမေတိ၊ ပုရိသတ္ထာမေဟူသည်ကား၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ ဉာဏတ္ထာမေတိ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော အားအစွမ်း၌၊ သေသပဒန္တယေဝိ၊ ကြွင်းသော ပုန်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း၊ သေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ၊

၃၁၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝဂ္ဂတ္ထဝံသံ

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုခြောက်သောသုတ်၌၊ ယတောခေါတိ၊ ယတောခေါ
ဟူသည်ကား၊ ယဒါခေါ၊ အကြင်အခါ၌လျှင်၊ သမ္ပရာယိကဿာဝိဇေတံ
သမ္ပရာယိကဿဟူသောဤစကားသည်၊ ဒေသနာမတ္ထံ၊ ဒေသနာမျှသာ
တည်း၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမ္ပရာ
ယိကဿ၊ တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော၊ မရဏဿ၊ သေခြင်းကို၊ နေဝတာ
ယတိ၊ မကြောက်၊ ဗိဇ္ဇုမ္မိကဿ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော၊ မရဏဿ၊ သေ
ခြင်းကို၊ နဘာယတိ၊ မကြောက်၊ သောဝ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊
ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာ
တို့သည်ကား၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဘာဝိတာတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဘာဝိတာဟူ၍၊ ဝစနတော၊
ဆိုသောကြောင့်၊ သောတာပန္နံ၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာဒိကတွာ၊
အစပြု၍၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
တို့ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုခြောက်သောသုတ်၌၊ အတ္တရူပေနာတိ၊ အတ္တရူပ
နဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အနုရူပေန၊ လျော်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
အနုန္တဝိကေန၊ လျောက်ပတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိတကာမေန၊ အစီး
အပွားကိုအလိုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဇနိယေသုတိ၊ ဇနိယေသု ဟူသည်ကား၊ ရာဂဿ၊
ရာဂ၏၊ ပစ္စယဘူတသု၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသုတိ၊ ဓမ္မ
သုဟူသည်ကား၊ သဘာဝေသု၊ သဘောတို့၌၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏေသု၊ ဣဋ္ဌာရုံတို့
၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊
အလုံးစုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နရုဇ္ဈတိတိ၊
နရုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ ဗိဇ္ဇိဝသေန၊ အယူ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နရုဇ္ဈတိ၊ မတပ်
သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်း၊ ဧသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်
နည်းရှိ၏၊ နစပနသမဏဝစနဟေတုပိ ဝန္တတိတိ၊ နစပနသမဏဝစနဟေ
တုပိ ဝန္တတိ ဟူသည်ကား၊ ပရဝါဒိနံ၊ တပါးသော အယူရှိကုန်သော၊
သမဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝစနဟေတုပိ၊ စကားဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိဇ္ဇိ၊ အယူကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ တေသံ၊
ထိုတပါးသောအယူရှိကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ ဗိဇ္ဇိဝသေန၊ အယူ၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ နဝန္တတိ၊ မလိုက်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဣဓာပိ၊ ဤသတ္တမသုတ်၌လည်း၊ ဝိဏာသဝေါဝ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
ကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၂-ကေသိဝဂ်။ ၃၁၉

၀ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဒဿနိယာနိတိ၊ဒဿနိယာနိ ဟူသည်ကား၊ ပဿိတဗ္ဗယုတ္တကာနိ၊ ရှုအပ်သည်၏အဖြစ်နှင့် ယှဉ်ကုန် သော၊ သံဝေဇနိယာနိတိ၊သံဝေဇနိယာနိဟူသည်ကား၊သံဝေဂဇနကာ နိ၊ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ။

၉ နဝမေ၊ ကိုးခု မြောက်သောသုတ်၌၊ ဇာတိဘယန္တိ၊ ဇာတိဘယံ ဟူသည်ကား၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇ နကာဘယံ၊ဖြစ်သောကြောက်ခြင်းတည်း၊ သေသပဒေသုပိ၊ကြွင်းသောပုဒ် တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဂ္ဂိဘယန္တိ၊အဂ္ဂိဘယံ ဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကာဘယံ၊ဖြစ်သောကြောက် ခြင်းတည်း၊ သေသပဒေသုပိ၊ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ။ကေသိဝဂ္ဂေ၊ကေသိဝဂ်သည်၊ ဒုတိယော၊နှစ် ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းတည်း၊ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၃-ဘယဝဂ်။

၀ တတိယဿ၊ သုံးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော သုတ်၌၊အတ္တာနုဝါဒဘယန္တိ၊အတ္တာနုဝါဒဘယံဟူသည်ကား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အနုဝဒန္တဿ၊ စွပ်စွဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကာဘယံ၊ ဖြစ်သောဘေးတည်း၊ ပရာနုဝါဒဘယန္တိ၊ ပရာနုဝါဒဘယံ ဟူသည်ကား၊ ပရဿံ၊ သူတပါး၏၊ အနုဝါဒတော၊ စွပ်စွဲခြင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကာဘယံ၊ ဖြစ်သောဘေးတည်း၊ ဒဏ္ဍာဘယန္တိ၊ ဒဏ္ဍာဘယံ ဟူသည်ကား၊ ဒုတ္တိံသ ကမ္မကရဏာ၊သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို၊ ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇနက ဘယံ၊ဖြစ်သော ဘေးတည်း၊ ဒုဂ္ဂတိဘယန္တိ၊ဒုဂ္ဂတိဘယံ ဟူသည်ကား၊ စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော၊ အပါယေ၊အပါယ်သုတို့ကို၊ ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ဥပ္ပဇ္ဇ နကာဘယံ၊ဖြစ်သောဘေးတည်း၊ ဣဒံဂုဗ္ဘတိဘိက္ခဝေအတ္တာနု ဝါဒဘယန္တိ အာဒိသု၊ ဣဒံဂုဗ္ဘတိ ဘိက္ခဝေအတ္တာနု ဝါဒဘယံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ အတ္တာနုဝါဒဘယံ၊မိမိကိုယ်ကို မိမိစွပ်စွဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောဘေးကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ဆင်ခြင်သော ရဟန်းအား၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တ၌၊ယံရီ၊မကောင်းမှုမှရှက်ခြင်းသည်၊ သမုဋ္ဌာတိ၊ဖြစ်၏၊တဒါ၊ဆို အခါ၌၊ အဿ၊ထိုရဟန်းအား၊ တိသု၊သုံးပါးကုန်သော၊ဒွါရေသု၊ဒွါရတို့၌၊

၃၅၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တိသု၊ သုံးပါး ကုန်သော၊
 ခွါရေးသု၊ ခွါရတို့၌၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ စတုပ္ပါရိ သုဒ္ဓိသီလံ၊
 စတုပ္ပါရိ သုဒ္ဓိသီလသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 တသ္မိံ သီလေ၊ ထိုစတုပ္ပါရိ သုဒ္ဓိသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ဝိပဿနံ၊
 ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ မဂ္ဂပလေ၊ မဂ်ဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်
 ၏၊ ပရာနုဝါဒတယံ၊ သူတပါး၏ စွပ်စွဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောဘေးကို၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခန္တဿပန၊ ဆင်ခြင်သော ဗုဒ္ဓိလင်္ကာအား၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ဩတ္တပ္ပံ၊
 မကောင်းမှုမှ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တိသု၊ သုံးပါး ကုန်သော၊ ခွါရေးသု၊ ခွါရတို့၌၊ သံဝရံ၊
 စောင့်စည်းခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တိသု၊ သုံးပါး ကုန်သော၊ ခွါရေးသု၊
 ခွါရတို့၌၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ စတုပ္ပါရိ သုဒ္ဓိသီလံ၊ စတုပ္ပါရိ
 သုဒ္ဓိသီလသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တသ္မိံ
 သီလေ၊ ထိုစတုပ္ပါရိ သုဒ္ဓိသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
 ကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အဂ္ဂပလေ၊ မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊
 တည်၏။ ဒုဂ္ဂတိဘယံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘေးကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သော
 ရဟန်းအား၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တ၌၊ ဟိရိ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်ခြင်းသည်၊
 သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တိသု၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ ခွါရေးသု၊ ခွါရတို့၌၊ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ
 ၏။ တိသု၊ သုံးပါး ကုန်သော၊ ခွါရေးသု၊ ခွါရတို့၌၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်း
 သည်၊ စတုပ္ပါရိ သုဒ္ဓိသီလံ၊ စတုပ္ပါရိ သုဒ္ဓိ သီလသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တသ္မိံ သီလေ၊ ထိုစတုပ္ပါရိ သုဒ္ဓိသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊
 တည်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အဂ္ဂပလေ၊ မြတ်သော
 အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဥဒကောရောဟန္တဿာတိ၊ ဥဒ
 ကောရောဟန္တဿ ဟူသည်ကား၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩတရန္တဿ၊ သက်
 သော ရဟန်းအား၊ ပါဠိ ကနိတဗ္ဗာနိတိ၊ ပါဠိကနိတဗ္ဗာနိ ဟူသည်ကား၊
 ဣန္ဒြိယဗ္ဗာနိ၊ အသိရှိ နှစ်ကုန်၏။ သုသုကာ ဘယန္တိ၊ သုသုကာဘယံ
 ဟူသည်ကား၊ စဏ္ဍမဇ္ဈဘယံ၊ ကြမ်းသောငါးမှဖြစ်သော ဘေးတည်း။
 မုခါဝရဏံမညေကရောန္တိတိ၊ မုခါဝရဏံမညေကရောန္တိဟူသည်ကား၊
 မုခဝိဒဟံဝိယ၊ ခံတွင်းကိုဝိတ်ခြင်းကဲ့သို့၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏။ ဩဒ
 ရိကတ္တဿာတိ၊ ဩဒရိကတ္တဿ ဟူသည်ကား၊ မဟောဒမုက္ခာယ၊ ကြီး

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၃-ဘယဝဂ်၊ ၃၂၀

သောဝဏ်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟန္တသဘာဝဿ၊ အစားကြီးသော သူ၏အဖြစ်၏၊ အရက္ခိတေနဝကာယေနာတိအာဒိသု၊ အရက္ခိတေနဝ ကာယေနဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ကံယဒ္ဓါရေ၊ ကံယဒ္ဓါရ၌၊ တိဝိဓဿ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ သံဝရဿ၊ စောင့်စည်းခြင်း၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရက္ခိတေန၊ မစောင့်အပ်သော၊ ကာယေန၊ ကိုယ် ဖြင့်၊ ဝစီဒ္ဓါရေ၊ ဝစီဒ္ဓါရ၌၊ စတုဗ္ဗိဓဿ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ သံဝရဿ၊ စောင့်စည်းခြင်း၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရက္ခိ တာယ၊ မစောင့်အပ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ ။

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ တဒဿာဒေတိတိ၊ တဒဿာ ဒေတိဟူသည်ကား၊ တံဈာနံ၊ ထိုပဌမဈာန်ကို၊ သုခဿာဒေန၊ သုခ၌သာ ယာခြင်းဖြင့်၊ အဿာဒေတိ၊ သာယာ၏၊ နိကာမေတိတိ၊ နိကာမေတိဟူ သည်ကား၊ ပက္ခေတိ၊ တောင့်တ၏၊ ဝိတ္တိံ အာပဇ္ဇတိတိ၊ ဝိတ္တိံ အာပဇ္ဇတိဟူ သည်ကား၊ တုဗ္ဗိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ တဒဓိမုတ္တောတိ၊ တဒဓိမုတ္တောဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ ဝါ၊ ထိုပဌမဈာန်၌မူလည်း၊ အဓိမုတ္တော နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တံ၊ ထိုပဌမဈာန်ကို၊ အဓိမုတ္တော၊ ညွှတ်သည်ဖြစ်၍၊ တဗ္ဗဟုလဝိဟာဝိတိ၊ တဗ္ဗဟုလဝိဟာဝိဟူသည်ကား၊ တေနဈာနေန၊ ထိုပဌမဈာန်ဖြင့်၊ ဗဟံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သဟဗုတံဥပပဇ္ဇတိတိ၊ သဟဗုတံဥပပဇ္ဇတိ ဟူသည်ကား၊ သဟဘာဝံ၊ တကွဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တ တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကပ္ပေါအာ ယုပ္ပမာဏန္တိတ္ထေ၊ ကပ္ပေါအာယုပ္ပမာဏံဟူသောဤပါဌ၌၊ ပဌမဇ္ဈာန်၊ ပဌမ ဈာန်သည်၊ ဟိနံ၊ ယုတ်သောပဌမဈာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မဇ္ဈိမံ၊ အလတ် ဖြစ်သောပဌမဈာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပဏီတံ၊ မြတ်သောပဌမဈာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော ပဌမဈာန်တို့တွင်၊ ဟိနေန၊ ယုတ်သော ပဌမဈာန်ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောဖြဟ္မာတို့အား၊ ကပ္ပဿ၊ အသင်္ချေယူ ကပ်၏၊ တတိယောကောဋ္ဌာသော၊ သုံးခုမြောက်သောအတို့သည်၊ အာ ယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဇ္ဈိမေန၊ အ လတ်ဖြစ်သောပဌမဈာန်ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောဖြဟ္မာတို့အား၊ ဥပ္ပစ ကပ္ပေါ၊ အသင်္ချေယူကပ်ထက်ဝက်သည်၊ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အ တိုင်းအရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏီတေန၊ မြတ်သောပဌမဈာန်ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောဖြဟ္မာတို့အား၊ ကပ္ပေါ၊ အသင်္ချေယူကပ်သည်၊

၂၂၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝတုတ္ထတွဲ။

အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသင်္ကအတိုင်းအရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုပဌ
မဇ္ဈိမံ၊ ဟိန္ဒုမဇ္ဈိမ ပဏိတ အားဖြင့် သုံးပါးပြားသည်ဖြစ်၍ အသင်္ကအ
ပိုင်းအခြားကွဲပြားသော်လည်း ဥက္ကဋ္ဌအားဖြင့်ပိုင်းခြားခြင်းကို၊ သန္ဓာယ။
ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤကပ္ပေါအာယုပ္ပမာဏံဟူသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နိရယဗ္ဗိဂစ္ဆတိတိ၊ နိရယဗ္ဗိ
ဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ နိရယဂမနိယဿ၊ ငရဲသို့ရောက်စေတတ်သော၊
ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ အပ္ပဟိန္ဒုတ္တံ၊ မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
အပရာအပရံ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ လား၏။ အနိန္ဒရမေဝ၊ အခြားမဲ့၌
သာလျှင်၊ နဂစ္ဆတိ၊ လားရသည်မဟုတ်၊ တတ္ထိယေဝဓူပဘဝေ၊ ထိုသူပါ
ဝစရပဌမဇ္ဈိမံဖြစ်ဟောသင့်၌သာလျှင်လည်းကောင်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဒုတိ
ယတတိယာဒိသု၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်ဖြစ်ဟောသင့်တတိယဇ္ဈာန်ဖြစ်ဟောသင့်အစရှိသည်
တို့တွင်၊ အညတရတ္ထိ၊ တပါးပါးသော၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာသံဃလည်း
ကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝုထုဇ္ဇနဿပန၊
ဝုထုဇဉ်အားကား၊ နိရယာဒိဂမနံ၊ ငရဲအစရှိသည်သို့လားရခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤစကားရပ်သည်၊ နာနာကရေတံ၊ အထူးပြုခြင်းတည်း
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧကပ္ပာတိတ္ထောပိ၊ ဧ
ကပ္ပာဟူသော ဤပါဌ၌လည်း၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်သည်၊ ဝုတ္တနယေ
နေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တိရိစ္ဆံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုသုံးပါးသောဒုတိယဇ္ဈာန်တို့တွင်၊ ပဏိတဘာ
ဝနေန၊ မြတ်သော သဘောရှိသော ဒုတိယဇ္ဈာန်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်
သောဗြဟ္မာတို့အား၊ အဋ္ဌကပ္ပာ၊ မဟာကပ်ရှစ်ကပ်တို့သည်၊ အာယုပ္ပမာဏံ
အသင်္ကအတိုင်းအရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဇ္ဈိမေန၊ အလတ်ဖြစ်သော
ဒုတိယဇ္ဈာန်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောဗြဟ္မာတို့အား၊ စတ္တာရေကပ္ပာ၊
မဟာကပ် လေးကပ်တို့သည်၊ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသင်္က အတိုင်းအရှည်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိနေန၊ ယုတ်သောဒုတိယဇ္ဈာန်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာနံ၊
ဖြစ်ကုန်သောဗြဟ္မာတို့အား၊ ဧကပ္ပာ၊ မဟာကပ်ရှစ်ကပ်တို့သည်၊ အာ
ယုပ္ပမာဏံ၊ အသင်္ကအတိုင်းအရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုဒုတိ
ယဇ္ဈာန်၏ ဟိန္ဒုမဇ္ဈိမပဏိတအားဖြင့်သုံးပါးပြားသည်ဖြစ်၍ အသင်္ကအ
ပိုင်းအခြားကွဲပြားသော်လည်း ဩမကအားဖြင့်ဖြစ်သော အပိုင်းအခြား
ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤဧကပ္ပာဟူသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စတ္တာရေကပ္ပာတိတ္ထေ၊ စတ္တာ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပိဋကသက-၃-ဘယဝဂ်၊ ၃၂၃

ရာကပ္ပါဟူသောဤပါဌ၌၊ ကပ္ပေါန္ဒကပ္ပာတိ၊ ကပ္ပေါန္ဒကပ္ပါဟူ၍၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုအောက်၌ဆိုအပ်သောစကားကိုလည်း၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ကပ္ပေါတိ၊ ကပ္ပဟူသောအမည်သည်၊ ဂုဏသမိ၊ မြှော့်အပ်သောကပ်၏ လည်း၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ တတ္ထာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကပ္ပေါ၊ အသင်္ချေယျကပ်တကပ်၊ နွေကပ္ပါ၊ အသင်္ချေယျကပ်နှစ်ကပ်တို့၊ စတ္တာရောကပ္ပါ၊ နှစ်ခုဖြင့်လေးကြိမ်မြောက်အပ်သောကပ်တို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထေ၊ ဤတ္ထောရောကပ္ပါဟူသောပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဌာတ်အပ်၏၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောကပ္ပေါ၊ အကြင်ကပ်ကို၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝုတ္ထော၊ ဆိုအပ်၏၊ သော၊ ထိုရှေးဦးစွာသောကပ်သည်၊ နွေဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်တို့ကို၊ ဂဏေတွာ၊ ရေတွက်၍၊ ဧကေနုဂုဏေန၊ တကြိမ်မြောက်ခြင်းဖြင့်၊ နွေကပ္ပါ၊ မဟာကပ်နှစ်ကပ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ နွေကပ္ပါ၊ ထိုမဟာကပ်နှစ်ကပ်တို့သည်၊ ဒုတိယေနုဂုဏေန၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်ခြင်းဖြင့်၊ စတ္တာရောကပ္ပါ၊ မဟာကပ်လေးကပ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝုနံ၊ တဖန်၊ တေ၊ စတ္တာရောကပ္ပါ၊ ထိုမဟာကပ်လေးကပ်တို့သည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဂုဏေဟိ၊ ဤမြောက်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဂုဏံတာ၊ မြောက်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧကေနုဂုဏေန၊ တကြိမ်မြောက်ခြင်းဖြင့်၊ အဋ္ဌကပ္ပါ၊ မဟာကပ်နှစ်ကပ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ အဋ္ဌကပ္ပါ၊ ထိုမဟာကပ်နှစ်ကပ်တို့သည်၊ ဒုတိယေန၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်ခြင်းဖြင့်၊ သောဋ္ဌသကပ္ပါ၊ မဟာကပ်တဆဲ့မြောက်ကပ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ သောဋ္ဌသကပ္ပါ၊ ထိုမဟာကပ်တဆဲ့မြောက်ကပ်တို့သည်၊ တတိယေန၊ သုံးကြိမ်မြောက်ခြင်းဖြင့်၊ နွတ္တိသကပ္ပါ၊ မဟာကပ်သုံးဆဲ့နှစ်ကပ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ နွတ္တိသကပ္ပါ၊ ထိုမဟာကပ်သုံးဆဲ့နှစ်ကပ်တို့သည်၊ စတုတ္ထေန၊ လေးကြိမ်မြောက်မြောက်ခြင်းဖြင့်၊ စတုသဋ္ဌိ၊ မဟာကပ်မြောက်ဆဲ့လေးကပ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမံ၊ ဤစတ္တာရောကပ္ပါဟူသောပါဌ၌၊ ပဏီတဇ္ဈာနဝသေန၊ မြတ်သောဈာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတုသဋ္ဌိကပ္ပါ၊ မဟာကပ်မြောက်ဆဲ့လေးကပ်တို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်

၃၂၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ကုန်၏။ ပဉ္စကပ္ပသတာနိယံအာသိ။ ပဉ္စကပ္ပသတာနိယူသော ဤစကားကို၊ ပဏိတသေဝ၊ မြတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဥပပတ္တိဏ္ဍာနဿ၊ ပဋိသန္ဓေ၏အကြောင်းဖြစ်သောချာန်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပဌမဏ္ဍာနံ၊ အာဒိသုပိယ၊ ပဌမချာန်တုံအစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့သုံးပါးသုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဟပ္ပလေသု၊ ဝေဟဗ္ဗိလံသုံတို့၌၊ ဟိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဗြဟ္မသေဝကာနံ၊ ဗြဟ္မာတုံတို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဧတ္ထကမေဝ၊ ဤမျှလောက်သော မဟာကပ်ငါးရာသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပဉ္စကပ္ပသတာနိယူသောစကားကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

၉ စတုတ္ထ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ရူပမေဝ၊ ရုပ်တရားသည် ပင်လျှင်၊ ရူပဂတံ၊ ရုပ်သို့ရောက်သည်မည်၏။ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ အနိစ္စတောတိအာဒိသု၊ အနိစ္စတောဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ အဘာဝဋ္ဌေန၊ မရှိခြင်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ အနိစ္စတော၊ အမြဲမရှိသောအားဖြင့်၊ အာဗာဓဋ္ဌေန၊ ကျင်နာခြင်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ ရောဂတော၊ အနာရောဂါအားဖြင့်၊ အာသဝနဋ္ဌေန၊ ယိုစီးခြင်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ ဂဏ္ဍတော၊ အိုင်းအနာအားဖြင့်၊ အနုပရိဋ္ဌဋ္ဌေန၊ အစဉ်စူးဝင်ခြင်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ သလ္လတော၊ များပြောင့်အားဖြင့်၊ သဒုက္ခဋ္ဌေန၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသောအနက်သဘောကြောင့်၊ အဗာတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်၊ သံပိဋ္ဌနဋ္ဌေန၊ နှိပ်စက်ခြင်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ အာဗာဓတော၊ နှိပ်စက်သောအားဖြင့်၊ အပိဓေယဋ္ဌေန၊ မစီရင်အပ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ပရတော၊ သူမိမ်းပြင်ပအားဖြင့်၊ ပလုဇ္ဇနဋ္ဌေန၊ ပျက်ခြင်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ ပရလောကတော၊ ပျက်စီးသောသဘောအားဖြင့်၊ နိဿတ္တဋ္ဌေန၊ သတ္တမဟုတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ သုညတော၊ ဆိတ်သောအားဖြင့်၊ အဝသဝတ္တနဋ္ဌေန၊ မိမိအလိုသို့မလိုက်ခြင်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ အနတ္တတော၊ ကိုယ်မဟုတ်သောအားဖြင့်၊ သမနုပဿတိ၊ ရှု၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအနိစ္စတောအစရှိသောပါဠိတို့တွင်၊ အနိစ္စတောပရလောကတောတိ၊ အနိစ္စတောပရလောကတောဟုကုန်သော၊ ဗြဟ္မံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ အနိစ္စလက္ခဏံ၊ အနိစ္စလက္ခဏာကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ သုညတေ၊ အနတ္တတေ၊ တိ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၃-ဘယဝဂ်၊ ၃၂၅

သုညတောအနတ္တတောဟူကုန်သော၊ နှိဟိ၊ နှိပ်ပါးကုန်သော၊ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ အနတ္တလက္ခဏံ၊ အနတ္တလက္ခဏာကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ သေသေဟိ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ပဒေဟိ၊ ရောဂတောအစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ နုက္ခလက္ခဏံ၊ နုက္ခလက္ခဏာကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သမနုပဿတိတိ၊ သမနုပဿတိဟူသည်ကား၊ ဉာဏေန၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊ တ်လက္ခဏံ၊ သုံးပါးသောလက္ခဏာယာဉ်သို့၊ အာရောပေဝဂ္ဂ၊ တင်၍၊ ပဿန္တော၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တယောမဂ္ဂေ၊ သုံးပါးသောမဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပလ္လဝနိ၊ ဖိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ဘိကဇရာတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ သုဒ္ဓါဝါသာနံ၊ ဒေဝါနံသဟဗျတံဥပပဇ္ဇတိတိ၊ သုဒ္ဓါဝါသာနံ၊ ဒေဝါနံသဟဗျတံဥပပဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုကာမာဝစရတုံ၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဘဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ပဌမဇ္ဈာနဝသေန၊ ပဌမဈာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏။ နုတ်ယာဒိဝသေန၊ နုတိယဈာန် အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကရုဏာဒယော၊ ကရုဏာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်ကို၊ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဂုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခု မြောက်သောသုတ်၌၊ ပါတုဘာဝါတိ၊ ပါတုဘာဝါဟူသည်ကား၊ ပါတုဘာဝေနေ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ကုန္တိ၊ ဩက္ကမတိတိဇ္ဈေ၊ ကုန္တိ၊ ဩက္ကမတိဟူသောဤပါဌ၌၊ ကုန္တိ၊ မယ်တော်ဝမ်းသို့၊ ဩက္ကန္တော၊ သက်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ ကုန္တိ၊ မယ်တော်ဝမ်းသို့၊ ဩက္ကန္တော၊ သက်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အရောင်အလင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ ကုန္တိ၊ မယ်တော်ဝမ်းသို့၊ ဩက္ကမမာနေ၊ သက်ဆဲဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အရောင်အလင်းသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အပ္ပမာဏောတိ၊ အပ္ပမာဏောဟူသည်ကား၊ ဂုဗိပ္ပမာဏော၊ ကြီးပွားသော အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဝိဂုဏာ၊ ဟျယ်ပြန့်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥဇ္ဇာရောတိ၊ ဥဇ္ဇာရောဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ တသေ

၃၂၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

၀။ ထိုအပ္ပမာဏောဟူသောဝုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝေစနံ၊ ဝေဝေစတည်း၊ ဧဝေါနံ
ဧဝါနုဘာဝန္တိ ဧတ္ထ၊ ဧဝေါနံ ဧဝါနုဘာဝံဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဧဝေါနံ၊ နတ်တို့
၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်တည်း၊ နိဝတ္ထ
ဝတ္ထဿ၊ ဝတ်အပ်သောပုဆိုး၏၊ ပဘာ၊ အရောင်သည်၊ ခွါဒသယောဇနာနိ
တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသောအရပ်တို့ကို၊ ဗရုတိ၊ နို့၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သရိ
ရဿ၊ ကိုယ်၏၊ ပဘာ၊ အရောင်သည်၊ ခွါဒသယောဇနာနိ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ
တို့ကို၊ ဗရုတိ၊ နို့၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိမာနဿ၊ ဝိမာန်၏၊ ပဘာ၊ အရောင်
သည်၊ ခွါဒသယောဇနာနိ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာတို့ကို၊ ဗရုတိ၊ နို့၏၊ တံ၊ ထိုနတ်
တို့၏အရောင်အာနုဘော်ဝိမာန်ကို၊ အတိတ္တမိတ္တာ၊ လွန်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ လောကန္တရိကာတိ၊ လောကန္တရိကာ
ဟူသည်ကား၊ တိဏ္ဍံတိဏ္ဍံ၊ သုံးခုသုံးခုကုန်သော၊ စက္ကဝါဠာနံ၊ စကြာဝဠာ
တို့၏၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ကော၊ တခုသော၊ လောကန္တရိကာ၊ လောကန္တ
ရက်ရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အာဟာရ၊ ထိခိုက်
၍၊ ဌပိတာနံ၊ ထားအပ်ကုန်သော၊ တိဏ္ဍံသကမ္မစက္ကာနံဝါ၊ သုံးခုသောလှည်း
ဘီးစက်တို့၏လည်းကောင်း၊ တိဏ္ဍံပတ္တာနံဝါ၊ သုံးခုသောခွက်တို့၏လည်း
ကောင်း၊ မဇ္ဈေ၊ အသယ်၌၊ ဩကာသောဝိယ၊ တည်ရာအရပ်ကဲ့သို့၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သောလောကန္တရိက နိရယော၊ ထိုလော
ကန္တရက်ရဲသည်၊ ပရိမာဏတော၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ အဗ္ဗယော
ဇနသဟဿ ပမာဏော၊ ယူဇနာ ရှစ်ထောင် အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အစာတိ၊ အစာဟူသည်ကား၊ နိစ္စဝိဝဿ၊ အမြဲဖွင့်လှစ်
အပ်၏၊ အသံဝုတာတိ၊ အသံဝုတာ ဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌပိ၊ အောက်၌
လည်း၊ အပ္ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တကာရာတိ၊ အန္တ
ကာရာဟူသည်ကား၊ တမာဘူတာ၊ အရိက်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ အန္တကာရတိမိသာ
တိ၊ အန္တကာရတိမိသာ ဟူသည်ကား၊ စက္ခုဝိညာဏုပ္ပတ္တိ နိဝါရဏတော၊
စက္ခုဝိညာဉ်၏ ဖြစ်ခြင်းကို တားမြစ်တတ်သောကြောင့်၊ အန္တဘာဝကရ
ဏတိမိသာယ၊ ကန်းသည်၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော အရိက်နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလောကန္တရက် ရဲ၌၊
စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ နဇာယတိကိရ၊ မဖြစ်သတတ်၊ ဧဝံ
မဟိဒ္ဓကာနန္တိ၊ ဧဝံမဟိဒ္ဓကာနံဟူသည်ကား၊ စန္ဒိမသုရိယာ လနေတို့သည်
ဧကပ္ပဟာရေနဝ၊ တပြိုင်နက် ထည်းဖြင့် သာလျှင်၊ တိသုဒ္ဓိပေသု၊ သုံး
ကျွန်းတို့၌၊ ပညာယန္တိကိရ၊ ထင်ကုန်သတတ်၊ ဧဝံမဟိဒ္ဓကာ၊ ဤသို့ကြီး

၀။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၃-ဘယဝဂ်၊ ၃၂၇

သောတနိဗ္ဗိတိကုန်၏။ ကောကာယဒိဿာယ၊ တခုတခုသော အရပ်၌၊ နဝ
နဝယောဇနသတသဟဿာနိ၊ ယူဇနာကိုးသိန်းကိုးသိန်းသော အရပ်သို့
တိုင်အောင်၊ အန္တကာရံ၊ အဓိကံတိုက်ကိုးဝိမိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ အာလော
ကံ၊ အရောင်အလင်းကို၊ ဒသောန္တိကိရ၊ ပြုကုန်သတတ်၊ ဇေမဟာနုဘာ
ဝါ၊ ဤသို့ကြီးသော အာနုဘော်ရှိကုန်၏၊ အာဘာနာ နုဘောန္တိတိ၊ အာဘာ
နာနုဘောန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပဘာ၊ အရောင်တို့သည်၊ နပ္ပဟောန္တိ၊ ထွန်း
လင်းခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ တေ၊ ထိုလနေတို့သည်၊ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတဿ၊
စကြာဝဠာ တောင်၏၊ ဝေမဇ္ဈေန၊ အလယ်ဖြင့်၊ စရန္တိကိရ၊ သွားကုန်သ
တတ်၊ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတဿ၊ စကြာဝဠာတောင်ကိုလည်း၊ အဘိက္ကမိဟော၊ လွန်
၍၊ လောကန္တရေနိယော၊ လောကန္တရက်ငဲ့တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ပြင်ကုန်၏၊
တဿ၊ ထို့ကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုလောကန္တရက်ငဲ့၌၊ တေသံ၊ ထိုလနေတို့၏၊
အာဘာ၊ အရောင်တို့သည်၊ နပ္ပဟောန္တိ၊ ထွန်းလင်းခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊
ယေဝိတတ္ထ သတ္တာဘိ၊ ယေဝိတတ္ထသတ္တာ ဟူသည်ကား၊ တသို့လော
ကန္တရမဟာနိရေယေ၊ ထိုလောကန္တရက်ငဲ့ကြီး၌၊ ယေဝိသတ္တာ၊ အကြွင်
သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
သည်၊ ကိံပနကမ္ဘံ၊ အဘယ်သို့သော မကောင်းမှုကိုကား၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုလောကန္တရက်ငဲ့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဘာဂိယံ၊ ဝန်လေးစွာသော၊ ဒါရုဏံ၊
ကြမ်းကြုတ် စွာသော၊ မာတာပိတုနဉ္စ၊ အမိအဘတို့၏ လည်းကောင်း၊
ဓမ္မိကသမဏ ဗြာဟ္မဏာနဉ္စ၊ တရားစောင့်ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏
လည်းကောင်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အပရာဓဉ္စ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို လည်း
ကောင်း၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းပါဏဝဓာ
ဒိဿာဟလိကကမ္မဉ္စ၊ သတ္တဝါကိုသတ်ခြင်း အစရှိသော နှိုင်းထက်မှုခြင်း
အမှုကိုလည်းကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသုဇ္ဇနာ၊
အဖြေတည်း၊ ကေဝိယ၊ အဘယ်သူတို့ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ တမ္ပပဏ္ဍိ
ဒိပေ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌၊ အဘယစောရ နာဂစောရာဒယောဝိယ၊ အဘယမည်
သောရိုးသူနာဂမည်သောရိုးသူအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့တည်း၊ တေသံ၊ ထိုငဲ့
သူသတ္တဝါတို့၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ တိဂါဝတိကော၊ သုံးဂါ
ဝတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဂ္ဂုထိနံ၊ လင်းနို့တို့၏နခါ၊ ခြေသည်းတို့
သည်၊ ဒီဃာ၊ ရှည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိဝိယ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ နခါ၊ ခြေ
သည်းလက်သည်းတို့သည်၊ ဒီဃာ၊ ရှည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၃၂၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

တေ၊ ထိုငဲ့သု သတ္တဝါတို့သည်၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်၌၊ ဝပ္ပုလိယေဝိယ၊
လင်းနို့တို့ကဲ့သို့၊ နခေဟိ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့ဖြင့်၊ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတ
ပါဒေ၊ စကြာဝဠာတောင်ခြေ၌၊ လဂ္ဂန္တိ၊ ကပ်ငြိကုန်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ
၌၊ သံသပ္ပန္နာ၊ ရွှေ့တွားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏၊
ဟတ္ထပါသံ၊ ဟတ္ထပါသ်သို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဘက္ခော၊ အစာကို၊ လဇ္ဈေ၊ ရအပ်ပြီ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအချင်းချင်းငဲ့
သုသတ္တဝါတို့၌၊ ဗျာဝဋ္ဋာ၊ အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပရိဝတ္တိတွာ၊ လိမ့်
၍၊ လေဝကသန္ဓာရကော၊ လောကကိုခံသော၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ပတန္တိ၊ ကျကုန်
၏၊ ဝါတေ၊ လေသည်၊ ပဟရန္တေ၊ ဝိ၊ ခပ်သော်လည်း၊ မရကဗလ္လာနိဝိယ၊
သစ်မည်စည်သီးတို့ကဲ့သို့၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ကြွေပြတ်၍၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ပတန္တိ၊
ကျကုန်၏၊ ပတိတမတ္တာ၊ ကျကာမျှဖြစ်ကုန်၍သာလျှင်၊ အစ္စန္တခါရေ၊ စင်
စစ်နေသော၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ဝိဗ္ဗဝိဏ္ဏိဝိယ၊ မှုံညက်ပိုင်ကဲ့သို့၊ ဝိစိယန္တိ၊ ကျ
ကုန်၏၊ အညေပိ၊ ကိ၊ နဘောသန္တိ၊ သတ္တာတိ၊ အညေဝိကိ၊ နဘောသန္တိ
သတ္တာဟူသည်ကား၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီး
စွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝါ၊ မယထာ၊ ခံစားရကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအတူ၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝတ္ထာယ၊ ခံစားခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣဓ၊ ဤငဲ့
ပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်လာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုဘုရားလောင်း
ပဋိသန္ဓေနေတော်မူသောနေ့၌၊ ပဿန္တိ၊ ကိ၊ မြင်ကုန်သတတ်၊ အယံပန
ဩဘာသော၊ ဤအရောင်သည်ကား၊ ဧကယာဂုပါနမတ္တိ၊ ယာဂုတကြိုက်
သောကံကာမျှလည်း၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်၊
နိဗ္ဗာယိတွာ၊ အိပ်ပျော်၍၊ ပဗုဇ္ဈေ၊ နိုးလတ်သော်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်၊
ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်၏၊ တတ္တကံ၊ ထိုမျှလောက်သော၊ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဃာဘာဏကာပန၊ ဒိဃနိကာယကို ဆောင်ကုန်သော
ဆရာတို့သည်ကား၊ အစ္စ္ဆရာသဗ္ဗာတမတ္တမေဝ၊ လက်ပစ် တတွက်မျှ
သာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇာဩဘာသောဝိယ၊ လျှပ်စစ်ရောင်ကဲ့သို့၊ နိစ္စရိတွာ၊ ပြက်၍၊
ဣဒံ၊ ဤအရောင်သည်၊ ကိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော အရောင်နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တာနံယေဝ၊ ပြောဆိုကုန်စဉ်ပင်လျှင်၊ အန္တရဓာယတိ၊
ကွယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

၄-ဝဏ္ဏနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၃-ဘယဝဂ်၊ ၃၂၆

၈ အဋ္ဌမေ၊ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့
သည်၊ အာလယိတဗ္ဗဋ္ဌေန၊ကပ်ငြိအပ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ပစ္စ
ကာမဂုဏာ၊ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အာလာယာတိ၊အာလာယတို့
ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ သကလမေဝ၊အလုံးစုံသာ
လျှင်ဖြစ်သော၊ ဝဋ်၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ အာလာယာတိ၊ အာလယတို့ ဟူ၍၊
ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ဤကာမဂုဏ်ငါးပါး၌၊ အာမုမန္တိ၊မွေ့လျော်
တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာရာမော၊ အာရာမမည်၏၊
ဧတိဿာ၊ထိုသတ္တဝါအား၊ အာရာမော၊မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်သော၊ အာလ
ယော၊ကပ်ငြိအပ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါးသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အာလယာရာမာ၊အာလယာရာမမည်ကုန်၏၊အာလယော၊ကပ်
ငြိအပ်သောကာမဂုဏ်၌၊ ရတာ၊မွေ့လျော် တတ်ကုန်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထို
ကြောင့်၊ အာလယရတာ၊ အာလယရတာမည်ကုန်၏၊ အာလယော၊ကပ်
ငြိအပ်သော ကာမဂုဏ်၌၊ သမ္ပုဒိတာ၊ဝမ်းမြောက် တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အာလယသမ္ပုဒိတာ၊အာလယသမ္ပုဒိတာမည်ကုန်၏၊
အနာလယဓမ္မေတိ၊အနာလယဓမ္မဟူသည်ကား၊အာလယပုဂ္ဂိုလ်ကွေ့၊ကာမ
ဂုဏ်ငါးပါးဟုဆိုအပ်သောအာလယ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊ ဝိဝဋ္ဌ၊ပ
နိသိတေ၊ဝဋ်ကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုမှီသော၊ အရိယဓမ္မေ၊အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏တရားတို့ကို၊ သုဿူသတိတိ၊သုဿူသတိဟူသည်ကား၊သော
တုကာမော၊နာလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သောတံ ဩဒဟတိတိ၊သောတံ
ဩဒဟတိ ဟူသည်ကား၊ သောတံ၊နားကို၊ဋ္ဌပေတိ၊ထား၏၊ အညာမိတ္တံ
ဥပဋ္ဌပေတိတိ၊ အညာမိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတိ ဟူသည်ကား၊ အာဇာနည်နတ္ထာယ၊
သိခြင်းအကျိုး၌၊ မိတ္တံ၊မိတ်ကို၊ ပစ္စုပ္ပပေသိ၊ရှေးရှုဖြစ်စေ၏၊ မာနောတိ၊
မာနောဟူသည်ကား၊မညနာ၊မှတ်ထင်ခြင်းတည်း၊ ဝါ၊တနည်းကား၊မညိ
တဗ္ဗဋ္ဌေန၊ မှတ်ထင်အပ်သော အနက်ကြောင့်၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊
ဝဋ်မေဝ၊ဝဋ်ဆင်းရဲသာလျှင်တည်း၊ မာနဝိနယဓမ္မေတိ၊မာနဝိနယဓမ္မ
ဟူသည်ကား၊မာနဝိနယဓမ္မ၊မာနကိုဖျက်ဆီးတတ်သောတရားတို့ကို၊ဥပ
သမပုဂ္ဂိုလ်ကွေ့၊ ကိလေသာ၏ ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော
တရားသည်၊ အနုပဿမောနာမ၊ အနုပဿမမည်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊အနု
ပဿန္တဋ္ဌေန၊ မငြိမ်းသော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဝဋ်မေဝ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ
သည်သာလျှင်၊ အနုပဿမောနာမ၊အနုပဿမမည်၏၊ ဥပသမိကေတိ၊ဥပ
သမိကေဟူသည်ကား၊ ဥပသမကဓေး၊ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်းကို ပြုတတ်

၃၃၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သော၊ ဝိဝဋ္ဌပနိဿိတော၊ ဝဋ်ကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုဖို့သော။ အဝိဇ္ဇာ
ဂတာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဂတာဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ ဂတာ၊ ဖြစ်
သော။ အဝိဇ္ဇာဏှကောသေန၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဥစ္စံသည်၊ ပရိယော
နန္တတ္တာ၊ မြွေးရှက် အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဏှာပိယ၊ ဥစ္စံကဲ့သို့၊
ဘူတာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဏှာဘူတာ၊ အဏှာဘူတမည်၏။
သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ နန္ဒါ၊ မြွေးရှက်အပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပရိယောနန္ဒါ၊ ပရိယောနန္ဒါမည်၏။ အဝိဇ္ဇာဝိနယေတိ၊ အဝိဇ္ဇာ
ဝိနယဟူသောဤပါဌ၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဝိဇ္ဇာဝိနယေ
တိ၊ အဝိဇ္ဇာဝိနယဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံနိဿိတော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်
ကိုဖို့သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တံ၊
ဤအဋ္ဌမသုတ်၌၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ဝဋ်၊ ဝဋ်
တရားကို၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ဝိဝဋ္ဌံ၊ ဝဋ်
ကင်းရာဖြစ်သောတရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။

၆ နဝမေ၊ ကိုးခု မြောက်သောသုတ်၌၊ ဘိက္ခုပရိသာအာနန္တံ ဒဿနာ
ယာတိတ္ထေ၊ ဘိက္ခုပရိသာအာနန္တံဒဿနာယဟူသောဤပါဌ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိတုကာမာ၊ မူးမြင်ခြင်း၌၊ အလိုရှိကုန်သော၊ ယေ၊
အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သို့၊ ဥပသင်္ကမန္တိ၊
ကပ်ကုန်၏၊ ယေဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊
အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သမန္တပါသာဒိကော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကြည်ညို
ဘွယ်ရှိ၏၊ အဘိဈပေါ၊ အလွန်အဆင်းငွေ၏၊ ဒဿနိယော၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိ၏၊
ဗဟုသုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ၏၊ သံစာသောတာဏော၊ သံစာ
၌တင့်တယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရသာ၊ မထေရ်၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့
ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယံ
ရည်၍၊ ဘိက္ခုပရိသာအာနန္တံဒဿနာယဥပသင်္ကမိတိ၊ ဘိက္ခုပရိသာအာ
နန္တံဒဿနာယဥပသင်္ကမိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော
ပုဒ်တို့၌၊ သေနယော၊ ဤနည်းကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ အတ္တမနာတိ၊ အတ္တ
မနာဟူသည်ကား၊ နေ၊ ငါတို့၏၊ သဝနေန၊ ကြားခြင်း၌၊ နေ၊ ငါတို့၏၊
ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းသည်၊ သမေတိ၊ ညီ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သကမနာ၊ ခိမိပိတ်
ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တုဗ္ဗပိတ္တာ၊ နှစ်သက်သောပိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မန္တိ
မိတ္တံဟူသည်ကား၊ အာဂုဋ္ဌော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ကမ္မိ၊ အသို့နည်း၊ ခမနိယံ၊ ခန့်ပါ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၃-၂-အဝဂ်၊ ၃၃၁

၏လော၊ကမ္ဘိ၊အသိနည်း၊ယာပနိယံ၊မျှပါ၏လော၊ ကမ္ဘိ၊အသိနည်း၊ ယော
 နိယော၊အသင်္ခအားဖြင့်၊မနသိကာရကမ္ဘံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းအမှုကို၊ ကရော
 ထ၊ပြုပါကုန်၏လော၊ အာရေယုပဏ္ဏာယဝတ္ထံ၊ သရာဥပဏ္ဏာယံတို့အားပြု
 ရသောဘဝကို၊ပူရေထ၊ဖြည့်ပါကုန်၏လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ပဋိသန္ဓာရေဓမ္မံ၊ ဂြိုဟ်လောကဝတ်အစေ့အစပ်ဖြစ်သော
 တရားကို၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂြိုဟ်လောကဝတ်အစေ့အစပ်ပြုရာ၌၊ ဘိက္ခုနီသု၊
 ရဟန်းမိန်းမတို့၌၊ ကမ္ဘိ၊ အသိနည်း၊ ဘဂိနိယော၊နှစ်မတို့၊ အဋ္ဌဂရုဓမ္မေ၊
 ရှစ်ပါးသောဂရုဓမ္မတို့ကို၊သမာဒါယ၊ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္ထထ၊ ကျင့်ပါ
 ကုန်၏လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဣဒံဝိနာနာကဏ္ဍေ၊ ဤအထူးပြုခြင်းသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဥပါသကောသု၊ဒါယကါယောကျာ်းတို့၌၊ဥပါသကာ၊ဒါယ
 ကာတို့၊တုဋ္ဌာကံ၊သင်တို့၏၊အာဂတံ၊လာခြင်းကား၊သွာဂတံသုအာဂတံ
 ကောင်းသောလာခြင်းတည်း၊တေ၊သင်၏၊ကိဉ္စိ၊တစ်ခုတစ်ခုသော၊သီသံဝါ
 ဥခေါင်းသည်၎င်း၊အင်္ဂံ၊ဝါ၊လက်ခြေအစရှိသောအင်္ဂါသည်၎င်း၊နရုဏ္ဏတိ၊
 မကျင်နာလော၊တေ၊သင်၏၊ပုတ္တဘာတရော၊သားညီတို့သည်၊အရောဂါ၊
 အနာမရှိပါကုန်၏လော၊ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ပဋိသန္ဓါရံ၊စေ့စပ်ခြင်းကို၊နကရော
 တိ၊မပြု၊ဧဝံပန၊ဤသို့မူကား၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ ဥပါသကာ၊ဒါယကာတို့၊က
 တံ၊အပဋိနည်း၊တိဏိ၊သုံးပါးကုန်သော၊သရဏာနိ၊သရဏာဂုံတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊သီလာနိ၊သီလတို့ကိုလည်းကောင်း၊ရက္ခထ
 စောင့်ပါကုန်၏လော၊မာသဿ၊လ၏၊အဋ္ဌဥပေါသထေ၊ရှစ်ဥပုသ်တို့ကို၊
 ကရောထ၊ပြုပါကုန်၏လော၊မာတာပိတုနံ၊အမိအဘတို့အား၊ဥပဋ္ဌာနဝတ္ထံ
 လုပ်ကျွေးရာဖြစ်သောဝတ်ကို၊ပူရေထ၊ဖြည့်ပါကုန်၏လော၊ ဓမ္မိကသမဏ
 ဖြာဟ္မဏေ၊ တရားစောင့်သောရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ပဋိဇ္ဇဂ္ဂထ၊ လုပ်ကျွေး
 ပါကုန်၏လော၊ဣတိဧဝံပန၊ဤသို့မူကား၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ ဥပါသိကာသုပိ၊
 နါယိကာမတို့၌လည်း၊ဧသေဝနယော၊ဤနည်းသျှင်နည်းရှိ၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဘယ်ချစ်ြောက်သောသုတ်၌၊ ခတ္တိယပရိသာတိ၊ ခတ္တိ
 ယပရိသာဟူသည်ကား၊ အဘိသိတ္တာစ၊ အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသည်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနဘိသိတ္တာစ၊ အဘိသိက်မသွန်းအပ်သေးသည်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ခတ္တိယာ၊မင်းမျိုးတို့သည်၊တေဟိ၊ ထိုမင်းတို့သည်၊
 စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်းစေတတ်သော၊ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်
 သည်ကား၊အဘိရူပေါ၊လွန်ကဲသောအဆင်းရှိသည်၊ပါသာဒိကော၊ကြည်
 ညိုဘူယ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဝိစ

၃၃၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ရန္တော၊ ဣညှံလညှံလျက်၊ ရန္တံ၊ ပြည်ရေးပြည်မှုကို၊ အနုဿာသတိ၊ ဆုံးမ၏၊
 ဓမ္မိကော၊ တရားကိုစောင့်၏၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားသဖြင့်မင်းဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 တဿ၊ ထိုကြောင့်တေးမင်း၏၊ ဂုဏကထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးစကားကို၊ သုတွာ
 ကြား၍၊ သဝနေန၊ ကြားခြင်းနှင့်၊ ဒဿနမ္ပိ၊ မြင်ခြင်းသည်၊ သမေန္တေ၊ ညှိ
 ညွှတ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တမနာ၊ မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကိရ၊ ဖြစ်ကုန်
 သတတ်၊ ဘာသတိကိ၊ ဘာသတိဟူသည်ကား၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊
 ကထံ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ရာဇဓမ္မံ၊ မင်းကျင့်တရားကို၊ ပူရေထ၊ ဖြည့်ပါကုန်
 ၏လော၊ ပဝေဏိ၊ အစဉ်အဆက်လာသောတရားကို၊ ခုက္ခယ၊ စောင့်ပါ
 ကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒိုသန္ဓာရံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊
 ပြာဟ္မဏောသုပန၊ ပုဏ္ဏားတို့၌ကား၊ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့၊ ကထဉ္စ၊ အသို့
 နည်း၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ဝါစေထ၊ ပိုချပါကုန်၏လော၊ အန္တေ၊ ဝါသိကာ၊
 တပည့်တို့သည်၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ဂဏ္ဍန္တိ၊ သင်ယူပါကုန်၏လော၊ ဒက္ခိ
 ဏံဝါ၊ အလှူဘုံလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထာနိဝါ၊ အဝတ်ပုဆိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ကပိလံဝါ၊ နွားပြောက်နွားကျားကိုလည်းကောင်း၊ လဘထ၊ ရပါကုန်၏
 လော၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပဒိုသန္ဓာရံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဂဟပ
 တိသု၊ သူကြွယ်တို့၌၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ကထံ၊ အသို့နည်း၊ ဝေါ၊ သင်
 တို့အား၊ ရာဇကုလတော၊ မင်းမျိုးမှ၊ ဒဏ္ဍေနဝါ၊ ဥစ္စာဒဏ်လက်နက်ဒဏ်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓနေနဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗလိနာဝါ၊
 အခွန် အတုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာ၊ နှိုက်စက်ခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ
 ပါ၏လော၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဇေဝေါ၊ မိန့်သည်၊ ဓာရံ၊ အရည်ထံစွာ၊
 အနုပ္ပဝန္တတိ၊ ရှာပါ၏လော၊ သဿာနိ၊ ကောက်တို့သည်၊ သမ္ပန္တန္တိ၊ ပြည့်
 စုံပါကုန်၏လော၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပဒိုသန္ဓာရံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊
 ပြု၏၊ သမဏောသု၊ ရဟန်းတို့၌၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ကထံ၊ အသို့နည်း၊
 ကတ္ထိ၊ မပင်ပန်းသဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတပရိက္ခာရာ၊ ရဟန်းပရိက္ခရာတို့သည်၊ သုလ
 တာ၊ ရလွယ်ပါကုန်၏လော၊ သမဏဓမ္မေ၊ ရဟန်းတရား၌၊ နပ္ပမဇ္ဇထ၊ မမေ့
 မလျော့ပါကုန်၏လော၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပဒိုသန္ဓာရံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို၊ ကရော
 တိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒဿမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း၊ တဿ
 ဝဂ္ဂေါ၊ ဘယဝဂ်သည်၊ တတိယော၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းတည်း။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၄-ပုဂ္ဂလဝဂ်၊ ၃၃၃

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၄-ပုဂ္ဂလဝဂ်၊

၁ စတုတ္ထဿ၊စတုတ္ထဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊ ဥပ
 ပတ္တိပုဋိလာဘိယာနိတိ၊ ဥပပတ္တိပုဋိလာဘိယာနိဟူသည်ကား၊ ယေဟိ၊
 အကြင်သံယောဇဉ်တို့ဖြင့်၊ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌၊ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊
 ပုဋိလာဘိ၊ ရ၏၊ တာနိ၊ ထိုသံယောဇဉ်တို့သည်၊ ဘဝပုဋိလာဘိယာနိတိ၊
 ဘဝပုဋိလာဘိယာနိဟူသည်ကား၊ ဥပပတ္တိဘဝဿ၊ ဥပပတ္တိဘဝကို၊
 ပုဋိလာဘာယ၊ ရခြင်း၏၊ ပစ္စယာနိ၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သောသံယောဇဉ်
 တို့တည်း၊ သကဒါဂါမိဿာတိဣဒံ၊ သကဒါဂါမိဿဟူသောဤစကား
 ကို၊ အပ္ပဟိနသံယောဇနေသု၊ မပယ်အပ်သေးသော သံယောဇဉ်ရှိကုန်
 သော၊ အရိယေသု၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဥတ္တမကောဋိယာ၊ လွန်မြတ်
 သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍
 ဆိုဦးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိဿ၊ အသက်အပိုင်း
 အခြား၏အလယ်၌ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အန္တရာ၊ အကြား
 ၌၊ ဥပပတ္တိ၊ ပုဋိသန္ဓေသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုမိမိဖြစ်ရာဘုံ၌၊ ယံဈာနံ၊ အကြင်ဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊
 ဝင်စား၏၊ တံဈာနံ၊ ထိုဈာန်သည်၊ ကုသလတ္တံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပပတ္တိဘဝဿ၊ ပုဋိသန္ဓေနေခြင်းဘဝကို၊ ပစ္စယောတေဝ၊
 အကြောင်းဖြစ်၏ဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်
 ၍၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပပတ္တိပုဋိလာဘိယာနိ၊
 ပုဋိသန္ဓေကိုရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနိ၊ သံယော
 ဇဉ်တို့ကို၊ ပဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဘဝပုဋိလာဘိယာနိ၊ ဥပပတ္တိဘဝကို
 ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊
 အပ္ပဟိနာနိ၊ မပယ်အပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဩရုဗ္ဘာဂိယေ
 သုစ၊ ဩရုဗ္ဘာဂိယသံယောဇဉ်တို့တွင်လည်း၊ သကဒါဂါမိဿ၊ သကဒါ
 ဂါပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အပ္ပဟိနံ၊ မပယ်အပ်သေးသောသံယောဇဉ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊
 စွဲ၍၊ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်၊ ဩရုဗ္ဘာဂိယာနိသံယောဇနာနိအပ္ပ
 ဟိနာနိတိ၊ ဩရုဗ္ဘာဂိယာနိသံယောဇနာနိအပ္ပဟိနာနိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၍၊ သေသံ၊ တြင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်
 လွင်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၃၃၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

၂ နုတိယေ။ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ယုတ္တပ္ပဋိဘာနော နောယုတ္တပ္ပဋိ
ဘာနောတိ၊ ယုတ္တပ္ပဋိဘာနော နောယုတ္တပ္ပဋိဘာနောဟူသည့်ကား၊ ပဉ္စ၊
ပြဿနာကို၊ ကထေန္တော၊ မြေဆိုသည်ရှိသော်၊ ယုတ္တမေဝ၊ အသင့်ကိုသာ
လျှင်၊ ကထေတိ၊ မြေဆို၏၊ သိစပ်ပန၊ လျှင်စွာကား၊ နကထေတိ၊ မမြေဆို၊
သဏိကမေဝ၊ ဖြည်းဖြည်းသာလျှင်၊ ကထေတိ၊ မြေဆို၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊
သဗ္ဗပဒါနိ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ စတုန္နတ္ထိလေးပါးလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလသနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဣမိနာသုတ္တေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောသုတ်
ဖြင့်၊ ဝိသေသော၊ အထူးကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဥပ္ပဋိတညူ၊ ဥပ္ပဋိ
တညူဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊
ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥဒါဟဇူဝေလာယ၊ အကျဉ်းထုတ်
အပ်သောအခါ၌၊ သဟ၊ တကွ၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရား
၏ဥာဏ်၌တကွဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤအကျဉ်းထုတ်
ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိစွမ်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်
ကို၊ ဥပ္ပဋိတညူ၊ ဥပ္ပဋိတညူဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
အပ်၏၊ ဝိပဉ္စိတညူ၊ ဝိပဉ္စိတညူဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည်၊ ကတ
မောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိတ္ထာရေန၊
အကျယ်အားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်တို့ကို၊ ဝိဘဇိယမာနေ၊ ဝေဘန်အပ်
သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရား၏ ဥာဏ်၌တကွ
ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤအကျယ်အားဖြင့်အနက်တို့ကို
ဝေဘန်အပ်သည်ရှိသော်၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိပဉ္စိတညူ၊ ဝိပဉ္စိတညူဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ နေယျော၊ နေယျဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည်၊ ကတမော
စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဥဒ္ဒေသတော၊ ပါဠိသင်သော၊ ပရိပုစ္ဆတော၊ အဋ္ဌကထာ
သင်သော၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်း
သော၊ ကလျာဏမိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊ သေဝတော၊ ဖြစ်
သော၊ ဘေတော၊ ဆည်းကပ်သော၊ ပယိရူပါသတော၊ ခရီးသော၊ ယသံ၊
ပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဓမ္မာဘိသမ
ယော၊ သစ္စာလေးပါးတရား၏ ဥာဏ်၌တကွဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ အယံ၊ ဤဥဒ္ဒေသအစရှိသည်တို့ဖြင့် ဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍အစဉ်သ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ထံတိယပဏ္ဏာသက-၄-ပုဂ္ဂလဝဂ်၊ ၃၃၁

ဣဒ္ဓိသစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နေယျာ၊
နေယျဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဒပရမော၊ ပဒပ
ရမဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည်။ ကတမောစ၊ အတတ်နည်းဟူ
မူကား၊ ဗဟုမ္ဘိ၊ များစွာလည်း၊ ဘတတော၊ ပြောဟောသော၊ ဗဟုမ္ဘိ၊ များစွာ
လည်း၊ ဝါစယတော၊ ပို့ချသော၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
တာယဇေတိယာ၊ ထိုဘဝ၌၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရား၏
ဉာဏ်နှင့်တကွဖြစ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အယံ၊ ဤဟောအပ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်အပိုင်းအခြားရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဘဝသစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်း
ငှါမစွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဒပရမော၊ ပဒပရမဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊
ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယသုတ်အဖွင့်အ
ပြီးတည်း။

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ဥဠာနဝိရိယေနဝ။ ထ
တြုခြင်းလုံ့လဖြင့်သာလျှင်၊ ဒိဝသံ၊ နေ့ကို၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ တဿ
ထိုထတြုခြင်းလုံ့လ၏၊ နိဿန္တပလမတ္တံ၊ အကျိုးဆက်မျှဖြစ်သော၊ ကိပ္ပိဇေ
ဝ၊ တစုံတခုသောဝတ္ထုပစ္စည်းကိုသာလျှင်၊ လဘိတွာ၊ ရှေ့၊ ဇီဝိတံ၊ အ
သက်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ မွေးရ၏၊ တံပနဥဠာနံ၊ ထိုထတြုလုံ့လကိုကား၊ အာဂမ္မ
စွ၍၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊ ပုညဗလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ နပ္ပဋိလဘာတိ၊
မရ၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဠာနပလူပဇိဝိ၊ ထတြုခြင်းလုံ့လ၏အကျိုးကို
မှီ၍အသက်မွေးခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ကမ္မပလူပဇိဝိနာမ၊ ကံ၏အကျိုး
ကိုမှီ၍အသက်မွေးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊
အဘို့တံပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ စတုမဟာရာဇိကေ၊ စတုမဟာရာဇ်တံ၌ ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဥဠာနဝိရိယေန၊ ထတြုခြင်းလုံ့
လနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ပုညဗလသေဝ၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုးကိုသာလျှင်၊
ဥပဇိဝနတော၊ မှီ၍အသက်မွေးသောကြောင့်၊ ကမ္မပလူပဇိဝိနာနာမ၊
ကံ၏အကျိုးကိုမှီ၍အသက်မွေးခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်၏၊ ဥဠာနပလူ
ပဇိဝိနာနာမ၊ ထတြုခြင်းလုံ့လ၏ အကျိုးကိုမှီ၍ အသက်မွေးခြင်းရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ရာဇမဟာမတ္တာဒယော၊ မင်း
မင်း၏ အမတ်ကြီးအစရှိသောသူတို့သည်၊ ဥဠာနပလူပဇိဝိနာစ၊ ထတြု
ခြင်းလုံ့လ၏အကျိုးကိုမှီ၍အသက်မွေးခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်သည်
လည်း၊ ပေဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကမ္မပလူပဇိဝိနာစ၊ ကံ၏ အကျိုးကိုမှီ၍အ

၃၃၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သက်မွေးခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
နေရယိကသတ္တဝါ၊ ငရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ ဥဗ္ဗာနဗလူပဇိဝိနေ၊ ထကြွ
ခြင်းလုံ့လ၏အကျိုးကိုခံ၍အသက်မွေးခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်သည်၊
နေဝယောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ကမ္မဗလူပဇိဝိနေ၊ ကံ၏အကျိုးကိုခံ၍အသက်
မွေးသောပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤ
သုတ်၌၊ ပုညဗလမေဝ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးကိုသာလျှင်၊ ကမ္မဗလန္တိ၊ ကံ၏
အကျိုးဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တေသံ၊ ထိုငရဲ
သူသတ္တဝါတို့အား၊ တံ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အန္တဗာလပုထုဇ္ဇနေ၊ အလွန်မိုက်သောပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဒုတိ
ယော၊ နှစ်ခုမြောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊
ကုသလကာရကော၊ ကုသိုလ်ကို ပြုတတ်သော၊ လောကီယ ပုထုဇ္ဇနေ၊
လောကီပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ တယော၊ သုံးယောက်မြောက်သောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ သကဒါဂါမိအနာဂါ
မိနာဂါ၊ သကဒါဂါမိအနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း၊ ဧတေနော၊ ထိုသော
တာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂဟိတာ၊ သဗ္ဗိုဟ်အပ်ကုန်၏၊ စတုတ္ထော၊
လေးယောက်မြောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိကာသဝေါ၊ နေဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ သော၊ ထိုနေဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကန္တေနော၊
စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ အနဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိ၊ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လောကီယမဟာဇနေ၊ လောကီဖြစ်သောလူအပေါင်းတည်း၊
ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုက္ခဝိပဿကော၊
သုက္ခဝိပဿကဖြစ်သော၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်
လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိစ၊ သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း
တည်း၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနာဂါမိ
အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ သော၊ ထိုအနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တင်္ဂဟိကံ၊ ထိုသေခါနီးခဏ၌လည်း၊ ဥပပတ္တိ
နိမိတ္တကံ၊ ပဋိသန္ဓေ၏အကြောင်းနိမိတ်ဖြစ်သော၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ပဋိလတ
တိယေဝ၊ ရှောင်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုက္ခဝိပဿ
ကော၊ သုက္ခဝိပဿကဖြစ်သော အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ သမာ
ဓိသ္မိံ၊ သမာဓိ၌၊ ပရိပူရကာရိယေဝ၊ ပြည့်မြင်တော်ပြုလေ့ရှိသည်သာလျှင်၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၄-ပုဂ္ဂလဝဂ်၊ ၃၃၇

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ခိန္နာသဝေါယဝ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သီလာဒိပစ္စ
နိ ဘာနံ၊ သီလအစရှိသည်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သောကိလေသာ
တို့၏၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်း
သောသီလသမာဓိတို့၌၊ ပရိပူရကာရီနာမ၊ ပြည့်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခု မြောက်သောသုတ်၌လည်း၊ ဆဋ္ဌေ၊ မြောက်
ခုမြောက်သောသုတ်၏အဖွင့်၌၊ ဝုတ္တနယနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်
သာလျှင်၊ ပုဂ္ဂလပရိစ္ဆာဒေါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အပိုင်းအခြားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နိက္ကဋ္ဌကာယောတိ၊ နိက္ကဋ္ဌကာ
ယောဟူသည်ကား၊ ဝိဂတကာယော၊ ရွာမှကင်းသောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
အနိက္ကဋ္ဌမိတ္တောတိ၊ အနိက္ကဋ္ဌမိတ္တောဟူသည်ကား၊ အနုပ္ပဝိဋ္ဌမိတ္တော၊ ရွာ
သို့ဝင်သောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ကာယေနေဝ၊ ကိုယ်ဖြင့်သာလျှင်၊
ဂါမတော၊ ရွာမ၊ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ မိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ အရညေ၊
တော၌၊ ဝသန္တောပိ၊ နေသော်လည်း၊ ဂါမေမဝ၊ ရွာသို့သာလျှင်၊ ဗမိဋ္ဌော၊
ဝင်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣမိနာနယန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အသဟိတန္တိ၊ အသဟိတံဟူ
သည်ကား၊ အတ္တနု၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်၊ အသံယုတ္တံ၊ မယှဉ်၊ နကုသလော
ဟောတိ၊ နကုသလောဟောတိဟူသည်ကား၊ နန္တေကော၊ မလိမ္မာသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဟိတာသဟိတဿာတိ၊ သဟိတာသဟိတဿဟူ
သည်ကား၊ အတ္တနိဿိတဿဝါ၊ အကျိုးစီးပွားကိုမှီသည်၌လည်းကောင်း၊
အနိဿိတဿဝါ၊ အကျိုးစီးပွားကိုမမှီသည်၌လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခု မြောက်သောသုတ်၌၊ အတ္ထတောပရိယာဒါနံ
ဂစ္ဆတိ၊ အတ္ထတောပရိယာဒါနံဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကထံ၊ အဋ္ဌ
ကထာကို၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်

၃၃၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

၎င်းခြား၍ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဘန္တတိ၊ ရောက်၏၊ ကထေတံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ နောဗျဉ္ဇနတောဝေါ၊ နောဗျဉ္ဇနတောဟူသည်ကား၊ အဿ၊ လိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗျဉ္ဇနံပန၊ သဒ္ဓါသည်ကား၊ ပဝတ္တတိ၊ လေ့လာ၏၊ နပရိယာဒိယတိ၊ မကုန်နိုင်၊ သဗ္ဗတ္တံ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဧသမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ပုဂ္ဂလဝဂ္ဂေါ၊ ပုဂ္ဂလဝဂ်သည်၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းတည်း။ ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၅-အာဘာဝဂ်။

၁ ပဉ္စမဿ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ဧးဦးစွာသောသုတ်၌၊ အာဘာသနဝသေန၊ လွန်ကဲစွာတောက်ပသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စန္ဒောဝ၊ လသည်ပင်လျှင်၊ စန္ဒာဘာ၊ စန္ဒာဘမည်၏၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ၊

၂-၅. ဒုတိယာဒိသုပိ၊ ဒုတိယသုတ်အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ပဘာသနဝသေန၊ ပြင်းစွာတောက်ပသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စန္ဒောဝ၊ လသည်ပင်လျှင်၊ စန္ဒပုဘာ၊ စန္ဒပုဘာမည်၏၊ အာလောကဝသေန၊ အရောင်အလင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စန္ဒောဝ၊ လသည်ပင်လျှင်၊ စန္ဒာလောကော၊ စန္ဒာလောကမည်၏၊ ဩဘာသနဝသေန၊ အရောင်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စန္ဒောဝ၊ လသည်ပင်လျှင်၊ စန္ဒောဘာသော၊ စန္ဒောဘာသမည်၏၊ ပဇ္ဇောတနဝသေန၊ တောက်ပသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စန္ဒောဝ၊ လသည်ပင်လျှင်၊ စန္ဒပဇ္ဇောတော၊ စန္ဒပဇ္ဇောတမည်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗပဒေသုပိ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

၆ ဆဗ္ဗေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကာလာတိ၊ ကာလာဟူသည်ကား၊ ယုတ္တပတ္တကာလာ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါတို့သည်ကာလေနဓမ္မသဝနန္တိ၊ ကာလေနဓမ္မသဝနံဟူသည်ကား၊ ယုတ္တပ္ပယုတ္တကာလေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းတည်း၊ ဓမ္မသာကန္တတိ၊ ဓမ္မသာကန္တာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စာပုစ္ဆနိဿန္တနဝသေန၊ ပြဿနာကိုမေးခြင်းဖြေခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော၊ သံသန္ဓနကထာ၊ နှိုးနှောကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း။ ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၅-အာဘာဝဂ်၊ ၃၃၆

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကာလာတိဇေတံ၊ ကာလာ
ဟုသောဤစကားသည်၊ တထွံ တထွံ ကာလေ၊ ထိုထိုအခါ၌၊ ဓမ္မသဝနာဒိ
ဝသေန၊ တရားနာခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထာနံ၊ ဖြစ်ကုန်
သော၊ ကုသလဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ တေ၊
ထိုတရားနာခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်သောကုသိုလ်
တရားတို့ကို၊ ဘာဝိယန္တိ စ၊ ပွားလည်းပွားစေအပ်ကုန်၏၊ အနုပရိဝတ္တိယန္တိ
စ၊ လေ့လာလည်းလေ့လာအပ်ကုန်၏၊ အာသဝါနံ ခယန္တိ၊ အာသဝါနံ ခယံ
ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်း၊ ၊

၈ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်
သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ၊

၉ နာမေ၊ ကိုးခု မြောက်သောသုတ်၌၊ သဏ္ဌဝါစာတိ၊ သဏ္ဌဝါစာ
ဟူသည်ကား၊ မုရုကဝါစာ၊ နူးညံ့သောစကားတည်း၊ မန္တဘာသာတိ၊
မန္တဘာသာဟူသည်ကား၊ မန္တသင်္ခါတာယ၊ မန္တနိဟုဆိုအပ်သော၊ ပညာ
ယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပရိန္တိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ကထိတကထာ၊ ဖြေဆိုအပ်သော
စကားတည်း၊ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သီလသာဓောတိ၊ သီလ
သာဓောဟူသည်ကား၊ သာဓုသမ္ပာပကံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအနှစ်သာရ
သို့ရောက်စေတတ်သော၊ သီလံ၊ သီလတည်း၊ သေသေသုဝိ၊ ကြွင်းသော
ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အာဘာဝဂ္ဂေါ၊
အာဘာဝဂ်သည်၊ ပဉ္စမော၊ ငါးတို့၏ ပြည့်ကြောင်းတည်း၊ တတိယ
ပဏ္ဏာသကေ၊ တတိယပဏ္ဏာသကသည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
ပြီ၊ ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက- ၁-ဣန္ဒြိယဝဂ်၊

၁ စတုတ္ထသားလေးခုမြောက်သောပဏ္ဏာသက၏၊ ပဌမေ၊ ငှေးဦးစွာ
သောသုတ်၌၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ ရဇေန၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို
ကြည်စေခြင်းတည်းဟူသော ဝနံဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အဝိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို၊
ကရေတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယမည်၏၊
သေသေသုဝိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်း
ရှိ၏၊ ၊

၃၄၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဿဒ္ဓိယေ၊ မယုံကြည်သော သူ၏အဖြစ်တည်းဟူသောအကုသိုလ်ကြောင့်၊ အကမ္မနဋ္ဌေန၊ မတုန်လှုပ် ခြင်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်မည်၏၊ သေ သေသုဝိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်း ရှိ၏ ၊

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အနဝဇ္ဇဗလန္တိ၊ အနဝဇ္ဇ ဗလံ ဘုသညကား၊ နိဇ္ဈိသဗလံ၊ အပြစ်ကင်းသောဗိုလ်သည်၊ သင်္ဂဟဗ လန္တိ၊ သင်္ဂဟဗလံဟူသည့်ကား၊ သင်္ဂဏှိတဗ္ဗယုတ္တကာနံ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ် သည်၏၊ အဖြစ်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော သူတို့ကို၊ သင်္ဂဏှနဗလံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း တည်းဟူသောဗိုလ်တည်း။ ၊

၄-၅ စတုတ္ထပဉ္စမနိ၊ စတုတ္ထပဉ္စမသုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနာနေဝ၊ ပေါ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ မြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သံဝဋ္ဋတိတိတ္ထေ၊ သံဝဋ္ဋတိ ဟူသောဤပါဌ်၌၊ သံဝဋ္ဋာ၊ ပျက်ခြင်းတို့သည်၊ အာပေါသံဝဋ္ဋေါ၊ ရေဖြင့် ပျက်ခြင်း လည်းကောင်း၊ တေဇောသံဝဋ္ဋော၊ မီးဖြင့်ပျက်ခြင်း လည်း ကောင်း၊ ဝါယောသံဝဋ္ဋော၊ လေဖြင့်ပျက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးအပြားရှိကုန်သည်ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သံဝဋ္ဋသီမာ၊ ပျက်ရာ အပိုင်း အခြားတို့သည်၊ အာဘဿရ၊ အာဘဿရသုံလည်း ကောင်း၊ သုဘကိဏ္ဍာ၊ သုဘကိဏ္ဍသုံလည်းကောင်း၊ ဝေဟပ္ပလ၊ ဝေ ဟပ္ပိလ်သုံလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိသော၊ သုံးပါးအပြားရှိကုန်သည် ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကပ္ပေါ၊ ကမ္ဘာသည်၊ တေဇေန၊ မီးဖြင့်၊ သံဝဋ္ဋတိ၊ ပျက်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဘဿရတော၊ အာဘဿ ရသုံမှ၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးသည်၊ ဝုယှတိ၊ လောင်၏၊ ယဒါ၊ အ ကြင်အခါ၌၊ ကပ္ပေါ၊ ကမ္ဘာသည်၊ အာပေန၊ ရေဖြင့်၊ သံဝဋ္ဋတိ၊ ပျက်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုဘကိဏ္ဍတော၊ သုဘကိဏ္ဍသုံမှ၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ ဝိလိယတိ၊ ကျေ၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကပ္ပေါ၊ ကမ္ဘာသည်၊ ဝါတေန၊ လေဖြင့်၊ သံဝဋ္ဋတိ၊ ပျက်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေဟပ္ပလတော၊ ဝေဟပ္ပိလ်သုံမှ၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝါတေန၊ လေဖြင့်၊ ဝိဋ္ဌိသတိ၊ ပျက်၏၊ ဝိဇ္ဇာမုတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ သဒါပိ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း၊ ကေ၊ တခုသော၊ ဗုဒ္ဓက္ခေတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓခေတ်သည်၊ ဝိနာသတိ၊ ပျက်၏၊ အယံ၊ ဤ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအင်္ဂုတ္တရနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်း

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၁-ဇုန္ဒိယဝဂ်၊ ၃၄၁

တည်း၊ ဝိတ္ထာရကထာပန၊ အကျယ်ဖြစ်သောစကားကိုကား၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော သ်အပ်၏။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝိဃာတဝါဟိ၊ ဝိဃာတဝါ ဟူသည်ကား၊ မဟိန္ဒာ၊ အလိုကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပစ္စယေန၊ ပစ္စည်း လေးပါးဖြင့်၊ ဝိဃာတေန၊ ပင်ပန်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဒုက္ခေန၊ ဒုက္ခနှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အသန္တုဇ္ဈောတိ၊ အသန္တုဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ စတုသုလေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော သန္တောသေဟိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းတို့ဖြင့်၊ အသန္တုဇ္ဈော၊ မရောင့်ရဲနိုင်၊ အနဝည ပ္ဍုဓိလာဘာယာတိ၊ အနဝညပ္ဍုဓိလာဘာယဟူသည်ကား၊ ပရေဟိ၊ တပါး သောသူရှိသည်၊ အနဝဇာနဿ၊ အယုတ်အားဖြင့်မသိခြင်းကို၊ ပဋိလာ ဘတ္ထာယ၊ ရခြင်းအကျိုးငှါ၊ လာဘသက္ကာရသိလောကပ္ဍုဓိလာဘာယာတိ၊ လာဘသက္ကာရသိလောကပ္ဍုဓိလာဘာယ ဟူသည်ကား၊ သုသင်္ခတစတု ပစ္စယသင်္ခါတဿ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သောပစ္စည်း လေးပါးဟုဆိုအပ် သော၊ လာဘသက္ကာရဿစေဝ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော လာဘ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏလာဘသင်္ခါတဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုရခြင်းဟုဆို အပ်သော၊ သိလောကဿစ၊ ပြီးပွမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိလာဘတ္ထာ ယ၊ ရခြင်းအကျိုးငှါ၊ သင်္ခါယကုလသနိဥပသင်္ကမတိတိ၊ သင်္ခါယကုလသ နိဥပသင်္ကမတိဟူသည်ကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကပ်သည်ရှိသော်၊ ငါး၊ ငါး၊ ငါး၊ ငါး၊ ငါး၊ ထိုဒါယကာတို့သည် ဇာနိသန္တိ၊ သိကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာန နတ္ထာယ၊ သိခြင်းအကျိုးငှါ၊ ကုလသနိ၊ ဧတိကာတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ် ၏၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်း လျှင်နည်းရှိ၏။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဂန္တိရေသုတိ၊ ဂန္တိရေသုဟူ သည်ကား၊ အတ္ထဂန္တိရေသု၊ အနက်၏နက်နဲခြင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဌာ နာဌာနေသုတိ၊ ဌာနာဌာနေသုဟူသည်ကား၊ ကာရေဏာကာရေဏသု၊ အ ကြောင်းဟုတ်သည် အကြောင်းမဟုတ်သည်တို့၌၊ နကမတိတိ၊ နကမတိ ဟူသည်ကား၊ မဟိ၊ အပသို့၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ပညာစက္ခုတိဇ္ဈေ၊ ပညာ စက္ခုဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာပညာပိ၊ သင်ခြင်းဆွေးနွေးမေးမြန်း ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်ဖြင့်သောပညာသည်လည်း၊ ဝနုတိ၊ သင့်၏၊ သဗ္ဗသနုပ္ပုဋိ

၃၄၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စဟုတ္ထတွဲ၊

ဝေပညာပိ၊ သုံးသပ်ခြင်းထိုးထွင်းခြင်း ၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ပညာ သည်လည်း၊ဝဋ္ဋတိယေဝ၊သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၆ နာမေ၊ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ဧဟိတွန္တိဧတံ၊ဧဟိတွံဟူသော ဤစကားကို၊ဓထရံ၊အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ ပဗ္ဗိဗန္ဓပိတ္တာ၊ ချာဂသည်ဖွဲ့ အပ်သောပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊တံ၊ထိုယောကျ်ားတယောက်ကို၊ ပဟိနိတုံ၊ စေလွှတ်ခြင်းငှါ၊အာဟ၊ဆို၍၊သသိသံပါရုံပိတွာတိ၊ သသိသံပါရုံပိတွာ ဟူသည်ကား၊ သဟသိသေန၊ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ပါရ ပိတွာ၊ရုံ၍၊ မဇ္ဈကေနိပ္ပဇ္ဇိတိ၊မဇ္ဈကေနိပ္ပဇ္ဇိ ဟူသည်ကား၊ ဝေဂေန၊လျှင်စွာ၊ မဇ္ဈကံ၊ညောင်စောင်းကို၊ပညာပေတွာ၊ခင်း၍၊တတ္ထ၊ထိုညောင်းစောင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတိ၊အိပ်၍၊ ဧတေဒေဝါစာတိ၊ဧတေဒေဝါစဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ၏၊တံ၊ ထိုရာဂဖြင့်တပ်ခြင်းကို၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍၊ လောဘပဟာနတ္ထာယ၊လောဘကိုပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊သဇျောနေဝ၊ သိမ်မွေ့သဖြင့်သာလျှင်၊အသုဘကထံ၊ အသုဘတရားစကားကို၊ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ ဧတံ၊ ဤအာဟာရသမ္ဘု၊ဧတာ အစရှိသော စကားကို၊ အ ဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၍၊အာဟာရသမ္ဘု၊တောတိ၊ အာဟာရသမ္ဘု၊တောဟူ သည်ကား၊အဟာရေန၊အာဟာရကြောင့်၊သမ္ဘု၊တော၊ဖြစ်၍၊အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊နိဿာယ၊မှီ၍၊ ဝဇိတော၊ကြီးပွား၍၊အာဟာရံနိဿာယ၊အာ ဟာရံပဇာတိတိ၊အာဟာရံနိဿာယ၊အာဟာရံပဇာတိဟူသည်ကား ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရံ၊ကဗဇ္ဇိကာရ၊အာဟာရကို၊ နိဿာယ၊မှီ၍၊တံ၊ထိုကဗဇ္ဇိကာရအာဟာရကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ယောနိသော၊အ သင့်အားဖြင့်၊သေဝနမာနေဝ၊မြဲသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဗ္ဗကဗ္ဗသင်္ခါတံ၊ရှေးဘဝ၌ ဖြစ်သောကံဟုဆိုအပ်သော၊အာဟာရံ၊အာဟာရကို၊ပဇာတိ၊ပယ်၍၊ပန ထိုမှတပါး၊ပစ္စုပ္ပန်နိ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌လည်း၊ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရေ၊ကဗဇ္ဇိကာရ အာဟာရ၌၊နိကန္တိ၊တပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ တဏှာ၊တဏှာကို၊ ပဇဟိ တဗ္ဗာ၊ပယ်အပ်၍၊တဏှံ၊ပဇာတိတိ၊တဏှံ၊ပဇာတိဟူသည်ကား၊ဇ္ဇုဒါ နိ၊ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ပဇတ္တံ၊ဖြစ်သော၊ ပစ္စုပ္ပန်တဏှံ၊ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ် သောတဏှာကို၊နိဿာယ၊မှီ၍၊ဝဋ္ဋမူလိကံ၊ဝဋ်၏အကြောင်းရင်းဖြစ်သော ဗုဗ္ဗတဏှံ၊ရှေးဘဝ၌ဖြစ်သောတဏှာကို၊ ပဇာတိ၊ပယ်၍၊ ပန၊စောဒနာ ဦးဆုံး အယံပစ္စုပ္ပန်တဏှာ၊ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောတဏှာသည်၊ ကုသလာ၊ကု သိုသ်လော၊အကုသလာ၊အကုသိုလ်လော၊ဇ္ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ပုစ္ဆာ အမေးတည်း၊ကုသလာ၊ကုသိုလ်တည်း၊ဇ္ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ဝိသာဇ္ဇ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၁-ဣန္ဒြိယဝဂ်၊ ၃၄၃

နဝ၊ အဗြေတည်း၊ သေဝိတဗ္ဗာ၊ ဗြိဝေသသေဝါ၊ နသေဝိတဗ္ဗာ၊ မဗြိဝေသသေဝါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသညကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ သေဝိတဗ္ဗာ၊ ဗြိဝေသသေဝါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသညကား၊ ဝိသာဇ္ဇနာ၊ အဗြေတည်း၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ အာကုတိ၊ မင်္ဂလသေဝါ၊ နာကုတိ၊ မင်္ဂလသေဝါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသညကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ နာကုတိ၊ မင်္ဂလသေဝါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသညကား၊ ဝိသာဇ္ဇနာ၊ အဗြေတည်း၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ဇေတိဿာပိ သေဝိတဗ္ဗ တဏှာယ၊ ထိုဗြိဝေသသေဝါ တဏှာ၌လည်း၊ နိကန္တိ၊ တပ်ခြင်းတဏှာကို၊ ပဇာတိတဗ္ဗာယေဝ၊ ပယ်အပ်သည့်သာလျှင်တည်း၊ သောဟိနာ၊ မအာယသ္မာ အာသဝါနံ ခယာဥပသမ္ပန္န ဝိဟရိဿတိ ကိမင်္ဂ ပနာဟန္တိ၊ သောဟိနာ၊ မအာယသ္မာ အာသဝါနံ ခယာဥပသမ္ပန္န ဝိဟရိဿတိကိမင်္ဂ ပနာဟံ ဟူသောဤပါဌ၌၊ ကိမင်္ဂ ပနာဟံ ဇေတံ၊ ကိမင်္ဂ ပနာဟူသောဤစကားသည်၊ ကာမုဏပရိဝိတက္ကနံ၊ အကြောင်းကို ကြံသောသဒ္ဓါတည်း၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤအဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကုတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဝိဟရိဿတိ၊ နေလတ္တံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကေနကာရဏေန၊ အတယ် အကြောင်းကြောင့်၊ သန္တိကုတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ နဝိဟရိဿာမိ၊ မနေရအံ့နည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သောဝိအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင် သည်လည်း၊ သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓေသေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ ဝုတ္တော၊ သားတည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေသေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ ဝုတ္တော၊ သားတည်း၊ ဇေတံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ မယံ၊ ငါအားလည်း၊ ဥပ္ပန္နိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာနံနိဿာယာတိ၊ မာနံနိဿာယဟူသည်ကား၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဣဒံသေဝိတဗ္ဗမာနံ၊ ဤဗြိဝေသသေဝါမာနကို၊ နိဿာယာ၊ ဖြစ်၍၊ မာနံပဇာတိတိ၊ မာနံပဇာတိဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇမူလကံ၊ ဝဇ္ဇိလျှင်အကြောင်းရင်း ဖြစ်သော၊ ဝုဗ္ဗမာနံ၊ ရှေးဘဝ၌ဖြစ်သောမာနကို၊ ပဇာတိ၊ ပယ်၏၊ ယံပန၊ အကြင်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောမာနကိုကား၊ နိဿာယာ၊ ဖြစ်၍၊ သေသေဝါ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ၊ ထိုရှေးဘဝ၌ဖြစ်သောမာနကို၊ ပဇာတိ၊ ပယ်၏၊ သေဝိ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောမာနသည်လည်း၊ တဏှာပိယ၊ တဏှာကဲ့သို့၊ ကုသလောစေတ၊ ကုသိုလ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေဝိတဗ္ဗာ၊ ဗြိဝေသသေဝါလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ နာကုတိ၊ မင်္ဂလ တသို့ပိ၊ ထိုမာန၌လည်း၊

၃၄၄ အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

နိကန္တိပန၊ တပ်ခြင်းတဏှာဘိက္ခဝါ၊ ပဗေဟိတဗ္ဗာဝ၊ ပယံအပ်သည်သာ
 ၀၀ သျှင်တည်း၊ သေတုဗာသတော၊ ဝုဒ္ဓတ္တာ ဘဂဝတာတိ၊ သေတု ဗာသတော၊
 ဝုဒ္ဓတ္တာ ဘဂဝတာ ဟူသည်ကား၊ ပဒဗာသတော၊ ပစ္စယ ဗာသတော၊ အ
 ကြောင်းဘိသတ်ခြင်းကိုးဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေန
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ အင်္ဂုတိ၊ ဤအင်္ဂုတိဖြင့်၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒမာ
 ထေရ်သည်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကိုးဝိသုဒ္ဓိန္ဒြေ၊ လည်စေသည်ရှိသော်
 အဿာဘိက္ခုနိယာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား၊ ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒမထေရ်
 ကိုးအာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ပြင်းစွာတပ်
 ရသောရာဂသည်၊ အပဂစ္ဆိ၊ ကင်း၏၊ သာဝိ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ သည်လည်း၊
 ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒမထေရ်ကိုးခမာပေတုံ၊ သည်းခံစေခြင်းငှါ၊ အစွယံ၊
 အပြစ်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ကြား၏၊ ထေရောပိ၊ အရှင်အာနန္ဒမထေရ်သည်
 လည်း၊ အဿာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား၊ ပဋိဂ္ဂဏ္ဌိ၊ ခံ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ခံသောအခြင်း
 အရာကို၊ ဒေသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အထခေါသဘိက္ခုနိတိအာဒိ၊ အထခေါ
 သဘိက္ခုနိဤသို့အစရှိသောစကားကိုးဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ။

၁၀ ဒသမေ၊ သေသိသုဗြောက်သော သုတ်၌၊ ဒုပ္ပဟိတန္တိ၊ ဒုပ္ပဟိတံ
 ဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပဗိုပါဒိယာ၊ အစဉ်ချွတ်သဖြင့်၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော၊
 ပရိယာဝုဏန္တိတိ၊ ပရိယာဝုဏန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇေန္တိ၊ သရဏ္ဍာပံ
 ခြင်းနှုတ်၌ ဆောင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် သုံးဆောင်ကုန်၏၊ ကထေန္တိ၊
 ဟောပြောကုန်၏၊ ပဗေဗုဇ္ဈနေဟိတိဇ္ဈေ၊ ပဗေဗုဇ္ဈနေဟိ ဟူသောဤပါဌ်၌၊ ပဗ
 မေဝ၊ ပုဒ်ကိုသာသျှင်၊ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို၊ ဗုဇ္ဈနတော၊ ပြတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဇ္ဈနန္တိ၊ ဗုဇ္ဈနဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒုန္တိက္ခိတ္တဿာတိ၊ ဒုန္တိ
 ကိတ္တဿဟူသည်ကား၊ ဒုဋ္ဌ၊ မကောင်းသဖြင့်၊ နိက္ခိတ္တဿ၊ ထားအပ်သော
 ဥပ္ပဗိုပါဒိယာ၊ အစဉ်ချွတ်သဖြင့်၊ ဥပ္ပဟိတဿ၊ ထားအပ်သော၊ အတ္ထေဝံဒန္တ
 ယာဟောတိတိ၊ အတ္ထေဝံဒန္တယောဟောတိ ဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကထာ၊
 အဋ္ဌကထာစကားသည်၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ကထေတုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ
 တတိကောင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဆိန္ဒမူလကောတိ၊ ဆိန္ဒမူလကော
 ဟူသည်ကား၊ မူလဘူတာနံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့၏၊ ဥန္တိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆိန္ဒမူလကော၊ ပြတ်
 သော အမြစ်ရှိ၏၊ အပ္ပဗိုသရဏောတိ၊ အပ္ပဗိုသရဏော ဟူသည်ကား၊
 အပ္ပတိဇ္ဈာ၊ တည်ရာမရှိ၊ ဗာဟုလိကာတိ၊ ဗာဟုလိကာ ဟူသည်ကား၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၁-ဣန္ဒြိယဝဂ်၊ ၃၄၅

ပစ္စယ၊ဗဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၏ များခြင်း အကျိုးငှါ၊ ပဋိပန္နာ၊ကျင့်
ဂုန်သည်၊ သာထလိကာဝိ၊ သာထလိကာဟူသည်ကား၊ တိဿော၊သုံး
ပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊သိက္ခာတို့ကို၊ သိထိလဂ္ဂဟဏေန၊ လျော့လျော့ယူ
သဖြင့်၊ ဂဏှနကာ၊ယူကုန်သည်၊ ဩက္ကမနေပုဗ္ဗင်္ဂမာတိဇေတ္ထ၊ ဩက္ကမနေ
ပုဗ္ဗင်္ဂမာဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ပဉ္စနိဝရဏာနိ၊ ငါးပါးသော နိဝရဏတို့ကို၊
အဝဂမနတာ၊ ယုတ်သော ကာမဘုံသို့ ရောက်စေ တတ်သောကြောင့်၊
ဩက္ကမနန္တိ၊ဩက္ကမနဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထိုနိဝရဏတရား
တို့၌၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ရှေ့သွားဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အ
နက်တည်း၊ ပရိဝေကေတိ၊ ပရိဝေကေ ဟူသည်ကား၊ ကိရိမေ၊ သုံးပါး
အပြားရှိသော၊ ပိဝေကေ၊ ကာယပိဝေက ပိတ္တပိဝေက ဥပပိဝေက၌၊
နိက္ခိတ္တရုရာတိ၊ နိက္ခိတ္တရုရာ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗိရိယာ၊အားထုတ်ခြင်းမရှိ
ကုန်၊ ဣမိနာနယေနပန၊ဤနည်းဖြင့်ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌၊
အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဣန္ဒြိယဝဂ္ဂေါ၊ဣန္ဒြိယဝဂ်
သည်၊ပဌမော၊ရှေးဦးစွာတည်း။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၂-ပဋိပဒါဝဂ်၊

၁- ခုတိယဿ၊နှစ်ခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ပဌမေ၊ရှေးဦးစွာသော သုတ်
၌၊ ဇေတိဿာ၊ထိုပညာအား၊ သုခပ္ပဋိက္ခေပေန၊သုခကိုပတ်သဖြင့်၊ ဒုက္ခာ၊
ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗတော၊ကျင့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ပဋိ
ပဒါ၊အကျင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာပညာ၊ ထို
ပညာသည်၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ဒုက္ခာပဋိပဒါမည်၏၊ ဇေတိဿာ၊ထိုပညာအား၊
အဘိဓာပ္ပဝတ္တိတာယ၊မလျင်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂရု
သာဝေန၊ လေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒန္ဓာ၊နှေးသော၊ အဘိညာ၊အသိ
ဉာဏ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သာပညာ၊ထိုပညာသည်
ဒန္ဓာဘိညာ၊ ဒန္ဓာဘိညာမည်၏၊ဣမိနာနယေန၊ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်၊သဗ္ဗ
ပဒေသု၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိ
အပ်၏။

၂- ခုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဘိက္ခဏန္တိ၊ အဘိက္ခဏံ
ဟူသည်ကား၊ အဘိဏ္ဍ၊မပြတ်၊ အာနန္တရိယန္တိ၊ အာနန္တရိယံဟူသည်
ကား၊အနန္တရပိပါကဒါယကံ၊မိမိအခြားမဲ့၌အကျိုးကိုပေးတတ်သော၊မဂ္ဂ

၃၄၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သမာဓိ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိကို၊ အာသဝါနံ ခယာယာတိ၊ အာသဝါနံ ခယာယံ ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလတ္ထာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဟူသော အကျိုးငှါ၊ ပဋိန္ဒြိယာနိတိ၊ ပဋိန္ဒြိယာနိ ဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာပညာနာမ ကာနိ၊ ဝိပဿနာပညာဟူသောအမည်ရှိကုန်သော၊ ပဋိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့တည်း၊ တိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ပညိန္ဒြိယန္တိ ဧတ္ထ၊ ပညိန္ဒြိယံ ဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဝိပဿနာပညာဝ၊ ဝိပဿနာပညာကိုသာသျှင်၊ ပညိန္ဒြိယန္တိ၊ ပညိန္ဒြိယံဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကား ရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒုတိယသုတ်၌၊ ပါဠိဝသေန၊ ပါဠိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥတ္တာ နမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣမေသံပဋိပဒါ နံ၊ ဤပဋိပဒါတို့၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ တာဝိတာဝကထာ၊ ထင် စွာဖြစ်ခြင်းကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော် ၌၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အကတာတိနိဝေသော၊ မပြုအပ်သော နှလုံးသွင်းခြင်း ရှိသော၊ တိက္ခ၊ ခုဟုန်းသည်၊ ဝုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဘို့၌၊ ရူပပရိဂ္ဂဟေ၊ ရုပ် တရားကိုလက္ခဏာအစရှိသည်တို့ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ယူခြင်း၌၊ ကိလမတိ၊ ပင် ပန်း၏၊ အရူပပရိဂ္ဂဟေ၊ နာမ်တရားကိုလက္ခဏာအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပိုင်းခြား ၍ယူခြင်း၌၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေ၊ နာမ်ရုပ်တို့၏အကြောင်း ကိုပိုင်းခြား၍ယူခြင်း၌၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အဒ္ဓါသု၊ ကာလတို့၌၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ မဂ္ဂ၊ မဂ္ဂေ၊ မဂ်ဟုတ်သည်မဂ်မဟုတ်သည် ၌၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာ တို့၌၊ ကိလမန္တော၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာသို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာသို့၊ ပတ္တာဝိ၊ ရောက်၍လည်း၊ ဥဒယဗ္ဗယာနူ ပဿနေ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဘင်္ဂါနုပဿနေ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ပျက်ခြင်းကိုအဖန်တ လဲလဲရှုခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဘယတုပဋ္ဌာနေ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ ဘေး အားဖြင့်ထင်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ အာဒိနဝါနုပဿနေ၊ သင်္ခါရတရားတို့ ကိုအပြစ်အားဖြင့် အဖန်တလဲလဲရှုခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနေ၊ သင်္ခါရတရားတို့၌ ငြီးငွေ့သော အားဖြင့် အဖန်တလဲလဲရှုခြင်း၌ လည်း ကောင်း၊ မုတ္တိတုကမျတာဥာဏေ၊ သင်္ခါရတရားတို့မှ လွတ်ခြင်းငှါအလိုရှိ သည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောဥာဏ်၌လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဥာဏေ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကိုလျစ်လျူရှုသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ဥာဏ်၌၎င်း၊ အနုလောမဥာဏေ၊ ရှေးဥာဏ်ကိုးပါးအထက်၌သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးသောဗေဓ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၂-ပဋိပဒါဝဂ်၊ ၃၄၇

မိပက္ခိယတရားတို့အားလျော်သောဉာဏ်၌လည်းကောင်း၊ ဂေါတြဘုဉ္ဇာ
လေး၊ ဂေါတြဘုဉ္ဇာလည်းကောင်း၊ ဣဝိ၊ ဤသို့၊ နဝ၊ သု၊ ကိုးပါးကုန်သော
ဣမေသုဗိပဿနာဉာဏေသုဝိ၊ ဤဝိပဿနာဉာဏ်တို့၌လည်း၊ ကိလမိတွာ
ဝ၊ ပင်ပန်း၍သာလျှင်၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂံ၊ လောကုတ္တရာမဂ်သို့၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊
ရောက်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သောလောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ ထိုလောကုတ္တရာ
မဂ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်၊ ဂရုဘာဝေန၊ လေးသည်
၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သန္တိကတတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဒုက္ခပ္ပဋိပဒါဒန္တာဘိညောနာမ၊ ဒုက္ခပ္ပဋိပဒါဒန္တာဘိညမည်သည်၊ ဇာတော၊
ဖြစ်၏၊ ပန၊ အဘို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝုဗ္ဗဘာဝေ
ရှေးအတို့၌၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဉာဏေသု၊ ဉာဏ်တို့၌၊ ကိလမန္တော၊
ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ အပရဘာဝေ၊ နောက်အတို့၌၊ နဝ၊ သု၊ ကိုးပါးကုန်သော
ဝိပဿနာဉာဏေသု၊ ဝိပဿနာဉာဏ်တို့၌၊ အကိလမိတွာဝ၊ မပင်ပန်းမူ၍
သာလျှင်၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
၏၊ သောမဂ္ဂေါ၊ ထိုမဂ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်၊
ဂရုဘာဝေန၊ လေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သန္တိကတတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခပ္ပဋိပဒါဒိပ္ပါဘိညောနာမ၊ ဒုက္ခပ္ပဋိပဒါဒိပ္ပါ
ဘိညမည်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣမိနာဉ္စပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ ဣတရာဝိ၊
ဤတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော သုခါပဋိပဒါဒန္တာ
ဘိညာ သုခါပဋိပဒါဒိပ္ပါဘိညာဟုဆိုအပ်သောမဂ်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိ
အပ်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဂေါဏပရိယေသကဉ္စပမာဟိ၊ နွားပျောက်
ကိုရှာသောယောကျ်ားဥပမာတို့ဖြင့်၊ ဧတေ၊ ဤလေးပါးသောပဋိပဒါတို့ကို
ဝိဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ထင်စွာပြုအပ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ အကုသိုလ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဧ
ကဿ၊ တယောက်သော၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ စတ္တာရော၊ လေး
ကောင်ကုန်သော၊ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်၊ ပလ္လာယိတွာ၊ ပြေး၍၊ အဇ္ဈိ၊
တောအုပ်သို့၊ ပရိဗ္ဗာ၊ ဝင်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုနွားရှင်ယောကျ်ားသည်၊ သက
လဂဟနေ၊ အလုံးစုံချုံ့ရှိသော၊ ဝနေ၊ တော၌၊ တေ၊ ထိုနွားတို့ကို၊ ပရိယေ
သန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ ဂတမဂ္ဂေနော၊ သွားသောခရီးဖြင့်သာလျှင်၊
ကိန္တေန၊ ပြုငြင်သဖြင့်၊ ကသိရေန၊ ပင်ပန်းသဖြင့်၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ ဂဟနဋ္ဌာ
နေယေဝ၊ ချုံ့ရှိရာအရပ်၌သာလျှင်၊ နိဇီနေ၊ ပုန်းအောင်းကုန်သော၊ ဂေါ
ဏေဝိ၊ နွားတို့ကိုလည်း၊ ကိန္တေန၊ ပြုငြင်သဖြင့်၊ ကသိရေန၊ ပင်ပန်းသဖြင့်၊
အဒ္ဓယ၊ မြင်၏၊ ဧကော၊ နွားရှင်ယောကျ်ားတယောက်သည်၊ ကိန္တေန၊

၃၄၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

ပြုပြင်သဖြင့်၊ဂတိံသွား၍၊ အတ္တောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ ပြိတေ၊
တည်ကုန်သော၊ဂေါဏေ၊နွားတို့ကို၊နိပ္ပမေဝ၊ သျှင်စွာသာလျှင်၊ အဒ္ဓသ၊
မြင်၏၊အပရော၊ တယောက်သောနွားရှင်ယောက်ျားသည်၊ အဂဟနေန၊
ချုံမရှိသော၊ အတ္တောကာသမဂ္ဂေန၊ လွင်တီးခေါင်လမ်းဖြင့်၊ သုခေန၊ချမ်း
သာသဖြင့်၊ဂတိံသွား၍၊ဂဟနဋ္ဌာနေ၊ချုံရှိရာ၌၊နိလိနေန၊ ပုန်းအောင်းကုန်
သော၊ဂေါဏေ၊နွားတို့ကို၊ကိစ္ဆေန၊ပြုပြင်သဖြင့်၊ ကသိရေန၊ ပင်ပန်းသ
ဖြင့်၊အဒ္ဓသ၊မြင်၏၊ အပရော၊ တယောက်သောနွားရှင်ယောက်ျားသည်
အတ္တောကာသမဂ္ဂေန၊ လွင်တီးခေါင်လမ်းခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ သုခေန၊
လွယ်သဖြင့်၊ဂတိံသွား၍၊ အတ္တောကာသေ၊လွင်တီးခေါင်၌၊ပြိတေယေ
ဝ၊တည်သည်သာဖြစ်ကုန်သော၊ဂေါဏေ၊နွားတို့ကို၊နိပ္ပံလျှင်စွာ၊အဒ္ဓသ
မြင်၏၊တတ္ထ၊ထိုဥပမာစကား၌၊ စတ္တာရော၊ လေးကောင်ကုန်သော၊ ဂေါ
ဏာဝိယ၊နွားတို့ကဲ့သို့၊စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော၊အရိယမဂ္ဂါ၊ အရိယ
မဂ်တို့ကို၊ဒဠဗ္ဗော၊မှတ်အပ်ကုန်၏၊ဂေါဏာပရိယေသန္တော၊ နွားပျောက်ကို
ရှာသော၊ပုရိသောဝိယ၊ယောက်ျားကဲ့သို့၊ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစ
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဒဠဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ဂဟနဋ္ဌာနေ၊ချုံရှိသောခရီးဖြင့်၊ ကိစ္ဆ
ေန၊ပြုပြင်သဖြင့်၊ကသိရေန၊ပင်ပန်းသဖြင့်၊ဂမနံဝိယ၊သွားသကဲ့သို့၊ပုဗ္ဗဘာ
ဂေ၊ရှေးအတို့၌၊ပဉ္စသု၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဥာဏေသု၊ ဥာဏ်တို့၌၊ ကိလမ
တော၊ ပင်ပန်းသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲသောအကျင့်ကို၊ဒ
ဠဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ဂဟနဋ္ဌာနေ၊ချုံရှိရာအရပ်၌၊နိလိနာနံ၊ပုန်းအောင်းကုန်
သောနွားတို့ကို၊ကိစ္ဆေန၊ပြုပြင်သဖြင့်သာလျှင်၊ဒဿနံဝိယ၊ မြင်ခြင်း
ကဲ့သို့၊အပရဘာဂေ၊နောက်အတို့၌၊နဝသု၊ကိုးပါးကုန်သော၊ ဥာဏေသု၊
ဥာဏ်တို့၌၊ကိလမန္တဿ၊ပင်ပန်းသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အရိယမဂ္ဂါနံ၊ အရိယ
မဂ်တို့ကို၊ဒဿနံ၊မြင်ခြင်းကို၊ဒဠဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ ဣမိနာဥပါယေန၊ ဤဥပ
မာဖြင့်၊ သေသဥပမာဝိ၊ ကြွင်းသောဥပမာတို့ကိုလည်း၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊
ယှဉ်အပ်ကုန်၏။ ၊

၉

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အသုဘာနူပသီကာယေ
ဝိဟရတိတိ၊အသုဘာနူပသီကာယေဝိဟရတိဟူသည်ကား၊ အတ္တနေ၊
မိမိ၏၊ကရုဇကာယေ၊ကရုဇကာယ၌၊အသုဘာနူပသီ၊ အသုဘာဟူ အဖန်
တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရတိယထာ၊နေသကဲ့သို့၊ဝေတထာ၊ထိုအတူ၊
ဣဒံ၊ဤကိုယ်ကို၊ အသုဘာနူပသီ၊ အသုဘာဟူအဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်
၍၊ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၂-ပဒိုပဒါဝဂ်၊ ၃၄၆

ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သောသုဿနံတစပြင်အစရှိသည်၌၊ ဒိဋ္ဌာနံ၊ မြင်အပ်ကုန်
သော၊ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိကုန်သော၊ အသုဘာနံ၊ အသုဘတို့ကို၊ ဥပ
သံဟရဏဝသေန၊ ထင်တုထင်မျှသောငြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အသုဘာ
နုပဿီ၊ အသုဘဟုအဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အတ္တနော
မိမိ၏၊ ကာယံ၊ ကရဇကာယကို၊ အနုဂ္ဂတော၊ အစဉ်လျှောက်သည်ဖြစ်၍၊
ပဋိကူလတော၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အားဖြင့်၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ ပဿ
တိ၊ ရှု၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာဟာရေပဋိ
ကူလသညီတိ၊ အာဟာရေပဋိကူလသညီဟူသည်ကား၊ နဝန္တံ၊ ကိုးပါးကုန်
သော၊ ပါဠိကုလျာနံ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကဗ
ဠိကာရာဟာရေ၊ ကဗဠိကာရအာဟာရေ၌၊ ပဋိကူလသညီ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာ
ဘွယ်အမှတ်ရှိ၏ဟူ၍၊ သဗ္ဗလောကေအနဘိရတိသညီတိ၊ သဗ္ဗလောကေ
အနဘိရတိသညီဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသ္မိံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ တေ
တေတုကေလောကသန္တိဝါသေ၊ တော်သုံးပါးတည်းဟူသော ဩကာသ
လောက၌တည်သောသတ္တဝါအပေါင်း၌၊ အနဘိရတိယ၊ မပွေ့လျော်သော
ဥက္ကဋ္ဌိတသညာယ၊ ငြီးငွေ့သောသညာနှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ သဗ္ဗ
သင်္ခါရေသုအနိစ္စာနုပဿီတိ၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေသုအနိစ္စာနုပဿီဟူသည်ကား၊
သဗ္ဗပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေဘူမကသင်္ခါရေ၊ တေဘူမက
သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်၊ အနုပဿန္တော၊ အဖန်တ
လဲလဲရှု၍၊ မရဏသညာတိ၊ မရဏသညာဟူသည်ကား၊ မရဏံ၊ သေခြင်း
တရားကို၊ အာရေဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍၊ ဥပ္ပန္နသညာ၊ ဖြစ်သောသညာသည်၊ အဇ္ဈတ္တံ
သုပဋ္ဌိတာဟောတိတိ၊ အဇ္ဈတ္တံသုပဋ္ဌိတာဟောတိဟူသည်ကား၊ နိယကဇ္ဈ
တ္ထေ၊ နိယကဇ္ဈတ္တ၌၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ကပ်၍တည်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္တာဝတော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောသုဘာနုပဿီကာယေ
ဝိဟရတိအစရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဗလဝဝိပဿနာ၊ အားကြီးသော
ဝိပဿနာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ သေခဗလာနိတိ၊ သေခဗလာနိဟူ
သည်ကား၊ သိက္ခကာနံ၊ ဖြည့်ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
ဗလာနိ၊ ဗိုလ်တို့တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤတတ်
ယသုတ်၌၊ ပါဠိဝသေန၊ ပါဠိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်
သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အသုဘာနုပဿီတိအပဒိနိ၊ အသုဘာ
နုပဿီဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သော၊ ပုဋိ
ပဒါယံ၊ အကျင့်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုး၌၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပဌ

၃၅၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

မဇ္ဈိမနာဒိနိ၊ ပဌမဈာန်အစရှိသည်တို့ကို၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာသော၊ ပဋိပဒါ
ယ၊ အကျင့်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဂုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။
ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အသုဘာဒိနိ၊ အသုဘအစရှိသည်တို့သည်၊
ပဋိကူလာရမ္မဏာနိ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သော အာရုံတို့တည်း။ ပန၊ ဆက်၍ပြ
ဦးအံ့၊ တေသု၊ ထိုအသုဘအစရှိသော စက်ဆုပ်ဘွယ်သော အာရုံတို့၌၊ ပက
တိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ သမ္ပိယာယမာနံ၊ ချစ်မြတ်နိုးသော၊ မိတ္တံ၊ မိတ်
သည်၊ နအလ္လိယတိ၊ မကပ်ငြိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာနိ၊ ထိုအသုဘအစရှိ
သည်တို့ကို၊ ပဋိပ္ပန္နော၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခပ္ပဋိပဒံ၊ ဆင်းရဲသော
အကျင့်ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဌမဇ္ဈိမနာ
ဒိနိ၊ ပမဈာန်အစရှိသည်တို့သည်၊ ပဏီတသုခါနိ၊ မြတ်သောချမ်းသာမည်
ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာနိ၊ ထိုချမ်းသာစသည်တို့ကို၊ ပဋိပန္နော၊
ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခပ္ပဋိပဒံ၊ ချမ်းသာသော အကျင့်ကို၊ ပဋိပန္နောနာ
မ၊ ကျင့်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊
ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးသောပဋိပဒါတို့၌၊ သဗ္ဗသာဓာရဏာ၊ အလုံးစုံနှင့်ဆက်
ဆံသော၊ ဥပမာ၊ ဥပမာတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ သင်္ဂါမာ
ဝစရပုရိသော၊ စစ်မြေအရပ်၌လေ့ကျက်သော သူရဲကောင်းယောက်ျား
သည်၊ ဗလကကောဋ္ဌကံ၊ ပျဉ်ချပ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအုံကို၊ ကက္ခာ၊ ပြု၍၊ ပဉ္စာ
ဝဓာနိ၊ ငါးပါးသောလက်နက်တို့ကို၊ သန္တုတ္တော၊ လွယ်၍၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေ
သို့၊ ပရိသတိ၊ ဝင်၏၊ သော၊ ထိုသူရဲကောင်းယောက်ျားသည်၊ အန္တရာ၊ အ
ကြားအကြား၌၊ ဝိဿမိတုကာမော၊ အပင်အပန်းဖြေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗလ
ကကောဋ္ဌကံ၊ ပျဉ်ချပ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအုံသို့၊ ပဋိပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝိဿမ
တိစေတ၊ အပင်အပန်းလည်းဖြေ၏၊ ပါနဘောဇနာဒိနိစ၊ အဖျော်ဘောဇဉ်အ
စရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ပဋိသေဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေတာ၊ ထိုနောက်မှ၊ ပုန၊ တ
ဖန်၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ကမ္မံ၊ စစ်ထိုးခြင်းအမှုကို၊ ကရော
တိ၊ ပြု၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌၊ သင်္ဂါမေဝိယ၊ စစ်မြေအရပ်ကဲ့သို့၊ ကိလေ
သသင်္ဂါမော၊ ကိလေသာတံည်းဟူသောစစ်မြေကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
ဗလကကောဋ္ဌကောဝိယ၊ ပျဉ်ချပ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအုံကဲ့သို့၊ ပဉ္စနိဿာရဏ၊
ဗလာနိ၊ ငါးပါးသောဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောဗိုလ်တို့
ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ သင်္ဂါမပရိသနပုရိသောဝိယ၊ စစ်မြေအရပ်
သို့ဝင်သောသူရဲကောင်းယောက်ျားကဲ့သို့၊ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစ
ရပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ပဉ္စာဝဓသန္နာဟောဝိယ၊ ငါးပါးသော

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၂-ပဋိပဒါဝဂ်၊ ၃၅၁

လက်နက်ကိုလွယ်ခြင်းကဲ့သို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဤ
ဣန္ဒြိယိုကို၊ ဒဠဗ္ဗာနိ၊ ဖုတ်အပ်ကုန်၏၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေသို့၊ ပရိသနကာ
လောဝိယ၊ ဝင်သောအခါကဲ့သို့၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မကရဏ
ကာလော၊ အမှုအရာကိုပြုသော ကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ဝိဿမိ
တုကာမဿ၊ အပင်အပန်းဖြေခြင်း၌ အလိုရှိသောသူရဲကောင်းယောကျ်ား
၏၊ ဖလကကောဋ္ဌကံ၊ ပျဉ်ချပ်ဖြင့်ပြုအပ်သောခုံသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝိဿ
မနပါနဘောဇနာဒိပဋိသေဝနကာလောဝိယ၊ အပင်အပန်းဖြေသောကာလ
အပျော်ဘောဇဉ်အစရှိသည်ကိုမှီခိုသောကာလကဲ့သို့၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿ
နာ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တုပ္ပါ
ဒဿ၊ ဝိတ္တုပ္ပါဒ်၏၊ နိရုဿာဒက္ခဏာ၊ သာယာခြင်းကင်းသောခဏ၌၊ ပဉ္စ၊
ငါးပါးကုန်သော၊ ဗလောနိ၊ ဗိုလ်တို့ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ သံပဟံ
သနကာလော၊ ရွှင်စေသောကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ဝိဿမိတွာ၊
အပင်အပန်းဖြေ၍၊ ခါဒိတွာစ၊ ခဲ၍၎င်း၊ ဝိဝိတွာစ၊ သောက်၍လည်းကောင်း၊
ပုန၊ တဖန်၊ သင်္ဂါမဿ၊ စစ်မြေသို့၊ ပရိသနကာလောဝိယ၊ ဝင်သောအခါကဲ့
သို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗလေဟိ၊ ဗိုလ်တို့ဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ သံပဟံ
သေတွာ၊ ရွှင်စေ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊
ကရောန္တဿ၊ ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိဝေနေတွာ၊ ဝင့်ကင်းစေ၍၊ အရဟတ္တဂ္ဂ
ဟဏကာလော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ယူသော ကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဣမတ္ထိ' ပနသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌ကား၊ ဗလောနိစေဝ၊ ဗိုလ်တို့ကို
လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနိစ၊ ဣန္ဒြိယိုကို လည်းကောင်း၊ မိဿကာနေဝ၊
လောကီ လောကုတ္တရာရောသည်တို့ကိုသာလျှင်၊ ကထိတာနိ၊ ဟောအပ်
အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ အက္ခမာတိ၊ အက္ခမာဟူ
သည်ကား၊ အနိမိဝါသ ကပ္ပဋိပဒါ၊ သူတပါးဆဲရေးခြင်း အစရှိသည်ကို
သည်းမခံနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျင့်တည်း၊ ခမာတိ၊ ခမာဟူသည်ကား၊
အနိမိဝါသကပ္ပဋိပဒါ၊ သူတပါးဆဲရေးခြင်း အစရှိသည်ကို သည်းခံနိုင်
သောပုဂ္ဂိုလ်၏အကျင့်တည်း၊ ခမာတိ၊ ခမာဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယဒမနပ္ပဋိ
ပဒါ၊ စက္ခု အစရှိသောဣန္ဒြိယိုဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်သော အကျင့်တည်း၊
သမာတိ၊ သမာဟူသည်ကား၊ အကုသလဝိတက္ကာနံ၊ အကုသိုလ်ဝိတက်
တို့ကို၊ ဝုပသမနပ္ပဋိပဒါ၊ ပြင်းစေတတ်သော အကျင့်တည်း၊ ရောသန္တံ၊ ပဋိ
ရောသတိတိ၊ ရောသန္တံပဋိရောသတိဟူသည်ကား၊ စာနေန္တံ၊ ချုတ်ချယ်

၃၅၁ အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သောသုက္ခိ၊ ပဋိဇာတေတိ၊ တဖန်ချုတ်ချယ်၏။ ဘဏ္ဍာန္တံ ပဋိဘဏ္ဍတိတိ၊
ဘဏ္ဍာန္တံ ပဋိဘဏ္ဍတိ ဟူသည်ကား၊ ပဟရန္တံ၊ ပုတ်ခတ်သောသုက္ခိ၊ ပုပ္ဖ
ဟရတိ၊ တဖန်ပုတ်ခတ်၏။ ။

၅-၆ ပဉ္စမဆဋ္ဌာနိ၊ ပဉ္စမဆဋ္ဌသုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တာနေဝ၊ ပေါ
လွင်သောအနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ မဟာမောဂ္ဂဇာနတ္ထေရဿ
အရှင်မဟာ မောဂ္ဂဇာနိမထေရ်၏၊ ဟေဋ္ဌိမာ၊ အောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါ၊ မဂ်တို့သည်၊ သုပပ္ပဒါ၊ ချမ်းသာသော
အကျင့်ရှိကုန်သည်၊ ဒန္တဘိညာ၊ နှေးသော အသိဉာဏ်ရှိကုန်သည်၊ အဟေ
သံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ ဒုက္ခပပ္ပဒေါ၊ ဆင်းရဲ
သောအကျင့်ဖြစ်သော၊ ဝိပ္ပဘိညော၊ လျှင်သောအသိဉာဏ်သည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယာယံပပ္ပဒါဒုက္ခာနိပ္ပါဘိညာ ဣဒံပပ္ပဒံ
အာဂမ္မ အနုပါဒါယ အာသဝေ ဓိတ္တံဝိမုတ္တန္တိ၊ ယာယံပပ္ပဒါဒုက္ခာနိပ္ပါ
ဘိညာဣဒံပပ္ပဒံအာဂမ္မအနုပါဒါယအာသဝေတိဓိတ္တံ ဝိမုတ္တံဟူ၍၊ ဝေ၊
ဤစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏၊ ယာယံပပ္ပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်၊ ဒုက္ခာ
ဆင်းရဲ၏၊ ဝိပ္ပါဘိညာ၊ လျှင်သောအသိဉာဏ်ရှိ၏၊ ဣဒံပပ္ပဒံ၊ ဤအကျင့်ကို
အာဂမ္မစွဲ၍၊ - အနုပါဒါယ၊ တစုံတခုသော အာရုံကိုမယူမူ၍၊ အာသဝေ
ဟိ၊ အာသဝေတရားတို့မှ၊ ဓိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်၏။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဓမ္မသေနာပတိတ္ထေရဿ၊ ဓမ္မ
သေနာပတိမထေရ်၏၊ ဟေဋ္ဌိမာ၊ အောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံး
ပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါ၊ မဂ်တို့သည်၊ သုပပ္ပဒါ၊ ချမ်းသာသော၊ အကျင့်ရှိကုန်
သည်၊ ဒန္တဘိညာ၊ နှေးသောအသိဉာဏ်ရှိကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ သုပပ္ပဒေါ၊ ချမ်းသာသော အကျင့်
ရှိသည်၊ ဝိပ္ပါဘိညော၊ လျှင်သော အသိဉာဏ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယာယံပပ္ပဒါသုခါနိပ္ပါဘိညာတိ၊ ယာယံပပ္ပဒါသုခါ
နိပ္ပါဘိညာဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ခုသုပ္ပ၊ နှစ်ပါးသည်
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသုသုတ္တေသု၊ ဤသုတ်တို့၌၊ မိဿကာဝ၊ ထောက်လှား
ကုတ္တရာ ရောနှောသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ပပ္ပဒေါ၊ ပပ္ပဒါ၊ အကျင့်တို့ကို၊
ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

၉ နာမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပဌမဒုတိယပုဂ္ဂလာ၊ ပဌမဒုတိ
ယဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သုက္ခဝိပဿကာ၊ သုက္ခဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်တို့

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၂-ပဋိပဒါဝဂ်၊ ၃၅၃

တည်း၊ သသင်္ခါရေန၊ တိုက်တွန်းခြင်းရှိသဖြင့်၊ သပ္ပယောဂေန၊ လုံ့လ
ရှိသဖြင့်၊ သင်္ခါရနိမိတ္တံ၊ သင်္ခါရနိမိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ ထင်စေကုန်၏၊
တေသု၊ ထိုပဋ္ဌမဒုတိယဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောက်
သောပဋ္ဌမပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပဿနိန္ဒြိယာနံ၊ ဝိပဿနာရှုခြင်း၌ ဖြစ်သော
ဣန္ဒြေတို့၏၊ ဗလဝတ္ထာ၊ အားကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဓေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
ဘဝ၌ပင်လျှင်၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ ပရိ
နိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဧကော၊ တယောက်သောဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣန္ဒြိ
ယာနံ၊ ဝိပဿနာရှုခြင်း၌ ဖြစ်သောဣန္ဒြေတို့၏၊ ဒုဗ္ဗလတာယ၊ အားနည်း
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဓေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိ
လေသာ၏ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိတုံ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ အသက္ကောဇ္ဇော၊
မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အနန္တရေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တ
ဘော၌၊ တဒေဝမူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ထိုမူလဖြစ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပင်လျှင်၊ ပဋိ
လဘိတွာ၊ တဖန်ရ၍၊ သသင်္ခါရေန၊ တိုက်တွန်းခြင်းရှိသဖြင့်၊ သပ္ပယော
ဂေန၊ လုံ့လရှိသဖြင့်၊ သင်္ခါရနိမိတ္တံ၊ သင်္ခါရနိမိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ထင်
စေ၍၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊
ငြိမ်း၏၊ တတိယစတုတ္ထာ၊ တတိယစတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သမထယာ
နိကာ၊ သမထဟုဆိုအပ်သော ယာဉ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်၏၊ တေ
သံ၊ ထိုတတိယစတုတ္ထဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောက်သော
တတိယပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသင်္ခါရေန၊ တိုက်တွန်းခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အပ္ပယော
ဂေန၊ လုံ့လမရှိသဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဝိပဿနာရှုခြင်း၌ဖြစ်သောဣန္ဒြေတို့၏၊
ဗလဝတ္ထာ၊ အားကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဓေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင်
လျှင်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ခေပေတိ၊ ကုန်စေ၏၊ ဧကော၊ တ
ယောက်သောစတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဝိပဿနာရှုခြင်း၌ဖြစ်သော
ဣန္ဒြေတို့၏၊ ဒုဗ္ဗလတ္ထာ၊ အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဓေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
ဘဝ၌၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ခေပေတုံ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊ အ
သက္ကောဇ္ဇော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အနန္တရေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊ အတ္တ
ဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌၊ တဒေဝမူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ထိုမူလဖြစ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို
ပင်လျှင်၊ ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍၊ အသင်္ခါရေန၊ တိုက်တွန်းခြင်း မရှိသဖြင့်၊
အပ္ပယောဂေန၊ လုံ့လမရှိသဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ခေပေတိ၊
ကုန်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ၊

၃၅၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခု မြောက်သောသုတ်၌၊ သမထပုဗ္ဗင်္ဂမန္တိ၊ သမထပုဗ္ဗင်္ဂမဟူသည်ကား၊ သမထံ၊ သမထကို၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားကို၊ ငရေစာရိကံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဂ္ဂေါပညာယတိတိ၊ မဂ္ဂေါပညာယတိဟူသည်ကား၊ ပံဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရာမဂ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ သောတံမဂ္ဂန္တိ၊ သောတံမဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ ကေမိတ္တန္တုဏိကမဂ္ဂဿ၊ တချက်သောမိတ္တန္တုဏှိသောမဂ်အား၊ အာသေဝနာဒီနိနာမ၊ အဖန်တလဲလဲခြင်း၊ အစရှိသည်မည်ကုန်သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ပန၊ ထိုထို့မရှိကုန်သော်လည်း၊ ဒုတိယမဂ္ဂါဒယော၊ ဒုတိယမဂ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ တမေဝ၊ ထိုရှေးဦးစွာဖြစ်သော မဂ်ကိုပင်လျှင်၊ အာသေဝတိ၊ အဖန်တလဲလဲခြင်းသည်မည်၏၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ကရောတိ၊ ပြုသည်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိပဿနာပုဗ္ဗင်္ဂမန္တိ၊ ဝိပဿနာပုဗ္ဗင်္ဂမဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားကို၊ ဝုရေစာရိကံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမထံ၊ သမထကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာလောဘံ၊ ဝိပဿနာကိုခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယုဂနန္တံ၊ ဘာဝေတိတိ၊ ယုဂနန္တံ၊ ဘာဝေတိဟူသည်ကား၊ ယုဂနန္တံ၊ သမထဝိပဿနာကိုအချုံ့၌သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘာဝေတိ၊ ပြီး၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုယုဂနန္တံ၊ ဘာဝေတိ ဟူသောပါဌ၌၊ တေနောစိတ္တေန၊ ထိုစိတ်ဖြင့်ပင်လျှင်၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ တေနောစိတ္တေန၊ ထိုစိတ်ဖြင့်ပင်လျှင်၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ သဗ္ဗသိတုံ၊ သုံးသပ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ အယမ္ပန၊ ဤရဟန်းသည်ကား၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ သမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်တို့ကို၊ သမာပဇ္ဇဟိ၊ ဝင်စား၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ သဗ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်၏၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ သဗ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော၊ သမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်တို့ကို၊ သမာပဇ္ဇဟိ၊ ဝင်စား၏၊ ကထံ၊ အထယ်သို့ဝင်စားသုံးသပ်သနည်းဟူမူကား၊ ပဋ္ဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဋ္ဌမချာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇဟိ၊ ဝင်စား၏၊ ဟင်တာ၊ ထိုဝင်စားအပ်သောပဋ္ဌမချာန်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယထေ၍၊ သင်္ခါရေ၊ ပဋ္ဌမချာန်၌ရှိသောသင်္ခါရကရားတို့၊ သံသ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-၈-ပုပ္ဖပဇ္ဇာသက-၂-ပဋိပဒါဝဂ်၊ ၃၅၅

သင်္ခါရေ၊ ပဌမဈာန်၌ရှိသောသင်္ခါရတရားတို့ကို၊ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်
ပြီး၍၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၍၊ တတော၊ ထိုဝင်
စားအပ်သောဒုတိယဈာန်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ဝုန၊ တဖန်၊ သင်္ခါရေ၊ ဒုတိယ
ဈာန်၌ရှိသောသင်္ခါရတရားတို့ကို၊ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၍၊ သင်္ခါရေ၊ ဒုတိ
ယဈာန်၌ရှိသောသင်္ခါရတရားတို့ကို၊ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်ပြီး၍၊ တတိ
ယဇ္ဈာန်၊ တတိယဈာန်ကို၊ (ပ)၊ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ္တိံ၊
နေဝသညာ နာသညာယတနသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၍၊ တ
တော၊ ထိုဝင်စားအပ်သော နေဝသညာနာသညာ ယတနသမာပတ်မှ၊
ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ သင်္ခါရေ၊ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ်၌ရှိသော
သင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပဌမဈာန်အစရှိသည်ကိုဝင်
စား၍ပဌမဈာန် အစရှိသည်၌ရှိသောသင်္ခါရတရားတို့ကို သုံးသပ်သည်
ရှိသော်၊ အသော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သမထဝိပဿနံ၊ သမထဝိပဿနာကို၊
ယုဂနန္တံ၊ အစုံဖွဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝေတိနာမ၊ ပွားစေသည်မည်၍၊ ဓမ္မုဒ္ဓစ္စ
ဝိဂ္ဂဟိတန္တိ၊ ဓမ္မုဒ္ဓစ္စဝိဂ္ဂဟိတံဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿနာဓမ္မေသု၊
သမထဝိပဿနာတရားတို့၌၊ ဒေသဝိပဿနုပဉ္စိလေသသင်္ခါရေ၊ ဆယ်
ပါးသောဝိပဿနာ၏ ညစ်ညူးကြောင်းဘေးရန်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဥဒ္ဓစ္စေန၊
ဥဒ္ဓစ္စသည်၊ ဝိဂ္ဂဟိတံ၊ ပေါက်ပြန်စွာယူအပ်သော၊ ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ မကောင်းသ
ဖြင့်ယူအပ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သော
အာရသောသမယောတိဣဒိနာ၊ သောအာရသောသမယောဟူသောဤ
ပါဌ်ဖြင့်၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ သပ္ပာယာနံ၊ လျောက်ပတ်သည်တို့ကို၊
ပဋိလာဘကာလော၊ ရသောကာလကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၍၊ ယန္တံ၊ ဝိတ္တန္တိ
ယန္တံ၊ ဝိတ္တံဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ၊ သမယော၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိပဿနာဝိလိ၊
ဝိပဿနာအစဉ်သို့၊ ဩက္ကမိတွာ၊ သက်၍၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ တံ၊ ဝိတ္တံ၊ ထို
ဝိတ်သည်၊ အဇ္ဈတ္တမေဝသန္တိဋ္ဌတိတိ၊ အဇ္ဈတ္တမေဝသန္တိဋ္ဌတိဟူသည်
ကား၊ ဝိပဿနာဝိလိ၊ ဝိပဿနာအစဉ်သို့၊ ပစ္စေတဂိတွာ၊ တဖန်သက်၍၊
ဂေါစရဇ္ဈတ္တသင်္ခါရေ၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်သော၊ တသ္မိံ၊ ယောဇာ
ရမ္ပဏေ၊ ထိုဝိပဿနာ၏အာရုံ၌ပင်လျှင်၊ သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာတည်၍၊
သန္တိသိဒ္ဓတိတိ၊ သန္တိသိဒ္ဓတိဟူသည်ကား၊ အာရမ္ပဏာဝသေန၊ အာရုံ၏အ
စွမ်းအားဖြင့်၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိသိဒ္ဓတိ၊ နေ၍၊ ဧကောဒိဟောတိတိ၊ ဧ
ကောဒိဟောတိဟူသည်ကား၊ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ သမာဓိယတိတိ၊ သမာဓိယတိဟူသည်ကား၊ သမ္ပာ၊

၀

၃၅၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထဝဂ္ဂ

ကောင်းစွာ၊ အာမိယတိ၊ ထားအပ်၏၊ သုဋ္ဌပိတံ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထံ၊ ဤဒေသမသုတ် ၌၊ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။ ပဋိ ပဒါဝဂ္ဂေါ၊ ပဋိပဒါဝဂ်သည်၊ နုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်တည်း။ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဇ္ဈတနိယဝဂ်

တတိယဿ၊ သုံးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊ ကာယေဝါတိ၊ ကာယေဝဟူသည်ကား၊ ကာယဒွါရေ၊ ကာယဒွါရသည်၊ ကာယဝိညုတ္တိယာ၊ ကာယဝိညုတ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကာယသဇ္ဈတနာဟေတုတိအာဒိသု၊ ကာယသဇ္ဈတနာဟေတုဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ကာယသဇ္ဈတနာနာမ ကာယသဇ္ဈတနာမည်သည်ကား၊ ကာယဒွါရေ၊ ကာယဒွါရ၌၊ စေတနာ၊ စေတနာတည်း၊ သံကပ္ပနာ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်း၊ သာ၊ ထိုကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သောစေတနာသည်၊ အဋ္ဌကာမာဝစရကုသလဝသေန၊ ရှစ်ပါးသော ကာမာဝစရကုသိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဋ္ဌပိဓာ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကုသလဝသေန၊ အကုသိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ခွါဒသ ပိဓာ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသတိပိဓာ နှစ်ဆယ်အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝစိသဇ္ဈတနာ၊ ဝစိသဇ္ဈတနာ သည်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိသတိပိဓာ၊ နှစ်ဆယ်အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနောသဇ္ဈတနာ၊ မနောသဇ္ဈတနာသည်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိသ တိပိဓာ၊ နှစ်ဆယ်အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပိစ၊ ငင်စင်သော်ကား၊ ဧတ္ထံ၊ ဤမနောသဇ္ဈတနာ၌၊ နဝမဟဂ္ဂတစေတနာပိ၊ ကိုးပါးသောမဟဂ္ဂတ စေတနာတို့ကိုလည်း၊ လက္ခန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ကာယသဇ္ဈတနာဟေတု တိ၊ ကာယသဇ္ဈတနာဟေတုဟူသည်ကား၊ ကာယသဇ္ဈတနာပစ္စယာ၊ ကာယသဇ္ဈတနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိအဇ္ဈတ္တံသုခဒုက္ခ န္တိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိအဇ္ဈတ္တံသုခဒုက္ခဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကုသလကမ္မပစ္စယာ၊ ရှစ် ပါးသောကုသိုလ်ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နိယကဇ္ဈတ္တေ၊ မိမိ သန္တာန်၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခွါဒသအကုသလကမ္မပစ္စ ယာ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော အကုသိုလ်ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နိယကဇ္ဈတ္တေ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေ

၄-ဗတုတ္တနိပါတ်-ဗတုတ္တပဏ္ဏာသက-၃-သဇ္ဇေတနိယဝဂ်၊ ၃၅၇

သန္တရေသုပိ၊ ဩင်းသောဒ္ဓါရုတို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်
နည်းရှိ၏၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာဝါတိ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာဝ ဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာ
ကာရဏေနေဝ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဟိသစ္စံ၊
ထိုစကားသည် မှန်၏၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ သာဓယမာနာ၊ ဖုံးလွှမ်း
သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်အံ့၊ ဇေသဇ္ဇေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဒ္ဓါရေ
သု၊ ဒ္ဓါရုတို့၌၊ သုခဒုက္ခာနံ၊ သုခဒုက္ခတို့၏၊ ပစ္စယာဘူတာ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်
သော၊ စေတနာ၊ စေတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မူလဘူတာယ၊
အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာဝါတိ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာဝ ဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာမံဝါတိ၊ အာဒိသု၊ သာမံ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊
ပရေဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ အနာဏတ္တော၊ မစေ့စပ်ဘဲ၊ သယမေဝ၊
မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ အဘိသင်္ခရောဇ္ဇော၊ ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာမံ၊
ကိုယ်တိုင်၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကိုယ်၌ပြုခြင်းကို၊ အဘိ သင်္ခရေတိနာမ၊ ပြု
သည်မည်၏၊ ပန၊ အဘို့တပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ယံ၊ အကြင်ကာယသင်္ခါရုကို၊
ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ သမာဒပေတွာ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍၊ အာဏာပေ
တွာ၊ စေခိုင်း၍၊ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ တံကာယသင်္ခါရံ၊
ထိုကာယသင်္ခါရုကို၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ အဘိသင်္ခရောန္တိနာမ၊
ပြုပြင်စီရင်သည်မည်ကုန်၏၊ ပန၊ အဘို့တပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ယော၊ အကြင်
သူသည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကုသလန္တိ၊ ကုသိုလ်ဟူ၍၊ အကုသလံ၊
အကုသိုလ်ကို၊ အကုသလန္တိ၊ အကုသိုလ်ဟူ၍၊ ကုသလဝိပါကံ၊ ကုသိုလ်
၏အကျိုးကို၊ ကုသလဝိပါကောတိ၊ ကုသလဝိပါကံဟူ၍၊ အကုသလဝိ
ပါကံ၊ အကုသိုလ်၏အကျိုးကို၊ အကုသလဝိပါကောတိ၊ အကုသလဝိပါကံ
ဟူ၍၊ ဇာနဇ္ဇော၊ သိ၍၊ ကာယဒ္ဓါရေ၊ ကာယဒ္ဓါရ်၊ ဝိသတိဝိဓံ၊ နှစ်ဆယ်အ
ပြားရှိသော၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယသင်္ခါရုကို၊ အဘိသင်္ခရေတိ၊ ပြုပြင်စီ
ရင်တတ်၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမ္ပဇာနေဝ၊ ကောင်းစွာသိသည်ဖြစ်၍၊
အဘိသင်္ခရေတိနာမ၊ ပြုသည်မည်၏၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇေ၊
ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဇာနဇ္ဇော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊
အဘိသင်္ခရေတိ၊ ပြုပြင်၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသမ္ပဇာနေဝ၊ မသိ
သည်ဖြစ်၍၊ အဘိသင်္ခရေတိနာမ၊ ပြုသည်မည်၏၊ သေသ ဒ္ဓါရေသုပိ၊

ဩင်းသောဒ္ဓါရုတို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တတ္ထံ

၃၅၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာမိသျှ-မဂ္ဂုတ္တဝံ၊

ထိုသိသည်ဖြစ်၍ပြုခြင်းမသိသည်ဖြစ်၍ပြုခြင်းတို့တွင်၊ အသမ္ပဒေနကမ္ပံ၊
မသိသော သူ၏ပြုခြင်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ ဒဟဒေါရကော၊ ငယ်သောသူတို့သည်၊ မာတာဝိတူဟိ၊ အမိ
အဘတို့သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော အမူအရာကို၊ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ စေတိယံ၊ စေတိကို၊ ဝန္တန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဝုပ္ပပူဇံ၊ ပန်းပူဇော်
ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊ ဝန္တန္တိ၊ ရှိခိုး
ကုန်၏၊ ကုသလန္တိ၊ ကုသိုလ်ဟူ၍၊ အဇာနန္တာပိ၊ မသိကုန်သော်လည်း၊
တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့အား၊ တံ၊ ထိုစေတိကိုရှိခိုးခြင်း အစရှိသည်သည်၊
ကုသလမေဝ၊ ကုသိုလ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး
မိဂပက္ခိအာဒယော၊ သားဌက် အစရှိကုန်သော၊ တိရုစ္ဆာနံ၊ တိရုစ္ဆာန်
တို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဝန္တန္တိ၊
ရှိခိုးကုန်၏၊ စေတိယံ၊ စေတိကို၊ ဝန္တန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဇာနန္တာနဗ္ဗိ၊ သိသည်
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဇာနန္တာနဗ္ဗိ၊ မသိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ
သံ၊ ထိုသားဌက်အစရှိသော တိရုစ္ဆာန်တို့အား၊ တံ၊ ထိုတရားကိုနာခြင်း
အစရှိသည်သည်၊ ကုသလမေဝ၊ ကုသိုလ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဒါရကာပနံ၊ သူငယ်တို့သည်ကား၊ မာတာဝိတရော
အမိအဘတို့ကို၊ ဟတ္ထပါဒေဟိ၊ လက်ခြေတို့ဖြင့်၊ ပဟရန္တိ၊ ယုတ်ခတ်ကုန်
၏၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ တံလသတ္တိကံ၊ လက်ဝါးဖျက်ကို၊ ဥဂ္ဂိရန္တိ၊
မိုးကုန်၏၊ ဒဏ္ဍံ၊ ဘုတ်ထွန်ခတ်ကို၊ ခိပန္တိ၊ ပစ်ချကုန်၏၊ အက္ကောသန္တိ၊
ဆဲရေးကုန်၏၊ ဂါဝိယော၊ နွားမတို့သည်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊
အနုဗန္တန္တိ၊ လိုက်ကုန်၏၊ သုနခါ၊ ခွေးတို့သည်၊ အနုဗန္တန္တိ၊ လိုက်ကုန်၏၊
ခုသန္တိ၊ ကိုက်ကုန်၏၊ ဘိဟဗုက္ခာဒယော၊ ခြင်္သေ့ကျား အစရှိသည်တို့
သည်၊ အနုဗန္တန္တိ၊ လိုက်ကုန်၏၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိခြွေမှ၊ ဝေါရောပေန္တိ၊
ချကုန်၏၊ ဇာနန္တာနဗ္ဗိ၊ သိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အဇာနန္တာနဗ္ဗိ၊ မသိ
သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုသူငယ်နွားမအစရှိသည်တို့အား၊
တံ၊ ထိုအမိအဘကိုယုတ်ခတ်ခြင်း ရဟန်းသံဃာသို့လိုက်ခြင်းအစရှိသည်
သည်၊ အကုသလကမ္ပံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တိသုမိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဣရေသု၊ ဤရတို့၌၊ အာယူဟနုစေတနာ၊ အားထုတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်
သော စေတနာကို၊ သမောဓာနေတဗ္ဗာ၊ ပေါင်းအပ်၏၊ သေယျဝံပိဒံ၊ အ
ဘယ်သို့ ပေါင်းအပ်သနည်းဟူမူကား၊ ကာယဒ္ဓါရေ၊ ကာယဒ္ဓါရေ၌၊ သယံ

၎င်းစာအုပ်တွင်ပါရှိသော အချက်အလက်များသည် အချို့သော အချက်အလက်များကို ဖော်ပြထားပါသည်။

ကတမူလကော၊ ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်းပင်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဝိသတိ
စေတနာ၊ နှစ်ဆယ်သောစေတနာသည် လည်းကောင်း၊ အာဏတ္တိမူလ
ကော၊ သူတပါးကိုစေခိုင်းခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဝိသတိစေတ
နာ၊ နှစ်ဆယ်သော စေတနာသည် လည်းကောင်း၊ သမ္ပဇာန မူလကော၊
သိခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဝိသတိစေတနာ၊ နှစ်ဆယ်သောစေ
တနာသည်လည်းကောင်း၊ အသမ္ပဇာနမူလကော၊ မသိခြင်းလျှင် အကြောင်း
ရင်းရှိသော၊ ဝိသတိစေတနာ၊ နှစ်ဆယ်သောစေတနာသည်လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသိတိစေတနာ၊ နှစ်ဆယ်သောစေတနာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝစိန္တိ၊ ဝစိန္တိရန္တံ၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အသိတိစေတနာ၊ နှစ်
ဆယ်သော စေတနာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မနောဒွါရေပန၊ မနော
ဒွါရန္တကား၊ ဧကကဗ္ဗိ၊ တပါးပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကမ္မေကံန္တံ၊ ကုန်
တီးသော၊ တရုပုတ်သုံးဆယ်သော စေတနာတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သတဉ္စ၊
တခုသောစေတနာသည် လည်းကောင်း၊ သောဠသဉ္စ၊ တဆွဲခြောက်ပါး
သောစေတနာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သဗ္ဗာဝိ၊ အလုံးစုံသော စေတနာတို့သည်လည်း၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ဒွါရေသု၊ ဒွါရတို့၌၊ ဒွေသတာနိစ၊ နှစ်ရာသော စေတနာတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ ဓဝသတ္တတိ၊ ခုနစ်ဆွဲခြောက်ပါးကုန်သော၊ စေတနာစ၊ စေတနာ
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသဗ္ဗာဝိ၊ ထိုအလုံးသော
စေတနာတို့သည်လည်း၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာတေဝ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဟူ၍သာ
လျှင်၊ သင်္ခါရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂန္ထန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တံသမ္ပယုတ္တော၊ ထို
သင်္ခါရက္ခန္ဓာနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝေဒယိတာကာရော၊ ခံစားသောအခြင်းအရာ
သည်၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာမည်၏၊ သဉ္စာနနာကာရော၊ အငှတ်
ပြု၍သိသော အခြင်းအရာသည်၊ သညာက္ခန္ဓော၊ သညာက္ခန္ဓာ မည်၏၊
ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာမည်၏၊ ကာယော၊ ကာယ
ဒွါရသည်၊ ဥပါဒါရူပံ၊ ဥပါဒါရုပ်မည်၏၊ တဿ၊ ထိုကာယဒွါရဟုဆိုအပ်
ဥပါဒါရုပ်၏၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဘူတာနိ၊
ဘူတရုပ်တို့မည်ကုန်၏၊ ဣတိဣမေပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ဤငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊
ဒုက္ခသစ္စံနာမ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏၊ ဣမေသုတိက္ခဝေ ဓဉ္စေသု အဝိဇ္ဇာအနု
ပတိတာဝတိ၊ ဣမေသုတိက္ခဝေဓဉ္စေသုအဝိဇ္ဇာ အနုပတိတာဟူသည်ကား၊
ပုတ္တပ္ပဘောဒေသု၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော၊ ဣမေသုစေတနာ

၃၆၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

မဇ္ဈေသု၊ ဤစေတနာတရားတို့၌၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ သဟဇာတဝသေ
နစ၊ တကွဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပနိဿယဝသေ
စ၊ အားကြီးသော မှီရာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုပတပိ၊
ကျ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဋ်ဝေဝ၊ ကမ္မဝဋ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဋ်မူလကာ၊ ကမ္မဝဋ်
၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာကို လည်းကောင်း၊ ဒသိတာ၊
ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော
ဒေသနာအစဉ်ဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်သော၊ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယထာ၊ ပြီးပွမ်းခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြု၍၊ အဝိဇ္ဇာ
ယတွေဝအသေသ၊ ဝိရာဂနိရောဓာတိအာဒိ၊ အဝိဇ္ဇာယတွေဝအသေသ
ဝိရာဂနိရောဓာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုအဝိဇ္ဇာယတွေဝ အစရှိသောပါဌ်၌၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓာတိ၊ အ
သေသဝိရာဂနိရောဓာဟူသည်ကား၊ အသေသဝိရာဂနစေဝ၊ အကြွင်းမဲ့
ကင်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အသေသနိရောဓေနစ၊ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်
ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သောကာယောနဟောတိတိ၊ သောကာယော
နဟောတိဟူသည်ကား၊ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကာယေန၊
ကာယဒွါရဖြင့်၊ ကရေဏံ၊ ပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ စေတိပြင်ကိုတမြက်
လှည်းခြင်းအစရှိသောအမှုသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ စေတိယင်္ဂဏသမ္ပန္နံ၊
စေတိပြင်ကို တမြက်လှည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗောဓိယင်္ဂဏသမ္ပန္နံ၊
ဗောဓိပြင်ကိုတမြက်လှည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ အဘိက္ကမနံ၊ ရှေ့သို့တက်
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဋိက္ကမနံ၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထာနူ
ဝတ္ထကရေဏံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဇေဝမာဒိ၊
ဤသို့အစရှိသော အမှုအရာသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ပန၊ ထိုသို့စေတိ
ပြင်ကိုတမြက်လှည်းခြင်းအစရှိသောအမှုအရာထင်သော်လည်း၊ အသေ၊
ထိုရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကာယဒွါရေ၊ ကာယဒွါရ၌၊ ဝိသတိစေတနာ၊ နှစ်ဆယ်
သော စေတနာတို့သည်၊ အဝိပါကဓမ္မတံ၊ အကျိုးပေးခြင်း သဘောမရှိ
သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သောကာ
ယောနဟောတိ ယံပစ္စယာဿတံ ဥပ္ပဇ္ဇတိအဇ္ဈတ္တံသုခံဒုက္ခန္တိ၊ သောကာ
ယောနဟောတိပစ္စယာဿတံဥပ္ပဇ္ဇတိအဇ္ဈတ္တံသုခံဒုက္ခဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကာယဒွါရပဝတ္ထာ၊ ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော
စေတနာ၊ စေတနာကို၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ကာယောတိ၊ ကာယဟူ၍၊ အမိဗ္ဗေ

၉

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေတနိယဝဂ် ၃၆၀

တော၊ အလိုရှိအပ်၏။ သေသန္တယေဝိ၊ ကြွင်းသောပုန်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း၊
ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ခေတ္တန္တိ အာဒိနိဝိ၊ ခေတ္တံ ဤသို့အစ
ရှိသောအမည်တို့သည်လည်း၊ ကုသလာကုသလကမ္မသေဝ၊ ကုသိုလ်
အကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊
ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံသည်၊ ဝိပါကဿ၊ ဝိပါက်၏၊ ဝိရုဟနဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊
စည်ပင်ပေါက်ရောက်ရာဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ ခေတ္တံ၊ ခေတ္တ
မည်၏၊ ပတိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ တည်ရာအနက်သဘောကြောင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုမည်၏
ကာရဏဋ္ဌေန၊ အကြောင်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အာယတနံ၊
အာယတနမည်၏၊ အဓိကရဏဋ္ဌေန၊ စွဲ၍ပြုကြောင်းဖြစ်သော အနက်သ
ဘောကြောင့်၊ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရဏမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွါဘုရားသည်၊ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဋ္ဌာ
နေန၊ အရာဖြင့်၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊
ကမ္မံ၊ အားထုတ်အပ်သောကံကို၊ ဧသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
တဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏၊ ဝိပစ္စနဋ္ဌာနံ၊ အင်္ဂါပေးရာဋ္ဌာနကို၊ ဧသေဟု၊
ပြုခြင်းငှါ၊ စတ္တာရောမေသိက္ခဝေတိအာဒိ၊ စတ္တာရောမေသိက္ခဝေ ဤသို့အ
စရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ အတ္တဘာဝပဋိ
လာဘာတိ၊ အတ္တဘာဝပဋိလာဘာဟူသည်ကား၊ ပဋိလန္ဓအတ္တဘာဝါ၊ ရ
အပ်သောအတ္တဘောတို့တည်း၊ အတ္တသဗ္ဗေတနာကမတိတိ၊ အတ္တသဗ္ဗ
နာကမတိဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပကပ္ပိတစေတနာ၊ အား
ထုတ်အပ်သောစေတနာသည်၊ ဝဟတိ၊ ဆောင်၏၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တ
သဗ္ဗေတနာဟေတုတေသံသတ္တာနံတဋ္ဌာကာယာရတိဟောတိတိအာဒိ၊
အတ္တသဗ္ဗေတနာဟေတု တေသံသတ္တာနံတဋ္ဌာကာယာ ရတိဟောတိ ဤ
သို့အစရှိသည်တို့၌၊ ခန္ဓာပဒေါသိကာ၊ ငြိုးတူးခြင်းဖြင့်ပျက်စီးတတ်ကုန်
သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ အတ္တသဗ္ဗေတနာဟေတု၊ မိမိစေတနာဟူ
သောအကြောင်းကြောင့်၊ စဝန္တိ၊ ရတော်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
မှန်၏၊ နန္ဒဝနမိတ္တလတာဝန ဟရသကဝနာဒိ၊ နန္ဒဝနဥယျာဉ်မိတ္တလ
တာဥယျာဉ် ဟရသကဥယျာဉ် အစရှိသည်တို့၌၊ ဗိဗ္ဗရတိသမပ္ပိတာနံ၊
နတ်၌ဖြစ်သောဗွေ့လျော်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကိဇ္ဇန္တာနံ၊ ငြိုးတူး
ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုနတ်တို့အား၊ ပါနဘောဇနေ၊ သောက်စားသုံးဆောင်
ခြင်း၌၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သံရဿတိ၊ မေ့လျော့၏၊ တေ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊
အာဟာရပစ္စေဒန၊ အာဟာရ၏ပြတ်ခြင်းကြောင့်၊ အာတပေ၊ နေပူ၌၊ ဗိတ္တ

၃၆၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

မာလာဝိယ၊ ပစ်အပ်သောပန်းတို့ကဲ့သို့၊ ဖိလဝယန္တိ၊ ညှိုးနွမ်းကုန်၏၊ မနော
ပဒေါသိကာ၊ ငြိုးစူးသောစိတ်ဖြင့်ပျက်စီးတတ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့
သည်၊ ပရေသန္ဓေတနာဟောတု၊ သူတပါးစေတနာဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်၊ စဝန္တိ၊ ရတေကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ စာတုမဟာရာဇိကာ
စာတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့တည်း၊ တေသု၊ ထိုစာ
တုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သောနတ်တို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဒေ
ဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသတင်ကိုးကိစ္စိဿာမိ၊ ကစား
အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးငိုက်၍၊ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရ
ထေန၊ ရထားဖြင့်၊ ဝီထိ၊ ခရီးမသို့၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇတိကိရေ၊ သွားသတတ်၊ အထ၊ ထို
အခါ၌၊ နိက္ခမန္တံ၊ ထွက်သော၊ ပုရေတော၊ ရှေးမှ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော၊
အညံ၊ တပါးသောနတ်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ အယံ
ကပဏော၊ ဤအထီးကျန်သောနတ်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နတ်နည်း၊ အနိဋ္ဌ
ပုဗ္ဗိယ၊ မမြင်ဘူးသကဲ့သို့၊ ဧတံ၊ ဤနတ်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝိဇ္ဇိယာ၊ ကျောက်
ကုန်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓ၊ မာတောဝိယစ၊ 'ဖူးဖူးရောင်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ခရုမာ
နောဝိယစ' ခွင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုဏ္ဍတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ပုရေတော၊ ရှေး၌၊ ဂစ္ဆန္တောဝိ၊ သွား
သောနတ်သည်လည်း၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍၊ ကုန္တံ၊ အမျက်ထွက်သော၊
တံ၊ ထိုနောက်မှလိုက်သောနတ်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ကုဒ္ဓါနာမ၊ အမျက်တို့မည်
သည်ကား၊ သုဝိဇာနာ၊ သိလွယ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုနောက်မှလိုက်သောနတ်၏၊ ကုဒ္ဓဘာဝံ၊ အ
မျက်ထွက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တံ၊ သင်သည်၊ မဟံ၊ ငါအား၊
ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ကိံ၊ ကရိဿမိ၊ အဘယ်သို့ပြုနိုင်အံ့နည်း၊ အယံ
သမ္ပတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒါနသီလဝါဒီနံ၊ ဒါနသီလအစရှိ
သည်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်၏၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ဒါန
သီလဝါဒီနံ၊ ဒါနသီလအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ နလဒ္ဓေါ၊ မရအပ်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိကုဏ္ဍတိ၊ တပနံအမျက်ထွက်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
မှန်၏၊ ဧကေသိ၊ တယောက်သောနတ်သည်၊ ကုဒ္ဓေ၊ အမျက်ထွက်သည်ရှိ
သော်၊ ဣတရော၊ ဤမှတပါးသောနတ်သည်၊ အကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်မထွက်
သည်ရှိသော်၊ ရက္ခတိ၊ သေဘေးမှစောင့်သေး၏၊ ပန၊ မစောင့်သည်ကိုဆို
ဦးအံ့၊ ဥဘောသု၊ နှစ်ယောက်သောနတ်တို့သည်၊ ကုဒ္ဓေသု၊ အမျက်ထွက်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧကဿ၊ ရှေးဦးစွာအမျက်ထွက်သောတယောက်သော

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေတနိယံဝဂ်၊ ၃၆၃

နတ်၏ကောဓောအမျက်သည်၊ ဣတရေဿ၊ ဤတပါးသောနောက်မှအ
မျက်ထွက်သောနတ်၏ အမျက်အား၊ ပစ္စယော၊ ဂေဗျးဇူးပြုတတ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿာပိ၊ ထိုနောက်မှအမျက်ထွက်သောနတ်၏လည်း၊
ကောဓောအမျက်သည်၊ ဣတရေဿ၊ ဤတပါးသောရှေးဦးစွာအမျက်
ထွက်သောနတ်၏အမျက်အား၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သောနတ်တို့သည်၊
ဩရောဓာနံ၊ နတ်မောင်းမတို့သည်၊ ကန္တန္တာနံယေဝ၊ ငိုမြည်တမ်းကုန်စဉ်
ပင်လျှင်၊ စဝန္တိ၊ ရုတေကုန်၏၊ မနုဿာအတ္တသဗ္ဗေတနာပရသဗ္ဗေတနာ
စဟေတုစဝန္တိတိ၊ မနုဿာအတ္တသဗ္ဗေတနာစပရသဗ္ဗေတနာစဟေတု
စဝန္တိဟူသည်ကား၊ ဟေတုတူတာယ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တ
သဗ္ဗေတနာယစ၊ မိမိစေတနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊
ပရသဗ္ဗေတနာယစ၊ သူတပါးစေတနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ စဝန္တိ၊ ရုတေကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ကုမ္ဘိတွာ၊ အ
မျက်ထွက်ကုန်၍၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဟတ္ထေ
ဟိဝိ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍေဟိဝိ၊ တုတ်ထွန်တို့ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ပဟရန္တိ၊ ဂုတ်ခတ်ကုန်၏၊ ဇေဇ္ဇ၊ ဗန္ဓနာဒိဟိဝိ၊ ကြိုးဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိ
သည်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဗန္ဓန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏၊ အာသိနာပိ၊ သန်လျက်ဖြင့်လည်း၊ သိသံ
ဦးခေါင်းကို၊ ဘိန္နန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏၊ ပိသမ္ပိ၊ အဆိပ်ကိုလည်း၊ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏၊
ပပါတေပိ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌လည်း၊ ပပတန္တိ၊ ချကုန်၏၊ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေသို့လည်း
ပပိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏၊ အဂ္ဂိမ္ပိ၊ မီးသို့လည်း၊ ပပိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏၊ ပရေပိ၊ သူတ
ပါးတို့ကိုလည်း၊ ဟတ္ထေဟိဝါ၊ လက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍေနဝါ၊
တုတ်ထွန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟရိတွာ၊ ဂုတ်ခတ်၍၊ မာရေန္တိ၊ သေစေ
ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေသု၊ ထိုလူတို့၌၊ အတ္တသဗ္ဗေတနာပိ၊ မိမိစေတနာ
သည် လည်းကောင်း၊ ပရသဗ္ဗေတနာပိ၊ သူတပါးတို့၏ စေတနာသည်
လည်းကောင်း၊ ကမတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေ တေနဒေဝါ ဒဠဗ္ဗာတိ၊ ကတ
မေတေနဒေဝါဒဠဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့ကို၊ ကတမေနာမ
အဘာလံမည်သောနတ်တို့ဟူ၍၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေနအတ္တဘာ
ဝေန၊ ထိုမိမိစေတနာဟူသောအကြောင်း သူတပါးစေတနာဟူသောအ
ကြောင်းကြောင့်ရတခြင်းမရှိသော အတ္တဘောဖြင့်၊ ကတမေဒေဝါ၊ အ

၃၆၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထပုဒ်

ဘယ်နတ်တို့ကိုးဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပိအတ္ထော၊ ဤအနက်
ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ထေ
ရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဣမံပဉ္စ၊ ဤပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး
သနည်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကထေတံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ နပ္ပဟောတိကံ၊
မတွင်းနိုင်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ပဟော
တိ၊ တွင်းနိုင်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
သဘာဝေန၊ သဘောဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဝိသယံ၊ ဘုရား၏ အလိုဖြစ်သော၊ ဣဒံပဉ္စ၊
ဤပြဿနာကို၊ ကထေသိ၊ ဖြေဆိုဘူး၏၊ တေနဒဋ္ဌဗ္ဗာတိ၊ တေနဒဋ္ဌဗ္ဗာဟူ
သည်ကား၊ တေနအတ္တဘာဝေန၊ ထိုမိမိစေတနာဟူသောအကြောင်း သူ
တပါးစေတနာဟူသော အကြောင်းကြောင့် စုတေခြင်းမရှိသော အတ္တ
ဘောဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏၊ အယံပနပဉ္စော၊ ဤပြဿနာကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်၌၊ ကာမာဝစရေဝိ၊ ကာမာဝစရန္တလည်းကောင်း၊ ခူပါဝစရေဝိ၊
ခူပါဝစရန္တ လည်းကောင်း၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
ဘဝဂ္ဂေန၊ ဘဝဂ်ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ကထိတော၊ ဖြေဆိုအပ်
သည်ရှိသော်၊ နိပ္ပဒေသေန၊ အကြွင်းမရှိသောဒေသနာအားဖြင့်၊ ကထိတော၊
ဖြေဆိုအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးတော်ပိုက်၍၊
ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ အာဂန္တာရောဇ္ဈတ္တန္တိ၊ အာဂန္တာရောဇ္ဈတ္တံဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထ
ဘာဝံ၊ ဤသူ၏ အဖြစ်သို့၊ ကာမာဝစရေ၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာဘာဝမေဝ၊ ကာမာဝစရ
ဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါးအဖြစ်သို့သာလျှင်၊ အာဂန္တာရော၊ လာတတ်ကုန်သည်
တဩ၊ ပပတ္တိကာ၊ ထိုနေဝသညာ နာသညာယတနတံ၌ ပဋိသန္ဓေရှိကုန်
သည်၊ နေဝဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဥပရူပပတ္တိကာ၊ အထက်ဖြစ်သောဗြဟ္မာ
တံ၌ပဋိသန္ဓေရှိကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အနာဂန္တာရောဇ္ဈတ္တန္တိ၊
အနာဂန္တာရောဇ္ဈတ္တံဟူသည်ကား၊ ဣမံခန္ဓပဉ္စကံ၊ ဤကာမာဝစရဖြစ်
သောခန္ဓာငါးပါးသို့၊ နဂန္တာရော၊ မလာတတ်ကုန်သည်၊ ဟေဋ္ဌ၊ ပပတ္တိကာ
အောက်ဖြစ်သောတံ၌ပဋိသန္ဓေရှိကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တဩ၊
ပပတ္တိကာဝါ၊ ထိုနေဝသညာ နာသညာယတနတံ၌ပဋိသန္ဓေရှိကုန်သည်
လည်းကောင်း၊ ဥပရူပပတ္တိကာဝါ၊ အထက်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာတံ၌ပဋိသန္ဓေ
ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနတံ၌
သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိနောဝါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤအ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဇ္ဇတနိယဝဂ်၊ ၃၆၅

ရာဋ္ဌိလည်း၊ ဟေဋ္ဌိမဘဝေ၊ အောက်ဖြစ်သောတုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော
ဗြဟ္မာတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပရူပပတ္တိကာ၊ အထက်ဖြစ်သော
ဗြဟ္မာတုံ၌ပဋိသန္ဓေကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဘဝဂ္ဂေပန၊ ဘဝဂ်၌ကား၊
ဧတံ၊ ဤအထက်ဖြစ်သောဗြဟ္မာတုံ၌ပဋိသန္ဓေသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သေသံ၊
ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနု
မေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမသုတ်အဖွင့်
အပြီးတည်း။ ။

၂ ဒုတိယေး၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အတ္ထပ္ပဋိသန္တိဒါတိ၊ အတ္ထပ္ပဋိ
သန္တိဒါဟူသည်ကား၊ ပစ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အတ္ထေသု၊ အကျိုးတုံ၌၊ ပ
ဘေဒဂတံ၊ ခွဲခြမ်းတတ်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တည်း၊ ဩဓိသောတိ၊ ဩဓိ
သောဟူသည်ကား၊ ကာရဏသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဗျဉ္ဇနသောတိ၊
ဗျဉ္ဇနသောဟူသည်ကား၊ အက္ခရသော၊ အက္ခရာအားဖြင့်၊ အနေကပရိယာ
ယေနာတိ၊ အနေကပရိယာယေနဟူသည်ကား၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်
သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အာဓိက္ခာဒိတိ၊ အာဓိက္ခာဒိဟူသည်
ကား၊ ကထေမိ၊ ဟောအံ့၊ ဒေသေမိတိ၊ ဒေသေမိဟူသည်ကား၊ ပါကဋံ၊
ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေမိ၊ ဟောအံ့၊ ပညပေမိတိ၊ ပညပေမိ
ဟူသည်ကား၊ ဇာနာပေမိ၊ သိစေအံ့၊ ပဌပေမိတိ၊ ပဌပေမိဟူသည်ကား၊
ပဌပေတွာပဝတ္ထေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ကထေမိ၊ ဟောအံ့၊ ဝိဝရာဒိတိ၊ ဝိဝရာ
ဒိဟူသည်ကား၊ ဝိဝဋံ၊ ဟင်းလင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေမိ၊ ဟောအံ့၊
ဝိဘဇာဒိတိ၊ ဝိဘဇာဒိဟူသည်ကား၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန်၍၊ ကထေမိ၊
ဟောအံ့၊ ဥတ္တာနိကဇောဒိတိ၊ ဥတ္တာနိကဇောဒိဟူသည်ကား၊ ဂန္တိရံ၊ နက်
နဲသောအနက်ကို၊ ဥတ္တာနကံ၊ ပေါ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေမိ၊ ဟော
အံ့၊ သောမံပဉ္ဇေနာတိ၊ သောမံပဉ္ဇေနဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုယုံမှားသင်္ကာ
ရှိသောသူသည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်သို့၊ ပဉ္ဇေန၊ ပြဿနာဖြင့်၊ ဥပဂစ္ဆတု၊ ကပ်
လော၊ အဟံဝေယျာကရဏေနာတိ၊ အဟံဝေယျာကရဏေနဟူသည်ကား
အဟံ၊ ငါသည်၊ အသေ၊ ထိုယုံမှားသင်္ကာရှိသောသူအား၊ ပဉ္ဇာကထနေန၊
ပြဿနာကိုဖြေဆိုခြင်းဖြင့်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ အာရာဇေသယာမိ၊ နှစ်သက်စေအံ့၊
ယောနောဓမ္မာနံသုကုသလောတိ၊ ယောနောဓမ္မာနံသုကုသလောဟူသည်
ကား၊ ယောသတ္တံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ အဓိ
ဂမနဓမ္မာနံ၊ သိအပ်သောတရားတို့၌၊ သုကုသလော၊ အလွန်လိင်မာတော်
မူ၏၊ သောဇေသဇေသောသတ္တာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗုဒ္ဓိဘူတော၊

၃၆၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

မျက်မှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။မယာ၊ငါသည်၊အတ္တပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္တပဋိသန္တိ
ဒါကို၊ ယဒိနသန္တိကတာ၊ အကယ်၍မျက်မှောက် မပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊
သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ သန္တိကရောဟိ၊မျက်မှောက်
ပြုဦးလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတွာ၊ဆို၍၊မံ၊ငါ့ကို၊ပဋိဗာဟိဿတိ၊မြစ်တော်မူ
လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ပုရတော၊ရှေး၌၊ နိသိန္နကော
ဝ၊ထိုင်လျက်ပင်သျှင်၊သီဟနာဒံ၊ခြင်္သေ့အသံကို၊ နဒတိ၊ဆို၏၊ ဣမိနာဥပါ
ယေန၊ဤဥပမာဖြင့်၊သဗ္ဗတ္ထ၊ အသုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣမာသုပဋိသန္တိဒါသု၊ ဤ
လေးပါးသောပဋိသန္တိဒါတို့တွင်၊တိသော၊ သုံးပါးသော ပဋိသန္တိဒါတို့
သည်၊လောကီယာ၊လောကီတို့တည်း၊အတ္တပဋိသန္တိဒါ၊အတ္တပဋိသန္တိဒါ
သည်၊လောကီယ လောကုတ္တရာ၊လောကီလောကုတ္တရာတည်း၊ ဣတိ၊ဤ
သည်လျှင်ဒုတိယသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။

၉ တတိယ၊သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဖဿာယတနာနန္တိ၊ဖဿာ
ယတနာနံဟူသည်ကား၊ဖဿာကရာနံ၊ဖဿ၏တည်ရာဖြစ်သောတရား
တို့၏၊ဖဿဿ၊ဖဿ၏၊ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနာနံ၊ဖြစ်ရာဖြစ်ကုန်သော တရားတို့၏၊
ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထညံ ကိဉ္စိတိ၊
အတ္ထညံကိဉ္စိ ဟူသည်ကား၊ ဧတေသု၊ထိုဖဿ၏ တည်ရာဖြစ်ကုန်သော
တရားတို့သည်၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈေသု၊
ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊တတော၊ထိုဖဿ၏တည်ရာဖြစ်သော တရားတို့
၏အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ပရိ၊နောက်၌၊ ကောပိအပ္ပ မတ္တကောပိ၊
အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ကိလေသော၊ကိလေသာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိသ
လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုန္န တိ၊မေး၏၊ နတ္ထညံ ကိဉ္စိတိဣဝေပိ၊ နတ္ထညံကိဉ္စိ
ဟူသောဤပါဌ၌လည်း၊ အပ္ပမတ္တကောပိ၊အနည်းငယ်လည်း ဖြစ်သော၊
ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုန္န တိ၊
မေး၏၊သေသန္တယေပိ၊ကြွင်းသောပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း၊ဧသေဝနယော
ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏၊ စတ္တာရောပိ၊လေးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ
ပဉ္စေပန၊ဤပြဿနာတို့ကိုကား၊ သဿတုန္တေဒ ကေစသဿတအမရာ
ပိက္ခေပဝသေန၊သဿတအယူ ဥန္တေဒအယူကေစသဿတအယူအမ
ရာပိက္ခေပအယူတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ပုန္န တိ၊မေး၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊
အဿ၊ထိုအရှင်မဟာကောဠိကမထေရ်၏၊ ထေရော၊အရှင်သာရိပုတ္တရာ
မထေရ်သည်၊ပုန္နိတပုန္နိတံ၊မေးလျှောက်တိုင်း မေးလျှောက်တိုင်းသော

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဇ္ဇေတနိယဝဂ်၊ ၃၆၇

ပြဿနာကို၊ ပဋိဗာဟန္တာ၊ တားမြစ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ မာဟေဝန္တိ၊ မာဟေဝံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမာဟေဝံဟူသောပါဌ၌၊ ဟိဇ္ဇတိ၊ ဟိဟူသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာဘဏိ၊ မဆိုလင့်၊ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္တု၊ ပလဒ္ဓိဝသေနေဝ၊ အတ္တဟူသောအယူ၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကိဉ္စ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောအတ္တဘောသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောစိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောအတ္တဘောသည်၊ အတ္တနာမ၊ အတ္တဘောမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ သဿတာဒိအာကာရေန၊ သဿတစသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဧသေသော၊ ဤအရှင်ကောဋ္ဌိက မထေရ်သည်၊ အတ္တု၊ ပလဒ္ဓိကော၊ အတ္တဟု အယူရှိသည်၊ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ အတ္တု၊ ပလဒ္ဓိကော၊ အတ္တဟုအယူရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေတည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ပြဦးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုပရိသတ်၌၊ ဧဝံလဒ္ဓိကော၊ ဤသို့အယူရှိသော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိသိန္နော၊ နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအတ္တဟုအယူရှိသော တယောက်သော ရဟန်းသည်၊ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ တဿ၊ ထိုအတ္တဟုအယူရှိသောတယောက်သော ရဟန်း၏၊ လဒ္ဓိံ၊ အယူကို၊ ဝိဿန္တာပနတ္ထံ၊ ဖြေစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ စ၊ တနည်းလည်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ ဧဝံလဒ္ဓိကော၊ ဤသို့အတ္တဟု အယူရှိကုန်သော၊ ယေဝိ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ တဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဗုဒ္ဓကာလေဝိ၊ ဖြတ်စွာသုရားလက်ထက်တော်၌လည်း၊ ဧသောပဉ္စော၊ ဤပြဿနာကို၊ မဟာသာဝကောဟိ၊ မဟာသာဝက တို့သည်၊ ဝိဿန္တိတော၊ ဖြေဆိုအပ်၏၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနောကာသုပစ္ဆေဒနတ္ထံ၊ စကားဆိုခြင်း အခွင့်ကိုဖြတ်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ ပုစ္ဆတိယေဝ၊ မေးသည် သာလျှင်တည်း၊ အပ္ပပဉ္စံပပဉ္စေတိတိ၊ အပ္ပပဉ္စံပပဉ္စေတိဟူသည်ကား၊ နပပဉ္စေတဗ္ဗဋ္ဌာနေ၊ မချဲ့သင့်သောအရာ၌၊ ပပဉ္စံ၊ ချဲ့သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အနာစရိတဗ္ဗံ၊ မသွားသင့်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ စရတိ၊ သွား၏၊ ယာဝတာပပဉ္စဿဂတိတိ၊ ယာဝတာပပဉ္စဿဂတိဟူသည်ကား၊ ယတ္တကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ ဆန္တံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဗဿာယတနာနံ၊ ဗဿာယတနတို့၏၊ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထကာဝ၊ ထိုမျှလောက်

၃၆၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သော ကာလပတ်လုံးသာလျှင်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနပ္ပဘောဒသံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
မာနဟူသော အပြားရှိသော၊ ပပဉ္စသမ္ဘုခြင်း၏၊ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆန္ဒအာရုသောဗဿာယတနာနံ အသေသ ဝိရာဂနိရော
ဓာပပဉ္စနိရောဓောပပဉ္စရပသမောတိ၊ ဆန္ဒအာရုသော ဗဿာယတနာနံ
အသေသဝိရာဂနိရောဓာ ပပဉ္စနိရောဓော ပပဉ္စရပသမောဟူသည်ကား၊
ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဇေတသုအာယတနေသု၊ ဤအသုဘာယတ
နတို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နိရုဒ္ဓေသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
ပပဉ္စာပိ၊ ခွဲခြင်းတို့သည်လည်း၊ နိရုဒ္ဓါဝ၊ ချုပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ရပသန္တာဝ၊ ပြင်းကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊
အာရုပ္ပေ၊ အရူပသံဃံ၊ ပုထုဇ္ဇနဗေဒတာနံ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာတို့
အား၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗဿာယတနာနိ၊ ဗဿာယတနတို့သည်၊ ကိဉ္ဇာ
ပိနိရုဒ္ဓါနိ၊ အကယ်၍ ချုပ်ကုန်၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင် ချုပ်ကုန်သော်လည်း၊
သဗ္ဗသမ္ဘု၊ ခြောက်ခုခြောက်သောမနာယတန၏၊ အနိရုဒ္ဓတ္တာ၊ မချုပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တယောပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပပဉ္စာ၊ ခွဲခြင်းတို့
သည်၊ အပ္ပဟိနာဝ၊ မပယ်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပဉ္စဝေါကာရဘဝဝသေနော၊ ပဉ္စဝေါကာရဘုံ
၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ပပဉ္စော၊ ခွဲခြင်းကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊

၄ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဣမိနာဝနယေန၊ ဤနည်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝိဇ္ဇာယန္တကရောဟောတိတိ၊
ဝိဇ္ဇာယန္တကရောဟောတိဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး
ဖြင့်၊ ဝဋုဒုက္ခဿ၊ ဝဋုဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုတတ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝဋုဒုက္ခံ၊ ဝဋုဆင်းရဲကို၊
ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သည်ကို၊ ပရိဝုဋ္ဌံ၊ အဆုံးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
တိဋ္ဌတိ၊ တည်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်၌တို့လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်
နည်းရှိ၏၊ သဥပါဒါနောတိ၊ သဥပါဒါနောဟူသည်ကား၊ သဂဟဏောဝ၊
စွဲလမ်းခြင်းရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အန္တကရောအဘိဿာတိ၊
အန္တကရောအဘိဿဟူသည်ကား၊ ဝဋုဒုက္ခဿ၊ ဝဋုဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဉ္ဇေတနိယဝဂ်၊ ၃၆၆

အဆုံးကိုကတွာပြု၍ဌိတော၊ တည်သည်၊ အဘိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ စရဏ
သမ္ပန္နောတိ၊ စရဏသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ ပန္နရသဓမ္မဘေဒန၊ တဆွဲငါး
ပါးသောတရားအပြားရှိသော၊ စရဏေန၊ စရဏနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယထာဘူတံဇာနံပဿံ အန္တကရောဟောတိတိ၊
ယထာဘူတံဇာနံပဿံအန္တကရောဟောတိဟူသည်ကား၊ ယထာသဘာ
ဝံ၊ သဘောအားလျော်စွာ၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၏၊
ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ ဝနုရက္ခဿ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍ဌိတောနာမ၊ တည်သောသူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အရဟတ္တနိက္ခယေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအထွဋ်တင်သဖြင့်၊ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာကို
နိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်
သော၊ ဧကကနိပါတဝဏ္ဏနာယံ၊ ဧကကနိပါတ်အဖွင့်၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဇ္ဈတ္တိကာတိ၊ အဇ္ဈတ္တိကာ
ဟူသည်ကား၊ ကေသာဒိသု၊ ဆံအစရှိကုန်သော၊ ဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆယ်အ
တိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကောဋ္ဌာသေသု၊ အရတို့၌၊ ထဒ္ဓါကာရလက္ခဏာ၊
ခိုင်မာသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အခြင်းအရာ လက္ခဏာရှိသော၊
ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်တည်း၊ ဗဟိရာတိ၊ ဗဟိရာဟူသည်ကား၊ ဗ
ဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌံ၊ အနိဇ္ဈိယဗဒ္ဓေသု၊ ဣန္ဒြေနှင့်မစပ်ကုန်သော၊ ပါသာဏပဗ္ဗတာ
ဒိသု၊ ကျောက်တောင်အစရှိသည်တို့၌၊ ထဒ္ဓါကာရလက္ခဏာ၊ ခိုင်မာသည်
၏အဖြစ်တည်းဟူသောအခြင်းအရာလက္ခဏာရှိသော၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထ
ဝီဓာတ်တည်း၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်
သော၊ ဓေတုယောဝိ၊ ဓာတ်တို့ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ နေတံမ
မနေသောဟမသ္မိနမေသော၊ အတ္တာတိ၊ နေတံမမနေသောဟမသ္မိနမေသော
အတ္တာဟူသော၊ ဣဒံတယံ၊ ဤဝါကျသုံးပါးအပေါင်းကို၊ တံဏှာမာနဒိဋ္ဌိဂ္ဂါ
ဟပ္ပဋိက္ခပဝသေန၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော စွဲလမ်းခြင်းကိုပယ်
ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗပ္ပညာယဒဗ္ဗပ္ပန္နိ၊ သဗ္ဗပ္ပညာ
ယဒဗ္ဗပ္ပဟူသည်ကား၊ ပောတုနာ၊ သင့်သော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊
မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿိတဗ္ဗံ၊ မြင်အပ်သောတရားကို၊ ဒိသ္မာတိ၊
ဒိသ္မာဟူသည်ကား၊ သဟဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့် တကွဖြစ်သော၊
မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ အန္တေဇိတဏှန္တိ၊ အန္တေဇိ

၃၇၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

တဏှိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဝဏ္ဏတဏှာယ၊ မဂ်သည်သတ်အပ်သောတဏှာ
 ဖြင့်၊ သမူလကံ၊ အကြောင်းရင်းရှိသောကိလေသာကို၊ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်၏၊ ဝိဝတ္တ
 ယိသံယောဇနန္တိ၊ ဝိဝတ္တယိသံယောဇနံဟူသည်ကား၊ ဒသဝိမံပိ၊ ဆယ်
 ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို၊ ဝိဝတ္တယိ။
 လွန်၏၊ ဥဗ္ဗတ္တေတွားထုတ်၍၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏၊ သမ္ဗာမာနာဘိသမယာတိ၊
 သမ္ဗာမာနာဘိသမယာဟူသည်ကား၊ ဟောတုနာ၊ သင့်သော၊ ကာရုဏေန၊
 အကြောင်းဖြင့်၊ နဝရိဓဿ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ မာနဿ၊ မာနကို၊ ပဟာ
 နာဘိသမယာ၊ ပယ်ခြင်းတည်းဟူသောအဘိသမယကြောင့်၊ အန္တမကာ
 သိဒ္ဓကဿာတိ၊ အန္တမကာဘိဒ္ဓကဿဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခံ၊ ဝဋ္ဋဆင်း
 ရဲကို၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သည်ကို၊ ပရိဝုဇ္ဈံ၊ အဆုံးရှိသည်ကို၊ အကာသိ
 ပြု၏၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံယုတ္တမဟာနိ
 ကာယေ၊ သံယုတ္တမဟာနိကာယံ၌၊ ရာဟုလောဝါဒေ၊ ရာဟုလောဝါဒသုတ်
 ၌၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဂူဠရာဟုလောဝါဒေ၊
 ဂူဠရာဟုလောဝါဒသုတ်၌၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်
 ၏၊ အဗ္ဗလဗ္ဗိကရာဟုလောဝါဒေ၊ အဗ္ဗလဗ္ဗိကရာဟုလောဝါဒသုတ်၌၊ ဒဟ
 ရသေဝ၊ ငယ်နုသည်သာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်သောရာဟုလောမထေရ်အား၊
 မုသာဝါဒ၊ မုသာဝါဒမှ၊ ဝေရမဏီ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းကို၊ ကထိတာ၊
 ဟောအပ်၏၊ မဟာရာဟုလောဝါဒေ၊ မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်၌၊ ဝိပဿ
 နာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ အင်္ဂုတ္တရမဟာနိကာ
 ယေ၊ ဤအင်္ဂုတ္တရမဟာနိကာယံ၌၊ စတုက္ကောနိကသုညတာနာမ၊ လေးခု
 သောအစွန်းမှဆိတ်ခြင်းမည်သော၊ အယံ၊ ဤဝိပဿနာကို၊ ကထိတာ၊
 ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သတ္တမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သန္တံစေတောဝိမုတ္တိန္တိ၊ သန္တံ
 စေတောဝိမုတ္တိဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ သမာပတ္တိနံ၊ သမာ
 ပတ်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ သက္ကာ
 ယနိရောဓန္တိ၊ သက္ကာယနိရောဓံဟူသည်ကား၊ တေဘူမကဝဋ္ဋသင်္ခါတသာ
 ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောဝဋ္ဋဆင်းရဲဟုဆိုအပ်သော၊ သက္ကာယဿ၊ သက္ကာယ
 ဒိဋ္ဌိ၏၊ နိရောဓံ၊ ချုပ်ရာကို၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နပက္ခန္ဓတိတိ၊ နပက္ခန္ဓတိဟူသည်ကား၊ အာရေဋ္ဌဏ
 ဝသေန၊ အာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နပက္ခန္ဓတိ၊ မပြေးဝင်၊ သေသပဒေသုပိ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဇ္ဇတနိယဝဂ်၊ ၃၇၁

ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ နုပါဠိ
ကင်္ခါတိ၊ နုပါဠိကင်္ခါဟူသည့်ကား၊ နုပဋိကင်္ခါတဗ္ဗော၊ အလိုမရှိအပ်၊
ယေပဂတေနာတိ၊ လေပဂတေနဟူသည့်ကား၊ လေပမက္ခိတေန၊ ညောင်း
စေးဖြင့်လိမ်းကပ်အပ်သော၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမသ္မိံ၊ အတ္ထေ၊ ဤအရာ
၌၊ နဒိပါရံ၊ မြစ်တစ်သက်သို့၊ ဂန္တုကာမ၊ ပုရိသောပမ္ပံ၊ သွားခြင်းငှါအလိုရှိ
သောယောကျ်ားဥပမာကို၊ အာဟာရိတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်၏၊ ကိရုမိတ္တာရေမိ၊
အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊
ဝဏ္ဏသောတာယ၊ ကြွင်းသောရေအယဉ်ရှိသော၊ ဝါဠုမန္တ၊ ကုလသယ၊
ငါးရဲတို့ဖြင့်နှောက်ရှက်အပ်သော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏ပါရံ၊ ထိုမှဘက်ကမ်း
သို့၊ ဂန္တုကာမော၊ သွားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဩရိမံတိရံ၊ ဤမှဘက်ကမ်းသည်
သာသကံ၊ ရွှံ့ရှာဘွယ်ရှိ၏၊ သပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးဘျင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ပါရိမံ
တိရံ၊ ထိုမှဘက်ကမ်းသည်၊ ခေမံ၊ ဘေးငြိမ်း၏၊ အပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးဘျင်း
မရှိ၊ ကိံ၊ နုခေါ၊ အဘယ်အမှုကိုလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပါရံ၊ ထိုမှဘက်ကမ်း
သို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံအောက်မေ့သည်ရှိသော်၊
ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဌိတေ၊ တည်ကုန်သော၊ အဠကကုဓရုက္ခေ၊
ရှစ်ခုသောရေတက်ပင်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣမာယရုက္ခပ္ပဋိပါဠိယာ၊ ဤ
ရေတက်ပင်အစဉ်ဖြင့်၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနသိ၊ စိတ်၌၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကကုဓရုက္ခာနာမ၊ ရေတက်ပင်
တို့မည်သည်ကား၊ မဠသခါ၊ ချောမောသောအခက်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ
ဖြစ်ကုန်၏၊ သာခါယ၊ အခက်၌၊ ဟတ္ထာ၊ အလက်တို့သည်၊ နသဏ္ဌဟေယျံ၊
မတည်နှိုင်ကုန်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံအောက်မေ့၍၊ နိဂြောမိလက္ခ၊ ရုက္ခာဒိနံ၊
ပညောင်ပင်ညောင်ချပ်ပင်အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရဿ၊ တပါးပါး
သောသစ်ပင်၏၊ လေပဿ၊ အစေးဖြင့်၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ မက္ခေ
လွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ ဒက္ခိဏာဟတ္ထေန၊ လက်ျာလက်ဖြင့်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ သာ
ခံ၊ သစ်ခက်ကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ကိုင်၏၊ ဟတ္ထော၊ လက်သည်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသစ်ပင်
၌ပင်လျှင်၊ လဂ္ဂိ၊ ကပ်ငြိ၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဝါမဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်၊ ဒက္ခိ
ဏာပါဒေန၊ လက်ျာခြေဖြင့်၊ ဝါမပါဒေန၊ လက်ဝဲခြေဖြင့်၊ ဂဏ္ဍိ၊ ကြောံကန်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရောပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်
ခြေတို့သည်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသစ်ခက်၌ပင်လျှင်၊ လဂ္ဂိ၊ သု၊ ကပ်ငြိကုန်၏၊
သော၊ ထိုမြစ်တဘက်သို့သွားသောယောကျ်ားသည်၊ အဓောသိရော၊
ဦးခေါင်းစောက်ထိုး၊ လမ္ဗမာနော၊ တွေ့တဲ့ဆွဲသည်ရှိသော်၊ ဥပရိနဒိယံ၊ မြစ်

၃၂၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စာသုတ္တံတွဲ

ညာဉ်၊ ဧဝံ၊ မိဗ်းသည်၊ ဝုဋ္ဌော၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ပြည်သော၊
နိဗ္ဗာနံ၊ မြစ်၏၊ သောတေ၊ အယဉ်ဉ်းနိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နှစ်ဖွန်းသည်ဖြစ်၍၊ ကုန္တိလာ
ဒိန်း၊ မီးကျောင်းအစရှိသောသတ္တဝါတို့၏၊ ဘက္ခော၊ အစာသည်၊ အဟော
သိး၊ မြစ်၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုဥပမာစကား၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ သောတံ၊ မြစ်ရေအယဉ်ကဲ့သို့၊
သံသာရသောတံ၊ သံသာရာအယဉ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ သောတဿ၊
ရေအယဉ်၏၊ ပါရံ၊ ထိုမှတက်ကမ်းသို့၊ ဝန္တုကာမပုရိသော၊ သွား
ခြင်း၍၊ အသိရှိသော၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရ
ဝုဋ္ဌိလံ၊ သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဩရိ၊ မတိရိယံ၊ ဤမှတက်ကမ်းကဲ့သို့၊
သက္ကာယော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ပါရိမတိရိယံ၊ ထိုမှ
တက်ကမ်းကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာနကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ပရိပါဒိယံ၊ အစဉ်
အတိုင်း၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ အဋ္ဌကကုဓရက္ခာ၊ ရှစ်ပင်သောရေ
စတက်ပင်တို့ကဲ့သို့၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့ကို၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏၊ လေပမက္ခိတေန၊ ညောင်းစေးဖြင့်လိမ်းကျံအပ်
သော၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ သာခါဂဟတံ၊ သစ်ခက်ကိုကိုင်ခြင်းကဲ့သို့
ဈာနံ၊ ပိပဿနာနံ၊ ဈာနံ၊ ပိပဿနာတို့၏၊ ပါရိဗန္ဓကော၊ ဘေးရန်ဖြစ်ကုန်သော
နိဝရဏစသောကိလေသာတို့ကို၊ အသောစေတနာ၊ မသုတ်သင်မှု၍၊ သမာ
ပတ္တိသမာပဇ္ဇနံ၊ သမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ စတုဟိ၊
လေးပါးကုန်သော၊ ဟတ္ထပါဒေဟိ၊ ခြေလက်တို့ဖြင့်၊ သာခါယ၊ သစ်ကိုင်း၌၊
ဗန္ဓဿ၊ ဖွဲ့သောယောကျ်ား၏၊ ဩလမ္ပနံ၊ ဝိယံ၊ တွဲလွဲဆွဲသကဲ့သို့၊ ပဌမဇ္ဈာ
နေ၊ ပဌမဈာန်၌၊ နိကန္တိယာ၊ တပ်ခြင်းတဏှာဖြင့်၊ လဂ္ဂကာလော၊ ကပ်ငြိ
သောအခါကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဥပရိသောတေ၊ မြစ်ညာဉ်၊ ဝုဋ္ဌိရိယံ၊
မိဗ်းရွာခြင်းကဲ့သို့၊ ဆသုဒ္ဓါရေသု၊ ခြောက်ရွာတို့၌၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေ
သာတို့၏၊ ဥပ္ပန္နကာလော၊ မြစ်သောကာလကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊
မြစ်သည်၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ပြည်သည်ရှိသော်၊ သောတေ၊ ရေအယဉ်ဉ်းနိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာနံ၊
နှစ်ဖွန်းသော၊ ယောကျ်ား၏၊ ကုန္တိလာဒိန်း၊ မီးကျောင်းအစရှိသည်တို့၏၊
ဘက္ခာတကာလော၊ အစာဖြစ်သော ကာလကဲ့သို့၊ သံသာရသော
တေ၊ သံသာရာအယဉ်ဉ်းနိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စတုသု၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ အပါယေသု၊ အပါယ်ဘုံတို့၌၊ ဒုက္ခာနုဘဝနကာလော၊ ဘင်း
ရဲကိုခံစားရသောကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သုဒ္ဓေနဟတ္ထေနာတိ၊
သုဒ္ဓေနဟတ္ထေနဟူသည်ကား၊ သုဝေတေန၊ ကောင်းစွာသေးကြောအပ်
သော၊ ပရိသုဒ္ဓဟတ္ထေန၊ စင်ကြယ်သောလက်ဖြင့်

၄-ဗဟုက္ခနိပါတ်-ဗဟုက္ခပဏ္ဏာသက-၃-သဇ္ဇေတနိယဝဂ်၊ ၃၇၃

ဣမထို့ဝိအတ္ထေ၊ ဤအရာ၌လည်း။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုခွင့်တူသည်သာ
လျှင်ဖြစ်သော၊ ဩပမ္ပံ၊ ဥပမာကို၊ ကာတမ္ပံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အ
ကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ တလေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့၊
ဂန္တုကာမော၊ သွားခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။
ကကုဓရက္ခာနာမ၊ ရေတက်ပင်တို့မည်သည်ကား၊ မဋ္ဌသဘါ၊ ချောမော
သောအခက်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိသိဋ္ဌဟတ္ထေန၊ ညစ်နွမ်း
သောလက်ဖြင့်၊ ဂဗ္ဘန္တဿ၊ ကိုင်သောယောကျ်ား၏၊ ဟတ္ထော၊ လက်
သည်၊ ပရိဂလေယျ၊ သျှောင်ကျရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ ဟတ္ထပါဒေ၊
လက်ခြေတို့ကို၊ သုခေတော၊ မကောင်းစွာဆေးကြောအပ်သည်တို့ကို၊ က
တွာ၊ ပြု၍၊ ကေ၊ တခုသော၊ သာခံ၊ သစ်ခက်ကို၊ ဂဗ္ဘိတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပဌမံ
ရက္ခံ၊ ရှေးဦးစွာသောရေတက်ပင်သို့၊ အာရုဠော၊ တက်၏၊ တတော၊ ထို
ရှေးဦးစွာသောရေတက်ပင်မှ၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ ဒုတိယံ၊ ရှစ်ခုမြော်
သောရေတက်ပင်ကို၊ (ပ)၊ တတော၊ ထိုခုနစ်ခုမြောက်သောရေတက်
ပင်မှ၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ အဗ္ဗမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောရေတက်ပင်သို့၊
တတော၊ ထိုရှစ်ခုမြောက်သောရေတက်ပင်မှ၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊
ပါရိမတိရေ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၌၊ ဓမ္မန္တဘူမိံ၊ ဘေးမရှိသော အရပ်သို့၊
ဂတော၊ သွား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌၊ ဣမေဟိရုက္ခေဟိ၊ ဤရေတက်
ပင်တို့ဖြင့်၊ ပါရိမတိရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ တဿ၊ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ ဗိန္တိ၊ တကာလောဝိယ၊ ကြံသော
ကာလကဲ့သို့၊ ယောဂိနော၊ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဋ္ဌသမာ၊ ပတ္တိယော၊
၂ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့ကို၊ သမာပဋိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ သမာပတ္တိတော၊
သမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဂမိဿာမိ၊
ရောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တိ၊ တကာလောဝိယ၊ ကြံသော ကာလကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏၊ သုဇ္ဈေန၊ စင်ကြယ်သော၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ သာခါဂဟဏံ
ဝိယ၊ သစ်ခက်ကိုကိုင်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဈာနဝိဿနာနံ၊ ဈာနဝိပဿနာတို့၏၊ ပါရိ
မန္တိကဓမ္မေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဘေးရန်ဖြစ်သောနိဝရဏစသော ကိလေသာ
တို့ကို၊ သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ သမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနံ၊ သမာပတ်ဝင်
စားခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရှစ်ခုသောရေတက်ပင်တို့တွင်၊
ပဌမရက္ခာ ရောဟဏ ကာလောဝိယ၊ ရှေးဦးစွာသော ရေတက်ပင်သို့
တက်သောအခါကဲ့သို့၊ ပဌမဇ္ဈာန သမာပတ္တိကာလော၊ ပဌမဈာန်ကိုဝင်
စားသောကာလကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ပဌမရက္ခတော၊ ရှေးဦးစွာသော

၃၂၄ အရံတ္တုရ်အဋ္ဌကထာနိသယ-ဝစုတ္တဝံ

ရေတက်ပင်မှ၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်၍၊ နုတ်ယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ရေတက်
ပင်သို့၊ အာရုဠကောလောဝိယ၊ တက်သောကာလကဲ့သို့၊ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ပဌမ
ချာန်၌၊ နိကန္တိယာ၊ တပ်ခြင်း တဏှာဖြင့်၊ အဗန္ဓဿ၊ ဖွဲ့ခြင်း မရှိသော
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တတော၊ ထိုဝင်စားအပ်သော ပဌမချာန်မှ၊ ဝုဠာယ၊
ထ၍၊ နုတ်ယဇ္ဈာန သမာပန္နကောလော၊ နုတ်ယချာန်ကို ဝင်စားသောကာ
လကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ (ပ)၊ သတ္တရုက္ခတော၊ နှစ်ခုမြောက်သော ရေ
တက်ပင်မှ၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်၍၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော ရေတက်ပင်
သို့၊ အာရုဠကောလောဝိယ၊ တက်သောကာလကဲ့သို့၊ အာကိဉ္စညာယတ
နသမာပတ္တိယံ၊ အာကိဉ္စညာယတန သမာပတ်၌၊ နိကန္တိယာ၊ တပ်ခြင်း
တဏှာဖြင့်၊ အဗန္ဓဿ၊ ဖွဲ့ခြင်းမရှိသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တတော၊ ထိုအာ
ကိဉ္စညာယတန ချာန်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ နေဝသညာ နာသညာ ယတန
သမာပန္နကောလော၊ နေဝသညာ နာသညာယတနချာန်ဝင်စားသောကာလ
ကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အဋ္ဌမရုက္ခတော၊ ရှစ်ခုမြောက်သော ရေတက်
ပင်မှ၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်၍၊ ပါရိမတိရံ၊ ထိုမှဘက်ကမ်း၌၊ ခေမန္တဘူမိ၊
တေးမရှိရာအရပ်သို့၊ ဂတကောလောဝိယ၊ သွားသောကာလကဲ့သို့၊ နေဝ
သညာ နာသညာယတနေ၊ နေဝသညာ နာသညာယတနချာန်၌၊ နိကန္တိယာ
တပ်ခြင်းတဏှာဖြင့်၊ အဗန္ဓဿ၊ ဖွဲ့ခြင်းမရှိသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သမာ
ပတ္တိတော၊ ဝင်စားသောသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ သင်္ခါရေ၊ တေဘူမက
သင်္ခါရေတရားတို့ကို၊ သမ္ဘဝိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ အရဟတ္တ ပတ္တကောလော၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

အဝိဇ္ဇာပဘောဒံ မနသိ ကရောတိတိ၊ အဝိဇ္ဇာပဘောဒံ မနသိကရောတိ
ဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အချာန်၌၊ အညာဇာ
သု၊ အထိခြင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗာနဗလာမဟာအဝိဇ္ဇာယ၊ တစ်ခုကို
ထုလဲသော ကြီးစွာသော အဝိဇ္ဇာ၏၊ ပဘောဒသင်္ခါတံ၊ ပျက်စီးခြင်းဟု
ဆိုအပ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ မနသိကရောတိ၊ စူးစူးသွင်း၏၊
နပက္ခန္ဓတိတိ၊ နပက္ခန္ဓတိ ဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏဝသေနဝံ၊ အာရုံ၏
အဝှမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ နပက္ခန္ဓတိ၊ မပြေးဝင်း၊ ဓမ္မာဠိသိ၊ ဓမ္မာဠိဟူသည်
ကား၊ ဂါမတော၊ ရွာမှ၊ နိက္ခန္တဿ၊ ထွက်သော၊ မဟာဥဒကဿ၊ ကြီးစွာ
သောရေ၏၊ ပတိဋ္ဌာနဘူတော၊ တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ မဟာအာဝါ
ရော၊ ကြီးစွာသောတစ်ဆင့်တည်း၊ အနေကဝဿဂဏိကာတိ၊ အနေက
ဝဿဂဏိကာ ဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊ ဧတိဿ၊ ထိုကြီးစွာ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဇ္ဇေတနိယဝဂ်၊ ၃၂၅

သောတစီးအိုင်အား၊ ဂါမဿဝါ၊ ရွာ၏လည်းကောင်း၊ နဂရဿဝါ၊ မြို့၏
လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နကလေယေဝ၊ ဖြစ်စကလသွပ်ပင်လျှင်၊ ဥပ္ပဒုတ္တာ၊ ဖြစ်
ခြင်းကြောင့်၊ အနေကနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝဿဂဏနာနိ၊ နှစ်အရေ
အတွက်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနေကဝဿ
ဂဏိကာ၊ အနေကဝဿဂဏိကာမည်၏၊ အာယမုခါနိတိ၊ အာယမုခါနိ
ဟူသည်ကား၊ စတသော၊ လေးချောင်းကုန်သော၊ ပဝိသနကန္တရော၊ ဝင်ရာ
ဖြစ်သောမြောင်းငယ်တို့သည်၊ အပါယမုခါနိတိ၊ အပါယမုခါနိ ဟူသည်
ကား၊ အာပဝါဟနန္တိန္ဒါနိ၊ ရေ၏သွားရာဖြစ်သောအပေါက်တို့သည်၊ နအာ
ဠိပ္ပဘေဒေါ ပါဠိကင်္ခါတိ၊ နအာဠိပ္ပဘေဒေါ ပါဠိကင်္ခါ ၂ ဟူသည်ကား၊
ပါဠိပ္ပဘေဒေါ၊ ကန်သင်း၏ ပျက်ခြင်းကို၊ နပါဠိကင်္ခါတဗ္ဗေ၊ အလိုမရှိအပ်၊
ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တတော၊ ထိုကြီးစွာသော တစီးအိုင်မှ၊
ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပါဠိ၊ ကန်သင်းကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်၍၊ ကစ
ဝရံ၊ အမှိုက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊ နသမ္ဗာ
ပုဏိ၊ မချောက်၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤအနက်ကို၊
ဝိဘာဝနတ္ထံ၊ ထင်စွာပြခြင်းငှါ၊ ဥယျာနဂဝေသကဩပမ္ပံ၊ ဥယျာဉ်ကိုရှာ
သောယောကျ်ား၏ဥပမာကို၊ အာဟရိတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်၏၊ ကိရိတ္ထာရေ
မိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ နဂရဝါသိကော၊ မြို့နေဖြစ်
သော၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို၊ ဂဝေ
သန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ နဂရတော၊ မြို့မှ၊ နာတိဒုရေ၊ မဝေးလွန်းသော၊
နစ္စာသန္တေ၊ မနီးလွန်းသော၊ ပဒေသေ၊ အရပ်၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဓမ္မာ
ဠိ၊ တစီးအိုင်ကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်၏၊ သော၊ ထိုဥယျာဉ်ကိုရှာသော မြို့နေသော
ယောကျ်ား အမျိုးသားသည်၊ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ ရမဏိယံ၊ မွေ့
လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သလ္လက္ခတွာ၊ မှတ်၍၊ ကုဒါလံ၊ ပေါက်တူးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊
ပတ္တာရိပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကန္တရာနိ၊ ရောင်ရာ မြောင်းငယ်
တို့ကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဧဝေါ၊ ချမ်းသည်၊ သမ္ဗာ၊
ကောင်းစွာ၊ နဝသိ၊ မရွာ၊ အဝသေသဥဒကံ၊ ကြွင်းသောရေသည်၊ အာပ
ဝါဟနန္တိန္ဒေန၊ ရေ၏သွားရာဖြစ်သော အပေါက်ဖြင့်၊ ပရိဿဝိတွာ၊ လျှော
၍၊ ဂတံ၊ သွား၏၊ ဝဗ္ဗက္ခန္ဓာပိလောတိကာဒိနိ၊ သားရေပိုင်း ဝှေ့ဆိုးခွင်းအစရှိ
သည်တို့သည်၊ တတ္ထေဂံ၊ ထိုကြီးစွာသော တစီးအိုင်၌ပင်လျှင်၊ ပုဏိကာ

၃၇၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

နိဂုဏ်ကုန်သည်၊ ဇာတာနိဂုဏ်ကုန်၏၊ ပါဏကာရိုးတို့သည်၊ သဗ္ဗိတာ၊
တည်ကုန်၏၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ အနုပဂမနိယာ၊ မချဉ်းကပ်
ကောင်းသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပဂတာနံပိချဉ်းကပ်သော သူတို့သည်
လည်း၊ နာသာပုဋ္ဌေ၊ နှာခေါင်းပုတို့ကို၊ ပိဝေယ၊ ပိတ်၍၊ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ သွား
အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဥယျာဉ်ရှာသော ယောကျ်ားသည်၊
ကတိပါဟောနု၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ပဋိက္ကမ္မ၊ နောက်သို့
ဆုတ်၍၊ ဝိတော၊ တည်လျက်၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဥပဂန္တု၊ ချဉ်း
ကပ်ခြင်း၌၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩအာဂံ၊ မေ့၍၊ ပက္က
မိ၊ ဖဲ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌၊ နဂရဝါသီ၊ မြို့၌နေသော၊ ကုလပုတ္တောပိယ၊
အမျိုးကောင်း သားကဲ့သို့၊ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
ဓဗ္ဗဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို၊ ဂဝေသန္တေန၊ ရှာသောမြို့နေ
ယောကျ်ားအမျိုးသားသည်၊ ဂါမနွါရေ၊ ရှာတံခါး၌၊ ဓမ္မာဠိယာ၊ တစီးအိုင်
ကို၊ ဝိဇ္ဇကာလောပိယ၊ မြင်အပ်သော အခါကဲ့သို့၊ စတုမဟာဘူတိကကာ
ယော၊ လေးပါးသော မဟာဘုတ်ကို ဖြစ်သော ရူပကာယကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ အပါယမုခါနံ၊ ရေထွက်ရာဖြစ်သောမြောင်းငယ်တို့ကို၊ ပိဟိတကာ
လောပိယ၊ ပိတ်သောအခါကဲ့သို့၊ ဓမ္မသဝနောဝါဒကဿ၊ တရားနာခြင်း
တည်းဟူသောနေကို၊ အလန္တကာလော၊ မရသောကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ အပါယမုခါနံ၊ ရေထွက်ရာဖြစ်သောမြောင်းငယ်တို့ကို၊ ပိဝရကာလော
ပိယ၊ ဖွင့်သောအခါကဲ့သို့၊ ဆန္ဒါရိက သံဝရဿ၊ ခြောက်ခွါရ၌ ဖြစ်သော
စောင့်စည်းခြင်းကို၊ ဝိဿန္တကာလော၊ စွန့်လွှတ်သောအခါကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဧဝဿ၊ မိုးစက်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အဝဿနကာလောပိယ၊
မရွာသောအခါကဲ့သို့၊ သပ္ပါယကဗုဋ္ဌာနဿ၊ လျော်ကပ်ပတ်သောကဗုဋ္ဌာနိုး
ကို၊ အလန္တကာလော၊ မရသောအခါကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဝဿယ
ဥဒကဿ၊ ကြွင်းသောရေ၏၊ အပါယမုခါနံ၊ ရေထွက်ရာဖြစ်သော မြောင်း
တို့ဖြင့်၊ ပရိဿပိတွာ၊ လျော့၍၊ ဂတကာလောပိယ၊ သွားသော အခါကဲ့သို့။
အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ ဂုဏာနံ၊ သီလသမာဓိအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူး
တို့၏၊ ပရိဟိနကာလော၊ ယုတ်သော အခါကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
ဥဒကဿ၊ ရေ၏၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပါပိ၊ ကန်သင်းကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ပျက်၍၊ ကဝ
ဝရံ၊ အမြိုက်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊ ပါပုဏိ
တိ၊ ရောက်ခြင်း၌၊ အသမတ္တကာလောပိယ၊ မစွမ်းနိုင်သော အခါကဲ့သို့။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေတနိယဝဂ်၊ ၃၇၇

အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာပါဠိ၊ အဝိဇ္ဇာ၌ တည်သော
ကန်သင်းကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဖျက်၍၊ ကိလေသရာသိ၊ ကိလေသာအရကို၊
ဝိမိတတွာ၊ ဖျက်သိမ်း၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကာတုံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း
ငှါ၊ အသမတ္တကာလော၊ မစွမ်းနိုင်သောအခါကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ဝဗ္ဗက္ခဏ္ဍဝိလောတိကာဒိနံ၊ သားရေပိုင်း၊ ပုဆိုးခွမ်း၊ အစရှိသည်တို့၏၊
တဗ္ဗေဝ၊ ထိုတစ်းအိုင်၌ပင်လျှင်၊ ပုတိဘာဝေါဝိယ၊ ပုပ်သည်၏အဖြစ်
ကဲ့သို့၊ အတ္တန္တရေကိုယ်တွင်း၌၊ ရာဂါဒိကိလေသေဟိ၊ ရာဂအစရှိသော
ကိလေသာတို့ဖြင့်၊ ပရိပူရိတကာလော၊ ပြည့်သောအခါကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ငှတ်
အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုမြို့နေယောကျ်ားအမျိုးသား၏၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ ဝိပ္ပုဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂတကာလော
ဝိယ၊ သွားသော အခါကဲ့သို့၊ ဝဋ္ဋသမ္ပိပုဂ္ဂလဿ၊ ဝဋ်နှင့် ပြည့်စုံသော
ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်၌၊ အဘိရတကာလော၊ ပွေ့လျော်သောအခါကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အာဠိပ္ပဘေဒေါ ပါဠိကဏ် ၂၀၊ အာဠိပ္ပဘေဒေါ ပါဠိ
ကဏ် ၂၀ သည်ကား၊ ပါဠိပ္ပဘေဒေါ၊ ကန်သင်းကိုဖျက်ခြင်းကို၊ ပဋိကဏ်
တဗ္ဗော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ တတော၊ ထိုတစ်း
အိုင်မှ၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဥဠာယ၊ ထံ၍၊ ပါဠိ၊ ကန်သင်းကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဖျက်
၍၊ ကဝေရံ၊ အမြိုက်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊
ပါပုဏ္ဏိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿတိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ တဒေဝဩပဗ္ဗံ၊ ထိုဥယျာဉ်ရာကို ရှာသော
မြို့နေယောကျ်ားအမျိုးသား၏ ဥပမာကိုပင်လျှင်၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊
ကထေတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာယမုခါနံ၊ ရေဝင်ရာဖြစ်သော မြောင်းတို့ကို၊
ဝိဝဋ္ဌကာလောဝိယ၊ ဖွင့်သောအခါကဲ့သို့၊ သပ္ပါယဓမ္မသဝနဿ၊ လျောက်
ပတ်သောတရားနာခြင်းကို၊ လဒ္ဓကာလော၊ ရသောအခါကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ အပါယမုခါနံ၊ ရေဝင်ရာဖြစ်သောမြောင်းတို့ကို၊ ဝိဟိတကာလော၊
ဝိယ၊ ပိတ်သောအခါကဲ့သို့၊ ဘသု၊ ခြေခံပါးကုန်သော၊ နှါရေသု၊ နှါရေတို့၌၊ သံ
ဝရဿ၊ စောင့်စည်းခြင်း၏၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတကာလော၊ ဈေးရှုတည်သောကာလ
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒေဝဿ၊ မိမိ၏၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝုဠကာ
လောဝိယ၊ ရွာသောအခါကဲ့သို့၊ သပ္ပါယကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ လျောက်ပတ်သော
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ လဒ္ဓကာလော၊ ရသောအခါကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဥဒ
ကဿ၊ ရေ၏၊ ဥဠာယ၊ ထံ၍၊ ပါဠိ၊ ကန်သင်းကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဖျက်၍၊ ကဝေရံ၊

၃၇၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

အဓိကရ်ကို၊ အာဒါယ၊ ယုန္တ၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊ ပတ္တကာလော
 ဝိယ၊ ရောက်သောအခါကဲ့သို့၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊
 အဝိဇ္ဇာကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ အကုသလရာသိ၊ အကုသိုလ်အရကို၊
 ဝိခမိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိ ဂတကာလော၊
 မျက်မှောက်ပြုသောအခါကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အာယမုခေဟိ၊ ရေ
 ဝင်ရာဖြစ်သောမြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပဝိဇ္ဇေန၊ ဝင်သော၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ သ
 ရဿ၊ တစ်ခါ၊ အိုင်၏၊ ပရိပုဏ္ဏကာလောဝိယ၊ ပြည့်သောအခါကဲ့သို့၊ အတ္တန္တ
 ရေ၊ ကိုယ်အတွင်း၌၊ လောကုတ္တရေဓမ္မဟိ၊ လောကုတ္တရာတရားတို့ဖြင့်၊
 ပရိပုဏ္ဏကာလော၊ ပြည့်သောအခါကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖတ်အပ်၏၊ သမန္တတော၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဝတိ၊ စောင်ရန်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂုက္ခေ၊ သစ်ပင်တို့ကို၊
 ရောပေတွာ၊ ဝိုက်ပျိုး၍၊ ဥယျာနမဇ္ဈေ၊ ဥယျာဉ်အလယ်၌၊ ပါသာဒံ၊ ပြဿာန်
 ကို၊ မာပေတွာ၊ တန်ဆင်း၍၊ နာဓူကာနိ၊ ကချေသည်တို့ကို၊ ပဏ္ဍု၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊
 ရှေ့ရှုဖြစ်စေ၍၊ သုဘောဇနံ၊ ကောင်းသောဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဒ္ဓန္တဿ၊ စား
 သောမြို့နေယောကျ်ားအမျိုးသား၏၊ နိသိန္နကာလောဝိယ၊ နေသောအခါ
 ကဲ့သို့၊ ဓမ္မပါသာဒံ၊ တရားတည်းဟူသောပြဿာန်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊
 နိဗ္ဗာနာရမ္ပဏံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော၊ ပထသမာပတ္တိံ၊ ပထသမာပတ်
 ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိသိန္နကာလော၊ နေသောအခါကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ ဥတ္တာနတ္ထ
 မေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဒေသနာပန၊ ဒေသနာ
 ကိုကား၊ လောကီယလောကုတ္တရုပိဿကာ၊ လောကီလောကုတ္တရာရော
 ခြင်းကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမထုတ်အဖွင့်အ
 ဖြီးတည်း။ ။

၈

၆ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဟာနဘာဂိယာသညာတိအာ
 ဒိသု၊ ဟာနဘာဂိယာသညာ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဋ္ဌမဇ္ဈာနလသတိံကာ
 မသဟဂတာသညာမနသိကာရာသမုဒါစရန္တိ၊ ဟာနဘာဂိနိသညာတိ၊
 ပဋ္ဌမဇ္ဈာနလသတိံကာမသဟဂတာသညာမနသိကာရာသမုဒါစရန္တိ၊ ဟာ
 နဘာဂိနိသညာဟူ၍၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပဋ္ဌ
 မဇ္ဈာနလသတိံ၊ ပဋ္ဌမဈာန်ကိုရခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကာမသဟဂတာ၊
 အာရုံဖြစ်သောကာမဂုဏ်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော၊ သညာမနသိကာရာ၊
 အမှတ်ကိုလှူလုံးသွင်းခြင်းတို့သည်၊ သမုဒါစရန္တိ၊ လွှမ်းမိုးကုန်အံ့၊ ဟာန

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဇ္ဇတနိယဝဂ်၊ ၃၇၆

ဘာဂိနိသညာ၊ ဟာနဘာဂိနိသညာမည်၏၊ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနန္တိတိ၊ ယထာဘူတံနပ္ပ ဇာနန္တိဟူသည်ကား၊ ယထာသဘာဝတော၊ သဘော အားလျော်စွာ၊ မဂ္ဂဉာဏေန၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ။

၁၀ ဒသမေ၊ သမိဒ္ဓိသုတ္တံ၊ ဘောဂနဂရေဝိဟရေတိ တိ၊ ဘောဂနဂရေဝိဟရေတိဟူသည်ကား၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၊ ပရိနိဗ္ဗာနဝိယူတော်မူအံ့သောအခါ၌၊ စာရိကံ၊ နေသစာရိကို၊ စရန္တော၊ ထုည့်သည် သည်ရှိသော်၊ တံနဂရံ၊ ထိုဘောဂမည်သောမြို့သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဘောဂမည်သောမြို့၌၊ ဝိဟရေတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အာနန္ဒစေတိယေတိ၊ အာနန္ဒစေတိယေဟူသည်ကား၊ အာနန္ဒယက္ခဿ၊ အာနန္ဒာမည်သောတိလူး၏၊ ဘဝနဋ္ဌာနေ၊ ဗိမာန်ရာ၌၊ ပတိဗ္ဗိတဝိဟာရေ၊ တည်သောကျောင်း၌၊ မဟာပဒေသေတိ၊ မဟာပဒေသေဟူသည်ကား၊ မဟာဩကာသေ၊ ကြီးသောအရပ်တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော၊ မဟန္တေ၊ မဟန္တေ၊ ကြီးမြတ်ကုန်ကြီးမြတ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အပဒိသိတွာ၊ ရည်ညွှန်း၍၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ မဟာကာရဏာနိ၊ ကြီးမြတ်သောအကြောင်းတို့ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နေဝအဘိနန္ဒိတဗ္ဗန္တိ၊ နေဝအဘိနန္ဒိတဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌေဟိ၊ ရွှင်လမ်းနှစ်သက်ဟုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာရကာရံ၊ ကောင်းသောအခြင်းအရာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးစွာကသာလျှင်၊ နဂဟတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကထိတေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်၊ နသမေတိ၊ မည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တမာနောပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးစွာကသာလျှင်၊ အယံ၊ ဤသဘောသည်၊ ဓမ္မော၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောနည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဇေဋ္ဌော၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောမဟုတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ယဒ္ဓိံ၊ မိမိအယူကို၊ နဝိဿန္တေတိ၊ မစွန့်တတ်၊ နပဋိက္ကောသိတဗ္ဗန္တိ၊ နပဋိက္ကောသိတဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သေသောဗာလော၊ ဤငြိမ်သည်၊ ဝဒတိ၊ ဆိုဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးစွာကသာလျှင်၊ နဝုတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တန္တိ၊ သင့်သောအရာကိုလည်း၊ နဝက္ခတိ၊ မဆိုလတ္တံ့၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အနဘိနန္ဒိတွာ၊ အပ္ပဋိက္ကောသိတွာတိ၊ အနဘိနန္ဒိတွာ၊ အပ္ပဋိက္ကောသိတွာဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ပဒဗျဉ္ဇနာနိတိ၊ ပဒဗျဉ္ဇနာနိဟူသည်ကား၊ ပဒသင်္ခါတာနိ၊ ပုန်ဟုဆို

၃၀၁ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ၊

အပ်ကုန်သော၊ ဗျဉ္ဇနာနိ၊ ဝါကျတို့ကို၊ သာဓကံဥဂ္ဂဟေတွာတိ၊ သာဓကံ
ဥဂ္ဂဟေတွာဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ပါဠိ၊ ပါဠိကို၊ ဝုတ္တော၊
ဆိုအပ်၏၊ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊
ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊
ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ပုဗ္ဗာပရံ၊ ဧေးနောက်ကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သုတ္တေဩတာရေတဗ္ဗာ
နိတိ၊ သုတ္တေဩတာရေတဗ္ဗာနိဟူသည်ကား၊ သုတ္တေ၊ ပါဠိ၌၊ ဩတရိတဗ္ဗာ
နိ၊ ချအပ်ကုန်၏၊ ဝိနယေသန္ဓေသေတဗ္ဗာနိတိ၊ ဝိနယေသန္ဓေသေတဗ္ဗာနိဟူ
သည်ကား၊ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌၊ သန္ဓေသိတဗ္ဗာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ္တဝိနယနှစ်ပါးတို့တွင်၊ သုတ္တန္တိ၊ ဣမိနာ၊ သုတ္တံဟူသော
ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ယထာဟ၊ သုရားအ
ဘယ်သို့ဟောသနည်းဟူမူကား၊ ကတ္ထပဋိက္ခိတ္တံသာဝတ္ထိယံသုတ္တဝိဘင်္ဂ
တိ၊ ကတ္ထပဋိက္ခိတ္တံသာဝတ္ထိယံသုတ္တဝိဘင်္ဂဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်တော်မူအပ်သနည်း၊ သာဝတ္ထိယံ၊
သာဝတ္ထိပြည်၌၊ သုတ္တဝိဘင်္ဂ၊ မာတိကာကိုအကျယ်ဝေစာန်ရာဖြစ်သော
ဝိဘင်း၌၊ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဝိနယောတိ၊ ဝိနယောဟူသည်ကား၊ ခန္ဓ
ကော၊ မဟာဝါခန္ဓကုဋ္ဌဝါခန္ဓကတည်း၊ ယထာဟ၊ သုရားအဘယ်သို့
ဟောသနည်းဟူမူကား၊ ကောသမ္ဗိယာဝိနယာတိသာရေတိ၊ ကောသမ္ဗိ
ယာဝိနယာတိသာရေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကောသမ္ဗိယာ၊ ကော
သမ္ဗိပြည်၌၊ ဝိနယာတိသာရေ၊ အလွန်မြတ်သောဝိနည်း၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်
သည်ရှိသော်၊ ဝိနယပိဋကံ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို၊ နပရိယာဒိယတိ၊ ပိုင်းခြား
၍မယူအပ်၊ ဥဘတောဝိဘင်္ဂါပန၊ ဘိက္ခုဝိဘင်းဘိက္ခုနီဝိဘင်းဟုအပ်
သောဥဘတောဝိဘင်းသည်ကား၊ သုတ္တံ၊ သုတ်မည်၏၊ ခန္ဓကပရိဝါရာ၊
မဟာဝါခန္ဓကုဋ္ဌဝါခန္ဓကပရိဝါတို့သည်၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းမည်၏၊ ဣတိ
ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိနယပိဋကံ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို၊ ပရိယာ
ဒိယတိ၊ ပိုင်းခြား၍မယူအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သုတ္တန္တပိဋကံ၊
သုတ္တန်ပိဋကတ်သည်၊ သုတ္တံ၊ သုတ်မည်၏၊ ဝိနယပိဋကံ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်
သည်၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းမည်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧဒေယ
ဝ၊ နှစ်ပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပိဋကာနိ၊ ပိဋကတ်တို့ကို၊ ပရိယာဒိယန္တိ၊
ပိုင်းခြား၍မယူအပ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုတ္တန္တဘိဓမ္မပိဋကာနိ၊
သုတ္တန်အဘိဓမ္မပိဋကတ်တို့သည်၊ သုတ္တံ၊ သုတ်မည်၏၊ ဝိနယပိဋကံ၊

၈

၄-ဗတုတ္တနိပါတ်-ဗတုတ္တပဏ္ဏာသက-၃-သဇ္ဇေတနိယဝဂ်။ ၃၀၁

ဝိနည်းဝိဇ္ဇကတ်သည်၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းမည်၏။ ဣတိဝေဓိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်
သော်လည်း၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇကာနိ၊ ဝိဇ္ဇကတ်တို့ကို၊ နတာ
ဝပရိယာဒိယန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍မယူအပ်ကုန်သေး၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏။ အသုတ္တ
နာမကံ၊ သုတ်မမည်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံနာမ၊ သုရားစကားတော်မည်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ သေယျဝဝိဒံ၊ ထိုသုတ်ဟူသောအမည်မရှိသော၊ မြတ်စွာ
သုရားစကားတော်ဟူသည် အဘယ်နည်းဟုမူကား။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်
လည်းကောင်း၊ ပရိသန္တိဒါ၊ ပရိသန္တိဒါလည်းကောင်း၊ နိဇ္ဈေသော၊ နိဇ္ဈေသ
လည်းကောင်း၊ သုတ္တနိပါတ်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မပဒံ၊ ဓမ္မပ
ဒလည်းကောင်း၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနလည်းကောင်း၊ ဣတိဝုတ္တကံ၊ ဣတိဝုတ်
လည်းကောင်း၊ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာနဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ ပေတဝတ္ထု၊ ပေ
တဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ ထေရဂါထာ၊ ထေရဂါထာလည်းကောင်း၊ ထေရိ
ဂါထာ၊ ထေရိဂါထာလည်းကောင်း၊ အပဒါနံ၊ အပဒါနလည်းကောင်း၊ ဣတိ
ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ သုဒိန္နတ္ထရော၊ သုဒိန္နမ
ထေရ်သည်၊ အသုတ္တနာမကံ၊ သုတ်မမည်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ သုရားစကား
တော်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောသုတ္တန္တိ
ဝိနယောအစရှိသဖြင့်ဖွင့်ဆိုအပ်သော သံဝတ္ထုနာနည်းကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊
ပယ်၍၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇကာနိ၊ ဝိဇ္ဇကတ်တို့သည်၊ သုတ္တံ၊ သုတ်
မည်၏၊ ဝိနယောပန၊ ဝိနည်းသည်ကား၊ ကာရေဏံ၊ သင့်သောအကြောင်း
မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆို၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ တံကာရေဏံ၊
ထိုသင့်သောအကြောင်းကို၊ ဒသောဇ္ဇော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေခေါတေ
ဂေါတမိဓမ္မေဇာနေယျာသိ(ပ)နေသောဓမ္မောနေသောဝိနယောနေတံသတ္ထု
သာသနန္တိ၊ ယေခေါတေဂေါတမိဓမ္မေဇာနေယျာသိ(ပ)နေသောဓမ္မောနေ
သောဝိနယောနေတံသတ္ထုသာသနံဟူ၍၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤပါဠိကို၊ အာဟာရိ၊
ဆောင်အပ်၏၊ ဂေါတမိ၊ ဂေါတမိ၊ ယေခေါတေဓမ္မာ၊ အကြင်ပရိယတ်
တရားတို့ကို၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သရာဂါယ၊ ရာဂနှင့်တကွ
ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ နောသံ
ဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သံယောဂါယ၊ ဝဋ်တရားနှင့်ယှဉ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိသံယောဂါယ၊ ဝဋ်တရားနှင့်မယှဉ်ခြင်းငှါ၊ နောသံဝတ္တန္တိ၊
မဖြစ်ကုန်၊ သဉ္စပါဒါယ၊ စွဲလမ်းခြင်းနှင့် တကွဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ အနုပါဒါယ၊ စွဲလမ်းခြင်း၏မရှိခြင်းငှါ၊ နောသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ မ
ဟိစ္ဆာယ၊ အလိုကြီးခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အပ္ပိစ္ဆာယ၊ အလိုနည်း

၃၀၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဝတုတ္ထတွဲ၊

ခြင်းငှါ၊ နောသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အသန္တုဋ္ဌိယာ၊ မရောင့်ရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သန္တုဋ္ဌိယာ၊ ရောင့်ရဲခြင်းငှါ၊ နောသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ကောသဇ္ဇာယ၊ ပျင်းရိခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိရိယာရမ္ဘာယ၊ ဝိရိယကိုအခဲထုတ်ခြင်းငှါ၊ နောသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သင်္ဂဟိကာယ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအပေါင်းအပေါ်နှင့်ပေါင်းဖော်စုဝေးခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဝိဝေကာယ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းငှါ၊ နောသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အာစယာယ၊ ဝဋ်တရားကိုပွားစေခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အပစယာယ၊ ဝဋ်တရား၏ကင်းခြင်းငှါ၊ နောသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာနေယျာသိ၊ သိဌားအံ၊ ဂေါတမိ၊ ဂေါတမိ၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုပရိယတ်တရားတို့ကို၊ ဇေသော၊ ဤသဘောသည်၊ နဓမ္မော၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောမဟုတ်၊ ဇေသော၊ ဤသဘောသည်၊ နဝိနယော၊ ဝိနည်းမဟုတ်၊ ဇေသော၊ ဤသဘောသည်၊ နသတ္ထုသာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေသော၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာနေယျာသိ၊ သိလလော၊ ဂေါတမိ၊ ဂေါတမိ၊ ယေဓခေါဓမ္မေ၊ အကြင်ပရိယတ်တရားတို့ကို၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သရာဂါယ၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နောသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝိသယောဂါယ၊ ဝဋ်တရားနှင့်မယှဉ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သယောဂါယ၊ ဝဋ်တရား၌ယှဉ်ခြင်းငှါ၊ နောသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အနုပါဒါယ၊ စွဲလမ်းခြင်း၏မရှိခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဥပါဒါယ၊ စွဲလမ်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နောသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အပ္ပိစ္ဆာယ၊ အလိုနည်းခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟိန္ဒာယ၊ အလိုကြီးခြင်းငှါ၊ နောသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သန္တုဋ္ဌိယာ၊ ရောင့်ရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အသန္တုဋ္ဌိယာ၊ မရောင့်ရဲခြင်းငှါ၊ နောသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝိရိယာရမ္ဘာယ၊ ဝိရိယကိုအခဲထုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကောသဇ္ဇာယ၊ ပျင်းရိခြင်းငှါ၊ နောသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ပဝိဝေကာယ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သင်္ဂဟိကာယ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအပေါင်းအပေါ်နှင့်ပေါင်းဖော်စုဝေးခြင်းငှါ၊ နောသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အပစယာယ၊ ဝဋ်တရား၏ကင်းခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အာစယာယ၊ ဝဋ်တရား၏ပွားခြင်းငှါ၊ နောသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာနေယျာသိ၊ သိဌားအံ၊ ဂေါတမိ၊ ဂေါတမိ၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုပရိယတ်တရားတို့ကို၊ ဇေသော၊ ဤသဘောသည်၊ ဓမ္မော၊ ဟုတ်မှန်သော

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေတနိယဝဂ်၊ ၃၀၃

သဘောတည်း။ ဧသော၊ ဤသဘောသညံ။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းတည်း။ ဧတံ၊
ဤသဘောသညံ၊ သတ္ထု၊ သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်တည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်။ ဧနေယျာသိ၊ သိလေ
လော၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုတ္တေတိတ္ထေ၊ သုတ္တေဟူသောဤပါဌ်၌၊ တေပိ
ဇုကေ၊ ပိဇုကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ မြတ်စွာဘုရားစကား
တော်၌၊ ဩတာရေတဗ္ဗာနိ၊ ချအပ်ကုန်၏၊ ဝိနယေတိတ္ထေ၊ ဝိနယဟူသော
ဤပါဌ်၌၊ ဧတသ္မိံ၊ ရာဂါဒိဝိနယကာရေတေ၊ ထိုရာဂအစရှိသည်ကိုပယ်ချော
ခြင်း၏အကြောင်း၌၊ သံသန္ဓေတဗ္ဗာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊
ဤအနက်ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝိနယဟူသောပါဌ်၌၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ နစေဝ
သုတ္တေဩတရန္တိတိ၊ နစေဝသုတ္တေဩတရန္တိဟူသည်ကား၊ သုတ္တေ၊ ပါဌ်
၌၊ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ကတ္တမိ၊ တစုံတခုသောအရာ၌၊ အနာဂတံ၊
မလာမူ၍၊ ဆလ္လိံ၊ အမွေးကို၊ ဥဗ္ဗပေတွာ၊ ထစေ၍၊ ဂုဠဝေဿန္တရ၊ ဂုဠဥဗ္ဗဂ္ဂ
ဂုဠဝိနယဝေဒလ္လပိဋကနံ၊ ဂုဠဝေဿန္တရ၊ ဂုဠဥဗ္ဗဂ္ဂ၊ ဂုဠဝိနယဝေဒလ္လပိဋ
ကတ်တို့တွင်၊ အညတရတော၊ တပါးပါးမှ၊ အာဂတာနိ၊ လာကုန်သော
ပုန်ဗျည်းတို့သည်၊ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဂ
တာနိ၊ လာကုန်သော ပုန်ဗျည်းတို့သည်၊ ရာဂါဒိဝိနယ၊ ရာဂအစရှိသည်
ကိုပယ်ခြင်း၌၊ အပညာယမာနာနိ၊ မထင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သန္ဓေတဗ္ဗာနိ၊
စွန့်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတိဟိဒံဘိက္ခ
ဝေဆဒ္ဓေယျာထာတိ၊ ဣတိဟိဒံဘိက္ခဝေဆဒ္ဓေယျာထဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်
၏၊ ဧတေနုပါယေန၊ ဤဥပမာနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဝါရတို့၌၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဒံဘိက္ခဝေစတုတ္ထံ၊ မဟာ
ပဒေသံခာရေယျာထာတိ၊ ဣဒံဘိက္ခဝေစတုတ္ထံမဟာပဒေသံခာရေယျာထ
ဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမံ၊ ဤဗဟုဝင်ဖြစ်သောမထေရ်၏
စကားကိုယူ၍ဆိုသောရဟန်း၏စကားကို၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊
ဓမ္မဿ၊ ကဏ္ဍ၏၊ ပတိဋ္ဌာနောကာသံ၊ တည်ရာဟူ၍၊ ဓာရေယျာထ၊ မှတ်
ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒံသမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ သဗ္ဗေ
တနိယဝဂ္ဂေါ၊ သဗ္ဗေတနိယဝဂ်သည်၊ တတိယော၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း
တည်း။ ။

၃၀၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်။

၁ စတုတ္ထဿ၊ လေးခုမြောက်သော ဝဂ်၏၊ ပဌမေးရှေးဦးစွာသော သုတ်၌၊ ဌာနကုသလေဝတိ၊ ဌာနကုသလော ဟူသည်ကား၊ ယေနဋ္ဌာနေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သော သူသည်၊ အဝိရာဇေတွာ၊ မချွတ် မယွင်းစေမူ၍၊ ဝိဇ္ဈိတုံ၊ ထိုးပစ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ဆိုအရပ်၌၊ ကုသလော၊ လိမ်မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်း သောစကားရပ်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်သောနည်း ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဓိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ၊

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နတ္ထိကောမိနာမပါဝိဘောဂေါ တိ၊ နတ္ထိကောမိနာမ ပါဝိဘောဂေါ ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ ပါဝိဘောဂေါ၊ ဝန်ခံသောသူတည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပါဝိဘော ဂေါ၊ ဝန်ခံသောသူသည်၊ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သမက္ကောနာမ၊ စွမ်းနိုင် သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇရာဓမ္မန္တိ၊ ဇရာဓမ္မံ ဟူသည်ကား၊ ဇရာ သဘာဝံ၊ အိုခြင်းသဘောကို၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အသုံးရုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဝေဇေသော နယော၊ ဤနည်းကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ၊

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နတ္ထိတတောဒေါသောတိ၊ နတ္ထိတတောဒေါသောဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ၊ ထိုမြင်အပ်သည်ကိုမြင်အပ် ၏ဟုဆိုခြင်း၌၊ ဒေါသောနာမ၊ အပြစ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအဟံ၊ ဤ သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကိစ္ဆာဇီဝိတကာရဏဋ္ဌေန၊ ဆင်းရဲ ပြုပြင်သော အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ရောဂေါဝ၊ အနာသည်ပင်လျှင်၊ ရောဂါတကောနာမ၊ ရောဂါတက်မည်၏၊ ဗုဋ္ဌသာဘိ၊ ဗုဋ္ဌဿဟူသည်ကား၊ တေနရောဂါတကောန၊ ထိုဆင်းရဲပြု ခြင်သော အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော အနာနှင့်၊ သမန္နာ ဂတဿ၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥရတ္တာဋ္ဌိံ၊ ကန္ဒတိတိ၊ ဥရတ္တာဋ္ဌိံ၊ ကန္ဒ တိဟူသည်ကား၊ ဥဒရုံ၊ ရင်ကို၊ တာဇေတွာ၊ ခတ်၍၊ ရောဒတိ၊ ပို၍၊ အကတ ကလျာဏောတိ အာဒိသု၊ အကတကလျာဏော ဤသို့အဝ ဂှိသည်တို့၌၊ ပုညကမ္ဘံ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ ကလျာဏံ၊ ကလျာဏဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇေတန၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ၊ ထိုကောင်းမှုကံကို၊ အကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အကတ ကလျာဏော၊ အကတ ကလျာဏမည်၏။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၃၀၅

သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ သေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်
နည်းရှိ၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ပုညကမ္မမေဝ၊ ကောင်းမှုကံကို
ပင်လျှင်၊ ကောသလ္လ သမ္ဘူတတ္တာ၊ လိမ်မာသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူ
သောဥာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုသလန္တိ၊ ကုသလဟူ၍၊
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘယပရိတ္တာ ဇာတ္တာ၊ ဘေးကိုတားမြစ် တတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိရုတ္တာဇာန္တိ၊ ဘိရုတ္တာဏံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကတ
ပါပေါတိအာဒိသု၊ ကတပါပေါ၍သို့အစရှိသည်တို့၌၊ လာမကံ၊ ယုတ်မာ
စွာသော၊ အကုသလကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ ပါပံ၊ ပါပဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်
၏၊ လုဒ္ဓန္တိ၊ လုဒ္ဓံ ဟူသည်ကား၊ ကက္ခန္ဓကမ္မံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုသည်၊
ကိဗ္ဗိသန္တိ၊ ကိဗ္ဗိသံ ဟူသည်ကား၊ သမလံ၊ အညစ်အကြေး ရှိသော၊
အပရိသုဒ္ဓကမ္မံ၊ မစင်ကြယ်သောအမှုတည်း၊ ကဿိဟောတိတိ၊ ကဿိဟောတိ
ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃေသုဝေဝ၊ ဘုရားတရား သံဃာတို့၌ လည်း
ကောင်း၊ သိက္ခာယစ၊ အကျင့်သိက္ခာ၌လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗန္တေစ၊ ငှေးအဘို့
၌လည်းကောင်း၊ အပရန္တေစ၊ နောက်အဘို့၌လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗန္တံပရန္တ
ေ၊ ငှေးအဘို့နောက်အဘို့၌လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေစ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာ
တို့၌၊ ကဿိ ယယံ၊ ယံမှားခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဝေဓိကိန္တိတိ၊ ဝေဓိကိန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိဝိကိန္တယ၊ ယံမှားခြင်းနှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယော
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သန္ဓေဓမ္မ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း
သို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဂ္ဂဟ
ပရိဝုဋ္ဌာသေဝေ၊ ပါနိဝင်ခြင်း အဋ္ဌကဏသင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
နိဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂန္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နုသန္တောသိ၊ မငွင်းနိုင်၊ ဣဒိနာ
နယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ အဓမ္မော၊ အနက်ကို၊
ဝေဒိတာဓမ္မော၊ သိအပ်၏။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဗြာဟ္မဏ သစ္စာနိတိ၊ ဗြာဟ္မ
ဏသစ္စာနိဟူသည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု
ရှိကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သစ္စာနိတထာနိ၊ မှန်သော စကားတို့
သည်၊ သောတေန နသမဏောတိ မညတိတိ၊ သောတေန နသမဏောတိ
မညတိဟူသည်ကား၊ သောဘိဏာသဝေါ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေန
သစ္စေန၊ ထိုမှန်သော စကားဖြင့်၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ သမဏောတိ၊ သမဏ

၃၀၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဟူ၍၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတိ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတိဖြစ်။ နမညတိ၊ မအောက်မေ့၊
သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်
နည်းရှိ၏။ ယဒေဝတတ္ထသစ္စံတဒဘိညာယာတိ၊ ယဒေဝတတ္ထသစ္စံတဒ
ဘိညာယဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေပါဏာအဝဇ္ဇာတိ၊ သဗ္ဗေပါဏာအဝဇ္ဇာ
ဟူသော၊ တတ္ထတာယ ပဋိပတ္တိယာ၊ ထိုအကျင့်၌၊ ယံသစ္စံတထံ၊ အကြင်
မှန်သောစကားသည်၊ ယံအပိပရိတံ၊ အကြင်မဖောက်မပြန်သော စကား
သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒိနာ၊ ဤယဒေဝတတ္ထသစ္စံဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဝစိသစ္စံ၊
မှန်သောစကားကို၊ အန္တန္တရံ၊ အတွင်းသားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရမတ္ထ
သစ္စံ၊ ပရမတ္ထသစ္စာဟု ဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊
တဒဘိညာယာတိ၊ တဒဘိညာယဟူသည်ကား၊ တံညာယမ္ပိ၊ ထိုဝစိသစ္စာ
ပရမတ္ထသစ္စာဟုဆိုအပ်သောနှစ်ပါးစုံသောသစ္စာကိုလည်း၊ အဘိဝိသိဋ္ဌာ
ယ၊ ထူးသော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ အနုဒ္ဓယာယ အနုကမ္မာ
ယပဋိပန္နော ဟောတိတိ၊ အနုဒ္ဓယာယ အနုကမ္မာယ ပဋိပန္နောဟောတိ
ဟူသည်ကား၊ အနုဒ္ဓယတ္ထာယစ၊ အစဉ် စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ လည်း
ကောင်း၊ အနုကမ္မတ္ထာယစ၊ အစဉ်သနားခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ယာပဋိ
ပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့
၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ။

သဗ္ဗေကာမာတိ၊ သဗ္ဗေကာမာ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်
သော၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာ ကာမတို့
သည်၊ ဣတိဝဒံပြာဟ္မဏောသစ္စမာဟာတိ၊ ဣတိဝဒံပြာဟ္မဏောသစ္စမာ
ဟဟူသည်ကား၊ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသော၊ ဝိဏာသဝ
ပြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာဖြစ်သောပြာဟ္မဏာသည်၊ သစ္စမေဝ၊ မှန်သောစကား
ကိုသာလျှင်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သဗ္ဗေဘဝါတိ၊ သဗ္ဗေဘဝါဟူသည်ကား၊ ကာမ
ဘဝါဒယော၊ ကာမဘဝအစရှိကုန်သော၊ တယောပိ၊ သုံးပါးသောဘဝတို့
သည်လည်း၊ နာဟံကွစနိတိ၊ နာဟံကွစနိဟူသော၊ ဧတ္ထပန၊ ဤသည့်တဝိ
ပဿနာအရောဋ္ဌ်ကား၊ စတုက္ကောဒိကသုညတာ၊ လေးပါးသောအစွန်းရှိသော
အတ္တမှဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိကထံကထိတာ၊ အ
ကယ်သို့ဆိုအပ်သနည်းဟူမူကား၊ အယံ၊ ဤဝိဏာသဝဖြစ်သောပြာဟ္မဏ
သည်၊ နာဟံကွစနိတိ၊ နာဟံကွစနိဟူ၍၊ ကွစိ၊ တစုံတခုသော၊ အရောဋ္ဌံ၊ အတ္ထာ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ပြာဟဇ္ဇကဝဂ်၊ ၃၀၇

နံ၊ အတ္တကို၊ နပဿတိ၊ မရူ၊ ကဿမိကိဉ္ဇနတသ္မိန္တိ၊ ကဿမိကိဉ္ဇနတသ္မိ
ဟူသည်ကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊ ကဿမိ၊ တရံတခုသော
ပရဿ၊ မိမိမှတပါးသောသူ၏၊ ကိဉ္ဇနဘာဝေ၊ ကြောင့်ကြခြင်းပလိဗောဓ
၏အဖြစ်၌၊ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်၏ဟူ၍၊ နပဿတိ၊ မရူ၊ ဘာတိဋ္ဌာနေ၊
ညီအစ်ကို၏အရာ၌၊ ဘာတရံ၊ ညီအစ်ကိုဟူ၍၊ သဟာယဋ္ဌာနေ၊ အဆွေခင်
ပွန်း၏အရာ၌၊ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဟူ၍၊ ပရိက္ခာရဋ္ဌာနေ၊ အခြံအရံ
၏အရာ၌၊ ပရိက္ခာရံ၊ အခြံအရံဟူ၍၊ မညိတွာ၊ အောက်မှ၍၊ ဥပနေတဗ္ဗံ၊
ဆောင်အပ်သည်ကို၊ နပဿတိ၊ မရူ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ နစမမက္ခဝနိတိတ္ထေ၊ နစမမက္ခဝနိဟူသောဤပါဌ၌၊ တာဝ၊
ရှေးဦးစွာ၊ မမသဒ္ဓံ၊ မမသဒ္ဓါကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ကွစနိ၊ တရံတခုသော
အရာ၌၊ ပရဿတိ၊ မိမိမှတပါးသောသူ၏လည်း၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊ နပဿ
တိ၊ မရူ၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊ ကွစိ၊ တရံတခုသောအရာ၌၊ နပဿတိ၊ မရူ၊
ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
မမသဒ္ဓံ၊ မမသဒ္ဓါကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ မမကိသ္မိပ္ပိကိဉ္ဇနံနတ္ထိတိတ္ထေ၊
မမကိသ္မိပ္ပိကိဉ္ဇနံနတ္ထိဟူသောဤပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ သော၊ ထိုခါကာသဝဖြစ်သောပြာဟဇ္ဇကသည်၊ ပရဿ၊ သူတ
ပါး၏၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊ မမ၊ ငါ၏၊ ကိဉ္ဇနဘာဝေ၊ ကြောင့်ကြခြင်းပလိ
ဗောဓ၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နပဿတိ၊ မရူ၊ အတ္တနေ၊
မိမိ၏၊ ဘာတိဋ္ဌာနေ၊ ညီအစ်ကို၏အရာ၌၊ ဘာတရံ၊ ညီအစ်ကိုဟူ၍၊ သဟာ
ယဋ္ဌာနေ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏အရာ၌၊ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဟူ၍၊ ပရိက္ခာ
ရဋ္ဌာနေဝါ၊ အခြံအရံ၏အရာ၌မူလည်း၊ ပရိက္ခာရန္တိ၊ အခြံအရံဟူ၍၊ ကိသ္မိပ္ပိ
တရံတခုသောဋ္ဌာနေ၊ အရာ၌၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊
ဣမိနာကိဉ္ဇနဘာဝေန၊ ဤကြောင့်ကြပလိဗောဓ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပနေတဗ္ဗံ၊
ဆောင်အပ်၏ဟူ၍၊ နပဿတိ၊ မရူ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း၊ ဝေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အယံ၊ ဤရဟန္တာ ဖြစ်
သောပြာဟဇ္ဇကသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကတ္ထမိ၊ တရံတခုသော
အရာ၌၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊ နပဿတိ၊ မရူ၊ တံ၊ ထိုမိမိအတ္တဘောကို၊
ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ကိဉ္ဇနဘာဝေ၊ ကြောင့်ကြပလိဗောဓ၏ အဖြစ်၌၊ ဥပ
နေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်၏ဟူ၍၊ နပဿတိ၊ မရူ၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ အတ္တာနံ၊
အတ္တကို၊ နပဿတိ၊ မရူ၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊ အတ္တနေ၊
မိမိ၏၊ ကိဉ္ဇနဘာဝေ၊ ကြောင့်ကြပလိဗောဓ၏အဖြစ်၌၊ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်

၃၀၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ၊

အပ်၏ဟူ၍၊ နပဿတိ၊ မရှ၊ ဣတိဝဒံပြာဟ္မဏောတိ၊ ဣတိဝဒံပြာဟ္မဏော
ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်၊ စတုက္ကောဒိကံ၊ လေးပါးသော
အစွန်းရှိသော၊ သုညတံ၊ အတ္တမှဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝဒန္တောဝိ၊ ဆို
သော်လည်း၊ ဧကာသဝပြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာဖြစ်သော ပြာဟ္မဏသည်၊
တဿ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သောပြာဟ္မဏ၏၊ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်ကို၊ သမ္မာ၊
ကောင်းစွာ၊ ပဋိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သစ္စ
မေဝ၊ မှန်သောစကားကိုသာလျှင်၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝါရေသု၊ ဝါရေတို့၌၊ သမဏောတိ၊ သမဏဟူ
၍၊ မညနာနံ၊ အောက်မေ့ခြင်းတို့၏၊ ပဟိနတ္တာယေဝ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ နမညတိ၊ မအောက်မေ့၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သော
အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အာကိဉ္စညံယေဝပဋိပဒန္တံ၊ အာကိဉ္စညံ
ယေဝပဋိပဒံဟူသည်ကား၊ ကိဉ္စနတာဝရိယတံ၊ ကြောင့်ကြသည်၏အ
ဖြစ်မှကင်းသော၊ နိပ္ပလိဗေသံ၊ ကြောင့်ကြမရှိသော အကျင့်ကို၊ နိဂ္ဂဟာဏ
မေဝ၊ မယူခြင်းသည်သာလျှင်၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပူရေ
တွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣမာနိခေါပရိဗ္ဗာဇကာ စတ္တာရိပြာဟ္မ
ဏသစ္စာနိမယာသယံအဘိညာသန္တိကတွာပဝေဒိတာနိတိ၊ ဣမာနိခေါ
ပရိဗ္ဗာဇကာစတ္တာရိပြာဟ္မဏသစ္စာနိမယာသယံအဘိညာသန္တိကတွာပ
ဝေဒိတာနိဟူသည်ကား၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်ပရိဗိုဇ်တို့သည်၊ ဘောဝါဒိပြာဟ္မ
ဏာနံ၊ ဘောဘောဟုခေါ်လေ့ရှိကုန်သောပုဏ္ဏားတို့၏၊ ယာနိသစ္စာနိ၊ အ
ကြင်မှန်သောစကားတို့ကို၊ ဝဒေယ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏
မှန်သောစကားတို့မှ၊ အညာနိ၊ တပါးကုန်သော၊ ဗာဟိတပါပပြာဟ္မဏဿ
အပပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ ဣမာနိသစ္စာနိ၊ ဤသစ္စာတို့ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ စတူဟိ၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂေဟိ၊ မဂ်တို့ဖြင့်၊ သောဇ္ဇယဝိဓေန၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးအ
ပြားရှိသော၊ ကိစ္စေန၊ ကိစ္စဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ပဗ္ဗက္ခတံ၊ မျက်မှောက်၏
အဖြစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနိ၊ သိစေအပ်ကုန်၏၊ ဒေသိတာနိ၊ ဟော
ကြားအပ်ကုန်၏၊ ဇောတိတာနိ၊ ထွန်းပြအပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ စတု
သုဝိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ဧကာသဝဿ၊
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝစိသစ္စမေဝ၊ မှန်သောစကားကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊
ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဉ္စမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။

၄-စတုက္ကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၃၀၉

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပရိကဿတိတိ၊ ပရိကဿတိဟူသည်ကား၊ အာကမ္ဘိယတိ၊ ငင်အပ်သနည်း၊ ဥမင်္ဂေ ၂ တိ၊ ဥမင်္ဂေ ၂ သည်ကား၊ ဥဗ္ဗဇ္ဇနံ၊ သုံးသပ်ခြင်း၊ ပညာဂမနံ၊ ပညာ၏ဖြစ်ခြင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပညာဇေ၊ ပညာ၏ဖြစ်ခြင်းကိုပင်လျှင်၊ ဥဗ္ဗဇ္ဇနဋ္ဌေန၊ သုံးသပ်ခြင်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဥမင်္ဂေ ၂ တိ၊ ဥမင်္ဂဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုဥမင်္ဂသည်၊ ပဋိဘာဝနဋ္ဌေန၊ ထင်ခြင်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ ပဋိဘာဝနံ၊ ပဋိဘာဝနမည်၏၊ ဗိတ္တဿဥပ္ပန္နဿဝသံဂစ္ဆတိတိ၊ ဗိတ္တဿဥပ္ပန္နဿဝသံဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ၏၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ လိုက်ကုန်၏၊ တေသံယေဝ၊ ထိုဗိတ၏အလိုသို့လိုက်ကုန်သောသူတို့ကိုသာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဗိတ္တဿအစရှိသောပါဌ်၌၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အိတ္ထမညာယဓမ္မမညာယာတိ၊ အိတ္ထမညာယဓမ္မမညာယဟူသည်ကား၊ အတ္တု၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါဠိ၌၊ ပါဠိကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပဇ္ဇောဟောတိတိ၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပဇ္ဇောဟောတိဟူသည်ကား၊ လောကုတ္တရဓမ္မဿ၊ လောကုတ္တရာတရားအား၊ အနုစ္ဆဝိကဓမ္မံ၊ လျှောက်ပတ်သော အကျင့်တရားကို၊ ဝိသေန၊ စာမိတ္တသီလဝါရိတ္တသီလနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝုဗ္ဗတာဂပ္ပဋိပဒံ၊ ရှေးအတို့၌ဖြစ်သောရတင်အစဂေါတြီဘုဉာဏ်အဆုံးရှိသော သမထဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သောအကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗေဓိကပညောတိ၊ နိဗ္ဗေဓိကပညောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈနကပညော၊ ကိလေသာကိုဖောက်ထွင်းတတ်သောပညာရှိ၏၊ ဣဒံဒုက္ခန္တိ၊ ဣဒံဒုက္ခံဟူသည်ကား၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သေသံ၊ တဏှာမှကြွင်းသော၊ တေဘူမကံ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော၊ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာယာတိ၊ ပညာယဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ အယံဒုက္ခသမုဒယောတိ၊ အယံဒုက္ခသမုဒယောဟူသည်ကား၊ ဝဋ်မူလကတဏှာ၊ ဝဋ်၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သောတဏှာသည်၊ တဿဒုက္ခဿ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာ၏၊ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမိနဉ္စပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သေသန္တယဝိ၊ ကြွင်းသောအယံဒုက္ခနိရောဓောတိသုတံဟောတိ၊ အယံဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါတိသုတံဟောတိဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း၊ အတ္တော၊

အနက်ကို၊ ဝေဒိကဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စတုတ္ထပဉ္စာဝိသုဒ္ဓါနုန၊ စတုတ္ထပြဿနာကိုဖြေခြင်းဖြင့်၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိကဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ တောဒေယျဿာတိ၊ တောဒေယျဿဟူသည်ကား၊ တုဒိဂါမဝါသိကဿ၊ တုဒိအမည်ရှိသောရွာကိုစိုးအုပ်၍နေသော၊ ပရိသတိတိ၊ ပရိသတိဟူသည်ကား၊ သန္နိပတိတာယ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးသော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌၊ ပရူပါရမ္ပံ၊ ဝတ္ထေန္တိတိ၊ ပရူပါရမ္ပံ၊ ဝတ္ထေန္တိဟူသည်ကား၊ ပရဂရဟံ၊ သူတပါးအားကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ ပဝတ္ထေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဗသေ၊ အယံရာဇာတိအာဒိ၊ ဗသေ၊ အယံရာဇာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ တေ၊ ထိုပရိသတ်တို့သည်၊ ယံဥပါရမ္ပံ၊ အကြင်သူတပါးအားကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ ဝတ္ထေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုသူတပါးအားကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြုခြင်းအကျိုး၌၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သမဏေရာမပုတ္တေတိ၊ သမဏေရာမပုတ္တေဟူသည်ကား၊ ရာမပုတ္တေ၊ ရာမ၏သားဖြစ်သော၊ ဥဒကေ၊ ဥဒကအမည်ရှိသောရွာသို့၊ အဘိပ္ပသန္ဓေတိ၊ အဘိပ္ပသန္ဓေဟူသည်ကား၊ အဘိက္ကမ္မလွန်၍၊ ပသန္ဓေ၊ ကြည်ညို၏၊ ပရမနိပစ္စာကာရန္တိ၊ ပရမနိပစ္စာ ကာရံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမနိပါတ်ကိရိယံ၊ မြတ်သော နှိမ့်ချခြင်းအမှုအရာကို၊ နိစဝုတ္တိံ၊ နှိမ့်ချသောဖြစ်ခြင်းကို၊ ပရိဟာရံ၊ ကာတိ၊ ပရိဟာရကဟူသည်ကား၊ ပရိဝါရကာ၊ အခြံအရံတို့သည်၊ ယမကောတိအာဒိနိ၊ ယမကဤသို့စသောအမည်တို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုပရိသတ်တို့၏၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေသု၊ ထိုပရိသတ်တို့တွင်၊ ဇေကော၊ တယောက်သော သူသည်၊ ယမကောနာမ၊ ယမက အမည်ရှိ၏၊ ဇေကော၊ တယောက်သောသူသည်၊ ပုဂ္ဂလောနာမ၊ ပုဂ္ဂလမည်၏၊ ဇေကော၊ တယောက်သော သူသည်၊ ဥဂ္ဂေါနာမ၊ ဥဂ္ဂမည်၏၊ ဇေကော၊ တယောက်သောသူသည်၊ နာဝိန္ဒကိနာမ၊ နာဝိန္ဒကိမည်၏၊ ဇေကော၊ တယောက်သောသူသည်၊ ဂန္ဓဗ္ဗောနာမ၊ ဂန္ဓဗ္ဗမည်၏၊ ဇေကော၊ တယောက်သောသူသည်၊ အဂ္ဂိဝေသောနာမ၊ အဂ္ဂိဝေသာမည်၏၊ တုာသုဒန္တိ၊ ဇတ္ထေ၊ တုာသုဒ်ဟူသောဤပါဌ၌၊ အသုဒန္တိ၊ ဣဒံ၊ အသုဒ်ဟူသောဤပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္ထံ၊ နိပါတ်မှသာတည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိသတိ၊ ပရိသတ်၌၊ နိသိန္ဓေ၊ နေကုန်သော၊ တေ၊ ထိုယမကအစရှိသောသူတို့ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမိနာနုယေနုနေတိတိ၊ ဣမိနာနုယေနုနေတိဟူသည်ကား

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၃၆၁

၊ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်၊ အနုနေတိ ဓာနာပေတိ၊ သိစေ၏၊
ကရဏီယာမိ ကရဏီယေသုတိ၊ ကရဏီယာမိကရဏီယေသု ဟူသည်
ကား၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စသုခ၊ ပြာဇ္ဇယံကိစ္စတို့၌
လည်းကောင်း၊ အတိရေကကတ္တဗ္ဗကိစ္စသုခ၊ လွန်ကဲစွာသော ပြာဇ္ဇယံ
ကိစ္စတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝစနိယာမိ ဝစနိယေသုတိ၊ ဝစနိယာမိဝစနိယေ
သုဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုဗ္ဗေသုခ၊ ဆိုဘွယ်စကားတို့၌ လည်းကောင်း၊ အတိ
ရေကဝတ္ထုဗ္ဗေသုခ၊ လွန်ကဲစွာသောဆိုင်ဘွယ်စကားတို့၌ လည်းကောင်း၊
အလမတ္ထဒသတရေဟိ၊ အလမတ္ထဒသတရေဟိဟူသောဤပါဠိ၌၊
အတ္ထေ၊ အနက်တို့ကို၊ ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော
သူတို့သည်၊ အလမတ္ထဒသာ၊ အလမတ္ထဒသာမည်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအနက်
ကို မြင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သောသူတို့ကို၊ အတိတ္ထမိတ္တာ၊ လွန်၍၊ ဌိတာ၊
တည်ကုန်သော သူတို့သည်၊ အလမတ္ထဒသတရာ၊ အလမတ္ထဒသတရ
မည်ကုန်၏၊ တေဟိအလမတ္ထဒသတရေဟိ၊ ထိုအနက်ကိုမြင်ခြင်းငှါစွမ်း
နိုင်ကုန်သောသူတို့ကိုလွန်၍ တည်ကုန်သောသူတို့ထက်၊ အလမတ္ထဒသ
တရေဟိ၊ အလမတ္ထဒသတရော ဟူသည်ကား၊ အလမတ္ထဒသတာယ၊
အနက်ကိုမြင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သံည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥတ္တရိတရော၊ အထူး
သဖြင့် လွန်ကဲသလော၊ ဆေကေဟိ၊ လိမ်မာသော သူတို့ထက်၊ ဆေက
တရော၊ အထူးသဖြင့် လိမ်မာသလော၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့ထက်၊
ပဏ္ဍိတတရော၊ အထူးသဖြင့်ပညာရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေး
လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တံကံ၊ မညန္တိ ဘောန္တော၊ အစရှိသောစကားကို၊
အာဟ၊ မိန့်ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဝဿကာရပုဏ္ဏားအား၊ တေ
ထိပရိသတ်တို့သည်၊ ပရိပုစ္ဆန္တော၊ စကားတုံကို ဆိုလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ဧဝံဘောတိအာဒိ၊ ဧဝံဘောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားသည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊
သပ္ပုရိသတာယ၊ သူတော်ကောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံဇေဇ္ဇယျရာဇာနံပိ၊
ထိုဇေဇ္ဇယျမင်းကိုလည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုဇေဇ္ဇယျမင်း၏၊ ပရိဝါရိကေပိ
အခြံအရံတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရာမပုတ္တံ၊ ရာမ၏ သားဖြစ်သော၊ ဥဒကံပိ၊
ဥဒကအမည်ရှိသောရသေ့ကို လည်းကောင်း၊ ပသံသိ၊ မြီးမွမ်း၏၊ ဟိသစ္စံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်သည်၊
အန္ဓေဝိယ၊ သူကန်းကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်း
သည်၊ စက္ခု၊ မာဝိယ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္ဓေ

သူကန်းသည်။ အနန္တံ။ မကန်းသောသူကို။ နေဝပဿတိယထာ၊ မမြင်သကဲ့သို့။ အနန္တံ။ ကန်းသောသူကို။ နပဿတိယထာ၊ မမြင်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်သည်။ သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ နေဝဇာနာတိ၊ မသိ။ အသပ္ပုရိသံ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူသည်။ အန္တံပိ၊ သူကန်းကို၎င်း။ အနန္တံပိ၊ မကန်းသောသူကို လည်းကောင်း။ ပဿတိယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ သပ္ပုရိသံပိ၊ သူတော်ကောင်းကိုလည်းကောင်း။ အသပ္ပုရိသံပိ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်ကို လည်းကောင်း။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တောဗေယျာပိ၊ တုဒိအမည်ရှိသောရွာကို စိုးအုပ်၍နေသော ဝဿကာရအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ သပ္ပုရိသတာယ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အညာသိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံအတ္ထဝသံ၊ ဤသို့သော အကျိုးထူးကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ တုဠာမာနသော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗြာဟ္မဇော၊ ဝဿကာရအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားသည်။ အန္တရိယံသောဂေါတမာတိအာဒိနိ၊ အန္တရိယံသောဂေါတမ ဤသို့အစရှိသောဗုဒ္ဓကားတို့ကို။ ဝတ္ထု၊ ဆို၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံဟောတော်မူအပ်သောတရားကို။ အနုမောဒိတ္ထု၊ အနုမောဒနာပြု၍။ ပက္ကမိ၊ ဖဲ၏။ ။

၉ ဝ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဥပကောတိ၊ ဥပကဟူသောအမည်သည်။ တဿ၊ ထိုဒါယကာ၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ မဇ္ဈိကာပုတ္တောတိ၊ မဇ္ဈိကာပုတ္တောဟူသည်ကား။ မဇ္ဈိကာယ၊ မဇ္ဈိကာ အမည်ရှိသောမိန်းမ၏။ ဝုတ္တော၊ ဘေးတည်း။ ဥပသင်္ကမိတိတ္ထေ၊ ဥပသင်္ကမိ ဟူသောဤငါးဦး သော၊ ထိုဥပသော အမည်ရှိသော ဒါယကာသည်။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏။ ဥပဋ္ဌာကောကိရ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သတတ်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မယိ၊ ငါသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဥပဂတေ၊ ကပ်သည်ရှိသော်။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးစကားကို။ ကထေဿတိကိံ နုခေါ၊ ဆိုလတ္တံ့။ လောဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့သောစကားကို။ ကထေဿတိကိံ နုခေါ၊ ဆိုလတ္တံ့။ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဂ္ဂဏှနတ္ထံ၊ ရံစမ်းခြင်းအကျိုးငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ နေရယိကောဒေဝဒတ္တောကပ္ပဋ္ဌာယိအတေကိန္တောတိ၊ နေရယိကောဒေဝဒတ္တောကပ္ပဋ္ဌာယိအတေကိန္တောဟူသော၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၃၆၃

၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ စာနေတုကာမော၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းငှါ အလို
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကင်၏၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊
ပရူပါရန္တံ၊ ဝတ္ထေတိတိ၊ ပရူပါရန္တံ၊ ဝတ္ထေတိ ဟူသည်ကား၊ ပရဂရုတံ၊ သူ
တပါးအားကဲ့ရဲ့သောစကားကို၊ ကထေတိ၊ ဆို၏၊ သဗ္ဗောသောနဥပပါဒေ
တိတိ၊ သဗ္ဗောသောနဥပပါဒေတိ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗောဝိ၊ အလုံးစုံလည်း
ဖြစ်သောသော၊ ထိုသူတပါးအားကဲ့ရဲ့သောစကားကိုပြောဆိုတတ်သော
သူသည်၊ ကုသလဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဥပ္ပါဒေတံ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အနုစ္စရိ
ကံ၊ လျောက်ပတ်သည်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အနု
ပပါဒေန္တောဂါရုပ္ပောဟောတိတိ၊ အနုပပါဒေန္တောဂါရုပ္ပောဟောတိဟူ
သည်ကား၊ ကုသလဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ ဥပ္ပါဒေတံ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သောသူသည်၊ စ၊ တနည်းလည်း၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဥပပန္နံ၊ သင့်မြတ်သည်ကို၊ အနုစ္စရိကံ၊ လျောက်
ပတ်သည်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သောသူသည်
ဂါရုပ္ပော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဟောတိ၊ မဖြစ်၏၊ ဥပဝဇ္ဇောတိ၊ ဥပဝဇ္ဇောတို့
သည်ကား၊ ဥပဝဒိတဗ္ဗောစ၊ စွပ်စွဲအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ ဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်နှင့်၊ ဥပပတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊
သုဒေါသော၊ အပြစ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
တဿ၊ ထိုဥပကအမည်ရှိသောဒါယကာ၏၊ ဝါဒံ၊ အယူကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ တဿေဝ၊ ထိုဥပကအမည်ရှိသောသူ၏သာလျှင်၊ ဂိဝါယံ၊ လည်၌၊
ပနိမုဉ္ဇန္တော၊ စွပ်စွဲတတ်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပရူပါရန္တန္တိ အာဒိ၊ ပရူပါရန္တံ ဤ
သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏၊ ဥပ္ပုဇ္ဈမာနကံယေဝါတိ၊ ဥပ္ပုဇ္ဈ
မာနကံယေဝ ဟူသည်ကား၊ ဥဒကတော၊ ရေမှ၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ကိ
ပန္တံယေဝ၊ ချိုမြောက်သောသူဆိုသာလျှင်၊ တတ္ထအပရိမာဏာပဒါတိအာ
ဒိသု၊ တတ္ထအပရိမာဏာပဒါဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ တသ္မိံ၊ အကုသလန္တိ
ပညာပနေ၊ ထိုအကုသိုလ်ကိုပညတ်ခြင်း၌၊ ပဒါနိဝိ၊ ပုဒ်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အက္ခရာနိဝိ၊ အက္ခရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒေသနာဝိ၊ တ
ရားဒေသနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ အပရိမာဏာယေဝ၊ အတိုင်းအရှည်
မရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဝိတံ၊ အကုသလန္တိ၊ ဣတိ
ဝိတံ၊ အကုသလံဟူသည်ကား၊ ဣဒမ္ပိ၊ ဤသဘောတရားသည်လည်း၊ အ

၃၆၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ကုသလံ၊ အကုသိုလ်မည်၏။ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်၊
 အကုသလံ၊ အကုသိုလ်မည်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ အကုသလပညတ္တိယံ၊
 အကုသိုလ်ကိုပညတ်ခြင်း၌၊ အာဂတံ၊ လာကုန်သော၊ ပဒါနိပိ၊ ပုဒ်တို့
 သည်လည်း၊ အပရိမာဏာနိ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ အညေန၊ တပါးသော၊ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တထာ
 ဂဟော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံသဒ္ဓမ္မံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတရားကို၊
 အထာပိဒေသေယျ၊ အကယ်၍မူလည်းဟောတော်မူငြားအံ့၊ ဇေတိ၊ ဤသို့
 ဟောတော်မူသော်လည်း၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာ၊ ဒေသ
 နာတော်သည်၊ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ယထာဟာကိံ၊ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ
 ကား၊ အပရိယာဒိန္နာစသ၊ တထာဂတဿဓမ္မဒေသနာအပရိယာဒိန္နဓမ္မ
 ပဒဗျုပ္ပန္နိ၊ အပရိယာဒိန္နာစသ၊ တထာဂတဿဓမ္မဒေသနာအပရိယာဒိန္န
 ဓမ္မပဒဗျုပ္ပန္နံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အဿတထာဂတဿ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတော်သည်၊ အပရိယာဒိန္နာစ၊
 မကုန်နိုင်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မပဒဗျုပ္ပန္နံ၊ ပါဠိပုဒ်ဝါကျအက္ခရာ
 သည်၊ အပရိယာဒိန္နံ၊ မကုန်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမိနာဥပါယေန၊
 ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယာဝဓံသိဝတာယန္တိ၊ ယာဝဓံသိဝတာယံဟူ
 သည်ကား၊ အယံ၊ ဤဥပကအမည်ရှိသောသူသည်၊ ယာဝအတိဝိယ၊ အ
 လွန်လျှင်၊ ဝတကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဂုဏဓံသိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဖျက်
 ဆီးလေ့ရှိ၏၊ လောဏကာရဒါယကောတိ၊ လောဏကာရ ဒါယကောဟူ
 သည်ကား၊ လောဏကာရဂါမဒါရကော၊ လောဏကာရအမည်ရှိသောရွာ
 သူသားငယ်ဖြစ်သော၊ ယတြဟိနာမာတိ၊ ယတြဟိနာမဟူသည်ကား၊
 ယောဟိနာမ၊ အကြင်ဥပကအမည်ရှိသောသူသည်လျှင်၊ အဿဒေတဗ္ဗံ
 မညိဿတိတိ၊ အဿဒေတဗ္ဗံမညိဿတိဟူသည်ကား၊ စာနေတဗ္ဗံ၊ ချုတ်
 ချယ်အပ်သည်ကို၊ မညိဿတိ၊ အောက်မေ့ဘိ၏၊ အပ္ပေဟိတိ၊ အပ္ပေဟိ
 ဟူသည်ကား၊ အပဂစ္ဆ၊ ဖဲလော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ မာအဋ္ဌာသိ၊
 မတည်လင့်၊ ဝေဠုပန၊ ဤသို့ကား၊ ဝတွာ၊ ဆို၏၊ ဂိဝါယ၊ လည်၌၊ ဂဏ္ဍာပေ
 တွာ၊ ကိုင်စေ့၍၊ နိကုဒ္ဓာပေသိယေဝ၊ နှင်ထုတ်စေသည်သာလျှင်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဇကဝဂ်၊ ၃၆၅

၉ နဝမေ၊ ဂဦးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကာယေနာတိ၊ ကာယေနဟူ
 သည်ကား၊ နာမကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ သန္တိကရေဏိယာတိ၊ သန္တိက
 ရေဏိယာဟူသည်ကား၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ကုန်
 သော၊ သတိယာတိ၊ သတိယာဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိယာ၊
 ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို အောက်မေ့ခြင်းသတိဖြင့်၊ ဝက္ခန္ဓာတိ၊
 ဝက္ခန္ဓာဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗက္ခန္ဓာ၊ ဒိဗ္ဗက္ခန္ဓာအတိညာဉ်ဖြင့်၊ ပညာယာတိ၊
 ပညာယဟူသည်ကား၊ ဈာနပညာယ၊ ဈာနပညာဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာယ၊
 ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ သန္တိကာတဗ္ဗာတိ၊ သန္တိကာတဗ္ဗာဟူသည်ကား၊
 ဝိပဿနာပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ဗလပညာယ၊ ဖိုလ်ပညာဖြင့်၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခနာပညာယ၊ ပစ္စဝေက္ခနာပညာဖြင့်၊ သန္တိကာတဗ္ဗာ၊ မျက်မှောက်ပြု
 အပ်ကုန်သော၊ ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝတို့၏၊ ခယသင်္ခါတံ၊ ကုန်ရာ
 ဟုဆိုအပ်သော၊ အရဟတ္တံပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်ကား၊ ပစ္စဝေက္ခနာဝ
 သေန၊ ဆင်ခြင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခနာပညာယ၊ ပစ္စဝေက္ခ
 နာပညာဖြင့်၊ သန္တိကရေဏိယံနာမ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည့်မည်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင်နဝမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ တုဏှိတုတံတုဏှိတု
 တန္တိ၊ တုဏှိတုတံတုဏှိတုတံဟူသည်ကား၊ ယတောယံတော၊ အကြင်
 အကြင်အရပ်သို့၊ အနုဝိလောကေတိ၊ ဘောင်းလှည့်၍ ကြည့်တော်မူ၏၊
 တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ တုဏှိတုတမေဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍သာ
 လျှင်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ အာမန္တေသီတိ၊ ဘိက္ခု၊ အာမန္တေသီဟူသည်ကား၊
 ပဗ္ဗိပတ္တိသမ္ပန္နော၊ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပသန္တေ
 ဟိ၊ ကြည်လင်ကုန်သော၊ ဝက္ခန္ဓာဟိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်၊ အနုဝိလောကေတွာ၊
 ဘောင်းလှည့် ကြည့်တော်မူ၏၊ ဥပ္ပန္နမ္မပါမုဇ္ဈော၊ ဖြစ်သောတရား၌ဝမ်း
 မြောက်ခြင်းရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ထောမေတုကာမတာယ၊ မြီးမွမ်းခြင်း
 ဌာအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ အပ္ပလာပါ
 တိ၊ အပ္ပလာပါဟူသည်ကား၊ ပလာပရဟိတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
 အဖျင်းမှကင်း၏၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသောနိပ္ပလာပ ဟူသောပုဒ်သည်၊
 တသေဝ၊ ထိုအပ္ပလာပဟူသောပုဒ်၏ သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း၊
 သုဒ္ဓါတိ၊ သုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗလာ၊ အညစ်အကြေးမရှိ၊ သာဓေပတိဋ္ဌိတာ
 တိ၊ သာဓေပတိဋ္ဌိတာဟူသည်ကား၊ သီလာဒိသာရေ၊ သီလအစရှိသော

၃၆၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-မဂ္ဂတ္ထပိဋက

ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသောအနှစ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏၊ အလန္တိ၊ အလံ
ဟူသည်ကား၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ ယောဇနဂဏာနိတိ၊ ယောဇနဂဏာနိဟူ
သည်ကား၊ ဧကယောဇနံ၊ တယူဇနာသည်။ ယောဇနမေဝ၊ ယူဇနာသာ
လျှင်မည်၏၊ ဒသဝိယောဇနာနိ၊ သာသနာတို့သည်လည်း၊ ယောဇနာ
နေဝ၊ ယူဇနာသာလျှင်မည်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုဆယ်ယူဇနာမှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အ
ထက်၌၊ ယောဇနဂဏာနိတိ၊ ယောဇနဂဏာနိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဝ
ပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ယောဇနသတိ၊ ယူဇနာတရားတို့သည်ကောင်း၊
ယောဇနသဟသတိ၊ ယူဇနာတထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ယောဇနဂဏာ
နိတိ၊ ယောဇနဂဏာနိဟူ၍၊ အမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပုဇ္ဈေသေနာပီတိ
ဧတ္ထ၊ ပုဇ္ဈေသေနာပီဟူသောဤပါဌ၌၊ ပါထေယျံ၊ ရိက္ခာကို၊ ပုဇ္ဈေသံ၊
ပုဇ္ဈေသဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပါထေယျံ၊ ရိက္ခာကို၊ ဂဟေတွာပိ၊ ယူ၍
လည်း၊ ဥပသင်္ကမိဏှံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တမေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုဉ္စသေနာပီပိ၊ ပုဉ္စသေ
နဟူ၍လည်း၊ ပါဌော၊ ပါဌသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဉ္စသေနဟူသော
ပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ အံသေ၊ ပရံ၊ ပုဇ္ဈေသံ၊ ရိက္ခာထုပ်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတတ္ထော၊ ထိုကြောင့်၊ ပုဉ္စသော၊ ပုဉ္စသမည်၏၊ တေနပုဉ္စသေ
န၊ ထိုပရံ၊ ရိက္ခာထုပ်ရှိသောယောကျ်ားသည်၊ ပါထေယျပုဉ္စံ၊ ရိက္ခာထုပ်
ကို၊ ဂဟေန္တေနာပိ၊ ရှက်သောယောကျ်ားသည်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
ပုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝေဇ္ဈပေဟိ၊ ဝေဇ္ဈ
ပေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်ဤသို့သဘောရှိသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ
စ၊ သိလသမာဓိအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့်လည်း၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်
စုံကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤရဟန်းပရိသတ်၌၊ အတ္ထိသန္တိ
ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သန္တိသိက္ခာဝေတိအာဒိ၊ သန္တိ
သိက္ခာဝေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
သန္တိသိက္ခာဝေအစရှိသော စကား၌၊ ဧဝပတ္တာတိ၊ ဧဝပတ္တာဟူသည်
ကား၊ ဥပပတ္တိဧဝနိဗ္ဗတ္တကံ၊ ဥပပတ္တိနတ်၏ အဖြစ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊
ဒိဗ္ဗဝိဟာရံ၊ ရူပါဝစရေချာန်ဟုဆိုအပ်သောဒိဗ္ဗဝိဟာရသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်
ကုန်သော၊ စ၊ တနည်းလည်း၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရေန၊ ရူပါဝစရေချာန်ဟုဆိုအပ်သော
ဒိဗ္ဗဝိဟာရဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော၊
ဗြဟ္မပတ္တာတိ၊ ဗြဟ္မပတ္တာဟူသည်ကား၊ နိဇ္ဈေသဌေန၊ အပြစ်မရှိသောအ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၃၆၇

နက်သဘောကြောင့်၊ ဗြဟ္မဘာဝသာဝကံ၊ ဗြဟ္မာ၏ အဖြစ်ကိုပြီးစေတတ်
သော၊ ဗြဟ္မဝိဟာရံ၊ ဗြဟ္မစိုရတရားလေးပါးဟုဆိုအပ်သော ဗြဟ္မဝိဟာရ
သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော၊ စ၊ တနည်းလည်း၊ ဗြဟ္မဝိဟာရေန၊ ဗြဟ္မစိုရ
တရားလေးပါးဟုဆိုအပ်သော ဗြဟ္မဝိဟာရဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော၊ အာနေဉ္စပတ္တာတိ၊ အာနေဉ္စပတ္တာဟူ
သည်ကား၊ အာနေဉ္စနဘာဝသာဝကံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြီး
စေတတ်သော၊ အာနေဉ္စံ၊ အရူပါဝစရချာန်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော၊
စ၊ တနည်းလည်း၊ အာနေဉ္စေန၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြီးစေ
တတ်သော အရူပါဝစရချာန်ဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊
ရောက်ကုန်သော၊ အရိယပတ္တာတိ၊ အရိယပတ္တာဟူသည်ကား၊ ပုထုဇ္ဇန
ဘာဝံ၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်ကို၊ အတိက္ကမ္မံ၊ လွန်၍၊ အရိယဘာဝံ၊ အရိယာ၏
အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော၊ ဧဝံခေါတိက္ခဝေတိက္ခုဒေဝပတ္တော
ဟောတိတိအာဒိသု၊ ဧဝံခေါတိက္ခဝေတိက္ခုဒေဝပတ္တော ဟောတိ၍သို့အ
စရှိသည်တို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရူပါဝစရစတုတ္ထဇ္ဈာနေ၊ ရူပါဝစရစတုတ္ထချာန်၌၊
ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ နှစ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သောရဟန်းသည်၊ ဒေဝပတ္တောနာမ၊ ဒေဝပတ္တ
မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဗြဟ္မဝိဟာရေသု၊
ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ နှစ်စေ၍
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သောရဟန်းသည်၊ ဗြဟ္မ
ပတ္တောနာမ၊ ဗြဟ္မပတ္တမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်
သော၊ အရူပဇ္ဈာနေသု၊ အရူပချာန်တို့၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊
ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ နှစ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သော
ရဟန်းသည်၊ အာနေဉ္စပတ္တောနာမ၊ အာနေဉ္စပတ္တမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဣဒံဒုက္ခန္တိအာဒိတိ၊ ဣဒံဒုက္ခန္တိ၍သို့ အစရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ သစ္စေဟိ၊ သစ္စာတို့ဖြင့်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါစ၊
မဂ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ တိဏ်၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဖလသနိစ၊ ဖိုလ်တို့ကို
လည်းကောင်း၊ ကဝိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဓံအရိ
ယဓမ္မံ၊ ဤအရိယတရားသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
အရိယပတ္တောနာမ၊ အရိယပတ္တမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင် ဒဿမသုတ် အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂေါ၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ်
သည်၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းတည်း။ ၊

၃၆၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထဝဂ္ဂ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊

၁ ပဉ္စမဿ၊ ငါးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်
 ဦးသောတာနုဂတာနုန္တိ၊ သောတာနုဂတာနံ ဟူသည်ကား၊ ပဿာဒသော
 တံ၊ ပဿာဒသောတကို၊ ဩဒဟိတွာ၊ ကောင်းစွာထား၍၊ ဥာဏသောတေ
 န၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော သောတဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပိတာနံ၊ ပိုင်းခြားထားအပ်
 ကုန်သော၊ စတ္တာရောအာနိသံသာပါဠိကင်္ဂါတိ၊ စတ္တာရောအာနိသံသာ
 ပါဠိကင်္ဂါ ဟူသည်ကား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဂုဏာနိသံသာ၊
 ကျေးဇူးအာနိသင်တို့ကို၊ ပဋိကင်္ဂါတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ဆက်၍
 ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံ၊ ဤသောတာနုဂတာနံ သိက္ခဝေအစရှိသောစကားကို၊ ဘဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိဝသေန၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်း၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာရန္တံ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ ကတရအတ္ထုပ္ပတ္တိဝသေန၊
 အဘယ်သို့သဘောရှိသောအကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာ
 ရန္တံ၊ အာထုတ်အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊
 သိက္ခာနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဓမ္မသဝနာယ၊ တရားနာခြင်းငှါ၊ အနုပသင်္ကမန
 အတ္ထုပ္ပတ္တိဝသေန၊ မကပ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်း၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာရန္တံ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ ကိရိပိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦး
 အံ့၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏပဗ္ဗဇိတာ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော
 ရဟန်းတို့သည်၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လိင်္ဂဝစနိဘတ္တိပဒ
 ဗျုဒ္ဓနာဒိဟိ၊ လိင်္ဂဝစနိဘတ်ဝုဒ်ဗျည်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကထေန္တော၊ ဟော
 တော်မူသည်ရှိသော်၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ဥာတမေဝ၊ သိအပ်ပြီးသော
 တရားကိုသာသျှင်၊ ကထေသတိ၊ ဟောလတ္တံ၊ အညာတံ၊ မသိအပ်သော
 တရားကို၊ ကိံ ကထေသတိ၊ အဘယ်မှာဟောနိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
 ပိုက်၍၊ ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊ တရားနာခြင်းငှါ၊ နဂစ္ဆန္တိ၊ မသွားကုန်၊ သုတ္တံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကို၊ သုက္ခာ၊ ကြွေး၍၊ တေ၊ ထို
 ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သောရဟန်းတို့ကို၊ ပဏ္ဍေသသန္တေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်သိသနည်း၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသေ
 စွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏ္ဍာထ၊ နာကုန်လော့၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသေစွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ သုဏ္ဍာနဉ္စ၊ နာကုန်သောသင်တို့အားလည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာယန္တာ
 နဉ္စ၊ သဏ္ဌာယကုန်သောသင်တို့အားလည်းကောင်း၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှအ
 တိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊ ဣမေအာနိသံသာ၊ ဤအာနိသင်တို့သည်၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၃၆၆

ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ဣမံဒေသနံ၊ ဤသောတာနုဂတာနံ ဘိက္ခဝေအစရှိသော ဒေသနာကို၊
 အာရတိ၊ အားထုတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒေသနာတော်၌၊ ဓမ္မပရိယာပုဏ္ဏာတီတိ၊
 ဓမ္မပရိယာပုဏ္ဏာတိဟူသည်ကား၊ သုတ္တံဂေယျန္တိ အာဒိကံ၊ သုတ္တံဂေယျ
 ဤသို့အစရှိသော၊ နဝဂ်၊ ကိုးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ သတ္ထုသာသနဘူတံ
 မြတ်စွာဘုရားသာသနာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တန္တိ ဓမ္မံ၊ ပါဠိတော်ဓမ္မကို၊ ဝဠုန္တေ
 တိ၊ သုံးဆောင်၏။ သောတာနုဂတာ၊ ဟောန္တိတိ၊ သောတာနုဂတာဟောန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ သောတံ၊ ပဿာဒဿောတသ္မိ၊ အနုပတ္တာ၊ အစဉ်ရောက်ကုန်
 သည်၊ အနုပ္ပဝိဋ္ဌာ၊ အစဉ်ဝင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မနဿာနု
 ပေက္ခိတာတိ၊ မနဿာနုပေက္ခိတာ ဟူသည်ကား၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဩ
 လောကီတာ၊ ဩညံအပ်ကုန်သည်၊ ဒိဋ္ဌိယာသုပ္ပုဋိဝိဒ္ဓါတိ၊ ဒိဋ္ဌိယာသုပ္ပုဋိ
 ဝိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ အတ္ထတောစ၊ အကျိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာရ
 ဏတောစ၊ အကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သုဗ္ဗ၊
 ကောင်းစွာ၊ ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍လိမ္မော်အပ်ကုန်သည်၊ ပစ္စက္ခိကတာ၊ မျက်
 မှောက်ပြုအပ်ကုန်သည်၊ မုဠဿတိ၊ ကာလံကုရုမာနောတိဣဒံ၊ မုဠဿတိ
 ကာလံကုရုမာနောဟူသောဤစကားကို၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကား
 တော်ကို၊ အနုဿရဏဿတိယာ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းဟုဆို
 အပ်သောသတိ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ နဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 သည်မဟုတ်၊ ပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ဝုထုဇ္ဇနကာလကိရိယံ၊ ဝုထုဇဉ်
 ပုဂ္ဂိုလ်၏သေခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏။ ဝုထုဇ္ဇနော၊ ဝုထုဇဉ်သည်၊ မုဠဿတိ၊ လွတ်သောသတိရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံကရောတိနာမ၊ သေသည်မည်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇတီတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
 ဟူသည်ကား၊ သုဒ္ဓသီလေ၊ စင်ကြယ်သောသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မပဒါပလဝန္တိ
 တိ၊ ဓမ္မပဒါပလဝန္တိ ဟူသည်ကား၊ အန္တရာ၊ အကြားဖြစ်သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝ၌
 နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ မုဠဿတိနော၊ လွတ်သောသတိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား
 ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ သဏ္ဌာယမူလိကာ၊ သဏ္ဌာယခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိကုန်သော
 ယေဝိဝါစာ၊ ဗုဒ္ဓဝစနဓမ္မာ၊ အကြင်နှုတ်ဖြင့် လေ့ကျက်အပ်သော
 မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ဟုဆို အပ်ကုန်သော ပါဠိတော်ဓမ္မတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 စကားတော်ဟုဆိုအပ်သော ပါဠိတော်ဓမ္မတို့သည်၊ ပဿန္တေ၊ ဩညံလင်

စွာသောအာဒါသေ၊ ကြေးမုံပြင်၌၊ ဆာယာဝိယ၊ အရိပ်ကဲ့သို့၊ လလဝန္တိ၊
ပေါက်ကုန်၏၊ ပါကဇ္ဇာ၊ ဥာဏ်အားဖြင့်ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊
ယညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဒန္ဓောဘိက္ခဝေသတုပ္ပါဒေါတိ၊ ဒန္ဓောဘိက္ခဝေ
သတုပ္ပါဒေါဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ သာဓုဏသတိယာ၊ မြတ်စွာဘုရား
စကားတော်ကို အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော သတိ၏၊
ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒန္ဓောဂုရု၊ လေး၏၊ အထသောသတ္တောနိပ္ပယေဝ
ဝိသေသဂါမိဟောတိတိ၊ အထသော သတ္တောနိပ္ပယေဝဝိသေသဂါမိ
ဟောတိဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဂါမိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ ခနက်တည်း၊ ဣဒ္ဓိမာစေတောဝသိ
ပတ္တောတိ၊ ဣဒ္ဓိမာစေတောဝသိပတ္တောဟူသည်ကား၊ ဣဒ္ဓိသမ္ပန္နော၊ တန်
ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဝသိဘာဝပတ္တော၊ လေ့လာသည်၏
အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဝိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အယံဝါသော
ဓမ္မဝိနယောတိတ္ထေ၊ အယံဝါသောဓမ္မဝိနယောဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝါသန္ဓေါ
ဝါသန္ဓါသည်၊ ဝိဘာဝနတ္ထော၊ ထင်စွာပြုခြင်းအနက်ရှိ၏၊ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထ
ဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ ဓမ္မဝိနယော၊ အကြံငြိမ်သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊ ဗြဟ္မ
စရိယံအစရိန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံအစရိဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသံ၊ မြတ်
သောအကျင့်ဖြင့်နေခြင်းကို၊ ဝသိ၊ နေမြဲ၊ ဣဒ္ဓိမ္မိ၊ ဤဗြဟ္မစရိယံအစရိဟူ
သောစကားကိုလည်း၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ မယာ၊
ငါသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝဇ္ဇန္တိတံ၊ သုံးဆောင်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓဝစနာ
နုဿဓုဏဝသေန၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကိုအဖန်တလဲလဲအောက်
မေ့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တေ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒေဝပုတ္တော
တိ၊ ဒေဝပုတ္တောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စာလ၊ ဧတ္ထာဝိယ၊ ပဉ္စာလစဉ်မည်သော
နတ်သားကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထဂ၊ မဟာဗြဟ္မာဝိယစ၊ ဟတ္ထကမည်
သောဗြဟ္မာကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝသနက္ခိမာရဗြဟ္မာဝိယစ၊ သနက္ခိ
မာရမည်သောဗြဟ္မာကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇကော၊ တယောက်သော၊
ဓမ္မကထိက၊ ဒေဝပုတ္တော၊ တရားဟောတတ်သော နတ်သားသည်၊
ဩပပါတိကံသာဓေတိတိ၊ ဩပပါတိကံသာဓေတိ ဟူသည်ကား၊ ပဌမံ၊
ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်မှ
ဥပပန္နံ၊ ဖြစ်သောနတ်သားကို၊ သာဓေတိ၊ အောက်မေ့စေ၏၊ သဟပံသုကိဋ္ဌိ
ကာတိဇေတေန၊ သဟပံသု ကိဋ္ဌိကာ ပဉ္စသော ဤပါဌဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုနှစ်
ယောဝံသောသုဇယံချင်းတို့၏၊ ဧဿာနတ္ထံ၊ ရည်မြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုပ္ပပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဂဂါ ၄၀၀

ကတပရိယယာဘဝံ၊ ပြုအပ်သောပေုကျက်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေ
တိ၊ ပြု၏၊ သမာဂန္တေ ယျန္တိ၊ သမာဂန္တေ ယျ၊ ဟူသည်ကား၊ သာလာယ
ဝါ၊ စရပ်၌လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလေဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌လည်းကောင်း၊ သမ္ပ
ဒိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်သ်၊ ဂန္တေ ယျ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏၊ ဧဝံဝဒေ
ယျာတိ၊ ဧဝံဝဒေယျဟူသည်ကား၊ သာလာယဝါ၊ စရပ်၌ လည်းကောင်း၊
ရုက္ခမူလေဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌လည်းကောင်း၊ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နိသိန္နော၊
နေသောသူငယ်ချင်းသည်၊ ပညာ၊ နောက်မှ၊ အာဂတံ၊ လာသောသူငယ်
ချင်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျံ၊ ဆိုရာ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ သေဝံ၊ ကြွင်း
သော စကားရပ်ကို၊ ပါဠိနပေ၊ နေဝ၊ ပါဠိနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ ။

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဌာနာနိတိ၊ ဌာနာနိဟူသည်
ကား၊ ကာရုဏာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို၊ ဌာနေဟိတိ၊ ဌာနေဟိဟူသည်ကား၊
ကာရုဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သောစေယျန္တိ၊ သောစေယျံ ဟူသည်
ကား၊ သုစိဘာဝေါ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သံဝသမာနောတိ၊ သံဝသ
မာနောဟူသည်ကား၊ ကေးတာ၊ တက္ကနက်၊ ဝသမာနော၊ နေသည်ရှိသော်
နသန္တကာကာရီတိ၊ နသန္တကာကာရီဟူသည်ကား၊ သတတကာရီ၊ အမြဲပြု
လေ့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နသတတဂုတ္တိသီလေသူတိ၊ နသတတဂုတ္တိ
သီလေသူဟူသည်ကား၊ သတတံ၊ အမြဲ၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သီလ
ဇိဝိတံ၊ သီလဖြင့်အသက်မွေးခြင်းကို၊ နဇိဝတိ၊ အသက်မမွေး၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဝေါဟာရမာနောတိ၊ သဝေါ
ဟာရမာနောဟူသည်ကား၊ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ ကေန
ကောဝေါရဟတိတိ၊ ကေနကောဝေါဟရတိ ဟူသည်ကား၊ ကေန၊
တယောက်သောသူနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ကော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ကထေတိ၊ ဆို၏၊ ဝေါက္ကမတိတိ၊ ဝေါက္ကမတိ ဟူသည်ကား၊ ဩက္က
မတိ၊ ဖဲ၏၊ ဝုရိမဝေါဟာရာပန္နိမဝေါဟာရန္တိ၊ ဝုရိမဝေါဟာရာပန္နိမဝေါ
ဟာရံဟူသည်ကား၊ ဝုရိမကထာယ၊ ရှေးဖြစ်သောစကားမှ၊ ပန္နိမကထံ၊
နောက်ဖြစ်သော စကားသည်၊ ဝုရိမကထာစ၊ ရှေးဖြစ်သော စကားသည်
လည်းကောင်း၊ ပန္နိမကထာစ၊ နောက်ဖြစ်သော စကားသည် လည်း
ကောင်း၊ နသမေတိ၊ မညီညွတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဉာတိဗျသနေနာတိအာဒိသု၊ ဉာတိဗျသနေနဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊
ဉာတိနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီး ခြင်းတည်း၊ ဉာတိဗျသနံ၊ ဆွေ

၁၀

မျိုးတို့၏ပျက်စီးခြင်း၊ ဥာတိဝိနာသော။ ခုတ္တမျိုးတို့၏ ပျက်စီးခြင်း၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒုတိယပဗ္ဗေဒိ၊ နှစ်ခုမြောက်
သောတောဝဏ္ဏဗျဿနေနဟူသောပုဒ်၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်
နည်းရှိ၏၊ ရောဂဗျဿနေပန၊ ရောဂဗျဿနယူသောပုဒ်၌ကား၊ ရောဂေါယေ
ဝ၊ အနာသည်ပင်လျှင်၊ အာရောဂျ ဝိနာသနတော၊ အနာမရှိသော သူ၏
အဖြစ်ကိုပျက်စီးတတ်သောကြောင့်၊ ဗျဿံ၊ ဗျဿနမည်၏၊ အနုပရိဝတ္တန္တိ
တိ၊ အနုပရိဝတ္တန္တိ ဟူသည်ကား၊ အနုဗုဒ္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ လာ
တောဝတိအာဒိသု၊ လာတောဝဏ္ဏဗျဿနာစရှိသည်တို့၌၊ ဧကံ၊ တခုသော၊
အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောဝကို၊ လာတော၊ ရခြင်းသည်၊ အနုပရိဝတ္တတိ၊ အစဉ်
လိုက်၏၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောဝကို၊ အလာတော၊ မရ
ခြင်းသည်၊ အနုပရိဝတ္တတိ၊ အစဉ်လိုက်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ နယော၊ နည်း
ကို၊ နေတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်၏၊ သာကန္တယယာနောတိ၊ သာကန္တယယာ
နောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စပုစ္ဆ နိဝိဿန္တန ဝသေန၊ ပြဿနာကိုမေးခြင်း ဖြေ
ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သာကန္တ တကွဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းကို၊ ကရော
န္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ယထာတိ၊ ယထာဟူသည်ကား၊ ယေနာကာနေ၊
အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥဗ္ဗဂ္ဂေတိ၊ ဥဗ္ဗဂ္ဂေါဟူသည်ကား၊
ပဉ္စုဗ္ဗဂ္ဂေါ၊ ပြဿနာကို ရှာဖွေခြင်းသည် ပြဿနာကို သုံးသပ်ခြင်းသည်၊
အဘိနိဟာရောတိ၊ အဘိနိဟာရောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဘိသင်္ခရဏ ဝသေန၊
ပြဿနာကို ပြုပြင်စီရင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အဘိနိ
ဟာရော၊ ရှေ့ရှုဆောင်ခြင်းသည်၊ သမုဒါဟာရောတိ၊ သမုဒါဟာရော
ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စပုစ္ဆနံ၊ ပြဿနာကိုမေးမြန်းခြင်းသည်၊ သန္တန္တိ၊ သန္တ
ဟူသည်ကား၊ ပစ္စနိကသန္တတယ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကိလေသာ
မှငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်းသည်ကို၊ ကဟွာ၊ ပြု၍၊ နကထေ
တိ၊ မဆို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဏီတန္တံ၊
ပဏီတံဟူသည်ကား၊ အတပ္ပကံ၊ မရောင့်ရဲစေတတ်သော၊ အတက္ကာဝစ
ရန္တိ၊ အတက္ကာဝစရံဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ တက္ကေန၊ ကြံစာသဖြင့်၊ နယဂ္ဂါဟေန၊ နည်းယူသဖြင့်၊ ဂဟေတံ၊
ယူခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့
သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နကထေတိ၊ မဆို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နိဂုဏန္တိ၊ နိဂုဏံဟူသည်ကား၊ သဏ္ဌာ၊ သိင်္ဂဗ္ဗေ
သော၊ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယန္တိ၊ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယံဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄ အသဝဂ်၊ ၄၀၃

ပညာရှိတို့သည်၊ ဇာနိတဗြဟ္မာသိအပ်သော၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်
တို့၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကား၊ ရပ်ကို၊ ဂုတ္တနုဿာရေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗြဟ္မာသိအပ်၏။ ။

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္ကမိ
ဟူသည်ကား၊ စတုတ္ထပါတရားသာ၊ ထမင်းနံနက်စာစားပြီးသည်၊ ဟုတွေး၊
ဖြစ်၍၊ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ နံ့သာနံ့သာပြောင်းကို၊ ဂဟေတွေး၊ ယူ၍၊
တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိဿသမိ၊ ရှိခိုးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊
ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ မာအနုဿဝေနာတိ အာဒိသု၊ မာအနုဿဝေန ဤသို့
အစရှိသည်တို့၌၊ အနုဿဝာသေန၊ အဆင့်ကြားခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
မမ၊ ငါ၏၊ ကထံ၊ စကားကို၊ နဂဏ္ဍထ၊ မယူကုန်လင့်၊ ဣတိဣမိနာနယေန၊
ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ အရှေ့၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗြဟ္မာသိအပ်၏။ သာ
ရဗ္ဗောတိ၊ သာရဗ္ဗော ဟူသည်ကား၊ ကရဏုတ္တရိယ လက္ခဏော၊ ပြုအပ်
သည်ထက်အလွန်ပြုခြင်းလက္ခဏာရှိသောတရားသည်၊ သာရဗ္ဗော၊ သာ
ရဗ္ဗမည်၏။ လောဘာဒိပနိပက္ခာ၊ လောဘအစရှိသည်တို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်
ဖြစ်သောတရားတို့ကို၊ အလောဘာဒယောတိ၊ အလောဘအစရှိသည်မည်
ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗြဟ္မာသိအပ်ကုန်၏။ ကုသလဓမ္မပသမ္ပဒါယာတိ၊ ကုသ
လဓမ္မပသမ္ပဒါယ ဟူသည်ကား၊ ကုသလဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊
သမ္ပါဒနတ္ထာယ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ပနိလဘတ္ထာယ၊ ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမေစေဝိဘဒ္ဒိယမဟာ
သာလဟတိ၊ ဣမေစေဝိဘဒ္ဒိယမဟာသာလဟဟူသောဤစကားကို၊ ပုရတော
ရှေ့၌၊ ဌိတေ၊ တည်ကုန်သော၊ သာလရက္ခေ၊ အင်ကြင်းပင်တို့ကို၊ ဒေသ
န္တော၊ ပြတော်မူလျက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊
သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဂုတ္တနယတ္တစ၊
ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနတ္ထ
တ္တာစ၊ ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
သုဝိညေယျမေဝ၊ သိလွယ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုပြီးအံ့၊
သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဝတ္တေန္တော၊
နစ်စေသည်ရှိသော်၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယ အမည်ရှိသော လိစ္ဆဝီမင်းသား
သည်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင်တတိယသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သာမဂ္ဂိယာတိ၊ သာမဂ္ဂိယာ
ဟူသည်ကား၊ သာမဂ္ဂိယမဝါသိနော၊ သာမဂ္ဂိယမည်ရှိသော နိဂုံး၌နေ
သောသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓပစ္ဆာတိ၊ ဗုဒ္ဓပစ္ဆာသောစကားကို၊ တေ၊ ထိုသာ
မဂ္ဂိယမည်ရှိသော နိဂုံး၌နေသောသူတို့ကို၊ အာလပန္နော၊ ခေါ်လိုသည်
ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကောလနဂရဿာတိ၊ ကောလန
ဂရဿဟူသည်ကား၊ ကောလရက္ခေ၊ 'လောပင်တို့ကို၊ ဟာရေတွာ၊
ပယ်ရှား၍၊ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကောလနဂရန္တိ၊
ကောလနဂရဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓပုဏ္ဏားတို့၏ သွားရာခရီး၌၊
မာဝိတတ္တာ၊ ဘန်ဆင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓပစ္ဆန္တိ စ၊ ဗုဒ္ဓပစ္ဆ
ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဧေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော နာမာနိ၊ အမည်တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧကေသံ၊ ထိုသာမဂ္ဂိယမည်ရှိ
သောနိဂုံး၌နေသောသူတို့၏၊ ဗုဗ္ဗုရိယာ၊ ငှက်ဦး ယောက်ျားတို့သည်၊
တတ္ထ၊ ထိုကျားတို့၏သွားရာလမ်းခရီး၌၊ ဝသိ 'ဗု၊ နေကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓပစ္ဆဝါသိတာယ၊ ကျားတို့၏သွားရာလမ်းခရီး၌ နေသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓပစ္ဆဝါသိနော၊ ကျားတို့၏သွားရာလမ်းခရီး၌ နေသော
သူတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓပစ္ဆာတိ၊ ဗုဒ္ဓပစ္ဆဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုကျား
တို့၏သွားရာလမ်းခရီး၌နေသောသူတို့ကို၊ အာလပန္နော၊ ခေါ်လိုသည်ဖြစ်
၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပါရိသုဒ္ဓိပဓာနိယင်္ဂါနိတိ၊ ပါရိသုဒ္ဓိပဓာ
နိယင်္ဂါနိဟူသည်ကား၊ ပါရိသုဒ္ဓိအတ္ထာယ၊ စင်ကြယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဓာ
နိယင်္ဂါနိ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယ၏ အရတို့သည်၊ ပဒဟိတဗ္ဗ ဝီရိ
ယဿ၊ အားထုတ်အပ်သောဝီရိယ၏၊ အင်္ဂါနိ၊ အစိတ်တို့သည်၊ ကောဠာ
ဿ၊ အရတို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
သီလပါရိသုဒ္ဓိပဓာနိယင်္ဂါနိတေ၊ သီလပါရိသုဒ္ဓိ ပဓာနိယင်္ဂါဟူသောအ
မည်သည်၊ သီလပရိသောဓနဝီရိယဿ၊ သီလကိုသုတ်သင်ခြင်း ဝီရိယ၏၊
နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏တေ၊ ထိုသီလကိုသုတ်
သင်ခြင်းဝီရိယသည်၊ သီလပါရိသုဒ္ဓိပရိပူရဏတ္ထာယ၊ စင်ကြယ်သော
သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဓာနိယင်္ဂါနိ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယ
၏အစိတ်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သီလပါရိသုဒ္ဓိပဓာနိယင်္ဂါနိ၊ သီလ
ပါရိသုဒ္ဓိပဓာနိယင်္ဂါမည်၏၊ သေသေသုဝိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေ
ဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တတ္ထတတ္ထပညာယ၊ အနုဂ္ဂဟေဿာမိတိ၊
တတ္ထတတ္ထပညာယအနုဂ္ဂဟေဿာမိဟူသည်ကား၊ တသ္မိတသ္မိတဌနေ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၀၅

ထိုထိုအရာ၌၊ ဝိပဿနာပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟေဿာမိ၊
 ခြီးမြှောက်အံ့၊ ယောတက္ကဆန္ဒောတိအာဒိသု၊ ယောတက္ကဆန္ဒောဤသို့အ
 စရှိသောပုဒ်တို့၌၊ တထိံ အနုဂ္ဂဏှနေ၊ ထိုသို့ခြီးမြှောက်ခြင်း၌၊ ယောကတ္တု
 ကာမတာဆန္ဒော၊ အကြင်ပြုခြင်း၌၊ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော
 ကုသိုလ်ဆန္ဒသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ ခက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထေ၊ ဤဆန္ဒငီရိ
 ယအစရှိသောတရားတို့တွင်၊ သတိသမ္ပဇညံ၊ သတိသမ္ပဇညကို၊ သတိံ၊
 သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နတွာ၊ ပိုင်း
 ခြား၍၊ ဝိရိယပဂ္ဂဟနတ္ထံ၊ ဝိရိယကိုခြီးမြှောက်ခြင်းအကျိုး၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၏။ ဇေနိယေသုဓမ္မသုစိတ္တံဝိရာဇေတိတိ၊ ဇေနိယေသုဓမ္မသုစိတ္တံဝိရာ
 ဇေတိဟူသည်ကား၊ ခာဂပစ္စယေသု၊ ခာဂ၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ဣဋ္ဌာရမ္မဏေသု၊ ဣဋ္ဌာရုံတို့၌၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ ကဏတ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း
 ၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ဝိမောစ
 နိယေသုဓမ္မသုစိတ္တံဝိမောစေတိတိ၊ ဝိမောစနိယေသုဓမ္မသုစိတ္တံဝိမောစေ
 တိဟူသည်ကား၊ ယေဟိအာရမ္မဏေဟိ၊ အကြင်အာရုံတို့မှ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
 ဝိမောစေတဗ္ဗံ၊ လွတ်စေအပ်၏။ တေသု၊ ထိုအာရုံတို့၌၊ ယထာ၊ အကြင်သို့
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကဏတ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ လွတ်၏
 ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ဝိရာဇေတွာ
 တိတ္ထေ၊ ဝိရာဇေတွာဟူသောဤပါဌ်၌၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ခဏ၌၊ ဝိရာဇေတိနာ
 မ၊ တပ်ခြင်းကင်းဆဲမည်၏။ ဖလက္ခဏေ၊ ဖိုလ်ခဏ၌၊ ဝိရုတ္တံနာမ၊ တပ်ခြင်း
 ကင်းပြီးသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယပဒေဝိ၊ နှစ်ခုမြောက်သော
 ပုဒ်၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ သဗ္ဗာဝိမုတ္တိံ ဖုသတိတိ
 သဗ္ဗာဝိမုတ္တိံ ဖုသတိဟူသည်ကား၊ ဟေတုနာနယေန၊ သင့်သောအ
 ကြောင်းဖြင့်၊ အရဟတ္တဖလဝိမုတ္တိံ၊ ကိလေသာမှလွတ်သော အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့၊ ဉာဏဖဿေန၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောအတွေဖြင့်၊ ဖုသတိ၊ ရောက်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စတုတ္ထသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝဠေဟိတိ၊ ဝဠေဟိဟူသည်ကား၊
 ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုဠေဝိတားဘလိဝ္ဗံ၊ တော်ဖြစ်သော၊ သကျ
 ရာဇာ၊ သာကီဝင်မင်းသည်၊ နိဂဏ္ဌသာဝကောတိ၊ နိဂဏ္ဌသာဝကောဟူ
 သည်ကား၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ သီဟသေနာပတိဝိယစ၊ သီဟ

၄၀၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝတုတ္တတွဲ။

မည်သောစစ်သုကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နာဠာယ၊ နာဠာမြိုင်၊ ဥပါဒ္ဓိဂဟ
 ငတိဝိယစ၊ ဥပါဒ္ဓိမည်သောသူကြွယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နာဠာဝုတ္တဿ၊
 နာဠာ၏သားဖြစ်သော၊ နိဂဏ္ဌဿ၊ နိဂဏ္ဌ၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေး
 တည်း၊ ကာယေနသံဝုတောတိ၊ ကာယေနသံဝုတောဟူသည်ကား၊ ကာ
 ယဒ္ဓါရဿ၊ ကာယဒ္ဓါရ၏၊ သံဝုတတ္တာ၊ စောင့်စည်းအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပိဟိတတ္တာ၊ ပိတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်
 ဖြင့်၊ သံဝုတောနာမ၊ စောင့်စည်းအပ်သည်မည်၏၊ သေသဒ္ဓယေဝိ၊ ကြွင်း
 သော ပုဒ်နှစ်ခု အပေါင်း၌လည်း၊ ဇေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏၊
 အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါတိ၊ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏၊
 ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိရာဂေန၊ တစ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒါ
 တိ၊ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒါဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဝိဇ္ဇာယ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောဝိဇ္ဇာ၏၊ ဥပ္ပါဒေန၊
 ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ တံဋ္ဌာနန္တိ၊ တံဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ အဝိပက္ခဝိပါကန္တိ၊ အဝိပက္ခဝိပါကံဟူသည်ကား၊ အလဒ္ဓဝိပါ
 ကဝါရံ၊ မရအပ်သော အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းအလှည့်ရှိသော၊ တတောနိ
 ဒါနန္တိ၊ တတောနိဒါနံဟူသည်ကား၊ တံဟေတု၊ ထိုရှေးဘဝ၌ပြုအပ်သော
 အကုသိုလ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုရှေးဘဝ၌ပြုအပ်
 သောအကုသိုလ်ဟူသောအလေ့အကျင့်အပုံ ကြောင့်၊ ဒုက္ခဝေဒနီယာအာသ
 ဝါအာသဝေယျန္တိ၊ ဒုက္ခဝေဒနီယာအာသဝါအာသဝေယျဟူသည်ကား
 ဒုက္ခဝေဒနာယ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏၊ ပစ္စယဘူတာ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ အာသဝာဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊
 တဿပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဘိသမ္ပရာယန္တိ၊ အဘိသမ္ပ
 ရာယံဟူသည်ကား၊ ဒုတိယေဝအတ္တဘာဝေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောအတ္တ
 ဘော၌ပင်လျှင်၊ ကာယသမာရမ္ဘပစ္စယာတိ၊ ကာယသမာရမ္ဘပစ္စယာဟူ
 သည်ကား၊ ကာယကမ္မပစ္စယေန၊ ကာယကံဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
 အာသဝါတိ၊ အာသဝါဟူသည်ကား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊
 ဝိဇ္ဇာတပရိဇ္ဇာဟာတိတ္ထေ၊ ဝိဇ္ဇာတပရိဇ္ဇာဟာဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဝိဇ္ဇာ
 တောတိ၊ ဝိဇ္ဇာတော ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲခြင်းတည်း၊ ပရိဇ္ဇာ
 ဟောတိ၊ ပရိဇ္ဇာဟောဟူသည်ကား၊ ကာယိကဝေတဘိကော၊ ကိုယ်ပိတ်၌
 ဖြစ်သော၊ ပရိဇ္ဇာဟော၊ ပူပန်ခြင်းတည်း၊ ဖုဿဖုဿဗျန္တိ၊ ကရောတိတိ၊
 ဖုဿဖုဿဗျန္တိကရောတိဟူသည်ကား၊ ဥာဏဝတ္ထု၊ ဥာဏသည်ပယ်

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၀၇

ဗျက်အပ်သောကမ္ဘာကံကို၊ ဥပဿန၊ ဥပဿတည်းဟူသော အတွေ့
ဖြင့်၊ ဖုသိတွာဖုသိတွာ၊ ရော့၍ရော့၍၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂမေတိ၊ ရော့စေ၏။
ဝိပါကဝဏ္ဏံ၊ ဝိပါကသည် ပယ်ဖျက် အပ်သော၊ ကမ္ဘာ ကံကို၊ ဝိပါက
ဗသေန၊ ဝိပါကတည်းဟူသော အတွေ့ဖြင့်၊ ဖုသိတွာဖုသိတွာ၊ ရောက်၍
ရောက်၍၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏။ နိဇ္ဈရာတိ၊ နိဇ္ဈာယ
သည်ကား၊ ကိလေသဇီရဏကပ္ပဒိုပဒါး၊ ကိလေသာကိုဆွေးမြှေးစတတ်
သောအကျင့်တည်း၊ လောသဝါရေသုပိ၊ ကြွင်းသောဝါရုတို့၌လည်း၊ ဇေသ
ဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ဌတွာ၊ တန်ခပ်၍၊ အယံ
ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ ဝိကာသဝေါ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်သင့်
၏၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာနိ၊ မဟာဘုတ်တို့ကို၊ နိဟရိ
တွာ၊ ထုတ်၍၊ စတုသစ္စဝဝတ္ထာနံ၊ သစ္စတရားလေးပါးကိုပိုင်းခြားမှတ်
သားခြင်းကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြလို၍၊ ယာဝအရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သိုင်အောင်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေတမ္ဘံ၊ ဆိုအပ်သင့်၏၊ ဣဒါနိပန၊
ယခုအခါ၌ကား၊ တဿနိကာသဝဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သတတ
ဝိဟာဇေ၊ အမြဲနေခြင်းတို့ကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဧဝံသမ္ဗာဝိမုတ္တစိ
တ္တဿာဘိအာဒိ၊ ဧဝံသမ္ဗာဝိမုတ္တစိတ္တဿ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ သမ္ဗာဝိမုတ္တစိတ္တဿာဘိ၊
သမ္ဗာဝိမုတ္တစိတ္တဿဟူသည်ကား၊ ဟေတုနာကာရေဏန၊ သင့်သောအ
ကြောင်းဖြင့်၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိမုတ္တဿ၊ ကိလေသာရှလွတ်သော၊
သတတဝိဟာရာတိ၊ သတတဝိဟာရာဟူသည်ကား၊ နိစ္စဝိဟာရာ၊ အမြဲ
နေခြင်းတို့သည်၊ နိဗ္ဗန္ဓဝိဟာရာ၊ မပြတ်နေခြင်းတို့သည်၊ နေဝသုမနောဟော
တိတိ၊ နေဝသုမနောဟောတိဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏေ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၌၊ ရာဂဝ
သေန၊ တပ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သောမနဿဇာတော၊ ဖြစ်သောဝမ်း
မြောက်ခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နဒုမ္မနောတိ၊ နဒုမ္မနောဟူသည်ကား၊
အနိဋ္ဌာရမ္မဏေ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၌၊ ပဋိဗ္ဗာဝသေန၊ ထိခိုက်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဒေါမနဿဇာတော၊ ဖြစ်သောနှလုံးမသာ ခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ဥပေက္ခကောဝိဟာရတိ၊ သတောသမ္ပဇာနောတိ၊ ဥပေက္ခကောဝိဟာရတိသ
တော သမ္ပဇာနောဟူသည်ကား၊ သတိသမ္ပဇညပရိဂ္ဂဟိတာယ၊ သတိ
သမ္ပဇညတရားသည်ထိမ်းဆည်းအပ်သော၊ မဇ္ဈိတ္တာကာရလက္ခဏာယ၊
လျစ်လျူရှုသော အခြင်းအရာလျှင်လက္ခဏာရှိသော၊ ဥပေက္ခာယ၊ တပြီ
မဇ္ဈိတ္တ၊ ပေက္ခာဖြင့်၊ တေသုဒ္ဓာရမ္မဏေသု၊ ထိုအာရုံတို့၌၊ ဥပေက္ခကော

၄၀၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝတုတ္ထတွဲ။

မဇ္ဈိမတ္ထာ၊ လျှော်လျှော်၊ ရှုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ကာယပရိယန္တိ
ကန္တိ၊ ကာယပရိယန္တိကံဟူသည်ကား၊ ကာယန္တိကံ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရသျှင်အဆုံး
ရှိသော၊ ကာယပရိယန္တိန္နံ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သော၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှ
လောက်၊ ပဉ္စဒ္ဓါရကာယော၊ ပဉ္စဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သောကာယသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်
၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ပဉ္စဒ္ဓါရိကဝေဒနံ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရ၌ဖြစ်
သော ဝေဒနာကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ဇိဝိတပရိယန္တိကန္တိ၊ ဇိဝိတပရိယန္တိကံဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတပရိယန္တိ
ကံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေလျှင် အဆုံးရှိသော၊ ဇိဝိတပရိယန္တိန္နံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေဖြင့် ပိုင်း
ခြားအပ်သော၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဇိဝိတံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေသည်၊ ပဝတ္တ
တိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ မနောဒ္ဓါရိကဝေဒနံ၊
မနောဒ္ဓါရ၌ ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပဉ္စဒ္ဓါရိကဝေဒနာ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရ၌ဖြစ်
သောဝေဒနာသည်၊ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်မှ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဌမံ၊ ဧှေးဦးစွာ၊
နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ မနောဒ္ဓါရိကဝေဒနာ၊ မနောဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သောဝေဒနာသည်၊
ပဌမံ၊ ဧှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်မှ၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊
ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအုံးသာ၊ ထိုမနောဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သောဝေဒနာသည်
ပဋိသန္ဓိကွဏော၊ ပဋိသန္ဓေခဏ၌၊ ဝတ္ထုရူပသို့ယောဝ၊ ဟဒယဝတ္ထုရုပ်၌
သာလျှင်၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ ပဉ္စဒ္ဓါရိကာ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရသည်၊ ပဝတ္ထော၊ ပဝတ္တိ
အခါ၌၊ ပဉ္စဒ္ဓါရဝသေန၊ ငါးဒ္ဓါရ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်သည်
ဖြစ်၍၊ ပဌမဝယော၊ ပဌမအရွယ်၌၊ ဝိသတိဝသယိကကာလေ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်
ရှိသောအခါ၌၊ ရဇ္ဇနုဒုဿနမုပ္ပနဝသေန၊ တပ်ခြင်း ပြစ်မှားခြင်းတွေဝေ
ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဓိမတ္တာ၊ လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊
ဗလဝတိ၊ အားကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏ္ဏာသဝသယိက ကာလေ၊
အနှစ်ငါးဆယ်ရှိသောအခါ၌၊ ဌိတာ၊ တန်ရပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဋ္ဌိ
ဝသယိကကာလတော၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်ရှိသော အခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊
ပရိဟာယမာနာ၊ ဆုတ်ယုတ်သည်ဖြစ်၍၊ အသိတိနုရတိဝသယိကကာလေ၊
အနှစ်ရှစ်ဆယ် အနှစ်ကိုးဆယ်ရှိသောကာလ၌၊ မန္ဒာ၊ ညံ့သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိရတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်း
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကေတော၊ တကွနက်၊ နိဝိဒိသာ၊ ထိုင်ဘူးကုန်ပြီ၊ နိပ္ပဇ္ဇိသာ၊
လျောင်းဘူးကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တဝိ၊ ပြောဆိုကုန်သော်လည်း၊ နဇာ
နာမ၊ မသိကုန်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အဓိမတ္တာနိ၊ လွန်ကဲသော

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၀၉

အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ရူပါဒိအာရမ္မဏာနိဝိ၊ ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံ
တို့ကိုလည်း၊ နပဿာမ၊ မမြင်ကုန်၊ နုဿဏာမ၊ မကြားကုန်၊ သုဂန္ဓံ ဝါတိ၊
ကောင်းသော အနံ့ရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဒုဂန္ဓံ ဝါတိ၊ မကောင်းသော
အနံ့ရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သာတံ ဝါတိ၊ သာယာအပ်၏ဟူ၍ လည်း
ကောင်း၊ အသာတံ ဝါတိ၊ မသာယာအပ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ယဒ္ဓံ ဝါတိ၊
ခက်ထန်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မဒုကံ ဝါတိ၊ နုည့်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
နဇာနာမ၊ မသိကုန်၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
နေသံ၊ ထိုအသက် ရှစ်ဆယ် အသက်ကိုးဆယ် ရှိသော သတ္တဝါတို့၏၊
ပဉ္စဒါရိကဝေဒနာ၊ ငါးခွါရ၌ ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်၊ ဘဂ္ဂါ၊ ပျက်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနောဒါရိကာ၊ မနောဒါရ၌ ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်၊ ပဝတ္တ
တိ၊ ဖြစ်၏၊ သာပိ၊ ထိုမနောဒါရ၌ ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်လည်း၊ အနုပဗ္ဗေန၊
အစဉ်သဖြင့်၊ ပရိဟာယမာနာ၊ ဆုတ်ယုတ်သည်ဖြစ်၍၊ မရဏသမဟော၊
သေခါနီးသောအခါ၌၊ ဟဒယကောဒိယေဝ၊ ငါးပါးသော ဝတ္ထုရုပ်တို့၏
အစ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ဟဒယ ဝတ္ထုရုပ်ကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊
ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သော၊ ဤ
မနောဒါရ၌ ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊
သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါသည်၊ ဇိဝတိ၊ အသက်ရှင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်
၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သော၊ ဤမနောဒါရ၌ ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်၊
နပ္ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မတော၊ သေ၏၊ နိရုဇ္ဈေ၊ ချုပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သွာယံသော အယံ အတ္ထော၊ ထိုအနက်ကို၊ ဝါပိ
ယာ၊ တဘက်သည်ကန်ကြီးဖြင့်၊ ဒိပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ပဉ္စဥဒကမဂ္ဂသမ္ပန္နံ၊ ငါးခု
သောရေမြောင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝါပိ၊ တဘက်သည်ကန်ကြီးကို၊ ကရေ
ကျ၊ ပြုရာ၏၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေဝေ၊ မိဃ်းသည်၊ ဝုဠေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊
ပဉ္စဟိ ဥဒကမဂ္ဂဟိ၊ ငါးခုသော ရေမြောင်းတို့မှ၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ပဝိ
သိတွာ၊ ဝင်၍၊ အန္တောဝါပိယံ၊ တဘက်သည်ကန်ကြီး၏ အတွင်း၌၊ အာ
ဝါဇေ၊ တွင်းငယ်တို့ကို၊ ပူရေယျ၊ ပြည့်စေရာ၏၊ ပုနုပ္ပနံ၊ အပန်တလဲလဲ၊
ဒေဝေ၊ မိဃ်းသည်၊ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ဥဒကမဂ္ဂေ၊ ရေမြောင်း
တို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဝါဝုတဗုယောဇနမတ္တံ၊ တဝါဝုတ် ယူနေခွဲ
အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ကို၊ ဩတ္တရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊
တိဗ္ဗေယျ၊ တည်ရာ၏၊ တတောစ၊ ထိုမြောင်းမှလည်း၊ သန္ဓမာနံ၊ စီးသည်

၄၁၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဖြစ်၍၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ နိဗ္ဗမနု
 တုဗ္ဗေ၊ ရေမြွန်တို့ကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ခေတ္တေသု၊ လယ်တို့၌၊ ကမ္မေသု၊ အမှု
 တို့ကို၊ ကယိရမာနေသု၊ ပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နိက္ခမန္တံ၊
 ထွက်ဆဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဿပါကကာလေ၊ ကောက်မှည့်သော
 အခါ၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နိက္ခမန္တံ၊ ထွက်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒကံ၊
 ရေသည်၊ ပရိဟိနံ၊ ယုတ်ပြီး၊ မန္တေ၊ ငါးတို့ကို၊ ဂဗ္ဘာမ၊ ဖမ်းကုန်အံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊
 တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ကတိပါဟောနု၊ နှစ်ချက် သုံးချက်ဖြင့်၊ အာဝါဇေသု
 ယေဝ၊ တွင်းငယ်တို့၌သာလျှင်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ သဏ္ဌဟေယျ၊ တည်ရာ၏၊
 ယာဝပန၊ အကြင်မျှလောက်ကား၊ တံ၊ ထိုရေသည်၊ အာဝါဇေသု၊ တွင်း
 ငယ်တို့၌၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်သေး၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ မဟာဝါပိယံ
 တဘက်သည်ကန်ကြီး၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သင်္ခံ၊
 ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ တတ္ထ၊
 ထိုတွင်းငယ်တို့၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝါပိ
 ယံ၊ တဘက်သည်ကန်ကြီး၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆတိ
 ယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒံသမ္ပဒံ၊ ဤဥပပမာ၏
 ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ဥပမာဥပမေယျကိုနှိုးနှော၍ပြဆို
 ဦးအံ့၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ခေဝေ၊ မိန့်သည်၊ ဝံဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊
 ပဉ္စဟိမဂ္ဂေဟိ၊ ငါးခုသောမြောင်းတို့မှ၊ ဥဒကေ၊ ရေသည်၊ ပဝိသန္တေ၊ ဝင်
 သည်ရှိသော်၊ အာဝါဇာနံ၊ တွင်းငယ်တို့၏၊ ပူရဏကာလောဝိယံ၊ ပြည့်သော
 အခါကဲ့သို့၊ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါအား၊ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ပဋိ
 သန္တိက္ခဏေ၊ ပဋိသန္ဓေခဏ၌၊ မနောဒွါရိကဝေဒနာယ၊ မနောဒွါရ၌ဖြစ်သော
 ဝေဒနာ၏၊ ဝတ္ထု၊ ရူပေ၊ ဟဒယ၊ ဝတ္ထု၊ ရုပ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတကာလော၊ တည်သော
 အခါကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ခေဝေ၊ မိန့်သည်၊
 ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ပဉ္စမဂ္ဂါနံ၊ ငါးခုသောမြောင်းတို့၏၊ ပူရဏကာ
 လောဝိယံ၊ ပြည့်သောအခါကဲ့သို့၊ ပဝတ္တေ၊ ပဝတ္တိအခါ၌၊ ပဉ္စဒွါရိကဝေဒနာ
 ယ၊ ငါးဒွါရ၌ဖြစ်သောဝေဒနာ၏၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
 ဂါဝုတဘယောဇနမတ္တံ၊ တဂါဝုတ်ယူနေခွဲအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်
 ကို၊ အဇ္ဈောတ္တရဏံဝိယံ၊ လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့၊ ပဌမဝယေ၊ ပဌမအရွယ်၌၊ ဝိသ
 တိဝဿကာလေ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်ကာလ၌၊ ရုဇ္ဈနာဒိဝသေန၊ တပ်ခြင်းအစ
 ရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဿာ၊ ထိုပဉ္စဒွါရ၌ဖြစ်သောဝေဒနာ၏၊

၃

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၁၁

အဓိမတ္တဗလဝဘာဝေါ၊ လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ် အားကြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက် ဝါဝိတော၊ တဘက်ဆည်ကန်ကြီးမှ၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နနိဂ္ဂစ္ဆတိ၊ မထွက် သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ပူရာယ၊ ပြည့်သော၊ ဝါဝိယာ၊ တဘက်ဆည် ကန်ကြီး၌၊ ဌိတကာလောဝိယ၊ တည်သောအခါကဲ့သို့၊ ပညာသဝဿကာ လေ၊ အနှစ်ငါးဆယ်ရှိသောအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုပဉ္စနွါရ၌ဖြစ်သောဝေဒနာ၏ ဌိတကာလော၊ တည်သောအခါကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ နိဇ္ဈမနတုဗ္ဗေသု၊ ရေထွက်ရာပြွန်တို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေသု၊ ဖွင့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကဗ္ဗေ၊ လယ်လုပ် ခြင်းအမှုတို့ကို၊ ကယိရမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဥဒကဿ၊ ရေ၏၊ နိက္ခ မနကာလောဝိယ၊ ထွက်သောအခါကဲ့သို့၊ သဌိဝဿကာလတော၊ အနှစ် ခြောက်ဆယ်ရှိသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တဿ၊ ထိုပဉ္စနွါရ၌ဖြစ်သော ဝေဒနာ၏၊ ပရိဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ဥဒကေ၊ ရေသည်၊ တဗ္ဗေ၊ လျှောကျသည်ရှိသော်၊ ဥဒကမဂ္ဂေသု၊ ရေမြောင်းတို့၌၊ ပရိတ္တဥဒ ကဿ၊ အနည်းငယ်သောရေ၏၊ ဌိတကာလောဝိယ၊ တည်သောအခါကဲ့ သို့၊ အသီတိနုဝတိကာလေ၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်အနှစ်ကိုးဆယ်ရှိသောအခါ၌၊ ပဉ္စနွါရိကဝေဒနာယ၊ ငါးနွါရ၌ဖြစ်သောဝေဒနာ၏၊ မန္ဓကာလော၊ ညံ့သော ကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ အာဝါဇေသုယေဝ၊ တွင်းငယ်တို့၌သာ လျှင်၊ ဥဒကဿ၊ ရေ၏၊ ပတိဌိတကာလောဝိယ၊ တည်သော အခါကဲ့သို့၊ ဟဒယဝတ္ထုကောဋီ၊ ငါးပါးသော ဟဒယဝတ္ထုရုပ်တို့၏ အစအဆုံးစွန် ဖြစ်သောဟဒယဝတ္ထုရုပ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၊ မနောဒွါရေ၊ မနောဒွါရ၌၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏၊ ပဝတ္တိကာလော၊ ဖြစ်သောအခါကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖုတ် အပ်၏၊ အာဝါဇေသု၊ တွင်းငယ်တို့၌၊ ပရိတ္တေပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ် သော၊ ဥဒကေ၊ ရေသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဝါဝိယံ၊ တဘက်ဆည်ကန်ကြီး၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗကာလောဝိယ၊ ဆိုအပ်သော အခါကဲ့သို့၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သာ၊ ထိုမနောဒွါရ၌ဖြစ်သောဝေဒ နာသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သက္ကော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အာဝါဇေသု၊ တွင်းငယ်တို့၌၊ ဥဒကေ၊ ရေသည်၊ ဆိန္နေ၊ ပြတ်သည်ရှိသော်၊ ဝါဝိယံ၊ တဘက်ဆည်ကန်ကြီး၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မနောဒွါရိကဝေဒနာ ယ၊ မနောဒွါရ၌ဖြစ်သောဝေဒနာသည်၊ အပ္ပဝတ္တမာနာယ၊ မဖြစ်သည်ရှိ

၄၁၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သေဝ်၊သက္ကော၊သတ္တဝါသည်၊မတော၊သေပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်
 ၏၊ဣမံဝေဒနံ၊ဤအဆုံးဖြစ်သောမနောဒွါရ၌ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊သန္ဓာယ
 ရည်၍၊ဇိဝိတပရိယန္တိကံဝေဒနံဝေဒိယမာနောတိ၊ ဇိဝိတပရိယန္တိကံဝေ
 ဒနံဝေဒိယမာနောဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ကာယဿဘောဒေါတိ၊ကာယဿ
 ဘောဒေါဟူသည်ကား၊ ကာယဿ၊ ဥပါဒိဏ္ဍကခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘောဒေန၊
 ဖျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဥဒ္ဓံဇိဝိတပရိယာဒါနာတိ၊ ဥဒ္ဓံဇိဝိတပရိယာဒါနာဟူ
 သည်ကား၊ဇိဝိတက္ခယတော၊ အသက်ကုန်သည်မှ၊ဥဒ္ဓံ၊အထက်၌၊ ဣဝေ
 ဝါတိ၊ဣဝေဟူသည်ကား၊ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ပရတော၊တမလွန်လောကသို့၊ အဂတိံ၊မသွားမူ၍၊ ဣဝေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
 လောက၌ပင်လျှင်၊ ဘိတိဘဝိဿန္တိတိ၊ ဘိတိဘဝိဿန္တိဟူသည်ကား၊
 ပဝတ္တိဝိပ္ပန္နရဟိတာနိ၊ ဖြစ်သောအားဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်းမှကင်းကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊သိတာနိ၊ချမ်းအေးကုန်သည်၊အပ္ပဝတ္တနုဓမ္မာနိ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘော
 ရှိကုန်သည်၊ဘဝိဿန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ထုနံပဋိစ္စာတိ၊ ထုနံပဋိစ္စဟူသည်
 ကား၊ရုက္ခံ၊သစ်ပင်ကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ကုဒါလဝိဇုကံအာဒါယာတိ၊ ကုဒါလဝိဇု
 ကံအာဒါယဟူသည်ကား၊ ကုဒါလဉ္စ၊ ပေါက်တူးကို လည်းကောင်း၊
 ခဏိတ္တိဉ္စ၊တူးရှင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပန္နိဉ္စ၊ တောင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဒေသ
 နာပန၊ဒေသနာကိုကား၊ကုဒါလဝသေနော၊ ပေါက်တူး၏အစွမ်းအားဖြင့်
 သာလျှင်၊ကတာ၊ပြုအပ်၏၊ မူလေဆိန္ဓေယျာတိ၊ မူလေဆိန္ဓေယျဟူသည်
 ကား၊မူလမ္ပိ၊အမြစ်၌၊ ကုဒါလေန၊ ပေါက်တူးဖြင့်၊ ဆိန္ဓေယျ၊ ဖြတ်ချာ၏၊
 ပလိခဏေယျာတိ၊ ပလိခဏေယျဟူသည်ကား၊ခဏိတ္တိယာ၊တူးရှင်းဖြင့်၊

သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ခဏေယျ၊ တူးရာ၏၊ ဧဝမေဝခေါတိတ္ထေ၊ ဧဝ
 မေဝခေါဟူသောဤပါဌ၌၊ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊သည်ကား၊ ဩပဗ္ဗသံသန္နံ၊
 ဥပမာဥပမေယျနိုးနှောခြင်းတည်း၊ဟိဝိတ္တာရေမိ၊အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ရက္ခော
 ဝိယ၊သစ်ပင်ကဲ့သို့၊အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောကိုးဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
 ရုက္ခံ၊သစ်ပင်ကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊သာယာဝိယ၊အရိပ်ကဲ့သို့၊ကုသလော ကုသလံ၊
 ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ကမ္မံ၊အမှုကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊သာ
 ယံ၊အရိပ်ကို၊အပ္ပဝတ္တံ၊ မဖြစ်သည်ကို၊ ကာတုကာမော၊ ပြုခြင်းငှါအလို
 သော၊ဝုရိသောဝိယ၊ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရ
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ကုဒါလောဝိယ၊ ပေါက်တူးကဲ့သို့၊ ပညာ၊
 ပညာကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ဝိဇုကံဝိယ၊ခြင်းတောင်းကဲ့သို့၊သမာဓိ၊သမာ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၁၃

မိကို၊ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ခဏိတ္တိဝိယ၊တူးရှင်းကဲ့သို့၊ ဝိပဿနာ၊ဝိပဿ
နာကို၊ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ခဏိတ္တိယသ၊ တူးရှင်းဖြင့်၊မူလသနံ၊အမြစ်တို့ကို၊
ပလိခဏနကာလောဝိယ၊ထက်ဝန်းကျင်မှတူးသောအခါကဲ့သို့၊အရဟတ္တ
မဂ္ဂေန၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊အဝိဇ္ဇာငို၊ ဆေဒနကာလော၊ ဖြတ်
သောအခါကို၊ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ၊ အပိုင်းအပိုင်း၊ ကရုဏာ
ကာလောဝိယ၊ ပြုသောအခါကဲ့သို့၊ ခန္ဓဝသေန၊ ခန္ဓာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
အတ္တဘာဝဿ၊အတ္တဘောကို၊ဒိဋ္ဌကာလော၊မြင်သောကာလကို၊ဗဒ္ဓဗ္ဗော
မှတ်အပ်၏၊ဗာလနကာလောဝိယ၊ ခွဲသောအခါကဲ့သို့၊ အာယတနဝသေ
န၊အာယတန၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊အတ္တဘာဝဿ၊ အတ္တဘောကို၊ဒိဋ္ဌကာ
လော၊မြင်သောအခါကို၊ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ သကလိကရုဏကာလော
ဝိယ၊ အစိတ်အစိတ်ပြုသောအခါကဲ့သို့၊ ဓာတုဝသေန၊ ဓာတ်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊အတ္တဘာဝဿ၊အတ္တဘောကို၊ဒိဋ္ဌကာလော၊ မြင်သောအခါကို၊
ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ ဝါတာတပေန၊ လေနေပူဖြင့်၊ဝိသေသနကာလောဝိ
ယ၊ ခြောက်သောအခါကဲ့သို့၊ ကာယိကဝါစသိကဿ၊ ကိုယ်နှုတ်၌ဖြစ်
သော၊ဝီရိယဿ၊လုံ့လကို၊ကရုဏကာလော၊ ပြုသောအခါကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏၊အဂ္ဂိနာ၊မီးဖြင့်၊ ဗဟနကာလောဝိယ၊ တိုက်သောအခါကဲ့သို့၊
ဥာဏေန၊ဥာဏ်ဖြင့်၊ ကိလေသသနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗဟနကာလော၊
လောင်စေသောအခါကို၊ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊မသိ ကရုဏကာလောဝိယ၊
မီးသွေးကိုပြုသောအခါကဲ့သို့၊ဝတ္တမာနကပဋ္ဌက္ခန္ဓကာလော၊ ဖြစ်ဆဲသော
ခန္ဓာငါးပါးရှိသောအခါကို၊ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊မဟာဝါတေ၊ ကြီးသော
လေ၌၊ ဩရုနနကာလောဝိယစ၊ လွှင့်သော အခါကဲ့သို့လည်းကောင်း၊နဒီ
သောတေ၊ မြစ်ရေ အယဉ်၌၊ ပဝါဟန ကာလောဝိယစ၊ မျှောသောအခါ
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဆိန္နမူလကာနံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတဏှာ
ဟုဆိုအပ်သောဝဋ်ဖြစ်ရှိကုန်သော၊ပဉ္စန္ဒီ၊ငါးပါးကုန်သော၊ခန္ဓာနံ၊ခန္ဓာတို့
၏၊အပ္ပဒိသန္ဓိကနိရောဓော၊ တဖန်ပဒိသန္ဓေမနေသော အားဖြင့်ချုပ်ခြင်း
ကို၊ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ဩရုနနပဝါဟနေဟိ၊ကြီးစွာသောလေ၌လွှင့်ခြင်း
ရေ၌မျှောခြင်းတို့ဖြင့်၊အပညတ္တိကဘာဝူပဂမောဝိယ၊ သစ်ပင်ဟုမပညတ်
အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းကဲ့သို့၊ပုနုပ္ပဓေ၊ တဖန်ဘဝသစ်၌၊ဝိပါ
ကက္ခန္ဓာနံ၊ဝိပါကခန္ဓာတို့၏၊အနုပ္ပါဒေန၊မဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ အပဏ္ဏတ္တိက
ဘာဝေ၊သတ္တဝါဟုမပညတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်
၏၊ဘဂဝန္တံတေဒဝေါစာတိ၊ဘဂဝန္တံတေဒဝေါစဟူသည်ကား၊ သတ္တ

၄၁၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ရိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒေသနံ၊ဒေသနာတော်ကို၊ဝိနိဝေတ္တန္တော၊ နစ်စေသည်ရှိသော်၊သောတာပတ္တိပလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဧတံသေယျထာပိတန္တေတိအာဒိဝစနံ၊ ဧတံသေယျထာပိတန္တေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊အဝေါစ၊လျှောက်ဆို၏၊တတ္ထ၊ ထိုသေယျထာပိတန္တေအစရှိသောစကား၌၊ဥဒယတ္ထိကောတိ၊ဥဒယတ္ထိကောဟူသည်ကား၊ဝဇီအတ္ထိကော၊အစီးအပွားဖြင့်အလိုရှိသော၊အဿပဏိယံပေါသေယျာတိ အဿပဏိယံပေါသေယျဟူသည်ကား၊ ပဉ္စအဿပေါတသတာနိ၊ငါးရာသောမြင်းငယ်တို့ကို၊ကိဏိတွာ၊ဝယ်၍၊ပစ္ဆာ၊နေောက်၌၊ ဝိက္ခိဏိဿာမိ၊ရောင်းအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ပေါသေယျ၊ မွေးရာ၏၊ သဟဿန္တနကဿ၊အဘိုးတထောင်ထိုက်သော၊ အဿဿ၊ မြင်းအား၊ ပဉ္စသတမတ္တံ၊ အဘိုးငါးရာမျှကို၊ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဥပကာရကဝန္ဓမာလာဒိဝသေန၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သော နံ့သာပန်းအစရှိသည်တို့၏ အစွင်းအားဖြင့်၊ ပေါသာဝနိကံယေဝ၊မွေးမြူသည်၏အဖြစ်သို့သာလျှင်၊အဂမာသိ၊ ရောက်၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊အဿ၊ ထိုမြင်းကုန်သည်၏၊ တေအဿာ၊ ထိုမြင်းတို့သည်၊ဧကဒိဝသေနေဝ၊ တနေ့မြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ရောဂံ၊ အနာရောဂါသို့၊ ဇုသိတွာ၊ရောက်၍၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောမြင်းတို့သည်၊ ဇိဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့၊ပါဝုဏေယျ၊ရောက်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိဣမိနာအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ဧဝံ၊ ဤသေယျထာပိအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဥဒယဉ္စေဝနလဘေယျာတိ၊ ဥဒယဉ္စေဝနလဘေယျဟူသည်ကား၊ဝဇီဉ္စ၊အဘိုးအပွားကိုလည်းကောင်း၊ဂေဟတော၊ အိမ်မှ၊ နိဟရိတွာ၊ထုတ်၍၊ ဒိန္နမူလေစ၊ ပေးအပ်သော အရင်းဥစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ကိဉ္စိ၊တရံတရကိုမျှ၊နလဘေယျ၊မရရာ၊ပရိယုပါသိန္နိ၊ ပရိယုပါသိဟူသည်ကား၊စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊လုပ်ကျွေးပြီးသွာဟံဥဒယဉ္စေဝနာမိဂန္တိန္တိ၊ သွာဟံဥဒယဉ္စေဝနာမိဂန္တိဟူသည်ကား၊ သောအဟံ၊ထိုငါသည်၊ ဥဒယံ၊အစီးအပွားဖြစ်သောဥစ္စာကို၊နေဝအမိဂန္တိဿံ၊မရလတ္တံ့၊ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ၊ ဒိန္နဓနံ၊ ပေးအပ်သောအရင်းဥစ္စာကို၊နအမိဂန္တိဿံ၊ မရလတ္တံ့၊ ပဏိယအဿဇဂ္ဂနကောနာမ၊ ရောင်းအပ်သောမြင်းကို မွေးမြူရသောသူမည်သည်၊ဇာတော၊ဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ဤအနက်ကို၊ဒသေတိ၊ပြ၏၊သေဝံ၊ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ဤအရာ၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၁၅

ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ပဉ္စမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ န္ဒယေနာတိ၊ န္ဒယေနဟူသည် ကား၊ န္ဒိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကောဋ္ဌာသေဟိ၊ အရတို့ဖြင့်၊ ဩဃာဿနိတ္ထရဏန္တိ၊ ဩဃာဿနိတ္ထရဏံဟူသည်ကား၊ စတုရောဃာနိတ္ထရဏံ၊ လေးပါးသောဩဃာမှထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ တပေါဇိဂုန္တောဟေတုတိ၊ တပေါဇိဂုန္တောဟေတုဟူသည်ကား၊ နုတ္တရကဝရိကသင်္ခါတေန၊ ပြုခဲ့စွာသောအမှုကိုပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ တပေန၊ အကျင့်ဖြင့်၊ ပါပဇိဂုန္တနဟေတု၊ မကောင်းမှုကိုစက်ဆုပ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အညတရံသာမညဂ်န္တိ၊ အညတရံသာမညဂ်ဟူသည်ကား၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ သမဏဓမ္မကောဋ္ဌာသံ၊ ရဟန်းတရားအရဟူ၍၊ အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရာတိ အာဒိသု၊ အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရာဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ ပုရိမေဟိ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ကာယိကဝါစာသိကသီလ စေတသိကသီလနံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောသီလ နှုတ်၌ ဖြစ်သောသီလစိတ်၌ဖြစ်သောသီလတို့၏၊ အပရိသုဒ္ဓတံ၊ မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေဟံ၊ ပြလို၍၊ ပန္နိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော၊ ပဒေန၊ အပရိသုဒ္ဓါဇိဝါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အပရိသုဒ္ဓါဇိဝတံ၊ မစင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ ဥာဏဒဿနာယာတိ၊ ဥာဏဒဿနာယဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဥာဏသင်္ခါတာယ၊ မဂ္ဂဥာဏဟုဆိုအပ်သော၊ ဒဿနာယ၊ ဥာဏအမြင်အလို၊ ဌ၊ အနုတ္တရာယသမ္မောဓာယာတိ၊ အနုတ္တရာယသမ္မောဓာယဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဗ္ဗယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောအကျိုး၌၊ အရဟတ္တဥာဏဒသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဥာဏတည်းဟူသောအတွဲဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိတု၊ တွေ့ခြင်း၌၊ အဘဗ္ဗိ၊ မထိုက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာလလဋ္ဌိန္တိ၊ သာလလဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ သာလရက္ခံ၊ အင်ကြင်းပင်ကို၊ နဝန္တိ၊ နဝံဟူသည်ကား၊ တရုဏံ၊ ငယ်နုသော၊ အကုက္ကုစ္စကဇာတန္တိ၊ အကုက္ကုစ္စကဇာတံဟူသည်ကား၊ နာဝါ၊ ငွေသည်၊ ဘဝေယျနုခေါ၊ ဖြစ်ရာအုံလော၊ နာဘဝေယျနုခေါ၊ မဖြစ်ရာအုံလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇနေတဗ္ဗကုက္ကုစ္စကံ၊ မဖြစ်စေအပ်သောအလိုလိုရှိသော၊ လေခနိယာလေခေယျာတိ၊ လေခနိယာလေခေယျဟူသည်ကား၊ အဝလေခနမတ္တကေန၊ တစည်းမျှဖြင့်၊ အဝလေခေယျ၊ ခြစ်တိုက်ရာ၏ ခောဝေယျာတိ၊ ခောဝေယျဟူသည်ကား၊ စံသေယျ၊ ပွတ်တိုက်ရာ၏၊

၄၁၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

အန္တောအဝိသုဒ္ဓါတိ၊ အန္တောအဝိသုဒ္ဓါ ဟူသည်ကား၊ အန္တန္တရေ၊ အ
တွင်း၌၊ အသုဒ္ဓါ၊ မစင်ကြယ်၊ အပနိတသာရာ၊ မပယ်အပ်သော အနှစ်ရှိ၏၊
ဝေမေဝခေါတိတ္ထေ၊ ဝေမေဝခေါဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊
ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာဥပမေယျန္တိန္ဒောခြင်းတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်
ချဲ့ဦးအံ့၊ သာလလဗ္ဗိယ၊ အင်ကြင်းပင်ကဲ့သို့၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘော
ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ နဒိသောတံဝိယ၊ မြစ်ရေအယဉ်ကဲ့သို့၊ သံသာရ
သောတံ၊ သံသာရာ အယဉ်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ပါရံ၊ ကမ်းတဘက်
သို့၊ ဂန္တုကာမ ပုရိသောဝိယ၊ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသော ယောကျ်ားကဲ့
သို့၊ နှိုသဗ္ဗိဒိဗ္ဗိယော၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့ကို၊ ဂဟေ
တွာ၊ ယူ၍၊ ဌိတပုရိသော၊ တည်သော ယောကျ်ားကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်
၏၊ သာလလဗ္ဗိယ၊ အင်ကြင်းပင်ကို၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ သုပရိကမ္မကတ
ကာလောဝိယ၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော အခါကဲ့သို့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊
အပဉ္စ၊ တပစရဏံ၊ ခြိုးခြံစွာသော အကျင့်ကို၊ ဂါဠံ၊ ကတွာ၊ မြဲမြံစွာ
ပြု၍၊ ဂဟိတကာလော၊ ယူသောအခါကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ အန္တော၊
အတွင်း၌၊ အသုဒ္ဓကောလောဝိယ၊ မစင်ကြယ်သော အခါကဲ့သို့၊ အန္တန္တ
ရေ၊ ကိုယ်အတွင်း၌၊ သီလာနံ၊ သီလတို့၏၊ အပရိသုဒ္ဓ ကာလော၊ မစင်
ကြယ်သော အခါကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ သာလလဗ္ဗိယ၊ အင်ကြင်း
သား၏၊ သံသီဒိတွာ၊ နစ်၍၊ အဝေဂမနံဝိယ၊ အောက်သို့ သွားခြင်းကဲ့သို့၊
ဒိဗ္ဗိဂတိကဿ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသောသူ၏၊ သံသာရသောတေ၊ သံသာရာ
အယဉ်၌၊ သံသီဒနံ၊ နစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဖိယာရိတ္တံ၊ ဗန္ဓေယျာ
တိ၊ ဖိယာရိတ္တံ၊ ဗန္ဓေယျ ဟူသည်ကား၊ ဖိယဉ္စ၊ ဝဲတက်ကို လည်းကောင်း၊
အရိတ္တဉ္စ၊ ထိုးဝါးကို လည်းကောင်း၊ ယောဇေယျ၊ ဟည်ရာ၏၊ ဝေမေဝါတိ
တ္ထောပိ၊ ဝေမေဝဟူသော ဤပါဌ၌လည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသို့လတ္တံ့၊ သည်ကား၊
ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာဥပမေယျန္တိန္ဒောခြင်းတည်း၊ သာလလဗ္ဗိယ၊ အင်
ကြင်းပင်ကဲ့သို့၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ နဒိ
သောတံဝိယ၊ မြစ်ရေအယဉ်ကဲ့သို့၊ သံသာရသောတံ၊ သံသာရာအယဉ်
ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ပါရံ၊ ထိုမှဘက်ကမ်းသို့၊ ဂန္တုကာမ ပုရိသော
ဝိယ၊ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မ
ဌာနံလုံ့လနှင့်ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊
သုပရိကမ္မကတကာလောဝိယ၊ ကောင်းစွာအမှုကို ပြုလုပ်သောအခါကဲ့
သို့၊ သာသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ နှိုရေသု၊ မျက်စိအစရှိသော နှိုရအပေါက်

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၁၇

တို့၌၊သံဝရဿ၊စောင့်စည်းခြင်း၏၊ပစ္စုပဋိတကာလော၊ရှေ့ရှုတည်သော
အခါကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊အန္တော၊အတွင်း၌၊ သုဝိသောမိတဘာဝေါ
ဝိယ၊ကောင်းစွာ သုတ်သင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကဲ့သို့၊အန္တန္တရေ၊ကိုယ်
တွင်း၌၊ပရိသုဋ္ဌသီလဘာဝေါ၊စင်ကြယ်သော သီလရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ဖိယာရိတ္တဗန္ဓနံဝိယ၊ဝဲတက်ထိုးဝါးကို ဖွဲ့ခြင်းကဲ့သို့၊
ကာယိက ဝေတသိက ဝီရိယကရဏံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောလုံ့လ စိတ်၌ဖြစ်
သောလုံ့လကိုပြုခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊သောတ္ထိနာ၊ချင်းသာစွာ၊ ပါရိ
မတိရုဂမနံဝိယ၊ထိုမှဘာကံကမ်းသို့ရောက်ခြင်းကဲ့သို့၊အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်
သဖြင့်၊ သီလံ၊သီလကို၊ ပူရေတွာ၊ပြည့်စေ၍၊ သမာဓိ၊သမာဓိကို၊ပူရေ
တွာ၊ပြည့်စေ၍၊ ပညံ၊ပညာကို၊ပူရေတွာ၊ပြည့်စေ၍၊ နိဗ္ဗာနဂမနံ၊နိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်ခြင်းကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ကဏ္ဍမိတြကာနိတိ၊ကဏ္ဍမိတြကာနိဟူ
သည်ကား၊ သရလဗ္ဗိသရရန္တု၊သရပါသာဒသရဿဏိသရပေါက္ခရဏိ
သရပဒုမာနိ၊ မြားခွယ် မြားကြိုး မြားပြာသာဒ် မြားတင်းတိမ်မြားရေကန်
မြားပဒုမ္မာတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အနေကာနိ၊များစွာကုန်သော၊
ကဏ္ဍမိတြကာနိ၊မြားတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ဆန်းကြယ်ခြင်းတို့ကို
အထခေါသောတိဟိဌာနေဟိတိ၊အထခေါသောတိဟိဌာနေဟိ ဟူသည်
ကား၊သော၊ထိုသူရဲကောင်းယောကျ်ားသည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဗဟူတိ၊များစွာ
ကုန်သော၊ ကဏ္ဍမိတြကာနိ၊မြားတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ဆန်းကြယ်ခြင်းတို့
ကို၊ ဧနန္တောပိ၊ သိသော်လည်း၊ ခုဇာရဟော၊ မင်းအား ထိုက်သည်၊
နဟောတိ၊မဖြစ်သေး၊ပန၊စင်စစ်သော်ကား၊ တိတိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ဌာ
နေဟိယေဝ။ အကြောင်းတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ခုဇာရဟော၊မင်းအား ထိုက်
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။

သမ္မာသမာဓိဟောတိတိ၊သမ္မာသမာဓိဟောတိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသမာ
ဓိနာစ၊မဂ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗလသမာဓိနာစ၊ဗိုလ်
နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊သမာဟိတော၊တည်ကြည်သည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ဤသမ္မာသမာဓိဟောတိ
ဟူသောပါဌ၌၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသည်
ကား၊ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣဒံဒုက္ခန္တိ အာဒိတိ၊ ဣဒံဒုက္ခန္တိသို့အစရှိ
ကုန်သော၊စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စေဟိ၊သစ္စာတို့ဖြင့်၊စတ္တာရော၊
လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါနိစ၊မဂ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ တိတိ၊သုံးပါးကုန်

၀

သော၊ ပဿာနိစ၊ ဖိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကလိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊
ပန၊ ထိုသို့ဟောအပ်ကုန်သော်လည်း၊ အယံ၊ ဤယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်
မဂ္ဂေနေ၊ မဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အဝိရာဇိတံ၊ မချွတ်လွင်းသည်ကို၊ ကံတွာ၊
ငြိ၍၊ ဝိဇ္ဇာတိနာမ၊ ဖောက်ထွင်းသည်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ သဗ္ဗာရိမုတ္တိတိ၊ သဗ္ဗာရိမုတ္တိ ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလ
ဝိမုတ္တိယော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိမုတ္တိနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိဇ္ဇာက္ခန္ဓံ၊ ပဒါလေတိတိ၊ အဝိဇ္ဇာက္ခန္ဓံ ပဒါ
လေတိ ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ပဒါလေတိ နာမ
ဖောက်ခွဲဆဲမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
မှန်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အရဟတ္တ
မဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာက္ခန္ဓော၊ အဝိဇ္ဇာအရကို၊ ပဒါလိတော၊
ဖောက်ခွဲအပ်ပြီ၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ပဒါလိတံ၊ ဖောက်ခွဲပြီးသည်ကို၊
ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဒါလေတိတိ၊ ဖောက်ခွဲပြီးဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊
သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆဋ္ဌသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခု မြောက်သော သုတ်၌၊ မလ္လိကာဒေဝီတိ၊ မလ္လိ
ကာဒေဝီ ဟူသည်ကား၊ ပသေနဒိဗေညော၊ ပသေနဒိ ကောသလမင်း၏၊
ဒေဝီ၊ မိဖုရားတည်း၊ ယေနမိခေကဇ္ဈောမာတုဂါမောတိ၊ ယေနမိခေကဇ္ဈော
မာတုဂါမော ဟူသည်ကား၊ ယေန၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊
ကေဇ္ဈော၊ အချို့သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏာတိ၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ ဟူသည်
ကား၊ ဝိဂစ္ဆဝဏ္ဏာ၊ ဖောက်ပြန်သော အဆင်းရှိသည်၊ ဒုရူပါတိ၊ ဒုရူပါ
ဟူသည်ကား၊ ဒုဿဇ္ဈိတာ၊ မကောင်းသော သဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ သုပါဝိ
ကာတိ၊ သုပါဝိကာဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌ၊ အလွန်၊ ပါဝိကာ၊ ယုတ်မာသည်၊
ဒဿနာယာတိ၊ ဒဿနာယ ဟူသည်ကား၊ ပဿိတုံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊
ဒလိဒ္ဓါတိ၊ ဒလိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ နေဒလိဒ္ဓါ၊ ဥစ္စာအားဖြင့် ဆင်းရဲခြင်းသို့
ရောက်သည်၊ အပ္ပဿကာတိ၊ အပ္ပဿကာ ဟူသည်ကား၊ သကေန၊
မိမိဥစ္စာ ဖြစ်သော၊ ဓနေန၊ ဥစ္စာမှ၊ ရဟိတာ၊ ကင်းသည်၊ အပ္ပဘောဂါ
တိ၊ အပ္ပဘောဂါ ဟူသည်ကား၊ ဥပဘောဂပရိဘောဂ ဘဏ္ဍာကရဟိတာ၊
ခံစားအပ် သုံးဆောင်အပ်သော ဘဏ္ဍာမှကင်းသည်၊ အပ္ပေသက္ခာတိ၊
အပ္ပေသက္ခာ ဟူသည်ကား၊ အပ္ပပရိဝါရာ၊ နည်းသော အခြံအရံရှိသည်၊
အဘာတိ၊ အဘာဟူသည်ကား၊ ဣဿရာ၊ အစိုးရသည်၊ မဟဒ္ဓနာတိ၊ မဟဒ္ဓ
နာဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋေနကဓနေန၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း သုံးဆောင်အပ်သော

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၁၉

ဥစ္စာဖြင့်၊မဟဒ္ဒနာ၊များသောဥစ္စာရှိသည်။ မဟာဘောဂါတိ၊ မဟာဘောဂါဟူသည်ကား၊ဥပဘောဂပရိဘောဂ ဘဏ္ဍာဘောဂေန၊ ခံစားအပ်သုံးဆောင်အပ်သော ဘဏ္ဍာတည်းဟူသော အသုံးအဆောင်ဖြင့်၊ မဟာဘောဂါ၊များသောအသုံးအဆောင်ရှိသည်၊မဟေသက္ခာတိ၊မဟေသက္ခာဟူသည်ကား၊ မဟာပရိဝါရာ၊ များသော အခြံအရံရှိသည်၊ အဘိရူပါတိ၊အဘိရူပါဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမရူပါ၊မြတ်သောအဆင်းရှိသည်၊ဒဿနိယာတိ၊ဒဿနိယာ ဟူသည်ကား၊ ဒဿနယုတ္တာ၊ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သင့်သည်။ ပါသာဒိကာတိ၊ပါသာဒိကာဟူသည်ကား၊ဒဿနေန၊ရှုအပ်သောအဆင်းဖြင့်၊ပါသာဒိကာ၊ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်၊ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယာတိ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယဟူသည်ကား၊ဝဏ္ဏနုစေတ၊အဆင်းနှင့်လည်းကောင်း၊သရီရသဏ္ဌာနေနစ၊ကိုယ်သဏ္ဌာန်နှင့် လည်းကောင်း၊ အဘိသဇ္ဇတိတိ၊အဘိသဇ္ဇတိ ဟူသည်ကား၊ လဂ္ဂတိ၊အမျက်အားဖြင့် ဆူးကောက်ကဲ့သို့ကပ်ငြိ၏၊ ဗျာပဇ္ဇတိတိ၊ဗျာပဇ္ဇတိ ဟူသည်ကား၊ ပကတိ၊ ပြကတေ၊သဘောကို၊ပဗ္ဗဟတိ၊ပယ်စွန့်၏၊ ပတိဋ္ဌိယတိတိ၊ပတိဋ္ဌိယတိဟူသည်ကား၊ ကောပနဝသေန၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိလဘာဝံ၊နှလုံးတံသင်း၏အဖြစ်သို့၊ ဗဒ္ဒတာဝံ၊ ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏၊နဒါတာဟောတိတိ၊နဒါတာဟောတိဟူသည်ကား၊ ဒါယကာ၊ပေးလှူတတ်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ သေယျာဝသထ ပဒီပေယျန္တိ ဧတ္ထ၊သေယျာဝသထ ပဒီပေယျံ ဟူသော ဤပါဌ်၌၊ သေယျာတိ၊ သေယျဟူသည်ကား၊မဇ္ဇပလ္လင်္ကာဒိသယနံ၊ညောင်စောင်းပလ္လင်အစရှိသောအိပ်ရာတည်း၊အာဝသထောတိ၊ အာဝသထောဟူသည်ကား၊ အာဝါသထာဂါရံ၊နေရာကျောင်းတည်း၊ ဝဋ္ဋိတေလသဒိပဒီပူပကရတံ၊ မီးစာခါအစရှိသောခါမီးအဆောက်အဦကို၊ပဒီပေယျံ၊ပဒီပေယျဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဣဿာမနိကာတိ၊ဣဿာမနိကာဟူသည်ကား၊ ဣဿာယ၊ဌြ၊စူခြင်းနှင့်၊သဗ္ဗယုတ္တမိတ္တာ၊ ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ကောဓနာအဟောသိန္တိ၊ကောဓနာအဟောသိဟူသည်ကား၊ ကောဓမနာ၊အမျက်ထွက်သော စိတ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ အနိဿာမနိကာ အဟောသိန္တိ၊အနိဿာမနိကာ အဟောသိ ဟူသည်ကား၊ဣဿာဝိရဟိတမိတ္တာ၊ ဌြ၊စူခြင်းမှကင်းသော စိတ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊သေသံ၊ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ဤသတ္တမသုတ်၌၊ဥတ္တနုတ္တမေ

၄၂၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗတုတ္ထတွဲ၊

၀။ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သတ္တမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၀။ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အတ္တန္တပါဒီယ၊ အတ္တန္တပဒေစရှိသည်တို့၌၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ တပတိ၊ ပူပန်စေတတ်၏၊ ဒုက္ခာပေတိ၊ ဆင်းရဲ စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တန္တပေါ၊ အတ္တန္တပမည်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ပရိတာပနာနုယောဂံ၊ ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လကို၊ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂံ၊ မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လကို၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ တပတိ၊ ပူပန်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရန္တပေါ၊ ပရန္တပမည်၏၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ပရိတာပနာနုယောဂံ၊ ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လကို၊ ပရပရိတာပနာနုယောဂံ၊ သူတပါးကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓဇ္ဈတိ၊ ဒိဋ္ဌေဝဓဇ္ဈဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအတ္တဘော၌ပင်လျှင်၊ နိစ္ဆာတောတိတ္ထေ၊ နိစ္ဆာတောဟူသောဤပါဌ၌၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ သာတံ၊ သာတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ သာ၊ ထိုသာတဟူသောတဏှာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိစ္ဆာတော၊ နိစ္ဆာတမည်၏၊ သဗ္ဗကိလေသာနံ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့၏၊ နိဗ္ဗတက္ကာ၊ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗတော၊ နိဗ္ဗတမည်၏၊ အန္တောတာပနကိလေသာနံ၊ အတွင်း၌ပူပန်စေတတ်သောကိလေသာတို့၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ သီတလော၊ ချမ်းအေးသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သီတိဘူတော၊ သီတိဘူတမည်၏၊ ဈာနမဂ္ဂပလ နိဗ္ဗာနသုခါနိ၊ ဈာန်ချမ်းသာမဂ်ချမ်းသာဖိုလ်ချမ်းသာနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာတို့ကို၊ ပဋိသံဝေဓတိ၊ ခံစားတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုခပ္ပဒိုသံဝေဒီ၊ သုခပ္ပဒိုသံဝေဒီမည်၏၊ ဗြဟ္မဘူတေနအတ္တနာတိ၊ ဗြဟ္မဘူတေန အတ္တနာဟူသည်ကား၊ သေဗ္ဗဘူတေန၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အတ္တနာ၊ အတ္တဘောဖြင့်၊ အစေလကောတိအာဒီနိ၊ အစေလကောဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့သည်၊ ဝုတ္တတ္တာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဩရန္တိကာဒီယ၊ ဩရန္တိကာအစရှိသည်တို့၌၊ ဇေကာ၊ ဆိတ်တို့ကို၊ ဥရန္တာ၊ ဥရန္တတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၊ ဥရန္တေ၊ ဆိတ်တို့ကို၊ ဟနတိ၊ သတ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဩရန္တိကော၊ ဩရန္တိကမည်၏၊ သုကရိကာဒီယပိ၊ သုကရိကအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ လုဒ္ဓေါတိ၊ လုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ဒါရုဏော၊ ကြမ်းကြုတ်သည်၊ ကက္ခ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၂၀

ဇ္ဇော၊ နှလုံးကြမ်းသည်၊ မန္တဃာတကောတိ၊ မန္တဃာတကောဟူသည်
ကား၊ မန္တဝဓော၊ ငါးကိုသတ်တတ်သော၊ ကေဝဇ္ဇော၊ တင်သည်၊ ဗန္ဓနာ
ဂါရိကောတိ၊ ဗန္ဓနာဂါရိကောဟူသည်ကား၊ ဗန္ဓနာဂါရဂေါပကော၊ နောင်
အိမ်ကိုစောင့်သောသူသည်၊ ကုရုရကမ္မန္တာတိ၊ ကုရုရကမ္မန္တာဟူသည်
ကား၊ ဒါရုဏကမ္မန္တာ၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကိုပြုသောသူတို့သည်၊ မုဒ္ဒါ
ဝသိတ္တောတိ၊ မုဒ္ဒါဝသိတ္တော ဟူသည်ကား၊ ခတ္တိယာသိသေကေန၊ မင်းတို့
အားပြုအပ်သောအဘိသိက်ဖြင့်၊ မုဒ္ဒနံ၊ ဦးထိပ်၌၊ အဘိသိတ္တော၊ အဘိသိက်
သွန်းပြီးသော၊ ဝုရုတ္တိမေနနဂရဿာတိ၊ ဝုရုတ္တိမေနနဂရဿဟူသည်ကား၊
နဂရတော၊ မြို့မှ၊ ဝုရုတ္တိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဒိဿာယ၊ အရပ်၌၊ သန္ဓာ
ဂါရိန္ဒ၊ သန္ဓာဂါရ်ဟူသည်ကား၊ ယညဿာလံ၊ ယဉ်ပူဇော်ရာတင်းကုင်
ကို၊ ခုရာဇိနံနိဝါသေတွာတိ၊ ခုရာဇိနံနိဝါသေတွာဟူသည်ကား၊ သခုရံ၊
ခွါနှင့်တကွသော၊ အဇိနဝဓ္မံ၊ သစ်နက်ရေကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ သပ္ပိ
တေလေနာတိ၊ သပ္ပိတေလေနဟူသည်၊ သပ္ပိနာစေဝ၊ ထောပတ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ တေလေနစ၊ ဆီဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
သပ္ပိ၊ ထောပတ်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသော၊ ကြွင်းသော၊ ယော
ကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သေနဗော၊ အဆီကို၊ တေလန္တိ၊ တေလဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကဏ္ဍု၊ ဝမာနောတိ၊ ကဏ္ဍု၊ ဝမာနောဟူသည်ကား၊ နခါ
နံ၊ လက်သည်းတို့၏၊ ဆိန္နတ္တာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဏ္ဍု၊
ဝိတဗ္ဗကာလေ၊ အယားပျောက်သင့်သော အခါ၌၊ တေန၊ ထိုသားမျိုးဖြင့်၊
ကဏ္ဍု၊ ဝမာနော၊ အယားပျော်သည်ဖြစ်၍၊ အနန္တရဟိတာယာတိ၊ အနန္တ
ရဟိတာယဟူသည်ကား၊ အသန္တတာယ၊ အခင်းမရှိသော၊ သရူပဝန္တော
ယာတိ၊ သရူပဝန္တောယဟူသည်ကား၊ သဒိသဝန္တောယ၊ အမိနှင့်တူသော
နွားငယ်ရှိသော၊ ဂါဝိ၊ နွားမသည်၊ သေတာ၊ မြို့သည်၊ သစေဟောတိ၊ အ
ကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝန္တောပိ၊ နွားငယ်သည်လည်း၊ သေတာကောဝ၊ မြို့သည်
သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂါဝိ၊ နွားမသည်၊ ကပိလာဝ၊ ကြောင်သည်
လည်းကောင်း၊ ရတ္တာဝ၊ နီသည်လည်းကောင်း၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်အံ့၊ ဝန္တကောပိ၊ နွားငယ်သည်လည်း၊ တာဒိသောဝ၊ ထိုသို့ကြောင်
သောနီသောသတောရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊
သရူပဝန္တောယ၊ အမိနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော နွားငယ်ရှိသော၊ သော
ဝေမာဟာတိ၊ သောဝေမာဟဟူသည်ကား၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊
ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေတိ၊ ဆို၏၊ ဝန္တတရာတိ၊ ဝန္တတရာဟူသည်ကား၊ တရုဏ

၄၂၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ။

ဝတ္ထကဘာဝံ၊ ငယ်နုသောနွားငယ်၏အဖြစ်ကို၊ အတိက္ကန္တန္တ၊ လွန်ကုန်သော
 ဗလဝဝတ္ထ၊ အားကြီးသောနွားငယ်တို့ကို၊ ဝတ္ထတရိအာဒိသုပိ၊ နွားငယ်၏
 အဖြစ်ကိုလွန်သော အားကြီးသောနွားမအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဇေသက
 နယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ပရိကမ္မတ္ထာယာဝိ၊ ပရိကမ္မတ္ထာယဟူသည်
 ကား၊ ပရိက္ခေပ ကရုဏတ္ထာယစေတ၊ ခြံရံခြင်းကို ပြုခြင်းငှါရင်း၊ ယည
 ဘူမိယံ၊ ယဇ်ပူဇော်ရာမြေ၌၊ အတ္ထရုဏတ္ထာယစ၊ အခင်းဟူသောအကျိုးငှါ
 လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထပုဂ္ဂလံ၊ စတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒတော၊ ဘုရားဖြစ်
 သည်မှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ဒေသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဣတေတာဂတောဝိအာဒိ၊
 ဣတေတာဂတောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ
 ထိုစကား၌၊ တထာဂတောဝိအာဒိနိ၊ တထာဂတောဤသို့အစရှိသည်တို့
 သည်၊ ဝုတ္တတ္ထာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊
 တံဓမ္မန္တိ၊ တံဓမ္မံဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရသမ္ပဒံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအာဒိ
 ကလျာဏစသောအခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ သုဏာ
 တိဂဟပတိဝါတိတ္ထေ၊ သုဏာတိဂဟပတိဝါဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ပဌမံ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ဂဟပတိံ၊ သူကြွယ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်းတော်မူသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဝုတ္ထာ၊ အမေးတည်း၊ နိဟတမာနတ္တာစ၊ ပယ်ပျောက်အပ်ပြီးသောမာနရှိ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥသန္နတ္တာစ၊ များသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဌမံ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ဂဟပတိံ၊ သူကြွယ်ကို၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာသည်၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်းတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿဇ္ဇ
 နာ၊ အဖြေတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ ဝေယဘုယျေန၊ များသော
 အားဖြင့်၊ ခတ္တိယကုလတော၊ မင်းမျိုးမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊
 ရဟန်းပြုကုန်သောသူတို့သည်၊ ဇာတိံ၊ အမျိုးကို၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ မာနံ၊
 မာန်မူခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဗြာဟ္မဏကုလာ၊ ဝုတ္တားမျိုးမှ၊ ပဗ္ဗဇိတာ
 ရဟန်းပြုကုန်သောသူတို့သည်၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ မာနံ၊
 မာန်မူခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဟိနဇာတ္တကုလာ၊ ယုတ်သောဇာတ်ရှိ
 သောအမျိုးမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သောသူတို့
 သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဇာတိတာယ၊ မောက်ပြန်သော အမျိုးရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပတိဋ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊
 နသုက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဂဟပတိဒါရုကာ၊ သူ
 ကြွယ်သားငယ်တို့သည်၊ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သံတောရှိသော၊ မာနဿ၊

၈

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဟောဝဂ်၊ ၄၂၃

မာန်မူခြင်း၏အဘာဝတော၊မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊နိဟတမာနဂဗ္ဗာ၊
ပယ်အပ်ပြီးသော မာန်မူခြင်းထောင်လွှားခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်
ကုန်၏၊ကန္တေယျံ၊လက်ကတီးကြားတို့မှ၊သေဒံ၊ ချွေးကို၊ မုဉ္ဇန္တေယျံ၊ယို
စေ့ကုန်လျက်၊ပိဋ္ဌိယာ၊ကျောက်ကုန်းဖြင့်၊လောဏံ၊ဆားကို၊ ဗုပ္ပယမာနာ၊
ပေါက်စေ့လျက်၊တေးထိုသူကြွယ်သားငယ်တို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း
ပြု၍၊ဂဗ္ဗံ၊ထောင်လွှားခြင်းကို၊အကတွာ၊မပြုမူ၍၊ယထာဗလံ၊ မိမိအစွမ်း
အားလျော်စွာ၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်ဖြစ်သော စကား
ကို၊ဂဟေတွာ၊သင်ယူ၍၊ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ အမှုကို၊ကရော
န္တိ၊ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာတုံ၊ တည်
ခြင်းငှါ၊သက္ကောန္တိ၊စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ စ၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတရေဟိ၊ဤသူ
ကြွယ်မျိုးမှတပါးကုန်သော၊ကုလေဟိ၊အမျိုးတို့မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊
ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သောသူတို့သည်၊ ဗဟုကာ၊ များကုန်သည်၊န
ဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ဂဟပတိကာဝ၊သူကြွယ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုကာ၊
များကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ နိဟတမာနဂဗ္ဗာစ၊ ပယ်
ဖျောက်အပ်ပြီးသောမာန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥဿ
န္တတ္တာစ၊များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဂဟ
ပတိံ၊သူကြွယ်ကို၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊နိဗ္ဗိသတိ၊ညွှန်းတော်မူ၍
ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတမ္ပံ၊ သိအပ်၏၊ အညတရသ္မိံ၊ဝါတိ၊ အညတရသ္မိံ၊ဝါ
ဟူသည်ကား၊ ဣတရေသံ၊ ဤသူကြွယ်မျိုးမှတပါးကုန်သော၊ ကုလသနံ၊
အမျိုးတို့တွင်၊အညတရသ္မိံ၊တပါးပါး၌၊ပစ္စာဇာတောတိ၊ ပစ္စာဇာတော
ဟူသည်ကား၊ပရိဇာတော၊စွဲ၍ဖြစ်သော၊ တထာဂတေသန္တံ၊ပရိလဘတိ
တိ၊တထာဂတေသန္တံ၊ပရိလဘတိဟူသည်ကား၊ပရိသုန္တံ၊စင်ကြယ်သော၊
ဓမ္မံ၊တရားကို၊သုဝ္ဘော၊ ကြား၍၊ ဓမ္မသာသိမိ၊ တရား၏အရှင်ဖြစ်တော်မူ
သော၊တထာဂတေ၊မြတ်စွာဘုရား၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ၊
စင်စစ်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူပေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
သန္တံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို၊ ပရိလဘတိ၊ရ၏၊ ဣတိပရိသုပ္ပိက္ခတိတိ၊ ဣတိပရိ
သုပ္ပိက္ခတိဟူသည်ကား၊ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ သမ္မာဓော
ဗျာဝါသောတိ၊သမ္မာဓောဗျာဝါသောဟူသည်ကား၊သမ္ဗိဟတ္ထေ၊အ
တောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသော၊ ဗာရေဝါ၊အိမ်ရာတည်ထောင်ခြင်း၌လည်း
ကောင်း၊ယောဇနသတန္တရေဝိ၊ယူဇနာတရာ ခြားသည်လည်းဖြစ်သော၊
ဗာရေဝါ၊အိမ်ရာတည်ထောင်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ဓမ္မဇာယံ၊ပတိကာ၊သို့

၄၂၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်၊ သင်္ခေဝသန္တိ၊ အကယ်၍ နေကုန်သည်ဖြစ်
အံ့၊ တထာပိ၊ ထိုသို့နေကုန်သော်လည်း၊ နေသံ၊ ထိုသမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်
တို့၏၊ သင်္ကပ္ပနသပလိဗောဓဋ္ဌေန၊ နှိပ်စက်ခြင်းနှင့်တကွ ကြောင့်ကြခြင်း
နှင့်တကွဖြစ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဗာရာဏသီ၊ အိမ်ရာထောင်
သောလူ၏ဘောင်၌ နေခြင်းသည်၊ သမ္မာဓောဝ၊ ကျဉ်းမြောင်းသည်သာ
လျှင်တည်း၊ ရဇာပထောတိ၊ ရဇာပထောဟူသည်ကား၊ ရာဂရုဇာဒိနံ၊ ရာဂ
တည်းဟူသောမြူအစရှိသည်တို့၏၊ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထရာဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာ
အဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာဂမနပထော၊ ဖြစ်
ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊
သင့်၏၊ အလဂ္ဂနဋ္ဌေန၊ မကပ်ငြိသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အဗ္ဘောကာ
သောဝိယ၊ လွင်တီးခေါင်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အဗ္ဘောကာသော၊ အဗ္ဘောကာသမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် ဖွန်၏၊
ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်၊ ပိဟိတန္တိ၊ ရဝါတပါနေသူ၊ ပိတ်အပ်
သောတံခါးမ လေသောက်တံခါးရှိကုန်သော၊ ပဋိစ္ဆိန္နေသု၊ မိုးအပ်ကုန်
သော၊ ကုဋ္ဌဂါရု၊ ရတနပါသာဒ ဒေဝဝိမာနာဒိသု၊ ရလစ်ပွန်းချွန်အထွဋ်
တပ်သော ရတနာပြာသာဒ် နတ်ဗိမာန် အစရှိသည်တို့၌၊ ဝသန္တောပိ၊
နေသော်လည်း၊ နေဝလဂ္ဂတိ၊ မကပ်ငြိ၊ နသန္တတိ၊ မကပ်၊ နဗန္ဓတိ၊ မဖွဲ့၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဗ္ဘောကာသော ပဗ္ဗဇ္ဇာကိ၊ အဗ္ဘောကာသော ပဗ္ဗဇ္ဇာ
ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊
မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတော၊ ဆိုဦးအုံး၊ ကုသလကိရိယာယ၊ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်း
၏၊ ယထာသုခံ၊ ဖိတ်ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ၊ ဩကာသာတာဝတော၊
အခွင့်၏မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗာရာဏသီ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်
လူတို့ဘောင်၌နေခြင်းသည်၊ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏၊ အသံဝုတသင်္ကာ
နုဋ္ဌာနံ၊ မပိတ်အပ်သော တမြက်ချေးရရာ အရပ်သည်၊ ရဇာနံ၊ မြူတို့၏၊
သန္တိပါတဋ္ဌာနံဝိယ၊ ရဝေးရာအရပ်ကဲ့သို့၊ ရဇာနံ၊ မြူသဘွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊
ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ သန္တိပါတဋ္ဌာနတော၊ ရဝေးရာ အရပ်ဖြစ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓာပထော၊ မြူသဘွယ်ဖြစ်သောကိလေသာတို့
၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၏၊ ကုသလကိရိယာယ၊ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်း၏၊ ယထာ
သုခံ၊ ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ၊ ဩကာသာသမ္ဘဝတော၊ အခွင့်၏ထင်
ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အဗ္ဘောကာသော၊
လွင်တီးခေါင်နှင့်တူ၏၊ နယိဒံသုကရံ(ပ)ပဗ္ဗဇေယျန္တိ ဧတ္ထ၊ နယိဒံသုကရံ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၂၅

(ပ)ပဗ္ဗဇေယျံဟူသော ဤပါဌ်၌၊ အယံ၊ဤသည်ကား၊ သင်္ခေပကထာ၊အ
ကျဉ်းအားဖြင့် အနက်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သော ကထာတည်း၊ ကေမိဒိဝ
ယံ၊ တနေ့ပတ်လုံးလည်း၊ အေဏှံ၊ မကျိုးမပျက်သည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊
စရိမကစိတ္တံ၊အဆုံးဖြစ်သော စုတိစိတ်သို့၊ ပါပေတဗ္ဗတ္တာယ၊ ရောက်စေ
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ၊စင်စစ်ပြည့်စုံစွာ၊ဧကဒိဝသမ္ဘိ
ဝ၊တနေ့ပတ်လုံးလည်း၊ ကိလေသမလေန၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော
အညစ်အကြေးဖြင့်၊ အမလိနံ၊အညစ်အကြေးမရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊
စရိမကစိတ္တံ၊အဆုံးဖြစ်သောစုတိစိတ်သို့၊ ပါပေတဗ္ဗတာယ၊ ရောက်စေ
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဧကန္တပရိသုန္ဓံ၊စင်စစ်စင်ကြယ်စွာ၊သင်္ခလိဒိ
တံလိဒိတသင်္ခသဒိသံ၊ ခရုသင်း ပွတ်သစ်နှင့်တူစွာ၊ ဓောတသင်္ခသပ္ပဒို့
ဘာဂံ၊ပွတ်အပ်သော ခရုသင်းနှင့်တူစွာ၊ စရိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်သော၊ယဒေ
တံယံဧတံသိက္ခတ္တယ ဗြဟ္မစရိယံ၊အကြင်သိက္ခာပုဒ်သုံးပါး အပေါင်းဟု
ဆိုအပ်သော ဖြတ်သော အကျင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ဤအကျင့်ကို၊
အဂါရံ၊အိမ်ကို၊အဇ္ဈာဝသတာ၊စိုးအုပ်၍နေသောသူသည်၊အဂါရမဇ္ဈေ၊
အိမ်၏အလယ်၌၊ဝသန္တေန၊နေသောသူသည်၊ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ၊စင်စစ်ပြည့်
စုံစွာ၊(ပ)၊စရိတံ၊ကျင့်ခြင်း၌၊ နံသုကရံ၊မလွယ်၊ယံနုနယဒိပန၊အကယ်၍
အဟံ၊ငါသည်၊ကေသေစ၊ဆံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မသုစ၊မုဆိတ်တို့ကို
လည်းကောင်း၊ ဩဟာနေတွာ၊ပယ်ချ၍၊ ကာသာယ၊ ရသပီတ တာယ၊
ဖန်ရည်ကိုသောက်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာသာယာနိ၊ကာသာ
ယမည်ကုန်သော၊ဗြဟ္မစရိယံ၊ဖြတ်သော အကျင့်ကို၊စရိတနံ၊ကျင့်ကုန်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊အနုန္တဝိကာနိ၊လျော်ကန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊အဝတ်တို့
ကို၊ အန္တဝေတွာ၊ဖုံးလွှမ်း၍၊ ပရိဒဟိတွာ၊ဝတ်၍၊ အဂါရသ္မာ၊အိမ်မှ၊
နိက္ခဒိတွာ၊ထွက်၍၊အနဂါရိယံ၊ရဟန်းဘောင်သို့၊ ပဗ္ဗဇေယျံ၊ရဟန်းပြုရ
မူကား၊ သာဓုဝတာ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ သင်္ခေပ
ကထာ၊အကျဉ်းဖြစ်သောစကားတည်း၊စ၊ဆက်၍ဆိုဦးအုံးဧတ္ထေ၊ဤအဂါ
ရသ္မာအနဂါရိယံ ဟူသောပုဒ်၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဂါရသး၊
အိမ်၏၊ဟိတံ၊အစီးအပွားဖြစ်သော၊ကသိဝါဏိဇ္ဇာဒိကမ္ပံ၊ လယ်လုပ်ခြင်း
ကုန်သွယ်ခြင်း အစရှိသောအမှုကို၊ အဂါရိယန္တိ၊အဂါရိယဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ တဉ္စ၊ထိုအမှုသည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ရဟန်း၏အဖြစ်၌၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို၊ အနဂါရိယာတိ၊
အနဂါရိယဟူ၍၊ဥာတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ တံအနဂါရိယံ၊ထိုရဟန်း၏ အဖြစ်

၄၂၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ကို၊ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ပဗ္ဗဇေယျံဟူသည်ကား၊ ပဋိပဇေယျံ၊ထွက်မှုကား၊
အပ္ပဝါတိ၊အပ္ပဝါဟူသည်ကား၊ သဟဿတော၊တထောင်သောဥစ္စာမှ၊
ဟေဋ္ဌာ၊အောက်ဖြစ်သော၊ဘောဂက္ခန္ဓော၊စည်းစိမ်အရသည်၊ အပ္ပေါနာ
မ၊နည်းသည်မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သဟဿတော၊တထောင်သော
ဥစ္စာမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ဘောဂက္ခန္ဓော၊စည်းစိမ်အရသည်၊မဟာ၊ များသည်
မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အာဗန္ဓနဋ္ဌေန၊ဖွဲ့ခြင်းဟူသော အနက်သဘော
ကြောင့်၊ ဥာတိယေဝ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်သာလျှင်၊ ဥာတိပရိဝုဇ္ဇော၊
ဥာတိပရိဝုဇ္ဇမည်၏၊ သော၊ ထိုဆွေမျိုးအဆက်သည်၊ ဝိသတိယာ၊နှစ်
ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဆွေမျိုးအဆက်မှ၊ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်
သော၊ဥာတိပရိဝုဇ္ဇော၊ဆွေမျိုးအဆက်သည်၊အပ္ပေါနည်းသည်၊ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဆွေမျိုးအဆက်မှ၊
ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ဥာတိပရိဝုဇ္ဇော၊ ဆွေမျိုးအဆက်သည်၊ မဟာ၊ များသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခုနံသိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နောတိ၊ဘိက္ခုနံသိက္ခာသာ
ဇီဝသမာပန္နောဟူသည်ကား၊ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့၏၊အမိသီလသင်္ခါတာ၊
အမိသီလဟုဆိုအပ်သော၊ ယသိက္ခာ၊အကြင်သိက္ခာသည်၊ အတ္တိ၊ရှိ၏၊
တဉ္စ၊ ထိုသိက္ခာကိုလည်းကောင်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်၌၊ တေ၊ထို
ရဟန်းတို့သည်၊သဟ၊တကွ၊ဇီဝန္တိ၊ အသက်မွေးကုန်၏၊ ဧကဇီဝိကာ၊
တူသောအသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သည်၊သဘာဂုတ္တိနော၊ သဘောတူဖြစ်
ခြင်းရှိကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ပညတ္တသိက္ခာပဒသင်္ခါတံ၊ပညတ်တော်မူအပ်သောသိက္ခာပုဒ်ဟုဆိုအပ်
သော၊တံသာဇီဝဉ္စ၊ထိုသာဇီဝသို့လည်းကောင်း၊တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာသာဇီ
ဝနှစ်ပါး၌၊သိက္ခနဘာဝေန၊ပြည့်ကျင့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သမာပန္နော၊ရေံ
၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဘိက္ခုနံသိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ ဘိက္ခုနံ
သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နမည်၏၊သမာပန္နောတိ၊သမာပန္နောဟူသည်ကား၊
သိက္ခံ၊အမိသီလသိက္ခာကို၊ပရိပူဇေန္တော၊ ပြည့်စေသည်၊ သာဇီဝဉ္စ၊သာ
ဇီဝကိုလည်း၊အဝိတိက္ကမန္တော၊မလွန်ကျူးသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ တနုဘ
ယံ၊ထိုနှစ်ပါးစုံသောသိက္ခာသာဇီဝသို့၊ဥပဂတော၊ရောက်၏၊ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ပါဏာတိပါတံပဟာယာတိအာဒိန၊
ပါဏာတိပါတံပဟာယဤသို့အစရှိသည်တို့သည်၊ဂုတ္တတ္ထာနေဝ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသောအနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ဣမေသံဘေဒါယာတိ၊ ဤမေ
သံဘေဒါယဟူသည်ကား၊ဣတောတိ၊ ဤအရပ်မှဟူ၍၊ ဂုတ္တနံ၊ ဆိုအပ်

၄-စဟုတ္တိနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၂၇

ကုန်သော၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သုတံ၊ ကြားအပ်
 ၏၊ တေသံ၊ ထိုဤအရပ်မှဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်သောသူတို့ကို၊ ဘေဒါယ၊ ကွဲ
 ပြားပေခြင်းငှါ၊ ဘိန္နာနံ ဝါ သန္ဓာတာတိ၊ ဘိန္နာနံ ဝါ သန္ဓာတာဟု သည်ကား
 ဘိန္နာနံ၊ ခွဲပြားလေကုန်ပြီးသော၊ မိတ္တာနံ ဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ကေနမိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာရုဏေန၊ အ
 ကြောင်းဖြင့်၊ ဘိန္နာနံ၊ ကွဲပြားကုန်သော၊ သမာနုပဏ္ဏာယကာဒိနံ ဝါ၊ တူသော
 ဥပဏ္ဏာပတ်ရှိသော သူအစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဇကမေကံ၊ တ
 ယောက်တယောက်သောသူမျိုး၊ ဥပသကံမိဟွာ၊ ကပ်၍၊ တာဒိသေ၊ ထို
 သို့သဘောရှိသော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇာတာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊
 ဗဟု သဘုတာနံ၊ များစွာအကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့အား၊
 ဣဒံ၊ ဤသို့ကွဲပြားခြင်းသည်၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိ အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော
 စကားတို့ကို၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ သန္ဓာနံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်၏၊
 အနုပ္ပဒါတာတိ၊ အနုပ္ပဒါတာဟု သည်ကား၊ သန္ဓာနာနုပ္ပဒါတာ၊ စေ့စပ်
 ခြင်းအားအဆင့်ကိုပေးတတ်၏၊ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်ကုန်သော၊ နွေဇနေ၊ နှစ်
 ယောက်ကုန်သော သူတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဇေဝုပေ၊ ဤသို့ သဘောရှိ
 သော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇာတာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေဝုပေဟိ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့၌၊ သမန္ဓာဂတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ တု
 ဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ အနုန္တဝိကံ၊ လျောက်
 ပတ်၏၊ ဣတိ အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ ခဠိကမ္ဘံ၊ မြဲမြံ
 စွာပြုခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သမဂ္ဂေါ၊ ညီညွတ်သော၊ အာရာမော၊ ဓမ္မ
 လျော်ရာဖြစ်သောအရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမဂ္ဂါ
 ရာမော၊ သမဂ္ဂါရာမမည်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ သမဂ္ဂေါ၊ ညီညွတ်သော
 သူတို့သည်၊ နတ္ထိနုသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝသိတုပံ၊ နေခြင်း
 ငှါလည်း၊ နတ္ထိန္တတိ၊ အလိုမရှိ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ သမဂ္ဂရာမောတိပိ၊ သမဂ္ဂရာမောဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ အယမေ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို
 ခဠုဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏၊ သမဂ္ဂရေတောတိ၊ သမဂ္ဂရေတောဟု သည်ကား၊ သမဂ္ဂေ
 သု၊ ညီညွတ်သောသူတို့၌၊ ရတော၊ ဓမ္မလျော်တတ်၏၊ တေ၊ ထိုညီညွတ်
 သောသူတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်သို့၊ ဂန္တုပိ၊
 သွားခြင်းငှါလည်း၊ နတ္ထိန္တတိ၊ အလိုမရှိ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊

၄၂၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ

အနက်တည်း၊ သမဂ္ဂေ၊ ညိညွတ်သော သူတို့ကို၊ ဒိသွာဝိ၊ မြင်၍လည်း
 ကောင်း၊ သုတွာဝိ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်တတ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမဂ္ဂနန္ဒိ၊ သမဂ္ဂနန္ဒိမည်၏၊ သမဂ္ဂကရဏိ၊ ဝါစံဘာသိ
 တာတိ၊ သမဂ္ဂကရဏိ၊ ဝါစံဘာသိတာဟူသည်ကား၊ ယာဝါစာ၊ အကြင်
 စကားသည်၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သမဂ္ဂေယေဝ၊ ညိညွတ်ခြင်းတို့ကို
 သာလျှင်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သာမဂ္ဂိဂုဏပရိဒီပကမေဝ၊ ညိညွတ်ခြင်း၏
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြတတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တံဝါစံ၊ ထိုစကားကို၊
 ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသောမညိညွတ်သောစကားကို၊ နဘာ
 သတိ၊ မဆို၊ နေဇ္ဇာတိဇ္ဇေ၊ နေဇ္ဇဟူသောဤပါဌ၌၊ ခေါသော၊ အပြစ်ကို၊
 ဇ္ဇေ၊ ဇ္ဇေဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုစကားအား၊ ဇ္ဇေ၊ အပြစ်သည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေဇ္ဇာ၊ နေဇ္ဇမည်၏၊ နိဗ္ဗေဿ၊ အပြစ်မရှိ
 သောစကား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိမိဝ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူသည်ကား၊ နေဇ္ဇင်္ဂါသေတပစ္ဆာခေါတိဇ္ဇေ၊ နေ
 ဇ္ဇင်္ဂါသေတပစ္ဆာခေါ ဟူသောဤပါဌ၌၊ ဂုတ္တနေဇ္ဇိဝိယ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သောနေဇ္ဇကဲ့သို့တည်း၊ နေဇ္ဇင်္ဂါ၊ အပြစ်မရှိသောသီလအင်္ဂါရှိ၏၊ သေ
 တပစ္ဆာခေါ၊ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောဖြိုဝင်သောအမိုးရှိ၏၊ ကဏ္ဏသုခါတိ၊
 ကဏ္ဏသုခါဟူသည်ကား၊ ဗျဉ္ဇနမရတဘယ၊ သဒ္ဓါသာယာသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ကဏ္ဏာနံ၊ နားတို့အား၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ သူဝိဝိဇ္ဈနံဝိယ၊ အပ်
 ဖြင့်ထိုးခြင်းကဲ့သို့၊ ကဏ္ဏသုလံ၊ နား၌တံကျင်ကို၊ နဇ္ဇေတိ၊ မဖြစ်စေတတ်၊
 အတ္ထမရတဘယ၊ အနက်သာယာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သကလသရီ
 ရေ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်၌၊ ကောပံ၊ အမျက်ကို၊ အဇ္ဇေနော၊ မဖြစ်စေမှု၍၊
 ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းကို၊ ဇန္တေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပေမ
 နိယာ၊ ပေမနိယမည်၏၊ ဟဒယံ၊ စိတ်နှလုံးသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ အပ္ပဋိ
 ဟညမာနာ၊ မထိပါးသည်ဖြစ်၍၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သို့၊
 ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟဒယင်္ဂမာ၊ ဟဒယင်္ဂမာမည်၏၊
 ဂုဏပရိဂုဏ္ဏတဘယ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏ပြည့်သံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပူရေ၊
 ပြည့်သည်၌၊ ဘဝါ၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပေါရိ၊ ပေါ
 ရိမည်၏၊ ပူရေ၊ ပြည်ကြီး၌၊ သံဝဇ္ဇနာရိဝိယ၊ ကြီးပွားသောမိန်းမကဲ့သို့၊ သု
 ကုမာရာ၊ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့၏၊ ဣတိဝိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ပေါရိ၊ ပေါရိ
 မည်၏၊ ပူရဿ၊ ပြည်ကြီးသူ၏၊ သော၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိဝိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်လည်း၊ ပေါရိ၊ ပေါရိမည်၏၊ နဂရဝါသိနံ၊ မြို့နေသူတို့၏၊ ကထာ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၂၆

ခကားသည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ နဂရဝါသိနော၊ မြို့၌နေသောသူတို့သည်၊ ယုတ္တက
 ထာ၊ သင့်မြတ်သောစကားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပိတိမတ္တံ၊
 အဘယျလောကံသောသူကို၊ ပိတာတိ၊ အဘယူ၍၊ တာတိမတ္တံ၊ မောင်မျှ
 လောကံသောသူကို၊ ဘာတာတိ၊ မောင်ယူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ ဗဟုနော၊ များသော၊ ဇနဿ၊
 လူအပေါင်းသည်၊ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗဟုဇနကန္တာ၊ ဗဟုဇနကန္တာမည်၏၊ ကန္တာဘာဝေ
 နေဝ၊ နှစ်သက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဗဟုဇနဿ၊ များစွာ
 သောလူအပေါင်း၏၊ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပြီးစေတတ်၏၊ ဗိတ္တဝဗ္ဗိကရာ၊
 စိတ်၏ပြီးခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗဟုဇနမနာပါ၊ ဗဟု
 ဇနမနာပမည်၏၊ ကာလေ၊ သင့်တင့်သောအခါ၌၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာလဝါဒိ၊ ကာလဝါဒိမည်၏၊ ဝတ္တဗ္ဗယုတ္တကာလံ၊
 ဆိုထိုက်ဆိုသင့်သောကာလကို၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ ဖွတ်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်
 ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘူတံ၊ ဟုတ်သည်
 ကို၊ တန္တံ၊ မှန်သည်ကို၊ သဘာဝမေဝ၊ သဘောကိုသာလျှင်၊ ဝဒတိ၊ ဆို
 တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘူတဝါဒိ၊ ဘူတဝါဒိမည်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက
 သမ္ပရာယိကအတ္ထသန္နိသိတမေဝ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော အကျိုးတမ
 လွန်၌ဖြစ်သောအကျိုး၌ရှိသည်ကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်
 ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္ထဝါဒိ၊ အတ္ထဝါဒိမည်၏၊ နဝလောကုတ္တဗ္ဗ
 ဓမ္မသန္နိသိတံ၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားကိုရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု
 ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မဝါဒိ၊ ဓမ္မဝါဒိမည်၏၊ သံဝ
 ရပိနယပ္ပဟာနပိနယသန္နိသိတံ၊ သံဝရပိနည်းပဟာနပိနည်းကိုရှိသည်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပိနယဝါဒိ၊ ပိန
 ယဝါဒိမည်၏၊ ဥပ္ပနောကာသော၊ သိမ္ဗိးထားရာအရပ်ကို၊ နိဓာနံ၊ နိဓာနဟူ၍၊
 ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုစကားအား၊ နိဓာနံ၊ သိမ္ဗိးထားရာစိတ်နှလုံး
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဓာနဝတိ၊ နိဓာနဝတိမည်၏၊
 ဟဒယေ၊ စိတ်နှလုံး၌၊ နိဓေတဗ္ဗယုတ္တံ၊ သိမ္ဗိးထားခြင်းငှါသင့်သော၊ ဝါဝံ၊
 စကားကို၊ ဘာသိတာ၊ ဆိုတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း၊ ကာလေနာတိ၊ ကာလေနဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသောစကားကို၊ ဘာသမာနောပိစ၊ ဆိုသော်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဓာ

၄၃၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

နဝတိ၊ သိတိ၊ ထားရာစိတ်နှလုံးရှိသော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ဘာသတိ၊ သာမိ၊ ဆိုအံ့
ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ အကာလေန။ မသင့်တင့်မလျောက်ပတ်သောအ
ခါ၌၊ နဘာသတိ၊ မဆို၊ ယုတ္တကာလံပန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ
ကိုကား။ အဝေက္ခိတွာဝ၊ ဆင်ခြင်၍သာလျှင်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သာပဒေသန္တိ၊ သာပဒေသံဟူသည်
ကား။ သဥပမံ၊ ဥပမာနှင့်တကွသော၊ သကာရုဏံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ
သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပရိယန္တဝတိန္တိ၊
ပရိယန္တဝတိဟူသည်ကား။ ပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ဒေသတွာ၊
ပြ၍၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘာသတိ၊ ဆိုအပ်
သည်ရှိသော်၊ အဿာ၊ ထိုစကား၏၊ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်၊
ပညာယတိ၊ ယင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အတ္ထသဉ္စိတန္တိ၊ အတ္ထ
သဉ္စိတံဟူသည်ကား။ အနေကေဟိမိ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နယေ
ဟိ၊ နည်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဘဇန္တေန၊ ဘေသာနသဖြင့်၊ ပရိယာဒါတုံ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊
အသက္ကုဏေယျတာယ၊ မတတ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထ
သမ္ပန္နံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်ပြည့်စုံသောစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ ဝါ၊ တ
နည်းကား။ အတ္ထဝါဒီ၊ အကျိုးစီးပွားကိုပြောဆိုလေ့ရှိသော၊ သော၊ ထို
ရဟန်းသည်၊ ယံအတ္ထံ၊ အကြင်အကျိုးစီးပွားကို၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်၏၊ တေ
နအတ္ထေန၊ ထိုအကျိုးစီးပွားနှင့်၊ သဟိတတ္တာ၊ တကွဖြစ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အတ္ထသဉ္စိတံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်တကွဖြစ်သော၊ တဉ္စ၊ ထိုစကား
ကိုလည်း၊ ဘာသတိ၊ ဆိုတတ်၏၊ အညံ၊ တပါးသော အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်
သောစကားကို၊ နိက္ခိပိတွာ၊ ထား၍၊ အညံ၊ တပါးသော အကျိုးစီးပွားနှင့်
မစပ်သောစကားကို၊ နဘာသတိ၊ မဆို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗီဇဂါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘာတိ၊ ဗီဇဂါမဘူတ
ဂါမ သမာရမ္ဘာဟူသည်ကား။ မူလဗီဇံ၊ အမြစ်မျိုးစေ့လည်းကောင်း၊
ခန္ဓဗီဇံ၊ ပင်စည်မျိုးစေ့ လည်းကောင်း၊ ဗလုဒီဇံ၊ အဆစ်မျိုးစေ့ လည်း
ကောင်း၊ အဂ္ဂဗီဇံ၊ အညွန့်မျိုးစေ့ လည်းကောင်း၊ ဗီဇဗီဇံ၊ အစေ့မျိုးစေ့
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စပိဓေ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ဗီဇဂါမသ
စေဝ၊ ဗီဇဂါမကို လည်းကောင်း၊ ယဿကဿာ၊ အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်
သော၊ နိလတိဏရုက္ခာဒိကဿ၊ စိပ်ညှိသော မြက်သစ်ပင် အစရှိသော၊
ဘူတဂါမသစ၊ ဘူတဂါမကိုလည်းကောင်း၊ သမာရမ္ဘာ၊ ဖျက်ခီးခြင်းငှါ

၂၃

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၃၁

ဇမ္ဗေဒနာဒဿနပစနာဒိဘာဝေန၊ ဖြတ်ခြင်းပေါက်ခွဲခြင်းမီးတိုက်ခြင်းအစ
ရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိကောပနာ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်၏။
ဇူဝိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ဧကဘတ္တိကောဝိဇ္ဇေ၊
ဧကဘတ္တိကောဟူသောဤပါဌ်၌၊ ပါတရာသဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌ စားအပ်
သောထမင်းလည်းကောင်း၊ သာယမံသဘတ္တံ၊ ညအခါ၌ စားအပ်သော
ထမင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘတ္တာနိ၊ ထမင်း
တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသော ထမင်းတို့တွင်၊
ပါတရာသဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌ စားအပ်သောထမင်းကို၊ အန္တောမဇ္ဈန္တိ
ကေန၊ ပွန်းတည့်၏အတွင်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတရံ၊ ဤမှတစ်ပါး
သောညအခါ၌စားအပ်သောထမင်းကို၊ မဇ္ဈန္တိကတော၊ ပွန်းတည့်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊
အထက်၌၊ အန္တောအရုဏေန၊ အရုဏ်၏ အတွင်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြား
အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အန္တောမဇ္ဈန္တိကေ၊ ပွန်းတည့် အတွင်း၌၊
ဒေသက္ခတ္တံ၊ ဆယ်ကြိမ်၊ ဘုဒ္ဓမာနောပိ၊ သုံးဆောင်သော်လည်း၊ ဧကဘတ္တိ
ကောဝိတထပ်သောထမင်းရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုပွန်း
တည့်အတွင်း၌ စားခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧကဘတ္တိကောဝိ၊ ဧက
ဘတ္တိကောဟူ၍၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ ရတ္တိယာ၊ ည၌၊ ဘောဇနံ၊ စားခြင်းတည်း၊ ရတ္တိ၊ ည၌အခါ၌ စား
ခြင်း၊ တတော၊ ထိုည၌အခါ ထမင်းစားခြင်းမှ၊ ဥပရတော၊ ကြဉ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရတ္တံ၊ ပရတော၊ ရတ္တံ၊ ပရတမည်၏။ မဇ္ဈန္တိကေ၊ ပွန်း
တည့်သည်၊ အဘိက္ကန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ ယာဝသုရိယတ္ထိဂ်မနာ၊ နေ
ဝင်သည်တိုင်အောင်၊ ဘောဇနံ၊ အစာစားခြင်းသည်၊ ဝိကာလဘောဇနံ
နာမ၊ ဝိကာလဘောဇနမည်၏။ တတော၊ ထိုနေ့လွဲသော အခါ၌စားခြင်းမှ၊
ဝိရတတ္တာ၊ ကြဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိကာလဘောဇနာ၊ ဝိကာလဘော
ဇနမှ၊ ဝိရတော၊ ကြဉ်၏။ ဇာတဗူပန္တိ၊ ဇာတဗူပံ ဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏံ၊
ရွှေတည်း၊ ရဇတန္တိ၊ ရဇတံ ဟူသည်ကား၊ ကဟာပဏော၊ အသပြာ
လည်းကောင်း၊ လောဟမာသကော၊ ကြေးဖြင့်ပြုအပ်သောပဲလည်းကောင်း၊
ဇတုမာသကော၊ ချိပ်ဖြင့်ပြုအပ်သော ပဲလည်းကောင်း၊ ဒါရုမာသကော၊
သစ်ဖြင့်ပြုအပ်သောပဲလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယေ၊ အကြင်အသပြာ
မာသကတို့သည်၊ ဝေါဟာရံ၊ ကုန်စလယ်သွယ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်
ကုန်၏။ ဥဘယဿာပိ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော၊ တသ္မာ၊ ထိုရွှေငွေကို၊
ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ခံခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်၏။ တံ၊ ထိုရွှေငွေကို၊ နေဝဥဂ္ဂတ္ထ

၄၃၂ . အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

တိ၊မိမိလည်းမခံ။ နဥ္စက္ခာပေတိ၊သုတပါးကိုလည်းမခံစေ၊ ဥပနိက္ခိတ္တံ၊
အနီး၌ ထားအပ်သောရွှေငွေကို၊ နဿဒိယတိ၊မသာယာ၊ ဣတိအယံ၊ဤ
သည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ အာမကဓညပဋိဂ္ဂဟဏာတိ၊အာမက
ဓညပဋိဂ္ဂဟဏာဟူသည်ကား၊ သာလိဝိဟိယဝဂေါ၊မကကုဋိ၊
သကသင်္ခါတဿ၊သလေးကောက်မယောနတ်ကေခံဆတ်ပြောင်းလူးဟု
ဆိုအပ်သော၊သတ္တဝိဓဿဝိ၊ချနစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊အာမ
ကဓညဿ၊စပါးစိမ်းကို၊ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ခံယူခြင်းမှ၊စ၊ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ကေ
ဝလံ၊သက်သက်၊ ဇေတသံ၊ထိုစပါးမျိုးချနစ်ပါးတို့ကို၊ပဋိဂ္ဂဟဏမေဝ၊ခံ
ခြင်းသည်သာလျှင်၊နဝဇ္ဇတိ၊မအပ်သည်ကား၊န၊မဟုတ်လေသေး၊အာမသ
နံ၊သုံးသပ်ခြင်းသည်လည်း၊ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့အား၊နဝဇ္ဇတိယေဝ၊မအပ်
သည်သာလျှင်တည်း၊အာမကမံသပဋိဂ္ဂဟဏာတိဇ္ဇတ္ထ၊အာမကမံသပဋိဂ္ဂ
ဟဏာဟူသောဤပါဌ၌၊ဩဒိဿ၊ချည်၍၊ အနုညာတာ၊ခွင့်ပြုတော်မူအပ်
သောအသားကို၊အညတြဋ္ဌပေတွာ၊ထား၍၊အာမကမံသမန္တသနံ၊သားစိမ်း
ငါးစိမ်းတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏမေဝ၊ခံယူခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်း
တို့အား၊ နဝဇ္ဇတိ၊မအပ်၊ အာမသနံ၊ သုံးသပ်ခြင်းသည်၊ နဝဇ္ဇတိ၊မအပ်
သည်ကား၊နော၊မဟုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဗုဒ္ဓဗြဟ္မာ၊မှတ်အပ်၏၊ဣတ္ထိကုမာရိကပ္ပ
ဋိဂ္ဂဟဏာတိဇ္ဇတ္ထ၊ဣတ္ထိကုမာရိကပ္ပဋိဂ္ဂဟဏာဟူသောဤပါဌ၌၊ ဣတ္ထိတိ၊
ဣတ္ထိဟူသည်ကား၊ပုရိသန္တရဂတား၊ယောဂျားတပါးသွားလာဘူးသော
မိန်းမတည်း၊ ဣတရာ၊ဤမှတပါးသော ယောဂျားမသွားလာ ဘူးသော
မိန်းမသည်၊ ကုမာရိကာနာမ၊ကုမာရိကမည်၏၊တေသံ၊ ထိုမိန်းမကြီးသ
တို့သမီးတို့ကို၊ပဋိဂ္ဂဟဏမ္ပိ၊ခံခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အာမသနမ္ပိ၊သုံး
သပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊အကပ္ပိယမေဝ၊မအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊
ဒါသိဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာတိဇ္ဇတ္ထ၊ ဒါသိဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာ ဟူသောဤပါဌ၌၊
ဒါသိဒါသဝသေနေဝ၊ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောကျ်ား၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာ
လျှင်၊ တေသံ၊ ထိုကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောကျ်ားတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ ခံခြင်း
သည်၊နဝဇ္ဇတိ၊မအပ်၊ကပ္ပိယကာရကံ၊အပ်သည်ကိုပြုတတ်သောကပ္ပိယ
ကို၊ဗုဒ္ဓိ၊ဣတ္ထိ၊ အာရာမိကံ၊အရံစောင့်ကို၊ဗုဒ္ဓိ၊ဣတ္ထိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထေပန၊
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်ကား၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ အဇေဇ္ဇကာဒိသု၊ အဇေဇ္ဇကာ
အစရှိကုန်သော၊ ခေတ္တဝတ္ထု၊ ပရိယောသာနေသုဝိ၊ ခေတ္တဝတ္ထု၊အဆုံးရှိ
သောပုဒ်သို့လည်း၊ ကပ္ပိယာ ကပ္ပိယနယော၊ အပ်မအပ်သည်ကို သိ
ကြောင်းဖြစ်သောနည်းကို၊ ဝိနယဝသေန၊ ဝိနည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ဥပ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၃၃

ပရိက္ခိတဗ္ဗော၊ ခုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခေတ္တဝတ္ထ၊ အစရှိသည်တို့
တွင်၊ ခေတ္တံနာမ၊ ခေတ္တမည်သည်ကား၊ ယသ္မိံ၊ အကြင်အခင်း၌၊ ပုဗ္ဗဏ္ဍိ၊
ကောသညံ၊ ရဟတိ၊ ပေါက်ရောက်၏။ တံ၊ ထိုအခင်းသည်၊ ခေတ္တံနာမ၊ ခေတ္တ
မည်၏။ ဝတ္ထုနာမ၊ ဝတ္ထုမည်သည်ကား၊ ယသ္မိံ၊ အကြင်အခင်း၌၊ အပဇ္ဈန္တံ
ပဲသည်၊ ရဟတိ၊ ပေါက်ရောက်၏။ တံ၊ ထိုအခင်းသည်၊ ဝတ္ထုနာမ၊ ဝတ္ထု
မည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အခင်း၌၊ ဥဘယမ္ဘိ၊ နှစ်ပါးစုံသော
ကောက်ပဲသည်လည်း၊ ရဟတိ၊ ပေါက်ရောက်၏။ တံ၊ ထိုအခင်းသည်၊
ခေတ္တံ၊ ခေတ္တမည်၏။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုကောက်ပဲဟူသော အကျိုးငှါ၊ အက
တဘူမိသာဂေါ၊ မပြုအပ်သော မြေအဘို့သည်၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုမည်၏။ စ၊
ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤခေတ္တဝတ္ထုပဋိဂ္ဂဟဏာဟူသောပုဒ်၌၊ ခေတ္တဝတ္ထု၊
သီသေန၊ ခေတ္တဝတ္ထုကို အပြီးပြုသဖြင့်၊ ဝါပိတဇ္ဇာကာဒိနိပိ၊ အိုင်တဘက်
ဆည်ကန်အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ သင်္ဂဟိတာနေဝ၊ ပေါင်းယူ အပ်ကုန်
သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ခုတကမ္ဘံ၊ တမန်သည်တို့၏အမှုကို၊ ဂိ
ဟိနံ၊ လူတို့၏၊ ပဟိတံ၊ စေအပ်သော၊ ပဏ္ဍိတိ၊ ကမ္မည်းစာကိုလည်းကောင်း၊
သာသနံဝါ၊ သတင်းစကားကို လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တတ္ထ
တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်သို့၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ ခုတေယျံ၊ ခုတေယျဟူ၍၊ ဝုစ္စ
တိ၊ ဆိုအပ်၏။ စာရာ၊ တအိဝံမှ၊ စာရံ၊ တအိဝံသို့၊ ပေသိတဿ၊ စေအပ်သော
သူ၏၊ ခုဒ္ဒကဂမနံ၊ ငယ်သောသွားခြင်းကို၊ ပဟိတာဂမနံ၊ ပဟိတာဂမနဟူ၍၊
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အနုယောဂေါနာမ၊ အနုယောဂ မည်သည်ကား၊ တဒု
ဘယကရဏံ၊ ထိုတမန်သည်တို့၏အမှု တအိဝံမှသည် တအိဝံသို့ စေခိုင်း
အပ်သောသူ၏သွားခြင်းဟုဆိုအပ်သောနှစ်ပါးကိုပြုခြင်းတည်း၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤခုတေယျပဟိတာဂမနာနုယောဂါဟူသောပုဒ်၌၊ ခုတေ
ယျပဟိတာဂမနာနံ၊ တမန်သည်တို့၏အမှု တအိဝံမှသည် တအိဝံသို့စေ
အပ်သောသူ၏ သွားခြင်းတို့ကို၊ အနုယောဂေါ၊ လုံ့လပြုခြင်း၊ ဣတိဇေံ
အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကယပိက္ကယာတိ၊
ကယပိက္ကယာဟူသည်ကား၊ ကယာစ၊ ဝယ်ခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ပိက္ကယာ
စ၊ ရောင်းခြင်းမှလည်းကောင်း၊ တုလ္လာကူဇုဒ္ဓိသု၊ တုလ္လာကူဇုအစရှိသည်
တို့၌၊ ကူဇုန္တိ၊ ကူဇုဟူသည်ကား၊ ဝဉ္စနံ၊ ဖွည့်ပတ်ခြင်းတည်း၊ တတ္ထ၊ ထို
တုလ္လာကူဇုအစရှိသည်တို့တွင်၊ တုလ္လာကူဇုနာမ၊ တုလ္လာကူဇုမည်သည်
ကား၊ ရူပကုဉ်၊ အသွင်တူဖြင့် ဖွည့်ပတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အင်္ဂကုဉ်၊ ချိန်
၏အစိတ်ဖြစ်သောအင်္ဂါဖြင့်ဖွည့်ပတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဂဟဏကုဉ်၊

၄၃၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ကိုင်ခြင်းဖြင့်လှည့်ပတ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆန္ဒကုဋ်၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းဖြင့်
လှည့်ပတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော လှည့်ပတ်ခြင်းတို့တွင်၊ ရူပကုဋ်၊
နာမ၊ ရူပကုဋ် မည်သည်ကား၊ သမရူပါ၊ တူသော အသွင် ရှိကုန်သော၊
ဧတုလော၊ နှစ်ခုသောချိန်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ငြိ၍၊ ဂဏှန္တော၊ ယူသည်ရှိသော်၊
မဟာတိယာ၊ ကြီးစွာသောချိန်ဖြင့်၊ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏၊ ဒဒန္တော၊ ပေးသည်
ရှိသော်၊ ခုဒ္ဒကာယ၊ ငယ်သောချိန်ဖြင့်၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ အင်္ဂကုဋ်၊ နာမ၊ အင်္ဂ
ကုဋ်မည်သည်ကား၊ ဂဏှန္တော၊ ယူသည်ရှိသော်၊ ပစ္ဆိမဘာဂေ၊ နောက်
အဘို့၌၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ တုလံ၊ ချိန်ကို၊ အက္ကမတိ၊ နှိပ်၏၊ ဒဒန္တော၊
ပေးသည်ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဘို့၌၊ တုလံ၊ ချိန်ကို၊ အက္ကမတိ၊ နှိပ်၏၊
ဂဟဏကုဋ်၊ နာမ၊ ဂဟဏကုဋ် မည်သည်ကား၊ ဂဏှန္တော၊ ယူသည်ရှိ
သော်၊ မူလေ၊ အရင်း၌၊ ရေဇ္ဈ၊ ကြိုးကို၊ ဂဏှာတိ၊ ကိုင်၏၊ ဒဒန္တော၊ ပေးသည်
ရှိသော်၊ အဂ္ဂေ၊ အဖျား၌၊ ရေဇ္ဈ၊ ကြိုးကို၊ ဂဏှာတိ၊ ကိုင်၏၊ ပဋိစ္ဆန္ဒကုဋ်၊ နာမ၊
ပဋိစ္ဆန္ဒကုဋ်မည်သည်ကား၊ တုလံ၊ ချိန်ကို၊ သုသိရံ၊ အခေါင်း ရှိသည်ကို၊
ကတွာ၊ ငြိ၍၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ အယရဏ္ဏံ၊ သံမှန်ကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊
ဂဏှန္တော၊ ယူသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုသံမှန်ကို၊ ပစ္ဆိမဘာဂေ၊ နောက်အဘို့
၌၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဒဒန္တော၊ ပေးသည်ရှိသော်၊ အဂ္ဂဘာဂေ၊ အဖျားဖြစ်
သောအဘို့၌၊ တံ၊ ထိုသံမှန်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သုဝဏ္ဏပါတိ၊ ရွှေခွက်ကို၊
ကံသော၊ ကံသဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တာယ၊ ထိုရွှေခွက်ဖြင့်၊ ဝဉ္စနံ၊ လှည့်
ပတ်ခြင်းသည်၊ ကံသကုဋ်၊ ကံသကုဋ်မည်၏၊ တာယ၊ ထိုရွှေခွက်ဖြင့်၊ ဝဉ္စ
နံ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းသည်၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား၊
ဧကံ၊ တခုသော၊ သုဝဏ္ဏပါတိ၊ ရွှေခွက်ကို၊ ကတွာ၊ ငြိ၍၊ အညာ၊ တပါးကုန်
သော၊ ဧတိသော၊ လောဟံပါတိယော၊ နှစ်လုံးသုံးလုံးသောကြေးခွက်တို့
ကို၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်တို့ကို၊ ကရော
တိ၊ ပြု၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ကိဉ္စိဒေဝ၊
တရံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အနုကုလံ၊ ကြွယ်ဝသော အမျိုးအိမ်သို့၊ ပဝိ
သိတွာ၊ ဝင်၍၊ သုဝဏ္ဏတာဇနာနိ၊ ရွှေခွက်တို့ကို၊ ကိဏထံ၊ ဝယ်ကုန်လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အဋ္ဌေ၊ အတိုးကို၊ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိ
သော်၊ သမဋ္ဌတရံ၊ အတိုးညီမျှ၊ ဒါတုကာမာ၊ ပေးခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ တေဟိ၊ ထိုသူကြွယ်တို့
သည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဣမေသံ၊ ဤခွက်တို့၏၊ သုဝဏ္ဏဘာဂေါ၊ ရွှေ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၃၅

အဖြစ်ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်
ရှိသော်၊ ဝိမံသိတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆို၍၊ သုဝဏ္ဏပါတိ၊ ရွှေခွက်ကို၊ ပါသာဇော၊ မှတ်ကျောက်၌၊ ဗံသိတွာ၊
ပွတ်တိုက်၍၊ သဗ္ဗပါတိယော၊ အလုံးစုံသော ခွက်တို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊
ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ မာနကုဋ္ဌံနာမ၊ မာနကုဋ္ဌ မည်သည်ကား၊ ဟဒယဘောဒ
သိခါဘောဒရုက္ခ၊ ဘောဒဝသေန၊ အတွင်းကိုဖျက်ခြင်း အထွဋ်အဦးကိုဖျက်
ခြင်းကြိုးကိုဖျက်ခြင်းတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တိဝိမံသံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောဖျက်ခြင်းတို့တွင်၊ ဟဒယဘောဒေါ၊
အတွင်းဖျက်ခြင်းကို၊ သပ္ပိတေလ္လာဒိမိနနကာလေ၊ ထောပတ် ဆီ အစရှိ
သည်ကိုချင်သောအခါ၌၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦး
အံ့၊ တာနိ၊ ထိုထောပတ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဏှန္တော၊ ယူသည်ရှိသော်၊
ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဆိဒ္ဓေန၊ အပေါက်ရှိသော၊ မာနေန၊ ချင်အိုးဖြင့်၊ သဏိ
ကံ၊ ဖြည်းဖြည်း၊ အာသိဉ္စ၊ လောင်းလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အတ္တ
နေ၊ မိမိ၏၊ ဘာဇနေ၊ ခွက်၌၊ ဗဟံ၊ များစွာ၊ ပဋ္ဌာရာပေတွာ၊ ပိုစေ၍၊ ဂဏှာ
တိ၊ ယူ၏၊ ဒဒန္တော၊ ပေးသည်ရှိသော်၊ ဆိန္ဒု၊ အပေါက်ကို၊ ဝိဓာယ၊ ပိတ်၍၊
သီဗံ၊ လျှင်စွာ၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ သိခါဘောဒေါ၊ အထွဋ်
အဦးကိုဖျက်ခြင်းကို၊ တိလတဏှ၊ လာဒိမိနနကာလေ၊ နှမ်းဆန်အစရှိသည်
ကိုချင်သောအခါ၌၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ တာ
နိ၊ ထိုနှမ်းဆန်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဏှန္တော၊ ယူသည်ရှိသော်၊ သဏိကံ၊
ဖြည်းဖြည်း၊ သိခံ၊ အထွဋ်အဦးကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ တက်စေ၍၊ ဂဏှာတိ၊
ယူ၏၊ ဒဒန္တော၊ ပေးသည်ရှိသော်၊ ဝေဂေန၊ လျှင်စွာ၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ
၍၊ သိခံ၊ အထွဋ်အဦးကို၊ ဆိန္ဒုန္တော၊ ဖြတ်လျက်၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ရုက္ခ၊ ဘော
ဒေါ၊ ကြိုးကို ဖျက်ခြင်းကို၊ ခေတ္တဝတ္ထုမိနနကာလေ၊ လယ်ယာကိုတာ
သောအခါ၌၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ လဉ္စံ၊ တ
ရိုးလက်ဆောင်ကို၊ အလဘန္တော၊ မရသောသူတို့သည်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊
အမဟန္တမိ၊ မကြီးသော်လည်း၊ မဟန္တံ၊ ကြီးသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မိနန္တိ၊
တာကုန်၏၊ ဥက္ကောဋ္ဌနာဒိသု၊ ဥက္ကောဋ္ဌနအစရှိသည်တို့၌၊ ဥက္ကောဋ္ဌနန္တိ၊
ဥက္ကောဋ္ဌနံဟူသည်ကား၊ သာမိကေ၊ အရှင်တို့ကို၊ အသာမိကေ၊ အရှင်
မဟုတ်သည်တို့ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ လဉ္စုဟဏံ၊ တရိုးလက်ဆောင်ကို
ခံယူခြင်းတည်း၊ ဝဉ္စနန္တိ၊ ဝဉ္စနံဟူသည်ကား၊ တေဟိတေဟိဥပါယေဟိ၊
ထိုထိုသို့သောဥပါယ်တမြည်တို့ဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဝဉ္စနံ၊ ထွဋ်

၄၃၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝတုတ္ထတွဲ

ပတ်ခြင်းတည်း၊ တပြာ၊ ထိုဗုဒ္ဓပတ်ခြင်း၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊
ကော၊ တသုသော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း၊ ကိရိတ္တိာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊
ကော၊ တယောသော၊ လုဒ္ဓကော၊ မူဆိုးသည်၊ မိဂဉ္ဇ၊ သမင်ကြီးကို၎င်း၊ မိဂ
ပေါတကဉ္ဇ၊ သမင်ငယ်ကို၎င်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ တံ၊
ထိုမူဆိုးကို၊ ကော၊ တယောသော၊ ရုတ္တော၊ သေသောကံကြူးသည်၊
ဘော၊ အရှင်၊ မိဂေါ၊ သမင်းကြီးသည်၊ ကိ' အဋ္ဌတိ၊ အဘိုးအဘယ့်မျှထိုက်
သနည်း၊ မိဂပေါတကော၊ သမင်ငယ်သည်၊ ကိ' အဋ္ဌတိ၊ အဘိုးအဘယ့်
မျှထိုက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေး၏၊ မိဂေါ၊ သမင်ကြီးသည်၊
ဇ္ဇေဂါဟာပဏော၊ နှစ်သပြာတို့ကို၊ အဋ္ဌတိ၊ အဘိုးထိုက်၏၊ မိဂပေါတ
ကော၊ သမင်ငယ်သည်၊ ကောဟာပဏံ၊ တသပြာကို၊ အဋ္ဌတိ၊ အဘိုး
ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ရုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကောဟာ
ပဏံ၊ တသပြာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ မိဂပေါတကံ၊ သမင်ငယ်ကို၊ ဂဟေ
တွာ၊ ယူ၍၊ ထောက်၊ အတနိငယ်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ နိဝတ္တော၊ ပြန်နစ်သည်
ဖြစ်၍၊ ဘော၊ အရှင်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ မိဂပေါတကေန၊ သမင်ငယ်ဖြင့်၊ အတ္ထော
အလိုမရှိ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ မိဂံ၊ သမင်ကြီးကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဇ္ဇေဂါဟာပဏော၊ နှစ်သပြာတို့ကို၊
ဒေဟိ၊ ပေးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရုတ္တော၊ မူဆိုးဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သော၊
ထိုသေသောကံကြူးသည်၊ ဘော၊ အရှင်၊ တေ၊ သင်အား၊ မယာ၊ ငါသည်၊
ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကောဟာပဏော၊ တသပြာကို၊ ဖိန္နောနနု၊ ပေးအပ်ပြီး
မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အာမိန္နော၊ ဩဝါဒပေးအပ်ပြီး၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရုတ္တော၊ မူဆိုးဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣမံမိဂပေါတကံ၊ ဤသ
မင်ငယ်ကိုလည်း၊ ဂဏ္ဌ၊ ယူလော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ သော
စကဟာပဏော၊ ထိုရှေးဦးစွာပေးအပ်သော တသပြာ လည်းကောင်း၊
ကဟာပဏဋ္ဌနကော၊ တသပြာထိုက်သော၊ အယဉ္ဇမိဂပေါတကော၊ ဤ
သမင်ငယ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇ္ဇေဂါဟာပဏော၊ နှစ်သပြာတို့သည်၊
ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုမူဆိုး
သည်၊ ကာရဏံ၊ သင့်သောအကြောင်းကို၊ ဝဒတိ၊ ဆိုပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သဗ္ဗက္ခေတွာ၊ မှတ်၍၊ မိဂပေါတကံ၊ သမင်ငယ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
မိဂံ၊ သမင်ကြီးကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ဣတိ၊ အလံ၊ ဤသည်ကား၊ ကော၊ တသ
သော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း၊ နိကတိတိ၊ နိကတိဟူသည်ကား၊ ယောဂဝသေ
နဝါ၊ လုံ့လပြုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မာယာဝသေနဝါ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၃၇

လှည့်ပတ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပါမင်္ဂါ၊ ဦးညွတ်မဟုတ်
သည်ကို၊ ပါမင်္ဂါ၊ ဦးညွတ်ဟူ၍၊ အမဏိ၊ ပတ္တမြားမဟုတ်သည်ကို၊
ပဏိ၊ ပတ္တမြားဟူ၍၊ အသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေမဟုတ်သည်ကို၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေဟူ
၍၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပတိရူပကေန၊ အတုဖြင့်၊ ဝဋ္ဋနံ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းတည်း၊ သာ
ဝိယောဂေါတိ၊ သာဝိယောဂေါဟူသည်ကား၊ ကုမ္ဘိလယောဂေါ၊ ကောကံ
တကျစ်ပြုခြင်းတည်း၊ ဧတံ၊ ဤသာဝိယောဂဟူသောအမည်သည်၊ ဧတ
သံယောဝဥက္ကောဒုနာဒိနံ၊ ထိုတမိုးစားခြင်းအစရှိသည်တို့၏သာလျှင်၊ နာမံ၊
အမည်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥက္ကောဒုနအစရှိသောပါဌ်၌၊
ဥက္ကောဒုနသာဝိယောဂေါ၊ တမိုးစားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကောကံတ
ကျစ်ပြုခြင်း၊ ဝဋ္ဋနံသာဝိယောဂော၊ ထိုထိုသို့သော ဥပါယ်တမြည်ဖြင့်
လှည့်ပတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကောကံတကျစ်ပြုခြင်း၊ နိကတိသာဝိ
ယောဂေါ၊ အတုပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သောကောကံတကျစ်ပြုခြင်း၊ ဣတိဧဝံ၊
ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကေမိ၊ အချို့သောဆရာတို့
သည်၊ အညံ၊ တပါးသောဝတ္ထုကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြု၍၊ အညဿ၊ တပါးသော
ဝတ္ထုကို၊ ပရိဝတ္တနံ၊ ဗလယံခြင်းသည်၊ သာဝိယောဂေါ၊ သာဝိယောဂမည်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံပန၊ ထိုတပါးသောဝတ္ထုကိုပြု၍တပါး
သောဝတ္ထုကိုဗလယံခြင်းကိုကား၊ ဝဋ္ဋနေနေဝ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်ပင်လျှင်၊
သင်္ဂဟိတံ၊ ပေါင်းယူအပ်၏၊ ဆေဒနာဒိသု၊ ဖြတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဆေ
ဒနန္တိ၊ ဆေဒနံဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထန္တေဒနာဒိ၊ လက်ကိုဖြတ်ခြင်းအစရှိ
သည်တည်း၊ ဝခေါတိ၊ ဝခေဟူသည်ကား၊ မရဏံ၊ လက်ဆုတ်ဖြင့်ပုတ်
ခတ်ခြင်းကြိမ်လုံးဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်း အစရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော ညှဉ်းဆံ
ခြင်းတည်း၊ ဗန္ဓောတိ၊ ဗန္ဓောဟူသည်ကား၊ ရုက္ခဗန္ဓနာဒိဟိ၊ ကြိုးဖြင့်ဖွဲ့ခြင်း
အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓနံ၊ ဖွဲ့ခြင်းတည်း၊ ဝိပရာမောသောတိ၊ ဝိပရာမော
သောဟူသည်ကား၊ ဟိမဝိပရာမောသော၊ ဆီးနှင်းဖြင့်ဖုံးကွယ်၍ ဝိတ်
ဆီးခြင်း လည်းကောင်း၊ ဂုမ္ဘဝိပရာမောသော၊ ချုံဖြင့်ဖုံးကွယ်၍ ဝိတ်ဆီး
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိခေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဟိမပါတသမယေ၊ ဆီးနှင်းကျသောအခါ၌၊ ဟိမေန၊ ဆီးနှင်းဖြင့်၊
ပဋိစ္ဆန္နာ၊ ဖုံးကွယ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂပ္ပဋိပန္နံ၊ ခရီးသို့သွားသော၊
ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ယံမုသန္တိ၊ အကြင်ဝိတ်ဆီးကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသို့ဝိတ်
ဆီးခြင်းသည်၊ ဟိမဝိပရာမောသော၊ ဟိမဝိပရာမောသမည်၏၊ ဂုမ္ဘာဒိဟိ၊
ချုံအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္နာ၊ ဖုံးကွယ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ 'ယံမု

၄၃၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သန္တိ၊ အကြင်ပိတ်ဆီးကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသို့ပိတ်ဆီးခြင်းသည်၊ ဂုဗ္ဘိပရာ
မောသော၊ ဂုဗ္ဘိပရာမောသမည်၏၊ ဂါမနိဂမာဒိနံ၊ ရွာနိဂုံးအစရှိသည်တို့
ကို၊ ဝိသေသပကရဏံ၊ လူယုတ်ခြင်းကိုပြုခြင်းကို၊ အာလောပေါ၊ အာလော
ပဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာဟသကာရာတိ၊ သာဟသကာရာဟူ
သည်ကား၊ သာဟသိကကိရိယာ၊ နိုင်ထက်မူခြင်းတည်း၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊
ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဥဇေ၊ ရင်၌၊ သတ္တံ၊ ခေးလက်နက်ကို၊
ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဣန္ဒြိတဘဏ္ဍဂ္ဂဟဏံ၊ အလိုရှိအပ်သောဘဏ္ဍာကိုယူ
ခြင်းတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတသ္မာဆေဒနာ၊ ထိုသို့ဖြတ်ခြင်းမှ၊ ဧတသ္မာသာ
ဟသကာရာ၊ ထိုသို့နိုင်ထက်မူခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိရိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ သော သန္တုဋ္ဌောဟောတိတိ၊ သောသန္တုဋ္ဌောဟောတိဟူသည်
ကား၊ သွာယံသောအယံတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တ
န၊ ဆိုအပ်သော၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ န္ဒါဒသ
ဝိဓေန၊ တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဣတရိတရပစ္စယသန္တောသေန၊ ရရသ
မျှသောပစ္စည်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ န္ဒါဒသဝိဓေန၊ တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဣမိနာပနဣတရိတရပစ္စ
ယသန္တောသေန၊ ဤရရသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂ
တဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ တိက္ခ၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ တိစိဝရောနိ၊ သင်္ကန်းသုံး
ထည်တို့လည်းကောင်း၊ ပတ္တော၊ သပိတ်လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍကဋ္ဌဆေဒ
နဝါသိ၊ ဒန်ပူဖြတ်စရာဝဲခွပ်လည်းကောင်း၊ ဧကာ၊ တချောင်းသော၊ သူစိ၊
အပ်လည်းကောင်း၊ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းလည်းကောင်း၊ ပရိဿာဝနံ၊ ရေ
စစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌပရိက္ခာရာ၊ ရှစ်ပါးသောပရိက္ခာရာတို့
သည်၊ ဝုဋ္ဌန္တိ၊ အပ်ကုန်၏၊ စေသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တိစိဝရဉ္စပတ္တောစ၊ ဝါသိသုစိဗန္ဓနံ
ပရိဿာဝနဉ္စအဋ္ဌေတေ၊ ယုတ္တယောဂဿာတိက္ခ၊ နောတိ၊ တိစိဝရဉ္စပတ္တော
စ၊ ဝါသိသုစိဗန္ဓနံ၊ ပရိဿာဝနဉ္စအဋ္ဌေတေ၊ ယုတ္တယောဂဿာတိက္ခ၊
နောဟူ၍၊ ဧတံပိဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တိစိဝရဉ္စ၊
သင်္ကန်းသုံးထည်လည်းကောင်း၊ ပတ္တောစ၊ သပိတ်လည်းကောင်း၊ ဝါသိစ၊
ဝဲခွပ် လည်းကောင်း၊ သူစိစ၊ အပ်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓနဉ္စ၊ ခါးပန်းလည်း
ကောင်း၊ ပရိဿာဝနဉ္စ၊ ရေစစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေအဋ္ဌ၊
ထိုရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာတို့သည်၊ ယုတ္တယောဂဿ၊ အားထုတ်အပ်
သောလုံ့လရှိသော၊ တိက္ခ၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ ဝုဋ္ဌန္တိ၊ အပ်ကုန်၏၊ စေသဗ္ဗေ
ထိုအလုံးစုံသော ရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာတို့သည်၊ ကာယပရိဟာရိကာပိ၊

၀၀၀

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၃၉

ကိုယ်ကိုရှက်ဆောင်တတ်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကုန္တိ
ပရိဟာရိကာဝိ၊ ဝမ်းကိုရှက်ဆောင်တတ်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ ကာထံဟောန္တိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ကုန်သနည်းဟူမူကား၊ တာဝ၊ ရှေး
ဦးစွာ၊ တိစိဝရံ၊ သင်္ကန်းသုံးသည်ကို၊ နိဝါသေတွာစ၊ ဝတ်၍လည်းကောင်း၊
ပါရုပိတွာစ၊ ရုံ၍လည်းကောင်း၊ ဝိစရဏကာလေ၊ ဟုည့်လည်သောအခါ၌၊
ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှက်ဆောင်၏၊ ပေါသေတိ၊ မွေးမြူ၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာယပရိဟာရိကံ၊ ကာယပရိဟာရိကသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ စိဝရကဏ္ဍနု၊ သင်္ကန်းနားဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပရိဿာဝေတွာ၊ စစ်
၍၊ ပိဝနကာလေစ၊ သောက်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ခါဒိတဗ္ဗဖလာဖလ
ဂဟဏကာလေစ၊ ခဲတွယ်သစ်သီးကြီးငယ်ကို ယူဆောင်သော အခါ၌
၎င်း၊ ကုန္တိ၊ ဝမ်းကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှက်ဆောင်၏၊ ပေါသေတိ၊ မွေးမြူ၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုန္တိပရိဟာရိကံ၊ ကုန္တိပရိဟာရိကသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ပတ္တောဝိ၊ သပိတ်သည်လည်း၊ တေန၊ ထိုသပိတ်ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊
ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ နှာနုကါလေစ၊ ရေချိုးသောအခါ၌၎င်း၊ ကုန္တိပရိဟာရိကဇ
ဏကာလေစ၊ ကုန္တိကိုအပြေအပြစ်ပြုသောအခါ၌၎င်း၊ ကာယပရိဟာရိကော
ကိုယ်ကိုဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ ဘုဉ္ဇနကာလေ၊ သုံးဆောင်သောအခါ၌၊ ကုန္တိပရိဟာရိကော၊ ဝမ်းကို
ဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါသိဝိ၊ ဝဲခွပ်သည်လည်း၊ တာယ၊ ထိုဝဲခွပ်
ဖြင့်၊ ဇဏ္ဍကဋ္ဌန္တေ၊ ဇနုကာလေစ၊ ဇန့်ပူဖြတ်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ မဉ္ဇ
ဝီဋ္ဌာနံ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်တို့၏၊ အင်္ဂပါဒစိဝရဇဏ္ဍကသဇ္ဇနကာလေ
စ၊ အပေါင်အခြေသင်္ကန်းလှမ်းရာတွ်ဒဏ် စီရင်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊
ကာယပရိဟာရိကာ၊ ကိုယ်ကိုဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥစ္ဆိ၊ နေ
နနာဠိကေရာဒိတန္တနုကာလေ၊ ကြံကိုဖြတ်သောအခါအုန်းသီးအစရှိသည်
ကိုခုတ်ဖြတ်သောအခါ၌၊ ကုန္တိပရိဟာရိကာ၊ ဝမ်းကိုဆောင်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ သူပိဝိ၊ အပ်သည်လည်း၊ စိဝရံ၊ ဗိဗ္ဗနုကာလေ၊ သင်္ကန်းကိုချုပ်
သောအခါ၌၊ ကာယပရိဟာရိကာ၊ ကိုယ်ကိုဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ပုပ္ဖံ၊ အပွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖလံ၊ အသီးကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇိတွာ
ထိုး၍၊ ခါဒနုကာလေ၊ ခဲသောအခါ၌၊ ကုန္တိပရိဟာရိကာ၊ ဝမ်းကိုဆောင်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းသည်၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဝိစရဏ
ကာလေ၊ ဟုည့်လည်သောအခါ၌၊ ကာယပရိဟာရိကံ၊ ကိုယ်ကိုဆောင်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥစ္ဆိ၊ အုဒိနိ၊ ကြံအစရှိသည်တို့ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဂ

၄၄၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဟဏကာလေယူဆောင်သောအခါ၌၊ ကုန္တိပရိဟာရိကံ၊ ဝမ်းကိုဆောင်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိသာဝနံ၊ ရေစစ်သည်၊ တေန၊ ထိုရေစစ်ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပရိသာဝေတွာ၊ စစ်၍၊ နှာနုကာလေစ၊ ရေချိုးသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ သေနာသနပရိဘုဏ္ဍကဓုဏကာလေစ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို ပြုပြင်သော အခါ၌လည်းကောင်း၊ ကာယပရိဟာရိကံ၊ ကိုယ်ကိုဆောင်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါနိယပါနကမရိသာဝနကာလေစ၊ သောက်ရေအဖျော်စစ်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ တေနေဝ၊ ထိုရေစစ်ဖြင့်သာလျှင်၊ တိလတဏှုလပုထုကာဒိနိ၊ နှင်းဆန်မုံ၊ ဆန်းမရွေးပေါက်ပေါက်စသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ခါဒနကာလေစ၊ ခဲသောအခါ၌၎င်း၊ ကုန္တိပရိဟာရိကံ၊ ဝမ်းကိုဆောင်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဋ္ဌပရိက္ခာရိကဿ၊ ရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာကိုဆောင်သောရဟန်း၏၊ ပရိက္ခာရမတ္တာ၊ ပရိက္ခရာမျှတည်း၊ နပပရိက္ခာရိကဿပန၊ ကိုးပါးသောပရိက္ခရာကိုဆောင်သောရဟန်းအားကား၊ သေယျံ၊ အိပ်ရာသို့၊ ပဝိသန္တဿ၊ ဝင်သောရဟန်းအား၊ တဩဠကပစ္စတ္တရဏံဝါ၊ ထိုအိပ်ရာ၌တည်သော အိပ်ရာလွှမ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကုဗ္ဗိကာဝါ၊ သံကောက်သည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ဒသပရိက္ခာရိကဿ၊ ဆယ်ပါးသောပရိက္ခရာကို ဆောင်သောရဟန်းအား၊ နိသီဒနံဝါ၊ နိသီဒင်သည်၎င်း၊ စမ္ပခဏ္ဍံဝါ၊ သားရေပိုင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ဧကောဒသပရိက္ခာရိကဿ၊ ဆွဲတပါးသောပရိက္ခရာကိုဆောင်သောရဟန်းအား၊ ကတ္တရယဋ္ဌိဝါ၊ တောင်၌သည်လည်းကောင်း၊ တေလနာဠိကာဝါ၊ ဆီကျည်တောက်သည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ဣဒသပရိက္ခာရိကဿ၊ တဆွဲနှစ်ပါးသောပရိက္ခရာကိုဆောင်သောရဟန်းအား၊ ဆတ္တံဝါ၊ တီးသည်လည်းကောင်း၊ ဥပါဟနံဝါ၊ ဘိနပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတေသု၊ ထိုရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာကို ဆောင်သောရဟန်းအစရှိသည်တို့တွင်၊ အဋ္ဌပရိက္ခာရိကောဝ၊ ရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာကိုဆောင်သောရဟန်းသည်သာလျှင်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်၊ ဟေါတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတရေ၊ ဤမှတပါးသောကိုးပါးသောပရိက္ခရာကိုဆောင်သော ရဟန်းအစရှိသည်တို့သည်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲကုန်သည်၊ မဟိန္ဒော၊ အလိုကြီးကုန်သည်၊ မဟာဘာရာ၊ ကြီးသော ဝန်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်ကုန်၊ ဧတေပိ၊ ထိုကိုးပါးသောပရိက္ခရာကိုဆောင်သော ရဟန်း အစရှိသည်တို့ သည်လည်း။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာသဂ်၊ ၄၄၁

အပ္ပိစ္ဆာစ၊ အလိုနည်းကုန်သည်လည်းကောင်း၊ သန္တုဋ္ဌာစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်
ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ သုဘရာစ၊ မွေးမြူလွယ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊
သလ္လဟုကဝုတ္တိနောစ၊ ပေါ့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ ဣမံ
သုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ တေသံ၊ ထိုကိုးပါးသော ပရိက္ခရာကိုဆောင်ကုန်သော
ရဟန်းအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ နကထေယိ၊ ဟောတော်
မူ၊ အဋ္ဌပရိက္ခာရိကဿ၊ ရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာကိုဆောင်သောရဟန်း၏၊
ဝသေန၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ ကထေယိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကား
သည်မှန်၏၊ သော၊ ထိုရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာကိုဆောင်သောရဟန်းသည်၊
ခုဒ္ဒကဝါထိဉ္စ၊ ဝဲခွင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ သူမိဉ္စ၊ အပ်ကိုလည်းကောင်း၊
ပရိဿာဝနေ၊ ရေစစ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ပတ္တဿ၊ သပိတ်၏၊ အန္တော၊
အတွင်း၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ အံသကူဇေ၊ ပရုံးစွန်း၌၊
လဂ္ဂေတွာ၊ လွယ်၍၊ တိစိဝရံ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို၊ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓိံ၊ ကိုယ်နှင့်
စပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယထိန္တိတံ၊ အကြင်အလိုရှိရာအရပ်သို့၊ သုခံ၊
ချမ်းသာစွာ၊ ပတ္တမတိ၊ သွား၏၊ အဿ၊ ထိုရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာကို
ဆောင်သောရဟန်းအား၊ ပဋိနိဝုတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံနာမ၊ ယူအပ်
သောပရိက္ခရာမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမဿာဘိက္ခုနော
ဤရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာကိုဆောင်သော ရဟန်း၏၊ သလ္လဟုကဝုတ္တိတံ၊
ပေါ့သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူ
လိုသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္တုဋ္ဌာဟောတိကာယပရိ
ဟာရိကေနစိဝေနောတိအာဒိံ၊ သန္တုဋ္ဌာဟောတိကာယ ပရိဟာရိကေ
နစိဝရေနဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
သန္တုဋ္ဌာဟောတိအစရှိသောပါဠိ၌၊ ကာယပရိဟာရိကေနာတိ၊ ကာယ
ပရိဟာရိကေနဟူသည်ကား၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပရိဟရဏမတ္တကေန၊ ရွက်
ဆောင်ကာမျှဖြင့်၊ ကုန္တိပရိဟာရိကေနာတိ၊ ကုန္တိပရိဟာရိကေနဟူသည်
ကား၊ ကုန္တိံ၊ ဝမ်းကို၊ ပရိဟရဏ မတ္တကေန၊ ရွက်ဆောင် ကာမျှဖြင့်၊
သမာဒါယေဝပက္ကမတိတိ၊ သမာဒါယေဝပက္ကမတိ ဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌပ
ရိက္ခာရမတ္တကံ၊ ရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာမျှဖြစ်သော၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊
ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍သာလျှင်၊ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓိံ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သည်ကို၊ ကတွာဝ၊
ပြု၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝိဟာရော၊ ကျောင်း၊ ပရိဝေဏံ၊
ပရိဂုဏ်၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊

၄၄၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

သင်္ဂေါ၊ ကပ်ပြခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဗဒ္ဓေါ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း သည်
လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ လော၊ ထိုရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာကိုဆောင်
သောရဟန်းသည်၊ ဇိယာမုတ္တော၊ ညှို့မ့လွတ်သော၊ သရောဝိယ၊ မြားကဲ့
သို့လည်းကောင်း၊ ယုထာ၊ ဆင်အပေါင်းမှ၊ ပက္ကမန္တော၊ ဖဲသော၊ မဒ္ဒဟတ္ထိ
ဝိယစ၊ အမုန်ရစ်သောဆင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ
တိုင်းအလိုရှိတိုင်းသော၊ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းကို၊ ဝနသဏ္ဌာ
တောအုပ်ကို၊ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းကို၊ ဝနပတ္တံ၊ လူမနီးသောတောကို၊
ပတ္တာရံ၊ တောင်ဝှမ်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်၍၊ ဧကော၊ တယောက်
ထည်းတည်း၊ နိဝိဒတိ၊ နေ၏၊ သဗ္ဗိရိယာပထေသု၊ အလုံးစုံသော ဣရိယာ
ပုထ်တို့၌၊ ဧကော၊ တယောက် ထည်းတည်း၊ အဒုတိယော၊ အပေါ်မရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ နိဝိဒတိ၊ နေ၏၊ စာတုန္ဒိသော၊ လေးပါးသော အရပ်မျက်နှာ
ရှိသည် လည်းကောင်း၊ အပ္ပနိဗ္ဗာစ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့၌ ထိပါးခြင်းမရှိ
သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတရိတရေန၊ ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်
သောပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တုဿမာနော၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဿ
ယာနံ၊ ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ၌ဖြစ်သော ဘေးရန်တို့ကို၊ သဟိတာ၊ သည်းခံ
နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အသန္တိ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊
တယောက်ထည်းတည်း၊ ခုဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြို့ချိုနှင့် တူသည်ဖြစ်၍၊
စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ ခြီးမွမ်းတော် မူအပ်သော၊ ခုဂ္ဂ
ဝိသာဏကပ္ပတံ၊ ကြို့ချိုနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာဖြင့်၊ သာဓေ
န္တော၊ ပြီးစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေယျထာပိတိအာဒိံ၊ သေယျထာပိတိသို့
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသေယျထာပိတိအစ
ရှိသောပါဌ၌၊ ပက္ခိသကုဏောတိ၊ ပက္ခိသကုဏော ဟူသည်ကား၊ ပက္ခ
ယုတ္တော၊ အတောင်နှင့် ယှဉ်သော၊ သကုဏော၊ ငှက်သည်၊ ဧတိတိ၊ ဧတ
တိဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပတတိ၊ မျှ၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုသတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊
ဤပက္ခိသကုဏော အစရှိသောပုဒ်၌၊ သင်္ခေပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော
အနက်တည်း၊ သကုဏာနာမ၊ ငှက်တို့မည်သည်ကား၊ အသုကသ္မိံ၊ ပဒေ
သေ၊ ဤအမည်ရှိသော အရပ်၌၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ ပရိပက္ကမဓော၊
မှည့်သောအသီးရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ နာနာဒိသာဟိ၊ အထူးထူး
သောအရပ်တို့မှ၊ အာဂတ္တာ၊ လာ၍၊ နာပက္ခတုဏ္ဏာဒိဟိ၊ ခြေသည်း အ
တောင်နှုတ်သီးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏၊ ဗလ္လာနိ၊ အသီး

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၄၃

တို့ကိုးဂိဇ္ဈန္တာ၊ ထိုးကုန်လျက်၊ ဝိရုန္တာ၊ ခါတုက်ကုန်လျက်၊ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်
၏။ ဣဒံ၊ ဤအသီးသည်၊ အဇ္ဈတနာယ၊ ယနေ့အလို၊ ၄၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
သတ္တံ၊ ဣဒံ၊ ဤအသီးသည်၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်အလို၊ ၄၊ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံအောက်စေခြင်းသည်၊ နေသံ၊ ထိုဌက်တို့အား၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဖလေ၊ အသီးသည်၊ ဝိဏေ၊ ကုန်
သည်ရှိသော်၊ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်အား၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့် အရှောက်ကို၊
နေဝဋ္ဌပေန္တိ၊ မထားကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်၌၊ ပက္ခံ၊ ဝါ၊ ရင့်သောအတောင်
ကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တံ၊ ဝါ၊ နုသောအတောင်ကိုလည်းကောင်း၊ နခံ၊ ဝါ၊ ခြေ
သည်းကိုလည်းကောင်း၊ တုဏှံ၊ ဝါ၊ နှုတ်သီးကို လည်းကောင်း၊ နဋ္ဌပေန္တိ၊
မထားကုန်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ စာတ္ထိ၊ ရုက္ခေ၊ ထိုသစ်ပင်၌၊ အနု
ပေက္ခော၊ ငဲ့ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယော၊ အကြင်ဌက်သည်၊ ယံဒိ
သာဘာဝံ၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအသို့သို့၊ ဂန္တံ၊ သွားခြင်း၄၊ ဣစ္ဆတိ၊
အလိုရှိ၏၊ သော၊ ထိုဌက်သည်၊ တေန၊ ထိုအရပ်မျက်နှာအသို့ဖြင့်၊ သပတ္တ
ဘာရော၊ မိမိအတောင်ဟူသောဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဥပ္ပတ္တိတွာ၊
ပျံ၍၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အယံ
ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ နိရာသင်္ဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ နိရာပေ
က္ခော၊ ငဲ့ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ယေနကမံ၊ အလိုရှိတိုင်းသော အရပ်သို့၊
ပက္ကမတိ၊ သွား၏၊ အဋ္ဌပရိက္ခာရမတ္တကံ၊ ရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာမျက်နှာကို၊ သမာ
ဒါယေဝ၊ ကောင်းစွာယူ၍သာလျှင်၊ ပက္ကမတိ၊ သွား၏၊ အရိယေနာတိ၊ အရိ
ယေန ဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒေါသေန၊ အပြစ်မရှိသော၊ အဇ္ဈတ္တန္တိ၊ အဇ္ဈတ္တံ
ဟူသည်ကား၊ သကေအတ္တဘာဝေ၊ မိမိအတ္တဘော၌၊ အနဝဇ္ဇသုခန္တိ၊ အနု
ဝဇ္ဇသုခံဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒေါသသုခံ၊ အပြစ်မရှိသောချမ်းသာကို၊ သောစ
က္ခန္တုနာရူပံဒိသွာတိ၊ သောစက္ခန္တုနာရူပံဒိသွာ ဟူသည်ကား၊ အရိယေန၊
မြတ်သော၊ ဣမိနာသီလက္ခန္ဓေန၊ ဤသီလကျေးဇူး၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
စုံသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ စက္ခု၊ ဝိညာဏေန၊ စက္ခု၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်
ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ သေသပဓေသုပိ၊ ကြွင်းသော ဝုန်တို့၌လည်း၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်
စကားသည်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံသဗ္ဗံပိ၊ ထိုအလုံး
စုံသော စကားကိုလည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်ပြီ၊ အဗျာသေကသုခန္တိ၊ အဗျာသေကသုခံ ဟူသည်ကား၊ ကိလေ
သေဟိ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ အနာသိတ္တသုခံ၊ မသွန်းအပ်သော ချမ်းသာ

၄၄၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ကို၊ အဝိကိဏ္ဏသုခံ၊ ကိလေသာတို့နှင့် မရောသောချမ်းသာကို၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသုခံ၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောချမ်းသာသည်၊ ဒိဋ္ဌာဒိသု၊ မြင်အပ်သောရူပါရုံ အစရှိသည်တို့၌၊ ဒိဋ္ဌမတ္တာဒိဝသေန၊ မြင်အပ်ကာမျှအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထတာယ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝိကိဏ္ဏံ၊ ကိလေသာတို့နှင့်မရောပြွမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောအဘိက္ကန္တေပုရိက္ကန္တတိ၊ သောအဘိက္ကန္တေပုရိက္ကန္တဟူသည်ကား၊ မနုဿန္တနံ၊ မနိန္ဒြေလျှင်ခြောက်ခုခြောက်ရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ သံဝရေန၊ စောင့်စည်းခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အဘိက္ကန္တပုရိက္ကန္တာဒိသု၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်း နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ သံတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသုဋ္ဌာနေသု၊ ဤအရာတို့၌၊ သတိသမ္ပတညာနံ၊ အောက်မေ့ခြင်းသတိဆင်ခြင်ခြင်းပညာတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္ပဓာနကာရီ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဘိက္ကန္တအစရှိသောပုဒ်၌၊ အဘိက္ကန္တန္တိ၊ အဘိက္ကန္တဟူသည်ကား၊ ပုရတောဂမနံ၊ ရှေ့သို့သွားခြင်းတည်း၊ ပုရိက္ကန္တန္တိ၊ ပုရိက္ကန္တဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆာဂမနံ၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းတည်း၊ သမ္ပဓာနကာရီဟောတိတိ၊ သမ္ပဓာနကာရီဟောတိဟူသည်ကား၊ သတ္တကသမ္ပဓညံ၊ သတ္တကသမ္ပဓညလည်းကောင်း၊ သပ္ပာယသမ္ပဓညံ၊ သပ္ပာယသမ္ပဓညလည်းကောင်း၊ ဂေါစရသမ္ပဓညံ၊ ဂေါစရသမ္ပဓညလည်းကောင်း၊ အသမ္ပောဟသမ္ပဓညံ၊ အသမ္ပောဟသမ္ပဓညလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိသမ္ပယုတ္တာနံ၊ သတိနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဣမေသံသမ္ပဓညာနံ၊ ဤသမ္ပဓညတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ပရိတ္တိန္ဒိတွာယေဝ၊ ပိုင်းခြား၍သာလျှင်၊ တာနိအဘိက္ကန္တပုရိက္ကန္တာနိ၊ ထိုရှေ့သို့တက်ခြင်းနောက်သို့ဆုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သေသပဓေသုပိ၊ ကြွင်းသော ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤမနောရထ ပူရဏီအမည် ရှိသော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ ဣန္ဒြေန္တနုပန၊ အလိုရှိသောအမျိုးသားသည်ကား၊ ဒိဃာနိကာယေ၊ ဒိဃာနိကာယ်၌၊ သာမညဗလ ဝဏ္ဏနာတောဝါ၊ သာမညဗလ သုတ်အဖွင့်မှလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမနိကာယေ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်၌၊ သတိပဋ္ဌာနဝဏ္ဏ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်။ ၄၄၅

နာတောဝါ။ သတိပဋ္ဌာန်သုတ်အဖွင့်မှ လည်းကောင်း၊ ဂဟေတဗ္ဗောယူ
အပ်၏။ သောဣမိနာစာတိအာဒိနာ၊ သောဣမိနစဉ်သို့အစရှိသော စကား
ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့သော အနက်သဘောကို၊ ဒဿတိ၊ ပြသနည်း။
အရညဝါသဿ၊ တော၌နေခြင်း၏၊ ပစ္စယသမ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ ပြည့်စုံ
ခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ယဿ၊ အကြင်
ရဟန်းအား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေပစ္စယာ၊ ဤသီလသံဝရ
စသောအကြောင်း တရားတို့သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်အံ့၊ တဿ၊ ထို
ရဟန်းအား၊ အရညဝါသော၊ တော၌နေခြင်းသည်၊ နဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံ၊
တိရုစ္ဆာနဂတေဟိဝါ၊ တိရုစ္ဆာန်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဝနစရကေဟိဝါ၊
တောမူဆိုးတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဝတ္ထဗ္ဗတံ၊ နေအပ်သည်၏
အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ အရညော၊ တော၌၊ အဓိဝတ္ထော၊ စောင့်ကုန်
သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပါပ
ဘိက္ခုနော၊ ယုတ်မာသောရဟန်းအား၊ အရညဝါသေန၊ တော၌နေခြင်း
ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ ဘေရဝသန္တံ၊
ကြောက်မက်တွယ်သောအသံကို၊ သာဝေန္တိ၊ ကြားစေကုန်၏၊ ဟတ္ထေဟိ၊
လက်တို့ဖြင့်၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ပဟရိတွာ၊ ဝုတ်ခတ်၍၊ ပဿယနာကာရံ
ပြေးအံ့သော အခြင်းအရာကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အသုကော၊ ဤအမည်
ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဣဒ္ဓိဒ္ဓေ၊
ဤအမည်ရှိသည် ဤအမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှု
ကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုဘိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယသော၊ အကျော်အစောမဲ့
သည်၊ ပတ္ထရတိ၊ ပြန်နှံ့၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊
စတ္တာရော၊ လေးပါး ကုန်သော၊ ဧတေပစ္စယာ၊ ထိုသီလ သံဝရစသော
အကြောင်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်အံ့၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အရည
ဝါသော၊ တော၌ နေခြင်းသည်၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အ
ကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သီလံ၊ သီလကို၊
ပစ္စေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ကာဠကံ
ဝါ၊ မွဲမည်းနှင့်တူသော ရုန့်ရင်းသော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျူးလွန်ခြင်း
ဟု ဆိုအပ်သော အပြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဘိလကံဝါ၊ မှန်ကူခြင်းနှင့်
တူသော သိမ်မွေ့သော လွန်ကျူးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မိစ္ဆာပိတက်
တည်းဟူသောအပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝီ
တိ၊ နှစ်သက်ခြင်းပီတိကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တံ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်းပီတိ

၄၄၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲ

ကို၊ ယထာ၊ ကုန်ခြင်းသဘောအားဖြင့်၊ ဝယတော၊ ဖျက်ခြင်းသဘော
အားဖြင့်၊ သမ္ပသန္တော၊ ကောင်းစွာသုံးသပ်၍၊ အရိယဘူမိ၊ အရိယသုခသို့၊
ဩက္ကမတိ၊ သက်၏၊ အရဉ္စေ၊ တော၌၊ အမိဝတ္ထာ၊ စောင့်ကုန်သော၊ ဧဝ
တာ၊ နတ်တို့သည်၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊
ဘာသန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ သောဝဏ္ဏော၊
ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးသည်၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ပက္ခိတ္တတေလဒိန္န၊ ဝိယ၊ ချအပ်သော
ဆီပေါက်ကဲ့သို့၊ ယသော၊ အကျော်အစောသည်၊ ဝိတ္တာရိကော၊ ပြန့်နှံ့သည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိဝိတ္တံသေနာသနံအစရှိသောပါဌ်၌၊ ဝိဝိတ္တန္တိ၊
ဝိဝိတ္တံဟူသည်ကား၊ သုညံ၊ လူသံမှဆိတ်သော၊ အပ္ပသန္တံ၊ အသံမရှိသော၊
အပ္ပနိဋ္ဌံ၊ သံ၊ ကြွေးကြော်သံမရှိသော၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော
အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတဒေဝ၊ ထိုလူသံမရှိသော
အရပ်ကိုပင်လျှင်၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ ဝိတင်္ဂေ၊ ဝိတင်း၌၊ ဝိဝိတ္တန္တိ၊ သန္တိကေ
စေဝိသေနာသနံ ဟောတိတဉ္စအနာဂတိဏ္ဍိ၊ ဂဟဋ္ဌေဟိပဗ္ဗဇိတေဟိတေန
တံဝိဝိတ္တန္တိ၊ ဝိဝိတ္တန္တိ၊ သန္တိကေစေဝိသေနာသနံဟောတိတဉ္စအနာဂတိဏ္ဍိ၊
ဂဟဋ္ဌေဟိပဗ္ဗဇိတေဟိတေနတံဝိဝိတ္တံဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိဝိတ္တန္တိ၊
ဝိဝိတ္တံဟူသည်ကား၊ သန္တိကေ၊ ရွာ၏အနီး၌၊ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာ
ကျောင်းသည်၊ စေဝိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တဉ္စ၊ ထိုရွာ၏အနီး၌တည်
သောကျောင်းသည်လည်း၊ ဂဟဋ္ဌေဟိစ၊ လူတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိ
တေဟိစ၊ ရဟန်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ အနာဂတိဏ္ဍိ၊ မရောငြိမ်း၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုလူသံမှဆိတ်သောကျောင်းကို၊ ဝိဝိတ္တန္တိ၊ ဝိဝိတ္တံဟူ၍၊ ဝတ္ထ
တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ သေတိစေဝ၊ အိပ်လည်းအိပ်တတ်၏၊ အာ
သတိစ၊ နေလည်းနေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုအရပ်သည်
သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤသေနာသနဟူသောအမည်သည်
မစ္ဆဝိဋ္ဌာနံ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်တို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ သေနာသနန္တိ၊ မဇ္ဈောပိသေနာသနံ၊ (ပ)ယတ္ထဝါပနဘိက္ခု၊ ပဋိတ္တ
မန္တိ၊ သဗ္ဗမေတံသေနာသနန္တိ၊ သေနာသနန္တိ၊ မဇ္ဈောပိသေနာသနံ၊ (ပ)ယတ္ထ
ဝါပနဘိက္ခု၊ ပဋိတ္တမန္တိ၊ သဗ္ဗမေတံသေနာသနံဟူ၍၊ အေဟ၊ မိန့်ဆိုအပ်
၏၊ သေနာသနန္တိ၊ သေနာသနံ ဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈောပိ၊ ညောင်စောင်း
သည်လည်း၊ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏၊ ဝိဋ္ဌမ္ပိ၊ အင်းပျဉ်သည်လည်း၊
သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏၊ ဘိသိပိ၊ တုံလျှိုသည်လည်း၊ သေနာသနံ၊
သေနာသနမည်၏၊ ဗိဗ္ဗောဟနံပိ၊ အုံးသည်လည်း၊ သေနာသနံ၊ သေနာသန

၆၆

မည်၏၊ ဝိဟာရောပိ၊ နှစ်ဘက်ဆောင်မိုးသောကျောင်းသည်လည်း၊ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏၊ အဗ္ဗယောဂေါပိ၊ တဘက်ဆောင်မိုးသောကျောင်းသည်လည်း၊ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏၊ ပါသာဒေါပိ၊ ပြာသာဒ်ရှည်သည်လည်း၊ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏၊ ဟမ္ဘိယမ္ဘိ၊ ပြာသာဒ်ဦးပြည်းသည်လည်း၊ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏၊ ဂဟာဝပိ၊ တောင်ခေါင်းသည်လည်း၊ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏၊ အဇ္ဈောပိ၊ ပြဒါးသည်လည်း၊ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏၊ မာဇ္ဈောပိ၊ တန်ဆောင်းသည်လည်း၊ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏၊ လောကမ္ဘိ၊ လိုက်သည်လည်း၊ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏၊ ဝေဠုဂုဗ္ဘောပိ၊ ဝါးရုံသည်လည်း၊ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏၊ ရုက္ခမူလံပိ၊ သစ်ပင်ရင်းသည်လည်း၊ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏၊ မဏ္ဍပေါပိ၊ မဏ္ဍပ်သည်လည်း၊ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏၊ ယတ္ထဝါပန၊ အကြင်အရပ်၌မူလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပဒိုက္ကမန္တိ၊ ဖဲကုန်၏၊ တံဝါ၊ ထိုအရပ်သည်မူလည်း၊ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောအရပ်သည်၊ သေနာသနံ၊ သေနာသနမည်၏၊ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယောနည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂစ္စတေ၊ မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ ဝိဟာရော၊ နှစ်ဘက်ဆောင်မိုးသောကျောင်း၊ အဗ္ဗယောဂေါ၊ တဘက်ဆောင်မိုးသောကျောင်း၊ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်ရှည်၊ ဟမ္ဘိယံ၊ ပြာသာဒ်ဦးပြည်း၊ ဂဟာတောင်ခေါင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤနှစ်ဘက်ဆောင်မိုးသောကျောင်းအစရှိသည်သည်၊ ဝိဟာရသေနာသနံနာမ၊ ဝိဟာရသေနာသနမည်၏၊ မဇ္ဈော၊ ညောင်စောင်း၊ ဝိဠံ၊ အင်းပျဉ်းဘိသိ၊ ဘုံလျှို၊ ဝိဗ္ဗောဟနံ၊ အုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤညောင်စောင်း အစရှိသည်သည်၊ မဉ္ဇုဝိဠံ၊ သေနာသနံနာမ၊ မဉ္ဇုဝိဠံသေနာသနမည်၏၊ ဗိမိလိကာ၊ အိမ်ရာလွှမ်းအောင်း၊ စမ္ပစယော၊ သားရေပိုင်း၊ ဘိကာသန္တာရော၊ မြက်အင်း၊ ပဏ္ဏသန္တာရော၊ သစ်ရွက်အင်း၊ ဣဟိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤအိမ်ရာလွှမ်းအစရှိသည်သည်၊ သန္တတသေနာသနံနာမ၊ သန္တတသေနာသနမည်၏၊ ယတ္ထဝါပန၊ အကြင်အရပ်၌မူလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပဒိုက္ကမန္တိ၊ ဖဲကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤရဟန်းတို့၏ ဖဲရာအရပ်သည်၊ ဩကာသသေနာသနံနာမ၊ ဩကာသသေနာသနမည်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သေနာသနံ၊ သေနာသနသည်၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သေးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံသဗ္ဗံပိ၊ ထိုအလုံးစုံသောကျောင်းအိမ်ရာနေရာကိုလည်း၊ သေနာသနတ္တဟဏေန၊ သေနာသနဟုယူခြင်းဖြင့်၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သက္ကဏသဒိသဿ၊ ဌက်

၄၄၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

နှင်းတူသော၊ စတုတ္ထသဿ၊ လေးပါးသော အရပ်မျက်နှာရှိသော၊ ဣမဿ
ဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်းအား၊ အနုစ္ဆရိကံ၊ လျောက်ပတ်သောကျောင်းကို၊
ဓဿန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အရညံရက္ခမူလန္တိ အာဒိ၊ အရညံရက္ခမူလံ
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရညံရက္ခ
မူလံအစရှိသောစကား၌၊ အရညန္တိ၊ အရညံဟူသည်ကား၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်
၍၊ ဣန္ဒြိယာ၊ တံခါးခုံမှ၊ ဗဟိ၊ အပဖြစ်သောအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ
သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောအရပ်သည်။ အရညံ၊ အရညမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ဣဒံ၊ ဤတောသည်၊ ဘိက္ခုနိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏၊ ဝသေ
န၊ အစွင်းအားဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ အရညံ၊ တောမည်၏။ အာရညကံ၊
တော၌တည်သော၊ သေနာသနံနာမ၊ ကျောင်းမည်သည်ကား၊ ပန္နိဗံ၊
နီးစွာအဆုံးဖြစ်သော၊ ပဉ္စဓနုသတိကံ၊ ကလလေတဘဝါးရာရှိသောအရပ်
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ဣဒံ၊ ဤတောသည်ကား၊ ဣ
မဿဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်းအား၊ အနုစ္ဆရိ၊ လျောက်ပတ်သော၊ အရညံ၊
တောမည်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအားလျောက်ပတ်သောတော၏၊ လက္ခဏံ
လက္ခဏာကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဓုတင်္ဂနိဒ္ဒေသေ၊ ဓုတင်္ဂနိဒ္ဒေသ၌၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ ရက္ခမူလန္တိ၊ ရက္ခမူလံဟူသည်ကား၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ တရံတရ
သော၊ သီတစ္ဆယံ၊ ချမ်းအေးသောအရပ်ရှိသော၊ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ညံ့သော၊
ရက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းတည်း။ ပဗ္ဗတန္တိ၊ ပဗ္ဗတံဟူသည်ကား၊ သေလံ၊
တောင်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလျောက်တောင်
၌၊ ဥဒကသောဣသု၊ ရေထုံးအိုင်တို့၌၊ ဥဒကကိစ္စံ၊ ရေကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍
သီတာယ၊ ချမ်းအေးသော၊ ရက္ခန္တယာယ၊ သစ်ပင်ရိပ်၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေ
သည်ဖြစ်၍၊ နာနာဒိသာသု၊ အထူးထူးသောအရပ်မျက်နှာတို့သည်၊ ခါယ
မာနာသု၊ ထင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သီတေန၊ ချမ်းအေးသော၊ ဝါတေန၊ လေ
သည်၊ ဒိဇိယမာနဿ၊ ယဝ်ခပ်အပ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိကံ
သည်၊ ကေဂ္ဂံ၊ တရတည်းသောအာရုံရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကန္ဓရန္တိ ဧတ္ထ
ကန္ဓရံဟူသောဤပါဌ၌၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ကံ၊ ကံဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေ
န၊ ထိုရေသည်၊ ဒါရိတံ၊ မောက်ခွဲအပ်သော၊ ဥဒကေန၊ ရေသည်၊ ဘိန္နံ၊ ခွဲအပ်
သော၊ ပဗ္ဗတပဒေသံ၊ တောင်အရပ်တည်း။ ယံ၊ အကြင်ချောက်ကို၊ နဒီတုပ္ပံ၊
မြစ်စလုတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ နဒီကုဉ္စံ၊ မြစ်ကွေ့တည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရေသည်မောက်ခွဲအပ်သောမြစ်စလုတ်၌၊ ရတပနုသဒိသာ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၄၉

ဓမ္မပြားနှင့် တူသော၊ ဝါလိကားသဲသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ မတ္တကော၊ အထက်၌၊ မဏိဝိတာနံဝိယ၊ ပတ္တမြားမိတာနံကဲ့သို့သော၊ ဝနပဟနံ၊ တောအုပ်သည်၊ ဟောတီး ဖြစ်၏၊ မဏိက္ခန္ဓသဒိသံ၊ ပတ္တမြားတုံးနှင့်တူသော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ သန္ဓတိ၊ စီး၏၊ ဇေဝံရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကန္ဓရံ၊ ချောက်သို့၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်၍၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို၊ သိတံ၊ ချမ်းအေးသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝါလိကံ၊ သဲကို၊ ဥဿာပေဟွာ၊ ရရုံး၍၊ ပံသုကူလစိဝရံ၊ ပံသုကူသက်န်းကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ နိသိန္နဿ၊ နေ၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောတော၊ ပြုသော၊ သိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ မိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဧကဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်သည်၊ ဟောတီး၊ ဖြစ်၏၊ ဂိရိဂုဟန္တိ၊ ဂိရိဂုဟံဟူသည်ကား၊ မိန္ဒံ၊ နှစ်လုံးကုန်သော၊ ပဗ္ဗတာနံ၊ သောင်တို့၏၊ အန္တရံ၊ အကြားတည်း၊ ဧကသ္မိယေဝဝါ၊ တလုံးသောတောင်၌သာလျှင်လည်း၊ ဥမင်္ဂသဒိသံ၊ ဥမင်နှင့်တူသော၊ မဟာဝိဝရံ၊ ကြီးစွာသောတောင်ခေါင်းတည်း၊ သုဿာနလက္ခဏံ၊ သုဿာနလက္ခဏာကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထိုအပ်ပြီ၊ ဝနပတ္တန္တိ၊ ဝနပတ္တံဟူသည်ကား၊ ဂါမန္တံ၊ ရွာ၏အနီးကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ အနုပဝာရဋ္ဌာနံ၊ ကျက်စားရာမဟုတ်သောအရပ်တည်း၊ ယတ္ထအကြင်တောအရပ်၌၊ နကသန္တိ၊ မထွန်ကုန်၊ နဝပန္တိ၊ မပိုက်ပျိုးကုန်၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုတောအရပ်သည်၊ ဝနပတ္တံ၊ ဝနပတ္တမည်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဝနပတ္တန္တိ၊ နုရနမေတံသေနာသနာနံ အဓိဝစနန္တိ အာဒိ၊ ဝနပတ္တန္တိ၊ နုရနမေတံသေနာသနာနံ အဓိဝစနံ၍သို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝနပတ္တန္တိ၊ တေ၊ ဝနပတ္တံဟူသော၍အမည်သည် နုရနံ၊ ဝေးကုန်သော၊ သေနာသနာနံ၊ ကျောင်းတို့၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ အန္တောကာသန္တိ၊ အန္တောကာသံဟူသည်ကား၊ အန္တန္တံ၊ အမိုးမရှိသောလွင်တီးခေါင်အရပ်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤလွင်တီးခေါင်အရပ်၌၊ အာကာခိမာနော၊ အလိုရှိသော ရဟန်းသည်၊ စိဝရကုဋ်၊

သက်န်းကုဋ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ ပလ္လာလဝုဇ္ဈန္တိ၊ ပလ္လာလဝုဇ္ဈံဟူသည်ကား၊ ပလ္လာလရာသိ၊ ကောက်ရိုးရကို၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မဟာပလ္လာလဝုဇ္ဈတော၊ ကြီးစွာသောကောက်ရိုးရမှ၊ ပလ္လာလံ၊ ကောက်ရိုးကို၊ နိက္ကမိတွာ၊ ငင်ထုတ်၍၊ ပဗ္ဗာရလေဏာ သဒိသေ၊ တောင်၌လျှောက်နှင့်တူကုန်သော၊ အာလယေ၊ နေရာတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဂစ္ဆကုမ္မာဒိနံဝိ၊ သစ်ပင်ချအစရှိသည်တို့၏လည်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပလ္လာ

၄၅၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

လံ၊ကောကံရိုးကို၊ပက္ခိပိတွာ၊ပစ်၍၊ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ နိသိန္နာ၊ နေကုန်
လျက်၊သမဏဓမ္မံ၊ရဟန်းတရားကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊တံ၊ ထိုကောကံ
ရိုးအုံကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤပလာလပုဉ္ဇံဟူသောစကားကို၊ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏၊ ပစ္ဆာဘတ္တန္တိ၊ပစ္ဆာဘတ္တံဟူသည်ကား၊ဘတ္တဿ၊ဆွမ်း၏၊
ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ၊ ပိဏ္ဍုပါတပ္ပုဋိက္ကန္တောတိ၊ ပိဏ္ဍု ပါတပ္ပုဋိက္ကန္တော
ဟူသည်ကား၊ ပိဏ္ဍုပါတပရိယေသနတော၊ ဆွမ်းကိုရှာဖွေရာ အချင်မှ၊
ပုဋိက္ကန္တော၊ဖဲသည်ရှိသော်၊ ပလ္လက္ခန္တိ၊ပလ္လက္ခံဟူသည်ကား၊ သမန္တ
တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဗြူဗန္ဓာသနံ၊ ပေါင်နှစ်ဘက်ကို ဖွဲ့၍နေခြင်း
တည်း၊ အာဘုဇိတွာတိ၊ အာဘုဇိတွာ ဟူသည်ကား၊ ဗန္ဓိတွာ၊ဖွဲ့၍၊
ဥဇုံကာယံပဏိဝေယာတိ၊ ဥဇုံကာယံပဏိဝေယ ဟူသည်ကား၊ ဥပရိ
မသရီရံ၊အထက်ဖြစ်သောအကိုယ်ကို၊ ဥဇုကံ၊ဖြောင့်စွာ၊ ဌပေတွာ၊ထား၍၊
အဋ္ဌာရသ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကော၊ တဆဲ့ရှစ်ချောင်းသော ကျောက်ဆစ်ရိုးတို့ကို၊
ကောဋိယာ၊အစွန်းဖြင့်၊ ကောဋိ၊အစွန်းကို၊ ပဋိပါဒေတွာ၊ထိစေ၍၊ဟိ၊အ
ကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ဤသို့ကျောက်ဆစ်ရိုးချင်းထိစေလျက်၊ နိသိန္နဿ၊
နေသောရဟန်း၏၊ စမ္ပမံသန္နာချုနိ၊အရေးအသားအကြောတို့သည်၊ နပ္ပဏ
မန္တိ၊မညွတ်တုန့်၊အထ၊ထိုသို့မညွတ်သည်ရှိသော်၊အဿ၊ထိုရဟန်းအား
တေသံ၊ထိုအရေးအသားအကြောတို့၏၊ ပဏမနပစ္စယံ၊ ညွတ်ခြင်းဟူ
သောအကြောင်းကြောင့်၊ခဏေခဏေ၊ခဏတိုင်းခဏတိုင်း၌၊ ယာဝေဒနာ
အကြင်ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ တာ၊ ထိုဝေဒနာတို့
သည်၊ နုဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ တာသု၊ထိုဝေဒနာတို့သည်၊နုဥပ္ပဇ္ဇမာနာသု၊
မဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဖိတ္တံ၊မိတ်သည်၊ ဧကဂ္ဂံ၊တည်ကြည်သည်၊ ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ နပရိပတတိ၊မချွတ်ယွင်း၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ကြီး
ခြင်းသို့၊ဖာတိ၊ပွားခြင်းသို့၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ကပ်ရောက်၏၊ပရိမုခံသတိံ၊ဥပဋ္ဌ
ပေတွာတိ၊ ပရိမုခံသတိံ ဥပဋ္ဌပေတွာ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနာဘိမုခံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေ့ရှုသတိံ၊သတိကို၊ဌပယိတွာ၊ထား၍၊ ဝါ၊တနည်းကား၊
မုခသမိပေ၊ ခံတွင်း၏ အနီး၌၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊အနက်တည်း၊တေနေဝ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိတင်္ဂေ၊ဝိတင်း၌၊
အယံသတိဥပဋ္ဌတာဟောတိသုပဋ္ဌတာနာသိကဂ္ဂေဝါ မုခနိမိတ္တေဝါတေ
နုဂ္ဂတိပရိမုခံသတိံ ဥပဋ္ဌပေတွာတိ၊အယံသတိဥပဋ္ဌတာဟောတိ သုပဋ္ဌ
တာနာသိကဂ္ဂေဝါမုခနိမိတ္တေဝါတေနုဂ္ဂတိပရိမုခံသတိံ ဥပဋ္ဌပေတွာဟူ
၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ အယံသတိ၊ဤသတိသည်၊နာသိကဂ္ဂေဝါ၊နှာခေါင်း

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၅၁

ဖျား၌လည်းကောင်း၊ မရနီမိတ္တေဝါ၊ နှုတ်ခမ်းဖျား၌ လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌိ
တာ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ တည်သည်၊ သုပတိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာ တည်သည်၊
ကောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိမုခံသတိ၊ ဥပဋ္ဌပေတွာတိ၊ ပရိမုခံ
သတိ၊ ဥပဋ္ဌပေတွာဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊
ပရိတိဇေသော သဒ္ဓေါ၊ ပရိဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ပရိဂ္ဂဟဋ္ဌော၊ သိမ်း
ဆည်းခြင်းဟူသောအနက်ရှိ၏၊ ရခန္တိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ မုခံဟူသောဤသဒ္ဓါ
သည်၊ နိယျာနဋ္ဌော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းမှ ထွက်မြောက်ခြင်းဟူသော အနက်
ရှိ၏၊ သတိတိဇေသော သဒ္ဓေါ၊ သတိဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဥပဋ္ဌာနဋ္ဌော၊
အာရုံသို့ကပ်၍ တည်ခြင်းဟူသောအနက်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိမုခံ
သတိန္တိ၊ ပရိမုခံသတိ၊ ဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္တိဒါယံ၊
ပဋိသန္တိဒါမဂ်၌၊ ဂုတ္တနယေနပန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
ပရိမုခံသတိ၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ ဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏၊ တဩ၊ ထိုပရိမုခံသတိ၊ ဥပဋ္ဌပေတွာဟူသောပုဒ်၌၊ အယံ၊ ဤ
ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ပရိဂ္ဂဟိတနိယျာနသတိ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှ သိမ်းဆည်းအပ်သော ဆန့်ကျင်ဘက်မှ ထွက်မြောက်
ကြောင်းဖြစ်သောသတိကို၊ ကတွံ၊ ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သင်္ခေ
ပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ အဘိဇ္ဈာ၊ လောကေတိဧတ္ထ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ လောကေ
ဟူသောဤပါဌ်၌၊ လုဇ္ဇနပ္ပလုဇ္ဇနဋ္ဌေန၊ ပျက်တတ် ဖြစ်တတ်သော အနက်
သဘောကြောင့်၊ ပဗ္ဗုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါနိ၏အာရုံဖြစ်သော
ခန္ဓာတို့သည်၊ လောကော၊ လောကမည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
အဘိဇ္ဈာ၊ လောကေဟူသောပုဒ်၌၊ ပဗ္ဗသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေ
သု၊ ဥပါဒါနိ၏ အာရုံဖြစ်သောခန္ဓာတို့၌၊ ရာဂံ၊ ရာဂကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊
ကာမန္တန္တံ၊ ကာမဂုဏ်၌လိုချင်တတ်သောလောဘတဏှာကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊
ခွါ၍၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝိဂတာဘိဇ္ဈေ
နာတိ၊ ဝိဂတာဘိဇ္ဈေန ဟူသည်ကား၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝသေန၊ ခွါသည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဂတာဘိဇ္ဈေန၊ ကင်း
သောအဘိဇ္ဈာရှိသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ စက္ခု၊ ဝိညာ
ဏသဒိသေန၊ စက္ခု၊ ဝိညာဉ်နှင့်ဘူသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နဝိဟရတိ၊
နေသည် ဟုတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အ
ဘိဇ္ဈာယမိတ္တံပရိသောဓေတိတိ၊ အဘိဇ္ဈာယမိတ္တံပရိသောဓေတိ ဟူသည်
ကား၊ အဘိဇ္ဈာတော၊ အဘိဇ္ဈာမှ၊ မိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိသောဓေတိ၊ သုတ်

၄၅၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သင်၏၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နံ၊ လိုစိတ်၏၊
သာ၊ ထိုအဘိဇ္ဈာသည်၊ မုဉ္ဇတိစေတ၊ လွှတ်လည်းလွှတ်၏၊ မုဉ္ဇိတွာစ၊ လွှတ်
ပြီး၍လည်း၊ ပုန၊ တဖန်၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မယူ၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဗျာပါဒပဒေါသံပဟာယာတိအာဒိသုဝိ၊ ဗျာပါဒပဒေါသံပဟာယ
ဤသို့အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဣမိ
နာ၊ ဤဒေါသဖြင့်၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ပေါက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်
တတ်၏၊ ပူတိကုမ္မာသာဒယောပိယ၊ ပုင်သောမယောမ္မံ အစရှိသည်တို့ကဲ့
သို့၊ ပုရိမပကတိ၊ ရှေးဖြစ်သော သဘောကို၊ ပဗဟတိ၊ ပယ်စွန့်တတ်၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဒေါသော၊ ထိုဒေါသသည်၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာ
ပါဒမည်၏၊ ယောသဘာဝေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊ ဝိကာရပတ္တိ
ယာ၊ ပေါက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ ပဒုဿတိ၊ ပျက်စီးတတ်၏၊ ဝါ၊ တ
နည်းကား၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပဒုသေတိဝိနာသေတိ၊ ပျက်စီးစေတတ်၏၊ ဣ
တိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောသဘာဝေါ၊ ထိုသဘောတရားသည်၊ ပဒေါ
သော၊ ပဒေါသမည်၏၊ ဧတံဥဘယံဝိ၊ ထိုဗျာပါဒပဒေါသဟု ဆိုအပ်သော
နှစ်ပါးစုံသော အမည်သည်လည်း၊ ကောပသေဝ၊ အမျက်၏ သာလျှင်၊
အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဗိတ္တဂေလညံ၊ စိတ်၏ ကျင်နာခြင်းသည်၊ ထိနံ၊
ထိနမည်၏၊ စေတသိကဂေလညံ၊ စေတသိက်၏ ကျင်နာခြင်းသည်၊ မိဒ္ဓံ၊
မိဒ္ဓမည်၏၊ ထိနဉ္စ၊ ထိနလည်း၊ မိဒ္ဓဉ္စ၊ မိဒ္ဓလည်း၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓ၊ အာလော
ကသညိတိ၊ အာလောကသညိဟူသည်ကား၊ ရတ္တိမ္ပိ၊ ညဉ့်၌လည်း၊ ဒိဝါဝိ၊
နေ့၌လည်း၊ ဧဉ္စအာလောကသညာနနသမတ္ထာယ၊ မြင်အပ်သောအလင်းကို
မှတ်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော၊ ဝိဂတနိဝရဏာယ၊ ကင်းသောနိဝရဏရှိသော၊
ပရိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်စွာသော၊ သညာယ၊ မှတ်ခြင်း၌၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သတောသမ္ပဇာနောတိ၊ သတောသမ္ပဇာနောဟူသည်
ကား၊ သတိယာစ၊ သတိနှင့် လည်းကောင်း၊ ဥာဏေနစ၊ ဥာဏ်နှင့်လည်း
ကောင်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံဥဘယံ၊ ဤသတောသမ္ပ
ဇာနောဟူသောပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အာလောကသညာယ၊ အာလောက
သညာအား၊ ဥပကာရတ္တာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏၊ ဥဒ္ဓစ္စဉ္စ၊ ဥဒ္ဓစ္စလည်း၊ ကုက္ကုစ္စဉ္စ၊ ကုက္ကုစ္စလည်း၊ ဥဒ္ဓန္တကုက္ကုစ္စံ၊
ဥဒ္ဓန္တကုက္ကုစ္စ၊ တိဏ္ဍဝိစိကိန္တောတိ၊ တိဏ္ဍဝိစိကိန္တော ဟူသည်ကား၊ ဝိစိ
ကိုဏ္ဍံ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ တရိတွာ၊ ကူးမြောက်၍၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၅၃

ဦးတော၊တည်၏။ ဣဒံ၊ဤသဘောတရားသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့နည်း။
ဣဒံ၊ဤသဘောတရားသည်။ကထံ၊အဘယ်သို့နည်း။ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့သော
အခြင်းအရာအားဖြင့်၊နပဝတ္တတိ၊မဖြစ်၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အကထံ
ကထိ၊အကထံကထိမည်၏။ကုသလေသုဓမ္မေသုတိ၊ ကုသလေသုဓမ္မေသု
ဟူသည်ကား။ အနဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊
ဣမေ၊ဤသဘောတရားတို့သည်၊ကုသလာနုခေါ၊ကုသိုလ်တို့လော၊ဣမေ၊
ဤသဘောတရားတို့သည်၊ကထံ၊အဘယ်ကြောင့်၊ ကုသလာ၊အပြစ်မရှိ
ကုန်သနည်း။ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊နိဗ္ဗိကိန္တတိ၊မယုံမှား၊နကင်္ဂ
တိ၊မယုံမှား၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊အယံ၊ဤ
သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ဤမနောရထ ပူရဏီအမည်ရှိသော အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ်
အဋ္ဌကယာ၌၊ သင်္ခေါပေါ၊အကျဉ်းတည်း။ ပန၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမေသု
နိဝရဏေသု၊ ဤနိဝရဏတို့၌၊ ဝစနတ္ထလက္ခဏာဒိ ဘေဒတော၊ ဝစနတ္ထ
လက္ခဏာ အစရှိသောအပြားဖြင့်၊ ယံဝစနံ၊အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ဆို
အပ်သည်။ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံသော စကားကို၊ဝိသုဒ္ဓိ
မဂ္ဂေ၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊မယာ၊ငါသည်။ ဂုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ပညာယဒုဗ္ဗလီကရဏေ
တိ၊ပညာယ ဒုဗ္ဗလီကရဏေ ဟူသည်ကား။ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေ
နိဝရဏာ၊ဤနိဝရဏတို့သည်၊ဥပ္ပန္နမာနာ၊ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊အနုပ္ပန္နာ
ယ၊မဖြစ်သော၊ လောကီယ လောကုတ္တရာယ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ
ဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ပညာအား၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နဗေန္တိ၊မပေးကုန်၊
ဥပ္ပန္နာဝိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါး ကုန်သော၊ သမာပတ္တိယော၊
သမာပတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ အဘိညာဝါ၊အ
ဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဥန္တိန္ဒိတွာ၊ဖြတ်၍၊ ပါတေန္တိ၊ကျစေကုန်
၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပညာယဒုဗ္ဗလီ ကရဏေတိ၊ ပညာယဒုဗ္ဗလီကရ
ဏေဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိတိအာဒိနိ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ
ကာမေဟိဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝိတ္ထာရိ
တာနိ၊ ချဲ့အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣမေအာသဝါတိအာဒိ၊ ဣမေအာသဝါ ဤသို့အစ
ရှိသောစကားကို၊ အပဇေနာဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော၊ ပရိယာယေန၊
ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ စတုသစ္စ ပကာသနတ္ထံ၊ သစ္စာလေးပါးကို ပြခြင်း
အကျိုးငှါ၊ ဂုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ နာပရံ၊ဣတ္ထတ္တာယာတိ ပရိဇာနာတိတိ၊နာပရံ
ဣတ္ထတ္တာယာတိပရိဇာနာတိဟူသော၊ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်
ရှိသောစကားဖြင့်၊ တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ဗေဟိ

၄၅၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ရသမယဿ၊ သာသနာတော်၌ ဖြစ်သောအယူမှတစ်ပါးသော အယူ၏၊
နိဗ္ဗလဘာဝံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသတွင်း၊ ပြစ်၊ စတုတ္ထေန၊
လေးခုမြောက်သော၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်၊
နဿ၊ သာသနာတော်၏၊ ဂန္ထိရတဘဝံ၊ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပကာ
သေတွင်း၊ ပြစ်၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာ၏၊ အရဟတ္တေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်၊
ကုဉ်၊ အထွဋ်အဆုံးကို၊ ဂတ္တိယူ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာ
တော်ကို၊ အပ္ပေန္တော၊ နိဂုံးအုပ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံခေါဘိက္ခဝေတိ
အာဒိ၊ ဧဝံခေါဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏။

၆ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဇာလိနိန္ဒိ၊ ဇာလိနိ ဟူသည်
ကား၊ ဇာလသဒိသံ၊ ကွန်ယက်နှင့်တူသောတဏှာကို၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဇာလံ
ကွန်ယက်သည်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သိဗ္ဗိတံ၊ ချုပ်စပ်သည်
ရှိသော်၊ အာကုလံ၊ နှောင့်ရှက်သည်၊ ဗျာကုလံ၊ အထူးသဖြင့်နှောင့်ရှက်
သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တဏှာပိ၊ တ
ဏှာသည်လည်း၊ သိဗ္ဗိတံ၊ ချုပ်စပ်သည်ရှိသော်၊ အာကုလံ၊ နှောင့်ရှက်
သည်၊ ဗျာကုလံ၊ အထူးသဖြင့်နှောင့်ရှက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဇာလသဒိသတ္တာ၊ ကွန်ယက်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇာလိ
နိတိ၊ ဇာလိနိဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်၏၊ တယောဝါဘဝေ၊ ဘုံသုံးပါးတို့ကို
လည်း၊ အတ္ထောတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဌိတာယ၊ တည်သော၊ ဇေတိဿာ၊ ထို
တဏှာအား၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ အတ္တေနာ၊ မိမိ၏၊ ကောဋ္ဌာသဘူ
တံ၊ အစိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဇာလံ၊ ကွန်ယက်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိပိ၊ ထို
ကြောင့်လည်း၊ ဇာလိနိ၊ ဇာလိနိမည်၏၊ သရိတန္တိ၊ သရိတံဟူသည်ကား၊
တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ သရိတွာ၊ ပြေးသွား၍၊ သံသရိတွာ၊ အဖန်တ
လဲလဲပြေးသွား၍၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဝိသဒ္ဓန္တိ၊ ဝိသဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ ပတ္တ
တံ၊ ပြန့်နှံ့သော၊ ဝိက္ခိတ္တံ၊ အထူးထူးအပြားပြားပစ်ချအပ်သော၊ ဝိသတ္တိ
ကန္တိ၊ ဝိသတ္တိကံဟူသည်ကား၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိသတ္တံ၊ ပြန့်
သည်ဖြစ်၍၊ လဂ္ဂိလဂ္ဂိတံ၊ ကပ်ငြိအပ်သော၊ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊
နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဝိသမူလံ၊ အဆိပ်နှင့်
တူသောဒုက္ခဒုက္ခတာအစရှိသောဝေဒနာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိ၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကမည်၏၊ ဝိသယော၊ အဆိပ်နှင့်
တူသောဒုက္ခဝေဒနာလျှင်အကျိုးရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ

ဝိသတ္တိကမည်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနိ၊ နည်းဖြင့်
လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝိသတ္တိကံဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏၊ ဥဒ္ဓုတ္တောတိ၊ ဥဒ္ဓုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဥပရိဝံသိတော၊ အထက်
၌ပျက်ခီးအပ်၏၊ ပရိယောနုဒ္ဓေါတိ၊ ပရိယောနုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ သမန္တာ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဝေဠုတော၊ ရစ်ပတ်အပ်၏၊ တန္တာကုလကဇာတောတိ၊
တန္တာကုလကဇာတောဟူသည်ကား၊ တန္တံပိယ၊ ရက်ကန်းထွေးကဲ့သို့၊ အာ
ကုလဇာတော၊ နှောင့်ရှက်သည်ဖြစ်၍၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
ဒုန္နိက္ခိတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့်ထားအပ်သော၊ မူလိကန္တိန္တံ၊ ကြွက်သည်ခဲအပ်
သော၊ ပေသကာရာနံ၊ ရက်ကန်းသည်တို့၏၊ တန္တံ၊ ရက်ကန်းထွေးသည်၊
တဟိံတဟိံ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ အာကုလံ၊ နှောင့်ရှက်သည်၊ ဟောတိယထာ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ အဂ္ဂံ၊ အပျားတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ မူလံ၊
အရင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂ္ဂေနဝါ၊ အပျားနှင့်မူလည်း၊ အဂ္ဂံ၊ အပျားကို၊
မူလေနဝါ၊ အရင်းနှင့်မူလည်း၊ မူလံ၊ အရင်းကို၊ သမာနေတုံ၊ အညီအညွတ်
ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတ
ထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဣမာယတဏှာယ၊ ဤတဏှာ
သည်၊ ပရိယောနုဒ္ဓါ၊ မှေးရှက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာကုလဗျာကုလံ၊
လွန်စွာ နှောင့်ရှက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နိဿရဏမဂ္ဂံ၊
ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောခရီးကို၊ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ကာ
တုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ဂုလ္လာဂုလ္လိကဇာတောတိဧတ္ထ၊
ဂုလ္လာဂုလ္လိကဇာတောဟူသောဤပါဌ၌၊ ပေသကာရကပ္ပိယသုတ္တံ၊ ရက်
ကန်းသည်တို့၏စစ်တင်သောချည်ကို၊ ဂုလ္လာဂုလ္လိကံ၊ ဂုလ္လာဂုလ္လိကဟူ၍၊
ဂုလ္လိတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂုလ္လာနာမ၊ ဂုလ္လာမည်သည်ကား၊ သကုဏိကာ၊ စာဝ
တီးမည်သောဌာန်ငယ်တည်း၊ တဿာ၊ ထိုစာဝတီးမည်သောဌာန်ငယ်
၏၊ ကုလ္လာဝကော၊ အသိုက်တည်း၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဧကော၊ အချို့သော
ဆရာတို့သည်၊ ဝဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တဒုဘယမ္ဘိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသည်လည်း၊
အာကုလံ၊ နှောင့်ရှက်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အဂ္ဂေနဝါ၊ အ
ပျားနှင့်မူလည်း၊ အဂ္ဂံ၊ အပျားကို၊ မူလေနဝါ၊ အရင်းနှင့်မူလည်း၊ မူလံ၊ အ
ရင်းကို၊ သမာနေတုံ၊ အညီအညွတ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသည်၊
ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝရိ
မနယေနော၊ ရှေးဖြစ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်၏၊
မုပ္ပပဗ္ဗဇာတောတိ၊ မုပ္ပပဗ္ဗဇာတော ဟူသည်ကား၊ မုပ္ပတိဏံပိယစ၊

၄၁၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝတုတ္တထွေ။

ဖြူဆန်မြက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇတိတံဝိယစ၊ ပြိန်းမြက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဘူတော၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိသော၊ ထိုဖြူဆန်မြက်ပြိန်းမြက်နှင့်တူသော သဘောရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဇိတ္တကာလေး၊ ဆွေးမြည့်သောကာလ၌၊ ကတ္တမိ၊ တစ်ခုတစ်ခု၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ တာဒိတိတာနိ၊ ထိုဖြူဆန်မြက်ပြိန်းမြက်တို့ကို၊ ကောဇေတွာ၊ ထု၍၊ ကတရေဇ္ဇံ၊ ပြုအပ်သောကြိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တေသံတိတာနံ၊ ထိုဖြူဆန်မြက်ပြိန်းမြက်တို့၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ အင်္ဂု၊ အဖျားတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ မူလံ၊ အရင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂ္ဂေနဝါ၊ အဖျားနှင့်မူလည်း၊ အင်္ဂု၊ အဖျားကို၊ မူလေနဝါ၊ အရင်းနှင့်မူလည်း၊ မူလံ၊ အရင်းကို၊ သမာနေတု၊ အညီအညွတ် ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသည်၊ ဟောတိယဃာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တမ္ပိစ၊ ထိုဖြူဆန်မြက်ပြိန်းမြက်တို့ဖြင့်ပြုအပ်သောကြိုးဆွေး၌ဖြူဆန်မြက်ပြိန်းမြက်တို့၏အရင်းအဖျားကိုအညီအညွတ်ဆောင်ခြင်းသုတ်သင်ခြင်းသည်လည်း၊ ပစ္စတ္တဝရိသကာရေ၊ အသီးသောယောကျ်ား၏ကိစ္စ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာကာဟုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပန၊ စင်စစ်ကား၊ ဗောဓိသတ္တေ၊ ဘုရားလောင်းတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညော၊ တပါးသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်၊ တဏှာဇာလံ၊ တဏှာကွန်ယက်ကို၊ ပဒါလေတွာ၊ ပေါက်ခွဲ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နိဿရဏမဂ္ဂံ၊ ဝ နှိုဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောခရီးကို၊ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ကာဟုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော၊ သတ္တောနာမ၊ သတ္တဝါမည်သည်၊ နုတ္တိယထာ၊ မရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံလောကော၊ ဤသတ္တလောကသည်၊ တဏှာဇာလေန၊ တဏှာကွန်ယက်သည်၊ ပရိယောနန္ဒေါ၊ မြွေရှက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပေါက်ပြန်၍ကျရာဖြစ်သော၊ အပါယံ၊ အပါယ်လေးဘုံကိုလည်းကောင်း၊ သံသာရံ၊ သံသရာဝှံဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်၊ တတ္ထ၊ ထိုအပါယ်ဒုဂ္ဂတိံအစရှိသောပါဌ၌၊ အပါယောတိ၊ အပါယောဟူသည်ကား၊ နိယတိရုက္ခာနယောနိပေတ္တိဝိသယအသုရကာယာ၊ ငရဲတိရုက္ခာနိပြိတ္တာအသုရကာယံတို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုငရဲအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝနိသင်္ခါတဿ၊ ကြီးပွားခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အာယဿ၊ ကြီးပွားခြင်း၏၊ အဘဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အပါယာတိ၊ အပါယ်တို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ ဂတိဘဝ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၅၂

တော၊ ဖြစ်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုခသမုဒယတော၊ ချမ်းသာအပေါင်းမှ၊ ဝိနိပါတတ္ထာ၊ ပေါက်ပြန့်၍ကျ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိနိပါတောတိ၊ ဝိနိပါတဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဣတရော၊ ဤမှတပါးသောသံသရာဝဋ်ကို၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့ ၏၊ ပဋိပါဒို့စ၊ အစဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓာတုအာယတနာနံ၊ ဓာတ်အာယတ နတို့၏၊ အက္ခောန္တိန္နံ၊ မပြတ်၊ ဝတ္တမာနာစ၊ ဖြစ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ သံသာ ရောတိ၊ သံသရာဟူ၍၊ ပဝုစ္ဆတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအ လုံးစုံသောအပါယ်သံသရာဝဋ်ကို၊ နာတိဝတ္တတိနာတိတ္တမတိ၊ မလွန်နိုင် အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ရုတိတော၊ ရုတိမှ၊ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ပဋိ သန္တိတော၊ ပဋိသန္ဓေမှ၊ ရုတိ၊ ရုတိကို၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တ လဲလဲ၊ ရုတိပုဋိသန္တိယော၊ ရုတိပဋိသန္ဓေတို့ကို၊ ဂဏှမာနော၊ ယူသည်ဖြစ်၍ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယောနိသု၊ ပဋိသန္ဓေဟုဆိုအပ်သောယောနိတို့၌၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဂတိသု၊ နိရယစသောဂတိတို့၌၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိညာဏဋ္ဌတိ သု၊ ဝိညာဏဋ္ဌတိတို့၌၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ သတ္တာဝါသေသု၊ သတ္တဝါ တို့၏ဖြစ်ရာသတ္တာဝါသတို့၌၊ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ဝါတက္ခိတ္တာ လေကြောင့်လွင့်သော၊ နာဝါဝိယစ၊ ငွေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ယန္တေ၊ ယန္တရား၌၊ ယုတ္တဝေါဏောဝိယစ၊ ကသောနွားကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တမတိယေဝ၊ လည်သည်သာလျှင်တည်း၊ အဇ္ဈတ္တိကဿဥပါဒါယာတိ၊ အဇ္ဈတ္တိကဿဥပါဒါယဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တိကံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ် သော၊ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား သည်မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအဇ္ဈတ္တိကဿဟူသော မှန်သည်၊ ဥပယောဂက္ခေ၊ ဒုတိယဝိဘတ်အနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း၊ ဗာဟိရဿဥ ပါဒါယာတိ၊ ဗာဟိရဿဥပါဒါယဟူသည်ကား၊ ဗာဟိရံ၊ အပသန္တာန်၌ ဖြစ်သော၊ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ အသ္မိတိဘိက္ခ ဝေသတိတိ၊ အသ္မိတိဘိက္ခဝေသတိဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ယဒေတံယံဒေတံခန္ဓပဉ္စကံ၊ အကြင် ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဝသေန၊ တဏှာ မာနဒိဋ္ဌိတို့၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ သမူဟဂ္ဂါဟကော၊ အပေါင်းအားဖြင့် ယူ ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးကိုစွဲ၍အပေါင်းအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသ္မိံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအဟံ၊

၄၅၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဣတ္ထသ္မိတိဟောဝိ
တိအာဒိသု၊ ဣတ္ထသ္မိတိဟောဝိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ သမူဟတော၊ အပေါင်းအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသ္မိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဟဏေ၊ ယူခြင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ တတော၊ ထိုအ
ပေါင်းအားဖြင့် ယူခြင်းကြောင့်၊ အနုပနိဓာယစ၊ မထောက်မူ၍ ၎င်း
ဥပနိဓာယစ၊ ထောက်၍ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှစ်ပါးအပြား
အားဖြင့်၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသည်၊ ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊
အနုပနိဓာယာတိ၊ အနုပနိဓာယဟူသည်ကား၊ အညံ၊ တပါးသော၊ အာ
ကာရံ၊ အကြောင်းကို၊ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍၊ သကတာဝမေဝ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်
သောသဘောကိုသာလျှင်၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဣတ္ထံ၊ ဤသို့သော အပြားရှိသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊
ယူခြင်းသည်၊ ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏၊ ခတ္တိယာဒိသု၊ မင်းအစရှိသည်တို့တွင်၊ အ
ဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဒံပကာရော၊ ဤသို့သောအပြားရှိသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဝသေန၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဂါဟော၊ ယူခြင်းသည်၊ ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော
အနက်တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ အနုပနိဓာယ၊ မ
ထောက်မူ၍၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းတည်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်
၍၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသည်၊ သမတောစ၊ တူသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
အသမတောစ၊ မတူသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်
ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုနှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်ယူခြင်းကို
ဒဿတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဧဝံသ္မိတိစ၊ ဧဝံသ္မိဟူ၍လည်းကောင်း၊ အညထာသ္မိတိ
စ၊ အညထာသ္မိဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဧဝံသ္မိ
အညထာသ္မိဟူသောဝုဒ်၌၊ ဧဝံသ္မိတိဣဒံ၊ ဧဝံသ္မိဟူသောဤဝုဒ်သည်၊ သမ
တော၊ တူသောအားဖြင့်၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍၊ ဂဟဏံ၊ ယူကြောင်း
သည်၊ ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်၊ ဟောဝိ
ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ ဟော
ဝိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း၊ ခတ္တိ
ယော၊ မင်းသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အညထာသ္မိတိဣဒံပန၊
အညထာသ္မိဟူသောဤဝုဒ်သည်ကား၊ အသမတော၊ မတူသောအားဖြင့်၊
ဂဟဏံ၊ ယူကြောင်းသည်၊ ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ခတ္တိယော၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၅၆

ခင်းသည်။ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊အယံ၊ ဤသူသည်၊ဗြာဟ္မဏော၊
ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊တတော၊ ထိုမင်းပုဏ္ဏားမှ၊
အညထာ၊တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊အသိ၊ ဖြစ်၏၊
ဟိနောဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းကောင်း၊ အမိကောဝါ၊ လွန်သည်လည်း
ကောင်း၊အသိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဋ္ဌော၊ အနက်တည်း၊
ဣမာနိ၊ဤဆိုအပ်ပြီးသည်တို့ကား၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝသေန၊ပစ္စု
ပ္ပန်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ တဏှာဝိစရိတာနိ၊ တ
ဏှာဖြင့်ကျက်စားခြင်းတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊အသသ္မိတိသတသ္မိ
တိ၊အသသ္မိသတသ္မိဟူကုန်သော၊ ဣမာနိပနန္တေ၊ဤနှစ်ပုဒ်တို့သည်ကား၊
ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊အတ္ထိ၊ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အသ၊အသမည်၏၊ဧတံ၊ဤအသဟူသောအမည်သည်၊နိစ္စဿ၊မြဲသော
သဘော၏၊အမိဝစနံ၊အမည်တည်း၊ သိဒတိ၊နစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို
ကြောင့်၊သတံ၊သတမည်၏၊ဧတံ၊ ဤသတဟူသောအမည်သည်၊ အနိစ္စ
ဿ၊မမြဲသောသဘော၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သဿတုန္တေဒဝသေန၊သဿတဉ္စန္တေဒ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္ထာနိ၊
ဆိုအပ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊သိအပ်ကုန်၏၊ဣတော၊ အသိသ
တသ္မိဟူသောပုဒ်မှ၊ပရေနိ၊နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊သန္တိဝေမာဒီနိ၊ သန္တိ
ဝေံဤသို့အစရှိကုန်သော၊စက္ကာရိ၊ လေးပါးသောပုဒ်တို့ကို၊ သံသယပရိဝိ
တက္ကဝသေန၊ယုံမှားသောအားဖြင့်ကြံဆခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝတ္ထာနိ၊
ဆိုအပ်ကုန်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊သန္တိဟောတိတိဝေမာဒီသု၊
သန္တိဟောတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊သိယံ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဂါဟော
ယူခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိဝေံအဋ္ဌော၊ဤအနက်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ
သိအပ်၏၊ပန၊သက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသန္တိဟောတိအစရှိသောပုဒ်၌၊
အမိပ္ပါယော၊အမိပ္ပါယ်ဘိုး၊ ပုရိမစတုက္ကေ၊ ရှေးဖြစ်သောစတုက္က၌၊ဝတ္ထာနိ
ယေနေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏၊
ပန၊ထိုမှတပါး၊အဝိဟံသန္တိအာဒီနိ၊ အဝိဟံသန္တိ အစရှိကုန်သော၊စက္ကာ
ရိ၊လေးပါးသောပုဒ်တို့ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ဘဝယျံ၊ဖြစ်ပါမူကား၊အဝိနာ
မ၊ကောင်းလေစွ၊ဣတိဝေံ၊ဤသို့၊ ပတ္ထနာကပ္ပနဝသေန၊ တောင့်တသော
အားဖြင့်ကြံခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝတ္ထာနိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊တာနိဝိ၊ ထိုအ
ဝိဟံသန္တိ အစရှိသောလေးပုဒ်တို့ကိုလည်း၊ပုရိမစတုက္ကေ၊ပုရိမစတုက္က၌၊
ဝတ္ထာနိယေနေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်

၄၆၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထဝဂ္ဂံ

ကုန်၏။ တာဝိဿန္တိ အာဒိနိ၊ တာဝိဿန္တိ အစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိပန၊ လေးပါးသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား၊ အနာဂတဝသေန၊ အနာဂတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေသန္တိ၊ ထိုတာဝိဿန္တိ အစရှိသောလေးပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း၊ ပုရိမစတုက္ကေ၊ ရှေးဖြစ်သောစတုတ္ထန္တိ၊ ဝုတ္တာနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတေသု၊ ထိုတဏှာဝိစရိုက်တို့တွင်၊ ဧေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိသိသာ၊ ဒိဋ္ဌိသိသတို့လည်းကောင်း၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သိသာ၊ သက်သက်သော သိသတို့လည်းကောင်း၊ သိသမူလကာ၊ သိသလျှင်အရင်းရှိကုန်သော၊ တယောတယော၊ သုံးပါးသုံးပါးသောတဏှာဝိစရိုက်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌရဿ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဧတာနိ၊ ထိုတဏှာဝိစရိုက်တို့ကို၊ ဝိဘာဝယေ၊ ထင်စွာပြရာ၏။

ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဧတေသု၊ ထိုတဏှာဝိစရိုက်တို့တွင်၊ အသသ္မိသတသ္မိဟိ၊ အသသ္မိသတသ္မိဟူကုန်သော၊ ဧတေဧေ၊ ထိုနှစ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဋ္ဌိသိသာနာမ၊ ဒိဋ္ဌိသိသတို့မည်ကုန်၏၊ အသ္မိသန္တိ အဝိဟံသန္တိ တာဝိဿန္တိ၊ အသ္မိသန္တိ အဝိဟံသန္တိ ဘာဝိသံဟူကုန်သော၊ ဧတေစတ္တာရော၊ ဤလေးပါးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုဒ္ဓသိသာဇေဝ၊ သက်သက်သောသိသတို့မည်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတ္ထံသ္မိတိအာဒယော၊ ဣတ္ထံသ္မိ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ တယောတယော၊ သုံးပါးသုံးပါးသောတဏှာဝိစရိုက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒဿ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသောတဏှာဝိစရိုက်တို့သည်၊ သိသမူလကာနာမ၊ သိသလျှင်အရင်းရှိသောတဏှာဝိစရိုက်တို့မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့ဧေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဧတေဒိဋ္ဌိသိသာ၊ ထိုဒိဋ္ဌိလျှင်ပဋ္ဌာနရှိသောတဏှာဝိစရိုက်တို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဧတေသုဒ္ဓသိသာ၊ ထိုသက်သက်သော တဏှာဝိစရိုက်တို့လည်းကောင်း၊ ဣဒဿ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဧတေသိသမူလကာ၊ ထိုသိသလျှင်အရင်းရှိသောတဏှာတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌရဿ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ တဏှာဝိစရိတဓမ္မာ၊ တဏှာဝိစရိုက်တရားတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣမာနိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသည်တို့ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဇ္ဈတ္တိကုဿ၊ အတွင်းသန္တာန်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ အဋ္ဌရဿ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ တဏှာဝိစရိတာနိ၊ တဏှာဝိစရိုက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၄၆၁

ဗဟိရဿ၊ အပသန္တာန်ကို၊ ဥပဒါယ၊ စွဲ၍၊ တဏှာဝိစရိတေသုဝိ၊ တဏှာ
ဝိစရိတ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဣမိနာတိ၊ ဣမိ
နာဟူသည်ကား၊ ဣမိနာရူပေနဝါ၊ ဤရူပက္ခန္ဓာဖြင့်လည်းကောင်း၊ (ပ)ဣမိ
နာဝိညာဏေနဝါ၊ ဤဝိညာဏက္ခန္ဓာဖြင့်၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေဧသောဝိ
သေသော၊ ဤသို့သောအထူးကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်း
သောစကားရပ်သည်၊ တာဒိသမေဝ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သောခန္ဓာ
ငါးပါး အပေါင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သော တဏှာဝိစရိတ်နှင့်တူသော သဘောရှိ
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဧဝရူပါနိအတိတာနိဆတ္တိံ သာတိ၊ ဣတိဧဝ
ရူပါနိအတိတာနိဆတ္တိံ သ ဟူသည်ကား၊ ဧကမေကဿ၊ တယောက်
တယောက်သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးဖြစ်သော
အဋ္ဌနိ၊ အဋ္ဌနိ၌ဆတ္တိံ သ၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ပါးသောတဏှာဝိစရိတ်တို့သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနာဂတာနိဆတ္တိံ သာတိ၊ အနာဂတာနိဆတ္တိံ သ
ဟူသည်ကား၊ ဧကမေကဿေဝ၊ တယောက်တယောက် သာလျှင်ဖြစ်
သော၊ ပုဂ္ဂလဿစ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊
အဋ္ဌနိ၊ အဋ္ဌနိ၌ဆတ္တိံ သ၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ပါးသောတဏှာဝိစရိတ်တို့သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပစ္စုပ္ပန္နာနိဆတ္တိံ သာတိ၊ ပစ္စုပ္ပန္နာနိဆတ္တိံ သဟူသည်
ကား၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော၊ ပုဂ္ဂလဿဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊
ဗဟုန္တိ၊ များစွာကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာနံဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်းကောင်း၊ ယ
ထာသမ္ဘဝတော၊ ရသင့်သည်အားလျော်စွာ၊ ပစ္စုပ္ပန္နေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌ
နိ၊ အဋ္ဌနိ၌ဆတ္တိံ သာဝ၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ပါးသောတဏှာဝိစရိတ်တို့သည်
သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံး
စုံသောသတ္တဝါတို့ကို၊ နိယမေနေဝ၊ ခြံသောအားဖြင့်သာလျှင်၊ အတိတေ
လွန်လေပြီးသော၊ အဋ္ဌနိ၊ အဋ္ဌနိ၌ဆတ္တိံ သ၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ပါးသောတဏှာ
ဝိစရိတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊
အဋ္ဌနိ၊ အဋ္ဌနိ၌ဆတ္တိံ သ၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ပါးသောတဏှာဝိစရိတ်တို့သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပစ္စုပ္ပန္နေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌနိ၊ အဋ္ဌနိ၌ ဆတ္တိံ သ၊
သုံးဆဲ့ခြောက်ပါးသော တဏှာဝိစရိတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အသဒိသတဏှာမာနဒိဗ္ဗိတောဒါ၊ မတူသော
တဏှာမာနဒိဗ္ဗိအပြားရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အနန္တော၊
အဆုံးမရှိကုန်၊ အဋ္ဌသတံတဏှာဝိစရိတံဟောတိတိဇ္ဈပန၊ အဋ္ဌသတံ
တဏှာဝိစရိတံဟောတိဟူသောဤပါဠိ၌ကား၊ အဋ္ဌသတသင်္ခါတံ၊ တရော

၄၆၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ရှစ်ပါးဟုဆိုအပ်သော၊ တဏှာဝိစရိတံ၊ တဏှာဝိစရိတ် တရားသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇေဝံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နေဝဥဿေ၊ နေတိတိ၊ နေဝ
ဥဿေ၊ နေတိဟူသည်ကား၊ ဗိဋ္ဌိဝဿေန၊ ဗိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နဉက္ခိပတိ၊
မပြီးမြောက်၊ နပ္ပဋ္ဌိဿေ၊ နေတိတိ၊ နပ္ပဋ္ဌိဿေ၊ နေတိဟူသည်ကား၊ ပဋိဝိရုဒ္ဓေါ၊
ဆန့်ကျင်သည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ကလဟာဘဏ္ဍနဝဿေန၊ ငြင်းခုံခြင်းခိုက်နေ
တွေ့ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နဉက္ခိပတိ၊ မပြီးမြောက်၊ နဂူပါယတိတိ၊ နဂူပါ
ယတိဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တိကဿ၊ အတွင်းသန္တာန်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ ဝှဲ၍၊
တဏှာဝိစရိတဝဿေန၊ တဏှာဝိစရိတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နဂူပါယတိ၊
အရိုးမလွှတ်၊ နပဇ္ဇလတိတိ၊ နပဇ္ဇလတိ ဟူသည်ကား၊ ဗာဟိရဿ၊ အပ
သန္တာန်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ ဝှဲ၍၊ တဏှာဝိစရိတဝဿေန၊ တဏှာဝိစရိတ်၏အ
စွမ်းအားဖြင့်၊ နပဇ္ဇလတိ၊ အချွှံ့မလွှတ်၊ နသံပဏ္ဍာယတိတိ၊ နသံပဏ္ဍာယတိ
ဟူသည်ကား၊ အသ္မိမာနဝဿေန၊ ငါဟူသောမာန၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နသံ
ပဏ္ဍာယတိ၊ မကြံမြှုပ်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားကို၊ ပါဠိနယေန၊ ပါဠိ
တော်နည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤဒသမ
သုတ်၌၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဇ္ဇံတရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသ
မသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း၊ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာမဂ်သည်၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခု
တို့၏ ပြည့်ကြောင်းတည်း။ စတုတ္ထ ပဏ္ဏာသကော၊ လေးခုမြောက်
သောပဏ္ဏာသကသည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၁-သပ္ပုရိသဝဂ်။

၁-၆ ပဉ္စမဿ၊ ငါးခုမြောက်သောပဏ္ဏာသက၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာ
သောသုတ်၌၊ အသပ္ပုရိသန္တိ၊ အသပ္ပုရိသံ ဟူသည်ကား၊ လာမကပုရိသံ၊
ယုတ်မာသောယောကျ်ားကို၊ တုန္တပုရိသံ၊ အချည်းနှီးသောယောကျ်ား
ကို၊ မုဠပုရိသံ၊ တွေဝေသောယောကျ်ားကို၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊
အဇ္ဈိကတံ၊ ကနီးခြင်းကိုပြုအပ်သော၊ ဗာလံ၊ မိုက်သောသူကို၊ အသပ္ပုရိ
သတရန္တိ၊ အသပ္ပုရိသတရံ ဟူသည်ကား၊ အတိရေကေန၊ လွန်ကဲစွာ၊
အသပ္ပုရိသံ၊ သူတော်မဟုတ် ယုတ်မာသောယောကျ်ားကို၊ ဣတရေ၊ ဤ
မှတ်ပါးကုန်သော၊ နွေ၊ ရှစ်ပါးကုန်သောသပ္ပုရိသံသပ္ပုရိသတရံ ဟူသော
ဝုန်တို့ကို၊ ဝုတ္တပ္ပုရိပက္ခ ဝဿေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ဆန်းကျင် သက်၏

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၁-သပ္ပရိသဝဂ်၊ ၄၆၃

အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာသိအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမသုတ်၌၊ သေသံ၊
ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်
ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမသုတ်၌၊ သေသံ၊
ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်
သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတော၊
ဤပဌမသုတ်မှ၊ ပရေသု၊ နောက်ဖြစ် ကုန်သော၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါး ကုန်သော
သုတ်တို့၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်
လွင်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
သည်မှန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုသုတ်တို့တွင်၊ ပဌမံ၊ ပဌမဖြစ်သော သုတ်ကို၊
ပဉ္စဝေရဝသေန၊ ငါးပါးသောရန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်
၏၊ နုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ကို၊ အသန္တမ္ဘဝသေန၊ သူတော်မဟုတ်
သူယုတ်တို့၏အကျင့်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ တတိယံ၊
သုံးခုမြောက်သောသုတ်ကို၊ ကာယဝစိန္တိရဝသေန၊ ကာယစွါရ ဝစိန္တိရ
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော
သုတ်ကို၊ မနောစွါရဝသေန၊ မနောစွါရ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ ဟော
အပ်၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော သုတ်ကို၊ အဋ္ဌမိစ္ဆတ္တဝသေန၊ ရှစ်ပါး
သော မိစ္ဆတ္တတရား၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဆဋ္ဌံ၊
ခြောက်ခုမြောက်သော သုတ်ကို၊ ဒသမိစ္ဆတ္တ ဝသေန၊ ဆယ်ပါးသော
မိစ္ဆတ္တတရား၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပါပန္နိ၊ ပါပံဟူသည်ကား၊
လာမကံ၊ ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သံကိလိဋ္ဌပုဂ္ဂလံ၊ ညစ်ညူးသောပုဂ္ဂိုလ်
ကို၊ ကလျာဏန္တိ၊ ကလျာဏံ ဟူသည်ကား၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းမြတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အနုဝဇ္ဇပုဂ္ဂလံ၊ အပြစ်မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော
စကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသတ္တမသုတ်၌၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်လွင်သော
အနက် ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အဋ္ဌမေပိ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော သုတ်
၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ။

၈ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ပါပဓမ္မန္တိ၊ ပါပဓမ္မံ ဟူသည်
ကား၊ လာမကဓမ္မံ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသောယောကျ်ားကို၊ ကလျာ
ဏဓမ္မန္တိ၊ ကလျာဏဓမ္မံ ဟူသည်ကား၊ အနုဝဇ္ဇဓမ္မံ၊ အပြစ်မရှိသော
သဘောရှိသောယောကျ်ားကို၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊

၄၆၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ဤနဝမသုတ်၌၊ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင် တည်း။ ၊

၁၀ ဒသမေဝိ၊ ဆစ်ချမြောက်သော သုတ်၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဣမတ္ထိဝဂ္ဂေ၊ ဤဝဂ်၌၊ ဒသသုဝိ၊ ဆယ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သုတ္တေသု၊ သုတ်တို့၌၊ အဂါရိယပ္ပဒိုပဒါ၊ လူတို့၏ အကျင့်ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ သောတာပန္နသကဒါဂါမိနော၊ သောတာပန် သက ဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဘေဝိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဝဇ္ဇတိ ယေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။ ၊ သပ္ပုရိသဝဂ္ဂေါ၊ သပ္ပုရိသဝဂ်သည်၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာ တည်း။ ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၂-ပရိသသဝဂ်။

၁ ဒုတိယယော၊ နှစ်ချမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ ဒုသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ ပရိသာဒုသနာ၊ ပရိသာဒုသနမည်ကုန်၏။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ သောဘေန္တိ၊ တင့်တယ်စေတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိသာ သောဘနာပရိသာသောဘနမည်ကုန်၏။ ၊

၂ ဒုတိယော၊ နှစ်ချမြောက်သောသုတ်၌၊ မနောဒုစ္စရိတေ၊ မနောဒုစရိုက် ၌၊ ပရိယာပန္နာဝိ၊ အကျုံးဝင်သော်လည်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို၊ မဟာ သာဝဇ္ဇတာယ၊ ကြီးသော အပြစ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသု၊ အသီး အခြား၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တဿာ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏၊ ပရိပက္ခဝသေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

၃ တတိယော၊ သုံးချမြောက်သော သုတ်၌၊ အကတညူတာ အကတ ဝေဒိတာတိ၊ အကတညူတာအကတဝေဒိတာဟူသည်ကား၊ အကတညူ တာယ၊ ပြုပေဘူးသောသူ၊ ကျေးဇူးကိုမသိသည်၏အဖြစ်နှင့်၊ အကတဝေ ဒိတာယ၊ ပြုပေဘူးသော သူကျေးဇူးကို ထင်စွာမပြုသည်၏ အဖြစ်နှင့်၊ ဇေတုဉာယံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသောဝုဒ်သည်၊ အတ္တတော၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဧကေမေဝ၊ တူသည် သာလျှင်တည်း။ သုက္ကပက္ခေဝိ၊ သုက္ကပက္ခ၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ၊

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၂-ပရိသာဝဂ်၊ ၄၆၅

၄ စတုက္ကံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်ကို၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကမ္မကိလေသာနုဉ္စ၊ ကံကိလေသာတို့၏လည်းကောင်း၊ တပ္ပဋ္ဌိပက္ခဿစ၊ သို့လေးပါးသော ကံကိလေသာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော တရား၏ လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

၅ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော သုတ်ကို၊ သုက္ကပက္ခာနံ၊ သုက္ကပက္ခတရား တို့၏လည်းကောင်း၊ အာဒိတော၊ အစဉ်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မိစ္ဆတ္တာနံ၊ မိစ္ဆတ္တတရားတို့၏၎င်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

၆ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်ကို၊ အဝသဿာနံ၊ အစဉ်လေး ပါးသောမိစ္ဆတ္တတရားတို့မှ ကြွင်းကုန်သော၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မိစ္ဆတ္တာနံ၊ မိစ္ဆတ္တတရားတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

၇ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်ကို၊ အရိယဝေါဟာရ အနရိယ ဝေါဟာရာနံ၊ အရိယာတို့၏ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ပုထုဇဉ်တို့၏ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

၈ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ကို၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အရိယဝေါ ဟာရအနရိယဝေါဟာရာနံ၊ အရိယာတို့၏ခေါ်ဝေါ်ခြင်းပုထုဇဉ်တို့၏ ခေါ် ဝေါ်ခြင်းတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

၉-၁၀ နဝမဒသမာနိ၊ နဝမသုတ် ဒသမသုတ်တို့ကို၊ အသဒ္ဓမ္မာနံ၊ သူ တော်မဟုတ် ယုတ်မာသောသူတို့၏ တရားတို့၏လည်းကောင်း၊ တပ္ပဋ္ဌိ ပက္ခာနံ၊ ထိုသူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏တရားတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ် ကုန်သောသူတော်ကောင်းတို့၏တရားတို့၏၎င်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့် ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗသုတ္တေသုပန၊ အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌ကား၊ သုက္က ပက္ခဓမ္မာ၊ သုက္ကပက္ခတရားတို့ကို၊ လောကီယလောကုတ္တရ မိဿကာဝ၊ လောကီလောကုတ္တရာရောနှောသည်တို့ကိုသာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ် ကုန်၏၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ သုတ္တေသု၊ သုတ်တို့၌၊ မဂ္ဂေတိ၊ မဂ္ဂေဟူ၍၊ ကိဉ္စာပိဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ဟောအပ်၏ရှင်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူ အပ်သော်လည်း၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါ၊ မဂ္ဂတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဗလ္လာနိစ၊ ဗိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ လဘန္တိယေ ဝ၊ ရေကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်အဖွင့်အပြီး တည်း၊ ပရိသာသောဘနဝဂ္ဂေါ၊ ပရိသာသောဘနဝဂ်သည်၊ နုတိယော နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းတည်း။ ၊

၄၆၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၃-ဒုစ္စရိတဝဂ်၊

၁ တတိယဿသုံးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမာဒိနိ၊ ပဌမသုတ်၏အ
ဖွင့်ကသည်တို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထာနေဝ၊ ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိကုန်သည်
သာလျှင်တည်း။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဗိန္ဒေတော၊ ကြံ၍၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုဘွယ်ဟူသမျှတို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုနိုင်၏၊
အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဗိန္ဒာကရိနာမ၊ ဗိန္ဒာကရိမည်၏၊ ယော၊ အကြင်သူ
သည်၊ သုတော၊ ကြား၍၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုဘွယ်ဟူသမျှကို၊ ကရောတိ၊ ပြုနိုင်၏၊
အယံ၊ ဤသူသည်၊ သုတကရိနာမ၊ သုတကရိမည်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်
ကေ၊ တခုသော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုဘွယ်ဟူသ
မျှကို၊ ကရောတိ၊ ပြုနိုင်၏၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ အတ္ထကရိနာမ၊ အတ္ထကရိမည်
၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ တင်္ဂဏညေဝ၊ ထိုစကား၌ပင်လျှင်၊ ဝဂီသက္ခေ
ရောဝိယ၊ ဝဂီသမထေရ်ကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဗ္ဗိဘာနေန၊ ဥာဏ်အထင်
ဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုဘွယ်ဟူသမျှကို၊ ကရောတိ၊ ပြုနိုင်၏၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊
ပဗ္ဗိဘာနကရိနာမ၊ ပဗ္ဗိဘာနကရိမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်အ
ဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊ ဒုစ္စရိတဝဂ္ဂေါ၊ ဒုစ္စရိတဝဂ်သည်၊ တတိယော၊ သုံး
ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းတည်း။ ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၄-ကမ္မဝဂ်၊

၁ စတုတ္ထဿ၊ လေးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော
သုတ်၌၊ ကဏ္ဍန္တိ၊ ကဏ္ဍာဟူသည်ကား၊ ကာဠကံ၊ မည်းညစ်သော၊ ဒသအ
ကုသလကမ္မပထံ၊ ဆယ်ပါးသော အကုသလကမ္မပထတရားဟုဆိုအပ်
သော၊ ကဏ္ဍဝိပါကန္တိ၊ ကဏ္ဍဝိပါကံဟူသည်ကား၊ အပါယေ၊ အပါယ်ဘုံ၌
နိဗ္ဗတ္တနုတော၊ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ ကာဠကရိပါကံ၊ မည်းညစ်သော
အကျိုးရှိသော၊ သုက္ကန္တိ၊ သုက္ကဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဏာရကံ၊ ဖြူစင်သော၊ ကု
သလကမ္မပထံ၊ ဆယ်ပါးသောကုသလကမ္မပထတရားဟုဆိုအပ်သော၊
သုက္ကဝိပါကန္တိ၊ သုက္ကဝိပါကံဟူသည်ကား၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တနု
တော၊ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ ပဏ္ဏာရကရိပါကံ၊ ဖြူစင်သောအကျိုးရှိ
သော၊ ကဏ္ဍသုက္ကန္တိ၊ ကဏ္ဍသုက္ကဟူသည်ကား၊ မိသကကမ္မံ၊ ကုသိုလ်

၁၀

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၃-ကမ္ပဝဂ်၊ ၄၆၇

အကုသိုလ်ရောသော ကံသည်။ ကဏ္ဍသုက္ကံ ဝိပါကန္တိ။ ကဏ္ဍသုက္ကံဝိပါ
ကံဟူသည်ကား၊ သုခဒုက္ခဝိပါကံ၊ ကောင်းသောအကျိုး မကောင်းသော
အကျိုးရှိသော၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ မိဿကကမ္ဘံ၊ ကုသိုလ်အ
ကုသိုလ်ရောသောကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အကုသလေန၊ အကုသိုလ်ကံ
ကြောင့်၊ တိရုစ္ဆာနယောနိပံ၊ တိရုစ္ဆာနံသံ၊ မင်္ဂလဟတ္ထိဋ္ဌာနာဒိသု၊ မင်္ဂ
လာရှိသောဆင်အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ကုသလေန၊ ကုသိုလ်
ကံကြောင့်၊ ပဝတ္တေ၊ ပဝတ္တိအခါ၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစားရ၏။
ကုသလေန၊ ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ခုဇကုလေဝိ၊ မင်းမျိုး၌လည်း၊ နိဗ္ဗတ္တော၊
ဖြစ်၏။ အကုသလေန၊ အကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ပဝတ္တေ၊ ပဝတ္တိအခါ၌၊ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲကို၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစားရ၏။ အကဏ္ဍံ အသုက္ကန္တိ ဣမိနာ၊ အကဏ္ဍံ အ
သုက္ကံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ကမ္မက္ခယကရံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ၏ကုန်
ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ စတုမဂ္ဂဉာဏံ၊ လေးပါးသောမဂ္ဂဉာဏ်ကို၊ အဓိပ္ပေ
တံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တံ၊ ထိုလေးပါးသောမဂ္ဂ
ဉာဏ်သည်၊ ကဏ္ဍံ၊ မည်းညစ်သည်၊ ယဒိဘဝယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊
ကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မည်းညစ်သောအံကျိုးကို၊ ဒဇေယျ၊ ပေးရာ၏။ သုက္ကံ၊ ဖြူစင်
သည်၊ ယဒိဘဝယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ သုက္ကံဝိပါကံ၊ ဖြူစင်သောအ
ကျိုးကို၊ ဒဇေယျ၊ ပေးရာ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဉာယဝိပါကဿ၊ နှစ်ပါးစုံ
သောမည်းညစ်သောအကျိုးဖြူစင်သောအကျိုးကို၊ အပ္ပဒါနတော၊ မပေး
ခြင်းကြောင့်၊ အကဏ္ဍအသုက္ကံ၊ မမည်းညစ်မဖြူစင်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
ဆိုပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအကဏ္ဍအသုက္ကံဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ၊

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သဗျာပဏ္ဍိန္တိ၊ သဗျာပဏ္ဍိဟူ
သည်ကား၊ သဒေါသံ၊ အပြစ်ရှိသော၊ ကာယသင်္ခါရန္တိ၊ ကာယသင်္ခါရံ
ဟူသည်ကား၊ ကာယဒွါရစေတနံ၊ ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သောစေတနာကို၊ အဘိ
သင်္ခရောတီတိ၊ အဘိသင်္ခရေတိဟူသည်ကား၊ အာယုဟုတိ၊ အားထုတ်
၏။ သမ္ပိဏ္ဍတိ၊ ပေါင်း၏။ သေသန္တယေဝိ၊ ကြွင်းသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၌
လည်း၊ ဇေသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ သဗျာပဏ္ဍိလောကန္တိ၊ သ
ဗျာပဏ္ဍိလောကံဟူသည်ကား၊ သဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ လောကံ၊
လောက၌၊ သဗျာပဏ္ဍာပဿာတိ၊ သဗျာပဏ္ဍာပဿာဟူသည်ကား၊ သဒုက္ခာ
ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သော၊ ဝိပါကဗေဒဿ၊ ဝိပါကံနှင့်ယှဉ်သော ဗေဒဿံတို့
သည်။ သဗျာပဏ္ဍိဝေဒနံဝေဒိယတီတိ၊ သဗျာပဏ္ဍိဝေဒနံဝေဒိယတိဟူ

၄၆၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

သည်ကား၊ သာဗာဓံ၊ ကျင်နာခြင်းရှိသော၊ ဝိပါကဝေဒနံ၊ အကျိုးဖြစ်သော
ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစားရ၏။ ဧကန္တဒုက္ခန္တိ၊ ဧကန္တဒုက္ခဟူသည်ကား၊
ဧကန္တနေဝ၊ စင်စစ်သံဖြင့်သာလျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော၊ နသုခသမ္ဘိသံ၊
ချမ်းသာနှင့်မချောသော၊ သေယျထာဝရသတ္တဝာနေရယိကာတိဇ္ဇေ၊ သေယျ
ထာဝရသတ္တဝာနေရယိကာဟူသောဤပါဌ်၌၊ သေယျထာဝရတိဇ္ဇေသောသဒ္ဓေါ
သေယျထာဝရဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ နိဒဿနဇ္ဇေ၊ ညွှန်ပြခြင်းအနက်၌၊
နိပါကော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ တေန၊ ထိုသေယျထာဝရသတ္တဝာနေရယိကာ
ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ နေရယိကသဇ္ဇေ၊ ငရဲသူသတ္တဝါတို့ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြစ်၊
ပန၊ ဆက်၍ပြဦးအံ့၊ အညေ၊ ငရဲသူသတ္တဝါမှတစ်ပါးကုန်သော၊ တံသရိက္ခ
ကာနာမ၊ ထိုငရဲသူသတ္တဝါနှင့်တူကုန်သောသတ္တဝါတို့မည်သည်၊ နတ္ထိန
သန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣမိနာဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့
၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ သေယျထာ
ဝရမနုဿာတိအာဒိသု၊ သေယျထာဝရမနုဿာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ တာဝ
ရှေးဦးစွာ၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော၊ ဝေဒ
နာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော၊
ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ပြဦးအံ့၊ ဧကစ္စေဝဒေဝါ
တိဇ္ဇေ၊ ဧကစ္စေဝဒေဝါဟူသောဤပါဌ်၌၊ ကာမာဝစရဒေဝါ၊ ကာမာဝစရ
နတ်တို့ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေသံ၊
ထိုကာမာဝစရနတ်တို့အား၊ မဟေသက္ခတရာ၊ အထူးသဖြင့်တန်ခိုးကြီး
ကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နိဿိန္နာသနတော၊ ထိုင်နေ
ရာမှ၊ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထရခြင်းလည်းကောင်း၊ ပါရုတဥတ္တရာသင်္ဂဿ၊ ရုံသော
ကိုယ်ဝတ်ကို၊ ဩတရဏံ၊ ချရခြင်းလည်းကောင်း၊ အဇ္ဈဝိပက္ခဏ္ဍနံ၊ လက်
အုပ်ချီရခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန။
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဗ္ဗ
သမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝနတော၊ အစဉ်ခံစားသော
အားဖြင့်၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကစ္စေဝရိနိ
ပါတိကာတိဇ္ဇေ၊ ဧကစ္စေဝရိနိပါတိကာဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ဝေမာနိကပေ
တာ၊ ဝေမာနိကပြိတ္တာတို့ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဝေမာနိက
ပြိတ္တာတို့သည်၊ နန္ဒန္တရမေဝ၊ အခြားမရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဧကတ္ထိံ၊
တခုသော၊ ကာလေ၊ အခါ၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဝေဒိယန္တိ၊ ခံစားရ
ဧကတ္ထိံ၊ တခုသော၊ ကာလေ၊ အခါ၌၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဝေဒိယန္တိ၊ ခံစားရ

ကုန်၏။ နာဂသူပဏ္ဏဟတ္ထိအဿာဒယောပန၊ နဂါးဂဠုန်ဆင်မြင်းအစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်ကား၊ မနုဿာဝိယ၊ လူတို့ကဲ့သို့၊ ဝေါက်ဏ္ဏသူခုက္ခာဝ၊ ရောဂြမ်းသောချမ်းသာ ဆင်းရဲရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဟာနာယ ယာစေတနာတိဇ္ဇတ္ထ၊ ပဟာနာယယာစေတနာဟူသောဤဝုဒ္ဓိ၌၊ ဝိဝေဒဂါမ်နိ၊ ဝဋ်ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော၊ မဂ္ဂစေတနာ၊ မဂ်စေတနာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအင်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သားထိုမဂ်စေတနာသည်၊ ကမ္မက္ခယာယ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံတို့၏ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣသညလျှင်ဒုတိယသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊

၉ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သိခါမောဂ္ဂလာနောတိ၊ သိခါမောဂ္ဂလာနောဟူသည်ကား၊ သိသမဇ္ဈေ၊ ဦးခေါင်း၏အလယ်၌၊ ဌိတာယ၊ တည်သော၊ မဟတိယာ၊ ကြီးစွာသော၊ သိခါယ၊ ဦးစွန်း၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ မောဂ္ဂလာနဂေါတ္တော၊ မောဂ္ဂလာန်၏အနွယ်ဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပုရိမာနိတိ၊ ပုရိမာနိဟူသည်ကား၊ အတိတာနန္တရေဒိဝသတော၊ အခြားမဲ့ ဖြစ်၍လွန်လေပြီးသောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပုရိမာနိ၊ ဂွေးဖြစ်သောနေ့တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဒုတိယာဒိတော၊ နှစ်ခုမြောက်သောနေ့အစရှိသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပုရိမာတရာနိ၊ အထူးသဖြင့်ဂွေးဖြစ်သောနေ့တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ သောဏကာယနောတိ၊ သောဏကာယနောဟူသည်ကား၊ တသောဝ၊ ထိုသိခါမည်သောမောဂ္ဂလာန်၏အနွယ်ဖြစ်သောပုဏ္ဏား၏သာလျှင်၊ အန္တေဝါသိကောတပညံဖြစ်သော၊ ကမ္မသဏ္ဌာယိတောလောကောတိ၊ ကမ္မသဏ္ဌာယိတောလောကောဟူသည်ကား၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ လောကော၊ လောကသည်၊ ကမ္မသဘာဝေါ၊ ကံသဘောရှိ၏။ ကမ္မသမာရေမ္ဘဋ္ဌာယိတိ၊ ကမ္မသမာရေမ္ဘဋ္ဌာယိဟူသည်ကား၊ ကမ္မသမာရေမ္ဘနု၊ ကံကိုအားထုတ်သဖြင့်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ အာယူဟန္တောဝ၊ အားထုတ်သော်သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ အနာယူဟန္တော၊ အားမထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဥဇ္ဈိန္တတိ၊ ပြတ်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ သောဝံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၄-၉ စတုတ္ထာဒိနိဝိ၊ စတုတ္ထအစရှိသောသုတ်တို့သည်လည်း၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ဆက်၍ပြဦး

၄၇၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

အံ၊မဂ္ဂင်္ဂေသု၊မဂ္ဂင်္ဂေသု၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌပေက္ခာ၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်၍၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နတိ၊ သိုင်းခြား၍၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဘယမေဝ၊ ရှစ်ပါးစုံသော သတိပညာတရားသည်သာလျှင်၊ ကမ္မံ၊ ကံမည်၍၊ သေသ၊ ကြွင်းကုန်သောတရားတို့သည်၊ အင်္ဂါ၊ နေဝ၊ အင်္ဂါတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ နောဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၍၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသုပိ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့၌လည်း၊ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၍၊ အဘိဓမ္မေပန၊ အဘိဓမ္မာ၌ကား၊ သမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဧဝံ၊ ဤမဂ္ဂင်္ဂတရားကို၊ အဝိသေသန၊ သာမညအားဖြင့်၊ စေတနာသမ္ပယုတ္တကမ္မန္တေ၊ စေတနာနှင့်ယှဉ်သောကံဟူ၍သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်၍။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဣဇေဝါတိ၊ ဣဇေဝဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံယေဝသာသနော၊ ဤငါတရားသာသနာတော်၌ သာလျှင်၊ အယံပနနိယာမော၊ ဤသို့ဇေဝသန္တာဖြင့်မှတ်ခြင်းကို၊ သေသပဗ္ဗေသုပိ၊ ကြွင်းသော ဝုန်တို့၌လည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၍၊ ဟိသမ္ပံ၊ ထိုကောင်းသည်မှန်၍၊ ဒုတိယာဒယော၊ ဒုတိယအစရှိကုန်သော၊ သမဏာပိ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ ဣဇေဝ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌သာလျှင်၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၍၊ အညတြိ၊ တပါးသောမိဋ္ဌိတို့၍ အဆုံးအမဖြစ်သောသာသနာ၌၊ နလတ္တန္တိ၊ မရအပ်ကုန်၊ သုညာတိ၊ သုညာဟူသည်ကား၊ ရိတ္တာ၊ ဆိတ်ကုန်၍၊ ဘုန္တော၊ အချည်းနှီးဖြစ်ကုန်၍၊ ပရပ္ပဝါဒါတိ၊ ပရပ္ပဝါဒါဟူသည်ကား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သဿတဝါဒါ၊ ဖြစ်ဟု ဖြစ်သော အယူတို့ လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဧကစ္စသဿတိကော၊ အတ္တဘောလောကတို့တွင် အချို့သော အတ္တဘောလောကသည် ဖြစ်ဟုဖြစ်သော အယူတို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အန္တာနန္တိကော၊ အဆုံးရှိ၍အဆုံးမရှိဟုဖြစ်သောအယူတို့ လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အမရာဝိက္ခဝိကော၊ မပြီးမပြတ်သောအယူစကားဖြင့် အထူးထူး အပြားပြား ပစ်ပယ်ခြင်းရှိသော အယူတို့ လည်းကောင်း၊ ဧဒ္ဓေ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကော၊ အကြောင်းကိုမစွဲမူ၍ဖြစ်၍ဟူသောအယူတို့လည်းကောင်း၊ သောဇ္ဇသ၊ တဆဲ့မြောက်ပါးကုန်သော သညိဝါဒါ၊ သညာရှိ၍ဟု ဖြစ်သောအယူတို့လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အသညိဝါဒါ၊ သညာမရှိဟုဖြစ်သောအယူတို့ လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ နေဝသညိ နာသညိဝါဒါ၊ သညာရှိသည်လည်း

၄-စတုက္ကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၃-ကမ္မဝဂ်၊ ၄၇၁

မဟုတ်သညာမရှိသည်လည်းမဟုတ်ဟုဖြစ်သောအယူတို့ လည်းကောင်း၊
သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး ကုန်သော၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒါ၊ ပြတ်၏ဟု ဖြစ်သော အယူတို့
လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗိဇ္ဇမ္ဗနိဗ္ဗာနဝါဒါ၊ မျက်မှောက်သော
ကိုယ်၏အဖြစ်၌ နိဗ္ဗာန်ရှိ၏ဟုဖြစ်သောအယူတို့၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အ
လုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မဇာလေ ဗြဟ္မဇာလံသုတ်၌၊ အာဂတန္ဒါသဗ္ဗိ
ဗိဇ္ဇိယော၊ လာသောခြေခံဆွဲ နှစ်ပါးသောအယူဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတော၊ ဤ
မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်မှ၊ ဗာဟိရာနံ၊ အပြစ်ကုန်သော၊ ပရေသံ၊ တ
ပါးသောတိတ္ထိတို့၏၊ ဣမေပဝါဒါ၊ ဤအယူတို့သည်၊ ပရေဝါဒါနာမ၊ ပရေ
ပဝါဒမည်ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေဝိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ခြောက်ဆွဲ နှစ်ပါးကုန်
သော မိစ္ဆာအယူတို့သည်လည်း၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ
ဖလဋ္ဌကသမဏေဟိ၊ ဤဖိုလ်၌တည်သောရဟန်းတို့မှ၊ သုညာ၊ ဆိတ်ကုန်
၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေ၊ ထိုဖိုလ်၌တည်သောလေးယောက်
သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မှ တပါး
သောတိတ္ထိတို့၏ အဆုံးအမဖြစ်သော သာသနာ၌၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ စ၊
ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဧတေဟောဝ၊ ထိုဖိုလ်၌တည်သော
လေးယောက်သော ရဟန်းတို့မှ သာလျှင်၊ သုညာ၊ ဆိတ်ကုန်သည်၊ န၊
မဟုတ်ကုန်သေး၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ စတုဟိ၊ လေးပါး ကုန်သော၊
မဂ္ဂဋ္ဌကသမဏေဟိဝိ၊ မဂ်၌တည်သော ရဟန်းတို့မှလည်း၊ သုညာ၊ ဆိတ်
ကုန်၏၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါနံ၊ မဂ်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊
အာရေဒ္ဓပိပဿကေဟိဝိ၊ အားထုတ်အပ်သောပိပဿနာရှိသော ရဟန်းတို့
မှလည်း၊ သုညာ၊ ဆိတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခုဒသဟိ၊ တဆွဲနှစ်ပါးကုန်
သော၊ သမဏေဟိဝိ၊ ရဟန်းတို့မှလည်း၊ သုညာ၊ ဧဝံ၊ ဆိတ်ကုန်သည်သာ
လျှင်တည်း၊ ဣမမေဝအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနေ၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌၊ ဧကူ
နတိ၊ သောဝယသာသုဘဒ္ဓ၊ (ပ)၊ သုညာပရေဝါဒါသမဏေဟိ အညော
တိ၊ ဧကူနတိ၊ သောဝယသာသုဘဒ္ဓ၊ (ပ)၊ သုညာပရေဝါဒါသမဏေဟိ အညော
ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သုဘဒ္ဓ၊ သုဘဒ်၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊
ဝယသာ၊ အရွယ်အားဖြင့်၊ ဧကူနတိ၊ သော၊ တခုယုတ်သုံးဆယ်ရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသောသဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ အနုဇေဝိ၊
အဖန်တလဲလဲရှာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီးသုဘဒ္ဓ၊ သုဘဒ်၊
အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊

၄၂၂

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ရဟန်းပြုသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထန္တရေ၊ ဤအတွင်း၌၊ သမဓိကာနိ၊ အလွန်နှင့်
တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ပညာသဝဿာနိ၊ အနှစ်ငါးဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ
ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတော၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သော
တိတ္ထိတို့၏အဆုံးအပဖြစ်သောသာသနာတော်၌၊ ဥပယဿ၊ သစ္စာလေး
ပါးတရားကိုထိုးထွင်း၍သိတတ်သော၊ ဓမ္မဿ၊ အရိယမဂ်တရား၏၊ ပဒေ
သဝတ္ထိ၊ အစိတ်ဖြစ်သောဝိပဿနာမဂ်၌ဖြစ်သော၊ သမဏောပိ၊ ဝိပဿ
ကရဟန်း၊ သောတာပန်ရဟန်း၊ သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒုတိယော၊ နှစ်
ယောက်မြောက်သော၊ သမဏောပိ၊ သကဒါဂါမ်ရဟန်း၊ သည်လည်း၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော၊ သမဏောပိ၊ အနာဂါမ်
ရဟန်း၊ သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သော၊
သမဏောပိ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်း၊ သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အညေ၊ သာ
သနာတော်၌ဖြစ်သောအယူမှတစ်ပါးကုန်သော၊ ပရပ္ပဝါဒါ၊ တစ်ပါးသော
တိတ္ထိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အယူတို့သည်၊ သမဏောပိ၊ တကျိပ်နှစ်ယောက်သော
ရဟန်းတို့မှ၊ သညာ၊ သိတ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊
ဤကောနုတိ၊ သောအစရှိသောပါဌ်၌၊ ပဒေသဝတ္ထိတိဣမိနာ၊ ပဒေသဝတ္ထိ
ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အာရန္တဝိပဿကော၊ အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာ
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သော
တာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်အား၊ အာရန္တဝိပဿကံ၊ အားထုတ်
အပ်သောဝိပဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်၌တည်သော
ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဗလဉ္စ၊ ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယောပိ၊ သုံးယောက်သောရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ ဧကေတော၊
တပေါင်းတည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမဏောပိနတ္ထိတိ၊ သမဏောပိနတ္ထိဟူ၍၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သကဒါဂါမိမဂ္ဂဿ၊ သကဒါဂါမိမဂ်အား၊ အာ
ရန္တဝိပဿကံ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊
မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်၌တည်သောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဗလဉ္စ၊ ဖိုလ်၌တည်သော
ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယောပိ၊ သုံးယောက်သောရဟန်း
တို့ကိုလည်း၊ ဧကေတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒုတိယောပိ၊ သမ
ဏောနတ္ထိတိ၊ ဒုတိယောပိသမဏောနတ္ထိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ဣတေခေသု၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သော၊ ဒွိသုပိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ပုဂ်တို့၌လည်း၊
ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၄-ကမ္မဝဂ်၊ ၄၇၃

၁၁ ကောဒသမံ၊ တသ္မေတသုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တနန္တမေ
ဝ၊ ပေါ်လွင်းသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ကော
ဒသမသုတ်အဖွင့်အငြိတည်း။ ကမ္မဝဂ္ဂေါ၊ ကမ္မဝဂ်သည်၊ စတုတ္ထော၊
လေးခုရှိ၏ပြည့်ကြောင်းတည်း။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၅-အာပတ္တိဘယဝဂ်၊

၁ ပဉ္စမသမ္ဘိတိသုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊
အပိနုတံအာနန္ဒအဓိကရဏန္တိ၊ အပိနုတံအာနန္ဒ အဓိကရဏံဟူသည်
ကား၊ ဝိဝါဒါမိရဏာဒိသု၊ ဝိဝါဒါမိကရဏ်းအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ၊
တပါးပါးသော၊ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရဏ်းသည်၊ ဘိက္ခုသံဃာသမ္ဘာန်း
သံဃာအား၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုအဓိက
ရဏ်း၏၊ ဂူပသန္တဘာဝံ၊ ငြိမ်းသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်
ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အပိနုတံအာနန္ဒအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
၏၊ ကုတောတံဘန္တေတိ၊ ကုတောတံဘန္တေဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ ကုတော၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်အကြောင်း
ကြောင့်၊ ဧကေနကာလေ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တံအဓိကရဏံ၊
ထိုအဓိကရဏ်းသည်၊ ဂူပသမိဿတိ၊ ငြိမ်းလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊
ဆို၏၊ ဧကဝလကပ္ပန္တိ၊ ဧကဝလကပ္ပံဟူသည်ကား၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသ
မန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ သံဃာဘေဒါယဠိတောတိ၊ သံဃာဘေဒါယဠိ
တောဟူသည်ကား၊ သံဃာနု၊ သံဃာနှင်းသဋ္ဌိ၊ တက္က၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအ
ဓိကရဏ်း၏ငြိမ်းခြင်းအကျိုးငှါ၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို၊ ပဋိက
ရောန္တော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဘုံပြု၍သာလျှင်၊ ဠိတော၊ တည်၏၊ တတြာ
ယသ္မာတိ၊ တတြာယသ္မာဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ၊ ထိုဗာဟိယအမည်ရှိ
သောရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဠိတော၊ တည်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာအ
နုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်၊ နုကေဝါမိကံပိဘဏိတဗ္ဗမညတိတိ၊ နုကေ
ဝါမိကံပိဘဏိတဗ္ဗမညတိဟူသည်ကား၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ သံဃာနု၊
သံဃာနှင်းသဋ္ဌိ၊ တက္က ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာအာစ၊ မဆိုလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧက
ဝစနန္တိ၊ တခွန်းသောစကားကိုလည်း၊ ဝတ္ထုပ္ပံ၊ ဆိုအပ်သည်ကို၊ နမညတိ၊
မအောက်မေ့၊ တေသုယုတ္တတိတိ၊ တေသုယုတ္တတိဟူသည်ကား၊ ယုတ္တတိ၊
အားထုတ်၏၊ အနုယုတ္တတိ၊ အပန်တလဲလဲအားထုတ်၏၊ အာယောဂံ၊ အံ့၊

အားထုတ်ခြင်းသို့- အာပဇ္ဇတိ- ရောက်၏- အတ္ထဝသေတိ- အတ္ထဝသေဟူသည်ကား၊
ကာရကဝသေ- အကြောင်းထူးတို့ကို၊ နာသိဿန္တိတိ- နာသိဿန္တိဟူသည်ကား၊
ဥပေါသထပ္ပဝါရဏံ- ဥပုသ်ပဝါရဏာသို့- ဥပဂန္တိ- ကပ်ခြင်းငှါ၊ အဒတွာ- မပေးမူ၍-
နိက္ကမိဿန္တိ- နှင်ထုတ်ကုန်လတ္တံ့- သေသံ- ကြွင်းသောစကားရပ်ကို၊ ပါဠိဝသေနေဝ-
ပါဠိ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ- သိအပ်၏-

ဒုတိယေ- နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ခုရမုဏ္ဍကရိတွာတိ-
ခုရမုဏ္ဍကရိတွာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသီခဏ္ဍကေ- ငါးခုသောဦးစွန်းပုတ်တို့ကို၊ ဌပေတွာ-
ထား၍- ခုရေန- သင်ခုန်းဖြင့်၊ မုဏ္ဍံ- ဦးပြည်းသည်ကို၊ ကရိတွာ- ပြု၍-
ခရဿရေနာတိ- ခရဉရေနဟူသည်ကား၊ ကက္ခဋသဗ္ဗေန-
ကြမ်းကြုတ်သောအသံရှိသော၊ ပဏဝေနာတိ- ပဏဝေနဟူသည်ကား၊
ဝေမဇ္ဈဘေရိယာ- ထက်စည်ဖြင့်၊ ထလဋ္ဌဿာတိ- ထလဋ္ဌဿဟူသည်ကား၊
ဧကမန္တေ- တခုသောအစွန်၌၊ ဌိတဿ- တည်သော၊ သီသစ္ဆေဇ္ဇန္တိ-
သီသစ္ဆေဇ္ဇံဟူသည်ကား၊ သီသစ္ဆေဒါရဟံ- ဦးခေါင်းကိုဖြတ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊
ယတြဟိနာမာတိ- ယတြဟိနာမဟူသည်ကား၊ ယံ နာမ- အကြင်ကြောင့်လျှင်၊
သောဝတဿာဟန္တိ- သောဝတဿာဟံဟူသည်ကား၊ ဝတ- စင်စစ်၊ သော အဟံ-
ထိုငါသည်၊ အသံ- ဖြစ်မှုကား၊ ဧဝရူပံ- ဤသို့သဘောရှိသော၊ ယံ ပါပံ-
အကြင်မကောင်းမှုကို၊ န ကရေယျံ- မပြုရာ- ဣတိအယံ- ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-
အနက်တည်း၊ ယထာဓမ္မံ ပဋိကရိဿတီတိ- ယထာဓမ္မံ ပဋိကရိဿတိဟူသည်ကား၊
ဓမ္မာနရူပံ- သဘောအားလျော်စွာ- ပဋိကရိဿတိ- တဖန်ပြုကုန်လတ္တံ့-
သာမဏေရဘူမိယံ- သာမဏေ၏အဖြစ်၌၊ ဌဿတိ- တည်လတ္တံ့- ဣတိအယံ-
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော- အနက်တည်း၊ ကာဠဝတ္ထံ ပရိဓာယာတိ-
ကာဠဝတ္ထံပရိဓာယဟူသည်ကား၊ ကာဠပိလောတိကံ- မည်းနက်သောပုဆိုးနွမ်းကို၊
နိဝါသာပေတွာ- ဝတ်စေ၍- မောသလ္လန္တိ- မောသလ္လံဟူသည်ကား၊
မုသလာဘိယာတာရဟံ- ကျည်ပွေ့ဖြင့်ခတ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ယထာဓမ္မန္တိ-
ယထာဓမ္မံဟူသည်ကား၊ ဣဓေ- ဤသံဃာဒိသိသ်အာပတ်၏ အရာ၌၊ အာပတ္တိတော-
အာပတ်မှ- ဝုဋ္ဌာယ- ထ၍- သုဒ္ဓန္တေ- စင်ကြယ်သောအတို၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တော-
တည်သောရဟန်းသည်၊ ယထာဓမ္မံ- သဘောအားလျော်စွာ- ကရောတိနာမ-
ပြုသည်မည်၏- ဘသ္မပုဋ္ဌန္တိ- ဘသ္မပုဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ ဆာရိကဘဏ္ဍိကံ- ပြာထုပ်ကို၊
ဂါရယံဘသ္မပုဋ္ဌန္တိ- ဂါရယံဘသ္မပုဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ ဂရဟိတဗ္ဗဆာရိကပုဋ္ဌေန-
ကဲ့ရဲ့အပ်သောပြာထုပ်ဖြင့်၊ မတ္ထကေ

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ဓမ္မနိကာယ-ပထမ-၅-ဗျာဓိဝဂ္ဂနိကာယဝဂ်၊ ၄၂၅

ဦးထိပ်၌အဘိဓာတာရတ်ပုတ်တုတ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ယထာဓမ္မန္တိ
ယထာဓမ္မိယူသည်ကား၊ ဣဒေဤပါရ်းဒေသနိယအပတ်အရေ၌၊ အာပတ္တိ၊
အာပတ်ကို၊ ဒေသဗန္ဓာ၊ ဒေသ၊ ပြဿိက၊ သေသနိ၊ သည်၊ ယထာဓမ္မိ
သဘောအားလျော်စွာ၊ ပဋိကဇ္ဈေသနာ၊ တပနိဋ္ဌိသည်မည်၏၊ ဥပဝဇ္ဇန္တိ
ဥပဝဇ္ဇိယူသည်ကား၊ ဥပဝါဒါယေ၊ ကွဲရဲခြင်းငှါထိုက်သော၊ ပါရိဒေသနိ
ယေသုတိ၊ ပါရိဒေသနိယေသုယူသည်ကား၊ ပရိဒေသတဗ္ဗေသု၊ ကြား
အပ်ကုန်သော၊ ဣမိနာ၊ ဤပါရိဒေသနိယေသုယူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ သဗ္ဗာရ်အ
လုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သေသပတ္တိယေ၊ ကြွင်းသောအာပတ်တို့ကို၊
သင်္ဂဟိတာ၊ ပေါင်း၍ယူအပ်ကုန်၏၊ ဣမာနိခေါဘိက္ခဝေစက္ကာရိအာပတ္တိ
ဘယာနိတိ၊ ဣမာနိခေါဘိက္ခဝေ စက္ကာရိအာပတ္တိဘယာနိယူသည်ကား၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရိလေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဗျာဘောတို့သည်၊
အာပတ္တိ၊ အာပတ်ကို၊ နိဿယငြိ၍၊ ဥပဇ္ဇနကဝယာနိနာမ၊ ဖြစ်သော
ဘေးတို့မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒုတိယသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊

၃ တတိယောသုံးဆယ့်ခြောက်သောသုတ်၌ဧတ္ထေ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်၌
သိက္ခာ၊ အကျင့်ဟုဆိုအပ်သော၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးဆက်တို့သည်၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တံ၊ ထိုမြတ်သောအကျင့်သည်၊
သိက္ခာနိသံသံ၊ သိက္ခာနိသံသမည်၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်၌၊ ဥတ္တ
ရာ၊ လွန်ကဲသော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဧတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
တံ၊ ထိုမြတ်သောအကျင့်သည်၊ ပညတ္တရံ၊ ပညတ္တမည်၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤမြတ်
သောအကျင့်၌၊ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သာရော၊ အနှစ်
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တံ၊ ထိုမြတ်သောအကျင့်သည်
ဝိမုတ္တိသံရံ၊ ဝိမုတ္တိသာရမည်၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်၌၊ အာမိပတေ
ယျာ၊ အမိပတိတရားမှသာသော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တံ၊ ထိုမြတ်သောအကျင့်သည်၊ သတာမိပတေယျာ၊
သတာမိပတေယျမည်၏၊ တံသန္တံ၊ ငွန်၏၊ သိက္ခာသမာဓိ၊ တာနံ၊ အကျင့်
ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဧတေသံ အာနိသံသဒိနံ၊ ထိုအကျိုးဆက်အစရှိ
သည်တို့၏၊ အတ္ထဝယ၊ အကျိုးပြု၊ ရဟတိ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ
ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ အာဘိသမာစာရိကာတိ၊ အာဘိသ
မာစာရိကာဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမစာရိကာ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဧတံ၊ ဤ
အာဘိသမာစာရိကာဟူသောအမည်သည်၊ ဝုတ္တဝေသန၊ ကျင့်ဝတ်တ
ရား၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပညတ္တသိသဿ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သောသိလ၏

၄၇၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထဝဂ္ဂ

အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ တထာတထာသောတဿာသိက္ခာယတိ၊ တထာ
တထာသောတဿာသိက္ခာယဟူသည်ကား၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသော
အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သိက္ခာကာမော၊ ကျင့်ခြင်း၌အလိုရှိသော၊ သော
ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တထိ၊ သိက္ခာပဒေ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ အာဒိဗြဟ္မစရိ
ယိကာတိတေ၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယိကာဟူသောဤစကားသည်၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစ
ရိယဿ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်၏၊ အာဒိဘူတာနံ၊ အစ
ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုန္ဒရလေးပါးကုန်သော၊ မဟာသီလာနံ၊ မြတ်သော
သီလသတ္တိ၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ သဗ္ဗသောတိ၊ သဗ္ဗသောဟူသည်
ကား၊ သဗ္ဗကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာ
ဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စဓမ္မာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့သည်၊ ပညာယသ
မဝေက္ခိတာဟောန္တိတိ၊ ပညာယသမဝေက္ခိတာဟောန္တိဟူသည်ကား၊
ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ
ဉာ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိမုတ္တိယာယသိ
တာဟောန္တိတိ၊ ဝိမုတ္တိယာယသိတာဟောန္တိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖ
လဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောဝိမုတ္တိဖြင့်၊ ဥာဏပဿန၊ ဥာဏ်
တည်းဟူသောရှောက်ခြင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓာ၊ ရောက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ အဇ္ဈတ္တိယေဝသတိသုပဋ္ဌိတာဟောတိတိ၊ အဇ္ဈတ္တိယေဝသ
တိသုပဋ္ဌိတာဟောတိဟူသည်ကား၊ နိယကဏ္ဍတ္တယေဝ၊ မြဲသောအဇ္ဈတ္တ
သ္မိသာလျှင်းအဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သုပတ်၊ ပြုတာ၊ ကောင်း
စွာတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာယအနုဂ္ဂဟေဿာမိတိ၊ ပညာယအ
နုဂ္ဂဟေဿာမိဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ အ
နုဂ္ဂဟေဿာမိ၊ ခြီးမြှောက်အံ့၊ ပညာယသမဝေက္ခိဿာမိတိဣဒေဝိ၊ ပညာ
ယသမဝေက္ခိဿာမိဟူသောဤပုဒ်၌လည်း၊ ဝိပဿနာပညာ၊ ဝိပဿနာ
ပညာကို၊ အမိပ္ပတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဖုသိတံဝါဓမ္မတတ္ထတတ္ထပညာယအ
နုဂ္ဂဟေဿာမိတိဣဒေဝိ၊ ဖုသိတံဝါဓမ္မတတ္ထတတ္ထပညာယအနုဂ္ဂဟေဿာ
မိဟူသောဤပုဒ်၌ကား၊ မဂ္ဂပညာဝ၊ မဂ်ပညာကုသောလျှင်၊ အမိပ္ပတာ၊
အလိုရှိအပ်၏။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကာလင်္ကတံ၊ သေသော
သုတို့ကို၊ ပေတာတိ၊ ပေတတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဥတ္တာနာ
သေန္တိတိ၊ ဥတ္တာနာသေန္တိဟူသည်ကား၊ တေးထိုပြဉ္စာတို့သည်၊ ယေဘု
ယျေန၊ များသောကားဖြင့်၊ ဥတ္တာနကဝံ၊ ပက်လက်သာလျှင်၊ သယန္တိ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဍာသက-၅-အာပတ္တိသယဝဂ်၊ ၄၇၇

အိပ်ကုန်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပေတ္တိဝိသယ၊ ပြိတ္တာသံဃိ၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်
ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ပေတာနာမ၊ ပေတမည်ကုန်၏။ တေးထုပြိတ္တာ
တို့သည်၊ အပ္ပဓံသလောဟိတတ္တာ၊ နည်းသောအသားအသွေးရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အဗ္ဗိသံဃာတဇဇိတာ၊ အမျိုးစက်သည် မွေးရှက်အပ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဧကေနပဿန၊ နံပါးတဘက်ဖြင့်၊ သယိတံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ၊
နသက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ဥတ္တာနာပ၊ ပက်သက်သာလျှင်၊ သေန္တိ၊ အိပ်
ကုန်၏။ အနတ္တမနောဟောတိတိတ္ထေ၊ အနတ္တမနောဟော၊ ဘဟူသောဤပုဂ္ဂိုလ်
တေဇုသဒတ္တာ၊ ထက်သောတန်ခိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မိဂရ၊ ဇာ
သားတကာတို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သီဟော၊ ကေသရာဇာ၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်၊
ဓမ္မပုရိမပါဒေ၊ ရှေ့၊ ခြေနှစ်ဘက်တို့ကို၊ ဧကတ္ထိ၊ တခုသော၊ ဌာန၊ အရင်၌၊
ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ နဂုံဌံ၊ အမြီးကို၊ အန္တရသတ္တိမ္ပိ၊ ပေါင်ကြား၌၊ ပက္ခိဝိတွာ၊
ထား၍၊ ပုရိမပါဒပန္တိ၊ မပါဒနဂုံဌာနံ၊ ရှေ့၊ ခြေနောက်ခြေအမြီးတို့၏၊ ဌိတော
ကံ၊ သံ၊ တည်ရာအရပ်ကို၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍၊ နိဗ္ဗိပုရိမပါဒါနံ၊ ရှေ့၊ ခြေနှစ်
ဘက်တို့၏၊ မတ္တကေ၊ အထက်၌၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သ
ယတိ၊ အိပ်၏၊ နိဝသတ္တိ၊ တနေ့ဗတ်လုံးလည်း၊ သယိတွာ၊ အိပ်၍၊ ပဗုဇ္ဈေ၊
နော၊ နိုးသည်ရှိသော်၊ ဥတ္တသန္တော၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊ နပဗုဇ္ဈဟိ၊ မနိုး၊
ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ပက္ခိဝိတွာ၊ မော်၍၊ ပုရိမပါဒါနံ၊
ရှေ့၊ ခြေအစရှိသည်တို့၏၊ ဌိတောကံ၊ သံ၊ တည်ရာအရပ်ကို၊ သလ္လက္ခေတိ၊
မှတ်၏၊ ကိပ္ပိ၊ စိုးစဉ်း၊ ဌာနံ၊ တည်တိုင်းသောအရပ်ကို၊ ဝိဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊
ဌိတံ၊ တည်သည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဣဒံ၊ ဤတည်တိုင်းသော
အရပ်ကိုစွန့်၍တည်ခြင်းသည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ဇာတိယာ၊ အမျိုးအားဖြင့်၊
နအနုရူပံ၊ မလျောက်ပတ်၊ ဣဒံ၊ ဤတည်တိုင်းသော အရပ်ကိုစွန့်၍တည်
ခြင်းသည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ သူရဘာဝဿစ၊ ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်အား
လည်း၊ နအနုရူပံ၊ မလျောက်ပတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ သယတံ၊ အိပ်ပြန်၏၊
ဂေ၊ စရာယ၊ အစာရှာအံ့သောငှါ၊ နပက္ကမတိ၊ မသွား၊ ဣဒံ၊ ဤသို့နှလုံးမသာ
ယာခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အနတ္တမနောဟောတိတိ၊ အနတ္တမနော
ဟောတိဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဌာနံ၊ တည်ရာအရပ်ကို၊ အဝိဇဟိတွာ၊ မစွန့်
မူ၍၊ ဌိတပန၊ တည်သည်ရှိသော်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤတည်တိုင်းသောအရပ်ကို
မစွန့်မူ၍တည်ခြင်းသည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ဇာတိယာစ၊ အမျိုးအားလည်း
ကောင်း၊ သူရဘာဝဿစ၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်အား လည်းကောင်း၊ အနု

၄၃၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဝျ-ဓမ္မပုတ္တဝံ

ရူပံ။ လောကံပတိဏ္ဏိ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော။ ရွှင်လန်း။ နှစ်သက်သော။
မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာယ။ ထ၍။ သရိရံ။ ကိုယ်ကို။ ဇန္တိတွာ။ စမွပင်ကွန်မြူး
၍။ ကေသရတာရံ။ မှင်ဆံကို။ ဝိနုနိတွာ။ ခါ၍။ တိက္ခဗ္ဗု။ သုံးကြိမ်။ သိဟနာ
ဒံ။ ခြင်္သေ့သံကို။ နဒိတွာ။ မည်၍။ ဂေါစပေယး။ ကျက်စားခြင်းငှါ။ ပက္ကမေ။
ဖဲသွား၏။ တေန။ ထို့ကြောင့်။ အတ္တမနောဟောတိသိ။ အတ္တမနော ဟောတိ
ဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေဝါးချာမြောက်သောသုတ်၌။ ရာဇာစက္ကဝတ္တိတိတ္ထေ။ ရာဇာ
စက္ကဝတ္တိ ဟူသော ဤပုဒ်၌ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘု
ရားသည်။ အဂါရမဇ္ဈေ။ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌။ ဝသိတွာ။ နေ၍
ကာသကံ။ ဘဿ။ သေသော။ ရညော။ စံကြာဝတေးမင်း၏။ ထူပကရဏံ။
စေတီပြုခြင်းကို။ အနုဇာနာတိ။ ခွင့်ပြုတော်မူသနည်း။ သိလဝတော။ သိလ
ရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနသိက္ခုဿ။ ပုထုဇဉ်ရဟန်း၏။ ထူပကရဏံ။ စေတီပြုခြင်း
ကို။ နအနုဇာနာတိ။ ခွင့်ပြုတော်မူသနည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။
ပုစ္ဆာ။ အမေးတည်း။ အနုစ္ဆရိယတ္တာ။ အံ့တွယ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
နအနုဇာနာမိ။ ခွင့်ပြုတော်မူ၊ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ပုထုဇ္ဇန
သိက္ခုနံ။ ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့၏။ ထူပေ။ စေတီကို။ အနုညာယမာနေ။ ခွင့်
ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ တမ္ပပဏ္ဍိဒိပေ။ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ တာဝံ။ ဧှေးဦးစွာ။ ထူ
ပါနံ။ စေတီတို့၏။ သြကာသော။ တည်ရာသည်။ နဘဝယျ။ လောက်သည်
မဖြစ်ရာ။ တထာ။ ထိုအတူ။ အညေသု။ သီဟိုဠ်ကျွန်းမှတပါးကုန်သော။ ဌာ
နေသု။ အရပ်တို့၌။ ထူပါနံ။ စေတီတို့၏။ သြကာသော။ တည်ရာသည်။ နဘ
ဝယျ။ လောက်သည်မဖြစ်ရာ။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အနုစ္ဆရိယာ။ အံ့တွယ်
မရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ။ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ကေဝလံ။ စင်စစ်။ စက္ကဝတ္တိ။
စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ ဧကေဝ။ တ
ယောက်သည်။ သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ တေန။ ထို့ကြောင့်။ အဿ။ ထို
စကြာမင်း၏။ ထူပေါ။ စေတီသည်။ အနုစ္ဆရိယော။ အံ့တွယ်ရှိသည်။ ဟောတိ
ဖြစ်၏။ ပရိနိဗ္ဗုတသိက္ခုနော။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောရဟန်းအား။ မဟန္တိပိ။ များ
စွာလည်းဖြစ်သော။ သက္ကာရံ။ အရိုအသေကို။ ကာတံ။ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ။ ဝိယ
သင့်သကဲ့သို့။ သိလဝတော။ သိလရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနဿ။ ပုထုဇဉ်ရဟန်း
အား။ မဟန္တိပိ။ များစွာလည်းဖြစ်သော။ သက္ကာရံ။ အရိုအသေကို။ ကာတံ။
ပြုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိယေဝ။ အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၅-အာဝတ္တိဘယဝဂ်၊ ၄၇၉

၆-၇ ဆဋ္ဌဿ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သတ္တမသုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထာ
နေဝ၊ ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၉-၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခု၊ ခြောက်သောသုတ်၌၊ အနဂိယ၊ ဝေါဟာရာတိ၊ အနဂိ
ယ၊ ဝေါဟာရာဟူသည်ကား၊ အနဂိယသနံ၊ သူတော်ကောင်း၊ မဟုတ်သူ
ယုတ်တို့၏၊ ကထာ၊ ကားတို့သည်၊ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောသုတ်တို့၌
လည်း၊ ဧသေသနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အာဝတ္တိဘယဝဂ္ဂေါ၊
အာဝတ္တိဘယဝဂ်သည်၊ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းတည်း။ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၆-အဘိညာဝဂ်၊

၁ ဆဋ္ဌဿ၊ ခြောက်ခု၊ ခြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဋ္ဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော
သုတ်၌၊ အဘိညာယတိ၊ အဘိညာယဟူသည်ကား၊ အဘိဇာနိတွာ၊ ထူး
သောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သမထောစရိပဿနာစာကိ၊ သမထောစရိပဿနာ
ဟူသည်ကား၊ စိတ္တကုက္ကတာစ၊ စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ သင်္ခါရုပရိဂ္ဂဟ၊ စိပဿနာဉာဏာဉ္စ၊ သင်္ခါရု တရားတို့ကိုသိမ်း
စည်းတတ်သော စိပဿနာဉာဏ်သည်လည်းကောင်းတည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရိ
မုတ္တိဘတိ၊ ဝိဇ္ဇာစရိမုတ္တိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဉာဏဝိဇ္ဇာစ၊ မဂ်ဉာဏ်ဟုဆို
အပ်သောဝိဇ္ဇာသည်လည်းကောင်း၊ သေသော၊ မဂ်ဉာဏ်မှကြွင်းကုန်သော
သမ္ပယုတ္တကဓမ္မာစ၊ မဂ်ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သောတရားတို့သည်လည်းကောင်း
တည်း။ ။

၂ နုတိယေ၊ ရှစ်ခု၊ ခြောက်သောသုတ်၌၊ အနဂိယ၊ ဝေါဟာသနာတိ၊ အနဂိ
ယ၊ ဝေါဟာသနာဟူသည်ကား၊ အနဂိယသနံ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့၏
သေသနာဂဝေသနာ၊ ရှာငြီးခြင်းတို့သည်၊ ဇရာဓမ္မန္တိ၊ ဇရာဓမ္မဟူသည်ကား၊
ဇရာသဘာဝံ၊ အိုခြင်းသဘောကို၊ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောသုတ်တို့၌လည်း
ဧသေသနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ။

၃ တတိယံ၊ သုံးခု၊ ခြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်
ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခု၊ ခြောက်သောသုတ်၌၊ မာလုက္ခပုတ္တောတိ၊ မာလု
က္ခပုတ္တောဟူသည်ကား၊ မာလုက္ခ၊ ဖြာဟူ၏၊ ယာ၊ မာလုက္ခအမည်ရှိသော
ပွဲကတော်ပုတ္တောမ၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း၊ ဧတ္တာတိ၊ ဧတ္တဟူသည်
ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဧတသ္မိ၊ ဩဝါဒယာစနေ၊ ထိုသို့အဆုံးအမကိုတောင်း

၄၈၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-စတုတ္ထတွဲ။

ပန်ခြင်း၌၊ ဣဒိဗ္ဗာ၊ ဤတ္ထေဇ္ဈဇ္ဈာနိ၊ မာလုက္ခ၊ ပုတ္တောဟုသောပါဌ်ဖြင့်၊ ထေရ်၊
မာလုက္ခ၊ အမည်ရှိသော၊ ဝွဲကတော်ပုတ္တောမန္တိ၊ သားဖြစ်သောမထေရ်
ကို၊ အပ္ပဿာဒေတိပိ၊ မောင်းမဲလည်းမောင်းမဲ၏၊ ဥဿာဒေတိပိ၊ ခြီးလည်း
ခြီးမြှောက်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အပ္ပဿာဒေတိ၊ မောင်းမဲလည်း
မောင်းမဲသနည်း၊ ဥဿာဒေတိ၊ ခြီးလည်းခြီးမြှောက်သနည်း၊ ကိရိတ္တ၊
ရေမီးချွဲဦးအုံးအယံ၊ ဤမထေရ်သည်၊ ဒဟရကာလေ၊ ပျိုရွယ်သောအခါ၌၊
ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌၊ လဂ္ဂေါ၊ ကင်ငြိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပစ္ဆာ၊
နောက်မှ၊ မဟလ္လကကာလေ၊ ကြီးသောအခါ၌၊ အရညဝါသံ၊ တော်၌နေ
ခြင်းကို၊ ပတ္တေန္တာ၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ယာစ
တိ၊ တောင်း၏၊ အထာထိ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
သို့သင်၏အဆုံးအမကိုတောင် ပန်ခြင်း၌၊ ဒဟရေ၊ ပညင်းဝတ်တို့ကို၊ ကိ၊
အဘယ်သို့၊ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကျန်အံ့နည်း၊ မာလုက္ခ၊ ပုတ္တောဟိယ၊ မာလုက္ခ၊
သားကဲ့သို့၊ တုဗ္ဗေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ တရုဏကာလေ၊ ပျိုရွယ်သော
ကာလ၌၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ လဂ္ဂိတွာ၊ ငြိကပ်၍၊ မဟလ္လကကာလေ၊
ကြီးသောကာလ၌၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ဂေါတမံ၊
တရားကို၊ ကရေယျာယ၊ ပြုကုန်လော၊ ဣတိဇ္ဈာနိ၊ အဓိပ္ပါယ်န၊ ဤသို့သော
အဓိပ္ပါယ်ဖြင့်၊ ဘဏန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ထေရ်၊ မထေရ်ကို၊
အပ္ပဿာဒေတိနာမ၊ မောင်းမဲလည်းမောင်းမဲသည်မည်၏၊ ပန၊ အစို့တပါး
ကိုဆိုဦးအုံး၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ မဟလ္လက
ကာလေဝ၊ ကြီးသော အခါ၌သာလျှင်၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊
သမဏဓမ္မံ၊ ဂေါတမံ၊ တရားကို၊ ကာတုကာမော၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတ္ထ၊
ဤသင်၏ အဆုံးအမကိုတောင်းပန်ချေ၍၊ ဒဟရေ၊ ပညင်းဝတ်တို့ကို၊ ကိ၊
အဘယ်သို့၊ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကျန်အံ့နည်း၊ အဓ္မာကံ၊ ငါတို့၏၊ မာလုက္ခ၊ ပုတ္တော၊
မာလုက္ခ၊ သားဖြစ်သော၊ အယံ၊ ဤမထေရ်သည်၊ မဟလ္လက ကာလေပိ၊
ကြီးသောအခါ၌ပင်သော်လည်း၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သမ
ဏဓမ္မံ၊ ဂေါတမံ၊ တရားကို၊ ကာတုကာမော၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ယာစတိ၊ တောင်း၏၊ တုဗ္ဗေနာမ၊ သင်တို့မည်
သည်ကား၊ တရုဏကာလေပိ၊ ပျိုရွယ်သောကာလ၌လည်း၊ ဝိရိယံနာမ၊ အား
ထုတ်ခြင်းမည်သည်ကို၊ ကရေယျာယ၊ ပြုကုန်လော၊ ဣတိဇ္ဈာနိ၊ အဓိပ္ပါယ်န၊
ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ဖြင့်၊ ဘဏန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ထေရ်၊

၈

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၆-အဘိညာဝဂ်။

မထေရ်ကို၊ ဥဿာဒေတိနာမ၊ ခြီးလည်း ခြီးမြှောသည့်မည်၏။ ယတြဟိနာမာတိ၊ ယတြဟိနာမဟူသည်ကား၊ ယောနာမ၊ အကြင်သင်မည်သည်လျှင်း

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အာဓိပစ္စေဌပေန္တိတိ၊ အာဓိပစ္စေဌပေန္တိဟူသည်ကား၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကဋ္ဌာနေ၊ ဘဏ္ဍာပိုး၏အရာ၌၊ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ မြောက်ခု မြောက်သောသုတ်၌၊ ဝဏ္ဏ သမ္ပန္နောတိ၊ ဝဏ္ဏ သမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ သရိရဝဏ္ဏေန၊ ကိုယ်အဆင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဗလသမ္ပန္နောတိ၊ ဗလသမ္ပန္နော ဟူသည်ကား၊ ကာယဗလေန၊ ကိုယ်အားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခုဝါရေ၊ ဘိက္ခုဝါရ၌၊ ဝဏ္ဏ သမ္ပန္နောတိ၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော ဟူသည်ကား၊ ဂုဏဝဏ္ဏေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသောအဆင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဗလသမ္ပန္နောတိ၊ ဗလသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ ဝီရိယဗလေန၊ ဝီရိယတည်းဟူသော အားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဇဝသမ္ပန္နောတိ၊ ဇဝသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ ဥာဏဇဝေန၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောလျှင်မြန်ခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ၊

၇ သတ္တမေပိ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော သုတ်၌လည်း၊ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသတ္တမသုတ်၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊ အဘိညာဝဂ္ဂေါ၊ အဘိညာဝဂ်သည်၊ ဆဋ္ဌေ၊ မြောက်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းတည်း။ ၊

၄-စတုတ္ထနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၇-ကမ္မပထဝဂ်။

၁ ကမ္မပထဝဂ္ဂေပိ၊ ကမ္မပထဝဂ်၌လည်း၊ ဒသပိ၊ သေပါးသည်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မပထာ၊ ကမ္မပထတို့ကို၊ လောကီယလောကုတ္တရမိသကာဝ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ၊ ရာသည်တို့ကိုသာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ရာဂပေယျာလံ၊ ရာဂပေယျာလကို၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါလေက္ခာ၊ ရောက်စေ၍၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်။ သမ္ပတ္တံ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သော အနက် ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ကမ္မပထဝဂ် အပြီးတည်း။ ၊ မနောရထပူရဏိယာ၊ မနောရထပူရဏိအမည်ရှိသော၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယဋ္ဌကထာယ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌၊ စတုတ္ထနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ စတုတ္ထနိပါတ်အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာနိသျှ-စတုတ္ထတွဲပြီး၏။